OTKRIVANJE SEDAM CRKVENIH DOBA

William Marrion Branham

www.biblijski-vjernici.com
www.messagehub.info
www.biblijski-krscani.com

OTKRIVANJE SEDAM CRKVENIH DOBA

Izlaganje detaljnog proučavanja sedam crkvenih doba i raznih glavnih doktrina koje se nalaze u Otkrivenju, od prvog do trećeg poglavlja.

William Marrion Branham

Ova knjiga se smije kopirati i umnažati pod uvjetom da se kopira neizmijenjena i u cijelosti, te da se dijeli isključivo **besplatno**.

www.biblijski-vjernici.com
www.messagehub.info
www.biblijski-krscani.com

William Marrion Branham

PAVAO
IRENEJ
MARTIN
KOLUMBAN
LUTHER
WESLEY
EFEZ
53-170
SMIRNA
170-312
PERGAM
312-606
TIJATIRA
606-1520
SARD
1520-1750
FILADELFIJA
1750-1906
LAODICEJA
1906-
7 CRKVENIH DOBA

SADRŽAJ

1. OTKRIVENJE ISUSA KRISTA 1
2. PATMOS VIZIJA 30
3. EFEŠKO CRKVENO DOBA 51
4. SMIRNIJSKO CRKVENO DOBA 91
5. PERGAMSKO CRKVENO DOBA 134
6. TIJATIRSKO CRKVENO DOBA 185
7. SARDSKO CRKVENO DOBA 213
8. FILADELFIJSKO CRKVENO DOBA 254
9. LAODICEJSKO CRKVENO DOBA 284
10. SAŽETAK DOBA 328

UVOD

Iako će se ovaj svezak baviti raznim glavnim doktrinama (poput božanstva, krštenja u vodi itd.) koje se nalaze u Otkrivenju, od prvog do trećeg poglavlja, njegova je glavna tema izlaganje detaljnog proučavanja sedam crkveni doba. To je neophodno za proučavanje i razumijevanje ostatka Otkrivenja jer iz Doba dolaze Pečati, a iz Pečata dolaze Trube, a iz Truba dolaze Čaše. Poput prvog praska vatrometa, crkvena doba izlaze s moćnim početnim prosvjetljenjem bez kojeg ne bi moglo biti daljnjeg svjetla. Ali jednom kad je božanskim otkrivenjem dan sjaj sedam crkvenih doba, slijedi svjetlo na svjetlo dok se pred našim začuđenim očima širom ne otvori otkrivenje u cjelini: a mi smo, izgrađeni i pročišćeni njegovim Duhom, pripremljeni za Njegovo slavno pojavljivanje, našeg Gospoda i Spasitelja, jednog istinskog Boga, Isusa Krista.

Ovo je djelo izloženo u prvom licu budući da je ono poruka iz mog srca srcima ljudi.

Uložen je osobit trud da se sva imena i titule, imenice i zamjenice itd. koje se odnose na božanstvo, kao i riječi Biblija, Pismo, i Riječ napišu velikim početnim slovom budući da smatramo da je to dolično kad se govori o Božjem veličanstvu i Osobi i Njegovoj svetoj Riječi.

Molim se za Božji blagoslov za svakog čitatelja i da bi svaki imao poseban udio u prosvjetljenju Božjim Duhom.

William Marrion Branham

1. POGLAVLJE

OTKRIVENJE ISUSA KRISTA

1 *Otkrivenje Isusa Krista koje Mu je dao Bog da pokaže slugama*
Svojim ono što se ima dogoditi uskoro, i On posla i pokaza to znacima
po Svome anđelu sluzi Svome, Ivanu,
2 *koji posvjedoči za Riječ Božju, i za svjedočanstvo Isusa Krista i*
za sve što je vidio.
3 *Blagoslovljen onaj tko čita i oni što čuju riječi ovog proroštva*
te čuvaju što je u njemu napisano, jer je (određeno) vrijeme blizu!
4 *Ivan sedmerim crkvama u Aziji: Milost vam i mir od Onoga*
koji jest i koji bijaše i koji ima doći, i od sedam Duhova što su pred
prijestoljem Njegovim;
5 *i od Isusa Krista, Svjedoka vjernoga, Prvorođenca od mrtvih i*
Vladara nad kraljevima zemaljskim! Njemu koji nas je ljubio i u Svojoj
nas vlastitoj krvi oprao od grijeha naših
6 *te nas učinio kraljevima i svećenicima Bogu i Ocu Svojemu:*
Njemu slava i vlast u vijeke vjekova. Amen.
7 *Gle, dolazi s oblacima i gledat će Ga svako oko, i oni koji Ga*
probodoše; i naricat će zbog Njega sva plemena zemaljska. Da! Amen!
8 *"Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak," govori Gospod,*
"Onaj koji jest i koji bijaše i koji ima doći, Svemogući."
9 *Ja, Ivan, brat vaš i sudionik nevolje, kraljevstva i postojanosti*
Isusa Krista, bijah na otoku zvanom Patmos zbog Riječi Božje i zbog
svjedočanstva Isusa Krista.
10 *Bijah u Duhu u Dan Gospodnji kad začuh iza sebe jak glas,*
kao u trube,
11 *Kako govori: "Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji," i, "što*
vidiš, napiši u knjigu te pošalji sedmerim crkvama u Aziji: u Efez,
Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju, i Laodiceju."
12 *Okrenuh se vidjeti glas koji govoraše sa mnom. I okrenuvši se*
ugledah sedam zlatnih svijećnjaka,
13 *a posred sedam svijećnjaka netko kao Sin Čovječji, odjeven u*
halju sve do stopala i opasan oko prsiju zlatnim pojasom.

[14] *a glava Mu i kosa bijele kao bijela vuna, kao snijeg, a oči Mu kao plamen ognjeni;*

[15] *noge Mu nalik sjajnoj mjedi, kao u peći užarene, a glas Njegov kao zvuk mnogih voda.*

[16] *U desnici Svojoj imaše sedam zvijezda; iz usta Mu izlazi oštar dvosjekli mač, a lice Mu kao kad sunce sjaji u svoj svojoj sili..*

[17] *Kad Ga vidjeh, padoh Mu do nogu kao mrtav; a On stavi desnicu Svoju na mene govoreći mi: "Ne boj se, ja sam Prvi i Posljednji,*

[18] *Onaj koji živi, i mrtav bijah, a gle, živim u vijeke vjekova! Amen! I imam ključeve pakla i smrti.*

[19] *Napiši što si vidio: ono što jest i ono što će se zbiti poslije toga.*

[20] *Tajna sedam zvijezda koje si vidio u Mojoj desnici i sedam zlatnih svijećnjaka: sedam zvijezda anđeli su sedam crkava, a sedam svijećnjaka koje si vidio sedam je crkava."*

UVOD U 1. POGLAVLJE

Otk. 1, 1 - 3: "Otkrivenje Isusa Krista koje Mu je dao Bog da pokaže slugama Svojim ono što se ima dogoditi uskoro, i On posla i pokaza to znacima po Svome anđelu sluzi Svome, Ivanu, koji posvjedoči za Riječ Božju, i za svjedočanstvo Isusa Krista i za sve što je vidio. Blagoslovljen onaj tko čita i oni što čuju riječi ovog proroštva te čuvaju što je u njemu napisano, jer je (određeno) vrijeme blizu!"

Pisar (ne autor) ove knjige je sveti Ivan pobožni. Povjesničari se slažu da je na kraju svoga života živio u Efezu, iako je u vrijeme pisanja ove knjige bio na otoku Patmos. Ovo nije Ivanova životna priča, već otkrivenje Isusa Krista u budućim crkvenim dobima. U trećem stihu je nazvano proroštvom i to je zapravo ono što i jest.

Ova se knjiga obično naziva Otkrivenjem sv. Ivana, ali to nije točno. Ona je Otkrivenje Isusa Krista dana Ivanu za kršćane *svih* doba. To je jedina knjiga u cijeloj Bibliji napisana od samog Isusa osobnom objavom pisaru.

Ona je posljednja knjiga Biblije, ali ipak govori o početku i kraju evanđeoskih razdoblja.

Dakle, grčka riječ za otkrivenje je "apokalipsa", što znači "otkrivanje". To otkrivanje je savršeno opisano u primjeru kipara koji otkriva svoje kiparsko djelo, izlažući ga gledateljima. Ono je razotkrivanje, otkrivanje onoga što je prethodno bilo skriveno. Dakle, razotkrivanje nije samo otkrivenje Osobe Krista, već je to OTKRIVENJE NJEGOVIH BUDUĆIH DJELA U NADOLAZEĆIM SEDMERIM CRKVENIM DOBIMA.

Važnost otkrivenja po Duhu ne može nikada biti previše naglašena istinskom vjerniku. Otkrivenje vam je važnije nego što možda shvaćate. Međutim, ne govorim o ovoj knjizi Otkrivenja i vama. Govorim o UKUPNOM otkrivenju. Ono je izuzetno važno crkvi. Sjećate li se 16. poglavlja Mateja gdje Isus postavlja učenicima ovo pitanje: "'Što kažu ljudi za mene, Sina čovječjega?' Oni rekoše: 'Jedni da si Ivan Krstitelj, drugi Ilija, treći Jeremija ili jedan od proroka.' Reče im: 'A vi? Što vi kažete, tko sam?' I odgovarajući Mu, Šimun Petar reče: 'Ti si Krist, Sin Boga živoga.' Isus mu odgovori i reče: 'Blagoslovljen si ti, Šimune, sine Jonin, jer ti to nije otkrilo tijelo i krv, nego Otac Moj, koji je na nebesima. Ja tebi kažem: 'Ti si Petar, a na ovoj ću stijeni sagraditi crkvu Svoju i vrata pakla neće je nadvladati.'" Rimokatolici kažu da je crkva izgrađena na Petru. Međutim, to je stvarno tjelesno. Kako bi Bog mogao sagraditi crkvu na tako nestabilnom čovjeku koji se odrekao Gospoda Isusa i psovao dok je to činio. Bog ne može izgraditi Svoju crkvu ni na jednom čovjeku rođenom u grijehu. A to nije bila niti neka stijena koja je tamo ležala pa da je Bog posvetio tlo na tom mjestu. Nije ni kao što protestanti kažu da je crkva sagrađena na Isusu. To je bilo OTKRIVENJE. Pročitajte to onako kako je napisano: "Tijelo i krv to ne OTKRI, NEGO TO OTKRI MOJ OTAC, a NA OVOJ ĆU STIJENI (OTKRIVENJU) SAGRADITI CRKVU SVOJU: "Crkva je sagrađena na OTKRIVENJU, na "Tako kaže Gospod".

Kako je Abel znao što učiniti da bi prinio pravilnu žrtvu Bogu? Vjerom je primio otkrivenje o krvi. Kajin nije dobio takvo otkrivenje (iako je imao zapovijed) tako da nije mogao prinijeti ispravnu žrtvu. Razlika je bila u otkrivenju od Boga i ono je Abelu dalo vječni život. Dakle, vi biste mogli uzeti ono što kaže pastor ili što se naučava na seminarima, a iako vas to možda naučavaju rječito, sve dok vam Bog ne otkrije da Isus jest Krist, i da je krv ta koja vas čisti i da je Bog vaš

Spasitelj, nikada nećete imati vječni život. A to čini duhovno otkrivenje.

Dakle, rekao sam da je ova knjiga Otkrivenja otkrivenje Isusa i onoga što On čini u crkvama za tih sedam doba. Ona je otkrivenje jer ni sami učenici nisu znali ove zabilježene istine. Ona im prije toga nije bila otkrivena. Sjećate se da su došli Isusu u knjizi Djela apostolskih i pitali Ga: "'Hoćeš li u ovo vrijeme obnoviti kraljevstvo Izraelu?' On reče: 'Nije vaše znati vremena ili trenutke.'" Ti su ljudi još uvijek mislili da Isus ima zemaljsko kraljevstvo. Međutim, On je imao sagraditi duhovno kraljevstvo. Čak im ni On nije mogao reći o Svom položaju u njemu zato što Mu to Otac još nije bio otkrio. Ali sada nakon Njegove smrti i uskrsnuća, u ovom određenom vremenu Njegove posredničke službe, On može Ivanu izložiti, ovdje u ovom otkrivenju samoga Sebe, što će Njegova slava i prisutnost u crkvi značiti i učiniti.

U ovom otkrivenju On nam govori kakav je kraj đavlu. Govori kako će postupiti s đavlom i baciti ga u ognjeno jezero. Otkriva kraj zlikovaca koji slijede Sotonu. A Sotona to mrzi.

Jeste li ikada primijetili kako Sotona mrzi dvije knjige Biblije više od svih ostalih? On uvijek napada, preko liberalnih teologa i nazovi znanstvenika, knjigu Postanka i knjigu Otkrivenja. U obje ove knjige nalazimo Sotonino podrijetlo, njegove užasne putove i njegovo uništenje. Zato ih napada. On mrzi biti razotkriven, a u ovim knjigama je razotkriven točno onakav kakav jest. Isus je rekao o Sotoni: "On nema udjela u Meni i Ja nemam udjela u njemu." Đavao bi želio dokazati drukčije, ali ne može, stoga čini sve što može kako bi uništio povjerenje u Riječ. Ali kad crkva ne vjeruje Sotoni i vjeruje otkrivenju Riječi od Duha, vrata pakla je ne mogu nadvladati.

Dopustite mi ovdje samo kazati nešto iz moje vlastite službe, ukoliko nemate ništa protiv. Svi znate da je ovaj dar u mom životu natprirodan. To je dar kojim Duh Sveti može proniknuti bolesti i misli ljudskih srca i ostale skrivene stvari koje samo Bog može znati i zatim mi ih otkriti. Želio bih da možete stajati sa mnom i vidjeti lica ljudi kada Sotona zna da će biti razotkriven. Dakako, ne govorim o ljudima. Već se Sotona uhvatio njihovih života kroz grijeh, ravnodušnost i bolest. Ali trebali biste vidjeti njihova lica. Sotona zna da će biti razotkriven i dolazi do najčudnijih promjena u izrazima lica ljudi. Sotona se boji. On zna da Božji Duh samo što nije obznanio ljudima njegova djela. Zato on toliko mrzi ove sastanke. Sotona mrzi kada se

prozivaju imena i otkrivaju bolesti. Dakle, što je to? To nije čitanje misli, to nije telepatija, niti je vračanje. To je OTKRIVENJE Duhom Svetim. To je jedini način na koji ja to mogu znati. Naravno, tjelesni um će to nazvati bilo kako osim Duhom Svetim.

Dopustite mi pokazati vam drugi razlog zbog kojega Sotona mrzi ovu knjigu Otkrivenja danu crkvi. On zna da je Isus Krist isti jučer, danas i zauvijek, i da se On ne mijenja. On to zna puno bolje nego devedeset posto teologa. On zna da budući da je Bog nepromjenljiv u Svojoj naravi, da je On nepromjenljiv i u Svojim putovima. Prema tome, Sotona sa sigurnošću zna da je originalna crkva s Pedesetnice sa silom Božjom (Marko 16. poglavlje na djelu) Istinska Crkva na koju Isus polaže pravo kao Svoju. Sve ostalo je lažno. Mora biti.

Dakle, zapamtite ovo. Krist u Istinskoj Crkvi je nastavak knjige Djela apostolskih. Ali knjiga Otkrivenja pokazuje kako će duh antikrista doći u crkvu i oskvrnuti ju, čineći ju mlakom, formalnom i bez sile. Ona razotkriva Sotonu otkrivajući njegova djela (pokušano uništenje Božjih ljudi i bacanja sumnje na Božju Riječ) sve do vremena kada je bačen u ognjeno jezero. On se bori protiv toga. On to ne može podnijeti. On zna da ako ljudi prime ISTINSKO OTKRIVENJE ISTINSKE CRKVE i onoga što ona jest, za što se ona zalaže i da ONA MOŽE ČINITI VEĆA DJELA, da će ona biti nepobjediva vojska. Ako dobiju istinsko otkrivenje o dva duha u okviru kršćanske crkve i Duhom Božjim proniknu i odupru se duhu antikrista, Sotona će pred njom biti bespomoćan. On će, nedvojbeno, biti spriječen danas kao kad se Krist odupro svakom njegovom naporu da Ga nadvlada u pustinji. Da, Sotona mrzi otkrivenje. Ali mi ga volimo. S istinskim otkrivenjem u našim životima vrata pakla nas ne mogu nadvladati, već ćemo mi njih nadvladati.

Sjetite se da sam na početku ove poruke spomenuo da je ova knjiga koju proučavamo stvarno otkrivenje samog Isusa u crkvi i Njegovog djelovanja u budućim dobima. Zatim sam spomenuo da je potreban Duh Sveti da bi nam dao otkrivenje ili ga inače nećemo uspjeti dobiti. Povezujući ove dvije misli vidjet ćete da nije dovoljno samo uobičajeno proučavanje i razmišljanje da ova knjiga postane stvarna. Potrebno je djelovanje Duha Svetoga. To znači da ova knjiga ne može biti otkrivena nikome osim posebnoj klasi ljudi. Potreban je netko s proročkim uvidom. Potrebno je moći čuti od Boga. Potrebno je natprirodno upustvo, a ne samo proučavatelj koji uspoređuje stih sa

stihom, iako je i to dobro. Ali tajna iziskuje poučavanje od Duha ili ona nikada ne postaje jasna. Kako li samo trebamo čuti od Boga i otvoriti se i predati se Duhu kako bi čuli i znali.

Kao što sam već rekao, ova knjiga (Otkrivenje) je dovršenje Pisama. Čak je i smještena na pravom mjestu u kanonu Pisma - na kraju. Sada vam je jasno zašto je rečeno da je blagoslovljen svatko tko ju čita ili čak čuje. Upravo će vam Božje otkrivenje dati autoritet nad đavlom. I možete razumjeti zašto će oni koji dodaju ili oduzmu od nje biti prokleti. To mora biti tako, jer tko može dodati ili oduzeti savršenom Božjem otkrivenju i pobijediti neprijatelja? To je tako jednostavno. Ništa nema takvu pobjedničku silu kao otkrivenje Riječi. Vidite, u trećem stihu je proglašen blagoslov onima koji obrate posebnu pozornost na ovu knjigu. Ja mislim da to ukazuje na starozavjetni običaj u kojem su svećenici ujutro zajednici čitali Riječ. Vidite, mnogi nisu znali čitati pa su im morali čitati svećenici. Sve dok je to bila Riječ, bio je prisutan blagoslov. Nije bilo važno je li bila čitana ili slušana.

"(Određeno) vrijeme je blizu." Prije vrijeme nije bilo blizu. U mudrosti i planu Božjem ovo moćno otkrivenje (iako potpuno znano Bogu) nije moglo izaći do tada. Time odmah saznajemo načelo - *Božje otkrivenje za svako doba može doći isključivo u to doba i u određeno vrijeme.* Pogledajte povijest Izraela. Božje otkrivenje Mojsiju je došlo samo u određeno vrijeme u povijesti, tj. još preciznije, došlo je kad su ljudi zavapili Bogu. Sam Isus je došao u punini vremena, On koji je bio potpuno Otkrivenje Božanstva. I u ovom dobu (laodicejskom) Božje otkrivenje će doći u svoje vrijeme. Ono neće oklijevati, niti preuraniti. Razmislite o tome i dobro obratite pozornost, jer mi smo danas u vremenu kraju.

POZDRAV

Otk. 1, 4 - 6: "Ivan sedmerim crkvama u Aziji: Milost vam i mir od Onoga koji jest i koji bijaše i koji ima doći, i od sedam Duhova što su pred prijestoljem Njegovim; i od Isusa Krista, Svjedoka vjernoga, Prvorođenca od mrtvih i Vladara nad kraljevima zemaljskim! Njemu koji nas je ljubio i u Svojoj nas krvi oprao od grijeha naših te nas učinio

kraljevima i svećenicima Bogu i Ocu Svojemu: Njemu slava i vlast u vijeke vjekova. Amen."

Riječ Azija je zapravo Mala Azija. To je mala površina zemlje, otprilike veličine Indianae. Sedam tamošnjih crkava su posebno izabrane između svih ostalih crkava zbog svojih karakteristika, a iste su se karakteristike imale naći u uzastopnim dobima stoljećima kasnije.

Sedam Duhova ispred prijestolja je Duh koji je bio u svakom od sedam glasnika dajući im njihove službe za doba u kojem je svaki pojedini živio.

Dakle, svi ovi izrazi: "Onaj koji jest", "Onaj koji bijaše", "koji ima doći", "Vjerni svjedok", "Prvorođenac od mrtvih", "Vladar nad kraljevima zemaljskim", "Alfa i Omega" i "Svemogući" su titule i opisi JEDNE TE ISTE OSOBE koja je Gospod Isus Krist, Njega koji nas je oprao od naših grijeha u Svojoj vlastitoj krvi.

Duh Božji u Ivanu se izražava da bi izložio Vrhovno Božanstvo Isusa Krista i otkrio Božanstvo kao JEDNOGA Boga. Danas postoji krupna pogreška da postoje tri Boga, umjesto jednoga. Ovo otkrivenje, kakvo je sam Isus dao Ivanu, ispravlja tu pogrešku. Nije da postoje tri Boga, već *jedan Bog s tri službe*. Postoji JEDAN Bog s tri titule: Otac, Sin i Duh Sveti. Ovo je moćno otkrivenje imala rana crkva i ono mora biti obnovljeno u ovom posljednjem danu zajedno s ispravnim izgovaranjem prilikom vodenog krštenja.

Međutim, moderni teolozi se neće složiti sa mnom, jer evo što su napisali u velikom kršćanskom časopisu: "To naučavanje (o Trojstvu) je u samom srcu i srži Starog zavjeta. Ništa manje nije u srcu i srži Novog zavjeta. Novi se zavjet, jednako kao i Stari zavjet, protivi pomisli da postoji više od jednog Boga. Ipak, Novi zavjet s jednakom jasnoćom naučava da je Otac Bog, da je Sin Bog i da je Duh Sveti Bog, i da ova trojica NISU tri aspekta iste Osobe, već tri osobe koje se nalaze u istinski osobnom odnosu jedna prema drugoj. Tu imamo veliku doktrinu o Tri Osobe, a jednom Bogu."

Oni također tvrde: "Bog, prema Bibliji, nije samo jedna osoba, već je On tri osobe u jednom Bogu. To je velika tajna Trojstva."

Kako da ne. Kako mogu tri osobe biti u jednom Bogu? Ne samo da toga nema u Bibliji, već to pokazuje i nedostatak inteligentnog razmišljanja. Tri zasebne osobe, iako identične supstance, čine tri Boga ili je jezik potpuno izgubio svoje značenje.

Samo poslušajte ove riječi ponovno: "Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak," govori Gospod, "Onaj koji jest i koji bijaše i koji ima doći, Svemogući." To je Božanstvo! To nije samo prorok, čovjek. To je Bog! I to nije otkrivenje tri Boga, već otkrivenje JEDNOGA Boga, Svemogućega.

U početku crkve nisu vjerovali u tri Boga. Ne možete naći takav način vjerovanja među apostolima. Tek je nakon apostolskog doba ušla ova teorija, i zaista postala predmet rasprave i osnovna doktrina na Nicejskom koncilu. Doktrina Božanstva je prouzročila raskol na dva pravca u Niceji. A iz tog raskola su proizišle dvije krajnosti. Jedni su zapravo otišli u mnogoboštvo vjerujući u tri Boga, a drugi su otišli u unitarizam. Naravno da je bilo potrebno neko vrijeme da se to dogodi, ali dogodilo se i to imamo i danas. Ali Otkrivenje crkvama kroz Ivana po Duhu je bilo: "Ja sam Gospod Isus Krist i ja sam SVE od toga. Nema drugog Boga." I On je stavio Svoj pečat na ovo Otkrivenje.

Razmotrite ovo: tko je bio Isusov otac? Mt. 1, 18 kaže: "Nađe se trudna od Duha Svetoga." A sam Isus je tvrdio da je Bog Njegov Otac. Bog Otac i Bog Duh Sveti, kako često izražavamo ove termine, čine Oca i Duha JEDNIM. Uistinu, oni to i jesu ili bi u protivnom Isus imao dva oca. Ali zapazite da je Isus rekao da su On i Njegov Otac bili jedno - *ne* dvojica. To čini JEDNOGA Boga.

Budući da je ovo povijesna i biblijska istina, ljudi se pitaju odakle su došla trojica. To je postala temeljna doktrina na Nicejskom koncilu 325. godine nakon Krista. To trojstvo (jedna apsolutno nebiblijska riječ) se temelji na rimskom mnogoboštvu. Rimljani su imali mnogo bogova kojima su se molili. Također su se molili i precima kao posrednicima. To je bio samo korak prema davanju novih imena starim bogovima, tako smo dobili svece kako bi zvučalo više biblijski. Prema tome, umjesto Jupitera, Venere, Marsa, itd., imamo Pavla, Petra, Fatimu, Kristofera itd., itd. Nisu mogli napraviti da njihova poganska religija završi sa samo jednim Bogom, pa su ga podijelili na tri, i svece načinili posrednicima kao što su svoje pretke činili posrednicima.

Od tada ljudi nisu uspjeli shvatiti da postoji samo jedan Bog s tri službe ili objave. Znaju da prema Pismu postoji jedan Bog, ali su pokušavali napraviti fantastičnu teoriju da je Bog kao hrpa grožđa: tri osobe s istim Božanstvom kojeg svi ravnopravno dijele. Ali ovdje u Otkrivenju jasno kaže da je Isus: "Taj koji jest", "Taj koji bijaše" i "Taj koji ima doći". "On je Alfa i Omega", što znači da je On "A do Ž" ili

SVE OD TOGA. On je sve - Svemogući. On je Ruža šaronska, Ljiljan iz doline, Sjajna zvijezda Danica, Izdanak pravedni, Otac, Sin i Duh Sveti. On je Bog, Svemogući Bog. JEDAN BOG.

1. Tim. 3, 16 kaže: "A neosporno je velika tajna pobožnosti: Bog bi očitovan u tijelu, opravdan u Duhu, viđen od anđela, propovijedan među poganima, vjerovan u svijetu, uznesen u Slavu." Tako kaže Biblija. Ona ovdje ne govori ništa o prvoj, drugoj ili trećoj osobi. Ona kaže da je Bog bio očitovan u tijelu. Jedan Bog. Taj JEDAN BOG je bio očitovan u tijelu. Time bi to trebalo biti riješeno. Bog je došao u ljudskom obliku. To ga nije učinilo nekim DRUGIM BOGOM. ON JE BIO BOG, ISTI BOG. To je bilo otkrivenje onda i to je otkrivenje sada. Jedan Bog.

Vratimo se u Bibliju i pogledajmo što je On bio u početku prema otkrivenju koje je On dao o Sebi. Veliki Jahve se pojavio Izraelu u ognjenom stupu. Kao Anđeo Saveza, On je živio u tom ognjenom stupu i svakodnevno vodio Izrael. U hramu je On najavio Svoj dolazak s velikim oblakom. Onda je jednog dana bio očitovan u tijelu rođenom od djevice koje je bilo pripremljeno za Njega. Bog, koji se ušatorio iznad šatora Izraela, sada je Sebi uzeo šator od tijela i ušatorio se kao čovjek među ljudima. Ali, On je bio ISTI BOG.

Biblija naučava da je BOG BIO U KRISTU. TIJELO je bilo Isus. U Njemu je prebivala sva punina Božanstva, TJELESNO. Ništa ne može biti jasnije od toga. Tajna, jest. Ali prava istina - ne može biti jasnija. Tako, ako On tada nije bio tri osobe, ne može ni sada biti tri. JEDAN BOG: I taj isti Bog je postao tijelo.

Isus je rekao: "Došao sam od Boga i idem (nazad) k Bogu." Ivan 16, 27 - 28. Točno to se i dogodilo. On je nestao sa zemlje Svojom smrću, sahranom, uskrsnućem i uzašašćem. Zatim Ga je Pavao sreo na putu za Damask i On je progovorio Pavlu i rekao: "Saule, Saule, zašto Me progoniš?" Pavao je rekao: "Tko si ti, Gospode?" On je rekao: "Ja sam Isus." On je bio ognjeni stup, zasljepljujuće svjetlo. Vratio se točno onako kako je rekao. Natrag u isti oblik u kojem je bio prije nego što je obukao šator tijela. Točno tako je Ivan to i vidio. Ivan 1, 18: "Boga nitko nikada nije vidio; jedinorođeni Sin, koji je u krilu Očevom, On Ga je objavio." Primijetite što Ivan kaže gdje JE Isus. On je U Očevom naručju.

Luka 2, 11 kaže: "Jer danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj koji je Krist Gospod." On je bio rođen kao Krist, a osam dana

kasnije kada je bio obrezan dano Mu je ime Isus, baš kao što im je anđeo rekao. Ja sam rođen kao Branham. Kada sam rođen dali su mi *ime* William. On je bio KRIST, ali ovdje među ljudima mu je dano ime. Taj vanjski šator kojeg su ljudi mogli vidjeti zvao se Isus. On je bio Gospod Slave, Svemogući objavljen u tijelu. On je Bog Otac, Sin i Duh Sveti. On je sve to.

Otac, Sin i Duh Sveti su samo titule. To nisu imena. Zato mi krstimo u Ime Gospoda Isusa Krista, jer to je ime, a ne titula. To je ime ovih titula, baš kao što uzmete novorođenče koje je sin i date mu ime. To je beba, sin je titula, zatim mu date ime John Henry Brown. Ne krštavate samo u "Isusovo ime". Postoje tisuće Isusa na svijetu i postojali su čak i prije Isusa, našeg Spasitelja. Ali samo je jedan od njih rođen kao Krist, "Gospod Isus Krist".

Ljudi pričaju da je Isus vječni Sin Božji. Međutim, nije li to proturječno? Tko je ikada čuo da je *"Sin"* vječan? Sinovi imaju početke, ali ono što je vječno nikada nije imalo početak. On je vječni Bog (Jahve) objavljen u tijelu.

Evanđelje sv. Ivana kaže: "U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše s Bogom - i Riječ bijaše Bog. I Riječ je tijelom postala i prebivala među nama." On je bio Vjerni i istiniti svjedok Očeve vječne Riječi. On je bio Prorok i mogao je reći što Mu je Otac naredio kazati. On je rekao: "Moj Otac je u Meni." To je rekao Isus, šator: "Moj Otac je u Meni."

Bog ima mnogo titula: "Naša pravda", "Naš mir", "Sveprisutan", i "Otac", i "Sin" i " Duh Sveti ", ali On ima samo jedno ljudsko ime i to ime je Isus.

Nemojte se zbuniti time što On ima tri službe ili što ima trostruku objavu. Na zemlji je On bio Prorok, na nebu je On Svećenik i vraćajući se na zemlju On je Kralj kraljeva. "Onaj što bijaše" - to je Isus, Prorok. "Onaj što jest" – to je On, Veliki svećenik, koji posreduje, On koji može suosjećati s našim slabostima. "Koji ima doći" - to je Kralj koji dolazi. Na zemlji je On bio Riječ - Prorok. Mojsije je za Njega rekao: "Gospod vaš Bog će podići Proroka kao što sam ja, i ako ne poslušaju riječi tog Proroka bit će iskorijenjeni iz naroda."

Zapazite ove činjenice o Isusu. Na zemlji je On bio Prorok, Janje i Sin. To ga nije načinilo trojicom. To nisu bile ništa nego objave ili službe jedne Osobe, Isusa.

A sada, postoji omiljen dio Pisma za kojeg trojičari misle da dokazuje njihovu poantu o više od jedne stvarne Osobe u Božanstvu.

To je Otk. 5, 6 - 8: "I pogledah, kad gle, posred prijestolja i četiriju bića, i posred starješina Janje stajaše kao zaklano, imajući sedam rogova i sedam očiju, što su sedam Božjih Duhova poslanih po svoj zemlji. Ono pristupi te uze knjigu iz desnice Onoga koji je sjedio na prijestolju. A kad ono uze knjigu, četiri bića i dvadeset i četiri starješine padnu ničice pred Janje, od kojih je svaki imao citre i zlatne posude pune kada, što su molitve svetih." Uistinu, kad bi ovi stihovi bili izdvojeni činilo bi se da dokazuju njihovu poantu. Primijetite, rekao sam ovi IZDVOJENI stihovi. Međutim, pročitajte Otk. 4, 2 - 3 i 9 – 11: "I odmah se nađoh u Duhu, kad gle, prijestolje postavljeno na nebu, a na prijestolju je sjedio JEDAN. A Taj što je sjedio bijaše izgledom nalik kamenu jaspisu i sardu; a okolo prijestolja duga izgledom nalik smaragdu." "I kad god ta bića dadnu slavu, čast i hvalu Onomu što sjedi na prijestolju, koji živi u vijeke vjekova, dvadeset i četiri starješine padnu pred Onim koji sjedi na prijestolju i proslavljaju Onoga koji živi u vijeke vjekova; i odlažu svoje krune pred prijestoljem te govore: 'Dostojan si, Gospode, primiti slavu i čast i moć jer Ti si sve stvorio i po volji Tvojoj sve jest i bi stvoreno.'" Pažljivo primijetite da u drugom stihu kaže: "Na prijestolju je sjedio JEDAN (ne dva ili tri, nego JEDAN)." U trećem stihu kaže: "TAJ (NE *ti*) bijaše izgledom poput kamena jaspisa." U devetom stihu kaže da su bića dala čast "ONOME" (ne *onima*). U desetom stihu kaže da su starješine pale pred "ONIM" (ne *onima*). U jedanaestom stihu kaže da su povikali: "'Dostojan si GOSPODE,'" (ne *gospodo*). Također u jedanaestom stihu kaže da je taj JEDAN na prijestolju "Stvoritelj", a to je Isus (Ivan 1, 3), koji je Jahve–Duh–Bog Starog zavjeta (Post. 1, 1).

Ali nemojmo se zaustaviti na tome. Pročitajmo sada u Otk. 3, 21: "Onome tko pobijedi dat ću da sjedi sa Mnom na Mojem prijestolju, kao što sam i Ja pobijedio i sjeo sa Svojim Ocem na prijestolje Njegovo." Također pročitajmo Heb. 12, 2: "Uprimo pogled u Isusa, Začetnika i Završitelja vjere, koji je umjesto radosti što je stajala pred Njim podnio križ, prezrevši sramotu, te sjeo zdesna prijestolja Božjega." Zamijetite da je prema samom Isusu, koji je napisao Otkrivenje, On sjeo S Ocem. Duh u Pavlu (a to je Kristov Duh – Duh proročki po kojem dolazi Riječ) kaže da je On sjeo ZDESNA Bogu. Ali kad je Ivan pogledao, vidio je samo "JEDNOGA" na prijestolju. Tek u Otk. 5, 6 - 8 (koje vremenski slijedi Otk. 4, 2 - 3) vidimo "Janje" kako uzima knjigu od "ONOGA" koji je sjedio na prijestolju što je pokazano

u Otk. 4, 2 - 3 i 9 - 10. Što je to? To je tajna "JEDNOG BOGA". On (Isus) je došao od Boga, postao objavljen u tijelu, umro, i uskrsnuo i vratio se u "krilo Očevo". Kao što je Ivan rekao: "Jedinorođeni Sin koji je U krilu Očevu, On ga je objavio." Ivan 1, 18. Tada je bilo vrijeme da se Bog (Mesija) vrati da bi se pozvao na pravo na Svoju Nevjestu, a zatim predstavio Sebe (obznanio se) Izraelu. Tako ponovno vidimo Boga kako istupa da bi uspostavio tjelesnu vezu s ljudima kao "Sin Davidov, Kralj kraljeva, i Gospodar gospodara i Mladoženja poganske Nevjeste". To NISU "dva" Boga, već jednostavno JEDAN BOG koji očituje Svoje trojedne moćne službe i titule.

Ljudi su znali da je On bio Prorok. Znali su znak Mesije koji je mogao doći samo kroz proroka. Ivan 1, 44 - 51: "A Filip bijaše iz Betsaide, iz grada Andrijina i Petrova. Filip nađe Natanaela pa mu reče: 'Našli smo Onoga o kome je pisao Mojsije u Zakonu, i Proroci: Isusa, sina Josipova, iz Nazareta.' A Natanael mu reče: 'Iz Nazareta može li što dobro biti?' Filip mu reče: 'Dođi i vidi.' Isus, vidjevši Natanaela gdje dolazi k Njemu, reče za njega: 'Evo pravog Izraelca u kome nema lukavstva!' Natanael Mu reče: 'Odakle me poznaješ?' Isusu mu odgovori i reče: 'Vidjeh te prije nego što te Filip pozvao, dok si bio pod smokvom.' Odgovarajući Mu, Natanael reče: 'Rabi, Ti si Sin Božji; Ti si Kralj Izraelov.' Isus mu odgovori i reče: 'Jer ti rekoh: 'Vidjeh te pod smokvom,' vjeruješ? Vidjet ćeš i veće od toga.' I reče mu: 'Zaista, zaista, kažem vam: od sada ćete vidjeti nebo otvoreno i anđele Božje kako uzlaze i silaze nad Sina čovječjega.'" Sposobnost pronicanja misli srca ljudi navelo je Božje izabrane da shvate da je to bio Mesija, pomazana Riječ Božja. Heb. 4, 12: "Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštrija od svakog dvosjeklog mača pa prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine te proniče misli i nakane srca."

Kada Ga je žena na studencu čula kako joj proniče misli njenog srca, oduševljeno Ga je proglasila prorokom, izjavljujući da će Mesija biti znan po toj izvanrednoj sposobnosti. Ivan 4, 7 - 26: "Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Reče joj Isus: 'Daj Mi piti!' (Jer Njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti nešto za jelo.) Tada Mu žena Samarijanka reče: 'Kako Ti, koji si Židov, tražiš od mene, žene, Samarijanke, da ti dam piti?' Jer se Židovi ne druže sa Samarijancima. Isus joj odgovori i reče: 'Kad bi znala dar Božji i tko je Onaj koji ti veli: 'Daj Mi piti,' ti bi od Njega zaiskala i On bi ti dao živu vodu.' Reče Mu

žena: 'Gospodine, nemaš čime zagrabiti, a studenac je dubok, otkud ti onda živa voda? Zar si Ti veći od našeg oca Jakova koji nam dade ovaj studenac; i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i stoka njegova?' Odgovori joj Isus rekavši: 'Svatko tko pije od te vode, ponovno će ožednjeti; ali tko pije od vode koju ću mu Ja dati, neće ožednjeti nikada, već će voda koju ću mu dati postati u njemu izvorom vode što teče u život vječni.' Reče Mu žena: 'Gospodine, daj mi tu vodu da ne žednim i ne moram dolaziti ovamo zahvaćati!' Kaže joj Isus: 'Idi, pozovi svog muža i vrati se ovamo!' Žena odgovori i reče: 'Nemam muža.' Reče joj Isus: 'Dobro si rekla: 'Nemam muža,' jer pet si muževa imala, a ovaj kojega sada imaš nije ti muž. To si po istini rekla.' Reče Mu žena: 'Gospodine, vidim da si prorok. Naši su očevi proslavljali na ovoj gori, a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje treba proslavljati.' Isus joj reče: 'Ženo, vjeruj Mi, dolazi čas kada nećete proslavljati Oca ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. Vi proslavljate ono što ne poznate, mi poznamo ono što proslavljamo, jer je spasenje od Židova. Ali dolazi čas, sada je, kad će istinski štovatelji Oca proslavljati u Duhu i istini, jer Otac traži takve da Ga proslavljaju. Bog je Duh i koji Ga proslavljaju trebaju Ga proslavljati u Duhu i istini.' Reče Mu žena: 'Znam da dolazi Mesija koji se zove Krist, kada On dođe sve će nam objaviti.' Kaže joj Isus: 'Ja sam Taj, Ja koji ti govorim.'"

U Otkrivenju 15, 3 kaže: "Pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i pjesmu JANJETOVU, govoreći: "Velika su i čudesna djela Tvoja, Gospode, Bože, Svemogući! Pravedni su i istiniti putovi Tvoji, Kralju Svetih!" Vidite li to? JANJE, Veliki svećenik koji drži Svoju krv kao pomirenje na pomirilištu za naše grijehe je Gospod Bog Svemogući. To je Njegova sadašnja služba. Upravo to On sada radi, Svojom se krvlju zauzima za naše grijehe. Ali jednoga će dana to Janje postati Lav iz plemena Judina. Izaći će u sili i slavi i primijeniti Svoj autoritet kako bi zavladao kao Kralj. On je dolazeći Kralj ove zemlje. Naravno, to ne znači da On sada nije Kralj. Jer On je naš Kralj, Kralj svetih. Upravo sada to je duhovno kraljevstvo. Ono nije od sustava ovog svijeta, kao što ni mi nismo od ovog svijeta. Iz tog se razloga mi ponašamo drugačije nego ovaj svijet. Naše građanstvo je u nebu. Mi odražavamo Duha svijeta našeg ponovnog rođenja gdje je Isus Kralj. Zato naše žene ne odijevaju mušku odjeću, niti sijeku kosu, niti koriste svu onu kozmetiku ni ostale stvari koje svijet toliko voli. Zato naši muškarci ne piju, niti puše ni ostaju u grijehu. Naša vladavina je

vladavina nad grijehom, a djeluje kroz silu koja je u Kristovom Duhu koji stanuje u nama. Svako kraljevstvo na zemlji će biti srušeno, ali naše će ostati.

Dakle, govorili smo o službama i objavama jednog istinskog Boga i promatrali Njegovu Slavu proučavajući Pismo. Međutim, Njega se ne spoznaje intelektualno. Njega se spoznaje po Duhu – otkrivenjem od Duha. Taj isti, po tijelu znan kao Isus, vratio se ognjenom stupu. Ali On je obećao da će ponovno doći i nastaniti se među Svojim ljudima po Duhu. I na dan Pedesetnice taj ognjeni stup se spustio i razdijelio na plamene jezičke na svakoga od njih. Što je Bog činio? Razdijelio je Sebe na crkvu dajući svim onim muškarcima i ženama dio Sebe. On je Sebe razdijelio Svojoj crkvi upravo onako kao što je rekao. Ivan 14, 16 - 23: "A Ja ću moliti Oca i On će vam dati drugog Tješitelja da ostane s vama zauvijek: Duha istine, koga svijet ne može primiti jer Ga ne vidi ni ne poznaje; vi Ga poznajete, jer s vama boravi i u vama će biti. Neću vas ostaviti kao siročad, doći ću k vama. Još malo i svijet Me više neće vidjeti, no vi ćete Me vidjeti jer Ja živim i vi ćete također živjeti. U onaj ćete dan znati da sam Ja u Svom Ocu i vi u Meni i Ja u vama. Tko ima Moje zapovijedi i čuva ih, taj Me ljubi; a tko Mene ljubi, njega će ljubiti Otac Moj; i Ja ću ga ljubiti i Sebe Mu objaviti. Reče Mu Juda, ali ne Iskariotski: 'Gospode, kako to da ćeš se objaviti nama, a ne svijetu?' Odgovori mu Isus i reče: 'Ako Me tko ljubi, čuvat će Moje riječi pa će Otac Moj ljubiti njega; mi ćemo k njemu doći i kod njega se nastaniti.'" On je rekao da će moliti Oca koji će poslati drugog Tješitelja koji je već bio S njima (učenicima), ali nije bio U njima. To je bio Krist. A zatim u 23. stihu govoreći o Sebi i Ocu kaže: "*MI* ćemo doći." Tu je to: "Dolazi Duh, *isti* Duh Božji koji se objavio kao Otac, i kao Sin, i još će se objaviti u mnogima," JEDAN BOG, koji je Duh.

Zbog toga nitko ne može doći i reći da je papa sveti čovjek, ili da je nadglednik sveti čovjek ili svećenik. SVETI ČOVJEK JE KRIST, Duh Sveti, u nama. Kako se hijerarhija usuđuje tvrditi da laici nemaju što reći? Svatko ima nešto za reći. Svatko ima neki posao, svatko ima službu. Duh Sveti je došao na Pedesetnici i razdijelio Sebe na svakog da bi se ispunilo ono što je Krist rekao: "U onaj ćete dan znati da sam Ja u Svom Ocu i vi u Meni i Ja u vama." Ivan 14, 20.

Veliki Ja Jesam, Svemogući Bog, došao je kao Duh ispuniti Svoju istinsku crkvu. On ima pravo ići gdje god hoće i na koga god hoće. Mi među nama ne činimo nikoga "svecem", već je sveta cijela

istinska Gospodnja zajednica zbog prisutnosti Duha Svetoga. On, Duh Sveti, je Taj koji je svet, a ne zajednica sama po sebi.

Dakle, to je otkrivanje: Isus Krist je Bog. Jahve Starog zavjeta je Isus Novog. Bez obzira koliko se trudili, ne možete dokazati da postoje TRI Boga. Ali također, potrebno je otkrivenje po Duhu Svetom da bi ste shvatili istinu da je On jedan. Potrebno je otkrivenje da bi razumjeli da je Jahve Starog zavjeta Isus Novog. Sotona se uvukao u crkvu i zaslijepio ljude po pitanju ove istine. I kad su bili zaslijepljeni po tom pitanju, nedugo nakon toga je crkva iz Rima prestala krstiti u ime Gospoda Isusa Krista.

Priznajem da je potrebno pravo otkrivenje od Duha Svetoga da bi vidjeli istinu o Božanstvu u ovim danima kad smo posred izvrtanja toliko mnogo Pisma. Ali nadmoćna, pobjednička crkva je izgrađena na otkrivenju, te stoga možemo očekivati od Boga da nam otkrije Svoju istinu. Međutim, o vodenom krštenju zapravo ne trebate otkrivenje. Ono vam je točno pred nosom. Bi li bilo moguće, i na jedan trenutak, da su apostoli skrenuli od izravne zapovijedi Gospoda da krste u Ime Oca, i Sina i Duha Svetoga, i tako se zatekli u namjernoj neposlušnosti? Oni su znali što je Ime i nema niti jednog mjesta u Pismu da su krstili bilo kako drukčije nego u Ime Gospoda Isusa Krista. Zdrav razum bi vam rekao da je knjiga Djela apostolskih crkva na djelu, i ako su oni krstili na taj način, onda na taj način treba krstiti. Stoga, ako mislite da je to oštro, što ćete misliti o ovome? Svatko tko nije kršten u Ime Gospoda Isusa, mora se ponovno krstiti.

Djela apostolska 19, 1 - 6: "I dok je Apolon bio u Korintu, Pavao prođe gornje krajeve te dođe u Efez gdje pronađe neke učenike, pa ih upita: 'Jeste li primili Duha Svetoga otkad ste povjerovali?' Oni mu rekoše: 'Nismo ni čuli da Duh Sveti jest.' Reče im on: 'Pa u što ste onda kršteni?' A oni odvrate: 'U Ivanovo krštenje.' A Pavao reče: 'Ivan je uistinu krstio krštenjem pokajanja i narodu govorio da vjeruje u Onoga koji dolazi poslije njega, to jest u Krista Isusa.' Kad su to čuli, krste se u Ime Gospoda Isusa. A kad je Pavao položio na njih ruke, dođe Duh Sveti na njih pa počnu govoriti u jezicima i prorokovati." Tu je to. Ovi su dobri ljudi u Efezu čuli za dolazećeg Mesiju. Ivan Ga je propovijedao. Oni su bili kršteni za pokajanje od grijeha, OČEKUJUĆI vjerovati u Isusa. Ali sada je bilo vrijeme OSVRNUTI se na Isusa i biti kršten za OPROŠTENJE grijeha. Bilo je vrijeme da prime Duha

Svetoga. I kad su bili kršteni u Ime Gospoda Isusa Krista, Pavao je na njih položio svoje ruke i Duh Sveti je sišao na njih.

O, ti dragi ljudi u Efezu bili su divni ljudi i ako je netko imao pravo osjećati se sigurno to su bili oni. Primijetite koliko su daleko oni bili stigli. Bili su došli skroz do prihvaćanja dolazećeg Mesije. Bili su spremni za Njega. Ali ne vidite li da su ga unatoč tome propustili? On je došao i otišao. Trebali su biti kršteni u Ime Gospoda Isusa Krista. Trebali su biti ispunjeni Duhom Svetim.

Ako ste kršteni u Ime Gospoda Isusa Krista, Bog će vas ispuniti Svojim Duhom. To je Riječ. Djela apostolska 19, 6, što smo pročitali, bilo je ispunjenje Djela apostolskih 2, 38: "Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u Ime Isusa Krista za oproštenje grijeha, i primit ćete dar Duha Svetoga." Vidite, Pavao je, po Duhu Svetom, rekao točno ono što je Petar rekao po Duhu Svetom. I ono što je rečeno NE MOŽE biti promijenjeno. To mora biti isto od Pedesetnice dok se ne krsti posljednji izabrani. Gal. 1, 8: "Ali kad bismo vam mi, ili pak anđeo s neba, propovijedali bilo koje drugo evanđelje od onoga kojeg smo vam propovijedali, neka je proklet!"

Dakle, neki od vas jedinovaca krstite pogrešno. Vi krstite za obnovu kao da vas uranjanje u vodu spašava. Obnova ne dolazi vodom, ona je djelo Duha. Čovjek koji je po Duhu Svetom dao zapovijed: "Pokajte se i neka se svaki krsti u Ime Gospoda Isusa," nije rekao da voda obnavlja. Rekao je da je to samo pokazatelj "dobre savjesti upravljene Bogu". To je sve. 1 Petrova 3, 21: "Čiji protulik, krštenje (ne odlaganje tjelesne nečistoće, nego Bogu upravljen odaziv dobre savjesti) i nas sada spašava po uskrsnuću Isusa Krista." Ja to vjerujem.

Ako netko ima neke pogrešne ideje da povijest može dokazati krštenje u vodi na bilo koji drugi način osim u Ime Gospoda Isusa Krista, ja bih vam savjetovao da pročitate povijest i sami otkrijete. Slijedi istiniti zapis o krštenju koje se zbilo u Rimu 100. godine nakon Krista, a objavljeno je u "Time Magazine" 5. prosinca 1955.: "Đakon je podigao svoju ruku i Publius Decius je zakoračio na vrata krstionice. U bazenu je, do struka u vodi, stajao Marcus Vasca, trgovac drvima. Smiješio se dok je Publius ulazio u bazen pokraj njega. 'Credis?' pitao je. 'Credo,' odgovorio je Publius. 'Ja vjerujem da moje spasenje dolazi od Isusa Krista koji je bio raspet pod Poncijom Pilatom. S Njim sam umro da bih s Njim mogao imati vječni život.' Tada je osjetio snažne ruke kako ga pridržavaju dok se on prepuštao pasti leđima u bazen, i

čuo je Marcusov glas u svom uhu: 'Krstim te u Ime Gospoda Isusa,' dok se nad njim zatvarala hladna voda."

Sve dok se istina nije izgubila (i nije se vratila do ovog posljednjeg doba, a to je od Niceje do prijelaza u ovo stoljeće) krstili su u Ime Gospoda Isusa Krista. Ali, ona se vratila. Sotona ne može zadržati otkrivenje kad ga Duh želi dati.

Da, kada bi postojala tri Boga, mogli bi krstiti za Oca, i za Sina i za Duha Svetoga. Ali OTKRIVENJE DANO IVANU je bilo da postoji JEDAN BOG, a Njegovo je Ime GOSPOD ISUS KRIST, i krstite za JEDNOGA Boga i isključivo jednoga. Zato je Petar krstio onako kako je to činio na Pedesetnici. Morao je biti vjeran otkrivenju, a ono je: "Neka sav dom Izraelov sa sigurnošću zna da je Bog učinio tog ISTOG ISUSA, kojega vi razapeste, *OBOJE I* GOSPODOM i KRISTOM." To je On: "GOSPOD ISUS KRIST."

Ako je Isus "OBOJE" i Gospod i Krist, onda je On (Isus), i ne može biti ništa drugo osim "Otac, Sin i Duh Sveti" u JEDNOJ Osobi objavljenoj u tijelu. To NIJE "Bog u tri osobe, presveto trojstvo," već JEDAN BOG, JEDNA OSOBA s tri glavne titule, s tri službe koje očituju te titule. Poslušajte ovo još jednom. Taj isti Isus je "OBOJE" i Gospod i Krist. Gospod (Otac) i Krist (Duh Sveti) su Isus, jer On (Isus) je "OBOJE" (Gospod i Krist).

Ako nam to ne pokaže istinsko otkrivenje Božanstva, neće ništa. Gospod NIJE neki drugi, Krist NIJE neki drugi. Taj Isus je Gospod Isus Krist - JEDAN BOG.

Filip je jednog dana rekao Isusu: "'Gospode, pokaži nam Oca i bit će nam dosta.' Isus mu reče: 'Jesam li toliko dugo s vama i ti Me nisi upoznao? Tko je vidio Mene, vidio je Oca, pa zašto kažeš: 'Pokaži nam Oca?' Ja i Moj Otac smo jedno.'" Ja sam to jednom citirao i jedna je gospođa rekla: "Samo trenutak, gospodine Branham, ti i tvoja supruga ste jedno."

Rekao sam: "Ne na taj način."

Ona je rekla: "Kako mislite?"

Pa sam joj rekao: "Vidite li vi mene?"

Rekla je: "Da."

Rekao sam: "Vidite li moju suprugu?"

Rekla je: "Ne."

Rekao sam: "Stoga, to jedinstvo je druge vrste, jer je On rekao: 'Kad vidite Mene, vidite Oca."

Prorok je rekao da će u vrijeme večeri biti svjetlo. U pjesmi piše:

"Bit će svjetlo u vrijeme večeri,
Stazu k Slavi zasigurno ćete pronaći,
Put kroz vodu je svjetlo danas,
Sahranjeni u dragocjeno Ime Isusa.
Mladi i stari pokajte se za sve svoje grijehe,
I Duh Sveti će zasigurno ući,
Večernje svjetlo je došlo -
Činjenica je da su Bog i Krist jedno."

Ne jako davno razgovarao sam sa židovskim rabinom. On mi je rekao: "Vi pogani ne možete isjeckati Boga na tri dijela i dati ga Židovu. Mi znamo bolje od toga."

Rekao sam mu: "O tome se i radi, Rabbi, mi ne sjeckamo Boga na tri dijela. Vi vjerujete prorocima, zar ne?"

Rekao je: "Pa, naravno."

"Vjerujete li Izaiju 9, 6?"

"Da."

"O kome je prorok govorio?"

"Mesiji."

Rekao sam: "U kakvom će odnosu biti Mesija i Bog?"

On je rekao: "On će biti Bog."

Rekao sam: "To je točno." Amen.

Ne možete Boga staviti u tri osobe ili tri dijela. Ne možete reći Židovu da postoji Otac, i Sin i Duh Sveti. On će vam odmah reći odakle je došla ta ideja. Židovi znaju da je to crkveno vjerovanje ustanovljeno na Nicejskom koncilu. Nije ni čudo što nas preziru kao pogane.

Mi govorimo o Bogu koji se ne mijenja. To također vjeruju i Židovi. Međutim, crkva je promijenila nepromjenljivog Boga iz JEDNOGA u TRI. Ali svjetlo se vraća u vrijeme večeri. *Kako je dojmljivo da je ova istina došla u vrijeme kada se Židovi vraćaju u Palestinu.* Bog i Krist su JEDNO. Ovaj Isus je OBOJE, I GOSPOD I KRIST.

Ivan je imao otkrivenje, a ISUS je bio Otkrivenje. I On se predstavio upravo ovdje u Pismu: "JA SAM Onaj koji bijaše, koji jest i koji ima doći, Svemogući. Amen."

Ako je otkrivenje izvan vašeg dosega, uprite pogled prema gore i tražite ga od Boga. To je jedini način da ga ikad dobijete. Otkrivenje mora doći od Boga. Ono nikada ne dolazi po ljudskim prirodnim talentima, već darom od Duha. Možete čak naučiti Pismo i napamet, a iako je i to krasno, to neće biti to. To mora biti otkrivenje od Boga. U Riječi kaže da nitko ne može reći da Isus je Krist osim po Duhu Svetom. Morate primiti Duha Svetoga, i tada, i samo tada, vam Duh može dati otkrivenje da Isus jest Krist – Bog, Pomazanik.

Nitko ne zna Božje stvari osim Božjeg Duha i onoga kojem ih Duh otkrije. Mi trebamo zazivati Boga za otkrivenje više od ičeg na svijetu. Mi smo prihvatili Bibliju, mi smo prihvatili njene velike istine, ali ona još uvijek nije stvarna većini ljudi zbog toga što tu nema otkrivenja po Duhu. Riječ nije bila oživljena. Biblija kaže u 2. Korinćanima 5, 21 da smo mi postali pravednost Božja našim jedinstvom s Kristom Isusom. Jeste li shvatili to? Kaže da SMO MI SAMA PRAVEDNOST SAMOG BOGA time što smo U KRISTU. Kaže da je On (Isus) postao GRIJEHOM zbog nas. Ne kaže da je On postao grješan, već da je postao GRIJEHOM zbog nas da bi našim jedinstvom s Njim mi mogli postati Božja PRAVEDNOST. Prihvatimo li činjenicu (a moramo) da je On doslovce postao GRIJEHOM zbog nas zamijenivši nas, onda također moramo prihvatiti činjenicu da smo mi našim jedinstvom s Njim postali SAMA BOŽJA PRAVEDNOST. Odbaciti jedno znači odbaciti drugo. Prihvatiti jedno znači prihvatiti drugo. Dakle, znamo da to kaže Biblija. To se ne može poreći. Ali nedostaje otkrivenje toga. To nije stvarno većini Božje djece. To je samo dobar stih u Bibliji. Ali trebamo da nam to OŽIVI. Za to će trebati otkrivenje.

Dopustite mi umetnuti nešto što će vas ujedno zadiviti i pomoći vam. Teško da postoji proučavatelj koji ne vjeruju da je Novi zavjet u originalu bio na grčkom jeziku. Svi su naši veliki proučavatelji Biblije rekli da je Bog dao svijetu tri velike nacije s tri velika doprinosa Evanđelju. Dao je Grke koji su dali univerzalni jezik. Dao nam je Židove koji su nam dali istinsku religiju i istinsku spoznaju Boga kroz Spasitelja. Dao nam je Rimljane koji su nam dali jedinstveno carstvo sa zakonom i sustavom cesta. Tako imamo istinsku religiju, jezik kojim je izražavamo mnogim narodima, i vladu i ceste da je fizički proširimo. Povijesno govoreći ovo se čini potpuno točnim. A danas naši učenjaci grčkog jezika kažu da je grčki jezik iz biblijskih dana toliko savršen i

točan da ukoliko bi proučavatelj grčkog jezika bio profinjen i precizan gramatičar, mogao bi zaista znati točno što novozavjetna Riječ naučava. Ali, nije li to samo teorija? Je li to točno? Zar nije istina da svaki ugledni učenjak grčkog jezika iz jedne denominacije raspravlja s drugim proučavateljem druge denominacije? Zar nije istina da se njihovi argumenti temelje na identičnim grčkim riječima i identičnim pravilima gramatike? Zasigurno, to je tako. Čak su još davno u pergamskom dobu, upravo prije Nicejskog koncila 325. godine, postojala dva velika proučavatelja, Arije i Atanazije, koji su zapeli u doktrinarnoj raspravi po pitanju jedne grčke riječi. Njihova je rasprava postala toliko žestoka i toliko se rasprostranila diljem svijeta da su povjesničari rekli da se svijet podijelio zbog dvoglasa (izgovora dva samoglasnika u jednom slogu). Dakle, ako je grčki toliko savršen i toliko određen od Boga, zašto je tada postojala tolika rasprava? Zasigurno Bog nije htio da svi znamo grčki? Sve do danas imamo prepirke oko grčkog jezika. Uzmite na primjer knjigu "Kristova paralizirana Crkva pod rendgenom" od dr. McCrossana. On u njoj izlaže brojne citate mnogih poznatih grčkih gramatičara i dokazuje, na svoje zadovoljstvo, da nepromjenjiva pravila grčke gramatike uvjerljivo dokazuju da Biblija naučava da je čovjek kršten Duhom Svetim poslije nanovo rođenja. On također kategorično tvrdi da žena može preuzeti propovjedaonicu zato što riječ prorokovati znači propovijedati. Ali, je li on uvjerio druge proučavatelje grčkog jezika koji su isto tako sposobni kao i on? Nikada. Sve što trebate učini je pročitati te proučavatelje koji imaju suprotan stav i čuti njihove naučene citate.

Dakle, ne samo da je ono što sam upravo rekao istina, nego krenimo korak dalje. Danas imamo neke proučavatelje koji tvrde da su izvorni manuskripti bili napisani na aramejskom, koji je bio Isusov jezik i ljudi Njegovog vremena. Oni tvrde da ljudi nisu govorili i pisali na grčkom kao što se to obično pretpostavlja. A činjenica je da su naši povjesničari podijeljeni oko toga. Primjerice, dr. Schonfield, jedan od najbriljantnijih proučavatelja, istraživanjem je dokazao, na svoje zadovoljstvo, da je Novi zavjet pisan na narječju ljudi koji su govorili grčki u tom vremenu. On je postavio dobre argumente za svoja vjerovanja temeljena na raznim dokumentima koji su mu na raspolaganju. Ali s druge strane imamo još jednog poznatog proučavatelja dr. Lamsau, koji je uvjeren da je Novi zavjet pisan na aramejskom, a sam briljantan povjesničar Toynbee podržava njegovu

tvrdnju da je aramejski, A NE GRČKI, bio jezik naroda, pa se čini mogućim da je Novi zavjet najprije napisan na aramejskom.

Međutim, prije nego što se previše udubimo u to, pročitajmo prijevod King Jamesa i prijevod od dr. Lamsae. Na naše zadovoljstvo, u oba nalazimo zapanjujući iste riječi, tako da zapravo nema razlike u sadržaju ili doktrini. Čak možemo zaključiti da je Bog dopustio da ovi novootkriveni manuskripti i nedavna izdanja već poznatih spisa dođu pred nas kako bi dokazali autentičnost onoga što smo već imali. I nalazimo da, iako se prevoditelji mogu boriti jedan protiv drugog, to nije slučaj sa spisima.

Sada možete vidjeti da ne možete temeljiti tumačenje na proučavateljevom dubokoumnom znanju jezika na kojem je napisana Biblija. Ako to još uvijek ne možete vidjeti jer vam je um prekriven tradicijom, evo još jedne posljednje ilustracije. Nitko ne sumnja da su pismoznanci i farizeji i veliki učenjaci 33. godine nakon Krista točno znali pravila gramatike i točno značenje riječi kojima je bio napisan Stari zavjet, ali i pored njihovog izvanrednog znanja, propustili su otkrivenje Božje obećane Riječi objavljene u Sinu. On je bio izložen od Postanka do Malahije, s cijelim poglavljima posvećenim Njemu i Njegovoj službi, a ipak, osim nekolicine koji su bili prosvijetljeni Duhom, oni su Ga u potpunosti propustili.

Sada dolazimo do zaključka, zaključka kakvog smo već našli u Riječi. Koliko god vjerujemo da treba pokušati naći najstarije i najbolje manuskripte kako bi dobili najbolji mogući zapis Riječi, nikad nećemo dobiti Njezino istinsko značenje proučavanjem i uspoređivanjem citata Pisma, koliko god da smo iskreni. BIT ĆE POTREBNO OTKRIVENJE OD BOGA DA GA IZNESE. TO JE TOČNO ONO ŠTO JE PAVAO REKAO: "TO I GOVORIMO; ALI NE RIJEČIMA NAUČENIM OD LJUDSKE MUDROSTI, NEGO NAUČENIM OD DUHA SVETOGA." 1. Kor. 2, 15. Istinsko otkrivenje je Božje tumačenje Njegove vlastite Riječi potvrđujući ono što je obećano.

Nemojte da netko krivo protumači ovo što sam rekao i da misli da ja ne vjerujem u ispravnost Riječi ovakve kakvu je sada imamo. Ja vjerujem da je ova Biblija točna. Isus je u potpunosti zajamčio vjerodostojnost Starog zavjeta kad je bio ovdje na zemlji, a on je sastavljen isto kao i naš Novi zavjet. Bez ikakve dvojbe, mi danas imamo nepogrješivu Riječ Božju i nitko se ne usuđuje oduzeti joj ili joj dodati. Ali trebamo istog Duha koji ju je dao da nas je pouči.

O, kako trebamo otkrivenje po Duhu. Ne trebamo novu Bibliju, ne trebamo novi prijevod, iako su neki vrlo dobri, i ja nisam protiv njih, ALI MI TREBAMO OTKRIVENJE OD DUHA. I hvala Bogu što možemo imati ono što trebamo, jer Bog nam želi otkriti Svoju Riječi po Svom Duhu.

Neka bi nam Bog počeo Svojim Duhom davati neprekidno otkrivenje koje daje život i pobjedu. O, kad bi crkva samo dobila svježe otkrivenje i njime postala objavljena živa Riječ, mi bi činili veća djela i proslavljali Boga, našeg Oca u nebu.

RAZRJEŠENI OD GRIJEHA

Otk. 1, 5: "Njemu koji nas je ljubio i u Svojoj nas vlastitoj krvi oprao od grijeha naših." Riječ "oprao" je zapravo "razriješio". "U Svojoj nas vlastitoj krvi razriješio od grijeha naših." Nije li to divno? Ali razmišljate li duhovno? Jeste li shvatili to? To je bila Njegova VLASTITA krv koja nas je u potpunosti razriješila od naših grijeha. To nije bila ljudska krv. To je bila krv Božja. Petar ju je nazvao Kristovom krvlju. Pavao ju je nazvao krvlju Gospoda i Isusovom krvlju. Ne tri osobe, već JEDNA osoba. Evo opet tog otkrivenja, JEDAN Bog. Taj svemogući Bog Jahve se spustio i načinio si tijelo djevičanskim rođenjem i nastanio se u njemu kako bi krv Božja mogla biti ta koja nas oslobađa (potpuno nas razrješava) od naših grijeha i predstavlja nas bez mrlje pred Njim s nadasve velikom radošću.

Želite li starozavjetni tip? Vratimo se u edenski vrt. Kad su u slavu došle prve vijesti da je sin, Adam, izgubljen, je li Bog poslao anđela? Je li poslao sina? Je li poslao nekog sličnoga nama? Ne, On je SAM došao otkupiti tog izgubljenog sina. Haleluja! Bog nije prepustio Svoj plan spasenja drugome. On je vjerovao samo Sebi. Bog je postao tijelom i prebivao među nama i otkupio nas Sebi. Mi smo spašeni "krvlju Božjom". Vječni se Bog nastanio u smrtnom tijelu da bi uklonio grijeh. On je postao Janje da bi prolio Svoju krv i s njom ušao iza vela.

Razmotrite ovo. Budući da je to krv Božja, ona je savršena krv. Pa, ako nas savršena krv oslobađa iz moći i ropstva i okaljanja grijeha, onda je razrješenje savršeno i potpuno. Sada, dakle, nema osude. "Tko će optužiti izabranike Božje? Bog opravdava (proglašava nas pravednima). Tko osuđuje? Krist je umro..." Rim. 8, 33 - 34. Eto,

Njegova smrt nam je dala krv. Krv nas je razriješila. Sada nema osude. Kako bi moglo biti? Nema ničeg za što bi bili osuđeni, jer nas je krv razriješila od grijeha. Mi smo slobodni, bez krivnje. Ne slušajte čovjeka, slušajte Riječ. Vi ste razriješeni krvlju.

Dakle, nemojte se ponovno vezati tradicijama, i crkvenim vjerovanjima i organizacijama. Nemojte biti zavedeni slušajući one koji poriču silu Riječi i poriču da Isus spašava, iscjeljuje, ispunjava Duhom Svetim i silom. Vi ste Božji slobodni ljudi, razriješeni Njegovom vlastitom krvlju. Ako i dalje oslanjate svoju vjeru na crkvena vjerovanja i denominacije, sigurno je po dokazima da ste izgubili svoju vjeru u Riječ.

KRALJEVI I SVEĆENICI

Otk. 1, 6: "Te nas je On učinio kraljevima i svećenicima Bogu i Ocu Svojemu: Njemu slava i vlast u vijeke vjekova. Amen."

"On nas je učinio!" O, postoje određene istine koje trebamo naglasiti. Ovo je jedna od njih. ON! ON NAS JE UČINIO! Spasenje je Njegovo djelo. Spasenje je od Gospoda. Sasvim iz milosti. On nas je otkupio sa svrhom. On nas je kupio sa svrhom. Mi smo kraljevi, duhovni kraljevi. O, mi ćemo biti kraljevi na zemlji s Njim kada On sjedne na Svoje prijestolje. Ali sada smo duhovni kraljevi i vladamo nad duhovnim kraljevstvom. U Rim. 5, 17 kaže: "Jer ako je prekršajem jednoga smrt zakraljevala kroz toga jednoga, mnogo će više oni koji primaju obilje milosti i dara pravednosti, kraljevati u životu po jednome - Isusu Kristu." I u Kol. 1, 13: "Koji nas je izbavio iz vlasti tame i prenio u kraljevstvo (vladavinu) Svoga ljubljenog Sina." Upravo sada mi vladamo s Kristom imajući vlast nad grijehom, svijetom, tijelom i đavlom, prikazujući Njegovu hvalu i slavu, prikazujući NJEGA, jer je to Krist u nama, koji hoće i djeluje po Svojoj dobrohotnosti. Da, uistinu, čak smo i sada posjedeni na nebesima u Kristu Isusu.

"I učinio nas svećenicima." Da, svećenicima Njemu, prinoseći duhovnu hvalu posvećenih usana Provodeći svoje živote kao ugodnu žrtvu Njemu. Proslavljajući Ga u Duhu i istini. Posredujući i iskajući. Svećenici i kraljevi našem Bogu. Nije ni čudo što nas svijet ne privlači, a mi smo osobit narod, revan za dobra djela. Mi smo bili ponovno stvoreni u Njemu da bi bili djeca nalik našem Ocu.

BOG KOJI DOLAZI

Otk. 1, 7: "Gle, dolazi s oblacima i gledat će Ga svako oko, i oni koji Ga probodoše; i naricat će zbog Njega sva plemena zemaljska. Da! Amen!"

On dolazi. Isus dolazi. Bog dolazi. Prorok dolazi. Svećenik i kralj dolazi. SVE u SVEMU dolazi. Da, Gospode Isuse, dođi brzo. Amen.

On dolazi. On dolazi u oblacima, oblacima slave kao kad je bio viđen na gori Preobraženja i Njegove halje su sjale dok Ga je obavijala sila Božja. I gledat će Ga SVAKO oko. To znači da ovo nije Uznesenje. Ovo je kada On dolazi preuzeti Svoje pripadajuće mjesto Vladara svijeta. Ovo je kada će oni koji su Ga proboli svojim crkvenim vjerovanjima i denominacijskim doktrinama naricati, i svi će ljudi proplakati od straha zbog Njega koji je Riječ.

Ovo je priča otkrivenja Zaharije 12, 9 - 14. Zaharija je ovo prorokovao prije otprilike dvije i pol tisuće godina. A to samo što se nije dogodilo. Poslušajte: "I bit će u onaj dan da ću pregnuti da uništim sve narode koji dođu protiv Jeruzalema. A na dom Davidov i na stanovnike Jeruzalema izlit ću Duh milosni i molitveni. I gledat će na Mene koga su proboli..." Dakle, kad se Evanđelje vraća Židovima? Kada se završi dan pogana. Evanđelje je spremno vratiti se Židovima. O, kad bih vam samo mogao reći nešto što će se uskoro dogoditi, točno u ovom našem danu. Ta velika stvar koja će se uskoro dogoditi će nastaviti u Otkrivenje 11 i podići ta dva svjedoka, ta dva proroka, Mojsija i Iliju, vraćajući Evanđelje natrag Židovima. Mi smo spremni za to. Sve je na mjestu. Kao što su Židovi donijeli poruku poganima, isto tako će ju pogani vratiti Židovima i doći će Uznesenje.

Dakle, sjetite se što smo pročitali u Otkrivenju i Zahariji. Oboje dolazi odmah nakon nevolje. Crkva Prvorođenoga ne ide kroz nevolju. Mi to znamo. Biblija tako naučava.

U to vrijeme kaže da će Bog izliti Duha Svoga na dom Izraelov. To je isti Duh koji je bio izliven na pogane u njihovom danu. "I gledat će na Mene koga su proboli, naricat će za Njim kao što netko nariče za svojim jedincem, gorko će Ga oplakivati kao što netko gorko oplakuje svoga prvorođenca. U taj će dan biti veliki plač u Jeruzalemu, poput plača hadad-rimonskog u dolini megidonskoj. I naricat će zemlja, svaka porodica napose, porodica doma Davidova napose, i žene njihove napose; porodica doma Natanova napose, i žene njihove napose..." i

svaki dom napose kad On dođe u oblacima slave u Svom drugom dolasku. Ti Židovi koji su Ga proboli će Ga vidjeti kao što je rečeno u drugom citatu Pisma: "Gdje si dobio te rane?" A On će reći: "U domu Mojih prijatelja." Ne samo da će to biti vrijeme oplakivanja za Židove koji su Ga odbacili kao Mesiju, već će to biti vrijeme oplakivanja i za one koji su ostali od pogana koji su Ga odbacili kao Spasitelja ovog dana.

Bit će oplakivanja i jecanja. Uspavane djevice će jecati. One predstavljaju crkvu koja je odbila nabaviti ulje (simbol Duha Svetoga) za svoje svjetiljke (simbol tijela ili spremnika ulja) dok nije bilo prekasno. Nije da oni nisu bili dobri ljudi. Bili su "djevice", a to označava visoki moralni red. Ali nisu imali ulja u svojim svjetiljkama, pa su bili izbačeni tamo gdje je bio plač i škrgut zubi.

Nađimo tip svega ovoga u Postanku, 45. poglavlje, gdje Josip susreće svoju braću u Egiptu i otkriva im se. Postanak 45, 1 - 7: "Tada se Josip više nije mogao svladavati pred svima onima koji su stajali kraj njega, pa povika: 'Neka svi odu od mene!' I nitko ne ostade s njim dok se Josip obznanjivao svojoj braći. Briznuo je u glasan plač, da su ga Egipćani i faraonov dom čuli. I reče Josip svojoj braći: 'Ja sam Josip. Je li mi otac još živ?' A njegova mu braća nisu mogla odgovoriti, jer se zapanjiše pred njim. A Josip reče svojoj braći: 'Primaknite se k meni, molim vas.' I primaknuše se. I on reče: 'Ja sam Josip, vaš brat, koga ste prodali u Egipat. Ali se nemojte sada uznemirivati, niti ljutiti na sebe što ste me ovamo prodali; jer Bog me posla pred vama da sačuva život. Dvije su već godine što je glad na zemlji, a još pet godina neće biti ni oranja niti žetve. A Bog me poslao pred vama da vam se sačuva ostatak na zemlji i da spasi vaše živote velikim izbavljenjem.'"

Dakle, ne slaže li se to baš lijepo sa Zaharijom 12? Kad to dvoje usporedimo, moramo to dobiti u potpunosti točno.

Kada je Josip bio jako mlad, braća su ga mrzila. Zašto su ga braća mrzila? Radi toga što je bio po Pismu. Nije si mogao pomoći što vidi te vizije, niti si je mogao pomoći što je imao snove i tumačio ih. To je bilo u njemu. Nije mogao prikazati ništa osim onoga što je bilo u njemu. Stoga, kada su ga njegova braća mrzila, bilo je to bez razloga. Ali njegov ga je otac volio. Njegov je otac bio prorok i on je razumio. To čini savršen tip Krista. Bog Otac je volio Sina, ali braća (književnici i farizeji) su Ga mrzili zato što je mogao iscijeliti bolesne, činiti čudesa i proricati budućnost, imati vizije i tumačiti ih. To nije bio razlog da Ga

mrze, ali ipak su Ga mrzili, i kao Josipova braća, mrzili su Ga bez razloga.

Dakle, sjetite se kako su Jakovljevi sinovi postupili s Josipom. Bacili su ga u čatrnju. Uzeli su njegov šareni ogrtač kojeg mu je dao njegov otac i umočili ga u krv da navedu oca na pomisao da je dječaka ubila neka životinja. Prodali su ga nekim trgovcima robljem koji su ga odveli u Egipat i tamo je preprodan zapovjedniku. Zapovjednikova žena ga je lažno zatvorila, ali nakon nekog vremena njegova je proročka sposobnost privukla pozornost faraona i bio je uzvišen do faraonove desne ruke s takvim autoritetom da nitko nije mogao pristupiti faraonu osim ako prije nije došao preko Josipa.

Razmotrimo Josipov život dok je bio u Egiptu, jer tu ga vidimo kao savršenog tipa Krista. Kad je bio u zapovjednikovoj kući, bio je lažno optužen, kažnjen i zatvoren bez razloga, upravo kao što su postupili s Isusom. U zatvoru je protumačio san peharnika i pekara koji su također bili zatvorenici s njim. Peharnik je vraćen u život, a drugi osuđen na smrt. Krist je bio zatvoren na križu, ostavljen od Boga i ljudi. Sa svake njegove strane bio je lopov – jedan je umro, duhovno, a drugome je dan život. I primijetite, kada je Isus maknut s križa, bio je uzvišen na nebo i sada sjedi s desne strane velikog Jahvinog Duha i nitko ne može doći k Bogu osim po Njemu. Postoji JEDAN posrednik između Boga i ljudi i On je sve što trebate. Nema Marija niti svetaca, samo Isus.

Nastavljajući s ovim tipom kojeg nalazimo u Josipu, primijetite kako je sve što je on napravio u Egiptu prosperiralo. Njegov prvi posao sa zapovjednikom je prosperirao. Čak je i zatvor prosperirao. Kad se Isus vrati, pustinja će procvjetati kao ruža. On je "Sin prosperiteta". Kao što ni jedno doba nije prosperiralo kao ono pod Josipom, tako dolazi vrijeme takvog blagoslova na ovu zemlju kakvog svijet nikada nije vidio. Svatko od nas može sjesti pod svoju vlastitu smokvu, i smijati se, i radovati i živjeti zauvijek u Njegovoj prisutnosti. U Njegovoj je prisutnosti punina radosti i Njemu zdesna blaženstva zauvijek. Hvala Bogu.

Primijetite sada da bilo kuda je Josip išao, njegov su dolazak najavljivali zvukom trube. Ljudi bi vikali: "Prignimo koljena pred Josipom!" Bez obzira što bi čovjek radio, kad se oglasila ta truba, kleknuo bi. Možda je prodavao nešto na ulici, sežući po novac, međutim, morao je stati i kleknuti kad bi se oglasila ta truba. Da je bio

izvođač ili glumac morao bi prekinuti svoju predstavu i kleknuti pred Josipom kad je njegova prisutnost najavljena pozivom te trube. I jedan od ovih dana sve u vremenu će se zaustaviti kada zatrubi Božja truba, i mrtvi u Kristu će uskrsnuti i svanut će jutro vječnim sjajem i vedrinom. Sve će tada kleknuti, jer pisano je: "Stoga Ga je Bog i preuzvisio i darovao Mu Ime koje je iznad svakog imena: da se imenu Isusovu prigne *svako koljeno* nebeskih, zemaljskih i podzemaljskih. I svaki će jezik priznati da Isus Krist jest Gospod, na slavu Boga Oca." Fil. 2, 9 - 11.

Međutim, primijetite još jedno slavno otkrivenje u ovom tipu Josipa. Josipu je, dok je bio u Egiptu, dana poganska nevjesta i kroz nju je dobio obitelj s dva sina, Efrajimom i Manašeom. Josip je tražio svog Oca da blagoslovi tu dvojicu dječaka. Postavio ih je pred Jakova tako da bi Manaše, prvorođenac, bio s Jakovljeve desne strane, a Efrajim s lijeve. I kad ih je Jakov trebao blagosloviti, ukrižio je svoje ruke tako da je desna ruka pala na mlađeg. Josip je povikao: "Ne tako, oče, ovaj tebi zdesna je prvorođeni." Ali Jakov je rekao: "Bog je ukrižio moje ruke." Ovdje u tipu vidimo da je blagoslov koji je pripadao prvorođenom (Židovu) dan mlađemu (poganinu) kroz križ (ukrižene ruke) Gospoda Isusa Krista. Blagoslov dolazi kroz križ. Gal. 3, 13 - 14: "Krist nas je otkupio od prokletstva Zakona postavši za nas prokletstvom, jer je pisano: 'Proklet svatko tko visi na drvetu', da na pogane dođe blagoslov Abrahamov u Isusu Kristu pa da obećanje Duha primimo po vjeri." Abrahamov je blagoslov došao kroz križ poganima. Židovi su odbacili križ, prema tome, Isus je dobio pogansku Nevjestu.

Vratimo se sada priči o Josipovom susretu sa svojom braćom. Sjećate se da nisu došla sva braća. Josip je to znao i insistirao je da se pred njim nađu sva braća, inače im se ne bi mogao obznaniti. Naposljetku su doveli onoga koji je nedostajao, malog Benjamina. Baš je mali Benjamin, Josipov pravi brat, ganuo njegovo srce. I kada naš Josip, sam Isus, dođe k ljudima koji su držali Božje zapovijedi i koji su se vratili u Palestinu, srce će mu biti ganuto. Mali Benjamin tipizira 144 000 Izraelaca iz svih dijelova svijeta koji su se vratili u Palestinu po svoje otkupljenje. Oni će tamo stajati spremni prihvatiti Njega, koga ispravno poznavati je život vječni. Oni će reći: "Ovo je naš Bog koga smo čekali." Tada će vidjeti Onoga koga su proboli. I povikat će u zaprepaštenju: "Odakle su došle te užasne rane? Kako se to dogodilo?"

I jecat će i plakati, svaka porodica napose, svatko napose u agoniji žalosti.

Gdje će, dakle, biti poganska Crkva dok se Isus bude obznanjivao Svojoj braći? Sjetite se da je Josipova nevjesta s dvoje djece bila u palači, jer je Josip zapovjedio: "Neka me svi ostave. Maknite ih sve od mene!" Tako je poganska nevjesta bila skrivena u Josipovoj palači. Gdje će poganska crkva otići u uznesenju? U palaču. Nevjesta će biti uzeta sa zemlje. Ona će biti uznesena prije velike nevolje u susret Gospodu u zraku. Za tri i pol godine, dok se bude izlijevao Božji gnjev odmazde, ona će biti na velikoj Jaganjčevoj svadbenoj večeri. Tada će se On vratiti, ostavljajući Svoju Nevjestu u "Kući Oca Svoga" dok Sebe bude obznanjivao Svojoj braći. U to isto vrijeme će antikristov savez, kojeg su Židovi sklopili s Rimom, biti prekršen. Rim i njezini saveznici tada šalju svoje trupe da unište sve Židove koji se boje Boga i koji su u Riječi. Ali, dok budu dolazili protiv grada da ga unište, na nebu će se pojaviti znak dolaska Sina Čovječjeg sa Svojim moćnim vojskama da uništi one koji su uništavali zemlju. Kad je neprijatelj otjeran, tada dolazi Isus i predstavlja se 144000. Vidjevši Njegova moćna djela spasenja spoznali su Njegovu silu. Ali kad vide i Njegove rane, znajući da su Ga do samog tog trenutka odbacivali, potaknut će ih da proplaču u agoniji strave i straha, kao što su to učinila njihova braća iz davnina pred Josipom preplašivši se jako da će biti ubijeni. Ali, kao što je Josip rekao: "Nemojte se ljutiti na sebe. Bog je bio u svemu tome. U redu je. Učinio je to da sačuva život." Isto tako će im Isus govoriti miroljubivo i s ljubavlju.

Zašto su Židovi odbacili Isusa? U svemu tome je bio Bog. To je bio jedini način da izvede pogansku Nevjestu. On je umro na križu da sačuva život poganske crkve.

Dakle, ovih 144000 nisu u Nevjesti. U Otk. 14, 4 oni su nazvani djevcima i prate Janje kud god Ono ide. Činjenica da se nisu okaljali sa ženama pokazuje da su oni eunusi (Mt. 19, 12). Eunusi su bili čuvari nevjestinih odaja. Bili su dvoritelji. Zapazite da oni ne sjede na prijestolju, već su pred prijestoljem. Ne, oni nisu u Nevjesti, ali će biti u slavnoj vladavini milenija.

A onda vidimo da kad su ovi posljednji iz Izraela pridruženi Gospodinu u ljubavi i kad je neprijatelj uništen, Bog će pripremiti Svoju svetu goru, Svoj novi edenski vrt, za Nevjestu i njezine dvoritelje za tisućugodišnji medeni mjesec na zemlji. Kao što su Adam i Eva bili

u vrtu i nisu navršili tisuću godina, sada će Isus, naš posljednji Adam i Njegova Eva (Istinska Crkva) ispuniti cijeli Božji plan.

O, kako se Biblija ponavlja. Uskoro će se ponoviti scena Josipa i njegove braće jer Isus dolazi uskoro.

Završavajući s Josipovim tipom želim vam obratiti pozornost na još jednu stvar o ovom vremenu kraja. Sjećate se da je Josip, dok je stajao pred svojom braćom kad Benjamin nije bio s njima, govorio preko tumača iako je dobro znao hebrejski. Svojoj je braći govorio na drugom jeziku. Jeste li znali da je prvo pogansko doba (glava od zlata, babilonsko doba) završilo s porukom u jezicima ispisanom na zidu? Ovo doba završava na isti način. Obilje jezika u ovom danu je dodatni dokaz da su razdoblja pogana završena i da se Bog ponovno okreće Izraelu.

On dolazi uskoro. Alfa i Omega, Prorok, Svećenik i Kralj, Sve u svemu, Gospod Bog nad vojskama dolazi uskoro. Da, Gospode Isuse. Jedan i jedini istinski Bože, dođi brzo!

2. POGLAVLJE

PATMOS VIZIJA

Otkrivenje 1, 9 - 20

Ivan na Patmosu

Otk. 1, 9: "Ja, Ivan, brat vaš i sudionik nevolje, kraljevstva i postojanosti Isusa Krista, bijah na otoku zvanom Patmos zbog Riječi Božje i zbog svjedočanstva Isusa Krista."

Ovaj niz vizija otkrivenja osobe Isusa Krista dan je Ivanu dok je bio prognan na otok Patmos. Ovaj se mali otok nalazi pedesetak kilometara od obale Male Azije u Egejskom moru. Budući da je stjenovit i vrvi zmijama, gušterima i škorpionima, imao je malenu komercijalnu vrijednost, te ga je Rimsko Carstvo koristilo za kaznenu koloniju gdje su smještali okorjele kriminalce, političke zatvorenike, itd.

Primijetit ćete da se Ivan obraća kršćanima kao brat u nevolji. Baš je u to vrijeme rana crkva prolazila kroz velika progonstva. Nije se samo "posvuda pričalo protiv" njihove religije, već su i sami ljudi bili zatvarani i ubijani. Ivan je, kao mnoštvo drugih, sada izdržavao kaznu zatvora zbog Riječi Božje i svjedočanstva Isusa Krista. Kad su ga uhitili, uzaludno su ga pokušavali ubiti kuhajući ga u ulju dvadeset i četiri sata. Zatim su ga pobješnjeli i nemoćni časnici osudili na Patmos kao vrača. Ali Bog je bio s njim i bio je pošteđen napustivši otok i vrativši se u Efez gdje je ponovno nastavio biti pastor sve do svoje smrti.

Vizije koje je Ivan imao pokrivaju vremensko razdoblje od dvije godine, 95. - 96. godine nakon Krista. One su najupečatljivije od svih vizija u Riječi. Cijela knjiga je izložena u simbolima i zbog toga je meta čestog kriticizma i rasprava. Međutim, ona zaista na sebi ima Božji pečat. To ju čini autentičnom i od velike vrijednosti svima koji čitaju ili slušaju njene svete stranice.

U DUHU NA DAN GOSPODNJI

Otk. 1, 10: "Bijah u Duhu u Dan Gospodnji kad začuh iza sebe jak glas, kao u trube."

"Bijah u Duhu." Nije li to baš lijepo? O, ja to volim. Ove bi riječi mogli nazvati "punina kršćanskog života". Ako ćemo živjeti kao kršćani, moramo biti u NJEGOVOM Duhu. Ivan nije govorio da je bio u svom vlastitom duhu. To ne bi donijelo ove vizije. Morao je biti Duh Božji. Isto tako i s nama mora biti Duh Božji ili su naši napori uzaludni. Pavao je rekao: "Molit ću se u Duhu, pjevat ću u Duhu, živjet ću u Duhu." Ako će mi išta dobro doći, to mora biti otkriveno po Duhu, potvrđeno Riječju i očitovano rezultatima koje donosi. Kao što je Ivan trebao biti u Duhu da bi primio ova velika svježa otkrivenja od Isusa, isto tako i mi sigurno trebamo biti u Duhu da bi razumjeli otkrivenja koja nam je Bog dao da po njima živimo u Njegovoj Riječi, jer je to isti Duh.

Pogledajte na to na ovaj način. I više nego puno njih čita Bibliju gdje kaže u Djelima apostolskim 2, 38: "Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u Ime Isusa Krista za oproštenje grijeha, i primit ćete dar Duha Svetoga," i samo nastave dalje. Oni to ne vide. Da su vidjeli to ulazeći u Duh, znali bi da se, ako žele primiti Duha Svetoga, trebaju pokajati, i krstiti u Ime Gospoda Isusa i zatim će Bog biti vezan dužnošću ispuniti Svoju Riječ ispunjavajući ih Duhom Svetim. Oni nikada ne uđu u Njegov Duh, inače bi im se dogodilo točno onako kako Riječ kaže. Molite se Bogu za otkrivenje po Njegovom Duhu. To je prvi korak. Uđite u Duh.

Dopustite mi upotrijebiti jednu drugu ilustraciju. Pretpostavimo da trebate iscjeljenje. Što Riječ kaže? Dakle, svi smo to pročitali bezbroj puta, ali kad smo to čitali nismo ušli u Duh. Jesmo li tražili Boga za Njegovog Duha da nas pouči pravoj istini toga? Da jesmo, pozvali bismo starješine, priznali svoje grijehe, bili bismo pomazani i za nas bi se molilo, i to bi bilo to. Možda ono ne bi došlo odmah, ali u Njegovom je Duhu sve to već gotovo. Nema drugog žalbenog suda. Bog će ispuniti Svoju Riječ. O, trebamo ući u Duh i tada će stvari biti riješene. NEMOJTE NAJPRIJE IĆI KROZ DJELA. UĐITE U DUH I ZATIM IDITE KROZ DJELA, I PROMATRAJTE ŠTO ĆE BOG UČINITI.

Jeste li ikada primijetili kako svijet ulazi u duh stvari koje su u svijetu? Oni odlaze na svoje utakmice, svoje sportske događaje i svoje plesove. Ulaze u duh toga. Ne sjede tamo kao zidno cvijeće, poput starih osušeni štapova. Ulaze pravo u ugođaj stvari i postaju dio stvari. Ali, o, kako oni mrze kršćane zbog toga što ulaze u Duh Božje Riječi. Nazivaju nas fanaticima i svetim valjačima. I nema toga što ne bi učinili kako bi pokazali svoju mržnju i neodobravanje. Ali, zanemarite to. To možete očekivati, jer znate odakle to dolazi. Samo nastavite i uđite u Duh proslavljanja.

Naš duh je čist. On je svjež. On je stvaran. On je razborit i ozbiljan, ali ipak i pun radosti Gospodnje. Kršćanin bi trebao biti pun životne radosti i pun zadovoljstva u Gospodu, kao što je to svijet kad se naslađuje i uživa u svojim zadovoljstvima. I kršćani i svijet su ljudi, i jedni i drugi imaju osjećaje. Razlika je u tome što su kršćanska srca i osjećaji jedino u Gospodu Slave i Njegovoj ljubavi, dok svijet zadovoljava tijelo.

Dakle, kaže da je Ivan bio u Duhu na Dan Gospodnji.

O, evo stiha koji stvarno uzrokuje razdor. Nije da je to potrebno ili neophodno, ali neki jednostavno ne vide što Riječ zaista kaže.

Prije svega, nalazimo neke divne ljude koji Dan Gospodnji nazivaju danom šabata, što je njima subota. Zatim postoje drugi koji Dan Gospodnji nazivaju nedjeljom, prvim danom u tjednu. Međutim, kako bi mogao biti i jedan od tih dana, ili čak oba zajedno, jer Ivan je bio u Duhu dobivajući te vizije u vremenskom razdoblju od dvije godine. Zapravo se dogodilo to da je Ivan bio uznesen u Duhu i prenesen u Dan Gospodnji koji tek ima doći. Biblija govori o Danu Gospodnjem koji se treba dogoditi u budućnosti i Ivan sada vidi stvari tog budućeg Dana. Ali u međuvremenu, kako bi riješili nedoumice, otkrijmo točno što je danas šabat.

Šabat, kakvog poznajemo iz Novog zavjeta, NIJE držanje određenog dana. Nemamo niti jedne jedine zapovijedi da držimo subotu za šabat, niti imamo i jednu zapovijed da držimo prvi dan u tjednu, što je nedjelja. Evo istine o šabatu, što znači "počinak". Heb. 4, 8: "Jer da ih je Jošua uveo u počinak (ili dan počinka), ne bi nakon toga govorio o drugom danu. Dakle, preostaje počinak (držanje šabata) narodu Božjem. Jer tko je ušao u Njegov počinak i sam je počinuo od svojih vlastitih djela kao i Bog od Svojih." Jeste li čuli tu ključnu frazu u posljednjem dijelu stiha? "Bog je počinuo od Svojih vlastitih djela."

Bog je dao Izraelu sedmi dan za njihov šabat na uspomenu Svog vlastitog djela u kojem je stvorio svijet i sve što je u njemu, a onda prestao stvarati. On je počinuo od Svog rada. On je otpočinuo. Dakle, bilo je u redu dati počinak šabata ljudima koji su svi istovremeno bili na jednom mjestu, tako da su svi mogli držati određeni dan. Danas je polovica svijeta u svjetlosti, dok je druga polovica u mraku, tako da to uopće ne bi funkcioniralo. Ali to je samo argument s prirodne strane.

Pogledajmo što nas Biblija naučava o ovom počinku šabata. "Jer tko je ušao u Njegov počinak." Ovaj ulazak nije samo ulazak nego i ostajanje u počinku. To je "vječni počinak" kojeg je sedmi dan samo tip. "Sedam" je dovršenje. "Osam" je ponovno "prvi" dan. Isusovo uskrsnuće je bilo prvog dana u tjednu dajući nam vječni život i vječni počinak šabata. Tako vidimo zašto nam Bog nije mogao dati niti jedan određeni dan u tjednu kao šabat (počinak). Mi smo "ušli" i "ostali" u našem počinku što Izrael *nije* mogao učiniti jer je imao samo sjenku istinske stvarnosti koju mi uživamo. Zašto se vraćati na sjenku kad sada imamo stvarnost?

Ovaj počinak, ili trajni šabat, primamo Isusovim pozivom. On je rekao u Mt. 11, 28 - 29: "Dođite k Meni svi koji ste umorni i opterećeni i Ja ću vam dati počinak. Uzmite jaram Moj na sebe, i učite od Mene... i naći ćete počinak (ili držanje šabata, ne dan, već vječni život, šabat) dušama svojim." Bez obzira koliko ste dugo umorni pod svojim teretom grijeha, bilo da je to deset godina, trideset godina, ili pedeset godina ili dulje, dođite sa svojim umornim iscrpljenim životom i naći ćete Njegov počinak (istinski šabat). Isus će vam dati počinak.

Dakle, što je točno taj počinak koji će Isus dati? Iz. 28, 8 - 12: "Svi su stolovi puni bljuvotina i nečistoće, nigdje čista mjesta nema! Koga će On to učiti mudrosti? Kome će objasniti doktrinu? Odviknutim od mlijeka i odbijenim od prsiju? Jer pravilo mora biti na pravilu, pravilo na pravilu, redak na retku, redak na retku, malo tu i malo tamo: jer mucavim će usnama i drugim jezikom govoriti ovom narodu. Kome On reče: 'Ovo je počinak (šabat), dajte umornima da otpočinu (ili drže Njegov šabat), i ovo je osvježenje,' ipak ne htjedoše poslušati." Ovdje je to prorokovano, upravo ovdje u Izaiji. I ispunilo se oko 700 godina kasnije na Pedesetnici kada su svi bili ispunjeni Duhom Svetim točno onako kako je bilo rečeno da će biti. Ovo je istinski šabat koji je bio obećan. Stoga su, kada su bili ispunjeni Duhom Svetim, prestali sa svojim svjetovnim poslovima, svjetovnim djelima, svojim zlim

putovima. Duh Sveti je preuzeo kontrolu nad njihovim životima. Oni su ušli u počinak. To je vaš počinak. To je vaš šabat. To nije dan, niti godina, već vječno ispunjenje i blagoslov u Duhu Svetom. Vi prestajete, a Bog čini. To je Bog u vama koji hoće i djeluje po Svojoj dobrohotnosti.

Dopustite mi napomenuti još jednu stvar o subotarima koji tvrde da se mi sastajemo krivog dana u tjednu kad se sastajemo nedjeljom, prvim danom. Evo što je Justin rekao u drugom stoljeću. "U nedjelju se održava sastanak svih koji žive u gradovima i selima i čita se odlomak iz apostolskih memoara i zapisa, koliko god to vrijeme dopušta. Kad se završi s čitanjem, predsjedavajući u propovijedi upozorava i potiče na nasljedovanje tih plemenitih stvari. Nakon toga svi se mi ustanemo da bi uputili zajedničku molitvu. Na kraju molitve su, kao što smo opisali, pred nas postavljeni kruh i vino i iznesena je zahvala, a zajednica odgovara: "Amen." Zatim su svakome raspodijeljeni komadići i pojedeni, a đakoni ih nose u kuće odsutnih. Tada bogati i oni koji žele daju priloge prema njihovoj slobodnoj volji i skupljeno se ostavlja predsjedavajućem koji time opskrbljuje siročad, udovice, zatvorenike, strance u potrebi." Prema tome vidimo da su oni koji tvrde da je rana crkva nastavila sa židovskom tradicijom sastajanja posljednjeg dana tjedna u potpunom neznanju onoga što povijest zaista govori i stoga nisu dostojni povjerenja.

O, kad bi ljudi mogli doći Njemu i naći taj počinak. U svim srcima postoji čežnja za tim počinkom, ali većina ne zna odgovor. Tako pokušavaju zadovoljiti čežnju religioznim postupkom držanja određenih dana ili prihvaćanjem denominacijskih crkvenih vjerovanja i dogmi. A ne uspijevajući u tome mnogi probaju piće, lumpovanje i sve fizičke razularenosti misleći da se u svjetovnim užicima može nalaziti nekakvo zadovoljstvo. Ali u tome nema počinka. Oni puše i piju tablete da bi smirili svoje živce. Ali nema počinka u zemaljskim napitcima. Oni trebaju Isusa. Trebaju nebeski lijek, počinak Duha.

Onda većina od njih ide nedjeljom u crkvu. To je dobro, ali čak ni tamo nemaju pojma kako pristupiti Bogu i kako Ga proslavljati. Isus je rekao da je pravo proslavljanje u Duhu i istini, Ivan 4, 24. Međutim, kakvo proslavljanje možete dobiti u crkvi koja o Bogu zna toliko malo da na Božić postavlja Djeda Mraza i zečiće na Uskrs? Od kud im to? To su naslijedili od pogana i načinili to dijelom crkvene doktrine. Ali kad se netko okrene Gospodu i bude ispunjen Duhom Svetim, on

prestaje sa svim takvim stvarima. On ima početak u svojoj duši. On zaista počne živjeti i voljeti Boga i proslavljati Ga.

Dakle, vratimo se našem citatu Pisma. Znamo što nije Dan Gospodnji. Ako nije subota, niti nedjelja, što je? Pa, recimo to ovako. Danas zasigurno nije Dan Gospodnji. Ovo je dan čovjekov. Čovjekovo je djelo, čovjekov posao, čovjekova crkva, čovjekova ideja proslavljanja, sve čovjekovo, jer je to čovjekov svijet (kozmos). ALI DAN GOSPODNJI DOLAZI. Da, zaista. Upravo u ovo vrijeme Otkrivenja Isusa Krista, Ivan je bio uznesen Duhom i prenesen Duhom u Veliki Dan koji dolazi. Dan Gospodnji je kad se završe dani čovjekovi. Tada će kraljevstva ovoga svijeta postati kraljevstva našega Boga. Dan Gospodnji je kad se spuste sudovi i nakon toga dolazi milenij. Upravo sada svijet radi s kršćaninom ono što želi raditi. Nazivaju ga svakakvim zlim imenima, rugajući mu se. Ali dolazi taj veliki i znameniti dan kada će svijet plakati i jaukati, jer Janje dolazi u gnjevu suditi svijetu. Upravo tada će pravedni imati svoj dan s Gospodom, jer će zlikovci biti spaljeni, a pravednici će gazeći po njihovom pepelu ući u milenij. Malahija 4, 3: "Gazit ćete zlikovce, jer će biti pepeo pod tabanima vaših nogu u dan kad ovo učinim - govori Jahve nad Vojskama."

GLAS POPUT TRUBE

Otk. 1, 10: "... kad začuh iza sebe jak glas, kao u trube." Ivan je bio u Duhu i tada je vidio velik i divan dan Gospoda Isusa i svu Njegovu svetu silu. Budućnost se imala otkriti, jer ga je Bog htio poučiti. Ivan nije rekao da je to bila truba. Bio je poput trube. Dakle, kad truba trubi u tome ima nešto hitno. To je poput vjesnika, kraljevskog glasnika, koji dolazi ljudima. On trubi u trubu. To je hitan poziv. Ljudi se okupljaju kako bi slušali. (Izrael se uvijek okupljao zvukom trube). Nešto važno je blizu. "Poslušajte to!" Tako je ovaj glas imao isti poziv hitnosti kao i truba. Bio je jasan i snažan, zapanjujuć i razbudljiv. O, kad bismo mi danas mogli čuti Božji glas poput trube, jer to je "Evanđeoska truba" koja oglašava "riječ proroštva" da nas osvijesti i pripremi za ono što dolazi na zemlju.

ZAPOVIJED DA PIŠE

Otk. 1, 11: "Kako govori: 'Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji,' i, 'što vidiš, napiši u knjigu te pošalji sedmerim crkvama u Aziji: u Efez, Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju i Laodiceju.'" Evo. Prvi i Posljednji, Alfa i Omega: to je SVE od toga. Jedan istinski Bog. Glas i Riječ Božja. Stvarnost i istina su na dohvat ruke. Kako je to biti u Duhu. O, moj Bože, biti u prisutnosti Boga i čuti Ga... "Što vidiš, napiši u knjigu te pošalji sedmerim crkvama." Glas koji je proglasio Svoju Riječ u edenskom vrtu i na gori Sinaj, glas koji se također čuo u uzvišenoj slavi na gori Preobraženja, još se jednom oglasio, a ovaj put sedmerim crkvama s potpunim i konačnim otkrivenjem Isusa Krista.

"Ivane, zapiši vizije. Zabilježi ih za doba koja će uslijediti, jer su to istinita proroštva koja se MORAJU ispuniti. Zapiši ih i pošalji, obznanjujući ih."

Ivan je prepoznao taj glas. O, vi ćete prepoznati taj glas kad On pozove, ako ste jedan od Njegovih.

ZLATNI STALCI ZA SVIJEĆE

Otk. 1, 12: "Okrenuh se vidjeti glas koji govoraše sa mnom. I okrenuvši se ugledah sedam zlatnih svijećnjaka." Ivan ne kaže da se okrenuo vidjeti onoga čiji je glas čuo, nego se okrenuo vidjeti glas. O, to mi se sviđa. On se okrenuo vidjeti glas. Glas i osoba su jedno te isto. Isus je RIJEČ. Ivan 1, 1 - 3: "U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše s Bogom - i Riječ bijaše Bog. Ona u početku bijaše s Bogom. Sve je po Njemu postalo i bez Njega nije postalo ništa što je postalo." Ako ikada budete mogli zaista vidjeti Riječ, vidjet ćete Isusa.

Kad se Ivan okrenuo, vidio je sedam zlatnih svijećnjaka. Zapravo, to su bili stalci za svijeće. A prema 20. stihu oni su sedam crkava: "Sedam svijećnjaka koje si vidio sedam je crkava." Da bi predstavljali crkve, teško bi mogli biti svijeće. Svijeća gori neko vrijeme i zatim izgori. Umre. Više je ne bi bilo. Ali stalci za svijeće posjeduju trajnu kvalitetu koju svijeće nemaju.

Ako želite dobiti lijepu sliku svjetiljke, pročitajte o njoj u Zahariji 4, 1 - 6: "Anđeo koji je govorio sa mnom vrati se i probudi me

kao čovjeka koji se oda sna budi. I reče mi: 'Što vidiš?' A ja rekoh: 'Vidim, evo, svijećnjak, sav od zlata, s posudom vrh njega; i sedam je svjetiljki na njemu i sedam cjevčica do sedam svjetiljki koje su na vrhu. Dvije su masline kraj njega, jedna zdesna posudi, a druga slijeva.' Odgovorih i rekoh anđelu koji je govorio sa mnom, govoreći: 'Što su to, Gospodaru?' Anđeo koji je govorio sa mnom odgovori mi i reče: 'Zar ne znaš što je to?' Ja rekoh: 'Ne, Gospodaru.' On mi tada odgovori i reče, govoreći: 'Ovo je Riječ Jahvina Zerubabelu: 'Ne silom niti snagom, već 'Duhom' Mojim!' riječ je Jahve nad Vojskama." Ovdje je još jedna svjetiljka od čistog zlata. Ona svijetli zato što ima izobilje ulja koje dobiva iz dva stabla masline koja se nalaze sa svake strane. Ta dva stabla predstavljaju Stari i Novi zavjet, i naravno, ulje tipizira Duha Svetoga, Jedinog koji može dati Božje svjetlo ljudima. Anđeo koji je govorio Zahariji zapravo je rekao: "Ovo što vidiš znači da crkva ne može ništa postići svojom vlastitom silom ili snagom, već Duhom Svetim."

Dakle, razmotrite ovaj stalak za svijeće. Primijetit ćete da ima veliku posudu ili spremnik koji je usred sedam krakova koji izlaze iz njega. Ova posuda je puna maslinovog ulja koje teče kroz sedam fitilja koje se nalaze u sedam krakova. To *isto* ulje gori i svijetli na kraju sedam cjevčica. Ovo se svjetlo nije nikad ugasilo. Svećenici su samo nastavili dolijevati ulje u posudu.

Svjetiljka se palila na poseban način. Prvo, svećenik je uzeo vatru sa svetog oltara koja je izvorno bila zapaljena Božjom vatrom. Najprije je upalio svjetiljku koja se nalazila povrh posude. Zatim je upalio drugu svjetiljku plamenom prve svjetiljke. Treća je svjetiljka dobila vatru od druge svjetiljke, kao što je četvrta dobila od treće, i tako dalje dok nije gorjelo svih sedam svjetiljki. Ova je sveta vatra s oltara, prenošena sa svjetiljke na svjetiljku, divan tip Duha Svetoga u sedam crkvenih doba. Izvorno izlijevanje Pedesetnice (čije je izlijevanje došlo izravno od Isusa na pomirilištu) opskrbljuje Njegovu Crkvu kroz svih sedam doba i savršeno prikazuje da je Isus Krist isti jučer i danas i zauvijek, Bog koji se nikada ne mijenja u Svojoj biti i u Svojim putovima.

U Ivanu 15. poglavlje Isus je rekao: "Ja sam Trs, vi ste grane." On je glavni trs, onaj koji dolazi iz originalnog korijena, iz originalnog sjemena koje u sebi ima život. Dakle, trs ne rađa plod, već to čine grane. Dakle, pogledajte ovo: možete uzeti stablo agruma, kao što je

stablo naranče i na njega nakalemiti granu grejpfruta, granu limuna, granu tanđela i druge vrste te sorte i sve će te grane rasti. Ali te nakalemljene grane neće rađati naranče. Nikako. Limunova će grana rađati limune i grejpfrutova grana će rađati grejpfrut i tako dalje. Ipak, te će grane napredovati od života u stablu. Ali ako to stablo ikad pusti još jednu svoju granu, to će biti narančina grana i rađati naranče. Zašto? Jer su život u grani i život u deblu identični, dok to nije bilo tako s nakalemljenim granama. Te nakalemljene grane imaju svoje izvore u drugim vrstama života iz drugih stabala, iz drugih korijena, iz drugog sjemenja. O, one će rađati plod, ali neće roditi naranče. One to ne mogu, jer nisu original.

Takva je i crkva. Trs je rasječen i grane su nakalemljene. Nakalemili su baptističke grane, metodističke grane, prezbiterijanske grane i pentekostalne grane. I te grane rađaju baptistički, metodistički, pentekostni i prezbiterijanski plod. (Denominacijsko sjemenje iz kojeg proizvode svoj plod.) Ali ako trs ikada pusti još jednu svoju granu, ta će grana biti u potpunosti kao sam trs. Ona će biti ista vrsta grane koja je izišla na Pedesetnici. Ona će govoriti u jezicima, prorokovati i imati silu i znamenje uskrslog Isusa Krista u sebi. Zašto? Jer napreduje od prirodnih resursa samog trsa. Vidite, ona nije nakalemljena na trs, ona je ROĐENA u trsu. Kad su te druge grane nakalemljene, sve što su mogle činiti bilo je rađati svoj vlastiti plod jer nisu rođene od tog trsa. One ne znaju o tom originalnom životu i originalnom plodu. Ne mogu znati, jer nisu rođene od njega. Ali da su bile rođene od njega, taj bi isti život koji je bio u originalnoj stabljici (Isusu) došao kroz njih i očitovao se kroz njih. Ivan 14, 12: "Zaista, zaista, kažem vam: tko vjeruje u Mene i on će činiti djela koja ja činim; i veća će od njih činiti jer ja odlazim k Ocu Svome."

Denominacije koje usmjerava čovjek ne mogu biti rođene od Boga, jer je Duh, NE ČOVJEK, taj koji oživljuje.

Kako je uzbudljivo razmišljati o tih sedam svjetiljki koje crpe život i svjetlo iz resursa te glavne posude, jer su imale u nju umočene svoje fitilje. Ovdje je opisan glasnik svakog crkvenog doba. Njegov život gori Duhom Svetim. Njegov fitilj (život) je umočen u Krista. Kroz taj fitilj on crpi sam Kristov život i time crkvi daje svjetlo. Kakvu vrstu svjetla on daje? Isto istijano svjetlo koje je bilo u prvoj upaljenoj svjetiljci. I skroz kroz doba, sve do sadašnjeg vremena glasnika

posljednjeg dana, očitovan je isti život i isto svjetlo životom koji je skriven s Kristom u Bogu.

Ne samo da tako možemo reći za glasnike, već je ovdje slikovito opisan svaki istinski vjernik. Svi oni crpe iz istog izvora. Svi su umočeni u istu posudu. Oni su mrtvi sebi i njihovi su životi skriveni s Kristom u Bogu. Oni su zapečaćeni Duhom Svetim. Ef. 4, 30: "I ne žalostite Duha Svetoga, Božjeg, kojim ste zapečaćeni za dan otkupljenja." Ni jedan ih čovjek ne može istrgnuti iz Njegove ruke. Njihove se živote ne može dirati. Vidljivi život gori i sja dajući svjetlo i očitovanja Duha Svetog. Unutrašnji, nevidljivi život je skriven u Bogu i hrani se Riječju Gospodnjom. Sotona ih ne može dotaknuti. Čak ih ni smrt ne može dotaknuti, jer smrt je izgubila svoj žalac, grob je izgubio svoju pobjedu. Hvala Bogu, oni imaju ovu pobjedu u i kroz Gospoda Isusa Krista. Amen i Amen.

VIŠE NIJE SVEĆENIK

Otk. 1, 13: "A posred sedam svijećnjaka netko kao Sin Čovječji, odjeven u halju sve do stopala i opasan oko prsiju zlatnim pojasom."

Tamo On stoji, jedan sličan Sinu Čovječjem. Kao što je dragulj uljepšan stavljanjem na prsten, tako je On proslavljen posred crkava. To je Dan Gospodnji, jer Ga Ivan vidi kako stoji ne kao svećenik, već kao dolazeći Sudac. Zlatni pojas više nije opasan oko struka gdje ga je svećenik morao nositi dok služi Bogu u Svetinji nad svetinjama, već je sada oko Njegovih ramena, jer On sada nije svećenik, već SUDAC. Sada se ispunilo Ivan 5, 22: "Ta Otac ne sudi nikoga, već je sav sud predao Sinu." Njegova je služba izvršena. Svećenstvo je završeno. Dani proroštva su završeni. On stoji opasan kao SUDAC.

SEDMEROSTRUKA SLAVA NJEGOVE OSOBE

Otk. 1, 14 - 16: "A glava Mu i kosa bijele kao bijela vuna, kao snijeg, a oči Mu kao plamen ognjeni; noge Mu nalik sjajnoj mjedi, kao u peći užarene, a glas Njegov kao zvuk mnogih voda. U desnici Svojoj

imaše sedam zvijezda; iz usta Mu izlazi oštar dvosjekli mač, a lice Mu kao kad sunce sjaji u svoj svojoj sili."

Kako je duboko dirljivo i nadahnuto bilo pojavljivanje Isusa Ivanu koji je bio u izgnanstvu zbog Riječi, i pogledajte, Živa RIJEČ sada stoji pred njim. Kakva prosvjetljujuća vizija, jer svaka opisna osobina ima važnost. Kakvo otkrivenje Njegovog slavnog Bića.

1. *Njegova kosa bijela poput snijega*

Ivan prvo primjećuje i spominje bjelinu Njegove kose. Bila je bijela i sjajna kao snijeg. To nije bilo zbog Njegove starosti. O, ne. Sjajno bijela kosa ne označava starost, već iskustvo, zrelost i mudrost. Vječni ne stari. Što je Bogu vrijeme? Vrijeme Bogu znači malo, ali mudrost znači mnogo. To je kao kad je Salomon tražio Boga mudrost da *sudi* narodu Izraela. Sada On dolazi, Sudac cijele zemlje. On će biti okrunjen mudrošću. Upravo to označava bijela i sjajna kosa. Pogledajte to u Dn. 7, 9 - 14: "Gledao sam: prijestolja bjehu postavljena i Pradavni sjede. Odijelo Mu bijelo poput snijega; vlasi na glavi kao čista vuna. Njegovo prijestolje kao plamenovi ognjeni i točkovi kao žarki oganj. Rijeka ognjena tekla, izvirala ispred Njega. Tisuću tisuća služahu Njemu, deset tisuća puta deset tisuća stajahu pred Njim. Sud sjede, knjige se otvoriše. Ja gledah tada, zbog glasa velikih riječi što ih govoraše rog, i dok gledah, zvijer bi ubijena, njezino tijelo uništeno i predano gorućem plamenu. Ostalim zvijerima vlast bi oduzeta, ali im život bi na vrijeme i rok. Gledah u noćnim vizijama i gle na oblacima nebeskim dolazi kao Sin Čovječji i približi se Pradavnome, i dovedu Ga pred Njega. Njemu bi predana vlast, čast i kraljevstvo, da mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast Njegova vlast je vječna koja nikada neće proći, i kraljevstvo Njegovo ono koje neće biti uništeno." Tu je to. Danijel Ga je vidio s tom bijelom kosom. On je bio Sudac koji je otvarao knjige i sudio iz njih. Danijel Ga je vidio kako dolazi u oblacima. To je točno ono što je Ivan vidio. Obojica su Ga vidjela potpuno jednako. Vidjeli su Suca s Njegovim sudačkim pojasom na Njegovim ramenima, kako stoji čist i svet, pun mudrosti, potpuno kvalificiran suditi svijetu u pravednosti. Haleluja!

Čak i svijet razumije ovu simboliku, jer bi se u drevnim vremenima sudac pojavio i sazvao sud odjeven u bijelu periku i dugačku odoru koja je označavala njegov potpuni autoritet (odora od glave do stopala) da dijeli pravdu.

2. *Njegove oči poput ognja*

Razmislite o tome. Te oči koje su jednom bile pomućene suzama žalosti i sažaljenja. Te oči koje su sažaljivo plakale na Lazarovom grobu. Te oči koje nisu vidjele zlobnost ubojica koji su Ga objesili na križ, već su u žalosti plakale: "Oče, oprosti im." Sada su te oči plamen ognjeni, oči Suca koji će uzvratiti onima koji su Ga odbacili.

Od svih ljudskih emocija koje je najviše očitovao kad se pojavio kao Sin Čovječji bila je ova, često je plakao. Ipak je, iza tog plača i te žalosti, još uvijek bio Bog.

Te su iste oči vidjele vizije. Gledale su duboko u srca ljudi i čitale njihove same misli i znale sve njihove razne putove. Iz smrtnih je očiju plamtio Bog koji je vikao onima koji Ga nisu poznavali onakvog kakav je: "... ako ne vjerujete da Ja jesam, umrijet ćete u grijesima svojim." Ivan 8, 24. "Ako ne činim djela Oca Svog, ne vjerujte Mi; ali ako činim (djela Oca Svog), sve ako Meni ne vjerujete, djelima vjerujte..." Ivan 10, 37 - 38. Poput Jeremije iz davnina, On je bio plačući prorok, jer ljudi nisu prihvatili Riječ Božju i jer su otkrivenje potisnuli u stranu.

Te vatrene plamene oči Suca čak i sada bilježe živote svakog tijela. Gledajući po svoj zemlji, ne postoji ništa što On ne zna. On poznaje želje srca i ono što svaki namjerava učiniti. Nema ništa skriveno što neće biti otkriveno, jer sve je golo pred Njim komu moramo dati račun. Razmišljajte o tome. On zna čak i sada što vi razmišljate.

Da, tamo On stoji kao Sudac s plamenim očima da sudi. Dan milosti je završen. O, kad bi se ljudi pokajali i tražili Njegovo lice u pravednosti dok još ima vremena. Kad bi mogli učiniti da im Njegova prsa budu jastuk prije nego se svijet rastopi u ognju.

3. *Noge od mjedi*

"Noge Mu nalik sjajnoj mjedi, kao u peći užarene." Mjed je poznata po svojoj izuzetnoj tvrdoći. Ne postoji ništa poznato s čime ju možete kaliti. Ali ova mjed koja opisuje Njegove noge još je upečatljivija jer je podnijela test vatrene peći, test kroz koji nitko drugi nije prošao. I to je potpuno točno. Jer mjed označava božanski sud: sud koji je Bog odredio i izvršio. Ivan 3, 14 - 19: "I kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut Sin Čovječji, da tko god u Njega vjeruje ne propadne, nego ima život vječni. Jer je Bog tako ljubio svijet da je dao Sina Svoga, jedinorođenoga, da tko god vjeruje u

Njega ne propadne nego ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina Svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po Njemu. Tko vjeruje u Njega ne osuđuje se, a tko ne vjeruje već je osuđen jer nije vjerovao u Ime jedinorođenog Sina Božjega. A ovo je taj sud: svjetlo je došlo na svijet, ali ljudi više volješe tamu nego svjetlo jer njihova djela bijahu zla." Br. 21, 8 - 9: "I Jahve reče Mojsiju: 'Napravi otrovnicu i stavi je na stup: tko god bude ujeden, ostat će na životu ako je pogleda.' Mojsije napravi zmiju od mjedi i postavi je na stup. Ako bi koga ujela zmija, kad bi pogledao mjedenu zmiju ostao bi na životu." Izrael je sagriješio. Grijeh je morao biti osuđen. Tako je Bog zapovjedio Mojsiju da postavi mjedenu zmiju na stup, a onaj tko bi pogledao bio bi spašen od kazne svoga grijeha.

Mjedena zmija na stupu je simbolizirala grijeh iz edenskog vrta gdje je zmijac zaveo Evu navodeći ju na grijeh. Mjed govori o sudu, kao što se vidi u mjedenom oltaru gdje je na žrtvi na oltaru izvršena kazna za grijeh. Kad je Bog osudio Izrael za njegove grijehe u danima Ilije, On je zaustavio kišu i vatreno nebo je postalo poput mjedi. Dakle, u ovoj ilustraciji vidimo da zmija na stupu predstavlja već osuđeni grijeh, jer je napravljena od mjedi, pokazujući da je božanski sud već pao na grijeh. Tada je ozdravljen svatko tko god bi pogledao na zmiju na stupu prihvaćajući značaj toga, jer je to bilo djelo ili spasenje od Gospoda.

Zmija na stupu je tip onoga što je Isus došao postići na zemlji. On je postao tijelom da bi na Sebe uzeo Božje osude za grijeh. Postolje žrtvenog oltara je bilo od čiste mjedi tipizirajući Janje zaklano prije utemeljenja svijeta. Na Njega je već bila pala osuda dok još nije bilo grješnika. Spasenje je potpuno od Gospoda, On je gazio u kaci bijesa Božjeg gnjeva sam. Njegov ogrtač je bio obojen u grimizno Njegovom vlastitom krvlju. Vatreni oganj pravednog suda i gnjeva Božjeg, bio je Njegov udio. On je pretrpio, pravedan za nepravedne. "Dostojan si, o Janje Božje, jer si nas otkupio Svojom vlastitom krvlju." "Za naše grijehe probodoše Njega, za opačine naše Njega satriješe, na Njega pade kazna radi našeg mira i Njegovim smo ranama iscijeljeni." Gospod je na Njega stavio opačine svih nas. On je pretrpio kao što ni jedan čovjek nije nikada pretrpio. Čak je i prije križa prolio velike kapi znoja poput krvi iz Svog tijela kad se u velikoj agoniji nadolazeće patnje u Njegovim venama razdvojila sama krv. Luka 22, 44: "A kako

se našao u agoniji, još je žešće molio. I postade znoj Njegov kao velike kapi krvi što su padale na zemlju."

Ali jednog će dana te noge od mjedi stati na zemlju. I On će biti Sudac cijeloj zemlji i pravično i savršeno će suditi čovječanstvu. Neće biti izbjegavanja tog suda. Nema izvrtanja te pravde. Neće biti njenog ublažavanja. Onaj tko je nepravedan i dalje će biti nepravedan, onaj tko je okaljan i dalje će biti okaljan. On koji je Nepromjenjiv se tada neće promijeniti, jer nikad nije i nikada neće. Te će mjedene noge smrskati neprijatelja. One će uništiti antikrista, zvijer i lik, i sve što je loše u Njegovim očima. On će uništiti crkvene sustave koji su uzeli Njegovo Ime samo kako bi iskvarili njegovu divotu, i smrskati ih zajedno s antikristom. Svi zlikovci, ateisti, agnostici, modernisti, liberali, svi će biti tamo. Smrt, pakao i grob će biti tamo. Da, hoće. Jer kad On dođe knjige će se otvoriti. To je kada će se pojaviti čak i mlaka crkva i pet ludih djevica. On će odvojiti ovce od jaraca. Kada On dođe, On će preuzeti kraljevstvo, jer je ono Njegovo, i s Njime će biti tisuće puta deset tisuća, Njegova Nevjesta koja Mu je došla služiti. Slava! O, to je sada ili nikada. Pokajte se prije nego što bude prekasno. Probudite se iz mrtvih i tražite Boga da budete ispunjeni Njegovim Duhom ili ćete propustiti vječni život. Učinite to sada dok ima vremena.

4. *Njegov je glas bio kao zvuk mnogih voda*

Dakle, što predstavljaju vode? Poslušajte to u Otk. 17, 15: "... vode što si ih vidio... to su puci i mnoštva i narodi i jezici." Njegov je glas bio kao zvuk mnoštva koje govori. Što je to? To je sud. Jer ovo su glasovi mnoštva svjedoka koji su, po Duhu Svetom, kroz doba svjedočili Kristu i propovijedali Njegovo Evanđelje. Bit će to podizanje glasa svakog čovjeka na sudu protiv grješnika koji nije prihvatio upozorenje. Čut će se glasno i jasno glasovi sedmorice glasnika. Oni vjerni propovjednici koji su propovijedali Isusovu spasiteljsku silu, koji su propovijedali vodeno krštenje u Isusovo Ime, koji su propovijedali ispunjenje i silu Duha Svetoga, koji su stajali s Riječju više nego što su stajali uz svoje vlastite živote, svi su oni bili glas Krista Isusa po Duhu Svetom kroz doba. Ivan 17, 20: "Ne molim samo za ove već i za one koji će po njihovoj riječi vjerovati u Mene."

Jeste li ikada razmišljali kako je čovjeku strašno biti bespomoćno nošen prema vodopadu? Razmislite sada o toj huci dok se približava svojoj sigurnoj i nedvojbenoj propasti. I upravo tako dolazi dan suda kada vas osuđuje huka mnoštva glasova što niste obratili pozornost

prije nego je bilo prekasno. Obratite pozornost upravo ovog časa. Jer se ovog trenutka vaše misli bilježe na nebu. Tamo vaše misli govore glasnije od vaših riječi. Poput farizeja koji je toliko puno pričao svojim ustima, ali nije slušao Gospoda, njegovo je srce postalo iskvareno i zlobno dok nije bilo prekasno, čak bi ovo sada mogao biti vaš posljednji poziv da čujete Riječ i prihvatite ju za vječni život. Bit će prekasno kad pristupite huci mnogih glasova suda i propasti.

Ali jeste li ikada primijetili kako zvuk vode može biti ugodan i opuštajući? Ja volim pecati i volim naći mjesto gdje voda žuboreći šapuće. Mogu se samo nasloniti i čuti ju kako donosi mir, i radost i zadovoljstvo mom srcu. Kako sam radostan što sam usidren u nebu počinka gdje glas Gospodnji govori mir, kao što je objavila Riječ voda razdvajanja. Kako bismo trebali biti zahvalni što čujemo Njegov glas ljubavi, i brige, i vodstva i zaštite. I jednog ćemo dana čuti taj isti mili glas kako govori, ne osudom, već dobrodošlicom nama čiji su grijesi oprošteni Njegovom krvlju, čiji su životi ispunjeni Duhom i čiji hod je bio u Riječi. Što bi moglo biti dragocjenije nego čuti mnoštva glasova dobrodošlice i biti okruženi tim mnoštvima koji su vjerovali za vječni život? O, nema ničeg takvog. Molim se da čujete Njegov glas i da ne otvrdnete svoje srce, već da Ga primite kao svoga Kralja.

O, kad biste samo vidjeli to. Baš su vode uništile svijet, ali iste su vode spasile Nou i također spasile cijelu zemlju za Nou. Slušajte Njegov glas, glas Njegovih slugu dok poziva na pokajanje i život.

5. *U Njegovoj je desnici bilo sedam zvijezda*

"U desnici Svojoj imaše sedam zvijezda." Dakle, naravno, već znamo iz 20. stiha što su zapravo sedam zvijezda. "A tajna sedam zvijezda anđeli (glasnici) su sedam crkava." Dakle, ovdje ni u kojem slučaju ne bi mogli pogriješiti jer nam On to tumači. Ovih sedam zvijezda su glasnici sedmerim uzastopnim crkvenim dobima. Oni nisu nazvani imenima. Oni su samo izloženi kao sedmorica, jedan za svako doba. Od efeškog doba, pa sve do ovog laodicejskog doba, svaki je glasnik donio ljudima poruku istine nikad ne propustivši održati ju Riječju Božjom, tom određenom crkvenom dobu. Svaki se držao nje. Bili su nepokolebljivi u svojoj vjernosti originalnom svjetlu. Kad se svako doba udaljilo od Boga, Njegov je vjerni glasnik vratio to doba natrag k Riječi. Njihova je snaga bila od Gospoda ili inače to ne bi nikada mogli zaustaviti. Oni su bili sigurni u Njegovoj skrbi, jer ih ništa nije moglo istrgnuti iz Njegove ruke niti ih je išta moglo rastaviti od

ljubavi Božje, bilo to bolest, pogibao, golotinja, glad, mač, život ili smrt. Bili su istinski predani Njemu i držani Njegovom svemogućnošću. Nije ih brinulo progonstvo koje ih je zateklo. Bol i izrugivanje bili su samo razlog za dati slavu Bogu što su smatrani dostojnima da trpe za Njega. I u zahvalnosti za Njegovo spasenje gorjeli su svjetlošću Njegova života i odražavali Njegovu ljubav, postojanost, krotkost, uzdržljivost, blagost i vjernost. I Bog ih je podržao s čudesima, znamenjima i čudima. Bili su optuženi da su fanatici i sveti valjači. Bili su optuživani od organizacija i izrugivani, ali su ostali vjerni Riječi.

Dakle, nije teško ustati i ostati vjeran crkvenom vjerovanju. To je lako, jer đavo je upravo iza svega toga. Ali sasvim je nešto drugo biti vjeran Božjoj Riječi i vratiti se nazad onome što je Riječ izvorno proizvela nakon Pedesetnice.

Nedavno mi je jedan čovjek rekao da mora da je Rimokatolička crkva prava crkva jer je bila vjerna onome što je vjerovala svih godina, i nastavila je rasti i nije se mijenjala. To uopće nije tako. Bilo koja crkva s vladom iza sebe, i s vlastitim crkvenim vjerovanjem koje uopće nije Riječ i bez očitovane službe kojom bi uzbunila đavla, zasigurno da može opstati. To nije bio kriterij. Ali kad pomislite na tu malu skupinu čiju su članovi piljeni na dvoje, kojima su hranjeni lavovi, proganjani i tjerani od nemila do nedraga i ipak ostali vjerni Riječi – dakle to bi nedvojbeno *morao* biti Bog. Kako su oni preživjeli svoju bitku vjere, te i dalje opstali: TO je čudo.

A ova utjeha nije samo za glasnike sedam crkvenih doba. Svaki istinski vjernik je u ruci Božjoj, i može crpiti iz Njegove ljubavi i sile i primiti punu blagodat svega onoga što je Bog vjerniku. Ono što Bog daje glasniku i kako On blagoslivlja i upotrebljava glasnika svim je vjernicima primjer Njegove dobrote i brige za SVE članove Njegovog tijela. Amen.

6. *Dvosjekli mač*

"Iz usta Mu izlazi oštar dvosjekli mač." U Hebrejima 4, 12: "Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštrija od svakog dvosjeklog mača pa prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine te proniče misli i nakane srca." Iz usta Mu izlazi oštar dvosjekli mač koji je RIJEČ BOŽJA. Otk. 19, 11 - 16: "I vidjeh nebo otvoreno, kad gle: konj bijel, a Onaj što sjedi na njemu, zvan Vjerni i Istiniti, sudi i vojuje u pravednosti. Oči mu kao plamen ognjeni, a na glavi Mu mnoge krune:

ima ime napisano koje nitko ne zna doli On sam. Ogrnut je ogrtačem umočenim u krv, a ime Mu glasi: Riječ Božja. Za njim idu vojske nebeske na bijelim konjima, odjevene u fini lan, bijel i čist. Iz usta Mu izlazi oštar mač da njime sasiječe pogane, i vladat će njima palicom željeznom. On gazi u kaci bijesa i gnjeva Boga Svemogućega. Na ogrtaču Mu i na boku napisano ime: KRALJ KRALJEVA I GOSPODAR GOSPODARA."

Ivan 1, 48: "Natanael Mu reče: 'Odakle me poznaješ?' Isusu mu odgovori i reče: 'Vidjeh te prije nego što te Filip pozvao, dok si bio pod smokvom.'" Tu je to. Kad On dođe, ta Riječ će doći protiv svih naroda i svih ljudi. I nitko joj se neće moći suprotstaviti. Ona će otkriti što je bilo u svakom srcu, kao što je On učinio s Natanaelom. Božja Riječ će pokazati tko je činio Božju volju, a tko nije. Ona će obznaniti skrivena djela svakog čovjeka i zašto ih je činio. Ona će rastaviti. Zato kaže u Rim. 2, 3: "A misliš li, o čovječe, ti što sudiš one koji takvo što čine, a sam činiš isto, da ćeš izbjeći sudu Božjemu?" Zatim nastavlja govoreći kako će Bog suditi ljudima. To je ovdje u stihovima 5 do 17. Otvrdnuto, nepokajničko srce će biti suđeno. Djela će biti suđena. Motivi će biti suđeni. Neće biti pristranosti pred Bogom, već će svi biti suđeni po toj Riječi, nitko to neće izbjeći. Oni koji su čuli, ali nisu poslušali bit će suđeni po onome što su čuli. Oni koji su počivali na tome govoreći da to vjeruju, ali to nisu živjeli, bit će suđeni. Svaka će tajna izaći na vidjelo i bit će javno razglašena. O, tada ćemo zaista razumjeti povijest. Neće ostati niti jedna tajna iz svih doba.

Ali znate li da On otkriva tajne srca muškaraca i žena u *ovom* dobu u kojem mi živimo? Tko bi drugi mogao otkriti tajne srca osim same Riječi? Heb. 4, 12: "Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštrija od svakog dvosjeklog mača pa prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine te proniče misli i nakane srca." To je Riječ. Ona djeluje gdje je poslana, jer je Ona (Riječ) puna sile. Isti Duh koji je bio u Isusu (Riječi) ponovno je prisutan u crkvi u ovom posljednjem dobu kao posljednji znak pokušavajući odvratiti ljude od suda jer oni koji odbace Njega (Riječ) već su sada došli pod osudu, iznova Ga razapinjući. Heb. 6, 6: "Pa otpali, ponovno obnoviti na pokajanje kad sami razapinju Sina Božjega i javno Ga ruglu izlažu."

Dakle, Pavao je rekao da je Riječ došla u snazi, kao i u glasu. Propovijedana Riječ je zapravo demonstrirala sebe. Poput plamenog, oštrog mača, ona je otišla do svijesti ljudi, i poput kirurškog noža

odstranila bolesti i oslobodila sužnjeve. Posvuda kamo su išli ovi rani vjernici: "Išli su propovijedajući Evanđelje (Riječ) i Bog je potvrđivao tu Riječ pratećim znamenjima." Bolesni su bili iscijeljeni, đavoli su bili izgnani, a oni su govorili u novim jezicima. To je bila Riječ na djelu. Ta Riječ nije nikada iznevjerila u ustima kršćana koji su vjerovali. I u ovom posljednjem dobu ona je ovdje jača i veća nego ikada u istinskoj nevjesti Riječi. O, stado malo, mala manjino, držite se Riječi, njome ispunite svoja usta i srca i jednoga će vam dana Bog dati kraljevstvo.

7. *Lice Mu poput sunca*

"A lice Mu kao kad sunce sjaji u svoj svojoj sili." Matej 17, 1 - 13: "Nakon šest dana uze Isus Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, te ih povede na visoku goru, nasamo, i preobrazi se pred njima. I zasja Mu lice kao sunce, a halje Mu postadoše bijele kao svjetlost. I gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija, razgovarahu s Njime. Odgovori tada Petar i reče Isusu: 'Gospode, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš da načinimo ovdje tri šatora, Tebi jedan, Mojsiju jedan i jedan Iliji.' Dok je on još govorio, kad gle, svijetao ih oblak zasjeni, i gle, glas iz oblaka govoraše: Ovo je Moj ljubljeni Sin, u kojemu mi je zadovoljstvo. Njega slušajte!' Kad to čuše učenici, padoše ničice i silno se prestrašiše. Pristupi im Isus, dotakne ih i rekne: 'Ustanite i ne bojte se.' A podigavši oči ne vidješe nikoga doli Isusa samog. I dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus, govoreći: 'Nikom ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne.' Upitaju ga Njegovi učenici govoreći: 'Zašto onda pismoznanci govore da najprije mora doći Ilija?' A Isus im odgovori i reče: 'Ilija će doista najprije doći i sve će obnoviti. No velim vam da je Ilija već došao, ali ga nisu prepoznali, nego su mu učinili što im se prohtjelo. Tako će i Sin Čovječji pretrpjeti od njih.' Tada razumješe učenici da im je govorio o Ivanu Krstitelju."

Dakle, u Mateju 16, 28, što je uvod u Matej 17, 1 - 13, Isus je rekao: "... Neki od ovih što ovdje stoje neće okusiti smrt dok ne vide Sina Čovječjeg gdje dolazi u Svom kraljevstvu." A ta tri apostola su vidjela upravo to – redoslijed Njegovog drugog dolaska. Vidjeli su Ga preobraženoga tamo na vrhu gore. Njegove su haljine blistale bjelinom, a lice Mu je sjalo kao Sunce na svom vrhuncu. I tamo su, kad se On pojavio, stajali Mojsije i Ilija sa svake strane. To je upravo onako kako On ponovno dolazi. Zaista će najprije doći Ilija i vratiti srca djece (nevjeste) nazad k Apostolskoj Doktrini Riječi otaca. Malahija 4, 5 - 6: "."

Izrael je već nacija. On je sada afirmiran sa svojim vojskama, mornaricom, poštanskim sustavom, zastavom i svime što ima nacija. Ali još se treba ispuniti Pismo koje kaže: "... ili hoće li se nacija odjednom roditi? ..." Iz. 66, 8. Taj dan dolazi uskoro. Smokvino stablo je propupalo. Izraelci čekaju Mesiju. Oni Ga očekuju i njihova se očekivanja samo što nisu ispunila. Izrael će biti duhovno ponovno rođen, jer mu njegovo Svjetlo i njegov Život samo što nisu otkriveni.

U Otk. 21, 23: "I gradu ne treba sunca ni mjeseca da u njemu svijetle; ta slava ga je Božja obasjala i svjetiljka mu je Janje." Ovo je Novi Jeruzalem. U tom će gradu biti Janje i zbog Njegove prisutnosti neće biti potrebno svjetlo. Tamo neće izlaziti i sjati sunce, jer je sam On tamo Sunce i Svjetlo. Nacije koje dođu u njega hodat će u Njegovom svjetlu. Niste li sretni što je nad nama taj dan? Ivan je vidio dolazak tog dana. Da, Gospode Isuse, dođi brzo!

Malahija 4, 1 - 3: "Jer evo dan dolazi koji će gorjeti poput peći; svi oholi i svi koji čine zlo bit će strnjika: dan koji dolazi spalit će ih - govori Jahve nad Vojskama - da im neće ostaviti ni korijena ni grančice. A vama koji se Imena Moga bojite Sunce Pravde će ogranuti s iscjeljenjem u zrakama, i vi ćete izlaziti poskakujući kao telad na pašu. Gazit ćete zlikovce, jer će biti pepeo pod tabanima vaših nogu u dan kad ovo učinim - govori Jahve nad Vojskama." Ovdje je ponovo to. SUNCE sjaji u svoj svojoj sili. O, sila Sina Božjega sjaji posred sedam zlatnih svijećnjaka. Tamo On stoji, sudac, On koji je trpio i umro za nas. On je na Sebe uzeo gnjev božanskog suda. On je gazio u kaci bijesa Božjeg gnjeva sam. Kao što smo već naveli, za grješnika je Njegov glas kao zvuk vodopada ili udaranje vode smrtnim valovima o stjenovitu obalu. Ali svetome je Njegov glas kao zvuk ugodne pjesme potoka dok ležite počivajući, zadovoljni u Kristu. Sjajući nad nama svojim toplim zrakama ljubavi, On govori: "Ne boj se, Ja sam Onaj koji bijaše, koji jest, koji ima doći, Ja sam Svemogući. Uz Mene nema drugoga. Ja sam Alfa i Omega, SVE od toga." On je Ljiljan iz doline i Sjajna zvijezda Danica. On je mojoj duši najljepši od deset tisuća. Da, taj veliki dan je spreman svanuti i Sunce Pravde će ogranuti s iscjeljenjem u Svojim zrakama.

POBJEDNIČKI KRIST

Otk. 1, 17 - 18: "Kad Ga vidjeh, padoh Mu do nogu kao mrtav; a On stavi desnicu Svoju na mene govoreći mi: "Ne boj se, ja sam Prvi i Posljednji, Onaj koji živi, i mrtav bijah, a gle, živim u vijeke vjekova! Amen! I imam ključeve pakla i smrti."

Ni jedno ljudsko biće ne bi moglo podnijeti puni efekt te vizije. U potpunosti izgubivši snagu, Ivan je pao do Njegovih nogu kao da je mrtav. Ali ga je ruka Gospodnja dotakla u ljubavi i glas blagoslova je rekao: "Ne boj se. Nemoj biti uplašen. Ja sam Prvi i Posljednji. Ja sam Onaj koji živi, i mrtav bijah, a gle živim u vijeke vjekova." Čega se tu ima bojati? Osuda koja je pala na Njega na križu, u grobu, i kad se On spustio, bila je za nas. On je primio sav glavni udarac rane grijeha i sada dakle nema osude onima koji su u Kristu Isusu. Dakle, naš "Odvjetnik" je jamačno naš "Sudac". On je oboje, "Odvjetnik" i "Sudac". Kao Sudac, "slučaj je riješen" – završen je. Sada dakle nema osude. Zašto bi se crkva bojala? Koje obećanje je On ikada iznevjerio očitovati pred nama? Zašto bi se bojali kazne ili smrti? Sve je to pobijeđeno. Ovdje je moćni pobjednik. Ovdje je Onaj koji je pobijedio oba svijeta, vidljivi i nevidljivi. Ne kao Aleksandar koji je osvojio svijet u 33. godini i nije znao kamo se drugdje okrenuti za daljnja osvajanja, pa je umro kao žrtva grijeha i raskalašenog života. Ne kao Napoleon koji je osvojio cijelu Europu, ali je naposljetku poražen kod Waterlooa i prognan na Elbu, samo da bi uvidio da je poražen. Ali ništa nije moglo pobijediti Krista. On koji je sišao, sada je uzišao iznad svih i Njemu je dano Ime koje je iznad svakog imena. Da, On je pobijedio smrt, pakao i grob, i ima njihove ključeve. Što On odriješi, odriješeno je, i što On sveže, svezano je. Tome nema promjene. Nije bilo pobjednika prije Njega i nema ni jednog uz Njega. Samo On je Spasitelj, Otkupitelj. On je JEDINI Bog i "Gospod Isus Krist" je Njegovo Ime.

"Nemoj se bojati Ivane. Nemoj se bojati, stado malo. Sve što Ja jesam, ti si baštinik toga. Sva Moja sila je vaša. Moja svemogućnost je vaša dok Ja stojim u vašoj sredini. Ja nisam došao donijeti strah i neuspjeh, već ljubav, i hrabrost i sposobnost. Dana Mi je sva vlast i vaša je da ju koristite. Vi recite Riječ i Ja ću je izvršiti. To je Moj savez, a on nikada ne može iznevjeriti."

SEDAM ZVIJEZDA I SVIJEĆNJAKA

Otk. 1, 20: "Tajna sedam zvijezda koje si vidio u Mojoj desnici, i sedam zlatnih svijećnjaka: sedam zvijezda anđeli (glasnici) su sedam crkava, a sedam svijećnjaka koje si vidio sedam je crkava."

Već smo otkrili istinu ovih dviju tajni. O, nismo otkrili tko su bili ovih sedam glasnika, ali Božjom pomoći hoćemo i ta tajna će biti završena. Sedam doba znamo. Nabrojana su u Riječi i pozabavit ćemo se sa svakim kako bi došli do ovog posljednjeg doba u kojem živimo.

Ali u jednom posljednjem završnom prizoru ovog poglavlja pogledajte Njega kako stoji tamo posred zlatnih stalaka za svijeće sa sedam zvijezda u Svojoj desnici. O, zapanjujuće je vidjeti Njega kako stoji tamo u Svom Vrhovnom Božanstvu. On je Sudac, Svećenik, Kralj, Orao, Janje, Lav, Alfa, Omega, Početak i Kraj, Otac, Sin, Duh Sveti, Onaj koji bijaše, koji jest, koji ima doći, Svemogući, SVE U SVEMU. Tamo je On, Začetnik i Završitelj. Dostojno je to Janje! On je dokazao Svoju vrijednost kupivši naše spasenje samim Sobom. Sada On stoji u svoj Svojoj sili i svoj Svojoj slavi sa svime predanim Njemu kao Sucu.

Da, tamo On stoji između stalaka za svijeće, sa zvijezdama u Svojoj ruci. Noć je, jer tada koristimo svjetiljke za svjetlo i tada se vide zvijezde kako sjaje i odražavaju svjetlo sunca. I mračno je. Crkva hoda po vjeri u tami. Njen Gospod je otišao s ove zemlje, ali Duh Sveti još uvijek svijetli kroz crkvu, dajući svjetlo ovom starom grijehom prokletom svijetu. I te zvijezde također odražavaju Njegovo svjetlo. Jedino svjetlo koje one imaju je Njegovo svjetlo. Kako je mračno – kako duhovno hladno. Ipak, kad On dođe u sredinu, svjetlo je, i toplo, i crkva je ovlaštena i kroz Njega čini djela koja je On činio.

O, kad bismo Ga mogli na trenutak vidjeti, kao Ivan. Kakvi bismo ljudi mi trebali biti, stojeći pred Njim u taj dan!

Ako još niste predali svoj život Njemu, okrenite svoje srce k Bogu ovog trenutaka, i kleknite upravo tu gdje jeste, i zatražite Njegovo oproštenje za vaše grijehe i predajte svoj život Njemu. Zatim ćemo zajedno pokušati pristupiti sedmerim crkvenim dobima, i dok to činimo, ja se molim da Bog pomogne ovom nedostojnom sluzi otkriti Njegovu Riječ vama.

3. POGLAVLJE

EFEŠKO CRKVENO DOBA

Uvod u crkvena doba

Da bi potpuno razumjeli poruku crkvenih doba, želio bih objasniti razna načela koja su mi omogućila doći do imena glasnika, duljine doba i ostalih čimbenika sadržanih u tome.

Budući da je ovo proučavanje trebalo biti najozbiljnije kojeg sam se ja do sada prihvatio, mnogo sam dana tražio Boga inspiraciju Duha Svetog. I tek sam tada čitao citate Pisma o crkvenim dobima i temeljito istraživao mnoge crkvene povijesti koje su napisali najnepristraniji povjesničari koje sam mogao pronaći. Bog nije iznevjerio odgovoriti na moju molitvu, jer dok sam čitao Riječ i povijesti Duh Sveti mi je omogućio vidjeti otkriven obrazac koji se proteže kroz stoljeća i sve do ovog sadašnjeg, posljednjeg dana.

Ključ koji mi je Gospod dao, pomoću kojega sam mogao odrediti glasnika za svako doba, zaista je biblijski. Zapravo, mogao bi se nazvati Kamenom temeljcem Biblije. To je otkrivenje koje Bog nikada ne mijenja, i da su Njegovi putovi nepromjenljivi koliko i On. U Heb. 13, 8 kaže: "Isus Krist isti je jučer i danas i zauvijek." Prop. 3, 14 - 15: "I znam da sve što Bog čini, čini za stalno. Tome se ništa dodati ne može, niti mu se može oduzeti; a Bog čini tako da Ga se boje. Što biva, već bijaše, i što će biti, već je bilo; a Bog zahtjeva što je prohujalo." Tu je to: nepromjenljivi Bog s nepromjenljivim putovima. Što je On učinio PRVI put, morat će to nastaviti činiti sve dok to ne učini POSLJEDNJI put. Nikad neće biti promjene. Primijenite to na crkvena doba. Kakvog je čovjeka Bog odabrao za prvo doba i kako se Bog očitovao u službi tog čovjeka, bit će primjer za sva druga doba. Ono što je Bog učinio u prvom crkvenom dobu, On želi činiti i u svim drugim dobima.

Dakle, točno iz Riječi koja je zapisana Duhom Svetim znamo kako je osnovana prva ili originalna crkva i kako je Bog objavio Sebe u njoj. Riječ se ne može promijeniti ili biti promijenjena, jer Riječ je Bog. Ivan 1, 1: "U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše s Bogom - i Riječ bijaše Bog." Promijeniti jednu njezinu riječ, kao što je to učinila Eva,

donosi grijeh i smrt, kao što i kaže u Otk. 22, 18 - 19: "... Ako tko ovome što doda, Bog će njemu dodati zla napisana u ovoj knjizi. A ako tko oduzme od riječi knjige ovoga proroštva - Bog će njemu oduzeti udio na Knjigu života i na sveti grad i na ono što je napisano u ovoj knjizi." Tako, mjerilo je ono što je crkva bila na Pedesetnici. To je obrazac. Nema drugog obrasca. Bez obzira što kažu učenjaci, Bog NIJE promijenio taj obrazac. Ono što je Bog učinio na Pedesetnici, On to mora nastaviti činiti do završetka crkvenih doba.

Iako vam učenjaci mogu reći da je apostolsko doba završilo, nemojte u to vjerovati. Takva je izjava dvostruko pogrešna. Prije svega, pogrešno je pretpostaviti da više nema apostola samo zato što je dvanaest izvornih umrlo. Apostol znači "poslanik", a danas ima mnogo poslanika, ali ih nazivaju misionarima. Apostolsko doba traje sve dok su ljudi pozivani i poslani s Riječju Života. Drugo, oni smatraju doba "objavljene sile Duha Svetoga" završenim jer je Biblija dovršena. To je neistinito. Ne postoji čak niti jedan citat Pisma koji tome sugerira, već mnogi uvjerljivo tvrde drugačije. Evo našeg dokaza da su obje od ovih tvrdnji pogrešne. Dj. 2, 38 - 39: "A Petar im reče: 'Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u Ime Isusa Krista za oproštenje grijeha, i primit ćete dar Duha Svetoga. Jer za vas je ovo obećanje i za djecu vašu, i za sve one izdaleka koje god pozove Gospod Bog naš." Obećanje sile koja je dana apostolima na Pedesetnici je za "vas (Židove) i za djecu vašu (Židove), i za sve one izdaleka (pogane) i za koliko god ih pozove Gospod Bog naš (oboje, Židov i poganin)". Pentekostna poruka i sila NEĆE PRESTATI dok On ne prestane pozivati.

Ono što je crkva imala na Pedesetnici njezino je neotuđivo pravo. Isprva je imala čistu Riječ Božju. Imala je silu Duha objavljenu u raznovrsnim znamenjima, čudesima i darovima Duha Svetoga. Heb. 2, 1 - 4: "Stoga trebamo to svesrdnije pripaziti na ono što smo čuli – kako nam ne bi promaklo. Jer ako je Riječ izrečena po anđelima bila čvrsta, a svaki prijestup i neposluh (Riječi) primio pravednu plaću, kako ćemo izbjeći mi ako zanemarimo toliko spasenje? Ono koje je najprije započeo propovijedati Gospod, a nama ga potvrdili oni koji su Ga slušali, i suposvjedočio Bog znamenjima i čudesima, raznovrsnim silnim djelima i darivanjima Duha Svetoga po Svojoj volji?" Ta originalna crkva nije bila organizirana od ljudi. Bila je vođena Duhom Svetim. Nije bila jako velika. Bila je omražena i prezrena. Bila je

ugnjetavana. Bila je proganjana u smrti. Ali bila je vjerna Bogu. Držala se obrasca originalne Riječi.

Međutim, nemojte ovdje pogrešno shvatiti. Kad sam rekao da se Bog i Njegovi putovi nikad ne mijenjaju, nisam rekao da se crkva i njezini glasnici ne mogu mijenjati. Crkva nije Bog. Stoga se ona može mijenjati. Ali rekao sam da se zbog nepromjenljivog Boga s nepromjenljivim putovima možemo vratiti na početak i vidjeti prvo i savršeno djelo Božje i zatim prosuditi prema tom mjerilu. To se tako radi. Istinska Crkva će uvijek pokušati biti kao originalna s Pedesetnice. Istinska Crkva današnjice pokušat će biti što bliža toj ranoj prvoj crkvi. I glasnici crkvama, koji imaju istog Duha Božjeg u sebi, pokušat će biti što bliži apostolu Pavlu. Neće biti u potpunosti kao on, već će istinski glasnici biti oni koji se najviše približe Pavlu koji je bio slobodan od svih ljudi, predan Bogu i javno proglašavao isključivo Riječ Božju i objavio Duha Svetoga u sili. Nitko drugi ne bi zadovoljio. Morate krenuti od originala. Kao što vrsta svoju vrstu rađa, Istinska će Crkva uvijek biti ta koja pokušava slijediti korake svojih utemeljitelja s Pedesetnice i njezini će glasnici slijediti apostola Pavla, prvog glasnika prvom crkvenom dobu. To je tako jednostavno i tako divno.

Ovim ključem, tako jednostavnim, a ipak tako divnim, bio sam u mogućnosti uz pomoć Duha Svetoga pročitati knjigu Otkrivenja i povijesti i u njima pronaći svako doba, svakog glasnika, trajanje svakog doba i ulogu koju je svako imalo u Božjem naumu od Pedesetnice do dovršetka tih doba.

Budući da sada razumijete kako prosuđujemo kakva je bila Istinska Crkva (što je bila na Pedesetnici i što je bila u apostolskom dobu, kao što je izloženo u Riječi u knjizi Djela apostolskih), možemo primijeniti isto pravilo da nam pokaže kako je crkva iznevjerila. Osnovna pogreška, ili pogreške, koje su se uvukle u prvu crkvu i bile otkrivene u knjigama Djela apostolskih i Otkrivenja i također u poslanicama postat će sve više i više vidljivo očitovane u svakom sljedećem dobu dok ne dođe do potpunog zamračenja istine u posljednjem, odnosno laodicejskom dobu.

Dakle, iz ovog prvog ključa kojeg smo primili od Gospoda dolazi druga i malo manje divna istina. Rekao sam da će Istinska Crkva uvijek pokušati biti onakva kao što je bila u knjizi Djela apostolskih. To je potpuno točno. Ali otkrili smo da Riječ također uči o najezdi pogreške sve dok ne bude potpuno zamračenje istine u posljednjem danu

neposredno prije pojavljivanja Gospoda. Sada u našim umovima navire pitanje: napušta li Bog Svoje vlastite i pušta li ih da padnu u stanje potpune obmane? Ni u kom slučaju, jer Pismo vrlo jasno kaže u Mt. 24, 24 da "Izabrani" NE MOGU biti zavedeni. "Jer će ustati lažni kristi i lažni proroci te činiti velika znamenja i čudesa da bi, KAD BI BILO MOGUĆE, zaveli i izabrane." Što onda? Pred nama je jasan odgovor. Postoji Istinska Crkva i *lažna crkva*. Postoji Istinski Trs i lažni trs. Ali naravno, ta će lažna crkva, tijelo lažnog trsa, uvijek pokušati preoteti poziciju Istinske Crkve i tvrditi da je ona, a ne Izabrani, prava i izvorna. Lažni će pokušati ubiti Istinske. Tako je to bilo u knjizi Djela apostolskih, tako je to izloženo u sedam doba i tako je to izneseno u raznim poslanicama. Tako *je* to *bilo*. Tako *je* to *sada*. Tako *će* to *biti*. To se ne može promijeniti.

Budimo sada vrlo pažljivi kako se ne bi zabunili na ovoj stavci. Stoga ćemo pretražiti Riječ da potvrdi ovu tvrdnju. Vratimo se na knjigu početka, Postanak. U edenskom su vrtu bila DVA stabla. Jedno je bilo dobro, jedno je bilo zlo. Jedno je proizvodilo ŽIVOT, drugo je proizvodilo Smrt. Bilo je dvoje djece koja su prvotno prinijeli žrtve Bogu. Dopustite mi to ponoviti, OBOJICA su prinijeli žrtve Bogu. Post. 4, 3 - 5: "I jednoga dana Kajin prinese Gospodu žrtvu od zemaljskih plodova. A prinese i Abel od prvine svoje stoke, sve po izbor pretilinu. Gospod milostivo pogleda na Abela i njegovu žrtvu, a na Kajina i žrtvu njegovu ni pogleda ne svrati..." Ali jedan (Kajin) je bio zao, jer je bio od svoga oca (Zloga), dok je Abel bio pravedan pred Gospodom. Ponovno, bilo je dvoje djece iz tijela istih roditelja. To su bili blizanci Izaka i Rebeke. Jedan je bio Božji izabrani, a drugi je bio pokvaren. Obojica su proslavljala Boga. Sve i jedan slučaj uključivao je proslavljanje Boga. U svakom je slučaju zli mrzio pravednoga i progonio pravednoga. U nekim je slučajevima zli uništio pravednoga. Ali, primijetite. Bili su zajedno posađeni. Zajedno su živjeli. Obojica su polagala pravo na Boga i proslavljali Boga.

Ove nam ilustracije savršeno opisuju usporedbu Gospoda Isusa Krista kad On kaže da je kraljevstvo nebesko kao čovjek koji posije dobro sjeme da bi zatim došao neprijatelj i posadio ljulj među ono dobro sjeme. Bog nije posadio ljulj. Sotona je posadio taj ljulj *točno među dobro sjeme Božje*. Te su dvije vrste biljaka (ljudi), iz dva različita sjemena, rasle zajedno. Jele su hranu u istoj zemlji, dijelile isto sunce, kišu i sve druge blagodati i obje su požnjevene u svoje vrijeme.

Vidite li to? Nemojte nikada zaboraviti ove istine dok proučavamo crkvena doba i kasnije pečate. A iznad svega, nemojte zaboraviti da se upravo u ovom posljednjem dobu ljulj veže za svoje spaljivanje, da će izgurati pšenicu koju Gospod treba skupiti u žitnicu.

Želim provesti ovu misao do kraja, stoga krenimo korak dalje. Jeste li ikada proučavali povijest probuđenja? Dakle, probuđenje označava Božji pokret u sili. I svaki put kad se Bog pokrene, tu je Sotona da se također pokrene. To nikad ne iznevjeri. U danima velikog velškog probuđenja (a većina ljudi ovo ne zna) ubrzo su se popunile umobolne ustanove i đavolska se sila uvelike očitovala kako bi skrenula pozornost s Boga. Piše da su u Wesleyjevom danu ljudi činili najneobičnije stvari koje su nedvojbeno bile od Sotone pokušavajući se rugati dobroti i sili Božjoj. Kažu da u Lutherovom danu čudo njegove službe nije bilo u činjenici da je uspješno protestirao protiv Rimokatoličke crkve, već je čudo u činjenici da je mogao, i da je ostao trezvena i zdrava razuma među fanaticima koji su često bili ispunjeni i vođeni pogrešnim duhovima. I ako ste upoznati sa službom ovog posljednjeg dana, primijetit ćete istu najezdu lažnih i zlih duhova. To mora biti tako. Dakle, nadam se, i vjerujem, da ste dovoljno duhovni da to shvatite i iskoristite.

Samo da zapečatimo ovu poantu o isprepletanju Istinskog i lažnog trsa i pokazivanju dvaju duhova koja su na djelu, pogledajmo u 1. Ivanovu 4, 1 - 4 i Judinu 3, 4, 12. " Ljubljeni, ne vjerujte svakome duhu, nego provjeravajte duhove jesu li od Boga; jer su mnogi lažni proroci izišli u svijet. Po ovome prepoznajete Duha Božjega: svaki duh koji ispovijeda da je Isus Krist u tijelu došao, od Boga je. A ni jedan duh koji ne ispovijeda da je Isus Krist u tijelu došao, nije do Boga: on je duh antikrista, o kome ste čuli da dolazi i VEĆ JE SADA na svijetu. Vi ste, dječice, od Boga i pobijedili ste ih (duh antikrista): jer je veći Onaj (Božji Duh) u vama negoli onaj koji je u svijetu." Judina 3, 4, 12: "Ljubljeni, dok sam uložio svu revnost da vam pišem o zajedničkom spasenju, bio sam potaknut pisanjem vas preklinjati da se borite za vjeru koja je jedanput zauvijek predana SVETIMA. Naime, ušuljali su se (ovi nisu ušli u ovčinjak kroz VRATA, te su stoga razbojnici) NEKI LJUDI (ne Sveti), odavna već zapisani za ovu osudu, BEZBOŽNICI koji milost Boga našega izokreću u razuzdanost i niječu jedinoga Gospodara, Boga, i Gospoda našeg Isusa Krista. Oni su podvodne stijene na vašim gozbama ljubavi. Kad se goste S vama, bez straha sami

sebe napasaju..." Pred ovim se citatima Pisma ne može poreći da su Istinska Crkva i lažna crkva isprepletene, jer su bile zajedno posađene, ali od različitog sjemenja.

Dakle, mislim da postoji još nešto što biste trebali znati. Sedam crkava kojima se Ivan obraća su u Maloj Aziji i sve su poganske crkve. On ne govori crkvi u Jeruzalemu, koja je uglavnom bila židovska s možda samo nekolicinom pogana u njoj. Razlog tome je to što se Bog okrenuo od Židova k poganima. Stoga Bog se cijela crkvena doba bavi s poganima i poziva k Sebi pogansku Nevjestu. To čini "crkvena doba" i "puninu pogana" jednom te istom stvari. Djela apostolska 13, 44 - 48: "A iduće se subote gotovo sav grad okupio čuti Riječ Božju. Ali kad Židovi ugledaše mnoštvo, ispune se zavišću te stanu proturječiti onome što je Pavao govorio, protiveći se i huleći. Ali im Pavao i Barnaba smjelo rekoše: 'Vama je najprije trebalo govoriti Riječ Božju. No budući da je odbacujete i ne smatrate se dostojnima vječnog života, evo, obraćamo se poganima; jer nam je ovako zapovjedio Gospod: 'Postavih te za svjetlost poganima, da budeš na spasenje do nakraj zemlje." Kad su pogani to čuli, radovali su se i proslavljali Riječ Gospodinovu te su povjerovali koji su god bili određeni za život vječni." Rim. 11, 1 - 8: "Kažem dakle: 'Zar je Bog odbacio narod Svoj?' Nipošto! Ta i ja sam Izraelac, iz potomstva Abrahamovog, od Benjaminovog plemena. Nije Bog odbacio narod Svoj, koji je predvidio. Ne znate li što veli Pismo o Iliji, kako se žalio Bogu protiv Izraela govoreći: 'Gospode, proroke su Tvoje pobili i žrtvenike Tvoje raskopali; ja sam ostao sam i traže život moj.' Pa što mu Bog odgovara? 'Ostavio sam Sebi sedam tisuća ljudi koji nisu prignuli koljeno pred Baalom.' Tako, dakle, i u sadašnje vrijeme postoji Ostatak po milosnom izboru. A ako je po milosti, nije više po djelima: inače milost nije više milost; ako li je po djelima, nije više milost: inače djelo nije više djelo. Što dakle? Što Izrael traži, to nije postigao; ali su postigli izabrani. Ostali pak su otvrdnuli - kao što je pisano: 'Dade im Bog duha obamrlosti, oči da ne vide i uši da ne čuju' - sve do dana današnjega."

Rim. 11, 25 - 29: "Jer ne bih htio, braćo, da ne znate ovu tajnu – da ne biste bili sami po sebi pametni: djelomično je otvrdnuće zadesilo Izraela dok punina pogana ne uđe. I tako će se sav Izrael spasiti, kao što je pisano: 'Doći će sa Siona Osloboditelj i odvratiti bezbožnost od Jakova. I to će biti Moj savez s njima – kad uklonim grijehe njihove. U

pogledu Evanđelja oni su protivnici radi vas, ali u pogledu izabranja oni su ljubimci zbog otaca – ta neopozivi su dari i poziv Božji.

Ovih je sedam crkava koje se nalaze u Maloj Aziji u sebi sadržavalo određene karakteristike, u to drevno vrijeme, koje su postale zreo plod kasnijih doba. Ono što je tamo natrag bilo samo biljke nikle iz sjemena, izašlo je kasnije u zreloj žetvi baš kao što je Isus rekao: "Jer ako tako postupaju sa zelenim stablom, što li će biti sa suhim? " Luka 23, 31.

PORUKA EFEŠKOM CRKVENOM DOBU

Otkrivenje 2, 1 - 7

"Anđelu crkve u Efezu napiši: Ovo govori Onaj koji drži sedam zvijezda u Svojoj desnici, Onaj koji hoda posred sedam zlatnih svijećnjaka.

Znam tvoja djela i trud tvoj i postojanost tvoju te da ne možeš podnijeti opake; i iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i ustanovio si da su lažljivci.

I podnosio si i postojanosti imaš, i za Moje si se Ime trudio te nisi malaksao.

Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio.

Sjeti se, dakle, odakle si pao, pokaj se i čini prva djela; inače dolazim k tebi uskoro i uklonit ću svijećnjak tvoj s mjesta njegova ako se ne pokaješ.

Ali ovo imaš: mrziš djela nikolaita koja i ja mrzim.

Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama! Onome tko pobijedi dat ću jesti od Stabla Života koje je usred raja Božjega."

GLASNIK

Glasnik (anđeo) efeškoj crkvi bio je apostol Pavao. Ne može se poreći da je on bio glasnik prvom dobu poganske ere. Iako je Petru dan autoritet da otvori vrata poganima, Pavlu je dano da bude njihov apostol i prorok. On je bio prorok-glasnik poganima. Njegova mu je proročka služba, kojom je primio puno otkrivenje Riječi za pogane,

zajamčila vjerodostojnost kao njihovog apostolskog glasnika. S ovim su se složili drugi apostoli u Jeruzalemu. Gal. 1, 12 - 19: "Niti ga ja od čovjeka primih, niti naučih, nego otkrivenjem Isusa Krista. Ta čuli ste za moje negdašnje ponašanje u židovstvu, kako sam preko mjere progonio crkvu Božju i pustošio je; pa sam napredovao u židovstvu i nadmašio mnoge vršnjake u svojem narodu jer bijah pretjerano gorljiv glede tradicija svojih otaca. Ali kad se svidjelo Bogu koji me odvojio već od majčine utrobe i pozvao Svojom milošću, otkriti Sina Svojega u meni da ga propovijedam među poganima, odmah, ne savjetujući se s tijelom i krvlju, ne uzađoh u Jeruzalem k onima što prije mene bijahu apostoli, nego odoh u Arabiju pa se opet vratih u Damask. Potom nakon tri godine uzađoh u Jeruzalem upoznati Petra, i ostadoh s njim petnaest dana. No druge apostole ne vidjeh, osim Jakova, brata Gospodinova." Gal. 2, 2: "A uzašao sam po otkrivenju i izložio im evanđelje koje propovijedam među poganima, i to napose onim uglednijima, da ne bih možda, ili da nisam, uzalud trčao." Gal. 2, 6 - 9: "A od onih koji nešto znače – što god oni bijahu mene se ne tiče, Bog ne gleda tko je tko – meni ti uglednici ništa ne nadodaše, nego naprotiv, kad vidješe da mi je povjereno Evanđelje za neobrezane, kao Petru za obrezane – jer Onaj koji je djelovao po Petru i njegovu apostolstvu među obrezanima, djelovao je i po meni među poganima – i spoznavši milost koja mi je dana, Jakov, Kefa i Ivan, smatrani stupovima, pružiše desnice zajedništva meni i Barnabi: mi da idemo k poganima, a oni k obrezanima." Rim. 11, 13: "Vama pak, poganima, velim: budući da sam apostol pogana, službu svoju proslavljam."

Pavao je osnovao crkvu u Efezu negdje sredinom 1. stoljeća. To nam omogućuje odrediti datum početka efeškog crkvenog doba; oko 53. godine nakon Krista.

Njegov je način služenja postavio obrazac kojemu će težiti svi budući glasnici i zapravo postavlja obrazac za svakog istinskog Božjeg propovjednika, iako neće doseći takve visine u proročkoj oblasti kakve je dosegao Pavao. Pavlova je služba imala trostruku kvalitetu, i bila je kao što slijedi:

Prije svega, Pavao je bio apsolutno vjeran Riječi. Nikada od Nje nije odstupio bez obzira na cijenu. Gal. 1, 8 - 9: "Ali kad bismo vam mi, ili pak anđeo s neba, propovijedali bilo koje drugo evanđelje od onoga kojeg smo vam propovijedali, neka je proklet! Kao što smo već prije rekli, sada opet velim: ako vam tko propovijeda bilo koje drugo

evanđelje od onoga kojeg ste primili, neka je proklet." Gal. 2, 11, 14: "A kad je Petar stigao u Antiohiju, u lice sam mu se usprotivio jer je zavrijedio osudu." "No kad vidjeh da ne hode pravo po istini Evanđelja, rekoh Petru pred svima: 'Ako ti, Židov, poganski živiš, a ne židovski, zašto pogane siliš da žive židovski?'"

1. Kor. 14, 36 - 37: "Što? Zar je od vas Riječ Božja izišla? Ili je samo k vama došla? Misli li tko da je prorok ili pak duhovan, neka prizna da su to što vam pišem Gospodinove zapovijedi."

Primijetite da je Pavao bio neorganiziran, ali vođen Duhom kao kad je Bog pokrenuo Mojsija da izvede Izrael iz Egipta. Pavla nije poslao jeruzalemski koncil, niti je nad njim imao ikakvu vlast ili nadležnost. Bog je, i samo Bog, slao i vodio. Pavao nije bio od ljudi, već od Boga. Gal. 1, 1: "Pavao, apostol, ne od ljudi ni po čovjeku, nego po Isusu Kristu i Bogu Ocu koji Ga je uskrisio od mrtvih." Gal. 2, 3 - 5: "Ali čak ni Tit koji bijaše sa mnom, premda Grk, nije bio prisiljen obrezati se i to radi uljeza - lažne braće koja se ušuljaše da vrebaju našu slobodu koju imamo u Kristu Isusu pa da nas učine robovima. Njima nismo ni na trenutak popustili niti im se podložili, kako bi istina Evanđelja ostala kod vas."

Drugo, njegova je služba bila u snazi Duha, pokazavši njome izgovorenu i pisanu Riječ. 1 Kor. 2, 1 - 5: "Ni ja, došavši k vama braćo, ne dođoh s uzvišenim govorom ili mudrošću navješćivati vam svjedočanstvo Božje; jer sam odlučio ne znati među vama što drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga. I ja bijah s vama u slabosti, u strahu i velikom drhtanju. Moj govor i moje propovijedanje nije bilo u uvjerljivim riječima ljudske mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage – da vaša vjera ne bude u mudrosti ljudskoj, nego u snazi Božjoj." Djela apostolska 14, 8 - 10: "A u Listri je sjedio neki čovjek uzetih nogu, hrom od majčine utrobe, koji nikada nije hodao. Taj je slušao Pavla kako govori koji ga proniknu pogledom i vidje da ima vjeru za iscjeljenje pa jakim glasom poviče: 'Stani uspravno na noge svoje.' Ovaj poskoči i prohoda." Djela apostolska 20, 9 - 12 "A mladić neki, imenom Eutih, sjedio je na prozoru svladan dubokim snom. Kako je Pavao dulje propovijedao, pade on, svladan dubokim snom, dolje s trećeg kata. I digoše ga mrtvog. Siđe Pavao i nadnese se nad njega, obujmi ga i reče: 'Ne uznemirujte se, duša je još u njemu.' Zatim se popeo, razlomio kruh i jeo pa je još dugo pripovijedao, sve do zore; tada otputova. A dječaka odvedoše živa pa se nemalo utješiše." Djela

apostolska 28, 7 - 9: "U blizini toga mjesta bilo je imanje prvaka otoka, imenom Publija, koji nas je primio i tri dana ljubazno gostio. A otac Publijev ležao je shrvan vrućicom i proljevom. Pavao uđe k njemu, pomoli se, položi ruke na nj i iscijeli ga. Nakon toga su i drugi koji na otoku bijahu bolesni dolazi i bili iscijeljeni." 2. Kor 12, 12: "Uistinu su znakovi apostolstva iskazani među vama sa svom postojanošću - znamenjima i čudesima i silnim djelima."

Treće, imao je očit plod svoje službe koju mu je Bog dao. 2. Kor 12, 11: "Postadoh bezumnik hvaleći se! Vi me natjeraste. A trebalo je da me vi preporučite jer ni u čemu nisam manji od 'nadapostola', premda sam ništa." 1. Kor. 9, 2: "Ako drugima nisam apostol, vama svakako jesam – ta pečat ste mojega apostolstva u Gospodu." 2. Kor 11, 2: "No ljubomoran sam na vas Božjom ljubomorom: jer sam vas zaručio s jednim mužem da vas kao čistu djevicu privedem Kristu." Pavao je bio sredstvo dovođenja mnoštva poganskih ovaca; on ih je hranio, brinuo se za njih sve dok nisu donijele pravedni plod i bile pripremljene susresti Gospoda kao dio poganske Nevjeste.

U vrijeme davanja Otkrivenja, prema predaji, Pavao je već umro kao mučenik, ali je Ivan nastavio umjesto njega točno onako kao što je Pavao radio u danima svoje službe. Pavlova smrt prije nego je dano Otkrivenje uopće ne poništava činjenicu da je on bio glasnik efeškom crkvenom dobu, jer je glasnik za svako doba, bez obzira kad se pojavi ili ode, onaj koji utječe na to doba za Boga službom koja očituje Riječ. Pavao je bio taj čovjek.

GRAD EFEZ

Grad Efez je bio jedan od tri najveća grada Azije. Često je nazivan trećim gradom kršćanske vjere, uz prvi Jeruzalem i drugu Antiohiju. Bio je to vrlo bogat grad. Vlast je bila rimska, ali je jezik bio grčki. Povjesničari vjeruju da su Ivan, Marija, Petar, Andrija i Filip, da su svi bili sahranjeni u ovom lijepom gradu. Pavao, koji je u ovom gradu utemeljio istinsku vjeru, bio je ovdje pastor samo oko tri godine, ali kad je bio odsutan od stada neprestano je, u molitvi, mislio na njih. Timotej je bio njihov prvi nadglednik. 1. Tim. 1, 1 - 3: "Pavao, apostol Isusa Krista po odredbi Boga, Spasitelja našeg, i Gospoda Isusa Krista, nade naše, Timoteju, pravom sinu u vjeri: milost, milosrđe i mir od

Boga, Oca našega, i Krista Isusa, Gospoda našega. Kao što te zamolih kad sam odlazio u Makedoniju, ostani još u Efezu da zapovjediš nekim neka ne naučavaju drugih doktrina."

Samo ime Efez ima neobično, složeno značenje: "usmjeren k" i "opušten". Visoke težnje ovog doba koje je počelo s puninom Duha, "Božjom dubinom", po kojoj su bili usmjereni k višnjem pozivu Božjem, počele su popuštati manje budnom stavu. Manje gorljivo slijeđenje Isusa Krista počelo se očitovati kao predznak da će u budućim dobima fizičko sredstvo, zvano crkva, potonuti do grozote " dubine Sotonine". Postala je opuštena i odlutala. Ovo se doba već vraćalo u stari grijeh. Ostavilo je svoju prvu ljubav. Maleno sjeme posađeno u tom efeškom dobu jednog će dana izrasti u duha zablude dok se sve nečiste ptice nebeske ne smjeste na njegovim granama. Ta će mala biljka izgledati tako bezazlena ljudskom razmišljanju toj Novoj Evi (Novoj Crkvi) da će ju Sotona ponovno zavesti. Efeško joj je doba pružilo priliku za najbolje od Boga i nakratko je nadvladala i zatim se opustila i u tom trenutku nepažnje Sotona je posadio sjeme potpune propasti.

Sama efeška religija savršeno tipizira ovo prvo crkveno doba i određuje smjer doba koja će doći. Kao prvo, veličanstven hram Dijane koji se gradio toliko mnogo godina, u čijim se svetim dvorima smjestio najobičniji i najneupadljiviji lik Dijane kakav bi se mogao zamisliti. Bila je apsolutno ne nalik bilo kojem drugom od njezinih likova smještenih u drugim hramovima posvećenim njoj. Jednostavno je bila gotovo bezoblična ženska figura koja se naposljetku stopila s komadom drveta iz kojeg je isklesana. Njene su dvije ruke bile oblikovane od dvije jednostavne željezne šipke. Kako savršeno ovo opisuje duha antikrista puštenog u prvom dobu. Tu je on bio pušten među ljude, a ipak nije poprimio oblik koji bi uzbunio ljude. Međutim, dvije su ruke od željeznih šipki pokazivale da mu je namjera bila smrskati Božje djelo dok osvaja svoj teren. Čini se da nitko nije primijetio njega ili ono što je činio. Ali jednoga će dana primijetiti kada s tim željeznim rukama njegova "djela" postanu "doktrina", a njegova doktrina postane zakon carstva.

Red hramskog služenja također otkriva mnogo toga. Tamo su, prije svega, bili svećenici koji su bili eunusi. To je sterilno svećenstvo nagovještavalo sterilnost ljudi koji će odlutati od Riječi, jer su ljudi koji tvrde da poznaju Boga odvojeno od Riječi neplodni životom kao što je

sterilan eunuh. Drugo, hram je unutar svojih granica imao svećenice djevice koje su vršile religiozna djela hrama. To je navijestilo dan kada će ceremonija i forma, ritual i djela uzeti mjesto Duha Svetoga i karizmatično očitovanje više neće ispunjavati hram Božji. Iznad svih njih je bio veliki svećenik, čovjek s političkom moći i javnim utjecajem oslikavajući ono što je već bilo u tijeku, iako ne preočito, a to je da će crkva uskoro biti predana vodstvu čovjeka s čovječjim planovima i čovječjim ambicijama i "tako kaže Duh Sveti" više neće biti živa stvarnost. A pod svima su njima bili hramski robovi koji nisu imali izbora nego pokornost religioznoj hijerarhiji. Što to može značiti osim da će doći dan kada će ovlašteno svećenstvo, pomoću države i zamjenom Riječi i Duha crkvenim vjerovanjima, dogmama i ljudskim vodstvom, porobiti laike dok se vođe budu naslađivale u nepošteno stečenom bogatstvu i uživale u svojim prljavim zadovoljstvima, a jadni su ljudi, kojima je trebalo služiti u skladu s Bogom, sada postale sluge.

ISUS, NJEGOV GLASNIK I CRKVE

Otk. 2, 1: "... Ovo govori Onaj koji drži sedam zvijezda u Svojoj desnici, Onaj koji hoda posred sedam zlatnih svijećnjaka." To je Onaj za koga je rečeno: "Ovaj je Isus I Gospod i Krist." Tu je On, Jedan Jedini Gospod Bog Svemogući i uz Njega nema drugoga. Tu je On, Spasitelj ("... spasenje je od Gospoda." Jona 2, 9.) hoda posred crkava, kroz sedam doba. Ono što je On bio u prvom dobu, On je u svim dobima. On je svakom vjerniku Isus Krist isti jučer, i danas i zauvijek. Ono što je On jednom učinio, On još uvijek čini i nastavit će činiti.

Dakle, primijetit ćete da Isus hoda sam posred Svojih crkava. S Njim nije nitko drugi. Uistinu i ne može biti jer ju je On sam spasio i kupivši ju Svojom vlastitom krvlju On ju posjeduje. On je njezin Gospod i Gospodar. Ona Mu daje svu slavu i On tu slavu neće dijeliti s drugim. S Njim nema pape. S Njim nema nadbiskupa. Marija, majka Njegovog zemaljskog tijela, nije s Njim. On ne govori i ne okreće se Ocu, jer On jest Otac. On se ne okreće narediti Duhu Svetom, jer On je Bog, vječni Duh, i upravo Njegov život teče i pulsira u crkvi dajući joj život i bez Njega ne bi bilo života. Spasenje je od Gospoda.

S Njim nije bilo nikoga kada je gazio vatru gnjeva vatrenog ognja. Nije to bio nitko drugi, već je ON visio na križu i dao Svoju krv.

On je Začetnik i Završitelj naše vjere. On je Alfa i Omega našeg spasenja. Mi smo zaručeni za Njega, a ne za drugoga. Mi ne pripadamo crkvi. Mi pripadamo Njemu. Njegova Riječ je zakon. Na nas ne utječu crkvena vjerovanja, dogme, pravilnici i statuti. Da, to Isus SAM hoda posred crkava. To Bog u njoj hoće i djeluje po Svojoj dobrohotnosti. Nemojte to nikada zaboraviti. Vi imate samo jednu vezu s Bogom i Bog ima samo jednu vezu s vama - to je ISUS, i ISUS SAM.

Ovdje je On sa sedam zvijezda u Svojoj desnici. Desnica ili desna ruka označava snagu i autoritet Božji. Ps. 44, 3: "Mačem svojim oni zemlju ne zauzeše, niti im ruka njihova donese pobjedu, već desnica Tvoja i Tvoja ruka, i svjetlo lica Tvoga, jer si im bio naklon." U toj je snažnoj desnici sedam zvijezda koje su prema Otk. 1, 20 sedam crkvenih glasnika. To označava da je iza Njegovih glasnika svakom dobu sama snaga i autoritet Božji. Oni izlaze u vatri i sili Duha Svetoga s Riječju. Oni su zvijezde zato što odražavaju svjetlo. Svjetlo koje oni odražavaju je Njegovo svjetlo. Oni nemaju vlastito svjetlo. Oni ne pale svoje vlastite vatre da bi ljudi hodali u svjetlu njihovih iskri. Iz. 50, 11. Noć je, jer tada izlaze zvijezde. Noć je tame grijeha jer su svi (čak cijeli svijet) sagriješili i neprestano su lišeni slave Božje. Rim. 3, 23.

Ovih sedam glasnika ljudima obznanjuje Boga. Tko primi njih, prima Onoga koji ih je poslao. Ivan 13, 20. Oni govore i djeluju na osnovi Njegovog autoriteta. On stoji iza njih sa svom silom Božanstva. Mt. 28, 18 - 20: "I pristupi Isus te im prozbori rekavši: 'Dana mi je SVA VLAST na nebu i na zemlji. Pođite i poučavajte sve narode krsteći ih u Ime Oca, i Sina, i Duha Svetoga, učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio. I evo, JA SAM S VAMA U SVE DANE do svršetka svijeta (dovršetka doba).'" Stoga, tu su oni puni Duha Svetoga i vjere, gore vatrom Božjom držeći Riječ istine i On tu stoji da ih podrži. I razmislite o tome, niti jedan vjernik iz bilo kojeg doba ne treba plakati u svom srcu: "O, da sam mogao biti tamo nazad u prvom dobu kad su apostoli bili poslani prvi put." NEMA potrebe osvrtati se. POGLEDAJTE GORE! Pogledajte Njega koji čak i sada hoda posred crkava kroz sva doba. Pogledajte Njega koji je isti jučer i danas i zauvijek i koji se nikad ne mijenja ni u biti niti u Svojim putovima. Gdje su dvoje ili troje okupljeni u Njegovo Ime, tu je On u njihovoj sredini! I ne samo u njihovoj sredini kao samodopadan promatrač ili kao anđeo zapisničar, već On tu stoji izražavajući točno ono što On jest - Život i Održavatelj i Davatelj svih dobrih darova crkvi. Haleluja!

"Koji hoda posred sedam zlatnih svijećnjaka." Kako su značajne te riječi kad se gledaju u svjetlu Pisma koje Ga opisuje kao "Krista, koji je naš život". Jer Krist uistinu jest život Crkve. Ona nema drugog života. Bez Njega je ona naprosto religiozno društvo, klub, beznačajan skup ljudi. Kao što je truplo ukrašeno draguljima i odjeveno i dalje truplo, tako crkva, bez obzira što bi njezini programi i dobrohotni napori mogli postići, bez Krista ona je također truplo. Ali s Njim u svojoj sredini, s Njim koji ju motivira ona postaje čuđenje svima, "Njegovo tijelo, punina Onoga koji sve u svima ispunjava." I upravo ovog časa On hoda posred zlatnog svijećnjaka posljednjeg doba. Ono što je On bio dok je hodao u prvom dobu, On je čak i sada u ovom posljednjem dobu. Isus Krist ISTI JUČER, i DANAS i ZAUVIJEK.

"Sedam zlatnih svijećnjaka." U Izl. 25, 31 kaže: "I načini svijećnjak od ČISTOGA zlata. Svijećnjak neka bude skovan. Njegovo podnožje, i njegov stalak, njegove posude, njegove čaške i njegove latice neka budu od istog." Istinska je crkva Isusa Krista, nevjesta, uspoređena s ČISTIM zlatom. Njena pravednost je NJEGOVA pravednost. Njene osobine su NJEGOVE vlastite slavne osobine. Njezin se identitet nalazi u Njemu. Ona treba odražavati ono što je On. Ona treba očitovati ono što On ima. U njoj nema pogreške. Ona je sva slavna iznutra i izvana. Od početka do kraja, ona je djelo svog Gospoda, a sva Njegova djela su savršena. Zapravo, u njoj je sabrana i objavljena vječna mudrost i naum Božji. Kako bi to itko mogao dokučiti? Kako bi to itko mogao razumjeti? Iako to ne možemo, možemo to prihvatiti vjerom jer je to Bog rekao.

Ali ne samo da je svijećnjak od zlata, on je od KOVANOG zlata. Ručno izrađena od kovanog zlata prema njenim nacrtima koji su dani od Duha. Jesu li, osim njenog Gospoda i Gospodara, Isusa Krista, ikada postojali ljudi toliko kovani i pročišćeni kao nevjesta Isusa Krista? Ona zasigurno dopunjava trpljenje koje je Krist ostavio. Njena su dobra opljačkana. Njen je život u opasnosti. Nju smatraju kao ovcu za klanje. Nju ubijaju cijeli dan. Mnogo trpi, ali u svemu tome ne uzvraća, niti drugima uzrokuje patnje. Ova ljupka nevjesta Kristova je dostojna Evanđelja. I kao što se zlato da kovati, za razliku od mjedi koja će kovanjem pući, ovo Božje zlato će podnijeti svoje trpljenje za Gospoda, ne svinuto, ne slomljeno, ne uništeno, već kušnjama i ispitima ovog života oblikovano kao stvar ljepote i radosti zauvijek.

KRIST HVALI SVOJE

Otk. 2, 2 - 3: "Znam tvoja djela i trud tvoj i postojanost tvoju te da ne možeš podnijeti opake; i iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i ustanovio si da su lažljivci. I podnosio si i postojanosti imaš, i za Moje si se Ime trudio te nisi malaksao."

Kako Spasitelj lijepo hvali i odaje priznanje Svojoj djeci. On u potpunosti primjećuje njihove dobre duhovne stavove i ponašanje. On zna da među njima postoji slabost, ali još nije povikao protiv toga. Nije li Gospod baš takav? On zna kako nas ohrabriti u pravim stvarima i obeshrabriti nas u pogrešnim stvarima. Upravo bismo ovdje svi mogli naučiti dobru lekciju o vođenju crkve i naših obitelji. I još bolje, svi bismo mogli naučiti dobru lekciju o tome da Bog radi sa svakim od nas upravo na ovaj način. Nemoj nikada biti obeshrabren, sveti Božji, jer Bog nije nemilostiv da bi zaboravio tvoje požrtvovnosti ljubavi. Što god mi učinili, čak i dali nekome čašu hladne vode, ima nagradu i blagoslov od Gospoda.

"Znam tvoja djela, trud tvoj i postojanost tvoju." Dok On hoda posred Svoje crkve, On je svjestan patnje svojih ljudi i stalo Mu je. Kao što je bilo u danima ropstva u Egiptu kad je čuo njihove vapaje, On koji se nikada ne mijenja još uvijek čuje vapaje potlačenih dok hoda među njima. Sama riječ trud označava iscrpljenost potlačenošću. Božji ljudi ne samo da rade za Njega u požrtvovnosti ljubavi, već s radošću trpe za Njega. Postojani su u nošenju jarma. Ovo je prvo doba pretrpjelo veliko progonstvo. Moralo je naporno raditi da bi propovijedalo Evanđelje i širilo istinu. Njihov je višnji poziv u životu bio služiti Bogu i kad su im uništene nade u životu bili su postojani i predali su sve Njemu koji je obećao trajnu nadoknadu u nebu za ono čega su se odrekli za Njega na zemlji.

Mislim da bismo se ovdje trebali zaustaviti i pozabaviti mišlju da su Božji ljudi uvijek bili i da će uvijek biti proganjani. Vi znate da je Postanak knjiga početka i ono što nađete da je tamo započelo nastavit će se pravo kroz Otkrivenje i nikad se neće promijeniti. Tamo vidimo da je Kajin progonio i ubio Abela jer je potonji ugodio Bogu. Zatim vidimo savršenu sliku u Abrahamovom sinu po tijelu, Jišmaelu, koji je zadirkivao i borio se protiv sina obećanja, Izaka. Bio je i Ezav koji je mrzio Jakova i bio bi ga ubio da Bog nije intervenirao. U Novom zavjetu nalazimo Judu da izdaje Isusa dok su religiozni redovi prvog

stoljeća pokušali uništiti rane vjernike. Djeca ovoga svijeta, kojom upravlja đavao, mrze djecu Božju kojom upravlja Duh.

Bez obzira koliko je kršćanin pravedan i čestit pred javnošću i koliko je dobrohotan prema svom bližnjem ne čineći ništa osim dobro, neka prizna Krista kao svoga Spasitelja i prizna djelovanje darova Duha Svetoga u jezicima, proroštvu, iscjeljenju i čudesima, i bit će osuđen. Duh ovoga svijeta mrzi Duha Božjeg i budući da ne može pobijediti Duha Gospodnjeg, pokušava uništiti posudu u kojoj prebiva Duh Istine.

Progonstva i kušnje su prirodan, normalan dio kršćanskog života. Samo je jedna stvar koju s njima možete učiniti. Sve ih predajte Bogu, ne sudite i prepustite Njemu njihov kraj i konačan sud.

"*Ne možeš podnijeti opake;* i iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i ustanovio si da su lažljivci." Ovi su Efežani vjerovali da Božji ljudi trebaju biti sveti. Prema ovom stihu, oni su poduzeli korake da zadrže tijelo beskvasnim od grijeha. Vrlo je očito da je odmetništvo već bilo započelo. Grijeh je bio ušao u crkvu. Ali oni su bili pokorni Pavlovim riječima kad je rekao da uklone zle između sebe. Oni su bili odvojeni ljudi. Izišli su iz svijeta i sada nisu dopuštali da svijet uđe među njih. Nisu podnosili grijeh u crkvi. Njima svetost nije bila fraza ili slikovito izražavanje, bila je način života.

"Iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i ustanovio si da su lažljivci." O, to je bezobzirna izjava. "Iskušao si one koji sebe nazivaju apostolima." Nije li to drsko? Kakvo pravo imaju ljudi iskušati one koji sebe nazivaju apostolima? I kako ih iskušavaju? O, volim ovo. To je ovdje u Gal. 1, 8: "Ali kad bismo vam mi, ili pak anđeo s neba, propovijedali bilo koje drugo evanđelje od onoga kojeg smo vam (već) propovijedali, neka je proklet!" Apostoli su ti koji su ljudima donijeli originalnu Riječ. Ta se originalna Riječ nije mogla mijenjati, čak ni njena točka ni zarez. Pavao je znao da je Bog bio Taj koji mu je govorio, pa je rekao: "Čak ako dođem i ja i pokušam dati drugo otkrivenje, pokušam napraviti jednu malu izmjenu u onome što sam izvorno dao, neka sam proklet." Vidite, Pavao je znao da je prvo otkrivenje bilo ispravno. Bog ne može dati prvo otkrivenje, a zatim drugo otkrivenje. Kad bi to učinio, predomišljao bi se. On može dati otkrivenje i zatim mu nadodati, kao što je učinio u edenskom vrtu kad je ženi obećao Sjeme, a zatim je kasnije odredio da Sjeme treba doći kroz Abrahama i zatim je kasnije rekao da će doći istim krvnim lozama u Davidu. Ali to je bilo isto otkrivenje. Samo je ljudima dalo više

informacija da im pomogne prihvatiti ga i shvatiti. Ali Božja se Riječ ne može mijenjati. Sjeme je došlo točno onako kako je otkriveno. Haleluja. A pogledajte što su ti lažni apostoli činili. Došli su sa svojom vlastitom riječju. Ovi su Efežani poznavali tu Riječ onakvu kakvu ju je Pavao naučavao. Bili su puni Duha Svetoga polaganjem Pavlovih ruku. Pogledali su te lažne apostole u oko i rekli: "Vi ne govorite što je Pavao rekao. Vi ste, stoga, lažni." O, to rasplamsa moje srce. Vratite se Riječi! Niste vi ti koji zapravo iskušavate apostola, i proroka i učitelja, RIJEČ JE TA KOJA IH ISKUŠAVA. Jednog od ovih dana doći će prorok laodicejskom crkvenom dobu i znat ćete je li on onaj pravi poslan od Boga ili ne. Da, hoćete, jer ako je on od Boga, BIT ĆE U TOJ RIJEČI TOČNO ONAKO KAKO JU JE BOG DAO PAVLU. NEĆE SE NI NA TRENUTAK UDALJITI OD TE RIJEČI, NI ZA JEDNU JOTU. U tom posljednjem dobu, kad će se pojavljivati mnogi lažni proroci, gledajte i vidite kako će vam oni neprestano govoriti da ako ne vjerujete njima i onome što oni kažu, da ćete biti izgubljeni; ali kad na scenu dođe taj PROROK POSLJEDNJEG DANA, ako je on zaista taj prorok, on će vikati: "Vratite se Riječi ili ste izgubljeni." On neće graditi na privatnom otkrivenju ili tumačenju, već na Riječi. Amen i Amen!

Ovi su lažni apostoli okrutni vuci o kojima je Pavao govorio. Rekao je: "Jednom kad ja odem, oni će pokušati doći i tvrditi da imaju ravnopravno otkrivenje, ali njihova svrha nije pomoći vam, već vas uništiti." Djela apostolska 20, 27 - 32: "Jer nisam propustio navijestiti vam cjelokupni naum Božji. Pazite dakle na sebe i na sve stado u kojem vas je Duh Sveti podstavio nadglednicima da pasete crkvu Božju koju je kupio vlastitom krvlju. Ja znam da će se nakon moga odlaska uvući među vas okrutni vuci koji ne štede stado; i od vas samih ustat će ljudi koji će govoriti izopačenosti (svoju vlastitu riječ i ideje, ne Božje) kako bi odvukli učenike za sobom. Zato bdijete sjećajući se da tri godine noć i dan nisam prestajao sa suzama opominjati svakog pojedinog.' A sada vas, braćo, predajem Bogu i Riječi Njegove milosti koja je kadra izgraditi vas i dati vam baštinu među svima posvećenima.'"

Ivan je također znao za njih, jer je rekao u 1. Ivanovoj 4, 1: "... mnogi su lažni proroci (već) izišli u svijet." Taj se duh antikrista već uvlačio u crkvu i činio je to suprotstavljajući se Riječi. Eto gdje je sve to počelo. Upravo ovdje u prvom crkvenom dobu. Već su poricali Riječ i postavljali svoja vlastita crkvena vjerovanja i filozofije umjesto Riječi.

To je antikrist, jer Isus je Riječ. Biti anti-Riječi je biti anti-Isus. Biti anti-Riječi je biti antikrist, jer su Duh i Riječ JEDNO. Ako ste anti-Riječi morate biti antikrist. I AKO JE TO ZAPOČELO U PRVOJ CRKVI, MORAT ĆE RASTI DO KRAJA KAD TO PREVLADAVA. I to je upravo ono što ćete vidjeti kad prođemo sva doba. Započinje stvarno malo u efeškom dobu i raste u svim dobima dok anti-Riječ, sustav antikrista, potpuno ne prevlada i dok lažni apostoli lažne crkve ne odbace nepogrješivosti Riječi.

Međutim, lako je steći pogrešan dojam o onome o čemu pričamo jer ovo toliko naglašavam. Moglo bi vam zvučati kao da je ova anti-Riječ, duh antikrista, potpuno odricanje Riječi, poricanje Biblije koje dostiže vrhunac njezinim odbacivanjem. Nikako. To nije to. Ono što to jest je Otk. 22, 18 - 19: "I ja svjedočim svakome tko sluša riječi proroštva ove knjige: tko ovomu što doda, Bog će njemu dodati zla napisana u ovoj knjizi. A ako tko oduzme od riječi knjige ovoga proroštva - Bog će njemu oduzeti udio na Knjigu života i na sveti grad i na ono što je napisano u ovoj knjizi." Izmjena je čak i JEDNE riječi oduzimanjem ili dodavanjem njoj. To je izvorni Sotonin trik u edenskom vrtu. On je samo dodao jednu malu riječ onome što je Bog bio rekao. To je učinilo to. To je donijelo smrt i uništenje. A u Efezu je bilo upravo isto. Dodana samo riječ, oduzeta samo riječ, i anti-Riječ, duh antikrista je procvao.

Jeste li to sada shvatili? Tu su ponovno oni blizanci. Tu su ponovno ona dva stabla koja rastu jedno uz drugo u istoj zemlji, jedući istu hranu, upijajući istu kišu i uživajući blagodati istog sunca. Ali oni dolaze iz RAZLIČITOG sjemenja. Jedno je stablo ZA Riječ Božju točno onakvu kakvu je Bog dao, i voli ju i pokorava joj se. Drugo je stablo iz sjemena koje je anti Riječi Božje i mijenja ju gdje to želi. Zamjenjuje svoja vlastita crkvena vjerovanja i dogme sa živom istinitom Riječju upravo kao što je to učinio Kajin koji je na kraju ubio Abela. Ali ne boj se, stado malo. Ostani s Riječju. *Drži tu Riječ između sebe i đavla.* Eva nije učinila to i iznevjerila je. I kad crkva popusti prema Riječi, odlazi u dubine Sotonine tame.

"I podnosio si i postojanosti imaš, i za Moje si se Ime trudio te nisi malaksao." Ovo je skoro isto kao što je rečeno u drugom stihu. Ali su djela, napor i postojanost u drugom stihu od čuvanja svete Riječi koja im je bila povjerena. Kako su držali protivnike podalje. Kako su

oni Pavlu bili na čast. Ali u ovom su stihu njihova progonstva, i kušnje i postojanost na blagoslovljenom Isusovom Imenu.

Vi znate da to uopće nije čudno, jer baš Riječ i Ime dovode neprijatelja da se obrušava na nas poput poplave. Ta je moćna Riječ, koja je bila očitovana iscjeljenjima, znamenjima, čudesima i drugim dokazima, nagnala farizeje da vrište za smrt istinskih vjernika. A sada to Ime, omraženo i prezreno od Židova, izruguju oni profinjeni dok se smiju na pomisao da bi itko mogao biti toliko blesav da vjeruje u čovjeka koji je umro i uskrsno, a sada je na nebu. Tako su tu bili religiozni progonitelji, Židovi, proklinjući ovog Isusa koji je po njima bio lažni Mesija, i tu su bili drugi oduševljeno se smijući i sarkastično se izrugujući Imenu novoga boga koji po njima uopće nije bio bog.

Evo još nečega što je počelo u tom dobu i nastavit će se skroz kroz doba, postajući sve dubljim i mračnijim. A to je: ljudi su se odricali tog Imena. To nije činila istinska efeška crkva. Nikako. Već lažni apostoli. To je bio netko izvana tko je pokušavao ući i oskvrnuti vjernike. Efežani su znali to Ime i voljeli su ga. Sjetite se nastanka te efeške crkve. Mala skupina ljudi koji su iščekivali Mesiju čula je da se u palestinskoj pustinji pojavio prorok koji se nazivao pretečom Mesije i da je krstio ljude za pokajanje od grijeha. Oni su tada primili Ivanovo krštenje. Ali kada im je došao Pavao, pokazao im je da je prorok mrtav, da je Isus došao i dovršio Svoj život kao žrtva za grijeh, te da je SADA došao Duh Sveti i da će ući i ispuniti sve istinske vjernike u Isusa, Mesiju. Kad su to čuli, KRSTE SE U IME GOSPODA ISUSA, a kad je Pavao položio na njih ruke, svi se ispuniše Duhom Svetim. Oni su znali što je to pokoriti se Riječ, biti kršten u Njegovo Ime (Gospod Isus Krist) i na taj su način znali da će biti ispunjeni Duhom Svetim. Te ljude ne bi mogli navesti da se promijene. Oni su znali istinu. Djela apostolska 19, 1 - 7.

Oni su poznavali silu toga Imena. Vidjeli su da je to Ime toliko moćno da čak pregače uzete s Pavlovog tijela i u Isusovom Imenu poslane bolesnim ljudima mogu osloboditi bolesne od svakakvih bolesti i izgoniti zle duhove. To je Ime djelovalo tako očito divno da su ga pokvareni Židovi u Efezu pokušali koristiti za izganjanje đavola. Djela apostolska 19, 11 - 17: "Čudesa neobična činio je Bog po rukama Pavlovim tako da su čak i rupce za znoj ili pregače s njegova tijela stavljali na bolesnike pa bi ih ostavljale bolesti i zli duhovi izlazili iz njih. Tada pokušaše i neki Židovi, istjerivači duhova što su obilazili

naokolo, zazivati ime Gospoda Isusa nad onima koji su imali zle duhove, govoreći: 'Zaklinjemo vas Isusom koga Pavao propovijeda!' A bijahu to sedmorica sinova nekoga Skeve, židovskog velikog svećenika, koji su to činili. No zli im duh odgovori i reče: 'Isusa poznajem, i Pavla znam – ali tko ste vi?' I skoči na njih čovjek u kome bijaše zao duh, nadvlada ih i nadjača tako da goli i izranjeni pobjegoše iz one kuće. Doznaše to svi Židovi i Grci, stanovnici Efeza, pa strah spopade sve njih – i veličalo se Ime Gospoda Isusa."

Oni su poznavali pravedan život koji je išao uz nošenje tog Imena, jer tko god imenuje Ime Gospodnje, neka se kloni grijeha. Budite sveti vi koji nosite posude Gospodnje. Ne nosite uzalud Imena Gospoda, Boga svoga. Ovi su Efežani bili KRŠĆANI. Nosili su Ime, a to je Ime bilo Krist koji je bio Duh Božji u njima, a koje je bilo jedno od trostrukih Imena njihovog Gospoda.

"... I za Moje si se Ime trudio te nisi malaksao." Ovi vjernici nisu radili za Pavla ili za neku organizaciju. Nisu bili predani programima i institucijama pomoću kojih bi stekli neku dobit. Radili su za Gospoda. Bili su Njegove sluge, a ne pijuni organizacije. Nisu nedjeljom išli u crkvu i pričali o tom Imenu, a zatim ga ostatak tjedna zaboravili. Tom imenu nisu služili samo riječima. Nikako. Već su dali svoje živote.

Sve što su činili, činili su u to Ime. U to su Ime djelovali, a ako nisu mogli djelovati u to Ime, onda su se suzdržali od djelovanja. To su bili nebeski postavljeni kršćani čije je ponašanje bilo u Gospodu.

Ali ta se skupina lažnog trsa, koja je željela oskvrnuti to Ime, vrzmala poput šuljajućih vukova u mraku čekajući da uđu i rastrgaju. Ali, sveti su podnijeli test i zadržali Riječ i Ime.

BOŽJI PRIGOVOR

Otk. 2, 4: "Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio." Da bi ovo razumjeli morate shvatiti da Duh ne govori samo izvornim svetima Efeza. Ova je poruka za cijelo doba koje je trajalo oko 120 godina. Njegova je poruka, onda, svim generacijama u tom razdoblju. Dakle, povijest se nastavila ponavljati. U generacijama Izraela vidimo probuđenje u jednoj generaciji kako bi već u sljedećoj vidjeli gašenje vatre. Možda u trećoj generaciji žeravica lagano gori, ali u četvrtoj možda neće biti nikakvog traga te izvorne vatre. Zatim Bog

ponovno upali vatru i isti se proces ponavlja. To je jednostavno očitovanje istine da Bog nema unučad. Spasenje se ne nasljeđuje prirodnim rođenjem, kao što niti nema nikakve istine u apostolskom nasljeđu. Ono nije u Riječi. Počinjete s istinski nanovo rođenim vjernicima i kad dođe sljedeća generacija oni više nisu jednostavni kršćani, već su uzeli denominacijsko ime i sada su baptisti, metodisti itd. A upravo to i jesu. Oni nisu kršćani. Morate biti rođeni od Božje volje, ne volje čovjeka, da bi bili spašeni. Ali svi se ti ljudi sada skupljaju po volji čovjeka. Ne kažem da neki od njih nisu ispravni s Bogom. Ne kažem to ni na trenutak, ali izvorna se vatra ugasila. Oni više nisu isti.

Usrdna želja ugoditi Bogu, strast za znanjem Njegove Riječi, vapaj za dopiranjem u Duha, sve to počinje blijediti i umjesto da ta crkva gori vatrom Božjom, ona se ohladila i postala pomalo formalnom. Efežanima se tada događalo upravo to. Postajali su pomalo formalni. Izumiralo je prepuštanje Bogu i ljudi nisu previše pazili na ono što je Bog mislio o njima počevši paziti na ono što svijet misli o njima. Nadolazeća druga generacija bila je baš poput Izraela. Zahtijevali su kralja da bi bili kao druge nacije. Kad su to učinili, odbacili su Boga. Ali ipak su to učinili. To je povijest crkve. Kad ona misli o prilagođavanju svijetu umjesto o prilagođavanju Bogu, nedugo zatim vidjet ćete ih da prestaju činiti ono što su običavali činiti i počinju činiti ono što u početku ne bi činili. Mijenjaju svoj način odijevanja, svoje stavove i svoje ponašanje. Postanu opušteni. "Efez" znači upravo to: opušten – biti nošen.

Taj ciklus probuđenja i smrti nije nikada iznevjerio. Sve što treba učiniti je sjetiti se ovoga posljednjeg Božjeg pokreta u Duhu kad su se muškarci i žene odijevali kao kršćani, odlazili u crkvu, molili se cijelu noć, odlazili na uglove ulica i nisu se sramili očitovanja Duha. Napustili su svoje stare mrtve crkve i proslavljali u kućama ili starim skladištima. Imali su stvarnost. Ali nakon nedugo vremena počeli su dobivati dovoljno novca da izgrade divne nove crkve. Uveli su zbor umjesto da sami pjevaju Bogu. Obukli su zbor u toge. Organizirali su pokret, a vodio ga je čovjek. Uskoro su počeli čitati knjige koje nisu primjerene za čitanje. Spustili su letvice i ušli su jarci i prevladali. Nestao je poklik radosti. Nestala je sloboda Duha. O, nastavili su s formom, ali vatra se ugasila i gotovo sve što je ostalo je tama pepela.

Prije nekoliko trenutaka spomenuo sam da je Ivan razumio što je to voljeti Boga. Taj bi veliki apostol ljubavi zasigurno vidio kad je crkva počela gubiti tu prvu ljubav Božju. U 1. Ivanovoj 5, 3 kaže: "Jer ovo je ljubav Božja: da zapovijedi Njegove čuvamo (Njegovu Riječ)." Jedno malo odstupanje od te Riječi bilo je korak dalje od Krista. Ljudi kažu da vole Boga, idu u crkvu, čak kliču i raduju se i pjevaju i emocionalno im bude odlično. Ali kad sve to završi, promatrajte i vidite jesu li u toj RIJEČI, hode li u Njoj, žive li u Njoj. Ako prođu kroz sve drugo, a potom ne hode u toj Riječi, mogu reći da vole Boga, ali njihovi životi pričaju drugu priču. Pitam se nije li Ivan vidio mnogo toga prije nego li je umro; ljude koji govore da vole Boga, ali se ne pokoravaju Njegovoj Riječi. O, efeška crkvo, nešto ti se događa. Netko pokušava ili dodati toj Riječi ili joj oduzeti. Ali to čine toliko suptilno da to ne možeš vidjeti. Nisu napravili toliko velik korak da ga možeš javno vidjeti. To je skriveno i to uvode preko razuma i ljudskog razumijevanja i to će prevladati osim ako ga ne odbiješ. Vrati se na Pedesetnicu prije nego li je prekasno!

Ali kao i obično ljudi ne obraćaju pozornost na Božje upozorenje. Ta vatra probuđenja izgrađena na svetoj Riječi toliko je divna, a očitovanje Duha toliko blagoslovljeno da se uvuče mali strah i šapat u srcu kaže: "Kako bismo mogli zaštititi ovu istinu koju imamo? Što bismo mogli učiniti da osiguramo da se ovo probuđenje nastavi?" Upravo tada ulazi "duh antikrista" i šapće: "Pogledajte, sada imate istinu, pobrinite se da se ne izgubi. Organizirajte se i sastavite svoje crkveno vjerovanje onoga što vjerujete. Stavite sve to u crkveni priručnik." I oni to čine. Organiziraju se. Dodaju Riječi. I umru baš kao i Eva jer je uzela *Jednu* pogrešnu riječ. Božja Riječ je ta koja donosi život. I nije važno što *mi* kažemo o Riječi, već što je Bog *rekao*.

BOŽJE UPOZORENJE

Otk. 2, 5: "Sjeti se, dakle, odakle si pao, pokaj se i čini prva djela; inače dolazim k tebi uskoro i uklonit ću svijećnjak tvoj s mjesta njegova ako se ne pokaješ."

Bog im govori da se SJETE. Nešto su očito smeli sa svog uma. Nešto su zaboravili. On im je rekao da se vrate u svojim umovima na svoju izvornu točku. Izvor prvog doba bila je Pedesetnica. Od nje su

otpali. Zaboravili su njenu slavu i čudesnost. Bilo je vrijeme vratiti se u umu, a zatim u stvarnosti. Natrag na kad su mogli reći: "Meni je živjeti - Krist." Natrag na čistoću kad se raščistilo s Ananijom i Safirom. Natrag na vrata Krasna. O, kakva je sramota odlutati od Boga i odobravati ona djela koja oskvrnjuju Njegovo Ime. Neka se oni koji imenuju Njegovo Ime klone grijeha i neka drže svoje posude čistima za Boga. Pogledajte na ono što ste jednom bili u svom srcu i umu i u svom životu. Zatim se vratite tome.

A što je put natrag? Taj put je put pokajanja. Ako grješnik mora doći Bogu pokajanjem, onda će se mlaki ili povratnik u stari grijeh tim još više morati pokajati. Pokajte se! Rodite plodove dostojne pokajanja. Dokažite to svojim životom. "Ne pokaješ li se," rekao je Bog, "uklonit ću tvoj stalak za svijeće." Zasigurno. Crkva u tom stanju ne može svijetliti svijetu. Njezino se svjetlo pretvorilo u tamu. Bog će onda maknuti njenog vjernog glasnika i njene vjerne pastire i prepustiti ih same sebi i oni će nastaviti govoriti o kršćanstvu, ali bit će ga lišeni.

Pokajte se brzo! Ne oklijevajte! Efez je očito oklijevao, jer njegov životni vijek nije bio dug. Slava je Božja opadala jako brzo. Nedugo je zatim grad bio u ruševinama. Njegov je slavni hram postao bezoblična hrpa. Zemlja je postala močvarom naseljenom pticama močvaricama, stanovništvo je otišlo, osim nekolicine nevjernika u zapuštenom selu. Nije ostao niti JEDAN kršćanin. Svjetiljka je strgnuta sa svoga mjesta.

Dakle, to ne znači da se nije mogla pokajati. To ne znači da se mi ne možemo pokajati. Možemo. Ali to mora biti brzo. To mora biti vapaj istinskog srca Bogu u žalosti i onda će Bog obnoviti. Slava će ponovno doći.

SJEME NIKOLAITIZMA

Otk. 2, 6: "Ali ovo imaš: mrziš djela nikolaita koja i ja mrzim."

Dakle, postoje dva mišljenja o tome što su bili nikolaiti. Neki kažu da su oni bili skupina otpadnika koji su za svog utemeljitelja imali Nikolu iz Antiohije, obraćenika, koji je postao jedan od sedmorice đakona u Jeruzalemu. Imali su poganske gozbe i bili su jako bludni u svom ponašanju. Naučavali su da se, da bi se ovladalo senzualnošću, najprije mora iskustvom upoznati cijeli njezin spektar. Dakako, toliko

su se razuzdali da su se potpuno srozali. Stoga su im pripisali dva starozavjetna imena koja su simbolizirala takvo pretjerivanje: Bileam i Jezabela. Budući da je Bileam iskvario ljude i time ih osvojio, rekli su da je Nikola učinio isto tako. Ova je skupina navodno istjerana iz Efeza, te se afirmirala u Pergamu.

Ali problem kod ovog vjerovanja je da ono nije istinito. Toga apsolutno nema u povijesti. To je u najboljem slučaju predaja. Usvojiti takvo gledište bi efeško crkveno doba činilo u potpunosti povijesnim bez veze s današnjicom. To nije istina, jer što god započne u ranoj crkvi mora se nastaviti u svakom dobu dok naposljetku nije blagoslovljeno i uzvišeno od Boga ili uništeno kao nešto nečisto u ognjenom jezeru. Da je ova predaja zapravo protivna Pismu jednostavno primijetite da u Otk. 2, 2 efeška crkva NIJE mogla PODNOSITI opake. Prema tome, morali su ih izbaciti ili ne bi imalo smisla reći da ih nisu mogli podnositi. Ako ih nisu izbacili, onda su ih podnosili. Dakle, u šestom stihu kaže da su mrzili njihova djela. Prema tome, ova je nikolaitska skupina ostala dio prvog doba, čineći svoja djela. Djela su bila omražena, ali ljudi nisu bili onesposobljeni. Stoga u Efezu vidimo sjemenje koje će se nastaviti dalje i postati doktrinom koja će ići skroz do i u ognjeno jezero.

Što su ovi nikolaiti? Ta riječ dolazi od dvije grčke riječi. Nikao, što znači *osvojiti,* i laos, što znači *laici*. Zapravo, netko je u toj ranoj crkvi činio nešto što je osvajalo laike. Ako su laici bili osvojeni, onda je tamo morao postojati nekakav "autoritet" koji je to činio.

Što je to bilo što je Bog mrzio što se događalo u toj crkvi? Ono što se tada zbivalo i što se sada zbiva danas, točno je ono što znači riječ nikolait. Ljudi su bili nekako pokoreni na način koji je bio apsolutno suprotan Riječi Božjoj.

Dakle, da bismo dobili stvarno značenje onoga u što upravo ulazimo, moram vas upozoriti da uvijek imate na umu da je religija (duhovne stvari, ako hoćete) sastavljena od dva dijela koja se isprepliću, ali su u suprotnosti kao crno i bijelo. Religija i duhovni svijet sastavljeni su od ona dva stabla koja su svoje korijene imala u Edenu. I Stablo Života i Stablo spoznaje dobra i zla stajala su usred vrta i bez sumnje njihove su se grane međusobno isprepletale. Prema tome, u efeškoj je crkvi taj isti paradoks. Crkva je sastavljena od dobrog i lošeg. Crkvu čine dva trsa. Oni su poput pšenice i ljulja, rastu jedno uz drugo. Ali jedan je ISTINSKI. Drugi je LAŽAN. Dakle, Bog će govoriti I jednom i drugom i govorit će O jednom i drugom. Nazivat će

ih crkvom. I samo će izabrani zaista znati koji je istinski Duh. Samo izabrani neće biti zavedeni. Mt. 24, 24: "Jer će ustati lažni kristi i lažni proroci te činiti velika znamenja i čudesa da bi, kad bi bilo moguće, zaveli i izabrane." Tako skroz tamo nazad u ranoj crkvi (vrlo brzo nakon Pedesetnice) lažni se trs isprepleo oko Istinskog Trsa i nalazimo ova djela nikolaita. A taj će se duh naći kako se bori protiv Istinskog Trsa sve dok ga Bog ne uništi. Dakle, jeste li shvatili?

U redu. Dakle, kakva je bila duhovna klima te crkve? Ostavila je svoju prvu ljubav. Nama je ostavljanje njezine prve ljubavi Riječi Božje otkriveno kao otpadanje od njenog početka, što je bila Pedesetnica. Jednostavnim jezikom, to znači da je ova crkva bila u opasnosti udaljiti se od vodstva Duha Svetoga, upravljanja Duha. To je upravo ono što se dogodilo nakon što je Mojsije izveo Izrael iz Egipta. Božji je način bio da ih vodi vatrenim oblakom, proročkim iskazom, čudesima i znamenjima i čudima danim od Boga. To se trebalo postići 'od Boga izabranim', i 'od Boga određenim', i 'od Boga opremljenim' i 'od Boga poslanim' ljudima sa cijelim taborom pod vlašću kretanja Duha Svetoga. Oni su se pobunili i željeli su da ih vodi skup pravila i crkvenih vjerovanja. Zatim su željeli kralja. Zatim su željeli biti baš poput svijeta i otišli u potpuno odmetništvo i zaborav. Upravo je tako počelo prvo crkveno doba i postajat će sve gore i gore, dok Duh Sveti ne bude u potpunosti odbačen i Bog ne bude morao uništiti ljude.

Vidite kako je to počelo u ranoj crkvi. Nazvano je djelima. Zatim je to postalo doktrina. Postalo je mjerilo. Postalo je nepopustljiv put. Naposljetku je nadvladalo i Bog je bio gurnut u stranu. O, to je počelo tako malo, tako tiho, tako bezazleno. Izgledalo je tako dobro. Činilo se tako opravdanim. Zatim se uhvatilo i poput pitona istisnuo sam dah i ubilo svu duhovnost koja je bila u crkvi. O, taj je lažni trs podmukao. On je poput anđela svjetlosti dok vas ne uhvati. Ali želim reći da ja vjerujem u vodstvo. Ali ne vjerujem u ljudsko vodstvo. Vjerujem u vodstvo Duha Svetoga koje dolazi kroz Riječ. Također, vjerujem da je Bog postavo ljude u crkvi, ljude koje je Duh nadario, i oni će držati crkvu u redu. Ja vjerujem to. Također, vjerujem da crkvom upravljaju ljudi koje Bog šalje da preuzmu brigu. Ali to je upravljanje RIJEČJU, tako da zapravo ne upravljaju ljudi, nego DUH BOŽJI, jer su Riječ i Duh JEDNO. Heb. 13, 7: "Sjećajte se onih koji vama upravljaju, onih koji su vam govorili Riječ Božju, promatrajući ishod njihovog življenja – nasljedujte njihovu vjeru."

Ali vidite što se događalo tamo nazad. Taj je lažni trs uzimao maha i naučavao da je ljudsko upravljanje ispravno. Naučavao je da se nad crkvom mora vladati. Naučavao je upravljanje ljudima, ali umjesto da se to čini na Božji način, oni su naprosto uzeli autoritet i dodijelili svu duhovnu vlast u svoje vlastite ruke i izišli sa svetim svećenstvom koje stoji između Boga i ljudi. Vratili su se upravo na stari aronski sustav. Postali su antikrist, jer su se riješili Njegovog posredništva i nametnuli svoje vlastito. Bog je to mrzio. Efežani su to mrzili i svaki će istinski vjernik također to mrziti. Morali bi biti potpuno slijepi da ne vidimo tu istu stvar na djelu kroz doba i upravo je sada gora od svega. A to je bila baš organizacija. To je razdijelilo ljude. Božji ljudi bi trebali biti jedno. JEDNIM su Duhom SVI oni kršteni u jedno tijelo i SVATKO treba biti potaknut Duhom Svetim i SVATKO treba sudjelovati u proslavljanju Boga. Ali ljudi su željeli prvenstvo pa su preuzeli upravljanje, a nadglednici su postali nadbiskupima i nametnutim su titulama zaobišli Riječ Božju i naučavali svoje vlastite doktrine. Postigli su da im se ljudi pokoravaju dok nije došlo vrijeme da njihov način proslavljanja uopće ni na jedan način nije nalikovao ranim danima nakon Pedesetnice. Ta su djela bila početak apostolskog nasljeđa. Od apostolskog je nasljeđa bio jedan lagan i brz korak do "crkvenog članstva" kao sredstva za spasiteljsku milost. Riječ je svedena na crkveno vjerovanje. Antikrist je svojim duhom dominirao nad crkvom.

Pogledajte na to danas. Ako čitate Djela apostolska 2, 4 na način na koji to neki čine, mogli biste to pročitati na ovaj način: "Dakle, kad napokon dođe dan Pedesetnice, dođe tamo svećenik s hostijom i reče: 'Isplazi jezik,' i stavi na njega hostiju, a on sam popije malo vina i reče: 'Sada si primio Duha Svetoga.'" Nevjerojatno? Nikolaitizam je došao upravo do toga. Kažu: "Nije bitno što kaže Božja Riječ. Vi Ju ne možete razumjeti. Mi vam je moramo protumačiti. Štoviše, Biblija nije završena. Ona se mora mijenjati s vremenima, a mi ćemo vam reći promjene." Kako je to suprotno Riječi Božjoj koja kategorički tvrdi: "Neka Bog bude istinit, a svaki čovjek lažac," kad god postoji proturječnost s istinom. Nebo će i zemlja proći, ali NITI JEDNA RIJEČ Božja neće iznevjeriti. Tako su ljudi vođeni ljudima koji se usuđuju biti ono što nisu. Kažu da su Kristovi namjesnici, ali ono što oni jesu je antikrist.

Evo još jedne tužne priče. To je priča o vodenom krštenju. U Isusovom su danu, i nakon Pedesetnice, uronjavani u vodu. To nitko ne može poreći. Obrazovani ljudi kažu da je sve što su oni činili bilo izlijevanje vode na njih, zato što je na mnogim mjestima bilo lako naći male rupe s vodom. A kad izlijevaju vodu na njih, to čine u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, kao da su te titule prava imena i kao da postoje tri Boga umjesto samo jednoga. Ali ostanite u toj organizaciji i pokušajte propovijedati istinu o uronjavanju u Ime Gospoda Isusa Krista i bit ćete izbačeni. Ne možete biti vođeni od Boga i ostati tamo unutra. To je nemoguće.

Dakle, Pavao je bio prorok učen Duhom Svetim. Ako je Pavao krstio u Ime Gospoda Isusa Krista i rekao da je proklet svatko tko čini drukčije od njegovog propovijedanja, onda je vrijeme probuditi se i vidjeti da crkvom više ne upravlja Duh Sveti, već njome upravljaju nikolaiti. Djela apostolska 20, 27 - 30: "Jer nisam propustio navijestiti vam cjelokupni naum Božji. Pazite dakle na sebe i na sve stado u kojem vas je Duh Sveti postavio nadglednicima da pasete crkvu Božju koju je kupio vlastitom krvlju. Ja znam da će se nakon moga odlaska uvući među vas okrutni vuci koji ne štede stado; i od vas samih ustat će ljudi koji će govoriti izopačenosti kako bi odvukli učenike za sobom."

Pavao je vidio dolazak toga. Ali upozorio ih je o ovom podmuklom svećenstvu koje će doći i nadvladati svojim lažnim doktrinama. On je znao da će oni uvesti način proslavljanja koji isključuje ljude iz bilo kojeg učestvovanja u službi Duha Svetoga. A čak i danas među onima koji tvrde da su slobodni i puni Duha nema previše slobode među laicima i najbolje što možemo vidjeti je nekolicinu propovjednika s nadahnutim propovijedanjem dok stado samo sjedi tamo i pokušava to upiti. To je daleko od Pavla koji je rekao da kad se svi skupe, svi imaju vodstvo Duha i svi sudjeluju u duhovnom proslavljanju.

A crkveni kolektiv nije nikad naučio ovu lekciju iz Pisma ni iz povijesti. Svaki put kad Bog da posjetu Duha Svetoga i ljudi postanu slobodni, ubrzo se vežu baš nazad za istu stvar iz koje su izišli. Kada je Luther izišao iz katolicizma, ljudi su nakratko ostali slobodni. Ali kad je on umro, ljudi su jednostavno organizirali ono što su oni mislili da je on vjerovao i sastavili svoja vlastita crkvena vjerovanja i ideje i odbacili bilo koga tko je rekao suprotno onome što su oni rekli. Vratili

su se upravo natrag katolicizmu u malo drugačijem obliku. A upravo su danas mnogi luterani spremni skroz se vratiti.

O, da! U Otkrivenju 12, ta je stara bludnica imala mnogo kćeri. Te su kćeri baš kao majka. One stave Riječ u stranu, poriču djelo Duha Božjega, pokore laike i onemoguće laicima proslavljati Boga osim ako ne dođu preko njih ili po njihovom obrascu, koji nije ništa nego nacrt nevjere od samog Sotone.

Gdje, o gdje smo mi duhovno? Mi smo u pustinji tame. Koliko smo daleko odlutali od prve crkve. Pedesetnice nema na vidiku i Riječ se ne može naći. Apostolsko se naslijeđe, koje danas obiluje, ne nalazi u Riječi. To je ljudsko djelo. On bespravno zamjenjuje istinu da je BOG, NE ČOVJEK, postavio u crkvi Svoje vođe. Petar čak ni nije bio u Rimu. A ipak lažu i kažu da jest. Povijest dokazuje da nije. Postoje ljudi koji čitaju povijest, ali sliježu svojim ramenima i vraćaju se vjerovanju laži. Gdje možete u Riječi naći 'Kristovog namjesnika'? Nitko ne uzima Njegovo mjesto, a ipak su to učinili i ljudi to prihvaćaju. Gdje možete naći da je 'dodano otkrivenje' prihvaćeno do Boga, naročito otkrivenje suprotno onom već danom? A ipak, oni to prihvaćaju i počivaju na tome. Gdje nalazite "čistilište"? Gdje nalazite "misu"? Gdje nalazite "plaćanje novcem za izaći iz pakla"? To nije Riječ, ali ljudi su to stavili u svoju vlastitu knjigu i time zavladali ljudima, vladajući nad njima strahom. Gdje nalazite da 'nam čovjek ima moć oprostiti kao da je Bog'? "Okrutni vuci" gotovo je nedovoljno snažno da ih opiše. Nikolaitizam. Organizacija. Čovjek iznad čovjeka.

Vratite se Bogu. Pokajte se prije nego je prekasno. Vidite rukopis na zidu. Piše sud. Kao što su svete posude bile oskvrnute i tako doveden Božji gnjev, sada je oskvrnuta sveta Riječ i Duh je ožalošćen, a sud je ovdje, na samim vratima. Pokajte se! Pokajte se! Vratite se Pedesetnici. Nazad vodstvu Duha Svetoga. Nazad Riječi Božjoj, jer zašto da umrete?

GLAS DUHA

Otk. 2, 7: "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama! Onome tko pobijedi dat ću jesti od Stabla Života koje je usred raja Božjega."

"Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!" Može biti da će milijuni čuti ove riječi ili ih pročitati. Ali koliko će ih obratiti pozornost na njih? Mi to ne znamo. Ali onaj koji će prignuti svoje uho i željeti znati riječi istine, naći će da će ga Duh Božji prosvijetliti. Ako je vaše uho otvoreno za Riječ, Duh Božji će vam načiniti Riječ stvarnom. Dakle, to je djelo Duha. Ja vas mogu naučavati istinu, ali ako ne otvorite svoje uho da ju čujete i svoje srce da ju primite, nećete dobiti otkrivenje.

Primijetite sada, kaže da Duh govori crkvama. To je množina, ne jednina. Duh nije ovo dao Ivanu da zapiše samo za lokalnu efešku crkvu ni za prvo doba. To je za sva crkvena doba. Ali ovo je crkva početaka. I stoga je poput knjige Postanka. Ono što je počelo u Postanku vrijedi kroz cijelu Riječ i naposljetku se završava u Otkrivenju. Prema tome, početak ove crkve u Djelima apostolskim Božji je nacrt za sva doba dok ona ne završi u laodicejskom dobu. Promotrite to pažljivo. Neka svako doba obrati pozornost jer je ono što se ovdje zbiva samo početak. To će malo stablo koje je bilo posađeno rasti. Ono će rasti kroz doba. Ovo je, stoga, poruka za svakog kršćanina kroz svako doba dok ne dođe Isus. Da, jest, jer to govori Duh. Amen.

OBEĆANA NAGRADA

Otk. 2, 7: "... Onome tko pobijedi dat ću jesti od Stabla Života koje je usred raja Božjega." Ovo je buduća nagrada svim pobjednicima svih doba. Kad se oglasi posljednji poziv u bitku, kad položimo svoju bojnu opremu, tada ćemo otpočinuti u Božjem raju i naš će udio biti Stablo Života, zauvijek.

"Stablo Života." Nije li to lijepo slikovito izražavanje? Ono je spomenuto tri puta u knjizi Postanka i tri puta u knjizi Otkrivenja. To je isto stablo na svih šest mjesta i simbolizira potpuno istu stvar.

Ali što je Stablo Života? Pa, prije svega trebali bismo znati što samo stablo predstavlja. U Br. 24, 6 dok je Bileam opisivao Izrael rekao je da su oni "stabla aloje što ih Jahve posadi". Stabla se stalno kroz citate Pisma odnose na osobe, kao u Psalmu 1. Prema tome, Stablo Života mora biti Osoba Života, a to je Isus.

Dakle, u edenskom su vrtu postojala dva stabla koja su stajala usred njega. Jedno je bilo Stablo Života, drugo je bilo Stablo spoznaje

dobra i zla. Čovjek je trebao živjeti od Stabla Života, ali nije trebao dirati drugo stablo, jer bi inače umro. Ali čovjek jest jeo s drugog stabla i kad je to učinio, u njega je ušla smrt po njegovom grijehu i postao je odvojen od Boga.

Dakle, to Stablo tamo nazad u Edenu, to Stablo koje je bilo izvor života, bilo je Isus. U Ivanu, od šestog do osmog poglavlja, Isus opisuje Sebe kao izvor vječnog života. Nazvao se Kruhom s neba. Govorio je o davanju Sebe i da ako čovjek bude jeo od Njega, nikada neće umrijeti. Obznanio je da je poznavao Abrahama i da je BIO prije Abrahama. Prorokovao je da će im On sam dati žive vode koju ako čovjek popije nikada neće ponovno ožednjeti, već će živjeti vječno. Sebe je pokazao kao VELIKOG JA JESAM. On je Kruh Života, Studenac Života, Vječni, STABLO ŽIVOTA. On je bio tamo nazad u Edenu usred vrta, kao i što će biti usred raja Božjega.

Neki misle da su ta dva stabla u vrtu bila samo još dva stabla poput ostalih koje je Bog tamo postavio. Ali pažljivi proučavatelji znaju da to nije tako. Kada je Ivan Krstitelj vikao da je sjekira položena na korijen svim stablima, nije govorio o jednostavnim prirodnim stablima, već o duhovnim načelima. Dakle, u 1 Ivanova 5, 11 kaže: "A ovo je to SVJEDOČANSTVO: Bog nam je dao život vječni i taj je život u Njegovu Sinu." Isus je rekao u Ivanu 5, 40: "Ali vi nećete k Meni da dođete, da život imate." Prema tome, svjedočanstvo, Božja Riječ, očito i jasno tvrdi da je ŽIVOT, VJEČNI ŽIVOT, u Sinu. Nigdje drugdje. 1 Ivanova 5, 12: "Tko ima Sina - ima ŽIVOT; tko nema Sina Božjega - NEMA Života." Dakle, budući da se svjedočanstvo ne može promijeniti, oduzeti mu se ili mu se dodati, onda stoji svjedočanstvo da je ŽIVOT U SINU... Budući da je to tako, STABLO U VRTU MORA BITI ISUS.

U redu. Ako je Stablo Života osoba, onda je Stablo spoznaje dobra i zla TAKOĐER osoba. Ne može biti drugačije. Prema tome, Pravedani i Zli je stajao jedan uz drugoga tamo usred edenskog vrta. Ez. 28, 13a "U Edenu, vrtu Božjemu, ti (Sotono) bijaše."

Evo gdje primamo istinsko otkrivenje 'zmijčevog sjemena'. Evo što se zaista dogodilo u edenskom vrtu. Riječ kaže da je Eva bila prevarena od zmijca. Ona je zapravo bila zavedena od zmijca. U Post. 3, 1 kaže: "Zmijac bijaše lukaviji od sve poljske zvjeradi što je stvori Jahve, Bog." Ova je zvijer bila toliko slična ljudskom biću (a ipak je bila čista životinja) da je mogao zaključivati i pričati. On je bio

uspravno stvorenje i bio je nešto između čimpanze i čovjeka, ali sličniji čovjeku. Bio je toliko blizu da bude čovjek da se njegovo sjeme moglo i jest pomiješalo s onim od žene i prouzročilo da ona začne. Kad se to dogodilo, Bog je prokleo zmijca. Promijenio je svaku kost u zmijčevom tijelu tako da je morao puzati poput zmije. Znanost može pokušavati sve što želi i neće naći tu kariku koja nedostaje. Bog se pobrinuo za to. Čovjek je pametan i može vidjeti vezu čovjeka sa životinjom i pokušava ju dokazati evolucijom. Ne postoji nikakva evolucija. Ali čovjek i životinja se jesu pomiješali. To je jedna od Božjih tajni koja je ostala skrivena, ali ovdje je otkrivena. To se dogodilo upravo tamo nazad usred Edena kad se Eva okrenula od Života kako bi prihvatila Smrt.

Primijetite što im je Bog rekao u vrtu. Post. 3, 15: "Neprijateljstvo Ja zamećem između tebe i žene, između tvoga sjemena i njezina Sjemena, On će ti glavu satirati, a ti ćeš Mu vrebati petu." Ako priznamo vjerodostojnost Riječi da je žena zaista imala Sjeme, onda je zmijac zasigurno također morao imati sjeme. Ako je ženino Sjeme bilo muško dijete mimo muškarca, onda će zmijčevo sjeme morati biti po istom obrascu, a to je da mora biti rođen drugi muškarac *mimo ljudskog muškog* posredstva. Nema proučavatelja koji ne zna da je ženino Sjeme bilo Krist koji je došao Božjim posredstvom, mimo ljudskog spolnog odnosa. Također je jednako dobro znano da je predviđeno satiranje zmijčeve glave zapravo bilo proroštvo vezano uz ono što će Krist postići protiv Sotone na križu. Tamo će na križu Krist satrti Sotoninu glavu, dok će Sotona vrebati Gospodinovu petu.

Ovaj je dio Pisma otkrivenje toga kako je zmijčevo doslovno sjeme posijano na zemlju, baš kao što imamo slučaj u Luki 1, 26 - 35 gdje je izložen precizan slučaj toga kako se ženino Sjeme fizički očitovalo mimo posredstva muškarca. "U šestome mjesecu posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad zvani Nazaret k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip, iz doma Davidova; a ime djevici bijaše Marija. Anđeo uđe k njoj i reče: 'Zdravo, milošću obdarena! Gospod s tobom! Blagoslovljena ti među ženama!' Ugledavši ga, ona se uznemiri na njegovu riječ i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. A anđeo joj reče: 'Ne boj se, Marijo, ta našla si milost u Boga! Evo, začet ćeš i roditi Sina, i nadjenut ćeš Mu Ime ISUS. On će biti velik i nazivat će se Sin Svevišnjega; Njemu će Gospod Bog dati prijestolje Davida, oca Njegovog; i kraljevat će nad domom Jakovljevim zauvijek i kraljevstvu

Njegovu neće biti kraja.' No Marija reče anđelu: 'Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?' Odgovarajući joj, anđeo reče: 'Duh Sveti sići će na tebe i sila Svevišnjega osjenit će te; stoga će i taj Sveti što će se roditi biti nazvan Sinom Božjim.'" Kao što je ženino Sjeme bilo doslovce Božje reproduciranje Sebe u ljudskom tijelu, tako je zmijčevo sjeme doslovan put koji je Sotona našao da si može otvoriti vrata u ljudsku rasu. Sotoni je bilo nemoguće (jer je on samo STVORENO duhovno biće) reproducirati se na način na koji je Bog reproducirao Sebe, tako nam slučaj iz Postanka govori kako je on proizveo svoje sjeme i uveo se ili se ubacio u ljudsku rasu. Sjetite se također da je Sotona nazvan 'zmijcem'. Govorimo o njegovom sjemenu ili ubacivanju u ljudsku rasu.

Prije nego što je Adam uopće tjelesno spoznao Evu, zmijac ju je tako spoznao prije njega. A taj rođen iz toga bio je Kajin. Kajin bijaše od (rođen od, začet od) "Zloga". 1 Ivanova 3, 12. Duh Sveti u Ivanu nije mogao ni na jednom mjestu Adama nazvati "Zlim" (jer to je ono što bi on bio da je otac Kajinu), a na drugom mjestu Adama nazvati "Sinom Božjim" što je on bio po stvaranju. Luka 3, 38. Kajin je u karakteru postao poput svoga oca, donositelj smrti, ubojica. Njegovo potpuno prkošenje Bogu kada se suočio sa Svemogućim u Post. 4: 5, 9, 13, 14, pokazuje da u karakteristikama apsolutno ne nalikuje čovjeku i čini se da nadmašuje svaki slučaj koji imamo u Pismu vezan uz suočavanje Sotone s Bogom. "A na Kajina i žrtvu njegovu ni pogleda ne svrati. Stoga se Kajin veoma razljuti, i lice mu se namrgodi. Potom Jahve zapita Kajina: 'Gdje ti je brat Abel?' 'Ne znam - odgovori. - Zar sam ja čuvar brata svoga?' A Kajin reče Jahvi: 'Kazna je moja veća nego ju mogu nositi. Evo me tjeraš danas s lica zemlje, moram se skrivati od Tvoga lica i biti bjegunac i lutalac na zemlji, tko me god nađe, ubit će me.'"

Primijetite precizan način na koji Božji zapis iznosi slučaj rođenja Kajina, Abela i Šeta. Post. 4, 1: "Adam pozna svoju ženu Evu, a ona zače i rodi Kajina; pa reče: 'Muško sam čedo dobila od Jahve!' I ponovno rodi brata mu Abela." Post. 4, 25: "Adam ponovno pozna svoju ženu, te ona rodi sina i nadjenu mu ime Šet..." Tu su rođena TRI sina iz DVA čina Adamovog tjelesnog poznavanja. Budući da je Biblija precizna i savršena Riječ Božja, to nije pogreška već zapis za naše prosvjetljenje. Budući da su TRI sina rođena iz DVA Adamova čina, NEDVOJBENO znate da JEDAN od te trojice NIJE BIO Adamov sin. Bog je ovo zabilježio na ovaj precizan način da nam nešto pokaže.

Prava istina je da je Eva imala u svojoj utrobi DVA sina (blizance) iz RAZLIČITIH oplodnji. Nosila je blizance, pri čemu je Kajinovo začeće bilo nešto prije Abelovog. Vidite ponovno te BLIZANCE. Kao i uvijek, savršen tip. Za one koji misle da ovo nije moguće, neka im je znano da su medicinski zapisi prepuni slučajeva u kojima su žene nosile blizance koji su bili iz različitih jajašaca i različitih oplodnji s tim da su između oplodnji jajašaca prošli dani, i NE SAMO TO, već neki zapisi pokazuju da su blizancima očevi bili različiti muškarci. Nedavno je diljem svijeta objavljeno o majci Norvežanki koja je tužila svoga muža za uzdržavanje nje i njenih blizanaca, od kojih je jedno bilo bijelo, a drugo crno. Priznala je da je imala ljubavnika crnca. Između dva začeća je prošlo oko tri tjedna. U Beaumontu u Texasu 1963. godine, zapisi ponovno iznose višestruki porod gdje je između trudnoća prošlo mnogo dana, zapravo toliko da je žena skoro umrla zajedno s jednim djetetom pri porodu.

Dakle, zašto je to moralo biti tako? Zašto je zmijčevo sjeme moralo doći na ovaj način? Čovjek je stvoren za Boga. Čovjek je trebao biti hram Božji. *Čovjek, hram, bio je mjesto Božjeg počinka* (Svetoga Duha). Djela apostolska 7, 46 - 51: "Koji je našao milost pred Bogom te molio da nađe boravište Bogu Jakovljevu. No tek Mu je Salomon izgradio dom. Ali Svevišnji u rukotvorenim hramovima ne prebiva. Kao što veli prorok: 'Nebo je Moje prijestolje, a zemlja podnožje nogama Mojim. Kakav dom da Mi sagradite?' govori Gospod, ili: '*Koje je mjesto Mog počinka*? Nije li ruka Moja načinila sve to?' O, tvrdovrati i neobrezanih srdaca i ušiju, vi se uvijek opirete Duhu Svetom - kao oci vaši tako i vi." Sotona je ovo znao cijelo vrijeme. On se također želi nastaniti u čovjeku kao što želi i Bog. Ali Bog je to pravo rezervirao za Sebe. Sotona to ne može učiniti. Samo se Bog pojavio u ljudskom tijelu. Sotona nije mogao i ne može to učiniti. On nema stvaralačke moći. Jedini način za Sotonu da postigne ono što je želio učiniti bio je da uđe u zmijca u Edenu, kao što je po zlim duhovima ušao u svinje u Gadari. Bog ne ulazi u životinje, ali Sotona može i hoće kako bi postigao svoje ciljeve. On nije mogao imati dijete izravno po Evi, kao što je Bog imao po Mariji, pa je ušao u zmijca i zatim prevario Evu. Zaveo ju je i po njoj je Sotona neizravno imao dijete. Kajin je nosio potpune duhovne karakteristike Sotone i životinjsku (senzualnu, tjelesnu) karakteristiku zmijca. Nikakvo čudo što je Duh Sveti rekao da je Kajin bio od zloga. Bio je.

Dakle, želim ući u jedan siguran dokaz koji imamo da postoji nedvojbeno srodstvo čovjeka i životinje. To je tjelesna stvar. Znate li da možete uzeti stanice embrija iz nerođenog fetusa i ubaciti ih u ljudska bića? Zatim će te stanice štitnjače ići pravo u ljudsku štitnjaču, stanice bubrega će ići pravo u ljudske bubrege. Shvaćate li kako je to zapanjujuće? Neka inteligencija vodi te životinjske stanice točno na pravo mjesto. Ta inteligencija prihvaća te stanice i stavlja ih točno na pravo mjesto. Postoji srodstvo između životinje i čovjeka. Oni se ne mogu miješati i razmnožavati. To je pokušavano. Ali to se miješanje dogodilo tamo nazad u vrtu i kemijsko srodstvo koje još uvijek postoji dokazuje to. Jer zmijac je nekad u Edenu bio uspravno stvorenje. Bio je sličan čovjeku. Bio je skoro čovjek. Sotona je uzeo prednost zmijčevih tjelesnih karakteristika da bi ga iskoristio da prevari Evu. Tada je Bog uništio taj obrazac zmijca. Ni jedna se druga zvijer ne može pomiješati s čovjekom. Ali srodstvo postoji.

Sad kad smo došli ovoliko daleko, dopustite mi pokušati razbistriti vaše razmišljanje o ovoj temi tako da možete vidjeti neophodnost našeg ulaženja u 'doktrinu zmijčevog sjemena', kao što sam ušao. Počinjemo s činjenicom da su bila DVA stabla usred vrta. Stablo Života je bio Isus. Drugo je stablo nedvojbeno Sotona, zbog onoga što je izašlo iz ploda tog stabla. Dakle, znamo da su oba ova stabla bila povezana s čovjekom ili inače ne bi nikako bila tamo postavljena. Morala su imati udio u suverenom planu i naumu Božjem u svojoj povezanosti s čovječanstvom i s Njim, ili inače Bogu ne bi nikad mogli pripisati sveznanje. Sve je ovo do sad istina, nije li? Dakle, Riječ vrlo nedvojbeno iznosi da je od PRIJE utemeljenja zemlje naum Božji bilo podijeliti Svoj Vječni Život s čovjekom. Ef. 1, 4 - 11: "U Njemu nas je i izabrao prije utemeljenja svijeta da budemo sveti i bez mane pred Njim; u ljubavi nas predodredio za posinjenje po Isusu Kristu, za Sebe, u skladu s dobrohotnošću volje Svoje, na hvalu slave Svoje milosti u kojoj nas je prihvatio u Ljubljenome, u kome imamo otkupljenje krvlju Njegovom, oproštenje grijeha, prema bogatstvu Njegove milosti, koju nam je obilno udijelio zajedno sa svom mudrošću i razumijevanjem obznanivši nam po Svojoj dobrohotnosti tajnu Svoje volje, prema onome što je već prije u Sebi naumio da bi u razdoblju punine vremena okupio u jedno sve u Kristu - i ono na nebesima i ono na zemlji. U Njemu smo i stekli baštinu mi koji smo predodređeni po naumu Onoga koji sve izvodi prema odluci Svoje volje." Otk. 13, 8: " I

poklonit će mu se svi (Sotoni) koji stanjuju na zemlji, čija imena nisu zapisana u *Knjizi života Jaganjca zaklanog od utemeljenja svijeta*." Ali taj Život nije mogao i nije bio podijeljen ni jednim drugim putem osim putem "Boga očitovanog u tijelu". To je bio dio Njegovog vječnog i predodređenog nauma. Taj je plan trebao biti na hvalu slave Njegove milosti. To je bio plan Otkupljenja. To je bio plan Spasenja. Poslušajte sada pozorno. "Budući da je Bog bio Spasitelj, bilo je neophodno da On predodredi čovjeka kojem će trebati spasenje da bi Sebi dao razlog i svrhu postojanja." To je sto posto točno i to potkrepljuje mnoštvo citata Pisma, kao i sam ovaj naglašeni stih iz Rim. 11, 36: "Jer SVE je od Njega i po Njemu i za Njega. Njemu SLAVA u vjekove! Amen." Čovjek nije mogao izravno doći i jesti s tog Stabla Života usred vrta. Taj je Vječni Život tog Stabla prvo morao postati tijelom. Ali prije nego je Bog mogao podići i spasiti grješnika, morao je imati grješnika kojeg će podići i spasiti. Čovjek je morao pasti. Pad, kojeg će prouzročiti Sotona, morao je imati tijelo da bi napravio pad. Sotona je također morao doći kroz tijelo. Ali Sotona nije mogao doći kroz ljudsko tijelo da bi napravio pad kao što će Krist doći u ljudskom tijelu vratiti one koji su pali. Ali postojala je životinja, zmijac, toliko sličan čovjeku da je Sotona mogao doći do te zvijeri i kroz tu zvijer doći do ljudskog tijela i prouzročiti pad i tako se ubaciti u ljudsku rasu, kao što će i jednog dana doći Isus i ubaciti Sebe u ljudsku rasu, u ljudska tijela, čak do razine uskrsnuća u kojem ćemo imati tijela kao Njegovo slavno. Prema tome, ono što je Bog napravio ovdje u vrtu bio je Njegov predodređeni plan. I kad je Sotona prouzročio to što je bilo neophodno za naum Božji, tada čovjek nije mogao doći k Stablu Života u vrtu. Zasigurno ne. Nije bilo vrijeme. Ali životinja (Životinja je prouzročila pad, zar ne? Neka se prolije životinjski život.) je uzeta i njena je krv prolivena i tada je Bog ponovno imao zajedništvo s čovjekom. Zatim je imao doći dan kad će se Bog pojaviti u tijelu i pomoću Svoga poniženja vratiti palog čovjeka i učiniti ga dionikom tog Vječnog Života. Kad jednom vidite ovo, možete razumjeti zmijčevo sjeme i znati da to nije bila nikakva jabuka koju je Eva pojela. Ne, to je bilo srozavanje čovječanstva miješanjem sjemena.

Dakle, znam da će se u odgovaranju na jedno pitanje vjerojatno pojaviti drugo, a ljudi me pitaju: "Ako je Eva pala na taj način, što je učinio Adam, jer Bog svaljuje krivicu na Adama?" To je jednostavno. Božja Riječ zauvijek stoji na nebesima. Prije nego što je napravljena

jedna čestica zvjezdane prašine, ta je Riječ (Božji zakon) bila tamo TOČNO KAO ŠTO JE ZAPISANA U NAŠOJ BIBLIJI. Dakle, Riječ nas uči da ako žena napusti svoga muža i ode s drugim čovjekom, ona je preljubnica i više nije udana i neka je muž ne uzima natrag. Ta je Riječ bila istinita u Edenu kao što je bila istinita kad ju je Mojsije zapisao u zakonu. Riječ se ne može mijenjati. Adam ju je uzeo natrag. On je znao točno što čini, ali je ipak to učinio. Ona je bila dio njega, a on je bio voljan uzeti njezinu odgovornost na sebe. Nije ju htio pustiti da ode. Tako je Eva začela s njim. Znao je da hoće. Znao je točno što će se dogoditi ljudskoj rasi i prodao je ljudsku rasu u grijeh da bi mogao imati Evu, jer ju je volio.

I tako su rođena ta dva sina. Sinovi koji će biti očevi ljudske rase koja je sada već bila onečišćena. A što kaže zapis o njima? Pročitajte zapis. Juda 14: "Prorokova doista Henok, sedmi od Adama..." Postanak 5 je poglavlje Henokovog rodoslovlja. Ovako iznosi to rodoslovlje : 1. Adam, 2. Šet, 3. Enoš, 4. Kenan, 5. Mahalalel, 6. Jered, 7. Henok. Primijetite da nije spomenut Kajin. Adamova loza ide kroz Šeta. Da je Kajin bio Adamovo dijete, zakon prvorodstva bi dao Kajinu pravo u lozi. Također se mora pažljivo primijetiti da u Postanku 5, 3 kaže da: "Kad je Adamu bilo sto i trideset godina, rodi mu se sin njemu sličan, na njegovu sliku; nadjenu mu ime Šet." Nigdje ne kaže da je Kajin bio sličan Adamu, a morao bi biti da je bio njegov sin, jer je zakon reprodukcije kategorički da sve donosi sebi slična. Moramo također uvažiti činjenicu da u oba rodoslovlja, u Postanku i Luki, nedostaje Kajin. Da je Kajin bio Adamov sin, negdje bi bilo rečeno o njemu da je: "Kajin, sin Adamov, sin Božji." To ne kaže, jer to NE MOŽE reći.

Naravno, dugo su vremena proučavatelji opisivali dvije loze ljudi: od kojih je jedna bila pobožna loza nađena u Šetu, a druga bezbožna loza koju je započeo Kajin. I čudno je, ali istinito, ti nam isti proučavatelji nisu nikada rekli kako to da je Kajin bio takva osoba kakva je bio, dok su Abel i Šet bili od duhovne, pobožne loza. Činjenično, Kajin je trebao biti duhovan, a Abel manje duhovan, a Šet još više i tako dalje lozom, jer je svaka sljedeća generacija uvijek završila dalje od Boga. Ali ne, Kajin se pojavljuje tako zao kao ni jedan čovjek ikad opisan jer se nasilno odupire Bogu i Riječi.

Dakle, neka ovo bude znano: Pismo se ne igra riječima. Što je god u Zapisu, tamo je da to pomazane oči vide. Tamo je sa svrhom. U toj Riječi kaže, Post. 3, 20: "Svojoj ženi Adam nadjenu ime Eva, jer je

majka svima živima." Ali ni jedan citat Pisma nije nikad rekao da je Adam otac svima živima. Ako se Post. 3, 20 ne bi trebala pripisati ova konotacija, zašto bi bilo spomenuto da je Eva majka svima, a bez da je rečena i riječ o Adamu? Činjenica je da, iako je Eva bila majka svima živima, Adam nije bio otac svima živima.

U Post. 4, 1, Eva je rekla: "Muško sam čedo dobila od Jahve." Ona ne pripisuje Adamu očinstvo nad Kajinom. Ali u Post. 4, 25 ona kaže: "... Reče ona: 'Bog mi *odredi* DRUGO sjeme MJESTO ABELA, koga ubi Kajin.'" Ona ne kaže da joj je Bog DAO drugo sjeme - to bi bio Krist, jer On je DAN. Ovaj je sin, Šet, bio ODREĐEN mjesto Abela. Ona priznaje svog sina koji je došao po Adamu; ona sada ne priznaje Kajina, jer je on došao po zmijcu. Kada ona kaže DRUGO SJEME mjesto Abela, ona govori da je Kajin bio drugačiji od Abela, jer da su bili od istoga oca morala bi reći: "Dano mi je JOŠ SJEMENA."

Ne vjerujem svemu što pročitam, ali zasigurno je zanimljiva stvar da izdanje LIFE-a od 1. ožujka 1963. izvještava da psihijatri govore potpuno istu stvar o kojoj razgovaramo. Dakle, znam da se svi psihijatri međusobno ne slažu, ali evo. Strah od zmija nije svjesna gadljivost, već nesvjesna. Kada bi to bio prirodan strah, ljudi bi isto tako veselo stajali fascinirani pred kavezom gorile ili lava. Njihove ih nesvjesne misli drže da bulje u zmije. Ta je privlačnost zmija nesvjesno seksualna. Da je to bilo kroz doba vidi se po ljudima koji iz generacije u generaciju prolaze kroz istu stvar. Zmije su uvijek bile i uvijek će biti gadljivo privlačne. Zmija je uvijek predstavljala ono što je *ujedno i dobro i loše*. Kroz doba je bila falusni simbol. Baš točno kao u opisu edenskog vrta, nalazimo zmiju personifikacijom strastvenog zla.

Gotovo je univerzalno među raznim neciviliziranim plemenima da je zmija povezana sa seksom i često zajedno s njim proslavljana. Proučavanje seksologije iznosi to u mnogim primjerima. Dakle, želio bih znati odakle to tim ljudima, budući da su neobrazovani i nikada nisu čitali Bibliju. Ali baš kao što je i priča o potopu znana diljem svijeta, tako je znana i ova istina o padu čovjeka. Znali su što se dogodilo tamo u Edenu.

Dakle, netko će mi upravo ovdje postaviti ovo pitanje: Je li Bog rekao Evi da pazi na zmijca ili će ju inače zmijac zavesti? Poslušajte sada, Bog nije morao reći ni jednu stvar o onome što će se dogoditi. Shvatite samo bit priče. On je jednostavno dao Riječ. Rekao je da ne jedu sa SPOZNAJE. Jedite sa ŽIVOTA. ŽIVOT JE BIO RIJEČ

BOŽJA. SMRT JE BILA SVE ŠTO NIJE BILA RIJEČ BOŽJA. Ona je dopustila da se izmijeni JEDNA RIJEČ i upravo ju je tada Sotona imao. Bog je mogao reći: "Nemoj brati više ploda sa stabla nego što možeš pojesti!" Sotona je mogao reći: "Gledaj, to je poprilično točno. Vidiš, ako ubereš previše, istrunut će. Ali evo metode da sačuvaš plod i da ipak istovremeno možeš brati sve što želiš. Dakle, vidiš, može istovremeno biti po tvome i po Božjem." Đavao bi ju imao upravo tu. Tko je kriv po JEDNOJ točki zakona, prekršio je CIJELI zakon. Nemojte se poigravati s tom Riječi. To je točno ono što se dogodilo u efeškom dobu prije nego što se završilo oko 170. nakon Krista.

A što je to stablo proizvelo? Stablo spoznaje je proizvelo smrt. Kajin je ubio svoga brata Abela. Zli je ubio pravednog. To je postavilo obrazac. To će zadržati taj obrazac do obnove svega kao što je rečeno po prorocima.

Stablo spoznaje je proizvelo pametne ljude, glasovite ljude. Ali njihovi putovi su putovi smrti. Božji su ljudi jednostavni, ali duhovni, priklanjajući se Bogu i prirodi, mirno obrađujući zemlju, mareći radije za istinom nego za bogatstvom. Zmijčevo je sjeme donijelo ogromnu trgovinu, divne izume, ali sa svime time dolazi smrt. Njihov barut i atomske bombe ubijaju u ratu, a u vrijeme mira njihovi mehanički izumi, kao što su automobili, ubijaju čak više u vrijeme mira nego što ratni izumi uništavaju u vrijeme tjeskobe. Smrt i uništenje plodovi su njenog truda.

Ali oni su religiozni. Vjeruju u Boga. Oni su poput svog oca, đavla, i svog pretka, Kajina. Obojica su vjerovala u Boga. Idu u crkvu. Miješaju se s pravednima, kao što se ljulj miješa s pšenicom. Čineći to iskvaruju i proizvode nikolaitsku religiju. Šire svoj otrov u svakom nastojanju da unište sjeme Božje kao što je i Kajin ubio Abela. Nema straha Božjega pred njihovim očima.

Ali Bog ne gubi nijednog od Svojih. On ih čuva čak i u smrti i obećao je da će ih u posljednji dan uskrisiti.

ZAKLJUČAK

"... Onome tko pobijedi dat ću jesti od Stabla Života koje je usred raja Božjega." Kakva je to oduševljavajuća misao. To je Stablo Života u edenskom vrtu kojem se nije moglo pristupiti zbog Adamovog pada

sada dano pobjedniku. Plameni je mač kerubina čuvara stavljen u korice. Ali nije stavljen u korice prije nego je njegova oštrica zakrvavljena krvlju Jaganjčevom. Razmišljajmo nakratko o ovoj istini dok razmatramo zašto je Stablo bilo uskraćeno Adamu i njegovim potomcima, a sada je ponovno dostupno.

Božja je namjera za Njegovo stvorenje, čovjeka, da izrazi Njegove Riječi. U Postanku, Adamu je dana Riječ da po njoj živi. Život življen po Riječi bio bi izražena Riječ. To je istina, nije li? Ali je li Adam živio po toj Riječi? Ne, zato što je imao živjeti po SVAKOJ Riječi, a on nije uspio obratiti pozornost na *svaku* Riječ. Zatim je tamo ustao Mojsije. Kako je on bio velik i moćan čovjek! Ipak, on također nije uspio živjeti po svakoj Riječi i taj se prorok, tip velikog Proroka koji je imao doći, nije uspio u gnjevu pokoriti Riječi. I bio je također David, veliki kralj Izraela, čovjek po Božjem srcu. On je iznevjerio preljubom kad je bio kušan. Ali je na koncu, u punini vremena, tamo došao Jedan, Glava, sam Isus, koji također mora biti kušan da se vidi hoće li živjeti po SVAKOJ riječi što izlazi iz usta Božjih. Tada je Sotona bio spriječen. Jer ovdje je bio Jedan koji je živio po "Pisano je" i to je Božje Remek-djelo pobijedilo odražavajući Božju Riječ. Tada je Ovaj očitovani, Savršeni dan na križ kao savršeno Janje Božje za savršenu žrtvu. I na 'drvetu' je On zadobio smrtne rane da bi mi, po Njemu i zbog Njega, mogli jesti sa Stabla Života i tada će nam taj Život, besplatno dan, omogućiti da pobijedimo i izrazimo Riječ Božju.

I dakle, ovim je Sinovima Božjim koji po Njemu pobijede dana privilegija Božjeg raja i neprestanog zajedništvo Isusa Krista. Tamo više nikada neće biti nikakvog odvajanja od Njega. Kamo On ide, ići će Njegova nevjesta. Ono što je Njegovo On dijeli sa Svojom ljubljenom u subaštiničkom odnosu. Tajne će stvari biti otkrivene. Mračne će stvari biti razjašnjene. Spoznat ćemo kao što smo spoznati. I bit ćemo poput Njega. To je baština pobjednika koji je pobijedio krvlju Jaganjčevom i Riječju svjedočanstva Isusu Kristu.

Kako čeznemo za tim danom kada će sve krivudave ceste biti izravnane, a mi ćemo biti s Njim, vremenom bez kraja. Neka taj dan ubrza svoju pojavu i neka bi se mi požurili pokoriti Njegovoj Riječi i time dokazali našu dostojnost da dijelimo Njegovu slavu.

"Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!" Kako je tragično da ovo prvo doba nije slušalo Duha. Umjesto toga je slušalo čovjeka. Ali hvala Bogu, u posljednjem će dobu biti skupina koja će

ustati, Istinska Nevjesta zadnjeg dana i ona će slušati Duha. U tom će se danu mrkline vratiti svjetlo po čistoj Riječi i mi ćemo se vratiti sili Pedesetnice da zaželimo dobrodošlicu povratku Gospoda Isusa Krista.

4. POGLAVLJE

SMIRNIJSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 2, 8 - 11

"I anđelu crkve u Smirni napiši: Ovo govori Prvi i Posljednji, Onaj koji je bio mrtav i oživio.

Znam tvoja djela i nevolju i siromaštvo - ali bogat si! - i pogrde onih koji se nazivaju Židovima, a nisu, nego su sinagoga Sotonina.

Nemoj se bojati onoga što ćeš pretrpjeti! Evo, neke će od vas đavao baciti u tamnicu da budete iskušani; i imat ćete nevolju deset dana. Budi vjeran u smrti i dat ću ti vijenac života.

Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama! Onome tko pobijedi nipošto neće nauditi druga smrt."

UVOD

Da bih vas podsjetio, želim ponovno ukazati kako smo došli do pronalaska imena glasnika raznim dobima. Bog se u Svojoj suverenoj volji pobrinuo da se nije izgubila povijest novozavjetne crkve, kao i što se pobrinuo da se ne izgubi povijesti Izraela tako što ju je stavio u Bibliju i danas ju potkrijepio iz mnoštva svitaka, zemljanih posuda i drugih rukotvorina koje su arheolozi otkrili i protumačili. Zapravo imamo popratni komentar biblijske povijesti od prve stranice sve do sada. Tako čitanjem povijesti možemo otkriti koji je čovjek ili koji su ljudi u raznim dobima bili najbliži Božjem izvornom obrascu, apostolu Pavlu. Oni koje je Bog koristio da vrate Njegove ljude natrag k Riječi Istine bili bi ti koje bi trebalo razmotriti. Zatim bi od tih postojao jedan za svako doba koji bi se najjasnije isticao kao najbliži u obrascu i sili Riječi. Taj bi bio glasnik. Doba su također nađena proučavanjem povijesti. Jednostavno je potrebno pročitati doba kako su nađena u Otkrivenju i sve to se savršeno poklapa s poviješću kao što UISTINU I MORA. Budući da je Bog predskazao crkvena doba i da su otkrivena sama njihova stanja, tada će nužno povijest koja će slijediti biti kao što

ju je Biblija iznijela. To je tako jednostavno - ali jednostavnost je onda ključ Riječi. Dakle, sa svim ovim nisam bio samo proučavatelj i povjesničar, nastojao sam biti duhovan čovjek i samo sam s nedvojbenim odobrenjem Duha Božjega odabrao ljude koje sam odabrao. To je istina kao što Bog poznaje moje srce.

GLASNIK

Koristeći naše od Boga dano pravilo za odabir glasnika za svako doba, bez oklijevanja proglašavamo da je na taj položaj Gospod uzvisio Ireneja. On je bio učenik tog velikog sveca i borca vjere, Polikarpa. I bez sumnje, dok je sjedio do nogu tog velikog čovjeka naučio je kršćanske vrline koje su proistekle iz njegovog posvećenoga života, jer je Polikarp bio jedan od istinski slavnih svetaca svih doba kad se gleda u kontekstu nedužnog života. Sjetit ćete se iz onoga što ste sami čitali da je Polikarp bio mučenički ubijen. Prestar da pobjegne i preiskren čovjek da bi dopustio drugome da ga krije i zatim podnosi kaznu što je to učinio, predao se smrti. Ali prije toga, tražio je i dano mu je dopuštenje da se dva sata moli za svoju braću u Gospodu, za upravitelja, za svoje neprijatelje i one koji su ga zarobili. Kao veliki sveci svih doba i želeći bolje uskrsnuće, stajao je čvrsto odbijajući poreći Gospoda i umro je mirne savjesti. Stavljen je na lomaču (nevezan, na svoj vlastiti zahtjev) i zapaljena je vatra. Vatra se uvijala od njegovog tijela, odbijajući ga dotaknuti. Zatim je proboden mačem. Kad je to učinjeno, iz njegovog je boka potekao mlaz vode potapajući plamenove. Njegov je duh zapravo viđen kako odlazi u obliku bijelog goluba puštenog iz njegovih prsa. Pored ovog velikog svjedočanstva, ovaj učenik Ivana pisca Otkrivenja nije bio ratoboran protiv nikolaitskog sustava, jer je i on sam naginjao organizaciji ne shvaćajući da je želja za zajedništvom i onim što je izgledalo kao dobar plan za poticanje Božjeg djela zapravo bio trik neprijatelja.

S Irenejem to nije bilo tako. On je bio ratoboran protiv bilo kojeg oblika organizacije. Također, njegova je životna povijest, u kojoj je služio Gospodu, bila povijest mnogih očitovanja u Duhu Svetom, a Riječ je naučavana neuobičajenom jasnoćom i usklađenošću s njenim izvornim naredbama. Znalo se da su njegove crkve u Francuskoj među sobom imale darove Duha, jer su sveti govorili u jezicima, prorokovali,

podizali mrtve i iscjeljivali bolesne molitvom vjere. On je vidio opasnost bilo kakvog organiziranog bratstva među starješinama, pastirima itd. Čvrsto se zalagao za sjedinjenu, Duhom ispunjenu, lokalnu crkvu koja očituje darove. I Bog ga je poštivao, jer se sila Božja očitovala među svetima.

Također je bio jasan u svom razumijevanju Božanstva. A budući da je bio Polikarpov učenik, koji je sa svoje strane bio učenik svetog Ivana, možemo sa sigurnošću znati da je o ovoj temi imao savršeno naučavanje koliko god je to moguće. U prvom svesku, 412. stranici *Prednicejskih očeva* imamo ovu njegovu izjavu o Božanstvu. "Svi drugi izrazi, također, izlažu titulu jednog te istog bića, Moćni Gospod, Gospod, Otac sviju, Bog Svemogući, Svevišnji, Stvoritelj, Tvorac, i tome slično, to nisu imena i titule niza različitih bića, već jednog te istog." On je jasno ukazao da to nisu ništa nego titule kao što je Ruža šaronska, Sjajna zvijezda Danica, Najljepši od deset tisuća, itd. Ne postoji nego JEDAN Bog. Njegovo je Ime Gospod Isus Krist.

Prema tome, s njegovim striktnim pridržavanjem Riječi, njegovim divnim razumijevanjem Pisma i nazočnošću sile Božje nad tom službom, on je ispravan izbor za to doba. Sasvim je nesreća da druga doba u svojim glasnicima nisu imala takvu ravnotežu ploda, sile i vodstva u Duhu Svetom i Riječi.

SMIRNA

Grad Smirna se nalazio malo sjevernije od Efeza na ulazu u Smirnijski zaljev. Zbog svoje vrlo dobre luke bio je trgovačko središte na glasu po svojim izvozima. Također se isticao po svojim školama retorike, filozofije, medicine, znanosti i divnim građevinama. Tamo je živjelo mnogo Židova i bili su ogorčeni protivnici kršćanstva, čak više nego što su to bili Rimljani. Zapravo su Polikarpa, prvog nadglednika u Smirni, mučenički ubili Židovi i kažu da su Židovi oskvrnuli svoj sveti dan (subotu) kako bi nosili drva za napraviti njegovu pogrebnu lomaču.

Riječ Smirna znači "gorak", a izvedena je iz riječi mira. Mira se koristila u balzamiranju mrtvih. Stoga smo u imenu ovog doba našli dvostruko značenje. Bilo je to gorko doba ispunjeno smrću. Dva su se trsa u okviru crkve sve više udaljavala s povećanom gorčinom prema istinskom trsu od strane lažnog. Smrt nije bila samo sjeme lažnog trsa,

već je čak i u istinskom trsu postojala puzajuća paraliziranost i nemoć jer su već bili odlutali od nepreljubničke istine iz prvih nekoliko godina nakon Pedesetnice; a nijedan istinski vjernik nije ništa jači i duhovno zdraviji i življi od svog znanja i pridržavanja čiste Riječi Božje, kao što je vidljivo po mnoštvu primjera u Starom zavjetu. Organizacija je rasla vrlo brzo potvrđujući i povećavajući smrt članstva, jer je vodstvo Duha Svetog bilo svrgnuto i Riječ je bila zamijenjena crkvenim vjerovanjima, dogmama i od čovjeka napravljenim ritualima.

Kada je Izrael ušao u nezakonit savez sa svijetom i brakom sklopio zajedništva, naposljetku je došao dan kad je svijet nadvladao i Babilon je odveo Božji narod u sužanjstvo. Dakle, kad su otišli u sužanjstvo, otišli su imajući svećenstvo, hram i Riječ. Ali kad su se vratili imali su rabine, teološki red farizeja, sinagogu i Talmud. A kad je Isus došao bili su toliko iskvareni da ih je On nazvao po njihovom ocu, đavlu, i to usprkos činjenici da su po tijelu bili od Abrahama. U ovom dobu vidimo da se događa ista stvar. Međutim, kako "sav Izrael" nije *Izrael*, već su istinski duhovni Izraelci bili mala skupina, tako će uvijek postojati mala skupina istinskih kršćana, Kristova nevjesta, dok On ne dođe po Svoje.

U ovom su gradu postojala dva poznata hrama. Jedan je bio hram podignut za proslavljanje Zeusa, a drugi je bio podignut Kibeli. A između ova dva hrama pronađena je najljepša cesta drevnih vremena, nazvana Zlatnom ulicom. Meni to opisuje daljnje prodiranje poganstva koje je već bilo započelo u prvom dobu, ali se znalo da postoji samo u Rimu. Povezivanje ta dva hrama, boga i božice, sjeme je marijanstva u kojem je Marija nazvana majkom Božjom i prima čast, titule i moći što joj daje sujednakost s Isusom Kristom. Zlatna ulica koja ih povezuje slika je pohlepe koja je potakla nikolaitske organizatore da povežu državu i crkvu jer su znali bogatstvo i moć koje im je to nudilo. Kao što je efeško doba bilo samo pogodno tlo za tragično pergamsko doba koje je još bilo u budućnosti, ovo je smirnijsko doba bilo kiša, sunce i hrana koji su osigurali groznu iskvarenost koja će potvrditi crkvu u idolopoklonstvu, što je duhovno bludništvo iz kojeg nikada neće ustati. Smrt je prodirala u nju od korijena do grane, a oni koji su njezini dionici, dionici su gorčine i smrti.

Ovo je doba trajalo od 170. do 312. godine nakon Krista.

POZDRAV

Otk. 2, 8: "Ovo govori Prvi i Posljednji, Onaj koji je bio mrtav i oživio."

"*Prvi i Posljednji, Onaj koji je bio mrtav i oživio*." Dakle, ovo nisu riječi čovjeka. Sam čovjek (kad bi mogao govoriti iz groba) bi rekao: "Ja sam prvi i posljednji, *onaj koji je bio živ i umro*." Prvo što se dogodi čovjeku je to da se rodi (živ je), a posljednje što se dogodi je da umre. Dakle, ovo ne govori čovjek. Ovo je Božanstvo. Čovjek (Adam) je uzeo život i pretvorio ga u smrt. Ali ovaj je ČOVJEK (Isus) uzeo smrt i pretvorio ju u život. Adam je uzeo nevinost i pretvorio ju u krivicu. Ovaj je uzeo krivicu i pretvorio ju u pravednost. Adam je uzeo raj i pretvorio ga u jezivu pustinjsku pustoš; ali Ovaj se vraća pretvoriti zemlju koja se ljulja i tetura s uništenjem u drugi Eden. Adam je uzeo život zajedništva i radosti s Bogom i pretvorio ga u pustinju duhovne tame koja je donijela sav grijeh, moralno propadanje, bol, patnju, zabludu i iskvarenost koja ratuje unutar ljudskih duša. Ali Ovaj je iz sve tragične smrti i srozavanja koje je ispunilo čovječanstvo donio život pravednosti i ljepote, tako da bi, kao što je grijeh nekoć kraljevao smrću, tako i ljudi sada kraljevali u pravednosti po Jednom, Kristu Isusu; i ne kao s prekršajem, iako je uistinu bio strašan, već je sada mnogo više Njegov dar za život vječni.

I evo ga ovdje, hoda među onima koje je On otkupio, štoviše, Svojom crkvom. A što su bili ti koji su bili otkupljeni? Nisu li mnogi bili poput Pavla, ubojice i iskvarenjaci? Nisu li mnogi bili poput razbojnika na samrti, pljačkaši i ubojice? Svi trofeji Njegove milosti. Svi vraćeni iz mrtvih. Svi OŽIVLJENI u Kristu Isusu, Gospodu.

Pitam se jeste li primijetili pozdrav prvom dobu i zatim primijetili ovaj ovom dobu? Pa, povežite ih. "Ovo govori Onaj koji drži sedam zvijezda u Svojoj desnici i hoda posred crkava. Ovo govori Prvi i Posljednji, Onaj koji je bio mrtav i oživio." To je jedna te ista osoba. I On nam daje do znanja da je crkva Njegova. Kao što je sjeme ploda usred ploda, tako je On, Kraljevsko Sjeme, usred crkve. Kao što sjeme samo u sebi ima život, tako je On začetnik života crkvi. Njegovo hodanje označava Njegovu neumornu brigu za nju. On je Nadpastir koji čuva Svoje. To je Njegovo pravo, jer On je kupio tu crkvu Svojom vlastitom krvlju. Ta je krv Božja krv. Onaj tko posjeduje tu crkvu je Bog, sam Bog. On je "Prvi i Posljednji". Ta titula znači vječnost. On je

bio mrtav i oživio. On je platio cijenu tako da je samo On vlasnik hrama Božjeg. On vlada njime. On je u njemu proslavljan. On zamjera svakome tko preuzima Njegovo Gospodstvo i autoritet. Bez sumnje, razlog iz kojeg On Sebe predstavlja svakom dobu kao Božanstvo je da upozori i ohrabri ljude. On upozorava lažni trs i ohrabruje istinski trs. Ovo je JEDAN ISTINSKI SVEMOGUĆI BOG. Njega slušajte i živite.

STANJE DOBA

Otk. 2, 9: "Znam tvoja djela i tvoju nevolju i siromaštvo - ali bogat si! - i pogrde onih koji se nazivaju Židovima, a nisu, nego su sinagoga Sotonina."

Nevolja je vrlo očito ključ ovog doba. Ako je u prvom dobu bilo nevolje, sada je kroz drugo doba predviđena pojačana nevolja. Nema sumnje da su se sljedeće Pavlove riječi odnosile na mnoštvo kršćana gdje god su bili na svijetu i u svakom dobu. Heb. 10, 32 - 38: "Ta prisjetite se prvih dana kad ste, tek prosvijetljeni, podnosili veliku patničku borbu: djelomice javno izvrgnuti porugama i nevoljama, djelomice pak tako što ste postali zajedničari onih koji su tako prolazili. I doista, s mojim ste okovima suosjećali i s radošću ste prihvatili otimanje svojih dobara znajući u sebi da imate bolji i trajan posjed na nebesima. Ne odbacujte dakle svoje pouzdanje kojemu pripada velika nagrada! Postojanosti vam doista treba da biste, izvršivši volju Božju, zadobili obećanje. Jer još samo malo: 'Onaj koji dolazi doći će i neće zakasniti. A pravednik će živjeti po vjeri; ako li se tko odvrati, neće mu se radovati duša moja.'"

Puko udruživanje ljudi dobra srca s istinskim vjernikom može lako za uzvrat njihovoj dobroti donijeti smrt.

Dakle, Gospod Bog Svemogući kaže: "ZNAM." On tu hoda posred svojih ljudi. Tu je, Nadpastir stada. Ali priječi li On progonstvo? Zaustavlja li On nevolju? Ne, On to ne čini. On jednostavno kaže: "ZNAM tvoju nevolju - uopće nisam neobazriv na tvoju patnju." Koji je to kamen spoticanja mnogim ljudima. Pitaju se poput Izraela da li Bog zaista voli. Kako Bog može biti pravedan i voljeti, ako stoji postrani i promatra kako njegovi ljudi pate? Upravo su to pitali u Mal. 1, 1 - 3: "Breme Riječi Gospodnje Izraelu po Malahiji. 'Ljubio sam vas,' govori Gospod. A mi rekosmo: "Po čemu si nas ljubio?" 'Ne bijaše li

Ezav brat Jakovljev,' riječ je Gospodnja. 'Ali Jakova sam zavolio, a Ezav mi omrznu: opustoših mu planine i baštinu za pustinjske šakale." Vidite, oni nisu mogli shvatiti Božju ljubav. Mislili su da je ljubav značila da nema patnje. Mislili su da je ljubav značila dijete s roditeljskom brigom. Ali Bog je rekao da je Njegova ljubav bila ljubav koja "bira". Dokaz Njegove ljubavi je IZABRANJE - da bez obzira što se dogodilo, Njegova je ljubav dokazana istinitom s činjenicom da su izabrani za spasenje (jer vas je Bog izabrao za spasenje u posvećenju Duha i vjeri u istinu). On vas može predati smrti kao što je predao Pavla. Može vas predati patnji kao što je predao Joba. To je Njegova povlastica. On je suveren. Ali sve je to sa svrhom. Da On nije imao svrhu, onda bi bio začetnik frustracije, a ne mira. Njegova je svrha da nakon što malo potrpimo, postignemo savršenstvo, budemo učvršćeni, ojačani i utvrđeni. Kao što je Job rekao: "On u nas stavlja snagu." (Job 23, 6b) Vidite, sam On je patio. Iz onoga što je propatio, naučio se poslušnosti. On je zapravo postigao savršenstvo iz onoga što je propatio. Heb. 5, 8 - 9: "Premda je bio Sin, iz onoga što je propatio naučio se poslušnosti te, postigavši savršenstvo, svima koji Mu se pokoravaju postao Začetnikom vječnog spasenja." Jednostavnim riječima, sam je Isusov karakter bio usavršen patnjom. A prema Pavlu, On je ostavio Svojoj crkvi mjeru patnje da i oni također svojom vjerom u Boga dok pate za Njega dođu do točke savršenstva. Zašto je On to želio? Jak. 1, 2 - 4: "Potpunom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje, znajući da kušanje vaše vjere rađa postojanošću! Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakvog nedostatka."

Zašto On stoji postrani? Razlog se nalazi u Rimljanima 8, 17 - 18: "Ako pak djeca, onda smo i baštinici: baštinici Božji a subaštinici Kristovi; ako doista zajedno trpimo, da zajedno budemo i proslavljeni. Jer smatram da patnje sadašnjeg vremena nisu dostojne usporedbe sa slavom koja će se otkriti u nama." Ako ne patimo s Njim, ne možemo s Njim kraljevati. Morate patiti da biste kraljevali. Razlog tome je da karakter jednostavno nije nikada nastao bez patnje. Karakter je POBJEDA, ne dar. Čovjek bez karaktera ne može kraljevati, jer je moć bez karaktera sotonska. Ali moć s karakterom je prikladna za vladati. A budući da On želi da dijelimo čak i Njegovo prijestolje po istoj osnovi po kojoj je On pobijedio i sjeo na prijestolje Svoga Oca, onda mi moramo pobijediti da sjednemo s Njim. A mala privremena patnja kroz

koju sada prolazimo nije dostojna usporedbe sa ogromnom slavom koja će se otkriti u nama kad On dođe. O, kakva su blaga sabrana za one koji su voljni ući u Njegovo kraljevstvo kroz mnoge nevolje.

"Ne čudite se, požarima što bukte među vama da vas iskušaju!" To je rekao Petar. Je li čudno da Bog želi da izgradimo kristolik karakter koji dolazi kroz patnju? Zaista ne. A svi mi imamo kušnje. Svi smo kušani i stegom odgajani kao sinovi. Nema ni jednog da ne prolazi kroz to. Crkva koja ne pati i nije kušana, koja nema toga - nije od Boga. Heb. 12, 6: "Jer koga Gospod ljubi, stegom ga odgaja; i šiba svakoga sina koga prihvaća. Ako ste pak bez stege, u kojoj su svi imali udjela, onda ste kopilad a ne sinovi."

Dakle, ovo se posebno stanje u Smirni mora primijeniti na svako doba. Ne postoji doba bez toga. Ne postoji istinski vjernik bez toga. To je od Boga. To je Božja volja. To je potrebno. Trebamo Gospoda da nas nauči istinu da imamo patiti i u patnji biti kristoliki. "Ljubav je strpljiva, dobrostiva je." Matej 5, 11 - 12: "Blago vama kad vas zbog Mene budu grdili i progonili i, lažući, svakojake zle riječi protiv vas govorili! Radujte se i kličite jer velika je plaća vaša na nebesima; ta progonili su tako i proroke prije vas."

Oblačna nebesa i životne oluje nisu znaci Božjeg neodobravanja. Niti su vedra nebesa i mirne vode znaci Njegove ljubavi i odobravanja. Njegovo je odobravanje bilo koga od nas jedino U LJUBLJENOME. Njegova je ljubav izborna koju ju je On imao za nas prije utemeljenja svijeta. Voli li On nas? O, da! Ali kako ćemo znati? Znat ćemo jer je On TAKO REKAO i očitovao da nas je volio jer nas je doveo k Sebi i dao nam od Svoga Duha postavljajući nas kao sinove. A kako ću Mu ja dokazati svoju ljubav? Vjerujući ono što je On rekao i ponašajući se radosno usred kušnji koje On, u Svojoj mudrosti, dopušta da se dogode.

"*Znam tvoje siromaštvo - ali bogat si*!" Tu je to ponovno. Vidite Njega kako hoda gore dolje posred Svoje crkve. Poput oca, On gleda dolje na svoju obitelj. On je Glava Svojih ukućana. On je opskrbnik. On je zaštitnik. Usprkos tome, On gleda na njihovo siromaštvo. O, kako se nepoučavani vjernik spotiče o ovo. Kako Bog može izdržati gledati na Svoje u vrijeme potrebe i jednostavno ne zaustaviti sve to - predati i obasuti ih svime materijalnim?

Tu morate ponovno vjerovati u ljubav i dobrotu i mudrost Božju. Ovo je također potrebno. Sjetite se, On je opomenuo: "Ne budite zabrinuti za sutra, što ćete jesti i što ćete odjenuti. Zna Otac vaš što

trebate. Onaj koji odijeva ljiljan i hrani vrapca, učinit će mnogo više za vas. Ove fizičke stvari nisu prave osnovne neophodnosti vašeg života, jer ničiji život nije u onome što posjeduje. Nego tražite radije najprije kraljevstvo Božje i pravednost Njegovu i sve će vam se materijalne neophodnosti nadodati." Božji ljudi nisu usmjereni materijalistički. Oni su usmjereni Kristu. Oni ne traže blaga koja su odozdo, već traže ona odozgor. To je apsolutno istina, većina kršćana NIJE bogata. Zapravo su na siromašnoj strani. Tako je bilo u Isusovom danu. To je vrijedilo u Pavlovom danu i trebalo bi vrijediti danas. O, to na žalost ne vrijedi danas, jer laodicejsko doba je doba ogromnog bogatstva, gdje je često kriterij duhovnosti obilje zemaljskih dobara. O moj Bože, kako je crkva bogata u dobrima. Ali kako siromašna u Duhu. "Blago vama, siromasi, jer vaše je kraljevstvo Božje. Kraljevstvo Božje NIJE jelo i piće." Ono nije materijalno. Ono je U nama. Bogat je čovjek bogat u Bogu, ne u svjetovnim stvarima.

"O," viče Duh, "vidim tvoje siromaštvo. Vidim tvoju potrebu. Nemaš jako mnogo, ako uopće imaš išta, čime bi se hvalisao. Ono što jesi imao, oduzeto ti je. Rado si se odrekao svojih imanja u zamjenu za vječna. Tebi se rugaju. Tebe preziru. Nemaš materijalna sredstva da se na njih osloniš. Ali si usprkos svemu tome bogat. Tvoja je sigurnost u Njemu koji je tvoja zaštita i vrlo velika nagrada. Tvoje kraljevstvo tek ima doći. Ali doći će. I bit će vječito. "Da, svjestan sam tvojih kušnji i jada. Znam kako je teško uklopiti se. Ali sjetit ću se svega toga kad se vratim zahtijevati vas kao Svoje i tada ću vas nagraditi."

Dakle, ovo uopće nije protiv bogatih ljudi jer Bog može spasiti bogatog čovjeka. Neka su od Božje djece bogata. Ali novac može biti takva zamka, ne samo onima koji ga imaju, nego i onima koji ga nemaju. Skroz tamo nazad u prvom dobu, Jakov je vikao onima koji su se uzdali u bogate ljude. "Nemojte s pristranošću imati vjeru našega Gospoda Isusa Krista." Tamo su se siromašni pokušavali ulagivati bogatima da bi dobili pomoć radije nego se uzdali u Boga. "Ne činite to," kaže Jakov. "Ne činite to. Novac nije sve. Novac nije rješenje." A ni danas nije rješenje. Imamo više bogatstva nego što smo ga ikad imali, a ipak se duhovno postiže manje. Novac nije ono s čim Bog radi. On se pokreće Svojim Duhom. I to kretanje Duha dolazi samo životu posvećenom Riječi.

SOTONINA SINAGOGA

Otk. 2, 9b: "Znam pogrde onih koji se nazivaju Židovima, a nisu, nego su sinagoga Sotonina."

Evo stiha koji će nositi važnu misao, ne samo zato što je po sadržaju vrlo neobičan, već je praktično također ponovljen u dobu koje je više od tisuću godina kasnije.

Otk. 2, 9: "Znam tvoja djela i nevolju i siromaštvo - ali bogat si! - i pogrde onih koji se nazivaju Židovima, a nisu, nego su sinagoga Sotonina." Ponajprije, riječ *Židovima* ne opisuje religiju židovskog naroda. To se odnosi samo na Judin narod i ima isto precizno značenje kao kad bih rekao da sam ja rođeni *Irac*. Ovi su ljudi govorili da su oni uistinu Židovi, pravi Židovi po rođenju. Bili su lažljivci. Oni nisu bili Židovi po rođenju i nisu bili Židovi po religiji.

Ako je sve ovo istina, što su oni bili? Bili su zavedeni ljudi koji su već bili dio crkve. Pripadali su lažnom trsu.

Nisu bili od prave crkve, već od lažne crkve, jer je Bog rekao da "su bili sinagoga Sotonina". Dakle, riječ za sinagogu nije ista riječ koju koristimo za crkvu. U Bibliji crkva znači "pozvani van" ili "sazvani". Psalmist je o ovim izabranim ljudima rekao: "Blažen kog TI IZABRA i k Sebi PRIVUČE: on boravi u dvorima Tvojim." Psalmi 65, 4. Ali značenje sinagoge je "skupština ili skup". To može biti dobro ili loše, ali u ovom je slučaju loše, jer ovo su oni čije skupljanje nije od Boga, već od njih samih. Izaija je o njima rekao: "Gle, sigurno će se skupiti, ali NE OD MENE; tko se protiv tebe skupi, zbog tebe će pasti." Iz. 54, 15. A budući da su ovi zasigurno bili protiv istinskog trsa, Bog će se jednog dana pozabaviti njima u uništenju.

Dakle, zašto u okviru crkve imamo izmiješane ljude, a koji se nazivaju Židovima? Razlog je ovaj: budući da su bili lažljivci, mogli su tvrditi što su god željeli. Mogli su reći što su htjeli kao da je to činjenica i zatim se toga čvrsto držati. I u ovom su slučaju mogli lagati s vrlo moćnom mišlju u umu. Nije li bilo tako da je rana crkva bila skoro, ako ne potpuno, sastavljena od Židova, čineći ih izvornim članovima Njegovog tijela? Dvanaest apostola bili su Židovi, a kasniji su apostoli bili ili Židovi ili obraćenici. Stoga bi kleti se da su Židovi dalo ljudima prvenstvo i pravo na izvornost. Reci laž. Čvrsto je se drži. Ne obaziri se na činjenicu ili povijest. Jednostavno ju reci i nastavi ju govoriti ljudima i ubrzo će ju ljudi prihvatiti.

Dakle, jeste li tu nešto uhvatili? Nije li taj isti duh danas upravo u crkvi? Ne postoji li skupina koja tvrdi da su oni izvorna i istinska crkva i da se spasenje nalazi samo u njoj? Ne tvrde li da oni imaju ključeve kraljevstva koje su primili od Petra? Ne tvrde li da je Petar bio njihov prvi papa i da je živio u Rimu kad ZA TO APSOLUTNO NEMA POVIJESNE ČINJENICE? A čak i njene najobrazovanije i najupućenije pristaše vjeruju njezinim lažima. Sotonina sinagoga! A ako je Sotona njezin otac i on otac laži, onda nije čudno da su ti u njegovoj sinagogi također lažljivci.

Razmotrite misao o pogrdi. Ovi iz Sotonine sinagoge u ovom slučaju nisu hulili na Boga (iako se to razumije samo po sebi), već su hulili na istinsku crkvu. Zasigurno. Kao što je Kajin progonio i ubio Abela jer je on (Kajin) bio od zloga i kao što su mrtvi formalni židovski sljedbenici (Isus je rekao da su oni bili od svoga oca, đavla) pokušali uništiti kršćane u prvih nekoliko godina prvog doba, sada ova ista skupina (lažni trs) čak još jače pokušava uništiti istinskog vjernika u drugom dobu. Taj duh antikrista raste.

Skupina koja je polako ušla u crkvu svojim DJELIMA (nikolaitizmom) više se ne boji izloženosti, već je otvoreno organizirana u skupinu sa svojim vlastitim skupljanjem i dolazi protiv istinske crkve s neprikrivenim neprijateljstvom.

Dakle, kad kažem da je to bila organizirana antikristova crkva, dajem vam istinu iz povijesti zajamčene vjerodostojnosti. Prva crkva osnovana u Rimu (mi ćemo slijediti razvoj njezine povijesti u pergamskom dobu) već je pretvorila Božju istinu u laž uvodeći poganske religiju s kršćanskim imenima i značenjem. Do drugog je doba to bilo toliko poganske (premda su tvrdili da su istinska crkva) da je Polikarp kao vrlo star prešao oko 2500 kilometara da bi ih preklinjao da se vrate. Nisu htjeli to učiniti. Imali su čvrstu hijerarhiju i čvrstu organizaciju i potpuni odlazak od Riječi. To je, dakle, Sotonina sinagoga puna pogrde u kojoj je već bilo sjemenje doktrine nikolaitizma i koja će uskoro biti stvarno sjedište ili moć sotonske religije. A ovo je sasvim točno, jer Otk. 2, 9b NE kaže da su ti ljudi OD Sotonine sinagoge, već kaže da SU SOTONINA SINAGOGA.

Ovaj duh antikrista nije nov. Ovo nije nešto što je upravo ušlo u crkvena doba. On je bio ovdje cijelo vrijeme. Da bi jasno razumjeli kako djeluje, kako se protivi Bogu i nadvladava u crkvi, pogledajte u

Stari zavjet i vidite to tamo. Razmotrimo ovaj duh kad se očitovao u Izraelu kad je izišao iz Egipta da bi bio crkva u pustinji.

Baš kao što je rana crkva počela pod čistom službom Duha Svetoga sa znamenjima i čudesima i očitovanjima takvima kao što su prorokovanje, jezici i tumačenje, mudrost, spoznanje i iscjeljenje, tako su u danima Izraela kad su napustili Egipat bili pod vodstvom Duha Božjeg koji se očitovao u darovima. Bog je bio vođa naroda. Zapravo, On je bio njihov kralj. On je bio Otac - Kralj. On se pobrinuo za Izrael kao što se muškarac brine o svojoj obitelji. Hranio ih je, vodio njihove bitke, odstranjivao njihove teškoće i rješavao njihove probleme. On se baš vrijedno bavio njima. Oni su bila jedina nacija kojoj je On uistinu bio Bog. Ali jednog su dana pogledali uokolo i vidjeli Filistejce i druge nacije s kraljevima nad sobom. To im je zapelo za oči i odlučili su da bi trebali počovječiti svoje vodstvo, pa su željeli kralja. Dakle, i sam je Bog namjeravao počovječiti vodstvo u Osobi Gospoda Isusa Krista, ali oni su ga pretekli. Sotona je znao Božji plan, pa je stavio u srca ljudi da preteknu Boga (Riječ).

Kad su pristupili Samuelu i zatražili kralja, Samuel je bio toliko zaprepašten da ga je skoro izdalo srce. Bog je vodio Svoj narod kroz ovog posvećenog, Pismom potvrđenog proroka i on se osjećao odbačenim. Okupio je narod i preklinjao ih da se ne okrenu od Boga koji ih je nosio kao djecu i dao im prosperitet i blagoslovio ih. Ali su oni ustrajali. Rekli su Samuelu: "Nikad nisi pogriješio u svom vodstvu. Nikad nisi bio nepošten u svom financijskom poslovanju. Dao si sve od sebe da nas održiš u skladu s Riječju Gospodnjom. Mi cijenimo čudesa, mudrost, brigu i zaštitu Božju. Mi vjerujemo u to. To nam se sviđa. I osim toga, ne želimo biti bez toga. Samo želimo kralja da nas vodi u bitku. Međutim, naravno, kad izađemo u bitku i dalje namjeravamo da naprijed idu svećenici i da ih Juda slijedi, a mi ćemo trubiti u turbe i vikati i pjevati. Ne namjeravamo prekinuti ništa od toga. ALI ŽELIMO KRALJA, KOJI JE JEDAN OD NAS, DA NAS VODI."

A Bog je rekao Samuelu: "Vidiš, nisu odbacili tebe, nego su odbacili MENE da ne kraljujem nad njima."

Kako je to bilo tragično. Nisu ni slutili da su, kad su tražili Boga da im dopusti da budu kao ostatak svijeta, odbacivali Njega, zato što je Bog odredio da Njegov narod postupa drugačije od svijeta. Oni nisu od svijeta i ne izgledaju kao svijet i ne postupaju kao svijet. Oni su razapeti svijetu i njima je svijet razapet. 2 Kor. 6, 17 - 18: "'Stoga

iziđite iz njihove sredine i odvojite se,' govori Gospod, 'i nečisto ne dotičite i Ja ću vas primiti. I bit ću vam Otac, a vi ćete Mi biti sinovi i kćeri,' govori Gospod Svemogući."

Vidite, jedina razlika između Izraela i ostalih nacija bio je Bog. Stavite Boga na jednu stranu, i Izrael je bio kao bilo koja druga nacija. Kad je Samson ošišao svoju kosu, bio je kao bilo koji drugi čovjek. Stavite vodstvo Duha Svetog na stranu i crkva NIJE NIŠTA NEGO SVIJET S PRIDRUŽENIM BOŽJIM IMENOM. Svijet i crkva su od iste mase, baš kao što su Jakov i Ezav bili od istih roditelja, ali Duh Božji čini razliku.

Nije važno nazivate li se kršćaninom. To može učiniti svatko. Stvar je u tome imate li ili nemate Duha Božjeg u sebi, jer ste bez tog Duha pokvareni; niste od Njegovih. Amen.

Ne jako davno pitao sam jednu gospođu je li kršćanka? Rekla mi je: "Hoću da znaš, gospodine, da ja svake noći palim svijeću." Kakve to uopće ima veze s tim? Ja sam metodist, ja sam baptist, ja sam pentekostalac. To nema nikakve veze s tim. Duh Sveti ili propadate.

Dakle, počevši skroz tamo nazad u prvoj crkvi, ljudi su počeli razmišljali i umovati kako poboljšati Boga. Počela su se pokazivati djela nikolaita. Zatim se formirala skupina. Odlutali su od obrasca Riječi. Potrebna je samo jedna promijenjena riječ i onda to malo kvasca sve tijesto ukvasa. Tko posrne u jednoj točki Zakona, kriv je za sve. Eva je samo promijenila jednu riječ. To će biti dovoljno.

I kada je formirana ta na Sotonu usredotočena skupina, počela je mrziti i boriti se protiv istinskih vjernika, insistirajući da su oni (tuđinci) crkva Božja.

Primijetite kako organizacija rađa mržnjom. Ona uništava zajedništvo. Stvara gorčinu. Mira znači upravo to. Smirna je bila puna toga . Gorčine. Korijen gorčine okalja mnoge. Stoga je ulazilo sve više i više okaljanja. Svako će doba osjetiti njegove ožiljke.

Smirnijska je crkva odlutala daleko od izvorne. Postala je hibrid. Hibridizirala se na način kao što je to učinila Eva. Vi znate da je hibrid ono što dođe iz miješanja dviju vrsta. Rezultat više nije čist poput originala. On je mješanac. Dakle, kad je Eva dopustila zvijeri da pomiješa svoje sjeme s njezinim, donijela je stvorenje zvano Kajin koji nije bio čisti čovjek. On je bio od ZLOGA. Primijetite kako je on bio drugačiji od Abela. Primijetite kako je on bio drugačiji od Šeta. On je

mrzio Boga i nije se htio pokoriti Riječi i progonio je i ubio pravednoga. Uzdigao je sebe iznad Riječi Božje.

Crkva je također otišla od onoga što je ona izvorno bila. Ona je hibrid. To jest, takozvana crkva je hibrid. Ljudi kažu: "Ja sam baptist." U početku ne bijaše tako. "Ja sam metodist." U početku ne bijaše tako. Umjesto neiskrivljene Riječi Božje, umjesto Duhom ispunjenih ljudi u crkvi koji su bili vođeni otkrivenjem danim od Duha, sada su crkvena vjerovanja i pravilnici i obrazovana nagađanja obrazovanih ljudi. Učenje je uzelo mjesto otkrivenju. Razum je zamijenio vjeru. Program je zamijenio spontanu hvalu u Duhu Svetom. Na početku ne bijaše tako. Cijela se vrsta promijenila. Postala je hibridna crkva.

Dakle, kad crkva postane hibridizirana, hoće li proizvesti čiste kršćane? Ne može. U njima nije život ili sjeme koje dovodi kršćane do rođenja. Vrsta svoju vrstu donosi. Baptisti donose još baptista i oni postupaju kao baptisti. Metodisti donose metodiste i oni postupaju kao metodisti. Ni jedni nisu znani po Božjoj sili, niti ne mogu biti jer nje tamo nema. Oni su znani po svom ceremonijalnom proslavljanju Boga i svojim crkvenim vjerovanjima i dogmama.

Kakav hibrid! Znate li koji je najpoznatiji hibrid na svijetu? S nama je vjekovima. To je mazga. Ona je križanac magarca i konja. Ona je čudna životinja. Ne može se razmnožavati. Nema život koji to može učiniti. Ipak, koliko radi! Ona može raditi više od konja ili magarca. Ali promotrite njenu narav. Tvrdoglava je i nikada se u nju ne možete pouzdati. Ona je savršena slika hibridne religije. Križanac istine i tame, jer konj je tip istinskog vjernika, a magarac slika nepravednog. Pomiješajte ih i imate sterilnu, formalnu religiju. Ona nema sjeme života. Mrtva je. Može razgovarati o istini, ali ju ne može proizvesti. Nema Boga u svojoj sredini, a ipak se okuplja i razgovara o Bogu i sve vrijeme sustavno poriče silu. Oni će poreći Riječ u samo Ime Gospodnje. I za njih nikada nema nikakve nade. Shvaćate li da nijedna organizirana religija nikada nije imala probuđenje? Nikada! Jednom kad su se organizirali, umrli su. Nikad se ne mogu vratiti. Ne mogu. To vam mogu pokazati u tipu. U Izlasku 13, 13: "Svaku prvinu magaradi otkupi janjetom. Ako je ne otkupiš, slomi joj vrat. A svakoga prvorođenca između svoje djece otkupi." Vidite, magarac može biti otkupljen. Svaki jadni grješnik može biti otkupljen krvnom žrtvom Isusa Krista ili odbacivanjem Krista biti i sam odbačen. Ali mazgu ne otkupljujete. Za nju nema otkupljenja. Za nju nema krvi. Ne može biti

jer se mazga sklanja u crkvu, dok se magarac sklanja u krv. Mazga u sebi "nema sjemena" koje se može oživjeti, ali magarac ima sjeme.

Evo, baš sam prije nekoliko tjedana čitao jedan uvodni članak. Da, bio je to uvodni članak nespašenog poslovnog čovjeka, ne kršćana. Rekao je da je zapanjen crkvama. Nije ih mogao razumjeti. Imali su seminare pune profesora koji su naučavali Riječ Božju da bi ju uništili. Dakle, ovaj čovjek to nije mogao shvatiti. Bio je zgrožen time. Rekao je da bi mogao razumjeti da to čini ateist ili komunist ili slobodoumnik ili netko drugi. Ali kad je sama crkva uništila Riječ Božju to je bilo ravno ubojstvu s predumišljajem. ETO VAM VAŠE HIBRIDNE RELIGIJE. PROBUDI SE, AMERIKO, PRIJE NEGO JE PREKASNO!

Kad crkva ode od Riječi, vjerovat će bilo što. To je poput Eve. Kada je Kajin rođen, rekla je: "Muško sam čedo dobila od Jahve!" Dakle, shvaćate li da je ona to zaista mislila? Mislila je da je dobila muško čedo od Jahve. Vidite, jednom kad je bila zavedena uzimajući Sotoninu riječ umjesto Riječi Božje, tada je mislila da je sve što je rekla bilo ispravno. Ako je rekla da je dobila muško čedo od Boga, onda je dobila muško čedo od Boga. Ali Bog je u Svom svemiru postavio zakone. Dobro sjeme može samo donijeti dobar plod, a zlo sjeme može donijeti samo zao plod. Dakle, svako će sjeme, iako različito, koristiti istu zemlju, hranu, vlagu i sunčevu svjetlost, ali donijet će prema svojoj vlastitoj vrsti. Primijetite povijest Kajinove loze. Primijetite povijest Šetove loze. Samo jedna razlika među njima - originalno sjeme. Ništa drugo.

Ako stvarno pažljivo pogledate ovu Evinu izjavu, primijetit ćete da je ona imala više razumijevanja nego što većina shvaća. Ona sina nije pripisala Sotoni jer bi ga to izjednačilo s Bogom. Samo je Bog mogao stvoriti jajašce u Marijinoj utrobi. Sotona to nije mogao učiniti. Eva je to znala. Sotona može samo izopačiti. Tako ju je on zaveo s pogrešnim sjemenom. Zmijčevo je sjeme bilo to koje je donijelo Kajina. Adamovo je sjeme bilo to koje je donijelo Abela i Šeta. *To je sjemenje prošlo kroz sasvim isti proces, ali su djeca bila različita, jer su bila od različitog sjemenja.*

Ona je vjerovala da je Kajin bio od Boga. Prihvatila je đavolovu laž kao Božju istinu. To je točno ono što mi imamo sada. Crkve postavljaju sebe kao izvore istine, ali u njima istine nema; a ipak se njihova rođena djeca kunu njima i čak će ubiti da podrže njihovu pogrešku.

Ako mislite da je to preuveličavanje, pročitajte cijelo 3. poglavlje 2. poslanice Timoteju i prvih pet stihova četvrtog poglavlja. 2. poslanica Timoteju 4, 1 - 5: "Zaklinjem te, stoga, pred Bogom i Gospodom Isusom Kristom, koji će suditi žive i mrtve o Svom pojavljivanju, i kraljevstvom Njegovim: propovijedaj Riječ odmah, bilo zgodno ili nezgodno; uvjeravaj, opominji, ohrabruj sa svom strpljivošću i doktrinom. Jer doći će vrijeme kad neće podnositi zdrav nauk, nego će prema vlastitim požudama sami sebi nagomilati učitelje da im škakljaju uši; od istine će uši odvratiti i bajkama se okrenuti. A ti trijezan budi u svemu, podnesi patnje, vrši djelo evanđeliste, službu svoju potpuno ispuni!"

Kada si je crkva dopustila udaljiti se od originala, poput Adama i Eve, nastupila je smrt.

U njoj nema snage. Postala je nakaza. Onog časa kad je crkva krenula prema formi i ceremoniji i prema svećenstvu organiziranjem propovjednika u skupinu koja je odlučivala o vodstvu bez obzira na Duha Svetoga i Njegovu Riječ, tog je istog trenutka ušla smrt i počela je biti bolesna i kad je postala bolesna promijenila se u nemoćnu skupinu ljudi čije je jedino oružje bilo prepiranje. Nije mogla proizvesti ništa u Duhu, jer su se njezine nade uzdale u program, a ne u vjeru u Njegovu Riječ. Sijali su program, pa su žnjeli program. Sijali su izopačenje, pa su žnjeli izopačenu djecu.

Dirali ste u Boga i žanjete točno ono što ste ubacili. Čovjek bi to trebao naučiti iz prirode. Dirao je u prirodu. Ubacio je svoje vlastite ideje u prirodu i preslagao molekule itd. i sada žanje vihor. Pogledajte samo kako su uzgojili pile. Ono je toliko napredno uzgojeno da je stroj za leženje koji ulaže velik napor. Nije dobro za hranu i mekano je i nekvalitetno za jelo. U meso koje jedemo ubacuju tvari i zbog toga se ljudsko tijelo mijenja tako da žene postaju uže u bokovima i šireg ramena, a muškarci postaju upravo suprotno. Dakle, ako se poigravate s prirodom i dobijete nakazu i suprotan rezultat, što će se dogoditi ako promijenite istinu u laž? Odgovor je: razmnožit ćete antikrista, bezbožni sustav religije koji je toliko izopačen da neće izgledati kao original ili proizvoditi što i original. Jedino rješenje koje Bog ima za situaciju poput te je ognjeno jezero.

To je jadno smirnijsko doba umiralo. Kad je umrlo, nikada nije se vratilo. Ni jedno se doba nikada ne vraća. Ni jedno se probuđenje nikad ne vraća. Ne može u sebi imati Božji život prirodnim rađanjem.

Potreban je preporod odozgo. Ovo je posljednje doba počelo s vatrama pentekostalnog probuđenja i oni su to nazad organizirali. Umjesto uzimanja Riječi, uzeli su svoje vlastite ideje i učinili upravo ono što je učinilo svako doba - zamijenili Riječ priručnikom. Samo iskoračite izvan tog priručnika i vidite što će se dogoditi. Brate, vani si. I progonit će te i skriviti to na Boga. A kako vole svoju organizaciju. Nije ni čudo. Oni su pentekostalci druge generacije, a budući da Bog nema unuke oni su tek djeca svojih očeva, znana po svojim crkvenim vjerovanjima i obliku proslavljanja. Oni mogu govoriti o onome što je nekad bilo, ali ne mogu to proizvesti. Nekada su imali munju, ali gotovo sve što je ostalo je grmljavina. Ali pustite im da vam govore o slavama svog pokreta. Reći će: "Da, gospodine, želim da znaš da je ovo pokret kojeg nije započeo nijedan čovjek. Došao je spontano. Duh se spustio po cijelom svijetu. Zaista, dobili smo ono što sto su imali na Pedesetnici. To nije bilo od ljudi, već od Boga." ZAŠTO TO ONDA NISU ODRŽALI TAKVIM? AKO JE TO BOG ZAPOČEO, KAKO TO DA BOG TO NIJE MOGAO ODRŽATI I DOVRŠITI? Ako Bog nije napisao priručnik crkvenih vjerovanja i formula i dogmi da bi započeo to, kakvo su pravo onda oni imali učiniti to? Bog je izlio Svoga Duha na baptiste, metodiste, nazarene, adventiste, prezbiterijance, braću, crkvu Božju (nekoliko tako nazvanih), itd. Sva su ta braća odgojena na različitim doktrinama, pravilnicima, crkvenim priručnicima, itd. Bog je sve to pomeo na jednu stranu, On je uništio njihove dispenzacijske teorije i vratio darove Duha, dokazujući da je On isti jučer, i danas i zauvijek. Ali jesu li ti pentekostalci naučili svoju lekciju o organizaciji? Ne, nikako. Organizirali su se nazad i napisali svoje vlastite udžbenike, pravilnike i crkveni priručnik, knjigu zajedništva, itd. s jednom idejom u umu, a to je dokazati da oni sada imaju svu istinu, znaju sve odgovore, te su zato Božja elita koja zna put i može ga pokazati drugima kao od Boga određeni vodiči. Ali oni to nemaju. Hibridizirali su se kao iste one skupine iz kojih su izišli. Ako žele biti u nevjesti, morat će izići upravo kao i njihovi preci.

Oni su poput svih ostalih. Probuđenje je završeno. Pokušavaju živjeti ime, a mrtvi su. Uzeli su organizaciju, sve vrijeme govoreći o Duhu Božjemu. Govore o dokazu Duha Svetoga. Ali zaboravljaju da đavao također može govoriti u jezicima. U njihovoj je sredini potpuna zbrka Babela, a oni to nazivaju Duhom Božjim. Još jednom vidimo da čovjek govori Bogu, umjesto da Bog govori čovjeku.

Dakle, možda bi me željeti izgrditi upravo ovdje za ono što sam rekao. U redu. Oni se nazivaju pentekostalcima i cjelovitim Evanđeljem. Neka dokažu to. Na Pedesetnici je vatra ušla u oblaku i razdijelila se nad svakim od njih kao jezik i spustila se na svakog. Gdje je vatra? Na Pedesetnici su govorili u jezicima, a ljudi koji su slušali su razumjeli. Gdje je to? Cijelo je mnoštvo vjernika djelovalo kao jedna obitelj. Pentekostalci su jednako mnogo razdijeljeni kao bilo koja skupina u povijesti. Nijedan se čovjek nije usudio pridružiti ranoj crkvi, već samo od Boga pridruženi. Oni imaju jednako mnogo jaraca među sobom kao bilo tko. Tvrde da su cjelovito Evanđelje, ali to ne mogu dokazati. Njihove su crkve bez sile kao bilo koja od njih. Ako su oni cjelovito Evanđelje onda bolje da priznamo da je Biblija pogriješila kada opisuje ljude cjelovitog Evanđelja na Pedesetnici. Oni pjevaju: "U meni se dogodila velika promjena." U pravu su. Ali promjena nije bila nabolje. Vrijeme je da se vrate Bogu. Imaju ime da žive, ali su mrtvi. Jezici nisu dokaz probuđenja. To je dokaz smrti. Jezici su proglasili dokaz da je ceremonijalna religija Židova bila završena, da je počela nova era. Jezici danas daju znak da se spusti zastor na poganska crkvena doba i Evanđelje se vraća Židovima. Ljudi govore o jezicima koji navještavaju veliki duhovni pokret. Propustili su priliku. Istina je da to piše kraj svim čovječjim idejama, programima i kraljevstvima, i uvodi se Kraljevstvo Božje. Probudite se ljudi Božji. Probudite se.

Ako ne mislite da je ovo istina, samo poslušajte ovo. Po cijelom svijetu u objema, pentekostalnim i fundamentalističkim skupina, organiziraju poslovne ljude. Oni su nahrupili na propovjedaonicu bez poziva od Boga. Nazivaju se ribarima ljudi i utemeljiteljima Božjeg pokreta i kažu da je nadarena služba iz Efežana 4, 10 - 13 koju je Bog dao crkvi pretrpjela neuspjeh, tako da oni preuzimaju. Evo nas upravo usred ispunjenja proroštva zvanog Korahova protivljenja, a oni čak ni ne znaju da su ga oni ispunili. Slijepo nastavljaju propovijedati iskustvo za istinu. Neka bi im se Bog smilovao. Neka bi im se otvorile oči prije nego je prekasno. O, poslušajte me. Kad je prestiž novca, društveno vodstvo, poslovna sposobnost ili puka umna vještina ikada kvalificirala čovjeka za duhovno vodstvo ili pridavala ikakvu važnost Riječi Božjoj? I kad su se na bilo koji način materijalnost ili ljudske vrijednosti počele pokazivati kao sredstvo po kojem Bog radi umjesto SAMOG Duha Svetog, onda se borimo protiv Boga, ne za Njega.

Dakle, želim ovo objaviti ovdje. Ne govorim protiv starješina u crkvi. Ne, nikako. I taj starješina može biti toliko siromašan kao najsiromašniji čovjek ikad ili biti najbogatiji čovjek na svijetu sve dok je on starješina u srcu i djelu. Ja ne bih oklijevao postaviti bilo kojeg čovjeka koji ima prave duhovne kvalifikacije kao starješina ili đakon, bez obzira na njegove financije ili društveni položaj. Ali kada vidite da društvena ili financijska struktura ulazi u crkvu koja razdjeljuje ljude na bilo koji način - to nije od Boga. To je još jedan znak vremena u ovom materijalno bogatom, ali duhovno osiromašenom laodicejskom dobu u kojem mi sada živimo.

"Znam tvoje siromaštvo." Jeste li primijetili da je njihovo siromaštvo u tom istom stihu povezano sa sinagogom Sotoninom? Da, to je bogata, moćna organizacija koja ima bogatstvo i uvijek izgurava male ljude koji služe Bogu. Kada se Duh Božji pokreće u srcima ljudi, tko to ostavlja građevine i imovinu? Malo stado uvijek pretrpi neuspjeh od velike organizacije. I gdje onda ljudi odu? Proslavljaju u kućama, starim skladišnim zgradama i suterenima, baš kao što su činili kad su išli u katakombe.

Ti su ljudi bili siromašni u dobrima ovoga svijeta. Zasigurno. Ali bili su bogati u Duhu.

"Znam njihove pogrde." Dakle, ovdje se ne misli da ovi lažljivci hule na Boga, iako se to razumije samo po sebi. Već oni hule na istinsku crkvu. To je uvijek tako. Jeruzalemski su Židovi hulili na crkvu na početku. Isto su tako činili poganski mnogobošci. Ako će o ikome biti loše govoreno, to će uvijek biti istinsko sjeme. U Neronovom su danu kršćani bili okrivljeni za svaku katastrofu - čak i za spaljivanje Rima. U komunističkim je zemljama malo stado uvijek prvo za istrebljenje iako zapravo beznačajno veličinom. Iako su kršćani divni, lojalni ljudi koji čine samo dobro, uvijek će biti progonjeni do kraja da bi bili fizički uništeni.

Razlog što je to tako je zbog toga što su oni ukor bezbožnicima. Oni jako strše pred zlima. A iako pravedni ne namjeravaju nauditi zlima, već žele činiti samo dobro, redovito se nađu dovedeni u sukob kao što je bio Ivan Krstitelj s Herodom. Jer Ivan nije želio nauditi ni Herodu niti njegovoj supruzi, već ih spasiti od Božjeg gnjeva. To nije bilo samo potpuno pogrešno shvaćeno i tome apsolutno suprotstavljeno, već je zbog toga Ivan smaknut. I za sve dobro što čine Božji ljudi, još su uvijek javno posramljeni i ubijani. Zasigurno mora postojati neka

zlokobna sila iza ljudi koji su toliko bez savjesti da bi uzvratili zlom onima koji su im učinili dobro. Da, postoji takva sila. To je Sotona. Odgovor se nalazi u sljedećem stihu.

DESET GODINA NEVOLJE

Otk. 2, 10: "Nemoj se bojati onoga što ćeš pretrpjeti! Evo, neke će od vas đavao baciti u tamnicu da budete iskušani; i imat ćete nevolju deset dana. Budi vjeran u smrti i dat ću ti vijenac života."

Svaki put kad Gospod upotrijebi ove riječi: "Ne boj se," znači da je blizu angažman koje će uključivati veliku opasnost i patnju i neimaštinu. Dakle, On ne kaže na bezobziran, otresit način: "Dolazi nevolja." To bi nekog uplašilo. Već kao što majka koja taman prije nego što ugasi svjetlo nježno kaže svome djetetu da se ne bi uplašilo: "Nemoj se sada bojati jer će se svjetlo ugasiti i bit će mrak. Ali zapamti da sam ja ovdje s tobom." Tako On kaže: "Nemojte se bojati čovjeka ili onog što vam on može učiniti. Ja sam s vama i dosta vam je milost Moja. Kad kroz vodu prođete, neće vas preplaviti. Čak ni u smrti niste poraženi. Više ste nego pobjednici."

Veliki je apostol Pavao znao iz iskustva stvarnost tih riječi i napisao je u Rimljanima 8, 35 - 59: "Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? Mač? Kao što je pisano: 'Zbog tebe nas ubijaju cijeli dan; drže nas ovcama za klanje.' No u svemu tome više smo nego pobjednici po Onomu koji nas je ljubio. Jer uvjeren sam da nas ni smrt, ni život, ni anđeli, ni vlasti, ni sile, ni ovo sadašnje ni ono buduće, ni visina ni dubina, niti ikoje drugo stvorenje, neće moći rastaviti od ljubavi Božje koja je u Kristu Isusu, Gospodu našemu." Ne, ne trebamo se bojati. Njegova ljubav izgoni sav strah.

Primijetite sada što On kaže: "*Neke će od vas đavao baciti u tamnicu da budete iskušani.*" Židovi su to činili upravo tada. Poganski su svećenici to činili upravo tada. Upravitelji koji su se pokušavali ulagivati javnosti, budući da je narod volio arenu, bacili su na tisuće kršćana u njihovu smrt, uništavajući ih lavovima i gladijatorima. Kakve veze đavao ima s ovim? Zašto okriviti njega? Ah, da, ali iza svega toga je đavolova mržnja. On je iza svega toga jer on mrzi Boga. Ono za čim Bog čezne, Sotona mora pokušati uništiti. Ali, pazite. Evo nešto

prosvjetljenja. Ako je Sotona iza Židova koji prozivaju kršćane na sud, onda ti Židovi nisu od Božje religije, već đavolske. Njihov je skup također od sinagoge Sotonine. I ako je Rimokatolička crkva ubila mnoštva vjernika u mračnom dobu, da, i u svim dobima, onda su oni od đavla i također pripadaju Sotoni.

A ako mislite da je ovo šokantno, pričekajte samo da se ispuni proroštvo iz Otk. 13. Upadljiva je istina da u tom poglavlju su Sjedinjene Američke Države. Upravo je broj trinaest simbol ove nacije. Počela je s trinaest kolonija. Njena zastava ima trinaest zvijezda i trinaest pruga. I tamo je njezina sudbina u trinaestom poglavlju. U ovom će se liku, koji je spomenut u ovom poglavlju, naći sva opačina zvijeri koja je bila prije njega. Kao što je zvijer ustala na Nicejskom koncilu, tako će taj lik izaći iz Svjetskog koncila crkava sa svom bezbožnom i sotonskom silom da iskali gnjev đavla na istinski Božji trs. Bit će to ponavljanje izvedbe čitavog đavolskog lukavstva i okrutnosti.

One koji se bore protiv Božjih poniznih, i rugaju i uništavaju - neka to čine. I zaista će to činiti. I sve u Ime Boga i religije. Ali lažu. Oni nisu od Boga. Oni su od svoga oca, đavla. Oni se, svojim djelima protiv BILO KOJIH ljudi, razotkrivaju što su. Neka se organiziraju i odbace malo stado. Oni samo dalje svima otkrivaju da su od đavla. Oni su lažni trs - trs koji ubija. Njihova mržnja dokazuje tko su oni. Oni su nikolaitska antikristovska crkva.

"Bit će bačeni u tamnicu." Da, prozvani su na sud i lažno optuženi i kušani i zatvarani. I naravno, sve je to učinjeno u ime religije i doličnosti i teške povrijede nedužnosti. Sve učinjeno za dobar cilj. To me podsjeća na odluku vrhovnog suda o molitvi i čitanju Biblije u školama. Tko je iza toga? Sotona. To je samo još jedna provala gnjeva protiv Boga.

"Imat ćeš nevolju deset dana." Evo proroštva. I s njim je sredstvo određivanja životnog vijeka smirnijskog doba. Dioklacijan, najokrutniji od svih careva, pokrenuo je strašnu kampanju protiv Božjih svetih koja bi, da nije bilo Božje milosti, zatrla sve vjernike. Bila je najkrvavija u povijesti i trajala je deset godina (deset dana iz Otk. 2, 10b) od 302. do 312.

"Budi vjeran u smrti." On ne kaže budi vjeran *do* smrti, već *u* smrti. [U KJV prijevodu Biblije na engleskom jeziku korištena je riječ "unto", za razliku od riječi "until" koja znači "do". - prevoditelj] Možda

ćeš morati zapečatiti svoje svjedočanstvo svojom krvlju. Tisuće, štoviše, milijuni su umrli tijekom svih doba. Umrli su u vjeri. Poput Antipe, vjernog svjedoka, nije im stalo do života *u* smrti. Često mislimo da bi bilo gotovo nemoguće biti mučenik. Ali usudite se prisjetiti da je vjera koju mi svakodnevno koristimo da bi pobijedili u Kristu Isusu ista vjera koja je podupirala Polikarpe i sve mučenike. Ključna će vjera dati ključnu milost za ključni čas. Blagoslovljen Bog zauvijek!

"I dat ću ti vijenac života." Budući da čak ni čaša hladne vode dana u Ime Gospodnje neće proći bez nagrade, kako će velika biti nagrada onome tko da svoj život kao mučenik za Ime Gospoda Isusa. Možda možemo dobiti malu predodžbu ako usporedimo ovaj vijenac s vijencem osvojenim u utrci. U 1 Kor. 9, 24 Pavao kaže: "Ne znate li da oni što u trkalištu trče, doduše svi trče, ali jedan prima nagradu? Trčite tako da dobijete!" Vijenac dan pobjedniku olimpijske utrke bio je vijenac od maslinovih grana. Ali vijenac o kojem je rečeno ovdje u Otkrivenju, dan mučeniku, kraljevski je vijenac. Isus ga naziva vijencem života. Jedan je vijenac za one koji su se trudili, drugi je za one koji su davali. Oba su vijenca neraspadljiva. Oni neće propasti. Pobjednici svjetovne životne utrke uskoro će izgubiti radost pohvala svijeta. Njihova će slava iznevjeriti. Ali onima koji daju svoje živote za Boga, bilo svakodnevnim trudom bilo prolijevanjem svoje krvi kao krunskom žrtvom svojih života, bit će dan vijenac života.

Premalo se vremena provodi u radu za vječne Božje nagrade. Premalo se cijeni Božja plaća. Ako vjerujemo u stvarnost uskrsnuća tijela i stvarno vječno kraljevstvo, onda bi trebali sabirati u nebu ta dobra blaga koja su raspoloživa vjernim svetima.

NAGRADA ZA POBJEDU

Otk. 2, 11: "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama! Onome tko pobijedi nipošto neće nauditi druga smrt."

Sada Duh još jednom govori svim dobima. Ova je poruka da nas utješi danas kao što je tješila našu braću svih drugih doba. A On nam kaže da nam druga smrt neće nauditi.

Svi mi znamo da je druga smrt ognjeno jezero. Otk. 20, 14: "I smrt i pakao bijahu bačeni u jezero ognjeno. To je druga smrt." Naravno, to znači da su svi oni koji su bili u njemu bili bačeni u

ognjeno jezero. Dakle, želim vam ovdje nešto izložiti. To će bez sumnje potaći ljude da komentiraju moju čudnu doktrinu. Ali ja ovdje stojim na autoritetu Riječi Božje i poričem da nevjernik ide u vječni pakao i tamo vječno gori. Kao prvo, pakao ili ognjeno jezero ili kako ga željeli nazvati, nije vječan. Kako može biti ako je imao početak? U Mt. 25, 41 kaže da "je oganj vječit bio pripravljen za đavla i njegove anđele". Dakle, ako je bio pripravljen, onda nije bio bez početka. Ako je imao početak, onda ne može biti vječan. Naravno, možda ste se spotakli o predodžbu riječi "vječit". Ali ta riječ znači "od vijeka do vijeka" i pridružena su joj drugačija značenja. U 1 Sam. 3, 13 - 14 Bog je rekao Samuelu da će On osuditi dom Elijev dovijeka i da "dovijeka" više neće prinositi žrtve kao Njegovi svećenici. A u 2 Kr. 2, 27 Salomon je isključio posljednje Elijeve potomke iz svećenstva. To je bilo četiri generacije, ili tako nešto, kasnije. Sada možete vidjeti da se "vječito" ne može usporediti s onim što je "vječno" ili onim što nema početak ni kraj. Ovdje u ovom slučaju riječ vječit znači "do točke iščezavanja". Upravo se to dogodilo. Iščezli su.

Pogledajte riječ "propast" u 2 Sol. 1, 9: "Oni će biti kažnjeni vječitom propašću." U grčkom "propast" definitivno znači istrebljenje. A riječ "propast" NE znači *propadanje*. Dakle, "propadanje" znači da nešto traje i traje u raspadanju. Što onda može značiti vječito istrebljenje? To ne znači nastaviti istrebljivati, jer bi to bila riječ "propadanje", umjesto "propasti". To znači *propasti do konačne točke*. Dovršiti to.

Možda se sada pitate kada možete koristiti tu riječ "vječan", a ne koristiti je na način na koji smo naučeni. To je jednostavno. Kad se tiče Boga znači biti bez početka ili kraja, i uvijek trajati i nikad ne prestati. I kad govorite o vječnom životu, imate to na umu, što je život Božji. "Ovo je to svjedočanstvo: Bog nam je dao život vječni i taj je život u Sinu. Tko ima Sina - ima život." Dakle, samo sinovi Božji imaju vječni život, takav da nikad nije imao početak nego je uvijek postojao. To je točno. Vi imate nešto u sebi upravo sada što je vječno - bez početka ili kraja. To je Duh Božji. To je dio samoga Boga. To je život Božji.

Dakle, ako će grješnik ići u pakao i zatim patiti isto kao što vi idete u nebo i uživate u nebu, onda on ima istu vrstu života koju vi već imate.

Pa, možda će onda biti onih koji kažu da vječni život označava blagostanje djece Božje. U pitanju je njihovo blagostanje i uživanje. S

druge strane, grješnik ide svojoj kazni, tako da drugu smrt možemo svesti na pitanje kazne i mjesta. Vječni život znači nebo, a vječna kazna znači pakao. Bili biste iznenađeni ljudima, koji su veličani kao teolozi, koji su to vjerovali. Ali znate li što to čini? To čini vječni život pitanjem geografije umjesto Osobe. Vječni život je Bog - Gospod Isus Krist. Ne shvaćam kako bi itko mogao vjerovati takvu stvar, da je vječni život pitanje mjesta. Zapanjuje me misliti o tome.

Ne, nikako. Postoji samo jedna vrsta vječnog života. Ima ga Bog. Ako imamo Boga, imamo vječni život u i kroz Njega.

Tako vidite, ta se riječ vječan ili vječit može upotrijebiti na razne načine, ali kad se tiče Boga, budući da je On ono što jeste, ima jedno značenje. Ono je vijek Boga. Ne možete ga tako pripisati ni jednoj drugoj stvari. Samo je Bog vječan i zato što On živi, mi živimo s Njim.

Dakle, neka nitko ne kaže da ja ne vjerujem u ognjeno jezero i u kaznu. Vjerujem. Ne znam koliko će to dugo trajati, ali će na koncu biti uklonjeno. U Otk. 21, 8 kaže da će ti spomenuti grješnici imati svoj *udio* u ognjenom jezeru. Ali ispravno tumačenje riječi nije "udio" već je "vrijeme". Vidite, to vam je tu.

Tako će zlikovci biti bačeni u pakao (Had ili grob), a pakao u ognjeno jezero. Odvojeni od Boga. Koja će to strašna stvar biti.

Ali s pravednima neće biti tako. Oni se ne trebaju bojati. Njih je Bog otkupio. Oni su u Njegovom krilu. Oni su pobjednici. A tko je onaj koji pobjeđuje? Onaj tko vjeruje da Isus jest Krist.

Zašto će ovaj pobjednik, ovi vjernik, umaknuti i otići u oblasti vječnog života i blaženstva? Zato što je Isus platio cijenu da nas otkupi od grijeha. On je ispunio prazninu razdvajanja i mi koji bijasmo daleko sada smo približeni krvlju.

I oni nikada neće doći na sud. Oni nikada neće biti u tom ognjenom jezeru. Nikada ne mogu biti izgubljeni jer On neće izgubiti ni jednoga od njih. Ni jedan od otkupljenih neće biti nigdje osim tamo gdje je Isus.

Znate li zašto je to? Ilustrirat ću vam to. Ja imam malog dječaka, Josepha. On je dio mene, bez obzira što se dogodilo. Da sam bogataš, najgore što bih mogao učiniti bilo bi razbaštiniti ga, ali ne postoji ništa što bih ikad mogao učiti da ga poreknem. Ne mogu jer je on dio mene. Evo, načinimo pregled krvi. Usporedimo njegovu krv s mojom. To će dokazati da je Joseph moj sin. On je moj.

Pregled krvi pokazuje pripadate li Bogu ili ne.

Ne mogu da ne mislim na vrijeme kada sam jahao čistokrvne hereforde u Coloradou. Morali smo tu stoku dovesti za državnu inspekciju ako smo željeli da pasu na državnom području za pašu. Ali nisu dopuštali ni jednu jedinu životinju koja nije na uhu imala krvnu markicu. Ta je markica označavala da je čistokrvna. Renđeri koji su ih pregledavali nisu ni jednom pogledali žig vlasnika. Gledali su samo markicu kako bi vidjeli da je krv bila ispravna krv. Haleluja. Ako je ispravna krv, mora biti u redu.

Znate, Bog je pogledao dolje i proglasio: "Duša koja zgriješi, ta će i umrijeti. Odvojena je od Mene. Ne može Mi se približiti." Mi znamo da su svi sagriješili i lišeni su slave Božje. To je značilo da su svi umrli, svi su bili odvojeni i jednog će dana doći vrijeme kad će i taj komadić života biti prekinut i bit će gotovo. Ali Bog je u ljubavi uzeo životinju i uzeo njen život namjesto života grješnika.

U Starom je zavjetu grješnik donio janje. Stavio je svoju ruku na janje dok je svećenik zaklao janje. Osjetio je krvarenje i čuo blejanje. Osjetio je ukočeno tijelo u smrti. Vidio je kako dim poškropljene krvi uzlazi Bogu. Znao je da je janje uzelo njegovo mjesto. Znao je da je janjetov život oduzet za njegov. Ali život tog janjeta bio je životinjski život i nije se mogao vratiti na grješnika da ga učini čistim. Tako je on otišao s istom željom za griješiti. Izišao bi s grijehom na svom umu i vratio se i prinio žrtvu za istu stvar, godinu dana kasnije.

Ali u Novom zavjetu nije tako. Naše umiruće Janje je Sin Božji koji je dao Svoju krv kao otkupninu za mnoge. Vjerom uzlazimo i stavljamo svoje ruke na to Janje - vidimo Ga s krvavim ranama, isječenim leđima, bolnim trnjem koje razdire Njegovo čelo - osjećamo Njegovu bol i čujemo ga kako viče: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" I što se dogodilo? Život koji je napustio tu razlomljenu krvnu stanicu vratio se na pokajnika. Život koji je bio u Njemu vratio se na nas. Mi se vraćamo bez želje za griješiti i sad imamo mržnju za djela i požude tijela.

Pogledajte nas. Što je naš život? Samo jedna mala stanica koja je došla od našeg oca. Žena nema hemoglobin. Ona stvara jajašce; ona je inkubator. Ali krv dolazi od muškarca. Zato žena uzima muškarčevo ime. Djeca uzimaju njegovo ime. Majka je inkubator za djecu koju mu rađa.

Upravo se to dogodilo za naše otkupljenje. Duh Sveti je sišao na Mariju i ona je rodila Sina i nazvala Ga Isus. Veliki je Stvoritelj sišao i

postao žrtvom za naš grijeh. Njegova je krv bila krv Božja. Bila je upravo to. Ta je krv Božja bila prolivena i Duh Ga je napustio dok je umirao u agoniji. Zatim se ISTI ŽIVOT (DUH) vratio nastaniti se u pokajanom grješniku i osloboditi ga. Taj se grješnik nije vraćao iz godine u godinu, iz žrtve u žrtvu, jer nije bilo potrebe. JEDNOM je žrtvom, jedanput i zauvijek, oslobođen od vladavine grijeha i primio je život Kristov kojim vlada u pobijedi nad grijehom, svijetom, tijelom i đavlom.

Bog je to učinio. On je sve to učinio. Povikao je svijetu prokletom u grijehu: "Ja ću vam dati znak. Djevica će začeti. Djevica će zatrudnjeti i roditi Sina. To će vam biti znak. Bit će to vječiti znak. Što ona rodi, bit će Emanuel, Bog s nama."

Bog je sišao u krvnu stanicu, ne kroz čovjeka, već po Duhu Svetom, i u toj je djevičanskoj utrobi izgrađen šator u svrhu smrti. Ženino je Sjeme došlo da bi Ono bilo satrto da nam donese naše spasenje. Kada je Duh Sveti sišao na Mariju, On je u njenoj utrobi stvorio stanicu koja će se umnožiti i postati tijelo našeg Gospoda. Ta je stanica bila stvorena. Bio je to Početak Božjeg Stvorenja. Eto tko je Isus. A taj je Svetac bio ispunjen svetom krvlju, dapače krvlju Božjom. Taj je šator došao do rođenja. Izrastao je u muškarca. Otišao je na Jordan i tamo je Ivan oprao tu Žrtvu u rijeci zvanoj Jordan. Kad je ta Ugodna Žrtva ustala iz vode, došao je Bog i nastanio se u Njemu ispunjavajući Ga Duhom bez mjere. A kada je On umro i prolio Svoju krv, savršeni je Božji život bio oslobođen da se vrati na grješnika koji će prihvatiti Krista kao svog Spasitelja.

O, kako je to dojmljivo. Jahve, rođen plačući nad hrpom gnojiva. Jahve rođen u slamnatim jaslama. Evo vam vječiti znak ponosnima i napuhanim lažnim intelektualcima koji su razvili svoju vlastitu teologiju i porekli istinu Božju. Jahve Bog, uplakana beba u smrdljivoj staji. Onda mislimo da imamo pravo biti ponosni, podignutih nosova, kritizirajući i ponašajući se kao da smo netko. Evo vam pravi znak. Ovaj je taj pravi. Jahve koji se igra kao dječak. Jahve koji radi u tesarskoj radionici. Jahve koji pere noge ribarima.

"Ja ću vam dati znak," rekao je Bog. "Ne znak svećenstva u bijelim ovratnicima. Ne znak bogatstva i moći. U ovom znaku nema ništa što ćete poželjeti ili smatrati prikladnim. Ali to je vječiti znak. To je najveći znak od svih." Jahve koji stoji satrt u dvorištu i krvari s trnjem na Svom čelu i popljuvan po Svom licu, izrugan i

omalovažavan. Jahve prezren i odbačen, viseći gol na križu, dok su licemjeri podrugljivo dovikivali i izazivali Ga da siđe s križa. Jahve koji je umirao. Jahve koji se molio i ništa se nije dogodilo. Zatim je Jahve umro. To je znak za sve ljude sada. Nema drugog poput toga. Ovaj je taj veliki.

Onda je na zemlju sišla tama. Stavili su Ga u grob. Tamo je On ležao ta tri dana i noći dok potres nije razbio noćnu tminu i On je izašao. Jahve je izašao. Jahve je uzašao na visinu. Onda se Jahve vratio nastaniti se u Svojoj crkvi. Jahve se vratio sa silnim vjetrom i ognjenim plamenovima. Jahve se vratio hodati posred Svoje crkve i ovlastiti Svoje ljude. Još je jednom Jahve došao, a ovoga puta ostati u Svojim ljudima. I ponovno Jahve iscjeljuje bolesne, podiže mrtve i Duhom očituje Sebe. Jahve se vratio govoreći u jezicima i odgovarajući u tumačenju.

Jahve je sišao i podigao prostitutku da više ne griješi. Sišao je do pijanice upljuvanog muhama po licu dok bez svijesti leži u jarku. Da, Jahve se došao očitovati u tijelu i očitovati kroz tijelo. Jahve je došao - Bog u nama, nada slave.

Da, Isus je došao i prolio Svoju krv i oslobodio sužnja. Došao je i otkupio Svoje izgubljene ovce. Dao im je vječni život te neće propasti nikada. Neće izgubiti ni jednog od njih, već će ih uskrisiti u posljednji dan.

Haleluja! Druga smrt im ne može nauditi. Nema vlasti nad njima. Jer oni su Janjetovi i prate Ga kamo god pođe.

DUH SVETI U SVAKOM DOBU

Otk. 2, 11: "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!" Nema ni jednog crkvenog doba gdje nije spomenut ovaj stih. Svako pojedino doba ima isto upozorenje ljudima svakog doba. "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori." Ali apsolutno je nemoguće da *svi* ljudi čuju što Duh govori različitim dobima. 1 Kor. 2, 6 - 16. "Mudrost, doduše, propovijedamo među savršenima; ali ne mudrost ovoga svijeta, kao ni mudrost vladara ovoga svijeta koji će propasti; nego propovijedamo mudrost Božju u tajni, skrivenu, koju je predodredio Bog prije vjekova za slavu našu; koju ni jedan od vladara ovoga svijeta nije upoznao: jer da su je upoznali, ne bi Gospoda slave razapeli. Nego, kao što je

pisano: 'Oko nije vidjelo, uho nije čulo, ni u srce čovječje nije ušlo ono što je Bog pripravio onima koji Ga ljube.' A nama je Bog to otkrio po Duhu Svojemu: jer Duh sve istražuje, pa i dubine Božje. Ta tko od ljudi zna što o čovjeku, osim duha ljudskoga koji je u njemu? Tako i o Bogu nitko ne zna, osim Duha Božjega. Mi pak nismo primili duha ovoga svijeta, nego Duha koji je od Boga; da znamo što nam je podario Bog. To i govorimo; ali ne riječima naučenim od ljudske mudrosti, nego naučenim od Duha Svetoga: duhovno s duhovnim uspoređujemo. Naravan čovjek ne prima ono što je od Duha Božjega: ludost mu je i ne može spoznati, jer treba na duhovan način prosuđivati. No duhovni prosuđuje sve, a njega nitko ne prosuđuje. Jer tko je upoznao um Gospodinov da ga pouči? A mi imamo um Kristov!" Mt. 13, 13 - 16. "Zbog toga im govorim u usporedbama jer gledajući ne vide i slušajući ne čuju ni ne razumiju. I u njima se ispunjava proročanstvo Izaijino, koje kaže: 'Slušat ćete, slušati, i nećete razumjeti; gledat ćete, gledati, i nećete uvidjeti! Jer usalilo se srce naroda ovoga te ušima teško čuju, a oči svoje zatvoriše: da očima ne vide i ušima ne čuju i srcem ne razumiju - da se ne obrate pa da ih iscijelim.' Ali blagoslovljene su vaše oči jer vide i vaše uši jer čuju." Ivan 8, 42 - 44: "Reče im Isus: 'Kad bi Bog bio vaš Otac, Mene biste ljubili; jer sam Ja od Boga izišao i došao. Nisam sam od Sebe došao, nego Me On poslao. Zašto ne razumijete Moj govor? Jer niste sposobni slušati Riječ Moju. Vi ste od svoga oca đavla i hoćete činiti prohtjeve svoga oca. On je bio ubojica ljudi od početka i nije stajao u istini, jer nema istine u njemu. Kad govori laž, od svojega govori: jer je lažac i otac laži.'" Iz ovih je citata Pisma vrlo očito da ni jedan čovjek ne može *sam od sebe* čuti Boga. Ta mu sposobnost mora biti dana od Boga. Mt. 16, 17: "Isus mu odgovori i reče: 'Blagoslovljen si ti, Šimune, sine Jonin, jer ti to nije otkrilo tijelo i krv, nego Otac Moj, koji je na nebesima.'" Povezujući ove stihove vidimo da postoji samo jedna skupina ljudi i ta vrlo posebna skupina ljudi koji mogu čuti što Duh govori u svakom dobu. To je jedna posebna skupina koja prima otkrivenje za svako doba. Ta je skupina *od Boga*, jer skupina koja *ne može* čuti *nije od Boga.* (Ivan 8, 42 - 44) Skupina koja može čuti i čuje što Duh govori i prima otkrivenje toga je ona skupina opisana u 1 Kor. 2, 6 - 16. Oni su ti koji imaju Duha Božjeg. Oni su ti koji su rođeni od Boga. Oni su kršteni u tijelo Gospoda Isusa Krista Njegovim Duhom. Oni su kršteni Duhom Svetim.

Da bismo dodatno izložili ono što smo upravo rekli i da bismo također upotrijebili citat Pisma kojeg bi trebalo imati na umu dok govorimo o tome tko je to kršten Duhom Svetim, pogledajte što Isus kaže u Ivanu 6, 45: "Pisano je u Prorocima: 'SVI će biti poučeni od Boga.'" Ali okrenite u Iz. 54, 13 odakle je ovo uzeto i piše: "Sva će tvoja djeca biti poučena od Gospoda." *SVI Božji* su *DJECA Božja*. Prema tome, onda je dokaz da je netko istinsko Božje dijete (onaj na koja je sišao i u kome se nastanio Duh) ponovno opisan kao netko koga je Duh Sveti poučio Riječ.

Sada možete početi uviđati zašto jezici nisu dokaz da je netko kršten Duhom Svetim. Ni u jednom dobu ne kaže da "tko ima jezik neka kaže što Duh govori". To jezike, njihovo tumačenje i proroštvo itd. kao dokaz stavlja po strani. Dokaz je SLUŠANJE onog što Duh govori. Duh govori. Da, Duh poučava. To je upravo ono što je Isus rekao da će On učiniti kad je došao. Ivan 14, 26: "Poučavat će vas o svemu i podsjetiti vas na sve što sam vam govorio." I to je baš ono što se dogodilo. Tako su napisana Evanđelja. Ovi su se ljudi podsjetili po Duhu Svetom samih Riječi koje je Isus govorio. Zato su Evanđelja precizna. Ona su savršena. Ali Duh ih nije samo podsjetio na sve, već ih je dodatno poučio istinu koju su već imali. Tako je Pavao primio svoja otkrivenje. Što se tiče toga rekao je: "Dajem vam do znanja, braćo, da Evanđelje koje sam propovijedao nije od ljudi; niti sam ga ja od čovjeka primio, niti naučio (od čovjeka), nego otkrivenjem Isusa Krista." Gal. 1, 11 - 12. Poučio ga je Sveti Duh.

Jednoga dana kad je Isus bio na zemlji, došao Ga je posjetiti neki važan čovjek. Taj je čovjek rekao: "Rabbi, znamo da si učitelj poslan od Boga." Ali primijetit ćete da ga je Isus prekinuo. Okrenuo se Nikodemu i riječi koje je rekao mogle bi se parafrazirane ovako: "Ja NISAM učitelj. Ja sam Žrtveno Janje za grijeh. Ja omogućujem Nanovo Rođenje Svojim Duhom. Ali dolazi Jedan koji je Učitelj. On je Duh Sveti." Kad je Isus bio na zemlji došao je kao Janje i kao Prorok. Ali kad se vratio na crkvu Svojim Duhom postao je Učitelj.

I za svako doba čujemo istu istinu. "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!" Ali samo Duhom ispunjen čovjek može čuti otkrivenje za to doba. Nitko drugi ne može. Ne, nikako. Ne mogu jer je to upravo ono što je Pavao rekao u 1 Kor. 2, 6 - 16.

Dakle, ovo bi vas trebalo potaknuti da se radujete. Kruži vrlo neobična doktrina koja uzrokuje mnogo pogrešnog shvaćanja i

zamjeranja. Jer kad pentekostalci kažu da MORATE govoriti u jezicima ili niste bili kršteni Duhom Svetim, oni ili poriču da veliki ljudi kao Knox, Moody, Taylor, Goforth i drugi nisu primili Duha Svetoga ili govore da su svi oni potajno govorili u jezicima i nisu bili svjesni što se zbivalo. Međutim, to nije istina. Ne, nikako. To je vrlo krupna pogreška. Jezici nisu dokaz da je netko ispunjen Duhom. Oni su jednostavno jedno od devet očitovanja spomenutih u 1 Kor. 12. Ne postoji citat Pisma koji kaže da primate Duha Svetoga govoreći u jezicima ili da primate Duha Svetog govorenjem u jezicima. Ali kaže da "*Nakon* što se svi napuniše Duha Svetoga, govorahu u jezicima," i kasnije kaže da su prorokovali.

Danas se među mnogim ljudima prihvaća kao gotova činjenica da svi koji tvrde da su primili Duha Svetoga govorenjem u jezicima govore pravi duhovni jezik. Ali to nije tako jer mnogi ljudi govore u poznatom jeziku, ali pod utjecajem pogrešnog duha. Dakle, recimo da smo na sastanku i da svi ljudi govore u jezicima. Kako možete znati koji je jezik od Duha, a koji od đavla? Bio sam među poganima gdje su njihovi čarobnjaci pili krv iz lubanje, govorili u jezicima i tumačili i prorokovali. Čak mogu i pisati u jezicima. Dakle, ako su jezici *TAJ* dokaz primanja Duha Svetoga, onda bi svaki jezik morao biti od Boga. Ali ljudi koji jezike smatraju dokazom priznali su da postoje krivi i pravi jezici jer Bog ima pravi, a Sotona ima krivi. Stoga, moje je pitanje: "Tko zna što je pravi? Tko je razumio jezik da zna što je bilo rečeno? Tko ima dar pronicanja da zna?" Dakle, kad dobijemo te odgovore, imat ćemo po čemu se ravnati, ali do tada se moramo pitati o izvoru jezika. Upravo sada možete vidjeti da ako podržite jezike kao dokaz i ne znate što se govori, naposljetku morate doći do toga da svi jezici moraju biti od Boga. To bi nas onda dovelo da vjerujemo da đavao ne može govoriti u jezicima. To nije tako, ne, ni na trenutak. Bilo koji istinski misionar u inozemstvu nažalost i te kako zna da đavoli govore u drugim jezicima, isto kao što ja to znam iz iskustva.

Pentekostalni teolozi priznaju da nemaju citat Pisma koji izlaže da ljudi govore u jezicima kada su kršteni Duhom Svetim. Priznaju da to zaključuju iz iskustava izloženih u knjizi Djela apostolskih u kojoj su tri od pet puta ljudi govorili u jezicima. I također, bez ikojeg citata Pisma, kažu da postoje dvije vrste jezika. Jedan je jezik u kome govorite dok primate Duha Svetoga i on je "dokaz", dok kasnije, ako vjerujete, možete primiti dar jezika pomoću kojeg možete često

govoriti. Međutim, kažu da jednom kad ste govorili u jezicima kao dokazu primanja, možda više nikada nećete ponovno govoriti. Još smo jednom željni znati gdje je to pronađeno u Riječi. Ako to nije tu, onda Bog to nije rekao i jao onome tko bi dodao toj Riječi. *Ali postoji nešto u Riječi baš o ovoj temi što oni u potpunosti zanemaruju.* 1 Kor. 13. Spominje ljudske i anđeoske jezike. To bi bili poznati i nepoznati jezici. Moderni pentekostalci kažu da mogu primiti Duha Svetoga govoreći u nepoznatim ili anđeoskim jezicima. Pobrkali su lončiće jer su u Djelima apostolskim 2 ljudi govorili savršenim dijalektom kojeg su čak i nevjernici čuli i razumjeli.

Dakle, kad Bog šuti bolje nam je da šutimo. Ali gdje je On govorio bolje nam je da mi također govorimo i kažemo ono što je On već rekao. On nam je rekao što je dokaz ili da je to što će se dogoditi nakon krštenja Duhom Svetim to da će nam doći Učitelj i poučavati svu istinu. Ali taj je Učitelj bio UNUTARNJI učitelj, ne vanjski učitelj. Da Duh nije bio unutra, ne biste čuli istinu i primili je otkrivenjem da ste je slušali svaki trenutak dana. To je bio znak Duha koji prebiva unutar u danima Pavla. Oni koji su bili ispunjeni Duhom Svetim čuli su Riječ, primili ju i živjeli po njoj. Oni koji nisu imali Duha čuli su ju samo kao tjelesni ljudi, pogrešno ju protumačili i otišli u grijeh.

U svakom dobu (a svako doba je doba Duha Svetoga za istinskog vjernika), kažem, u svakom je dobu dokaz bio isti. Oni koji su imali Duha, Učitelja, čuli su Riječ i taj je Duh u njima uzeo Riječ i poučio ju (otkrio ju) njima; a oni su bili iz skupine koja je čula glasnika i njegovu poruku i uzela ju i živjela ju.

Znam da je veliko iskušenje pozvati se na dan Pedesetnice i također na dan kad se Duh Sveti spustio u Kornelijevu kuću i zatim postaviti ta dva identična iskustva kao dokaz Krštenja Duhom Svetim. Ali u obje su prigode slušatelji razumjeli jezike. To je daleko od moderne buke zbrke pentekostalnih sastanaka. I ako ovo nije bilo dovoljno da nas nagovori da prestanemo s takvim zaključivanjem, što ćemo učiniti kad se suočimo s činjenicom da ljudi koji nikada nisu govorili u jezicima imaju u svojim životima neke od drugih osam očitovanja, kao riječ mudrosti, pronicanje duhova, riječ spoznanja, vjeru, iscjeljenje i čak čudesa? A ovo je zapažanje čak zanimljivije u svjetlu toga da su jezici najmanji od devet darova; tako kad vidimo ljude koji ne govore, niti su ikada govorili u jezicima, da koriste veće

darove nego oni koji govore u jezicima, takvu doktrinu moramo odbaciti još jače nego prije.

Tako, sada možete vidjeti da si ne možemo priuštiti reći ono što Biblija nije rekla. Kad nas Pismo uči da djelo Duha Svetoga i očitovanje te Blagoslovljene Osobe ima donijeti istinu svakog doba istinskom sjemenu tog doba, onda znamo da Duh mora prebivati u osobi ili ona ne može primiti istinu za to vrijeme. Amen. To je sasvim ispravno. I ako ova doba išta izlažu, zasigurno izlažu i potkrjepljuju ovu istinu.

Sada, prije nego što napustimo ovu temu, želim biti vrlo jasan o tome što je krštenje Duhom Svetim po Riječi. Ne po meni i ne po vama. Mora biti po "Tako kaže Gospod" ili smo pogrešno vođeni. Amen.

Ponajprije, primijetit ćete da na mojim sastancima kad završim propovijedanje evanđelističke službe ili neke učiteljske poruke, ja bacim mrežu i zatražim odgovor od ljudi. Tražim ih da istupe naprijed i prime Duha Svetoga. Moji pentekostalni prijatelji, kad me čuju da to kažem, vjeruju da pozivam ljude da istupe naprijed da budu kršteni Duhom Svetim jer su već nanovo rođeni. Tako kad ja pozovem one koji su ispunjeni Duhom da dođu i rade s onima koji su odgovorili na poziv da prime Duha, ovi dragi ljudi navale naprijed i rade s ljudima na takav način da ih ohrabruju da se predaju Bogu i vjeruju kako bi govorili u jezicima. To je prouzročilo mnogo zbrke i želim vam reći točno što mislim. Mislim da grješnik istupi naprijed i bude nanovo rođen, što je biti kršten u Kristovo tijelo Duhom Svetim, što je upravo ono što se dogodilo na Pedesetnici kad je crkva krenula. Drugim riječima, biti rođen od Duha je biti istinski kršten Duhom Svetim. To je jedno te isto.

Dakle, shvaćam da će ovo ovdje na trenutak biti zbunjujuće, jer većina ljudi zna da sam bio postavljeni baptistički propovjednik i nepokolebljivo tvrdio da su to baptisti promašili jer govore da primate Duha Svetoga KAD povjerujete, jer to nije tako. Primate Ga "OTKAD ste povjerovali". Djela apostolska 19, 2 - 6. "Pa ih upita: 'Jeste li primili Duha Svetoga *otkad* ste povjerovali?' Oni mu rekoše: 'Nismo ni čuli da postoji Duh Sveti.' Reče im on: 'Pa u što ste onda kršteni?' A oni odvrate: 'U Ivanovo krštenje.' A Pavao reče: 'Ivan je uistinu krstio krštenjem pokajanja i narodu govorio da vjeruje u Onoga koji dolazi poslije njega, to jest u Krista Isusa.' Kad su to čuli, krste se u Ime Gospoda Isusa. A kad je Pavao položio na njih ruke, dođe Duh Sveti na njih pa počnu govoriti u jezicima i prorokovati." Tu je to. Pavao je

pitao: "Jeste li primili OTKAD, NE KAD ste povjerovali." I tu je velika razlika, jer primamo NAKON što povjerujemo. Ef. 1, 13 je ponovljena točna riječ o onome što se dogodilo u Efezu prema Djelima apostolskim 19: "U Njemu ste i vi NAKON što ste čuli Riječ istine - Evanđelje svojega spasenja - u Njemu ste, NAKON što ste povjerovali (ne *kad* ste povjerovali), zapečaćeni obećanim Duhom Svetim." Dakle, evo moje poante. Previše naših modernista i čak naših fundamentalista (takozvanih) vjeruje u spasenje u određenom specifičnom vremenu koje se u mnogim slučajevima naziva "donošenje odluke" i to se naziva primanjem Krista ili biti nanovo rođen. Dakle, primiti Krista je primiti Njegovog Duha. Primiti Njegovog Duha je biti nanovo rođen. Primiti Njegovog Duha je biti kršten Duhom Svetim. Amen. Ti ljudi povjeruju. To je divno. *Ali oni tu stanu*. Vi primate Duha Svetog NAKON *što povjerujete*. To je uvijek bilo tako i uvijek će biti. Već prva riječ upute ljudima bila je od Petra na Pedesetnici, a on je rekao: "Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u Ime Isusa Krista za oproštenje grijeha, i primit ćete dar Duha Svetoga. Jer za vas je ovo obećanje i za djecu vašu, i za sve one izdaleka koje god pozove Gospod Bog naš."

Ove su upute došle kao izravan odgovor od Petra vezano za ono što se uistinu dogodilo na Pedesetnici. Ono što se ispunilo bilo je to da je Bog prema Joelu izlijevao obećanog Duha Svetog na svako tijelo. On nije bio izliven prije tog vremena ili dan prije tog vremena. To je bilo to. Ali TO je od sada nadalje imalo doći pokajanjem, krštenjem u Ime Gospoda Isusa Krista i zatim je Bog bio vezan dužnošću ispuniti one koji su došli. Ni Petar niti ijedan od apostola nisu nikada rekli: "Morate se nanovo roditi i zatim ispuniti Duhom."

Da je ovo obrazac iskustva vezan za primanje Duha Svetoga, pažljivo primijetite već slijedeći put kad je Duh sišao na ljude. Djela apostolska 8, 5 - 17: "A Filip je sišao u grad Samariju te im propovijedao Krista. Mnoštvo je jednodušno priklonilo pozornost onome što je Filip govorio jer su čuli i vidjeli znamenja koja je činio: ta iz mnogih su opsjednutih izlazili nečisti duhovi vičući na sav glas, a iscijeljeni su i mnogi uzeti i hromi. I nastade velika radost u tome gradu. A bijaše tu neki čovjek imenom Šimun, koji se već otprije u tom gradu bavio vračanjem i opčaravao narod Samarije tvrdeći da je on netko velik. Priklanjali su mu se svi, od malog do velikog, govoreći: 'Ovaj je sila Božja - i to velika!' A priklanjali su mu se jer ih je već duže vrijeme opčinjavao vračanjima. *Ali kad su povjerovali Filipu, koji je*

navješćivao Evanđelje o kraljevstvu Božjemu i o Imenu Isusa Krista, krstili su se muževi i žene. I sam je Šimun povjerovao pa je, kad se krstio, ostao s Filipom: bio je zapanjen motreći znamenja i silna čudesa što su se zbivala. Kad pak su apostoli u Jeruzalemu čuli da je Samarija primila Riječ Božju, pošalju k njima Petra i Ivana, koji se, kad su sišli, pomole za njih kako bi primili Duha Svetoga; *jer još ni na koga od njih nije bio sišao: bili su samo kršteni u Ime Gospoda Isusa. Tada su polagali ruke na njih i oni su primili Duha Svetoga*." Prema 12. stihu ONI SU *POVJEROVALI* RIJEČ. Tada su bili kršteni u Ime Gospoda Isusa. *Ali prema 16. stihu, usprkos svemu tome, JOŠ UVIJEK NISU BILI PRIMILI DUHA SVETOGA*. Duha Svetoga su primili samo NAKON što su povjerovali i bili ispravno kršteni. To je točan obrazac kako ga je izložio Petar u Djelima apostolskim 2, 38 - 39.

Drugi citat Pisma koji ovo divno objašnjava nalazi se u Gal. 3, 13 - 14: "'Proklet svatko tko visi na drvetu', da na pogane dođe blagoslov Abrahamov u Isusu Kristu pa da (kako bi) obećanje Duha primimo po vjeri." Dakle, nipošto se ne može reći da je "blagoslov Abrahamov" nanovo rođenje i da je "obećanje Duha" krštenje Duhom Svetim kao dva odvojena događaja. Jer Pismo kaže ovako: "Isus je umro na križu i pomoću te smrti i uskrsnuća je blagoslov Abrahamov došao na pogane, napuštajući Židove. To se dogodilo da bi Duh mogao postati dostupan poganima."

Razumjeti što sam upravo rekao jest razjasniti zašto proučavatelji nisu baš nikada pronašli da Pavao bilo kada kaže: "Budite nanovo rođeni i ZATIM budite ispunjeni Duhom." Zaključili su da je to tamo i stavili svoja vlastita značenja da bi načinili da to kaže to, ALI PISMO NE KAŽE TO. Ni Isus to nije nikada rekao. Pogledajte Ivana 7, 37 - 39 i pročitajte to sada s razumijevanjem. "U posljednji dan, veliki dan blagdana, stajao je Isus i vikao, govoreći: 'Ako je tko žedan, neka dođe k Meni i neka pije! Tko vjeruje u Mene, kako veli Pismo: 'Iz njegove će utrobe poteći rijeke žive vode!" A to je rekao za Duha kojega su trebali primiti oni što vjeruju u Njega. Duh Sveti još ne bijaše dan, jer Isus još nije bio proslavljen." Dakle, ovdje jasno i kategorički kaže da će iz vjernika nakon pijenja dolaskom Isusu u vjeri poteći rijeke živih voda. I to stavlja ovo iskustvo na Pedesetnicu. Imajući sada ovu misao u umu, čitamo Ivana 4, 10 i 14: "Kad bi znala dar Božji i tko je Onaj koji ti veli: 'Daj Mi piti,' ti bi od Njega zaiskala i On bi ti dao živu vodu. Ali tko pije od vode koju ću mu Ja dati, neće ožednjeti nikada, već će voda

koju ću mu dati postati u njemu izvorom vode što teče u život vječni." Spomenuta je ista ova živa voda, ali ovoga puta nije nazvana rijekom, nazvana je arteškim izvorom. Upravo tu ljudi pogriješe. Zato što je nazvana izvorom i rijekom, misle da je na jednom mjestu to vječni život dan od Duha, a na slijedećem mjestu gdje je nazvana rijekom (podrazumijevajući veliku dinamičnost) to mora da je Duh sada dan kao dar sile. Nije tako. To je jedno te isto. To je Duh koji daje život i silu, i to je došlo na Pedesetnici.

Što je to što je prouzročilo ovo pogrešno shvaćanje? Odgovor je: "ISKUSTVO." Išli smo po iskustvu, a ne Riječi. Dosta s iskustvom kao svojim mjerničkim užetom. Postoji samo jedno mjerilo, samo jedna mjera, a to je RIJEČ. Dakle, promotrite pažljivo i shvatite ovo. Petar je rekao: "'Pokajte se i krstite u Ime Isusa Krista za oproštenje grijeha, i primit ćete dar Duha Svetoga." Pavao je rekao: "Jeste li primili Duha Svetoga OTKAD ste povjerovali?" Ovo je sav naš problem upravo ovdje. Ljudi se pokaju od svojih grijeha, krste se u vodi, ALI NE IDU DALJE I NE PRIME DUHA SVETOGA. VI POVJERUJETE *ZA* PRIMANJE DUHA. Vjerovanje u Isusa je korak u pravom smjeru, a on je prema Duhu Svetom. Ali ljudi tu stanu. Odu sve do vode i onda stanu. Povjeruju i onda stanu. Biblija ne kaže da primate KAD povjerujete. Već: "Jeste li primili Duha Svetoga OTKAD ste povjerovali?" Precizan i doslovan prijevod je: "Jeste li, prethodno povjerovavši, primili Duha Svetoga?" Ljudi povjeruju i onda stanu. Vi ne primate Duha Svetoga kad povjerujete ZA Njega, pokajavši se. Vi idete dalje i primate Duha Svetoga. Vidite li to? To je ono što je pogrešno kod naših fundamentalista. Nemaju silu jer su se zaustavili prije Pedesetnice.

Oni su kao sinovi Izraelovi koji su izišli iz Egipta i zaustavili se prije obećane zemlje. Dakle, ti su sinovi Izraelovi napustili Egipat, nekih dva milijuna. Svi su oni zajedno putovali, svi su vidjeli ista Božja čudesa, svi su se hranili istom manom i vodom iz udarene stijene, svi su slijedili isti oblak danju i ognjeni stup noću, ali SAMO DVOJICA su stigla do obećane zemlje. SAMO SU DVOJICA BILI ISTINSKI ILI PRAVI VJERNICI. To je točno jer nam Riječ govori da su ostali umrli zbog nevjere i *zbog nevjere nisu mogli ući*. (Heb. 3, 19) Stoga, budući da je to tako i da su samo DVOJICA UŠLA, onda ostali nisu bili istinski vjernici. U čemu je bila razlika? Dvojica su ostala s Riječju. Kad su srca desetorice uhoda iznevjerila kod Kadeš Barnee, Jošua i

Kaleb nisu posrnuli jer su vjerovali Riječ i rekli: "Mi smo više nego sposobni uzeti zemlju." Znali su da mogu jer je Bog rekao: "Dao sam vam zemlju." Nakon što su svi ti Izraelci vidjeli silu i dobrotu i izbavljenje Božje, nisu ušli u počinak koji je tip Duha Svetoga. Stoga, upravo sada možete vidjeti da će samo mala nekolicina uopće vjerovati skroz do primanja Duha Božjeg.

U redu, došli smo ovoliko daleko. Sada želim ići dalje i kad to učinim, znam da ću prouzročiti neke povišene emocije. Ali to je nešto za što nisam odgovoran. Odgovoran sam Bogu i Njegovoj Riječi i ljudima kojima me je Bog poslao. Moram biti vjeran u svemu što mi On dadne da kažem.

U Ivanu 6, 37 i 44 kaže: "Svi koje Mi daje Otac doći će k meni, a onoga tko dođe nipošto neću izbaciti van. Nitko ne može doći k Meni osim ako ga privuče Otac; i Ja ću ga uskrisiti u posljednji dan." Ivan 1, 12 - 13: "A svima koji Ga primiše dade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u Njegovo ime, koji nisu rođeni od krvi, ni od volje tijela, ni od volje muževlje, NEGO OD BOGA." Ef. 1, 4 - 5: "U Njemu nas je i izabrao prije utemeljenja svijeta da budemo sveti i bez mane pred Njim u ljubavi; predodredio nas za posinjenje po Isusu Kristu, za Sebe, u skladu s dobrohotnošću volje Svoje." Sada, bez da se previše upustim u temu Božjeg suvereniteta (jer bi za to samo po sebi trebala knjiga) dopustite mi ovdje ukazati da prema ovim stihovima Isus Krist izabire Svoju vlastitu nevjestu baš isto kao što muškarci danas izabiru svoje nevjeste. Nevjesta danas jednostavno ne odlučuje da će uzeti određenog muškarca za muža. Ne, nikako. Ženik je taj koji odlučuje i izabire određenu ženu za svoju nevjestu. (Ivan 15, 16: "Niste vi Mene izabrali, nego sam Ja izabrao vas.") Dakle, prema Riječi Božjoj, nevjesta je bila izabrana prije utemeljenja svijeta. Ovo je izabranje nevjeste bilo naumljeno u Njemu. Ef. 1, 9. I u Rim. 9, 11 kaže: "Kako bi ostao naum Božji prema *izabranju*." To ne možete pročitati ni na koji drugi način. Srž nauma, vječni naum Božji bio je uzeti nevjestu po svom VLASTITOM izboru i taj je naum bio u Njemu, a budući da je vječan, bio je određen prije utemeljenja svijeta.

Pazite sada pažljivo i uočite ovo. Prije nego što je postojala i čestica zvjezdane prašine, prije nego što je Bog bio Bog (Bog je objekt obožavanja, a tamo nije bilo nikoga da Ga proslavlja, tako je On u to vrijeme bio samo potencijalno Bog.), a On je bio znan samo kao vječni Duh, nevjesta je već bila u Njegovom umu. Da, bila je. Ona je postojala

u Njegovim mislima. A što s tim Božjim mislima? One su vječne, nisu li?

Vječne Božje misli! Dopustite mi da vas pitam: "Jesu li Božje misli vječne?" Ako ovo možete vidjeti, vidjet ćete mnoge stvari. Bog je nepromjenljiv i u biti i u ponašanju. To smo već proučili i dokazali. Bog je beskonačan u Svojim sposobnostima, te stoga On kao Bog mora biti sveznajući. Ako je sveznajući, onda On sada ne uči niti se savjetuje čak ni sa samim Sobom, niti bilo kad dodaje Svom znanju. Ako On može dodati Svom znanju, onda On nije sveznajući. Najbolje što bi mogli reći je da će jednom biti. Ali to nije po Pismu. On JEST sveznajući. On nikad nije imao novu misao o bilo čemu jer je On sve Svoje misli uvijek imao i uvijek će imati i zna kraj od početka jer je On Bog. PREMA TOME, BOŽJE MISLI SU VJEČNE. ONE SU STVARNE. One nisu samo kao čovjek s nacrtom kojeg je sastavio i koji će jednog dana biti pretvoren u tvar i oblik, nego su one već stvarne i vječne, i dio su Boga.

Vidite kako ovo funkcionira. Bog je uvijek imao Svoje misli za Adama. Adam, kao Njegove misli, još je bio neizražen. Psalam 139, 15 - 16 će vam dati malu predodžbu o ovome: "Kosti moje ne bjehu Ti sakrite dok nastajah u tajnosti, otkan u dubini zemlje. Oči Tvoje već tada gledahu djela moja, sve već bješe zapisano u knjizi Tvojoj: dani su mi određeni dok još ne bješe ni jednoga." To, kao što sam rekao, nije napisano o Adamu, već vam daje predodžbu i znanje da je tamo u Njegovom umu bila misao i ta je misao bila vječna i morala je biti izražena. Stoga, kada je Adam bio napravljen od praha zemaljskog i njegovo duhovno biće stvoreno od Boga, tada je Adam postao izražena Božja misao i te su *vječne misli* sada bile očitovane.

Mogli bismo ići kroz stoljeća. Nalazimo Mojsija, Jeremiju, Ivana Krstitelja i svaki je od njih bio Božja vječna misao izražena u njezino vrijeme. Zatim dolazimo do Isusa, LOGOSA. On je bio savršena i potpuna izražena MISAO i postao je znan kao Riječ. To je ono što On JEST i što ĆE *zauvijek* BITI.

Dakle, kaže da: "U NJEMU (Isusu) nas je i izabrao prije utemeljenja svijeta." To znači da smo mi bili S Njim upravo tamo u umu i mislima Božjim prije utemeljenja svijeta. To izabranima daje VJEČNU karakteristiku. Toga se ne možete riješiti.

Dopustite mi ovdje ubaciti misao. Čak se i naše prirodno rođenje temelji na izabranju. Ženski jajnici stvaraju mnogo, mnogo jajašaca. Ali

zašto se u određeno vrijeme spušta određeno jajašce, a ne neko drugo? A zatim se među muškom spermom, iz nepoznatog razloga, određena klica poveže s jajašcem dok druge, koje su se jednako tako lako mogle povezati ili imale bolju priliku to učiniti, to nisu učinile i propale su. Iza svega ovog postoji inteligencija, što inače određuje je li beba dječak ili djevojčica, plavokosa ili smeđokosa, svijetlog ili tamnog tipa očiju itd. S ovim mislima na umu razmislite o Jošui i Kalebu. Nije li Isus rekao u Iv. 6, 49: "Vaši su očevi jeli manu u pustinji i pomrli?" Ti su roditelji koji su pomrli bili neophodni kao praočevi ljudi kojima je Isus govorio. Oni su propali, a ipak su bili u Božjem izabranju prirodno kao što su Jošua i Kaleb bili duhovno.

Ali, nadalje, ovi izabrani nisu bili samo vječne Božje misli koje su imale biti izražene u tijelu u svoje pravo vrijeme, već su ovi isti izabrani nazvani drugim imenom. Rim. 4, 16: "Zato je zbog vjere, da bude po milosti, to obećanje osigurano svemu potomstvu; ne samo onomu od Zakona, nego i onom od vjere Abrahama, koji je otac nas sviju." Rim. 9, 7 - 13: "Niti su svi djeca zato što su Abrahamovo potomstvo, nego: 'U Izaku će ti se nazvati potomstvo.' To jest, djeca tijela nisu i djeca Božja, nego: djeca obećanja računaju se u potomstvo. Jer ovo je riječ obećanja: 'U ovo doba ću doći i Sara će imati sina.' Ali ne samo to. I Rebeka je zanijela s jednim, s Izakom, ocem našim, pa kad se dječaci još nisu ni rodili niti učinili što dobro ili zlo, kako bi ostao naum Božji prema izabranju (ne po djelima, nego po Onomu tko poziva), bilo joj je rečeno: 'Stariji će služiti mlađemu'; kao što je pisano: 'Jakova sam ljubio, a Ezava mrzio.'" Gal. 3, 16: "A ta su obećanja dana Abrahamu i potomku njegovu. Ne veli 'i potomcima' kao o mnogima, nego kao o jednomu: 'I potomku tvojemu' - a to je Krist." Gal. 3, 29: "Ako pak ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, a po obećanju baštinici." Prema Rim. 4, 16 nalazimo da je Bog dao osigurano obećanje SVIMA iz Abrahamovog potomka, a Pavao stavlja sebe i sve vjernike pod to imenovanje jer kaže: "Abraham koji je otac nas SVIJU." Zatim nastavlja da ne samo suzi svoju definiciju, nego zapravo da joj da konačan oblik jer je u Gal. 3 identificirao POTOMKA (jednina) kao Isusa i uračunao "djecu potomke" kao djecu obećanja, a obećanje kao nešto što ima veze s "izabranjem" ili "izborom Božjim". A to je točno ono što smo govorili. Ovi koji su od Kraljevskog Sjemena su Božji *izabrani, predodređeni*, *predviđeni* od Boga i bili su u Božjem *umu* i Njegovim *mislima*. Vrlo jednostavnim riječima, istinska je

Nevjesta Kristova vječno bila u Božjem umu, iako ne izražena dok svaki nije izašao u određeno, odlučeno vrijeme. Kako je svaki *član* izlazio, postao je IZRAŽEN i uzeo svoje mjesto u tijelu. Stoga, ova je nevjesta doslovno NEVJESTA SJEMENA IZGOVORENE RIJEČI. A iako je ona po imenovanju žensko, ona je također nazvana "tijelom *Kristovim*". Vrlo je očito da je ona trebala biti tako nazvana jer je bila predodređena u Njemu, došla je iz istog izvora, bila je vječna s Njim i sada očituje Boga u mnogočlanom tijelu, a Bog je nekoć bio očitovan u JEDNOM ČLANU, i to našem Gospodu Isusu Kristu.

Dakle, dolazimo do zaključka. Kao što je vječni Logos (Bog) bio očitovan u Sinu i u Isusu prebivala sva punina Božanstva tjelesno, a taj je Vječni bio OTAC očitovan u tijelu i time stekao titulu Sina, tako smo i mi, vječni u Njegovim mislima, kad je na nas došao red postali mnogočlano sjeme izgovorene Riječi očitovano u tijelu i te su vječne misli, sada očitovane u tijelu, sinovi Božji, kako smo čak i mi nazvani. MI NISMO POSTALI SJEME PONOVNIM ROĐENJEM, MI SMO BILI SJEME I ZATO SMO BILI PONOVNO ROĐENI JER SAMO IZABRANI MOGU BITI PONOVNO ROĐENI. To što smo BILI SJEME razlog je da smo mogli biti oživljeni. U NE-SJEMENU nema ničeg za oživjeti.

Imajte ovo pozorno na umu. Sada načinite sljedeći korak. Otkupiti znači kupiti nazad. To vraća izvornom vlasniku. Bog je Svojom smrću, prolivenom krvlju, KUPIO NAZAD SVOJE. On je kupio nazad Nevjestu sjemena izgovorene riječi. "Ovce Moje glas Moj slušaju (Riječ) i one idu za mnom." Vi ste uvijek bili ovca. Nikad niste bili svinja ili pas pretvoreni u ovcu. To je nemoguće jer svaka vrsta života donosi istu vrstu i nema promijene vrste. Budući da smo bili u Božjim mislima i zatim izraženi u tijelu, morao je doći dan kad ćemo čuti Njegov glas (Riječ) i slušajući taj glas postati svjesni našeg Oca koji nas poziva i priznaje da smo sinovi Božji. Mi smo čuli Njegov glas i povikali kao izgubljeni sin: "Spasi me, o, moj Oče. Vraćam Ti se."

Može proći dugo vremena prije nego sin Božji prepozna da je sin. Zapravo, mnogi su istinski kršćani poput priče o orliću koji se izlegao pod kokoškom. Znate da je orao tip istinskog vjernika. Dakle, farmer je uzeo jaje iz orlovog gnijezda i stavio ga pod kokošku. U svoje su se vrijeme izlegla sva jaja pod kokoškom. Pilenci su se divno slagali s kvočkom, ali taj mali orao nije mogao shvatiti kvocanje i čeprkanje za hranom po hrpi gnojiva. Uspio je preživjeti, ali je bio prilično zbunjen

oko svega toga. Ali jednoga je dana skroz odozgor iz zraka majka orao koja je izlegla jaje opazila tog malog orla na zemlji. Ogromnom se brzinom obrušila dolje i povikala mu iz svega glasa da poleti gore da ju susretne. On nikad nije čuo krik orla, ali kad je čuo taj prvi povik nešto se u njemu uskomešalo i čeznuo je krenuti prema tome. Ali bojao se pokušati. Majka mu je ponovno povikala da se digne u vjetar i slijedi ju. On je uzvratio povikom da se boji. Ona je još jednom povikala, vičući da pokuša. Mašući krilima bacio se u zrak i odgovarajući na krik svoje majke vinuo se uvis u plava nebesa. Vidite, on je uvijek bio orao. Kratko se vrijeme ponašao kao pile, ali nije mogao biti zadovoljan. Ali kad je čuo poziv velikog orla, došao je na svoje mjesto. I jednom kad istinski sin Božji čuje zov Duha Riječju, on će također shvatiti tko je i potrčati velikom Proroku Orlu i biti s Njim zauvijek posjeden na nebesima u Kristu Isusu.

SADA DOLAZI NAŠ TRIJUMFALNI KRUNIŠNI KAMEN o krštenju Duhom Svetim. Gal. 4, 4 - 7: "Ali kad je došla punina vremena, izaslao je Bog Sina Svojega - rođenog od žene, rođenog pod Zakonom - da otkupi one koji su pod Zakonom, da primimo posinjenje. A budući da ste sinovi, izaslao je Bog u srca vaša Duha Sina Svojega, koji kliče: 'Abba! Oče!' Stoga više nisi sluga, nego sin; a ako si sin, i baštinik si Božji po Kristu." Tu je to. Isus Krist se pojavio, umro na križu i postigao Otkupljenje (vraćanje izvornom vlasniku kupovinom ili plaćanjem cijene) i time NAS JE POSTAVIO KAO SINOVE. *On nas nije učinio sinovima, jer smo već bili Njegovi sinovi, već nas je postavio kao sinove; jer sve dok smo mi bili u svijetu, u tijelu, nismo mogli biti priznati kao Njegovi sinovi. Đavao nas je držao zarobljene. Ali smo ipak bili sinovi.* A čujte ovo: "A BUDUĆI DA STE SINOVI, IZASLAO JE BOG U SRCA VAŠA DUHA SINA SVOJEGA, PO KOJEM KLIČETE: OČE! OČE!'" Na koga se Duh spustio na Pedesetnici? Sinove. U Korintu? Na sinove dok su SLUŠALI RIJEČ.

Što je krštenje Duhom Svetim? Ono je Duh koji vas krsti u tijelo Kristovo. Ono je nanovo rođenje. Ono je Duh Božji koji ulazi i ispunjava vas nakon što ste se pokajali (čuvši Njegovu Riječ) i bili kršteni u vodi kao Bogu upravljen odaziv dobre savjesti.

Ovo što smo upravo izložili bilo bi svima puno lakše razumjeti kad bi svi vjerovali doktrinu jedinstva Božanstva. Jer u tom Božanstvu ne postoje tri osobe, već JEDNA. Stoga, mi NISMO nanovo rođeni Duhom života Isusa koji ulazi, a zatim poslije toga Duh Sveti ulazi da

nam da silu. Ako bi to bila istina, zašto ne poštujemo Oca ne dajući Mu udio u našem potpunom spasenju, jer ako je spasenje od Gospoda i postoje tri Gospoda, onda ON (Otac) također mora imati nekakve veze. Ali se zasigurno može vidjeti da je Isus ovo vrlo dobro razjasnio da je On bio i samo On je Bog i da je On i samo On taj koji dolazi u vjernika. Ivanu 14, 16 kaže da će Otac poslati drugog Tješitelja. Ali 17. stih kaže da je On (Isus) boravio s njima i da kasnije ima biti U njima. U 18. stihu On kaže da će On doći k njima. U 23. je stihu govoreći učenicima rekao: "Mi (Otac i Sin) ćemo doći k njemu." Stoga, Otac, Sin i Duh Sveti, svi ulaze u isto vrijeme, jer TO JE JEDNA OSOBA koja sačinjava Božanstvo. Taj se dolazak dogodio na Pedesetnici. Ne postoje dva dolaska Duha, samo jedan. Problem je što ljudi ne znaju pravu istinu i jednostavno vjeruju u Isusa za oproštenje grijeha, ali nikada ne idu dalje da prime Duha.

Prije nego li završim ovu temu, znam da u vašim umovima postoji pitanje. Željet ćete znati vjerujem li ja u doktrinu pretpostojanja. Ja ne vjerujem u tu mormonsku doktrinu pretpostojanja duša koliko ne vjerujem ni u reinkarnaciju ili seljenje duša. Budite pažljivi ovdje i vidite ovo. Nije osoba ta koja dođe vječno predodređena od Boga, TO JE RIJEČ ILI SJEME. To je to. Skroz tamo nazad, predaleko nazad da bi ljudski um dokučio, vječni Bog s vječnim mislima je mislio i odredio: "JAKOVA SAM LJUBIO, A EZAVA MRZIO (Rimljanima 9, 13) A NE BIJAHU NI ROĐENI NITI UČINIŠE DOBRO ILI ZLO." Vidite, to je bila MISAO i zatim je ta misao postala izražena i Bog je kupio nazad Jakova, zato što je samo Jakov bio SJEME. Samo je Jakov imao sjeme, zato je poštivao prvorodstvo i Božji savez. Ako ste vi istinsko sjeme, čut ćete tu Riječ; Duh će vas krstiti u tijelo Kristovo ispunjavajući vas i ovlašćujući vas, a vi ćete primiti Riječ za svoj dan i doba. Vidite li kako, kad vam je otkrivena Riječ, pravi dokaz postaje jasan? Ponovno, primijetite, Isus je bio Kraljevsko Sjeme. Živio je u ljudskom tijelu. Kad Ga je Duh pozvao (Misao očitovanu Riječju) On je otišao do Jordana i tamo je bio kršten u vodi. Na osnovi pokoravanja Riječi, Duh Sveti je sišao na Njega i glas je rekao: "Ovo je Moj ljubljeni Sin. Njega slušajte!" Glas nije rekao: "Ovo je postao Moj Sin," Isus JE BIO Sin. Duh Sveti Ga je postavio u poziciju kao tog Sina pred svima njima. Zatim, kao ispunjen, (a isti obrazac vrijedi na Pedesetnici i otad nadalje), dakle, On je otišao u pokazanoj sili primajući puno otkrivenje Boga i od Boga za taj dan.

Dakle, neprestano smo govorili da je pravi dokaz krštenja Duhom Svetim *za vjernika da primi Riječ za doba u kojem živi*. Dopustite mi da vam vrlo jasno pokažem.

Sedam doba, kao što su izložena u Otk. poglavljima 2 i 3, obuhvaćaju potpuni vremenski raspon punine pogana ili cijelo vrijeme u kojem se Bog bavi poganima za spasenje. *U svakom pojedinom dobu, bez iznimke,* kaže istu istijanu stvar u početnoj i završnoj poruci svakom dobu. "*Glasniku* (Efeza, Smirne, Pergama, Tijatire, Sarda, Filadelfije, Laodiceje) napiši: ovo govori Onaj itd., itd." ... "Tko ima uho, neka čuje (jednina) što Duh govori crkvama!" Primijetite ovdje da se Isus (Duhom) u SVAKOM dobu obraća SAMO JEDNOJ osobi vezano za Riječ za to doba. Samo JEDAN glasnik za svako doba prima ono što Duh ima reći tom dobu i taj JEDAN GLASNIK je glasnik istinskoj crkvi. On "crkvama" govori u ime Boga po otkrivenju, obadvjema, istinskoj i lažnoj. Poruka je zatim raširena svima. Ali iako je raširena svima koji dođu u doseg poruke, tu poruku pojedinačno prima samo određena kvalificirana skupina na određen način. Svaki je pojedinac iz te skupine *onaj koji ima sposobnost čuti što Duh govori preko glasnika.* Oni koji čuju ne dobivaju svoje vlastito privatno otkrivenje, niti skupina dobiva svoje skupno otkrivenje, VEĆ SVAKA OSOBA SLUŠA I PRIMA ONO ŠTO JE GLASNIK VEĆ PRIMIO OD BOGA.

Nemojte sada misliti da je čudno što je to tako, jer je Pavao postavio ovaj obrazac, pod rukom Božjom. Samo je Pavao imao puno otkrivenje za svoj dan što je dokazano njegovim sukobom s drugim apostolima koji su priznali da je Pavao bio prorok-glasnik poganima za taj dan. I primijetite također konkretnom ilustracijom u Riječi da kad je Pavao želio ići u Aziju, Bog mu je zabranio, jer su ovce (Njegova djeca) bile u Makedoniji i oni (Makedonci) bi bili čuli što je Duh imao reći kroz Pavla, dok ljudi u Aziji ne bi.

U svakom dobu imamo sasvim isti obrazac. Zato svjetlo dolazi kroz nekog od Boga danog glasnika u *određenom području* i zatim se od tog glasnika tamo širi svjetlo kroz službu drugih koji su vjerno poučeni. Ali naravno, svi ti koji iziđu ne nauče uvijek koliko je neophodno govoriti SAMO ono što je glasnik rekao. (Sjetite se, Pavao je upozorio ljude da kažu samo ono što je on rekao, 1 Kor. 14, 37: "Misli li tko da je prorok ili pak duhovan, neka prizna da su to što vam pišem GOSPODINOVE ZAPOVIJEDI. Što? Zar je od vas Riječ Božja izišla? Ili je samo k vama došla?") Oni tu dodaju ili tamo oduzmu i

ubrzo poruka više nije čista i probuđenje se ugasi. Koliko moramo biti pažljivi da bismo čuli JEDAN glas, jer Duh nema nego jedan glas koji je glas Božji. Pavao ih je upozorio da kažu ono što je on rekao, tako je učinio i Petar. Upozorio ih je da ČAK NI ON (PAVAO) nije mogao promijeniti nijednu riječ onog što je dao po otkrivenju. O, koliko je važno čuti Božji glas preko Njegovih glasnika i zatim reći ono što im je bilo dano da kažu crkvama.

Nadam se da to sada počinjete uviđati. Možda sada možete razumjeti zašto ne odobravam fundamentaliste i pentekostalce. Ja se moram držati Riječi na način na koji ju je Gospod otkrio. Dakle, nisam to potpuno obuhvatio. Za to bi trebala zasebna knjiga, ali uz pomoć Gospoda imat ćemo mnogo službi i kaseta i poruka o svim ovim stavkama da vam pomognemo razumjeti i posložiti cijelo Pismo.

"Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama svakog doba." U svakom je dobu bio isti zov. Čujte što Duh govori. Ako ste kršćanin, vratit ćete se onome što Duh naučava, to jest Riječi ovog doba. Svaki glasnik svakom dobu propovijedat će tu Riječ. Svako svježe i istinsko probuđenje bit će zato što su se ljudi vratili Riječi za svoje doba. Zov svakog doba je ukor: "Ostavili ste Riječ Božju. Pokajte se i vratite se Riječi." Od prve knjige u Bibliji (Postanka) do posljednje knjige (Otkrivenja) postoji samo jedan razlog za Božje nezadovoljstvo - ostavljanje Riječi; i postoji samo jedan lijek za ponovno stjecanje Njegove naklonosti - natrag k Riječi.

U efeškom dobu, i u ovom dobu i u svakom dobu koje razmatramo, vidjet ćemo da je ovo istina. I u posljednjem ćemo dobu, koje je naše doba, naći zamračenje Riječi, potpuno odmetništvo koje završava u velikoj nevolji.

Ako ste istinsko sjeme, ako ste istinski kršteni Duhom Svetim, cijenit ćete Njegovu Riječ više od svoje neophodne hrane i žudjeti živjeti po svakoj riječi što izlazi iz usta Božjih.

Ovo je moja usrdna molitva za sve nas, neka bi čuli što Duh donosi iz Riječi za nas danas.

5. POGLAVLJE

PERGAMSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 2, 12 - 17

"I anđelu crkve u Pergamu napiši: Ovo govori Onaj koji ima oštar dvosjekli mač.

Znam tvoja djela i gdje prebivaš, ondje gdje je prijestolje Sotonino, i čvrsto se držiš Moga Imena te nisi zanijekao vjeru Moju, čak ni u one dane kada je Antipa, Moj vjerni svjedok, ubijen kod vas gdje prebiva Sotona.

Ali imam protiv tebe nešto jer imaš ondje nekih što drže doktrinu Bileama, koji je poučio Balaka da postavi kamen spoticanja pred sinove Izraelove te su jeli žrtvovano idolima i bludničili.

Tako i ti imaš onih što drže doktrinu nikolaita, koju Ja mrzim.

Pokaj se; inače dolazim k tebi uskoro i borit ću se s njima mačem usta Svojih.

Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama! Onome tko pobijedi ću dati jesti od mane skrivene; i dat ću mu kamen bijeli, a u kamenu napisano novo ime koje nitko ne zna, osim onoga koji ga prima."

PERGAM

Pergamum (drevno ime) se smjestio u Miziji u predjelu navodnjenom trima rijekama od kojih je jednom bio povezan s morem. Opisan je kao najslavniji grad u Aziji. Bio je to grad kulture s drugom knjižnicom odmah iza one u Aleksandriji. Ipak, bio je to grad velikog grijeha, prepušten razvratnim obredima proslavljanja Asklepija koga su proslavljali u obliku žive zmije koja je bila smještena i hranjena u hramu. U ovom je lijepom gradu s navodnjavanim nasadima, javnim šetalištima i parkovima živjela mala skupina odanih vjernika koji nisu bili nasamareni vanjskom uglađenošću ljepote i koji su se zgražali nad sotonskim proslavljanjem koje je ispunjavalo to mjesto.

DOBA

Pergamsko je doba trajalo oko tristo godina, od 312. do 606. godine nakon Krista.

GLASNIK

Koristeći naše od Boga dano pravilo za odabir glasnika svakom dobu, to jest biramo jednog čija je služba najbliža onoj prvog glasnika, Pavla, bez oklijevanja proglašavamo da je Martin pergamski glasnik. Martin je rođen 315. godine u Mađarskoj. Međutim, u životu je djelovao u Francuskoj gdje je radio u i oko Toursa kao biskup. Umro je 399. godine. Ovaj je veliki svetac bio stric drugog divnog kršćanina, svetog Patrika od Irske.

Martin se obratio Kristu dok je išao za karijerom kao profesionalni vojnik. Još dok se bavio ovim zanimanjem, dogodilo se vrlo upečatljivo čudo. Zabilježeno je da je prosjak ležao bolestan na ulicama grada gdje je Martin bio na dužnosti. Zimska je hladnoća bila više nego što je mogao podnijeti jer je bio slabo odjeven. Nitko nije obraćao nikakvu pozornost na njegove potrebe dok nije naišao Martin. Vidjevši nepriliku ovog siromaha, ali budući da nije imao dodatnu odjeću, skinuo je svoj ogrtač, prerezao ga svojim mačem na dva dijela, i ogrtačem omotao čovjeka koji se smrzavao. Pobrinuo se za njega najbolje što je mogao i otišao svojim putem. Te mu se noći Gospod Isus ukazao u viziji. U njoj je On stajao kao prosjak, omotan polovicom Martinovog ogrtača. Progovorio mu je i rekao: "Martin, iako je samo novoobraćenik, odjenuo Me u ovaj ogrtač." Od tada nadalje, Martin je nastojao služiti Gospodu svim svojim srcem. Njegov je život postao niz čudesa očitujući silu Božju.

Napustivši vojsku i postavši vođa u crkvi, zauzeo je vrlo ratoborno stajalište protiv idolopoklonstva. Sasjekao je gajeve, razbio likove i porušio oltare. Kad se suočio s poganima zbog svojih djela, izazvao ih je na skoro isti način na koji je Ilija Baalove proroke. Ponudio se da ga se sveže za stablo s njegove donje strane tako da ga, kad ga odsijeku, zgnječi osim ako ne intervenira Bog i ne zaokrene stablo dok pada. Lukavi su ga pogani svezali za stablo koje je raslo na obronku brežuljka uvjereni da će prirodna sila gravitacije prouzročiti da

stablo padne tako da ga zgnječi. Baš kad je stablo počelo padati, Bog ga je zamahnuo uokolo i uzbrdo suprotno svim prirodnim zakonima. Zgnječeni su razbježali pogani kad je stablo palo na nekolicinu njih.

Povjesničari su priznali da je u barem tri prigode podigao mrtve vjerom u Isusovo Ime. U jednom se slučaju molio za mrtvo dijete. Pružio se nad djetetom poput Elizeja i pomolio. Ono se vratilo u život i zdravlje. Drugom je prigodom bio pozvan pomoći osloboditi brata kojeg su vodili u njegovu smrt u vrijeme velikog progonstva. Dok je on stigao siroti je čovjek već bio mrtav. Objesili su ga o stablo. Tijelo mu je bilo beživotno, a oči mu stršile iz očnih šupljina. Ali Martin ga je spustio i kad se pomolio čovjek se vratio u život i svojoj radosnoj obitelji.

Martin se nije nikada bojao neprijatelja, bez obzira tko on bio. Stoga se otišao osobno suočiti sa zlim carem koji je bio odgovoran za smrt mnogih Duhom ispunjenih svetih. Car ga nije htio saslušati, pa je Martin otišao posjetiti carevog prijatelja, jednog Damaza, okrutnog rimskog biskupa. Ali se biskup, budući da je bio takozvani kršćanin od lažnog trsa, nije htio zauzeti. Martin se vratio u palaču, ali tada su vrata bila zaključana i nisu mu dopustili ući. Legao je ničice pred Gospoda i molio se da može ući u palaču. Čuo je glas koji mu je naredio da ustane. Kad je to učinio, vidio je da se vrata otvaraju sama od sebe. Ušao je u dvor. Ali drski vladar nije htio okrenuti svoju glavu i razgovarati s njim. Martin se ponovno pomolio. Iznenada je sa sjedišta prijestolja sama od sebe došla vatra, a nesretni je car brzo umakao. Zasigurno, Gospod ponižava ohole i uzvisuje ponizne.

Njegov je žar u služenju Gospodu bio takav da se đavao snažno uzbunio. Neprijatelji istine su unajmili atentatore da ubiju Martina. Kradomice su došli u njegovu dom i taman kad su ga htjeli ubiti, on je stao uspravno i otkrio svoje grlo prema maču. Kad su skočili naprijed, iznenada ih je Božja sila odbacila nazad preko sobe. Toliko su bili svladani u toj svetoj i strašnoj atmosferi da su puzali na svojim rukama i koljenima i preklinjali za oproštenje što su mu pokušali oduzeti život.

Prečesto se ljudi, kad su zamjetno upotrijebljeni od Gospoda, uzohole. Ali s Martinom nije tako. On je uvijek ostao ponizan sluga Božji. Jedne noći dok se pripremo doći za propovjedaonicu, u njegovu je radnu sobu došao prosjak i zatražio nešto odjeće. Martin je uputio prosjaka svom glavnom đakonu. Bahati mu je đakon zapovjedio da ode. Nato se on vratio k Martinu. Martin je ustao i dao prosjaku svoju

vlastitu finu haljinu i naredio đakonu da mu donese drugu haljinu koja je bila slabije kvalitete. Te je noći dok je Martin propovijedao Riječ stado Božje vidjelo oko njega blagi bijeli sjaj svjetla.

To je zasigurno bio velik čovjek, istinski glasnik tom dobu. Nikad željan ničega osim ugoditi Bogu, živio je vrlo posvećenim životom. Nikad ga se nije moglo nagovoriti da propovijeda dok se prvo nije molio i bio u takvom duhovnom stanju da zna i preda puni naum Božji po Duhu Svetom poslanom s neba. Često bi držao ljude da čekaju dok se on molio za potpunu sigurnost.

Samo znati o Martinu i njegovoj moćnoj službi moglo bi nekoga navesti da misli da se progonstvo svetih smanjilo. Nije tako. Još uvijek ih je đavao posredstvom zlih uništavao. Bili su spaljivani na lomači. Bili su prikucavani čavlima na debla licem prema dolje i na njih su puštani divlji psi tako da su psi trgali meso i utrobu, ostavljajući žrtve da umiru u strašnoj muci. Bebe su čupane iz trudnica i bacane svinjama. Ženama su rezali grudi i prisiljavane su da stoje uspravno dok je svaki otkucaj srca izlijevao krv dok se nisu srušile mrtve. A tragedija je bila čak i veća misliti o tome kad se shvati da ovo nije bilo samo djelo pogana, već su ga mnogo puta prouzročili takozvani kršćani koji su smatrali da čine Bogu uslugu istrebljujući ove lojalne vojnike križa koji su zastupali Riječ i pokornost Duhu Svetom. Ivan 16, 2: "Iz sinagoga će vas izopćivati. Štoviše, dolazi čas kada će svatko tko vas ubije misliti da Bogu služi." Mt. 24, 9: "Tada će vas na muke predavati i ubijati; i svi će vas narodi mrziti zbog Moga Imena."

Martin je bio istinski potvrđen znamenjem i čudesima, silom Duha kao glasnik tom dobu. Ali ne samo da je mu je podarena velika služba, on sam je bio zauvijek vjeran Riječi Božjoj. Borio se protiv organizacije. Odupirao se grijehu na visokim mjestima. Bio je branitelj istine u riječi i djelu i živio potpun život kršćanske pobjede.

Jedan je životopisac o njemu pisao na ovaj način. "Nikad ga nitko nije vidio ljutog ili uznemirenog ili da žaluje ili se smije. Uvijek je bio jedan te isti i činio se nečim besmrtnim, noseći na svom licu neku vrstu nebeske radosti. Na njegovim usnama nikad nije bilo ništa osim Krista, u njegovom srcu nikad ništa osim pobožnosti, mira i sažaljenja. Često je plakao zbog grijeha čak i svojih kritičara koji su ga, kad je bio tih i odsutan, napadali zmijskim usnama i otrovnim jezicima. Mnogi su ga mrzili zbog vrlina koje oni sami nisu posjedovali i nisu mogli oponašati i, nažalost, njegovi su najogorčeniji napadači bili biskupi."

POZDRAV

Otk. 2, 12b: "Ovo govori Onaj koji ima oštar dvosjekli mač."

Poruka trećem crkvenom dobu samo što nije izašla. Treća scena ove odvijajuće drame o "Kristu usred Svoje crkve" samo što nije otkriven. S glasom poput trube Duh predstavlja Jednog bez premca: "Onog koji ima oštar dvosjekli mač!" Kako je ovo predstavljanje uvelike različito od vremena kad je Pilat predstavio Janje Božje odjeveno u izrugujuću grimiznu haljinu, izudarano i okrunjeno trnjem, govoreći: "Evo Kralja vašega!" Sada, odjeven dostojno kralja i okrunjen slavom stoji uskrsli Gospod: "Krist - Božja sila."

U ovim se riječima: "Onaj koji ima oštar dvosjekli mač," nalazi još jedno otkrivenje Božanstva. U efeškom je dobu, sjetit ćete se, On bio opisan kao nepromjenjivi Bog. U smirnijskom smo Ga dobu vidjeli kao JEDNOG ISTINSKOG Boga i uz Njega nije bilo drugog. Sada je u ovom pergamskom dobu daljnje otkrivenje Njegovog Božanstva opisanog Njegovom povezanošću s oštrim dvosjeklim mačem koji je Riječ Božja. Heb. 4, 12: "Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštrija od svakog dvosjeklog mača pa prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine te proniče misli i nakane srca." Ef. 6, 17: "I uzmite mač Duha, to jest Riječ Božju." Otk. 19, 13 i 15a: "Ogrnut je ogrtačem umočenim u krv, a ime Mu glasi: Riječ Božja. Iz usta Mu izlazi oštar dvosjekli mač." Ivan 1, 1 - 3 "U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše s Bogom - i Riječ bijaše Bog. Ona (Riječ) u početku bijaše s Bogom. Sve je po Njoj postalo i bez Nje nije postalo ništa što je postalo." 1. Ivanova 5, 7: "Jer troje je što svjedoči na Nebu: Otac, Riječ i Duh Sveti; i to je troje JEDNO."

Sada možemo vidjeti Njegovu povezanost s Riječju. ON JE RIJEČ. To je tko On jest. *RIJEČ* U NJEGOVOM IMENU.

U Ivanu 1, 1 gdje kaže: "U početku bijaše Riječ," korijen iz kojeg dobivamo naš prijevod za "Riječ" je "Logos", što znači "misao ili koncepcija". Ima dvostruko značenje "misli" i "govora". Dakle, "izražena misao" je "riječ", "ili riječi". Nije li to divno i lijepo? Ivan kaže da je koncepcija Boga bila izražena u Isusu. I Pavao kaže istu istijanu stvar u Heb. 1, 1 - 3: "Bog koji je nekoć više puta i na više načina govorio ocima po prorocima, u ove posljednje dane progovorio nam je po Svome Sinu (Logosu), kojeg je postavio baštinikom svega, po kojem je i sazdao svjetove. On, koji je sjaj slave Njegove i savršeni

otisak Njegove Osobe te sve nosi Svojom snažnom Riječju, sam ostvarivši očišćenje naših grijeha, sjede zdesna Veličanstvu u visinama." Bog je postao izražen u osobi Isusa Krista. Isus je bio savršeni otisak Boga. Ponovno u Ivanu 1, 14: "I Riječ je tijelom postala i prebivala među nama." Sama Božja *bit* je tijelom postala i prebivala među nama. Veliki Bog-Duh kome nijedan čovjek nije mogao pristupiti, koga nitko od ljudi nije vidio niti Ga može gledati, bio je sada ušatoren u tijelu i prebivao među ljudima izražavajući ljudima puninu Boga. Ivan 1, 18: "Boga nitko nikada nije vidio; jedinorođeni Sin, koji je u krilu Očevom, On Ga je objavio." Bog koji bi ponekad očitovao Svoju prisutnost oblakom ili ognjenim stupom koji je ljudska srca ispunjavao strahom, ovaj je Bog, čije su suštinske karakteristike bile obznanjene samo otkrivenjem riječi kroz proroke, sada postao Emanuel (Bog s nama) objavljujući Sebe. Riječ "objaviti" uzeta je iz grčkog korijena kojeg često prevodimo kao tumačenje, što znači temeljito objasniti i razjasniti. To je ono što je učinila živa RIJEČ, Isus. Donio nam je Boga jer je On bio Bog. Otkrio nam je Boga s takvom savršenom jasnoćom da je Ivan o Njemu mogao reći u 1 Iv. 1, 1 - 3: "Ono što je bilo od početka, što smo čuli, (Logos znači govor) što smo vidjeli očima svojim, što smo promotrili i ruke naše opipale o Riječi Života, jer Život se očitovao, i vidjeli smo to i svjedočimo, i navješćujemo vam Život vječni koji je bio s Ocem i očitovao se nama. Ono što smo vidjeli i čuli, navješćujemo vama da i vi imate zajedništvo s nama; a naše je zajedništvo s Ocem i sa Sinom Njegovim, Isusom Kristom." Kad je Bog bio istinski otkriven, bio je očitovan u tijelu. "Tko je vidio Mene, vidio je Oca."

Dakle, natrag u Heb. 1, 1 - 3 napomenuli smo da je Isus bio savršeni otisak Boga. On je bio Bog koji se u čovjeku izražavao čovjeku. Ali u ovim stihovima postoji nešto drugo za primijetiti, naročito u stihu jedan i dva. "Bog koji je nekoć više puta i na više načina govorio ocima po prorocima, u ove posljednje dane progovorio nam je po Svome Sinu." Želim da primijetite, ovdje ćete na margini svoje Biblije vidjeti ispravak. Riječ "po" nije ispravan prijevod. Trebalo bi biti "U". Ne "po". Onda ispravno kaže: "Bog je nekoć govorio ocima U prorocima pomoću Riječi." 1 Sam. 3, 21b: "Gospod se otkrio Samuelu u Šilu Riječju Gospodnjom." To savršeno izlaže 1 Iv. 5, 7: "Duh i Riječ su JEDNO". Isus je otkrio Oca. Riječ je otkrila Oca. Isus je bio živa Riječ. Hvala Bogu, On je danas još uvijek ta živa Riječ.

Kad je Isus bio na zemlji, rekao je: "Ne vjeruješ li da sam Ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim ne govorim od Sebe, nego Otac koji prebiva u Meni čini djela." Iv. 14, 10. Ovdje je vrlo očito izloženo da je savršeno očitovanje Boga u Sinu bilo po Duhu koji prebiva unutar očitovanom u Riječi i djelima. To je upravo ono što smo cijelo vrijeme naučavali. Kad se nevjesta vrati da bude nevjesta Riječ, ona će donositi upravo ona djela koja je donosio Isus. Riječ je Bog. Duh je Bog. Oni su svi JEDNO. Jedno ne može djelovati bez drugog. Ako netko istinski ima Duha Božjeg, imat će Riječ Božju. Tako je to bilo s prorocima. Oni su imali Duha Božjeg koji prebiva unutar i njima je došla Riječ. Tako je to bilo s Isusom. U Njemu je bio Duh bez mjere i Njemu je došla Riječ. (Isus je počeo i činiti i NAUČAVATI. Moja doktrina nije Moja vlastita, već od Oca koji Me poslao. Djela apostolska 1, 1; Iv. 7, 16)

Sjetite se sada, Ivan Krstitelj bio je oboje, prorok i glasnik svog dana. Bio je ispunjen Duhom Svetim od majčine utrobe. Kad je krstio u Jordanu, došla mu je Riječ Božja (Isus). Riječ uvijek dolazi istinski Duhom ispunjenima. To je dokaz ispunjenja Duhom Svetim. To je ono što je Isus rekao da će biti dokaz. Rekao je: "A Ja ću moliti Oca i On će vam poslati drugog Tješitelja da ostane s vama zauvijek: Duha istine, koga svijet ne može primiti." Sad znamo što je Istina. "Tvoja je Riječ Istina." Iv. 17, 17b. Ponovno u Ivanu 8, 43: "Zašto ne razumijete Moj govor? Jer niste sposobni slušati Riječ Moju!" Jeste li primijetili da je Isus rekao da svijet ne može primiti Duha Svetoga? Pa, u ovom stihu kojeg sam upravo pročitao nisu mogli niti primiti Riječ. Zašto? Zato što su Duh i Riječ jedno i ako imate Duha Svetoga kao proroci, Riječ dolazi vama. Vi ju primate. U Ivanu 14, 26: "A Tješitelj – Duh Sveti - koga će Otac poslati u Moje ime, POUČAVAT će vas o svemu i podsjetiti vas na sve što sam vam govorio." Ovdje ponovno nalazimo da Riječ dolazi zbog Duha Božjega. Ponovno u Ivanu 16, 13: "No kada dođe On, Duh Istine (Riječ), uvest će vas u svu istinu: (Tvoja je Riječ Istina.) i neće govoriti sam od Sebe, nego će govoriti (Riječ) što čuje (Riječ Božju) i navješćivati vam ono što će doći." (Duh donosi Proročku Riječ). Želim da vrlo pažljivo primijetite da Isus nije rekao da je dokaz krštenja Duhom Svetim bio govor u jezicima, tumačenje, prorokovanje ili vikanje i plesanje. Rekao je da će dokaz biti da ćete biti u ISTINI, bit ćete u Riječi Božjoj za svoje doba. Dokaz ima veze s primanjem te Riječi.

U 1 Kor. 14, 37: "Misli li tko da je prorok ili pak duhovan, neka prizna da su to što vam pišem Gospodinove zapovijedi." Vidite sada to. Dokaz Duha koji prebiva unutar bilo je priznati i SLIJEDITI ono što je Božji prorok dao za svoje doba kad je postavljao crkvu u red. Pavao je morao reći onima koji su tvrdili drugo otkrivenje (stih 36) "Što? Zar je od vas Riječ Božja izišla? Ili je samo k vama došla?" Dokaz Duhom ispunjenog kršćanskog vjernika nije proizvesti istinu (Riječ), već *primiti* istinu (Riječ) te ju vjerovati i pokoriti joj se.

Jeste li primijetili u Otk. 22, 17: "I Duh i nevjesta govore: 'Dođi!' I tko čuje, neka kaže: 'Dođi!'" Vidite, nevjesta govori istu Riječ kao i Duh. Ona je Nevjesta Riječ dokazujući da ima Duha. *U svakom crkvenom dobu čujemo ove riječi: "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!" Duh daje Riječ. Ako imate Duha, čut ćete Riječ za svoje doba kao što su oni istinski kršćani uzeli Riječ za svoje doba.*

Jeste li shvatili tu posljednju misao? Ponavljam, svako crkveno doba završava s istim upozorenjem: "Tko ima uho, neka čuje (pojedinac) što Duh govori crkvama!" *Duh daje Riječ.* On ima istinu za svako doba. Svako je doba imalo svoje izabrane i ta je izabrana skupina uvijek "čula riječ" i primila je dokazujući da su u sebi imali Sjeme. Ivan 8, 47: "I tko je od Boga, sluša Božje Riječi. Vi ne slušate jer niste od Boga." Oni su odbili Riječ (Isusa) i Njegove Riječi za svoje dane, ali istinsko je sjeme primilo Riječ jer su bili od Boga. "Sva će tvoja djeca biti poučena od Boga." (Duha Svetog) Iz. 54, 13. Isus je rekao istu stvar u Ivanu 6, 45. Biti JEDNO S RIJEČJU dokazuje jeste li od Boga i ispunjeni Duhom. Nijedan drugi kriterij.

Ali što su jezici i tumačenje i ostali darovi? Oni su očitovanja. To je ono što Riječ naučava. Pročitajte to u 1 Kor. 12, 7: "A svakome se daje OČITOVANJE Duha na korist." Zatim Pavao navodi ta očitovanja.

Sada dolazi ovo vrlo dobro pitanje koje znam da ste svi željni postaviti. Zašto očitovanje nije dokaz krštenja Duhom Svetim jer zasigurno ne biste mogli očitovati Duha Svetog osim ako niste bili istinski ispunjeni Duhom? Dakle, želio bih da mogu reći da je to točno jer ne volim povrijediti ljude ili gaziti njihovu doktrinu, ali ne bih bio istinski sluga Božji kad vam ne bih rekao sav naum Božji. To je točno, nije li? Hajdemo malo pogledati Bileama. On je bio religiozan, proslavljao je Boga. Razumio je pravilan postupak žrtvovanja i pristupanja Bogu, ali nije bio prorok istinitog sjemena jer je uzeo plaću

nepravednosti i, najgore od svega, odveo je Božji narod u grijehe bludništva i idolopoklonstva. Ipak, tko bi se usudio poreći da se Duh Božji očitovao kroz njega u jednom od najljepših dijelova apsolutno točnog proroštva kojeg je svijet ikad vidio? Ali on nije nikad imao Duha Svetoga. A onda, što mislite o Kajfi, velikom svećeniku? Biblija kaže da je on prorokovao kakvom će smrću Gospod umrijeti. Svi znamo da nema zapisa da je on bio Duhom ispunjen i Duhom vođen čovjek poput dragog starog Šimuna ili te mile svetice zvane Ana. Ipak, on je imao pravo očitovanje Duha Svetoga. To ne možemo poreći. Stoga, gdje je očitovanje kao dokaz? Nema ga. Ako ste istinski ispunjeni Duhom Božjim, imat ćete dokaz RIJEČI u svom životu.

Hajde da vam pokažem kako duboko osjećam i razumijem ovu istinu po otkrivenju koje mi je dao Bog. Sada, prije nego to kažem, želim reći ovo. Mnogi od vas ljudi vjeruju da sam ja prorok. Ne kažem da jesam. Vi ste to rekli. Ali i vi i ja znamo da se vizije koje mi Bog daje NIKADA NE IZJALOVE. NITI JEDANPUT. Ako itko može dokazati da se neka vizija ikada izjalovila, želim znati o tome. Sada kada ste me pratili ovoliko daleko, evo moje priče.

Prije mnogo godina kad sam prvi put naišao na pentekostalan narod, bio sam na jednom od njihovih sastanaka na kampu gdje je bilo mnogo očitovanja jezika, tumačenja jezika i proroštva. Dva su propovjednika bila naročito angažirana u ovu vrstu govora više nego bilo tko od druge braće. Jako sam uživao u službama i bio istinski zainteresiran za razna očitovanja jer su se činila da su im stvarna. Moja je usrdna želja bila naučiti sve što sam mogao o ovim darovima, tako sam odlučio razgovarati o njima s tom dvojicom ljudi. Kroz dar Božji koji prebiva u meni, nastojao sam spoznati duha u prvom čovjeku, je li istinski od Boga ili ne? Nakon kratkog razgovora s tim milim, poniznim bratom, znao sam da je on bio pravi, čvrsti kršćanin. Bio je pravi. Sljedeći mladić uopće nije bio poput prvog. Bio je hvalisav i ponosan, i dok sam razgovarao s njim, pred očima mi je prošla vizija i vidio sam da je bio oženjen s plavokosom gospođom, ali je živio s brinetom i s njom imao dvoje djece. Ako je ikada postojao licemjer, on je bio taj.

Pa, dopustite mi da vam kažem, bio sam šokiran. Kako sam mogao ne biti? Tu su bila dva čovjeka od kojih je jedan bio istinski vjernik, a drugi je bio grješni imitator. IPAK, OBOJICA SU OČITOVALA DAROVE DUHA. Ova me je zbrka zabrinula. Napustio sam sastanak da bih tražio Boga za odgovor. Otišao sam na tajno

mjesto sam i tamo sam se, sa svojom Biblijom, molio i čekao na Boga za odgovor. Ne znajući baš koji dio Pisma čitati, ležerno sam otvorio Bibliju na nekom mjestu u Mateju. Nakratko sam čitao i zatim odložio Bibliju. U jednom je trenutku zapuhnuo vjetar u prostoriju i okrenuo stranice Biblije na Hebreje, poglavlje šest. Pročitao sam ga i naročito su me se dojmili oni neobični stihovi, Heb. 6, 4 - 9: "Doista je nemoguće one koji su jednom prosvijetljeni i koji su okusili dar nebeski te postali dionicima Duha Svetoga i okusili dobru Riječ Božju i snage budućega svijeta, ako li otpadnu, ponovno obnoviti na pokajanje kad sami razapinju Sina Božjega i javno Ga ruglu izlažu. Jer zemlja koja se napije kiše što na nju često pada i rađa biljem korisnim za one koji je obrađuju, prima blagoslov od Boga; koja pak donosi trnje i korov, odbačena je i blizu prokletstvu: njezin je svršetak u ognju. No uvjereni smo za vas, ljubljeni, premda ovako i govorimo, da ste vi uz ono bolje, ono što spada u spasenje."

Zatvorio sam Bibliju, odložio ju i nakratko razmišljao i još se molio. I dalje nisam imao odgovor. Ponovno sam besciljno otvorio Bibliju, ali nisam čitao. Iznenada je ponovno zapuhnuo vjetar u prostoriju i još su se jednom stranice okrenule na Heb. šest i ostale tamo dok je vjetar prestajao. Ponovno sam još jednom pročitao te riječi i kad sam to učinio tada je u prostoriju došao Duh Božji i vidio sam viziju. U viziji sam vidio čovjeka odjevena u najčistiju bjelinu koji je otišao u svježe izorano polje i posijao žito. Bio je vedar dan, a sijanje je izvršeno ujutro. Ali kasno po noći nakon što je sijač u bijelom otišao, došao je čovjek u crnom i kradomice posijao još nešto sjemenja među ono što je posijao čovjek u bijelom. Dani su prolazili - sunce i kiša su blagoslovili tlo, i jednog se dana tamo pojavilo žito. Kako je bilo divno. Ali dan kasnije pojavio se ljulj.

Pšenica i ljulj su rasli zajedno. Jeli su istu hranu iz istog tla. Pili su na istom suncu i kiši.

Zatim su se jednog dana nebesa pretvorila u mjed i sve su biljke počele venuti i umirati. Čuo sam pšenicu kako podižu svoje glave i vape Bogu za kišu. Ljulj je također podigao svoj glas i preklinjao za kišu. Zatim su se nebesa smračila i došla je kiša i ponovno je pšenica, sada puna snage, podigla svoje glasove i klicala u obožavanju: "Hvala Gospodu!" I na moje čuđenje, čuo sam kako oživljeni ljulj također gleda gore i kaže: "Haleluja!"

Tada sam znao istinu o sastanku na kampu i viziji. Usporedba o Sijaču i Sjemenu, šesto poglavlje Hebreja, i očito očitovanje duhovnih darova u izmiješanom slušateljstvu – sve je postalo divno jasno. Sijač u bijelom bio je Gospod. Sijač u crnom bio je đavao. Polje je bilo svijet. Sjemenje su bili ljudi, izabrani i pokvareni. Oboje su jeli istu hranu, vodu i sunce. Oboje su se molili. Oboje su primili pomoć od Boga jer On daje da Njegovo sunce i kiša padaju na oboje, dobre i zle. A iako su oboje imali isti divan blagoslov i oboje su imali ista divna očitovanja, I DALJE JE POSTOJALA TA JEDNA VELIKA RAZLIKA, BILI SU OD RAZLIČITOG SJEMENA.

Ovdje je također bio odgovor na Mt. 7, 21 - 23: "Neće svaki koji Mi govori: 'Gospode! Gospode!' ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju Oca Mojega, koji je na nebesima. Mnogi će Mi u onaj dan reći: 'Gospode! Gospode! Nismo li mi u Tvoje Ime prorokovali, u Tvoje Ime zloduhe izgonili i u Tvoje Ime mnoga čudesna djela činili?' Tada ću im reći: 'Nikad vas nisam poznavao. Idite od Mene, vi što činite bezakonje!'" Isus ne poriče da su oni činili silna djela koja samo Duh Sveti može postići preko ljudi. Ali jest porekao da ih je *ikad poznavao*. Ovi nisu bili povratnici u stari grijeh. Ovi su bili zli, nepreporođeni, pokvareni. Ovi su bili Sotonino sjeme.

I tu je to. NE MOŽETE tvrditi da je očitovanje dokaz rođenja Duhom, ispunjenja Duhom. Ne, nikako. Priznat ću da je istinsko očitovanje dokaz Duha Svetoga koji čini moćna djela, ali to NIJE dokaz da je pojedinac ispunjen Duhom pa makar taj pojedinac imao obilje tih očitovanja.

Danas je dokaz primanja Duha Svetoga baš isti kao što je bilo nazad u danu našeg Gospoda. To je primanje Riječi istine za dan u kojem vi živite. Isus nije nikada naglasio važnost Djela kao što je naglasio važnost Riječi. Znao je da će, ako ljudi dobiju RIJEČ, djela slijediti. To je Biblja.

Dakle, Isus je znao da će biti strašno udaljavanje od Riječi u pergamskom dobu koje je tada još bilo za dvjesto godina od Patmos vizije. Znao je da će to udaljavanje prouzročiti da odu u mračno doba. Znao je da je način na koji se čovjek prvobitno udaljio od Boga bio prvo napuštanjem Riječi. Ako napustite Riječ, napustili ste Boga. Stoga se On predstavlja crkvi u Pergamu i uistinu svim crkvama svih doba: "Ja sam Riječ. Ako želite Božanstvo u svojoj sredini onda zaželite dobrodošlicu i primite Riječ. Nemojte nikada dopustiti da netko ili

nešto dospije između vas i te Riječi. Ovo što vam Ja dajem (Riječ) otkrivenje je Mene. JA SAM RIJEČ. Zapamtite to!"

Pitam se jesmo li dovoljno impresionirani Riječju u svojoj sredini? Dopustite mi da vam ovdje iznesem misao. Kako se molimo? Molimo se u Isusovo Ime, zar ne? Svaka je molitva u Njegovo Ime ili nema nikakvog odgovora. Ipak nam je u 1. Ivanovoj 5, 14 rečeno: "Ovo je pouzdanje koje imamo u Njega: ako što molimo po Njegovoj volji, uslišava nas. A ako znamo da nas uslišava što god zaiskali, znamo da već imamo ono što smo od Njega iskali." Sad pitamo: "Što je volja Božja?" Postoji samo JEDAN NAČIN za znati Njegovu volju i to je po RIJEČI BOŽJOJ. Tuž. 3, 37: "Tko je rekao nešto i zbilo se? Nije li Gospod to zapovjedio?" U tome je stvar. Ako nije u Riječi, to ne možete dobiti. Stoga, ne možemo iskati osim ako nije u Riječi i ne možemo iskati ili zatražiti osim ako to nije u Njegovo Ime. U tome je ponovno stvar. ISUS (Ime) je RIJEČ (volja). Ne možete razdijeliti Boga i Riječ. Oni su JEDNO.

Dakle, ova je Riječ, koju je On ostavio za sobom na tiskanoj stranci, dio Njega kad je prihvatite vjerom u Duhom ispunjen život. On je rekao da je Njegova Riječ život. Ivan 6, 63b. Ali to je upravo ono što On jest: Ivan 14, 6: "Ja sam Put, i Istina, i Život." Rim. 8, 9b: "Nema li tko Duha Kristovog, taj nije Njegov." U tome je stvar, On je Duh i On je Život. To je upravo ono što je Riječ, to je upravo ono što je Isus. On je Riječ. Stoga, kad Duhom rođen, Duhom ispunjen čovjek u vjeri uzima tu Riječ u svoje srce i stavi ju na svoje usne, pa to je isto kao da govori Božanstvo. Svaka planina mora otići. Sotona ne može stajati pred tim čovjekom.

Da se crkva skroz tamo nazad u tom trećem dobu samo držala otkrivenja žive Riječi u svojoj sredini, sila Božja ne bi izblijedila kao što je izblijedila u tom mračnom dobu. I upravo danas, kad se crkva vrati Riječi u vjeri, možemo bez sumnje reći da će slava Božja i divna Božja djela ponovno biti u njenoj sredini.

Jedne mi je noći dok sam tražio Gospoda Duh Sveti rekao da uzmem svoju kemijsku olovku i pišem. Kako sam zgrabio olovku da pišem, Njegov mi je Duh dao poruku za crkvu. Želim vam ju donijeti... Ima veze s Riječju i nevjestom.

"Evo što vam pokušavam reći. Zakon reprodukcije je da svaka vrsta donosi prema svojoj vlastitoj vrsti, baš prema Post. 1, 11: 'I reče Bog: 'Neka proklija zemlja zelenilom, i travom sjemenitom, i stablima

plodonsnim koja, svako prema svojoj vrsti, na zemlji donese plod što u sebi nosi svoje sjeme. I bi tako." Koji je god život bio u sjemenu, izašao je u biljku i otuda u plod. Isti istijani zakon vrijedi za crkvu danas. Koje je god sjeme započelo crkvu izaći će i biti kao izvorno sjeme jer je to isto sjeme. U ovim će posljednjim danima istinska Crkva Nevjesta (Kristovo sjeme) doći do Krunišnog kamena i bit će super crkva, super rasa, dok Mu se približava. Oni u Nevjesti bit će toliko kao On da će čak biti na samu Njegovu sliku. To je da bi bili ujedinjeni s Njim. Oni će biti jedno. Bit će samo očitovanje Riječi živoga Boga. Denominacije ne mogu proizvesti ovo (pogrešno sjeme). One će proizvesti svoja crkvena vjerovanja i svoje dogme pomiješane s Riječju. To križanje donosi hibridni proizvod.

Prvi je sin (Adam) bio Božje izgovoreno sjeme-Riječ. Bila mu je dana nevjesta da se razmnoži. Zato mu je dana nevjesta da se razmnoži, da donese drugog sina Božjeg. Ali ona je pala. Pala je hibridiziranjem. Prouzročila je da on umre.

Drugom je Sinu (Isusu), također Božjem izgovorenom Sjemenu-Riječi, dana nevjesta kao što je bila dana Adamu. Ali prije nego što ju je mogao oženiti, ona je također pala. Ona je, poput Adamove supruge, stavljena na test hoće li vjerovati Riječ Božju i živjeti ili sumnjati Riječ i umrijeti. Ona je sumnjala. Napustila je Riječ. Umrla je.

Od male će skupine istinskog sjemena Riječi Bog Kristu predstaviti ljubljenu nevjestu. Ona je djevica Njegove Riječi. Ona je djevica jer ne poznaje od čovjeka napravljena crkvena vjerovanja ili dogme. Članovi i kroz članove nevjeste ispunit će se sve što je Bog obećao da će biti očitovano u djevici.

Djevici Mariji je došla riječ obećanja. Ali ta je riječ obećanja bio On sam da bude očitovan. Bog je bio očitovan. On sam je djelovao u to vrijeme i ispunio Svoju vlastitu Riječ obećanja u djevici. Anđeo je bio taj koji joj je donio poruku. Ali anđelova je poruka bila Riječ Božja. Iz. 9, 6. On je u to vrijeme ispunio sve što je o Njemu bilo napisano jer je ona prihvatila Njegovu Riječ njoj.

Članovi nevjeste djevice će Ga voljeti i imat će Njegove potencijale jer je On njihova glava i Njemu pripada sva vlast. Oni su Mu pokorni kao što su udovi naših tijela pokorni našim glavama.

Primijetite sklad Oca i Sina. Isus nije nikada učinio ništa dok Mu prvo Otac nije pokazao. Ivan 5, 19. Ovaj sklad sada ima postojati između Ženika i Njegove nevjeste. On joj pokazuje Svoju Riječ života.

Ona ju prima. Nikad ju ne sumnja. Stoga joj ništa ne može nauditi, čak ni smrt. Jer ako se sjeme posadi, voda će ga ponovno podići. Evo tajne ovoga. Riječ je u Nevjesti (kao što je bila u Mariji). Nevjesta ima um Kristov jer ona zna što On želi da se učini s Riječju. Ona izvršava zapovijed Riječi u Njegovo ime jer ona ima 'tako kaže Gospod'. Tada je Riječ oživljena Duhom i ispunjava se. Poput sjemena koje je posađeno i zaliveno, dolazi do pune žetve služeći svojoj svrsi.

Ovi u Nevjesti čine samo Njegovu volju. Nitko ih ne može navesti da čine drugačije. Oni imaju 'tako kaže Gospod' ili miruju. Znaju da to mora biti Bog u njima koji čini djela ispunjavajući Svoju vlastitu Riječ. On nije završio sav svoj posao za vrijeme Svoje zemaljske službe, tako On sada radi u i kroz nevjestu. Ona to zna jer još nije bilo vrijeme za Njega da učini određene stvari koje mora sada učiniti. Ali On će sada ispuniti kroz Nevjestu taj posao koji je ostavio za ovo određeno vrijeme.

Stanimo sada kao Jošua i Kaleb. Naša obećana zemlja dolazi na vidik kao što je dolazila njihova. Dakle, Jošua znači 'Jahve-Spasitelj' i on predstavlja vođu vremena kraja koji će doći crkvi kao što je i Pavao došao kao izvorni vođa. Kaleb predstavlja one koji su ostali vjerni s Jošuom. Zapamtite, Bog je započeo Izrael kao djevicu sa Svojom Riječju. Ali oni su željeli nešto drugačije. Tako je željela i crkva posljednjeg dana. Primijetite kako Bog nije pokrenuo Izrael ili mu dopustio da ide u obećanu zemlju dok nije bilo Njegovo vlastito određeno vrijeme. Dakle, ljudi su možda vršili pritisak na Jošuu, vođu, i rekli: 'Zemlja je naša, krenimo i uzmimo je. Jošua, ti si od samog početka, mora da si izgubio svoje poslanje, nemaš silu koju si prije imao. Prije si čuo od Boga i znao volju Božju i djelovao brzo. Nešto s tobom nije u redu.' Ali Jošua je bio od Boga poslan prorok i znao je Božja obećanja, pa ih je čekao. On je čekao jasno određenu odluku od Boga i kad je došlo vrijeme za pokrenuti se, Bog je u Jošuine ruke stavio puno vodstvo jer je ostao s Riječju. Bog se mogao pouzdati u Jošuu, ali ne u druge. Dakle, to će se ponoviti u ovom danu kraja. Isti problem, isti pritisci.

Uzmite primjer kojeg vidimo u Mojsiju. Ovaj je moćni, pomazani prorok Božji imao neobično rođenje, rođen u pravo vrijeme za oslobođenje Abrahamovog sjemena iz Egipta. Nije ostao u Egiptu raspravljati s njima o Pismu niti se uzrujavao oko svećenika. Otišao je u divljinu dok ga ljudi nisu bili spremni primiti. Bog je pozvao Mojsija u divljinu. Čekanje nije bilo s Mojsijeve strane, već zbog ljudi koji ga

nisu bili spremni primiti. Mojsije je mislio da će ljudi razumjeti, ali nisu.

Zatim je tu Ilija komu je došla Riječ Gospodnja. Kad je završio s propovijedanjem isitne i ta skupina tamo nazad, koja je preteča skupine američke Jezabele, nije htjela primiti Riječ, Bog ga je pozvao s terena i poslao pošasti na tu generaciju zbog odbacivanja proroka i poruke koju je Bog dao. Bog ga je pozvao u divljinu i on nije htio izići čak ni za kralja. Oni koji su ga pokušavali nagovoriti da to učini, umrli su. Ali Bog je govorio Svom vjernom proroku vizijom. Izišao je iz skrovišta i vratio Riječ Izraelu.

Zatim je došao Ivan Krstitelj, Kristov vjerni preteča, moćni prorok za svoj dan. On nije išao u školu svog oca niti u školu farizeja - nije išao ni u jednu denominaciju, već u divljinu, pozvan tamo od Boga. Tamo je ostao dok ga Gospod nije poslao van s porukom, vičući: 'Mesija je blizu!'

Uzmimo sada ovdje upozorenje iz Pisma. Nije li u dane Mojsija, koga je Bog potvrdio, ustao Korah i suprotstavio se tom moćnom proroku? Raspravljao je s Mojsijem i tvrdio da ima isto toliko od Boga da vodi ljude i da su drugi dijelili božansko otkrivenje kao i Mojsije. Poricao je autoritet Mojsija. Dakle, ljudi tamo nazad, nakon što su čuli istinitu Riječ i bili dobro upoznati s činjenicom da je istinski prorok bio potvrđen od Boga, kažem da su ti ljudi nasjeli na Koraha i njegova protivljenja. Korah nije bio prorok po Pismu, već su se ljudi u velikom broju sa svojim vođama borili za njega. Kako nalik evanđelistima danas s njihovim spletkama zlatnog teleta poput Korahovih. Oni ljudima izgledaju dobro kao što je onda Korah izgledao dobro. Imaju krv na svojim čelima, ulje na svojim rukama i vrlo energične ljude na bini. Dopuštaju žene propovjednike, dopuštaju da žene sijeku svoju kosu, nose hlače i kratke hlače i zaobilaze Riječ Božju zbog svojih vlastitih crkvenih vjerovanja i dogmi. To pokazuje koja je vrsta sjemena u njima. Ali nisu se svi ljudi okomili na Mojsija i napustili Riječ Božju. Ne. Izabrani su ostali s njim. Isto se događa ponovno danas. Mnogi napuštaju Riječ, ali neki ostaju s njom. Ali sjetite se usporedbe o pšenici i ljulju. Ljulj treba biti svezan u snopove za spaljivanje. Ove se otpadničke crkve vezuju sve bliže i bliže skupa, spremne za vatre Božjeg suda. Ali pšenica će biti skupljena Gospodaru.

Sada želim da ovdje budete vrlo pažljivi i vidite ovo. Bog je obećao da će u vrijeme kraja biti ispunjen Malahija 4. Mora biti jer to

je Duhom oživljena Riječ Božja koju je izgovorio prorok Malahija. Isus je uputio na to. To je upravo prije nego što Krist dođe drugi put. Do časa kad Isus dođe sve Pismo mora biti ispunjeno. Pogansko će razdoblje biti u svom posljednjem crkvenom dobu kada dođe taj glasnik iz Malahije. On će biti točno s Riječju. Uzet će cijelu Bibliju od Postanka do Otkrivenja. Počet će od zmijčevog sjemena i nastaviti do glasnika u kasnoj kiši. Ali bit će odbačen od denominacija.

Morat će biti odbačen jer to je povijest koja se ponavlja od vremena Ahaba. Izraelska povijest pod Ahabom se događa upravo ovdje u Americi gdje se pojavljuje prorok iz Malahije. Kao što je Izrael napustio Egipat da proslavlja u slobodi, istjerao domorodce, podigao naciju s velikim vođama poput Davida itd. i zatim na prijestolje stavio jednog Ahaba s Jezabelom iza njega da usmjerava, tako smo mi učinili isto istijano u Americi. Naši su praočevi otišli u ovu zemlju da bi proslavljali i živjeli u slobodi. Istjerali su domoroce i preuzeli zemlju. Podignuti su moćni ljudi poput Washingtona i Lincolna, ali ubrzo nakon tih dostojnih ljudi slijedili su drugi ljudi tako malog kalibra da je uskoro u predsjedničku stolicu postavljen jedan Ahab s Jezabelom iza sebe da ga usmjerava. Upravo u vremenu kao što je ovo mora doći glasnik iz Malahije. Zatim će u kasnoj kiši doći konačni obračun na gori Karmel. Promatrajte ovo sada pažljivo da biste to vidjeli u Riječi. Ivan je bio preteča iz Mal. 3. On je posadio ranu kišu i bio odbačen od organizacija svoga dana. Isus je došao i imao konačni obračun na gori Preobraženja. Drugi će Kristov preteča sijati za kasnu kišu. Isus će biti konačni obračun između denominacija i crkvenih vjerovanja jer će On doći podržati Svoju Riječ i uzeti Svoju nevjestu u uznesenje. Prvi konačni obračun bio je gora Karmel; drugi je bio gora Preobraženja, a treći će biti gora Sion.

Neobično ponašanje Mojsija, Ilije i Ivana koji su se povukli od ljudi u osamu mnoge je ostavilo zbunjenima. Nisu shvatili da je to bilo zato što su njihove poruke bile odbačene. Ali sjeme je bilo posijano, sađenje je bilo završeno. Sljedeći je bio sud. Oni su poslužili svojoj svrsi kao znak ljudima, stoga je sljedeći bio sud.

Ja vjerujem prema Otk. 13, 16 da će nevjesta morati prestati propovijedati jer zvijer zahtijeva žig u ruci ili čelu da bi bilo dano dopuštenje propovijedati. Denominacije će uzeti žig ili će biti prisiljene prestati propovijedati. Tada će Janje doći po Svoju nevjestu i osuditi veliku bludnicu.

Sjetite se sada da je Mojsije bio rođen za određen posao, ali nije mogao napraviti taj posao dok nije primio darove koji će mu omogućiti da napravi taj posao. Morao je izići u pustinju i tamo čekati, Bog je imao određeno vrijeme. Na prijestolju je imao biti određeni faraon i ljudi su morali vapiti za kruhom života prije nego što ga je Bog mogao poslati natrag. Ovo vrijedi za naš dan.

Ali što mi imamo u ovom našem danu? Mnoštva čine znakove dok nemamo generaciju onih koji traže znakove koja zna malo ili ništa o Riječi ili istinskom kretanju Duha Božjeg. Sretni su ako vide krv, ulje i vatru; nije važno što je u Riječi. Oni će poduprijeti bilo koji znak, čak i one koji nisu po Pismu. Ali Bog nas je upozorio na to. Rekao je u Mt. 24 da će u posljednje dane ta dva duha biti toliko međusobno bliska da će ih samo sami izabrani moći razlikovati jer samo oni neće biti zavedeni.

Kako možete razlikovati duhove? Samo im dajte test Riječi. Ako ne govore tu Riječ, oni su od zloga. Kao što je zli zaveo prve dvije nevjeste, pokušat će zavesti nevjestu ovoga posljednjeg dana tako što će je pokušati navesti da se hibridizira kroz crkvena vjerovanja ili tek jasno okrene od Riječi prema bilo kojem znaku koji joj odgovara. Ali Bog nikad nije postavo znakove ispred Riječi. Znaci prate Riječ, kao kad je Ilija rekao ženi da prvo ispeče kolačić za njega po Riječi Gospodnjoj. Kad je ona učinila kako je Riječ rekla, došao je odgovarajući znak. Dođite prvo Riječi i zatim promatrajte čudo. Duh daje energiju sjemenu Riječi.

Kako može bilo koji glasnik poslan od Boga vjerovati samo dio Riječi i nešto od Nje poreći? Istinski će prorok Božji u ovom posljednjem danu proglasiti cijelu Riječ. Denominacije će ga mrziti. Njegove riječi mogu biti neugodne kao Ivan Krstitelj koji ih je nazvao zmijama otrovnicama. Ali predodređeni će čuti i biti spremni za uznesenje. Kraljevsko će Sjeme Abrahamovo s vjerom poput Abrahamove držati Riječ sa sobom, jer su oni zajedno predodređeni.

Glasnik posljednjeg dana će se pojaviti u Božje određeno vrijeme. Sada je vrijeme kraja, kao što svi znaju, jer je Izrael u domovini. On će, prema Malahiji, doći sad svakog časa. Kada ga vidimo, on će biti odan Riječi. Bit će pokazan (istaknut u Riječi, Otk. 10, 7) i Bog će potvrditi njegovu službu. Propovijedat će istinu kao što je to činio Ilija i bit će spreman za konačni obračun na gori Sion.

Mnogi će ga pogrešno shvatiti zato što su naučavani Pismu na određen način kojeg oni smatraju istinom. Kad on dođe protiv toga, oni neće vjerovati. Čak će neki istinski propovjednici pogrešno shvatiti glasnika jer su zavodnici toliko mnogo toga nazvali Božjom istinom.

Ali ovaj će prorok doći i, kao što je preteča prvog dolaska vikao: 'Evo Jaganjca Božjeg koji odnosi grijeh svijeta!' tako će i on bez sumnje povikati: 'Evo Jaganjca Božjeg koji dolazi u slavi.' On će učiniti ovo, jer kao što je i Ivan bio glasnik istine izabranima tako je ovaj posljednji glasnik izabranima i Nevjesti rođenoj Riječju."

KRIST HVALI CRKVU

Otk. 2, 13: "Znam tvoja djela i gdje prebivaš, ondje gdje je prijestolje Sotonino, i čvrsto se držiš Moga Imena te nisi zanijekao vjeru Moju, čak ni u one dane kada je Antipa, Moj vjerni svjedok, ubijen kod vas gdje prebiva Sotona."

"*Znam tvoja djela*." Ovo su identične riječi izrečene svakom od sedam glasnika koje se odnose na Božje ljude u svakom dobu. Budući da su izgovorene dvama trsovima (istinskom i lažnom) donijet će radost i veselje srcima jedne skupine, ali bi trebale prestrašiti srca druge. Jer iako smo spašeni milošću odvojeno od djela, istinsko će spasenje donijeti djela ili djelovanja koja će ugodi Bogu. 1 Iv. 3, 7: "Dječice, neka vas nitko ne zavede! Tko ČINI (radi) pravdu, pravedan je kao što je On pravedan." Ako ovaj stih znači išta, znači da čovjek JEST ono što ČINI. Jak. 3, 11: "Zar izvor na isti otvor izlijeva slatko i gorko?" Rim. 6, 2: "Mi koji smo umrli grijehu, kako da još u njemu živimo?" Mt. 12, 33 - 35: "Ili: učinite stablo dobrim pa mu je plod dobar, ili pak učinite stablo lošim pa mu je i plod loš – ta po svome se plodu stablo poznaje. Naraštaju zmija otrovnica! Kako biste mogli govoriti dobro kad ste zli? Ta iz obilja srca usta govore! Dobar čovjek iz dobre riznice srca iznosi dobro, a zao čovjek iz zle riznice iznosi zlo." Dakle, ako je čovjek rođen od Riječi (Nanovo ste rođeni; ne od sjemena raspadljivog, nego neraspadljivog: Riječju Boga živoga, koja ostaje zauvijek. 1 Pt. 1, 23) donijet će Riječ. Plod ili djela njegovog života bit će proizvod vrste sjemena ili života koji je u njemu. Njegova će djela, stoga, biti po Pismu. O, koja će optužba biti ova istina protiv pergamskog doba. Tamo stoji Jedan bez premca i u Njegovoj ruci oštar dvosjekli mač,

Riječ Božja. A ta će nas Riječ suditi u posljednji dan. Zapravo, Riječ sudi čak i sada jer proniče misli i nakane srca. Rasijeca tjelesno od duhovnog. Čini vas živim poslanicama koje čitaju i poznaju svi ljudi na slavu Božju.

"*Znam tvoja djela*." Ako se čovjek boji da možda neće ugoditi Bogu, neka onda ispuni Riječ. Ako se čovjek pita hoće li čuti te riječi: "Dobro si učinio, slugo dobri i vjerni," neka ispuni Riječ Božju u svom životu i sigurno će čuti te riječi hvale. Riječ je istine bila kriterij onda, ona je kriterij sada. Ne postoji drugi standard, ne postoji drugo mjerilo. Kao što će Krist Isus suditi svijet, tako će ga suditi Riječ. Ako čovjek želi znati kako mu ide, neka učini kao što je sugerirao Jakov: "Pogledaj u zrcalo Božje Riječi."

"*Znam tvoja djela*." Dok je On tamo stajao s Riječju razmatrajući njihove živote u svjetlu nacrta kojeg je On izložio za njih, mora da je u priličnoj mjeri bio zadovoljan jer su oni, poput drugih koji su već otišli, podnosili progonstvo nepravednih i još uvijek radosno prianjali uz Gospoda. Iako je katkada bilo teško služiti Gospodu, ipak su Mu služili i proslavljali Ga u Duhu i istini. Ali s lažnim trsom nije bilo tako. Nažalost, odbacili su život koji je izgrađen na Riječi i sad su išli sve dalje i dalje od istine. Njihova su djela svjedočila o dubinama u koje su potonuli.

ČVRSTO SE DRŽIŠ MOGA IMENA

"Kome možemo ići? Samo Ti imaš riječi vječnoga života!" Oni su se čvrsto držali onda, čvrsto su se držali sada, ali ne s fatalističnom bojazni kao ljudi koji žive neplodnim životima. Čvrsto su se držali u Njegovoj snazi, u sigurnosti Duha da su bili jedno u Njemu. Imali su sigurno znanje oproštenih grijeha i nosili su ime "kršćanin" u svjedočanstvu toga. Znali su i voljeli to Ime koje je bilo iznad svakoga imena. Njihova su se koljena prignula tom Imenu. Njihovi su ga jezici priznali. Sve što god su činili, sve su činili u imenu Gospoda Isusa. Imenovali su to Ime i odstupili od zla i, zauzevši svoje stajalište, sada su bili spremni umrijeti za to Ime uvjereni u bolje uskrsnuće.

Uzmi Ime Isus sa sobom,
Dijete žalosti i jada.

Ono će ti dati radost i utjehu.
Stoga ga uzmi prije nego što bilo gdje ideš.
Dragocjeno Ime, o kako milo,
Nada zemaljska i radost nebeska.

Već su u drugom stoljeću te riječi "Otac, Sin i Duh Sveti" mnogima značile "trojstvo" i mnogobožačka ideja tri Boga postala je doktrinom u lažnoj crkvi. Nedugo je zatim Ime bilo oduzeto kao što uistinu i jest bilo u ovom dobu i umjesto njega su IME *Gospod Isus Krist* zamijenile *titule* JEDNOG VELIKOG BOGA. Dok su mnogi otpali i prigrlili trojstvo i krstili koristeći titule Božanstva, malo je stado još uvijek krstilo u Ime Isusa Krista i tako se držalo istine.

S toliko mnogo onih koji nisu poštivali Boga pretvarajući Ga u tri boga i mijenjajući Njegovo dobrohotno Ime u titule, netko bi se pitao jesu li znamenja i čudesa koja prate tako veliko Ime još uvijek dolazila među ljude. Uistinu, to je znamenje bilo moćno i divno očitovano, iako zasigurno ne u lažnom trsu. Ljudi poput Martina bili su uvelike korišteni i Bog im je posvjedočio i znamenjem i čudesima i darovima Duha Svetoga. To je Ime još uvijek bilo učinkovito, kao što je uvijek bilo i uvijek će biti gdje Ga sveti časte kroz Riječ i vjeru.

NISI ZANIJEKAO VJERU MOJU

U Djelima apostolskim 3, 16 kad je Petar upitan kako se dogodilo moćno čudo nad hromim kod vrata Krasna, on je to objasnio na ovaj način: "Po vjeri u Njegovo (Isus) Ime to je (Isus) Ime dalo snagu ovomu (bivšem hromom): vjera koja je po (od) Njemu (Isusu), dala je ovomu (čovjeku) potpuno zdravlje naočigled vama svima." Vidite, tu je to. Isusovo Ime i Isusova Vjera postigli su to čudo. Petar nije tvrdio da je to bila njegova vlastita ljudska vjera kao što nije ni tvrdio da je to bilo njegovo vlastito ime. Rekao je da je Isusovo Ime, upotrijebljeno u vjeri koja je od Isusa, izvršilo to veliko djelo. Ova je vjera ono o čemu je Gospod govorio u Otk. 2, 13. Bila je to NJEGOVA vjera. Nije to bila vjera U Njega. Već je to bila NJEGOVA VLASTITA vjera *koju je On dao vjernicima*. Rim. 12, 3: "Kako je već kome čovjeku (prema 1. stihu ti ljudi su BRAĆA) Bog dodijelio mjeru vjere. Ef. 2, 8: "Ta milošću ste spašeni, po vjeri; i to (Vjeri) ne od sebe - Božji

je to dar!" I također kaže u Jak. 2, 1: "Braćo moja, (primijetite, on također govori BRAĆI) nemojte s pristranošću imati vjeru (ne u) našega Gospoda Isusa Krista."

U ovom pergamskom dobu gdje su ljudi počovječivali spasenje okrenuvši se od istine da je "spasenje od Gospoda" – odbacivši doktrinu izabranja i širom otvorivši crkvena vrata i svoje zajedništvo bilo kome i svima koji su potpisali njihove članke vjere (bez obzira na Riječ), u ovom je dobu naglog srozavanja još uvijek postojala nekolicina koja je imala mjeru te vjere našeg Gospoda Isusa Krista i nije samo koristila tu vjeru u djelima sile, nego su se oduprli onima koji su se usudili reći da su spašeni naprosto na temelju pridruživanja crkvi. Znali su da ni jedan čovjek ne može istinski vjerovati za vječni život i Božju pravednost bez mjere vjere samog Gospoda Isusa. Kao što su današnje crkve pune mentalnih vjernika koji podržavaju djevičansko rođenje, prolivenu krv, odlaženje u crkvu i uzimanje večere Gospodnje, a uopće nisu ponovno rođeni, isto je tako u tom trećem dobu bio isti problem. Ljudska vjera nije bila dovoljna onda i nije dovoljna sada. Potrebno je da sama vjera Sina Božjega padne u čovjekovo srce tako da on može primiti Gospoda slave u nerukotvoreni hram.

Ovo je bila živa vjera."Živim po vjeri Sina Božjega." Pavao nije rekao da je živio po vjeri U Sina Božjega. Bila je to vjera Sina Božjega koja mu je dala život i držala ga da živi u kršćanskoj pobjedi.

Ne, nisu porekli da je spasenje natprirodno od početka do kraja. Držali su živom istinu Njegovog Imena i Njegovu Vjeru i Gospod ih je blagoslovio i našao dostojnima Njega.

ANTIPA, MOJ VJERNI SVJEDOK

Nema drugog zapisa u Riječi ili u bilo kojoj svjetovnoj povijesti vezanog uz ovog brata. Ali zasigurno i ne treba biti. Više je nego dovoljno da ga je Gospod predvidio i poznavao. Više je nego dovoljno vidjeti njegovu vjernost Gospodu zabilježenu u živoj Riječi. On je bio kršćanin. Imao je Isusovo Ime. Imao je vjeru našega Gospoda Isusa Krista i bio je među onima koji su živjeli po njoj. Odgovorio je na Jakovljeve riječi: "Nemojte s pristranošću imati vjeru našega Gospoda Isusa Krista." Pun Duha Svetoga i vjere, kao što je bio Stjepan, nije bio pristran prema nikome, nije se bojao nikoga. I kad je proglašena smrt za

sve koji bi uzeli to Ime i hodali u vjeri Isusa Krista, zauzeo je svoje stajalište s onima koji se nisu htjeli okrenuti. Da, umro je, ali je poput Abela primio svjedočanstvo od Boga (ime mu je zapisano u Riječi) i, iako je mrtav, njegov glas još uvijek govori na stranicama Božjeg božanskog Zapisa. Još je jedan vjerni svjedok odnesen svom počinku. Ali Sotona nije trijumfirao tada kao što nije ni trijumfirao kad je ubio Kneza Mira, jer kao što je Sotona opljačkan na križu, baš tako će sada Antipina krv vikati još stotinama onih koji će uzeti svoje križeve i slijediti Njega.

GDJE JE PRIJESTOLJE SOTONINO

Razlog zbog kojeg je ovo dio hvalospjeva Duha je zato što su ovi hrabri vojnici križa pobjeđivali Sotonu upravo usred njegove vlastite prijestolne dvorane. Dobivali su bitku kroz Ime i Vjeru Isusa upravo u taboru vođa tame. Koja ogromna pohvala. Poput Davidovih junaka koji su napali neprijateljev tabor da bi Davidu donijeli vodu koja gasi žeđ, tako su ovi velikani vjere napali oblast Sotoninog zemaljskog uporišta i propovijedanjem i opominjanjem donijeli vodu spasenja onima koji su živjeli ispod sjene smrti.

Dakle, koliko god su ove riječi što se tiče Sotoninog prijestolja i oblasti dio Božje hvale za Njegove izabrane, one zapravo postavljaju pozornicu za optužbu zla koje je steklo prevlast u crkvi.

PERGAM: *Sotonino prijestolje i prebivalište*. Mnogima su ove fraze bili samo slikovni umjesto zaista povijesni. Ali oni su zasigurno stvarni i povijest to potkrjepljuje. Pergam je uistinu bio Sotonino prijestolje i prebivalište. To se dogodilo na ovaj način:

Izvorno Pergam nije bio mjesto gdje je Sotona (što se tiče ljudskih stvari) prebivao. Babilon je uvijek doslovce i figurativno bio njegov stožer. Sotonsko proslavljanje potječe upravo iz grada Babilona. Post. 10, 8 - 10: "Od Kuša se rodio Nimrod, koji je postao prvi velmoža na zemlji. Bio je silan lovac pred Jahvom. Glavno uporište njegova kraljevstva bili su Babel, Erek, Akad i Kalne, svi u zemlji Šinearu." Post. 11, 1 - 9: "Sva je zemlja imala jedan jezik i riječi iste. Ali kako su se selili s istoka naiđu na jednu dolinu u zemlji Šinearu, i tu se nastane. Jedan drugom reče: 'Hajdemo praviti opeke te ih peći da otvrdnu!' Opeke im bile mjesto kamena a paklina im služila za žbuku. Onda

rekoše: 'Hajde da sebi podignemo grad i kulu s vrhom do neba! Pribavimo sebi ime, da se ne raspršimo po licu cijele zemlje.' Jahve se spusti da vidi grad i kulu što su ga gradili sinovi čovječji. Jahve reče: 'Gle, narod je jedan, svi su jednog jezika! Ovo je tek početak njihovog nastojanja. Sad im ništa neće biti neostvarivo što god naume izvesti. Hajde da siđemo i jezik im pobrkamo, da jedan drugome govora ne razumije.' Tako ih Jahve rasu odande po licu cijele zemlje, te prestadoše graditi grad. Stoga mu je ime Babel, jer je ondje Jahve pobrkao govor svima u onom kraju i odande ih je Jahve raspršio po licu cijele zemlje."

Babel je izvorno ime za Babilon. Ono znači zbrka. Njega je doslovce osnovao Kuš, Hamov sin, ali se razvio u kraljevske sile i raskoši pod njegovim sinom, Nimrodom, silnim lovcem. Nimrod je, prema opisu Postanka 11 i također prema svjetovnoj povijesti namjerio postići tri stvari. Želio je izgraditi snažnu naciju, što je učinio. Želio je propagirati svoju vlastitu religiju, što je učinio. Želio je sebi steći ime, što je također postigao. Njegova su postignuća bila toliko golema da je kraljevstvo Babilona nazvano glavom od zlata među svim svjetskim vladama. To da je njegova religija stekla istaknuto mjesto dokazano je činjenicom da je Pismo u potpunosti poistovjećuje sa Sotonom u Iz. 14. poglavlje i u Otk. poglavlja 17 - 18. I poviješću možemo dokazati da je preplavila cijeli svijet i da je osnova za svaki sustav idolopoklonstva i tema mitologije, iako se imena bogova razlikuju u različitim dijelovima zemlje u skladu s jezikom naroda. Podrazumijeva se da je stekao ime sebi i svojim sljedbenicima jer sve dok ovo sadašnje doba traje (dok se Isus ne otkrije Svojoj braći) on će biti proslavljan i štovan, iako pod drugim imenom nego Nimrod i u hramu malo drugačijem od onog u kojem je izvorno bio obožavan.

Budući da se Biblija ne bavi detaljno poviješću drugih nacija, bit će neophodno pretražiti drevne svjetovne zapise da bismo našli svoj odgovor kako je Pergam postao prijestolje sotonske religije Babilona. Glavni izvori informacija bit će u zapisima egipatske i grčke kulture. Razlog ovome je to što je Egipat primio svoju znanost i matematiku od Kaldejaca i sa svoje ih je strane Grčka primila od Egipta. Dakle, budući da su svećenici bili zaduženi za poučavanje ovih znanosti i budući da su ove znanosti bile korištene kao dio religije, već znamo ključ kako je babilonska religija stekla svoju moć u ove dvije zemlje. Također je istina da kad god je nacija bila sposobna pobijediti drugu naciju, u svoje je vrijeme religija pobjednika postala religijom pobijeđenog. Poznato je

da su Grci imali iste istijane znakove Zodijaka kao i Babilonci i nađeno je u drevnim egipatskim zapisima da su Egipćani dali Grcima svoje znanje mnogoboštva. Prema tome su se tajne Babilona širile od nacije do nacije dok se nije pojavilo u Rimu, u Kini, Indiji, a čak i u Sjevernoj i Južnoj Americi nalazimo isto istijano osnovno proslavljanje.

Drevne se povijesti slažu s Biblijom da ova babilonska religija sasvim sigurno nije bila izvorna religija ranih zemaljskih naroda. Bila je prva koja je odlutala od izvorne vjere, ali sama nije bila izvorna. Povjesničari, kao što su Wilkinson i Mallett, uvjerljivo su dokazali iz drevnih dokumenata da su nekad svi narodi zemlje vjerovali u JEDNOG BOGA, vrhovnog, vječnog, nevidljivog, koji je Riječju Svojih usta sve izgovorio u postojanje i da je u Svom karakteru imao ljubav i bio dobar i pravedan. Ali kao što će Sotona uvijek iskvariti što god može, nalazimo ga da iskvaruje umove i srca ljudi tako da odbace istinu. Kao što je uvijek pokušavao primiti proslavljanje kao da je on Bog, a ne sluga i Božje stvorenje, maknuo je proslavljanje od Boga s ciljem da ga privuče k sebi i tako bude uzvišen. On je zasigurno ostvario svoju želju da proširi svoju religiju po cijelom svijetu. Bog je zajamčio vjerodostojnost toga u knjizi Rimljana: "Premda su poznavali Boga, nisu Ga proslavili kao Boga, dok nisu postali isprazni u svojim umovanjima i kroz tamu srca prihvatili iskvarenu religiju u tolikoj mjeri da su proslavljali stvorenja, a ne Stvoritelja." Sjetite se, Sotona je bio Božje stvorenje (sin zorin). Stoga nalazima da gdje je jednom među ljudima bila rasprostranjena istina, i svi su se držali te jedne istine, tu je kasnije došao dan kad se ogromna skupina okrenula od Boga i po svijetu proširila đavolski oblik proslavljanja. Povijest potkrjepljuje da su oni iz Šemova plemena koji su stajali s nepromjenljivom istinom bili u čvrstoj opreci s onima od Hama koji su se okrenuli od istine đavolskoj laži. Nema vremena za upuštanje u raspravu o ovome, to je samo predstavljeno da biste mogli vidjeti da su postojale dvije religije, i samo dvije, i zla je postala rasprostranjena diljem svijeta.

U Babilonu se jednoboštvo pretvorilo u mnogoboštvo. U tom su gradu đavolska laž i đavolske tajne ustale protiv Božje istine i Božjih tajni. Sotona je uistinu postao bog ovog svijeta i zahtijevao proslavljanje od onih koje je nasamario navodeći ih da vjeruju da je on uistinu Gospod.

Mnogobožačka je religija neprijatelja počela s trojičarskom doktrinom. Bilo je to skroz tamo nazad u drevna vremena da je nastala

ideja "jednog Boga u tri osobe". Kako je čudno da to naši moderni teolozi nisu opazili, ali očito nasamareni od Sotone baš kao što su bili njihovi preci još uvijek vjeruju u tri osobe u Božanstvu. Neka nam se pokaže samo jedno mjesto u Pismu gdje postoji ikakav izvor za tu doktrinu. Nije li čudno da dok su Hamovi potomci otišli svojim putem u sotonsko proslavljanje koje je uključivalo osnovnu koncepciju tri boga, *da ne postoji niti jedan trag da Šemovi potomci vjeruju takvu stvar ili imaju ikoje ceremonijalno proslavljanje koje uključuje makar i tip toga?* Nije li čudno da su Hebreji vjerovali: "Čuj Izraele, Gospod Bog tvoj je JEDAN Bog," ako su postojale tri osobe u Božanstvu? Abraham, Šemov potomak, u Post. 18, vidio je samo JEDNOG Boga s dvojicom anđela.

Dakle, kako je ovo trojstvo bilo izraženo? Bilo je izraženo jednakostraničnim trokutom, baš kao što je izraženo u Rimu danas. Začudo, Hebreji nisu imali takvu koncepciju. Pa, tko je u pravu? Jesu li Hebreji ili Babilonci? U Aziji je mnogobožačka ideja triju bogova u jednom izašla u liku s tri glave na jednom tijelu. Izražen je kao tri inteligencije. U Indiji su imali na srcu izraziti ga kao jednog boga u tri oblika. Dakle, to je stvarno prava suvremena teologija. U Japanu postoji veliki Buda s tri glave poput onog kojeg smo prethodno opisali. Ali najindikativniji je od svih onaj koji izlaže trojičarsku koncepciju Boga u trojednom obliku: 1. Glava starog čovjeka koja simbolizira Boga Oca. 2. Krug koji je u tajnama označavao "Sjeme" što sa svoje strane znači Sin. 3. Krila i rep ptice (goluba). Tu je bila doktrina Oca, Sina i Duha Svetog, tri osobe u Božanstvu, pravo pravcato trojstvo. Istu stvar možete vidjeti u Rimu. Dakle, dopustite mi još jednom pitati nije li čudno da su đavao i njegovi štovatelji zapravo imali više otkrivene istine nego otac vjere (Abraham) i njegovi potomci? Nije li čudno da su štovatelji Sotone znali više o Bogu nego Božja djeca? Dakle, to je ono što nam moderni teolozi pokušavaju reći kad govore o trojstvu. Samo zapamtite od sada nadalje ovu jednu stvar: ovi su zapisi činjenice i ovo je činjenica - Sotona je lažac i otac laži i kad god on dođe s bilo kojim svjetlom, to je još uvijek laž. On je ubojica. I njegova je doktrina trojstva uništila mnoštva i uništavat će dok Isus ne dođe.

Prema povijesti nije trebalo dugo da se ova koncepcija Oca, i Sina i Duha Svetoga promijeni. Sotona ih je korak po korak odveo od istine. Razvijena koncepcija Božanstva sad je bila: 1. Vječni otac, 2.

Duh Božji utjelovljen u LJUDSKOJ majci. (Potiče li vas to na razmišljanje?) 3. Božanski Sin, plod tog utjelovljenja (Ženino sjeme).

Ali đavao nije zadovoljan. Još nije postigao proslavljanje sebe, osim na neizravan način. Stoga odvodi ljude još dalje od istine. Kroz svoje tajne ljudima otkriva da budući da se velikog nevidljivog oca Boga ne tiču ljudske stvari, već u vezi njih ostaje nijem, onda slijedi da ga je moguće proslavljati u tišini. Zapravo, to znači ignorirati ga koliko god je moguće, ako ne potpuno. Ova se doktrina također proširila po svijetu i upravo danas u Indiji možete vidjeti da su hramovi velikom stvoritelju, nijemom Bogu, izrazito malobrojni.

Budući da nije neophodno proslavljati stvoritelja oca, bilo je samo prirodno što se proslavljanje okrenulo "Majci i Djetetu" kao objektima obožavanja. U Egiptu je postojala ista kombinacija majke i sina zvana Izida i Oziris. U Indiji je to bila Isi i Išvara. (Primijetite čak i sličnost imena.) U Aziji je to bila Kibela i Deoius. U Rimu i u Grčkoj je slijedilo primjer. I u Kini. Pa, zamislite iznenađenje nekih rimokatoličkih misionara kad su ušli u Kinu i tamo našli Gospu i Dijete sa zrakama svjetla koje su isijavale iz glave bebe. Taj bi se lik lako mogao zamijeniti s onim u Vatikanu izuzevši razliku određenih crta lica.

Sada bi nam valjalo otkriti izvornu majku i dijete. Izvorna božica-majka Babilona bila je Semiramida koja je u istočnim zemljama zvana Rea. U svojim je rukama držala sina koji je, iako beba, bio opisan kao visok, snažan, zgodan i naročito privlačan ženama. U Ez. 8, 14 nazvan je Tamuz. Među klasičnim je piscima nazvan Bakho. Babiloncima je on bio Ninus. Razlog za činjenicu da je predstavljen kao beba u rukama, a ipak opisan kao velik i moćan čovjek je taj da je znan kao "Muž - Sin". Jedna je od njegovih titula bila "Muž Majke" i u Indiji, gdje je njih dvoje znano kao Išvara i Isi, on (muž) je predstavljen kao beba na grudi svoje vlastite supruge.

Da je ovaj Ninus Nimrod iz Biblije možemo tvrditi uspoređujući povijest s opisom iz Postanka. Pompej je rekao: "Ninus, kralj Asirije, izmijenio je drevne *umjerene* načine života željom za osvajanjem. ON JE BIO PRVI KOJI JE VODIO RAT PROTIV SVOJIH SUSJEDA. Osvojio je sve nacije od Asirije do Libije budući da ti ljudi nisu poznavali vještine ratovanja." Diodor kaže: "Ninus je bio najdrevniji od asirskih kraljeva spomenut u povijesti. Budući da je bio ratoborne ćudi, rigorozno je vježbao mnoge mlade ljude vještinama ratovanja. Podložio

je pod sebe Babiloniju dok još nije bilo grada Babilona." Stoga vidimo da je ovaj Ninus počeo postajati velik u Babilonu, izgradio je Babel i zavladao Asirijom postavši njen kralj i zatim nastavio proždirati druge ogromne teritorije gdje su ljudi bili nevješti u ratovanju i živjeli na *umjeren način,* kao što je rekao Pompej. Dakle, u Post. 10, govoreći o Nimrodovom kraljevstvu kaže: "Glavno uporište njegova kraljevstva bili su Babel, Erek, Akad i Kalne, svi u zemlji Šinearu. Iz ove je zemlje došao Ašur. On je podigao Ninivu i Kalah, itd." Ali prevoditelji su pogriješili prevodeći Ašur kao imenicu jer to je glagol i na kaldejskom znači "ojačati". Stoga, to je Nimrod koji je nakon što je ojačao (osnovao je svoje kraljevstvo gradeći prvu svjetsku vojsku koju je uvježbao vježbovnom izobrazbom i kroz napore lova) otišao dalje od Šineara sa svojom jakom vojskom i pokorio nacije i izgradio takve gradove kao Ninivu koja je nazvana po njemu jer se čak i danas glavni dio ruševina tog grada naziva Nimroud!

Budući da smo otkrili tko je bio Ninus, sad je neophodno otkriti tko mu je bio otac. Prema povijesti to je bio Bel, utemeljitelj Babilona. (Dakle, ovdje bi trebalo primijetiti da ga je Bel ustanovio u smislu da je započeo cijeli ovaj pokret, ali je sin, Ninus, bio taj koji ga je osnovao i bio prvi kralj itd.) Ali prema Pismu, Nimrodov je otac bio Kuš: "Od Kuša se rodio Nimrod." Ne samo da je to tako, već nalazimo da se od Hama rodio Kuš. Dakle, u egipatskoj je kulturi Bel nazivan Hermes, a Hermes znači "HAMOV SIN". Prema povijesti, Hermes je bio veliki prorok idolopoklonstva. Bio je tumač bogova. Još jedno ime kojim je bio nazivan bilo je Merkur. (Pročitajte Djela apostolska 14, 11 - 12)

Higinije o tom bogu koji je bio raznoliko znan kao Bel, Hermes, Merkur itd. kaže ovo: "Jer su ljudi živjeli pod vladavinom Jove (ne rimskog Jove, već Jahve Hebreja koji datira prije rimske povijesti) bez gradova i bez zakona i svi govoreći jedan jezik. Ali nakon što je Merkur (Bel, Kuš) protumačio govore ljudi (po tome se tumač naziva hermeneutičar) ista je ličnost raspodijelila nacije. Tada je počela nesloga." Iz ovoga se vidi da je Bel ili Kuš, Nimrodov otac, izvorno bio kolovođa koji je odveo ljude od istinskog Boga i potaknuo ljude kao "tumač bogova" da uzmu drugi oblik religije. Potaknuo ih je da nastave s kulom koju je zapravo izgradio njegov sin. Taj je poticaj ono što je donijelo zbrku i podjelu ljudi tako da je on bio oboje, "tumač i zbunitelj".

Kuš je onda bio otac mnogobožačkog sustava i kad su ljudi obožavali ljude, on je, naravno, postao ocem bogova. Dakle, Kuš je zvan Bel. A Bel je u rimskoj mitologiji bio Janus. On je slikan kao da ima dva lica i nosio je toljagu kojom je zbunjivao i "raspršivao" ljude. Ovid piše da je Janus za sebe rekao: "Drevni su me zvali Kaos." Stoga nalazimo da je Kuš iz Biblije, izvorni buntovnik protiv jednoboštva, među drevnim narodima bio zvan Bel, Belus, Hermes, Janus itd. Tobože je ljudima od bogova donosio otkrivenja i tumačenja. Čineći tako prouzročio je da Božji gnjev rasprši ljude donoseći podjelu i zbrku.

Do sad smo vidjeli odakle je došlo mnogoboštvo ili proslavljanje mnogo bogova. Ali jeste li primijetili da smo također pronašli spominjanje čovjeka po imenu Kuš kome je dana titula "oca bogova"? Jeste li ovdje primijetili staru temu drevnih mitologija da se bogovi poistovjećuju s ljudima? Upravo odatle dolazi proslavljanje predaka. Tako možemo jednostavno razmotriti povijest da otkrijemo o proslavljanju predaka. Dakle, izloženo je da je Kuš uveo proslavljanje tri boga: oca, sina i duha. Tri boga koja su sva tri bila ravnopravna. Ali on je znao o dolasku ženinog sjemena, tako da su se u priči morali pojaviti žena i njezino sjeme. To se ostvarilo kad je Nimrod umro. Njegova ga je supruga, Semiramida, obožavala i time načinila sebe majkom sina i također majkom bogova. (Baš kao što je rimska crkva obožavala Mariju. Oni tvrde da je ona bila bez grijeha i da je bila Majka Božja.) Ona (Semiramida) je Nimroda zvala "Zeroashta" što znači "ženino obećano sjeme".

Ali ne jako dugo nakon toga je žena počela privlačiti više pozornosti nego sin i uskoro je ona bila ta koja je bila predstavljena kako pod nogom gazi zmiju. Zvali su je "kraljica neba" i načinili ju božanstvenom. Kako nalik današnjici kada je Marija, Isusova majka, uzdignuta do besmrtnosti i upravo sada, od rujna 1964. vatikanski koncil pokušava Mariji dati karakteristiku koju ne posjeduje, jer bi je htjeli nazvati "Marija Posrednica", "Marija Majka Svih Vjernika" ili "Majka Crkve". Ako je ikada u religiji postojalo babilonsko proslavljanje predaka, to je religija rimske crkve.

Nije samo proslavljanje predaka započelo u Babilonu, već također i proslavljanje prirode. Upravo su u Babilonu bogovi poistovjećeni sa suncem i mjesecom, itd. Glavni je objekt u prirodi bilo sunce koje ima svojstva davanja svjetlosti i davanja topline i čovjeku

izgleda kao vatrena kugla na nebesima. Stoga bi glavni bog bio bog sunca koga su oni zvali Baal. Sunce je često bilo predstavljeno kao plameni krug i uskoro se tu oko tog plamena pojavila zmija. Nedugo je zatim zmija postala simbol sunca i uslijed toga proslavljana. Stoga je ispunjena želja Sotoninog srca. Bio je proslavljan kao Bog. Prijestolje mu je bilo ustanovljeno. Njegovi su mu se robovi klanjali. Tamo je u Pergamu bio proslavljan u obliku žive zmije. Stablo spoznaje dobra i zla, sada simbolizirano u obliku žive zmije, nije samo zavelo Evu, već većinu čovječanstva.

Ali kako je Pergam postao Sotonino prijestolje ako je to prijestolje bio Babilon? Odgovor je ponovno u povijesti. Kad je Babilon pao pod Medijce i Perzijance, svećenik-kralj Atal pobjegao je iz grada i otišao u Pergam sa svojim svećenicima i vjerskim tajnama. Tamo je podigao svoje kraljevstvo izvan Rimskog Carstva i napredovao pod brigom đavla.

Ovo je bio vrlo kratak sažetak povijesti babilonske religije i njenog dolaska u Pergam. Mnoga su pitanja, bez sumnje, ostala neodgovorena i mnogo se više, bez sumnje, moglo reći da bi nas prosvijetlilo, ali ovo nije namijenjeno da bude proučavanje povijesti, već je namijenjeno da bude pomoć proučavanju Riječi.

OPTUŽBA

Otk. 2, 14 - 15: "Ali imam protiv tebe nešto jer imaš ondje nekih što drže doktrinu Bileama, koji je poučio Balaka da postavi kamen spoticanja pred sinove Izraelove te su jeli žrtvovano idolima i bludničili. Tako i ti imaš onih što drže doktrinu nikolaita, koju Ja mrzim."

U ovom pergamskom dobu Gospod optužuje dvije doktrine koje On mrzi: 1. Doktrinu Bileama koja je donijela idolopoklonstvo i grješne razularenosti Izraelu u Baal-Peoru, i 2. Doktrinu nikolaita koja je u efeškom dobu bila tek djela. Povežite ovu optužbu s činjenicom da je On naglašavao Pergam kao Sotonino prijestolje i vrlo je lako i pravilno zaključiti da je religija Babilona nekako postala izmiješena s kršćanstvom.

Dakle, ovo nije samo pretpostavka, već povijesna činjenica koju ćemo dokazati vraćanjem u povijest do oko 36. godine nakon Krista i

približavajući se Nicejskom koncilu 325. godine. Kad su kršćani (uglavnom Židovi po rođenju) bili raspršeni iz Jeruzalema, otišli su posvuda propovijedajući Evanđelje, naročito u sinagogama. Stoga su u tri godine, ili oko 36. godine nakon Krista, Evanđelje su u Rim odnjeli Junije i Adronik koji su prema Rim. 16, 7 bili apostoli. Nekoliko je godina tamo cvjetalo djelo dok neprestane međusobne prepirke Židova nisu potakle cara Klaudija da ih istjera iz Rima. S prognanim Židovima iz tog grada praktično je slomljena kralježnica te male crkve. Možda su čak starješine bili Židovi i stoga otišli. Stado bi bilo bez nadzora i budući da Riječ nije bila napisana kao vodič, ovom bi malom stadu bilo jako lako odlutati ili biti preplavljeno filozofima i poganima tog dana. S vrebanjem okrutnih vukova i puštenim duhom antikrista iz povijesti nalazimo da se ova mala crkva u Rimu beznadno vratila u stari grijeh i počela uvoditi poganske ceremonije pod kršćanskim nazivima.

Kako je razdoblje prognanstva trajalo 13 godina, utemeljitelji Junije i Andronik se nisu vratili do 54. godine nakon Krista. Zamislite njihovu užasnutost nalaženjem crkve s kršćanskim nazivom koja je bila očajno poganska. U crkvi su bili oltari na koje su stavili tamjan i slavili poganske obrede. Afirmiranim se vođama te crkve nije moglo pristupiti, tako su s nekolicinom koja je pokušala ostati vjerna započeli novu crkvu ili drugu rimsku crkvu. Bog je dobrostivo djelovao među njima znamenjima i čudesima tako da je započeta treća crkva. A iako je prvoj crkvi predbacivano što je bila poganska, a NE kršćanska u svom proslavljanju, ona se nije htjela odreći svoga naziva već je ostala i JOŠ UVIJEK OSTAJE prva rimska crkva - Rimokatolička crkva.

Dakle, većina nas ima netočnu ideju da će bilo tko i svi koji sebe nazivaju kršćanima biti meta đavola i, uslijed toga glavnog udarca državne tiranije. Ali nije tako. Ova je prva crkva počela brojčano toliko napredovati i umnožavati se da su carevi i razni službenici vlade zapravo bili naklonjeni toj crkvi iz političkih razloga. Stoga, kad su se vođe prve crkve u Rimu našli u naklonosti, iskoristili su priliku da okrenu vladu protiv istinskih vjernika i zahtijevali njihovo progonstvo ako ne dođu u njihovo stado. Jedan je takav biskup prve rimske crkve bio Anicet koji je živio u drugom stoljeću i bio Polikarpov suvremenik. Kad je blaženi Polikarp čuo da je prva rimska kršćanska crkva sudjelovala u poganskim ceremonijama i iskvarila istinu Evanđelja, otišao je tamo preklinjati ih da se promijene. Vidio ih je kako padaju ničice pred likovima nazvanim po apostolima i svetima. Vidio ih je

kako pale svijeće i kako pale tamjan na oltaru. Vidio ih je kako slave pashu pod imenom uskrs, gdje su uzdizali kruh u obliku diska koji je iskazivao štovanje bogu sunca i zatim su izlijevali vino kao žrtvu ljevanicu bogovima. Ali ovaj ostarjeli svetac koji je putovao oko 2500 kilometara nije mogao spriječiti njihov vratolomni pad. Bog je kroz njega progovorio upravo kad je odlazio: "Efrajim se oženio za svoje idole, pusti ga," Hoš. 4, 15. Polikarp se nikad više nije vratio.

Nakon Aniceta je bio zli rimski biskup zvan Viktor. On je u prvu crkvu uveo čak i više poganskih svečanosti i ceremonija i također je išao naokolo pokušavajući sve u svojoj moći da nagovori istinske kršćanske crkve da uvedu iste ideje. One nisu htjele učiniti kako je on zahtijevao, tako je nagovorio vladine službenike da progone vjernike pozivajući ih na sud, bacajući ih u zatvore i čak dodjeljujući mnogima smrt. Takav je primjer njegovih groznih djela pronađen u povijesti gdje je Kalist (Viktorov prijatelj) nagovorio cara Septimija Severa da ubije 7 000 u Solunu zato što su ti istinski vjernici slavili pashu prema Gospodu Isusu, a ne prema proslavljanju Aštarte.

Lažni je trs već pustio svoj gnjev protiv živoga Boga ubijajući izabrane kao što je i njegov predak Kajin ubio Abela.

Istinska je crkva nastavila pokušavati pridobiti prvu crkvu da se pokaje. Ona to nije htjela učiniti. Rasla je u veličini i utjecaju. Upustila se u neprestanu kampanju da ozloglasi istinsko sjeme. Tvrdili su da su oni i samo oni bili istinski predstavnici Gospoda Isusa Krista i hvalili se činjenicom da su oni bili izvorna crkva u Rimu i da su samo oni bili prva crkva. Uistinu, oni su bili prva crkva i UISTINU ONI TO JESU.

Stoga, do ovog trećeg crkvenog doba već imamo dvije crkve koje nose isto ime, ali sa žučnom razlikom među njima. Jedna je otišla od istine, udala se za idole i u sebi nema života. Ona se hibridizirala i njenim stopama idu znaci smrti (ne života). Ona je moćna s mnogo članova. Svijet joj je naklonjen. Druga je mala progonjena skupina. Ali ona slijedi Riječ i nju slijedi znamenje. Bolesni su iscjeljivani i mrtvi podizani. Ona je živa sa Životom i Riječju Božjom. Ona ne ljubi svoj život, već se drži Njegovog Imena i Njegove vjere čak i u smrti.

I tako se na istinske vjernike spustilo strašno progonstvo službenog Rima dok nije ustao Konstantin i dao slobodu religioznog proslavljanja. Čini se da postoje dva razloga zašto je dana ova sloboda. Kao prvo, razni dobri carevi nisu dopustili progonstvo, ali kad su oni umrli, nakon njih su uslijedili oni koji su ubijali kršćane. To je bilo

toliko besmisleno da je naposljetku došlo do obzira javnosti da bi se kršćane trebalo pustiti na miru. Drugi i najpoznatiji razlog je da je Konstantin pred sobom imao vrlo tešku bitku u preuzimanju upravljanja carstvom. Jedne je noći u snu vidio kako se pred njim pojavio bijeli križ. Mislio je da mu je to predznak da će pobijediti u bitci ako se kršćani budu molili za njegovu pobjedu. Obećao je njihovu slobodu u slučaju da pobijedi. Pobijedio je i u Nantskom je ediktu 312. godine nakon Krista dana sloboda proslavljanja.

Ali ova sloboda od progonstva i smrti nije bila tako velikodušna kao što je isprva izgledala. Konstantin je sada bio pokrovitelj. Njegov je interes kao pokrovitelja bio ponešto više od promatrača jer je ocijenio da crkvi treba njegova pomoć u njenim stvarima. Vidio ih je kako se ne slažu u raznim pitanja, od kojih je jedna uključivala Arija, biskupa Aleksandra, koji je svoje pristaše naučavao da Isus nije zaista bio Bog, već manje biće budući da je stvoren od Boga. Zapadna je crkva imala suprotno gledište vjerujući da je Isus bio sama bit Božja i, kako su rekli, "ravnopravan s Ocem". S takvim pitanjima zajedno s nametanjem poganske ceremonije u proslavljanje, car je sazvao Nicejski koncil 325. godine s mišlju da će skupiti sve skupine gdje će moći izgladiti svoje razlike i doći do zajedničkog razumijevanja i svi biti jedno. Nije li neobično da iako je to započelo s Konstantinom, to nije umrlo nego je danas jako živo kao "Svjetski koncil crkava"? I gdje on to nije uspio uistinu postići, bit će postignuto u ovom danu kroz ekumenski pokret.

Dakle, ovo uplitanje države u crkvu nerazborita je stvar jer svijet ne razumije ni istinu koja se nalazi u Riječi niti putove crkve. Pa, samu odluku koju je donio koncil da je Arije bio u krivu dvije je godine kasnije car poništio i mnogo je godina ta lažna doktrina bila podvaljena ljudima.

Ali Gospod je uistinu predvidio da će se crkva i država udružiti. Samo ime Pergam znači "potpuno vjenčani". I uistinu su država i crkva bile vjenčane, politika i religija su bile ujedinjene. Potomci tog jedinstva u pravilu su bili najstrašniji hibridi koji je svijet ikada vidio. U njima nije istina, ali svi zli putovi Kajina (prvog hibrida) je.

Ne samo da su u ovom dobu država i crkva bile vjenčane, već je prvoj crkvi službeno pridružena babilonska religija. Sotona je sada imao pristup Kristovom Imenu i u proslavljanju je bio podignut na prijestolje kao Bog. Uz pomoć državne potpore crkve su naslijedile lijepe građevine u kojima su bili poredani oltari od bijelog mramora i

likovi preminulih svetih. I upravo se u ovom dobu "zvijer" iz Otk. 13, 3 koja je bila na smrt zaklana (pogansko Rimsko Carstvo) vratila u život i moć kao "Sveto Rimsko Carstvo". Rim se, kao materijalistička nacija, jako iscrpio i uskoro će se u potpunosti iscrpiti, ali to sada nije bilo važno jer će ju njeno religiozno carstvo držati na vrhu svijeta vladajući iznutra, pri čemu izvana neće izgledati da to čini.

Dopustite mi da vam pokažem točnu istinu iz Pisma po ovom pitanju jer ne želim da itko misli da dajem svoje vlastito otkrivenje – neko koje se ne nalazi u Pismu. Dn. 2, 31 - 45: "Ti si, o kralju, imao viđenje: Gle, kip, golem kip, vrlo blistav, stajaše pred tobom, strašan za oči. Tome kipu glava bijaše od čistoga zlata, prsa i ruke od srebra, trbuh i bedra od mjedi, gnjati od željeza, a stopala dijelom od željeza, dijelom od gline. Ti si promatrao: iznenada se odvali kamen a da ga ne dodirnu ruka, pa udari u kip, u stopala od željeza i gline, te ih razbi. Tada se smrvi najednom željezo i glina, mjed, srebro i zlato, i sve postade kao pljeva na gumnu ljeti, i vjetar sve odnese bez traga. A kamen koji bijaše u kip udario postade veliko brdo te napuni svu zemlju. To bijaše sanja; a njezino ćemo značenje reći pred kraljem. Ti, o kralju, kralju kraljeva, komu Bog Nebeski dade kraljevstvo, silu moć i slavu, - i u čije je ruke stavio, gdje god se našli, sinove ljudske, životinje poljske, ptice nebeske, i postavio te gospodarom nad svim time - ti si glava od zlata. Poslije tebe ustat će drugo kraljevstvo, slabije od tvoga, pa treće, od mjedi, koje će gospodariti svom zemljom. A četvrto kraljevstvo bit će tvrdo poput željeza, poput željeza koje sve satire i mrvi; kao željezo koje razbija, skršit će i razbit će sva ona kraljevstva. Stopala i prsti koje si vidio, dijelom glina a dijelom željezo, jesu podijeljeno kraljevstvo; imat će nešto od čvrstoće željeza prema onome što si vidio željezo izmiješano s glinom. Prsti stopala, dijelom željezo a dijelom glina: kraljevstvo će biti dijelom čvrsto a dijelom krhko. A što si vidio željezo izmiješano s glinom: oni će se miješati ljudskim sjemenom, ali se neće držati zajedno, kao što se ni željezo ne da pomiješati s glinom. U vrijeme ovih kraljeva Bog Nebeski podići će kraljevstvo koje neće nikada propasti i neće prijeći na neki drugi narod. Ono će razbiti i uništiti sva ona kraljevstva, a samo će stajati dovijeka - kao što si vidio da se kamen s brijega odvalio a da ga ne dodirnu ruka, te smrvio željezo, mjed, glinu, srebro i zlato. Veliki je Bog saopćio kralju što se ima dogoditi. Sanja je istinita, a tumačenje joj pouzdano." U ovome je otkriven točan opis budućnosti, neispunjene povijesti koja je bila

prorokovana da će doći na zemlju od vremena Danijela dok ne dođe Isus i zavlada kao Sin Davidov. Ono je znano kao "razdoblja pogana". U sebi je imalo četiri povijesna dijela koja su bila znana po dominantnom carstvu u svakom dijelu: Babilonskom, Medijsko - Perzijskom, Grčkom, Rimskom. Najveća i najapsolutističkija monarhija bila je babilonska koja je tipizirana kao glava od zlata. Sljedeća po slavi bila je medijsko - perzijska koja je, kao što je povijest potvrdila, uistinu bila manje slavna i tipizirana kao prsa i ruke od srebra. Tamo je zatim slijedilo grčko doba čiji je kralj bio najbriljantniji od svih vojnih vođa koje je svijet ikada vidio, tako je prikladno tipizirano kao trbuh i bedra od mjedi. Bilo je manje slavno od druga dva koja su mu prethodila. Naposljetku je došlo posljednje kraljevstvo koje je bilo Rimsko Carstvo tipizirano kao gnjati i stopala. Ali dok su prijašnja kraljevstva tipizirana kao čiste rude (čisto zlato, srebro i mjed), ovo je posljednje carstvo bilo čisto željezo samo u gnjatima jer kad je došlo do stopala bila je mješavina željeza i gline, a ruda i zemlja se jednostavno ne miješaju i ne proizvode postojanost i jakost. Ali ne samo da je to tako, već što je najviše zapanjujuće ovo će posljednje carstvo (Rimsko) izdržati u svom neobičnom "izmiješanom stanju" sve dok se Isus ne vrati.

Ovo je željezno Rimsko Carstvo (željezo označava moć i veliku razornu silu protiv otpora) trebalo biti sačinjeno od dva glavna dijela. I zasigurno je bilo jer se carstvo doslovce podijelio na dva – istočno i zapadno. Oba su bila vrlo moćna satirući sve pred sobom.

Ali kao što slava i moć svih carstava iznevjeri, tako je i ovo carstvo također počelo propadati. Prema tome, *Rim je pao*. Poganski carski Rim više nije bio željezan. Raspao se. Bio je na smrt zaklan. Rim sada nije mogao vladati. Bilo je gotovo. Tako je svijet mislio. Ali kako je svijet bio u krivu jer ta glava (Rim), iako ranjena, nije bila na smrt zaklana. (Wuest, prijevod Otk. 13, 3: "A jedna je od njegovih glava *izgledala* da je smrtno ranjena, grkljan razrezan. A smrtni mu udarac bi iscijeljen. I sva je zemlja s čuđenjem slijedila divlju zvijer.")

Ljudi gledaju Rim. Gledaju talijansku naciju. I dok gledaju ne shvaćaju da je Rim, sa svojim striktnim granicama gdje papa ima stvarno područje kao svoju oblast, doslovce *nacija u naciji* i ima veleposlanike i prima veleposlanike. PAPINSKI LAŽNI KRŠĆANSKI RIM (čak je i nazvan vječnim gradom – kako bogohulno) SADA POMOĆU RELIGIJE UPRAVLJA ČAK I VJEŠTIJE NEGO KAD JE POGANSKI CARSKI RIM UPRAVLJAO SNAGOM ČISTOG

ŽELJEZA. Rim je dobio novu životnu snagu kada je Konstantin udružio crkvu i državu i to jedinstvo podržao silom. Duh koji je motivirao poganski Rim je isti duh koji sad motivira lažni kršćanski Rim. Možete vidjeti da je to tako jer sada znate da četvrto carstvo nije nikada prestalo postojati, samo se promijenilo u svojoj vanjskoj strukturi.

Jednom kad je Nicejski koncil okrenuo moć političkog Rima na crkvu, činilo se da nema granica do kojih ova prva kršćanska crkva ne bi išla. Ime kršćanin, koje je prvobitno donosilo progonstvo, postalo je sada ime progonitelja. Upravo je u ovom dobu Augustin od Hippoa (354. - 430.) izložio pravilo da crkva treba i MORA, ako je neophodno, koristiti silu da vrati svoju djecu natrag u stado i da je ubijati krivovjerce i otpadnike u skladu s Riječju Božjom. U svojoj je polemici s donatistima napisao: ... "Uistinu je bolje da ljudi naučavanjem budu vođeni proslavljati Boga, nego da na to budu natjerani strahom od kazne ili boli, ali iz toga ne slijedi da zato što prvi način stvara bolje ljude da se stoga one koji mu se ne pokore treba zanemariti. Jer mnogi su uvidjeli korist (kao što smo dokazali i svakodnevno dokazujemo stvarnim iskustvom) što su prvo bili prisiljeni strahom ili boli tako da se na njih kasnije moglo utjecati naučavanjem tako da mogu provesti u djelo ono što su već naučili u riječi... dok su bolji oni koji su ispravno vođeni ljubavlju, zasigurno su brojniji oni koji su ispravljani strahom. Jer tko nas ikako može voljeti više od Krista koji je položio Svoj život za ovce? Ipak nakon što je Petra i druge apostole pozvao samo Svojim riječima, kada je došao pozvati Pavla, On ga nije samo prisilo Svojim glasom, već ga je čak Svojom silom tresnuo na zemlju i, da bi mogao silom dovesti jednog koji je bjesnio usred tame nevjerovanja da želi svjetlo srca, prvo ga je udario fizičkom sljepoćom očiju. Zašto onda Crkva ne bi trebala koristiti silu u prisiljavanju svojih izgubljenih sinova da se vrate? Sam je Gospod rekao: "Iziđi na putove i među živice pa ih prisili neka uđu." Stoga, ako sila koju je Crkva primila božanskim određenjem u svoje vrijeme kroz religiozni karakter i vjeru kraljeva bude instrument kojim su oni koji su nađeni na putovima i među živicama - to jest u krivovjerjima i raskolima - prisiljeni ući, neka onda ne prigovaraju što su prisiljeni."

Vrlo je brzo rasla žeđ za krvlju. Lažni je trs u Španjolskoj sada iskoristio cara Maksimusa da se pridruži napadu na istinske vjernike koji su sa sobom imali Riječ i znamenje i čudesa. Tako je biskup

Ithacus (385.) doveo neke priscilijaniste u Treves. Optužio ih je za vračanje i nemoralnost i mnogi su smaknuti. Protiv toga su protestirali Martin od Toursa i Ambrozije od Milana i uzaludno preklinjali da prestane progonstvo. Kad se progonstvo produljilo ova su dva biskupa odbila imati zajedništvo s biskupom Hydatusom i drugima poput njega. Začudo, ali sinoda u Trevesu je odobravala ubojstva.

Od tada nadalje, naročito kroz mračno doba, vidjet ćemo djecu tijela kako progone i uništavaju djecu Duha, iako i jedni i drugi polažu pravo na jednog Oca, kao što je bilo i u slučaju Jišmaela i Izaka. Potamnit će tama duhovne iskvarenosti i istinsko će svjetlo Božje izblijediti toliko dok ne bude vrlo slabog inteziteta. Ipak, Božje će obećanje vrijediti: "Svjetlo svijetli u tami, i tama tu ništa ne može učiniti."

Dakle, do sada nisam izložio tu stavku u povijesti koju sam obećao obuhvatiti, a to je miješanje Nimrodove religije i kršćanske religije. Sjetit ćete se da je Atal pobjegao iz Babilona u Pergam i podigao svoje kraljevstvo izvan dosega Rimskog Carstva. Ono je godinama cvjetalo, njegovano od boga ovog svijeta. Atala je slijedio niz kraljeva svećenika do vladavine Atala III kad je zbog razloga znanih samo u Božjoj suverenosti ostavio kraljevstvo Rimu. Julije Cezar je tada uzeo oboje, kraljevstvo fizičko i duhovno jer je postao Pontif Maximus babilonske religije i stoga je bio svećenik - kralj. Ovu su titulu nasljeđivali sljedeći carevi do vremena Maksimusa III koji ju je odbio. Prema Stevensovoj povijesti, upravo je tada papa uzeo poglavarstvo koje je car odbacio i danas u svijetu još uvijek postoji pontif i on je uistinu Pontif Maximus. On nosi trostruku krunu i prebiva u Rimu. A u Otk. 17 Bog više ne upućuje na Pergam kao prijestolje Sotonino niti kaže da tamo prebiva Sotona. Ne, prijestolna dvorana više nije u Pergamu, već je to TAJNA Babilon. Ona nije u Babilonu, već u TAJNI Babilon. Ona je u gradu na sedam brežuljaka. Njezina je glava antikrist jer je on preoteo položaj Krista koji je jedini posrednik i koji jedini može oprostiti grijehe. Da, Pontif Maximus je danas s nama.

DOKTRINA NIKOLAITA

Otk. 2, 15: "Tako i ti imaš onih što drže doktrinu nikolaita, koju Ja mrzim."

Sjetit ćete se da sam u efeškom dobu izložio da riječ *nikolait* dolazi od dvije grčke riječi: *nikao* što znači *osvojiti* i *lao* što znači *laici*. Nikolat znači *"osvojiti laike"*. Dakle, zašto je to tako strašna stvar? To je strašno jer Bog nije nikad stavio Svoju crkvu u ruke izabranog vodstva koje se kreće s političarstvom. On je Svoju crkvu stavio pod skrb od Boga određenih, Duhom ispunjenih ljudi koji žive Riječ, koji vode ljude hraneći ih Riječju. On nije razdijelio ljude u klase tako da sveto svećenstvo vodi mnoštva. Istina je da vodstvo mora biti sveto, s druge strane takva mora biti cijela zajednica. Nadalje, nema mjesta u Riječi gdje svećenici ili propovjednici ili takvi posreduju između Boga i ljudi, niti postoji mjesto gdje su oni odvojeni u svom proslavljanju Gospoda. Bog želi da ga svi vole i služe Mu zajedno. Nikolaitizam uništava ta pravila i umjesto toga odvaja propovjednike od ljudi i čini vođe vrhovnim gospodarima umjesto slugama. Dakle, ova je doktrina zapravo započela kao djelo u prvom dobu. Izgleda da problem leži u dvije riječi: "starješine" (starješinstvo) i "nadglednici" (biskupi). Iako Pismo pokazuje da u svakoj crkvi postoji nekoliko starješina, neki su (među njima Ignacije) počeli naučavati da je ideja biskupa bila netko s prvenstvom ili autoritetom i upravljanjem nad starješinama. Dakle, prava je istina da riječ "starješina" označava tko je osoba, dok riječ "biskup" označava službu istog čovjeka. Starješina je čovjek. Biskup je služba tog čovjeka. "Starješina" se uvijek i uvijek će se odnositi naprosto na čovjekovu kronološku dob u Gospodu. On je starješina, ne zato što je izabran ili postavljen itd., već zato što JE STARIJI. On je zreliji, izvježban, nije novoobraćenik, pouzdan je zbog iskustva i dugotrajne potvrde svog kršćanskog iskustva. Ali ne, biskupi se nisu čvrsto držali Pavlovih poslanica, nego su otišli na Pavlov slučaj kada je pozvao starješine iz Efeza u Milet u Djelima apostolskim 20. U 17. stihu zapis navodi da su sazvane "starješine", a onda su u 28. stihu nazvani nadglednicima (biskupima). A ti su biskupi (bez sumnje politički nastrojeni i željni moći) insistirali da je Pavao mislio da su "nadglednici" bili više nego lokalni starješina sa službenom funkcijom samo u svojoj vlastitoj crkvi. Za njih je biskup sada bio netko s proširenim autoritetom nad mnogo lokalnih vođa. Takva koncepcija nije bila ni po Pismu ni povijesna, iako je čak čovjek Polikarpovog kalibra naginjao takvoj organizaciji. Stoga, to što je počelo kao djelo u prvom dobu načinjeno je doslovnom doktrinom, tako je i danas. Biskupi još uvijek polažu pravo na moć da upravljaju ljudima i

postupaju s njima kako žele postavljajući ih u službu gdje to hoće. To poriče vodstvo Duha Svetoga koji je rekao: "Odvojite mi Pavla i Barnabu za djelo u koje sam ih pozvao." To je anti-Riječi i anti-Krista. Mt. 20, 25 - 28: "Zato ih Isus dozove i reče: 'Znate da vladari pogana gospodare nad njima i velikaši vladaju nad njima. *Neće tako biti među vama*; nego: tko god hoće biti najveći među vama, neka vam bude poslužitelj. I tko god među vama hoće biti prvi, neka vam bude sluga; kao što ni Sin čovječji nije došao da Mu se služi, nego da služi i dade život Svoj kao otkupninu za mnoge." Mt. 23, 8 - 9: "Vi se pak ne dajte nazivati 'Rabbi': jer jedan je vaš Gospodar – Krist – a svi ste vi braća. Ni 'ocem' ne nazivajte nikoga na zemlji: jer jedan je Otac vaš – onaj na nebesima."

Da bismo ovo još više razjasnili, dopustite mi da objasnim nikolaitizam na ovaj način. Sjetite se da u Otk. 13, 3 kaže: "I vidjeh: jedna mu je od glava kao na smrt zaklana; ali mu smrtna rana bi iscijeljena te se sva zemlja zanese za zvijeri." Dakle, znamo da je zaklana glava bila pogansko Rimsko Carstvo, ta velika politička svjetska sila. Ova je glava ponovno ustala kao "rimokatoličko duhovno carstvo". Dakle, promotrite ovo pažljivo. Što je politički poganski Rim činio što je bila osnova njezinog uspjeha? Ona je "podijelila pa vladala". To je bilo sjeme Rima – podijeli pa vladaj. Njezini su željezni zubi trgali i proždirali. Onaj koga je ona rastrgala i proždrla nije mogao ponovno ustati, kao kad je uništila Kartagu i po njoj posula sol. U njoj je, kad je ustala kao lažna crkva, ostalo isto željezno sjeme i njena je politika ostala ista - podijeli pa vladaj. To je nikolaitizam i Bog ga mrzi.

Dakle, dobro je znana povijesna činjenica da kad se ova pogreška uvukla u crkvu, ljudi su se počeli natjecati za službu biskupa što je rezultiralo time da je taj položaj bio davan obrazovanijima i materijalistički nastrojenim i politički usmjerenim ljudima. Ljudsko znanje i program počeli su preuzimati mjesto Božanske mudrosti i Duh Sveti više nije upravljao. To je uistinu bilo tragično zlo jer su biskupi počeli tvrditi da više nije potreban transparentan kršćanski karakter za propovijedanje Riječi ni za služenje obreda u crkvi jer su bili važni elementi i ceremonija. To je omogućilo zlim ljudima (zavodnicima) da rastrgaju stado.

S ljudskom doktrinom uzdizanja biskupa na mjesto koje im nije dano u Pismu, sljedeći je korak bio dijeljenje stupnjevanih titula koje su izrasle u religioznu hijerarhiju; jer su uskoro iznad biskupa postojali

nadbiskupi i kardinali iznad nadbiskupa i do vremena Bonifacija trećeg nad svima je bio papa, *Pontif*.

Što s nikolaitskom doktrinom i stapanjem kršćanstva s babilonizmom, neto rezultati su morali biti ono što je Ezekiel vidio u pog. 8, 10: "Uđoh i pogledah. I gle, svakojaki oblici gmazova i gnjusnih životinja - sve idoli doma Izraelova, našarani na zidu, svuda uokolo." Otk. 18, 2: "On poviče silno, jakim glasom, govoreći: "Pade, pade Babilon veliki, te postade prebivalištem zloduha i tamnicom svakom nečistom duhu, i kavezom svakoj ptici nečistoj i mrskoj; jer su se vinom gnjeva bluda njezina opili svi narodi."

Dakle, s ovom se nikolaitskom doktrinom, ovom vladavinom koja je bila ustanovljena u crkvi, mnogi ljudi nisu previše slagali jer su mogli čitati neobičnu poslanicu ili esej o Riječi kojeg je napisala neka pobožna osoba. Pa što je crkva učinila? Izopćila je pravedne učitelje i spalila svitke. Rekli su: "Potrebno je posebno obrazovanje za čitati i razumjeti Riječ. Pa, čak je i Petar rekao da su mnoge stvari koje je Pavao napisao bile teže razumljive." Uklonivši Riječ od ljudi, uskoro je došlo do toga da ljudi slušaju samo ono što je svećenik imao za reći i čine ono što im je on rekao. To su nazvali Bogom i Njegovom svetom Riječi. Preuzeli su umove i živote ljudi i načinili ih slugama despotskog svećenstva.

Dakle, ako želite dokaz da Katolička crkva zahtijeva živote i umove ljudi, samo poslušajte edikt Teodozija X.

Prvi Teodozijev edikt

Ovaj je edikt objavljen odmah nakon što ga je krstila prva rimska crkva. "Volja je nas, triju careva, da se naši podanici nepokolebljivo pridržavaju religije koju je Rimljane naučavao sveti Petar, koja je vjerno sačuvana tradicijom i koju sada ispovijeda pontif, Damaz od Rima, i Petar, biskup Aleksandrije, čovjek apostolske svetosti prema instituciji apostola i doktrini Evanđelja; vjerujmo u jedno Božanstvo Oca, Sina i Duha Svetoga ravnopravnog veličanstva u svetom trojstvu. *Naređujemo da se pristaše ove vjere nazivaju katoličkim kršćanima, besmislene sljedbenike drugih religija označavamo sramotnim nazivom krivovjerci i zabranjujemo da njihovi tajni sastanci svojataju ime crkava*. Uz osudu božanske pravde, oni moraju očekivati tešku kaznu koju naš autoritet, vođen nebeskom mudrošću, bude smatrao odgovarajućom za nametnuti..."

Petnaest kaznenih zakona koje je ovaj car objavio u isto toliko godina, lišilo je evanđeoske ljude svih prava da prakticiraju svoju religiju, isključilo ih je iz svih građanskih službi, i prijetilo im je novčanim globama, zapljenom, prognanstvom i, čak u nekim slučajevima, smrću.

Znate što? Mi danas idemo upravo tim putem.

Rimokatolička crkva sebe naziva majkom crkvom. Naziva se prvom ili izvornom crkvom. To je apsolutno ispravno. Ona je bila izvorna prva crkva Rima koja se vratila u stari grijeh i otišla u grijeh. Bila je prva koja se organizirala. U njoj su nađena djela i zatim doktrina nikolaitizma. Nitko neće poreći da je ona majka. Ona je majka i rodila je kćeri. Dakle, kćer izlazi iz žene. Žena odjevena u skrlet sjedi na sedam rimskih brežuljaka. Ona je bludnica i donijela je kćeri. Te su kćeri protestantske crkve koje su izišle iz nje i zatim se vratile ravno natrag u organizaciju i nikolaitizam. Ova je majka kćeri-crkava nazvana bludnicom. To je žena koja je bila nevjerna svojim vjenčanim zavjetima. Bila je udana za Boga i zatim otišla bludničiti s đavlom i u svojim je bludništvima donijela kćeri koje su baš poput nje. Ova kombinacija majke i kćeri je anti-Riječi, anti-Duha i uslijed toga anti-Krista. Da, ANTIKRIST.

Dakle, prije nego što odem predaleko, želim spomenuti da su ti rani biskupi mislili da su oni iznad Riječi. Govorili su ljudima da im mogu oprostiti grijehe nakon ispovijedanja tih grijeha. To nije nikada bila istina. U drugom su stoljeću počeli krstiti djecu. Zapravo su vršili krštenje obnove. Nije ni čudno što su ljudi danas zbunjeni. Ako su onda bili tako zbunjeni, tako blizu Pedestenice, sada su, nekih 2 000 godina od izvorne istine, u najočajnijem stanju.

O, Crkvo Božja, postoji samo jedna nada. Vratite se Riječi i ostanite s Njom.

DOKTRINA BILEAMA

Otk. 2, 14: "Imaš nekih što drže doktrinu Bileama, koji je poučio Balaka da postavi kamen spoticanja pred sinove Izraelove te su jeli žrtvovano idolima i bludničili."

Dakle, jednostavno ne možete imati nikolaitsko ustrojstvo u crkvi i da također ne uđe ova druga doktrina. Vidite, ako uklonite Riječ Božju i kretanje Duha kao način proslavljanja (oni koji Me proslavljaju trebaju Me proslavljati u Duhu i istini) onda ćete ljudima kao zamjenu morati dati drugi oblik proslavljanja, a zamjena znači bileamizam.

Ako hoćemo razumjeti što je doktrina Bileama u novozavjetnoj crkvi, trebamo se vratiti i vidjeti što je ona bila u starozavjetnoj crkvi i primijeniti ju na to treće doba i zatim ju dovesti do sadašnjosti.

Priča se nalazi u Brojevima, od 22. do 25. poglavlja. Dakle, znamo da je Izrael bio Božji izabrani narod. Oni su bili pentekostalci svoga dana. Sklonili su se pod krv, svi su se krstili u Crvenom moru i izišli su iz voda pjevajući u Duhu i plešući pod energijom Duha Svetoga dok je Mirjam, proročica, svirala svoj bubanj. Pa, nakon određenog vremena putovanja ovi su sinovi Izraelovi došli do Moaba. Vi se sjećate tko je bio Moab. Bio je Lotov sin s jednom od njegovih vlastitih kćeri, a Lot je sa svoje strane bio Abrahamov nećak, tako su Izrael i Moab bili u rodu. Želim da to vidite. Moabci su znali istinu, živjeli po njoj ili ne.

Tako je Izrael došao do moapskih granica i poslao glasnike kralju govoreći: "Mi smo braća. Pusti nas da prođemo kroz tvoju zemlju. Ako naši ljudi ili naše životinje išta pojedu ili popiju, rado ćemo za to platiti." Ali kralj se Balak vrlo uzrujao. Ta glava te nikolaitske skupine nije bila spremna pustiti da crkva prođe sa svojim znamenjima, i čudesima i raznovrsnim očitovanjima Duha Svetoga, sa svojim licima koja su sjala Božjom slavom. Bilo je previše riskantno jer je mogao izgubiti neke iz svog mnoštva. Tako je Balak odbio pustiti da Izrael prođe. Zapravo, njegov strah od njih bio je toliko velik da je otišao k proroku plaćeniku zvanom Bileam i tražio ga da posreduje između njega i Boga i zaiska Svemogućeg da prokune Izrael i onesposobi ih. A Bileam, budući da je bio željan sudjelovati u političkim stvarima i postati velik čovjek, bio je presretan da to učini. Ali vidjevši da mora pristupiti i biti saslušan od Boga da bi dobio da ljudi budu prokleti, jer sam to nije mogao učiniti, otišao je pitati Boga može li dobiti Njegovo dopuštenje da ode. Dakle, nije li to baš poput nikolaita koje imamo danas s nama? Oni proklinju svakog tko ne želi ići njihovim putem.

Kad je Bileam tražio Boga dopuštenje da ode, Bog ga je odbio. O, to je zaboljelo! Ali Balak je insistirao obećavajući mu čak i veće nagrade i čast. Tako se Bileam vratio Bogu. Dakle, jedan je odgovor od

Boga trebao biti dovoljan. Ali ne samovoljnom Bileamu. Kad je Bog vidio njegovu tvrdoglavost, rekao mu je da ustane i ode. Brzo je odsedlao magarca i otišao. Trebao je shvatiti da je ovo naprosto bila Božja dopustiva volja i da ih ne bi mogao prokunuti da je išao dvadeset puta i dvadeset puta pokušavao. Kako su ljudi danas poput Bileama! Vjeruju u tri Boga, krste se u tri titule umjesto IMENA, a ipak će Bog na njih poslati Duha kao što je poslao na Bileama i oni će nastaviti vjerovati da su sasvim ispravni, a ovdje su zapravo savršeni bileamisti. Vidite, doktrina Bileama. Idi dalje bez obzira. Napravi to na svoj način. Kažu: "Pa, Bog nas je blagoslovio. Mora da je u redu." Znam da vas je blagoslovio. Ne poričem to. Ali to je ista organizacijska ruta kojom je išao Bileam. To je prkošenje Božjoj Riječi. To je lažno učenje.

Tako je Bileam divljački išao cestom dok mu na put nije stao anđeo od Boga. Ali taj je prorok (biskup, kardinal, predsjedatelj, predsjednik i generalni nadglednik) bio toliko zaslijepljen za duhovne stvari mišlju časti, i slave i novca da nije mogao vidjeti anđela koji je stajao s isukanim mačem. Stajao je tamo da bi spriječio ludog proroka. Mali ga je magarac vidio i izmicao se amo-tamo dok naposljetku nije pritisnuo Bileamovu nogu o kameni zid. Magarac je stao i nije htio ići dalje. Nije mogao. Tako je Bileam skočio s njega i počeo ga tući. Tada je magarac počeo govoriti Bileamu. Bog je tom magarcu dopustio da govori u jeziku. Taj magarac nije bio hibrid, bio je originalno sjeme. Rekao je zaslijepljenom proroku: "Zar ja nisam tvoj magarac i nisam li te vjerno nosio?" Bileam je odgovorio: "Da, da, ti si moj magarac i do sada si me vjerno nosio. I ako te ne mogu pokrenuti, ubit ću te... Opa! Što je ovo, razgovaranje s magarcem? To je čudno, čini mi se da sam čuo magarca da govori, a ja sam na to odgovarao."

Bog je uvijek govorio u nekom jeziku. Govorio je na Baltazarevoj gozbi i zatim na Pedesetnici. On to ponovno čini danas. To je upozorenje o sudu koji uskoro dolazi.

Tada je anđeo Bileamu postao vidljiv. Rekao je Bileamu da nije bilo magarca sada bi već bio mrtav zbog iskušavanja Boga. Ali kad se Bileam obećao vratiti, poslan je dalje s upozorenjem da kaže samo ono što mu je Bog dao.

Tako je Bileam otišao dolje i podigao sedam žrtvenika za čiste žrtvene životinje. Ubio je ovna označavajući dolazak Mesije. Znao je što učiniti da pristupi Bogu. Imao je sasvim ispravnu mehaniku, ali ne dinamiku, isto kao i sada. Ne možete li to vidjeti nikolaiti? Izrael je

tamo dolje u dolini prinosio istu žrtvu čineći iste stvari, ali samo je jedan imao prateće znamenje. Samo je jedan imao Boga u svojoj sredini. Forma vas nikamo neće dovesti. Ona ne može uzeti mjesto očitovanja Duha. Upravo se to dogodilo u Niceji. Uspjeli su u Bileamovoj doktrini, ne u Božjoj doktrini. I spotakli su se, da, pali su. Postali su mrtvi ljudi.

Nakon što je žrtva bila prinešena, Bileam je bio spreman prorokovati. Ali Bog mu je vezao jezik i on ih nije mogao prokunuti. Blagoslovio ih je.

Balak je bio jako ljut, ali Bileam s proroštvom nije mogao učiniti ništa. Ono je bilo izgovoreno po Duhu Svetom. Tako je Balak rekao Bileamu da ode dolje u dolinu i da pogleda na njihove stražnje dijelove da vidi ne postoji li možda neki način na koji ih može prokunuti. Taktika koju je koristio Balak ista je taktika koju oni koriste danas. Velike denominacije omalovažavaju male skupine i što god nađu među njima da naprave skandal oni objavljuju i razglašavaju. Ako moderni žive u grijehu, o tome nitko ne kaže ništa, ali neka jedan od izabranih zapadne u nepriliku i sve se novine okome na to diljem zemlje. Da, Izrael je imao svoje stražnje (tjelesne) dijelove. Imali su svoju stranu koja nije bila hvalevrijedna, ali usprkos njihovim nesavršenostima, prema naumu Božjem koji djeluje kroz izabranje, po milosti i ne po djelima, IMALI SU OBLAK DANJU I OGNJENI STUP NOĆU, IMALI SU UDARENU STIJENU, MJEDENU ZMIJU I ZNAMENJE I ČUDESA. Bili su potvrđeni - ne u sebi, nego u Bogu.

Bog nije imao ništa poštovanja za te nikolaite s njihovim dr.-ima, dr.-ima prava i dr.-ima teologije i svim njihovim finim organizacijama i najboljim čime se čovjek mogao hvalisati, ali jest imao poštovanja prema Izraelu jer su među sobom imali potvrđenu Riječ. Izrael zasigurno nije izgledao previše ulašteno upravo izašavši iz Egipta u strmoglavom bijegu, ali su ipak bili blagoslovljen narod. Sve što je znao u preko 300 godina bilo je pasti stada, brinuti za polja i robovanje u strahu od smrti pod Egipćanima. Ali, sad je bio slobodan. Bio je blagoslovljen narod kroz Božji suverenitet. Moab ga je zasigurno omalovažavao. Također i sve druge nacije. Organizacija uvijek omalovažava neorganizirane i, ili će ih odlučnošću uvesti u organizaciju ili ih uništiti kad oni ne žele doći.

Dakle, netko bi me mogao pitati: "Brate Branhame, zašto misliš da je Moab bio organiziran, a Izrael nije? Odakle ti ta ideja?" Upravo

ovdje iz Biblije. Sve je to tipizirano ovdje. Sve zapisano u Starom zavjetu što je u obliku priče zapisano je nama za upozorenje tako da mi iz toga možemo učiti. Ovdje je to upravo u Br. 23, 9: "S vrha hridi ja ga gledam, s visoka ga motrim brijega. Gle naroda koji će ODVOJENO živjeti, MEĐU NARODE ON SE NEĆE BROJITI." Tu je to. Bog gleda dolje s vrha hridi, ne u nekoj dolini tražeći njihove loše točke i osuđujući ih. Bog ih vidi na način na koji ih je želio vidjeti - s uzvisine ljubavi i milosti. Živjeli su ODVOJENO i nisu bili organizirani. Nisu imali kralja. Imali su proroka i prorok je imao Boga u sebi po Duhu, a Riječ je došla proroku i Riječ je otišla ljudima. Nisu pripadali UN-u. Nisu pripadali Svjetskom koncilu crkava, baptistima, prezbiterijancima, Skupštini Božjoj ili bilo kojoj drugoj skupini. Nisu trebali pripadati. Bili su udruženi s Bogom. Nije im trebao savjet bilo kojeg koncila - u svojoj su sredini imali "Tako kaže Gospod". Haleluja!

Dakle, usprkos činjenici da je Bileam znao pravilan pristup Bogu i da je mogao donijeti otkrivenje od Gospoda pomoću posebnog dara sile, on je još uvijek, usprkos svemu tome, bio biskup u lažnoj skupini. Jer što je on sada učinio da bi zadobio Balakovu naklonost? Smislio je plan u kojem bi Bog bio prisiljen postupiti prema Izraelu u smrti. Baš kao što je Sotona znao da može zavesti Evu (potaknuti je da padne u tjelesni grijeh) tako navodeći Boga da izrekne Svoju proglašenu osudu smrti protiv grijeha, tako je Bileam znao da ako bude mogao postići da Izrael griješi, Bog će morati postupiti prema njima u smrti. Tako je isplanirao način da ih navede da dođu preko i pridruže se u grijehu. Poslao je pozivnice da dođu na gozbu Baala peorskog (dođite i proslavljajte s nama). Dakle, Izrael je, bez sumnje, vidio gozbe Egipćana, pa nisu mislili da je previše pogrešno otići i samo gledati i možda jesti s ljudima. (Što je, uostalom, pogrešno u zajedništvu? Od nas se očekuje da ih volimo, zar ne, kako ih inače možemo pridobiti?) Biti prijateljski nikada nikome nije naudilo - ili su oni tako mislili. Ali kad su te seksi moapske žene počele plesati i svlačiti se dok su se vrtjele okolo izvodeći svoj rock and roll i tvist, u Izralecima je narasla požuda i bili su gurnuti u preljub i Bog je u gnjevu ubio njih četrdeset i dvije tisuće.

I to je ono što su Konstantin i njegovi nasljednici učinili u Niceji i nakon Niceje. Pozvali su Božje ljude na konferenciju. I kad je crkva sjela jesti i ustala se zabavljati (sudjelujući u crkvenoj formi,

ceremonijama i poganskim gozbama nazvanim po kršćanskim obredima) bila je uhvaćena u klopku, počinila je blud. I Bog je izišao.

Kad se bilo koji čovjek okrene od Riječi Božje i pridruži crkvi umjesto primanja Duha Svetoga, taj čovjek umire. Mrtav! On je upravo to. Nemojte se pridružiti crkvi. Nemojte ući u organizaciju i postati zaokupljeni crkvenim vjerovanjima i tradicijom ili bilo čime što uzima mjesto Riječi i Duha, inače ste mrtvi. Gotovo je. Mrtvi ste. Vječno odvojeni od Boga!

Upravo se to dogodilo u svakom dobu otada. Bog oslobodi ljude. Oni iziđu po krvi, posvećeni Riječju, prođu kroz vode krštenja i budu ispunjeni Duhom, ali ubrzo se prva ljubav ohladi i netko dobije ideju da bi se trebali organizirati da bi se sačuvali i pribavili si ime i u drugoj se generaciji organiziraju pravo natrag, a ponekad čak i prije toga. Više nemaju Duha Božjeg, samo formu proslavljanja. Mrtvi su. Hibridizirali su se s crkvenim vjerovanjem i formom i u njima nema života.

Tako je Bileam potaknuo Izraela da počini blud. Znate li da je tjelesno bludništvo isti istijani duh koji se nalazi u organiziranoj religiji? Rekao sam da je duh bludništva duh organizacije. A svi će se bludnici naći u ognjenom jezeru. To je ono što Bog misli o organizaciji. Da, zaista, bludnica i njezine kćeri bit će u ognjenom jezeru.

Denominacije nisu od Boga. Nikad nisu bile i nikad neće biti. To je pogrešan duh koji razdjeljuje Božje ljude na hijerarhiju i laike, i stoga je to pogrešan duh koji razdjeljuje ljude od ljudi. To je ono što čine organizacija i denominacije. U organiziranju se odvajaju od Božje Riječi i odvode se u duhovni preljub.

Primijetite sada da je Konstantin ljudima dao posebne gozbe. Bile su to stare poganske gozbe s novim imenima uzetim iz crkve ili su u nekim slučajevima uzimani kršćanski obredi i zlouporabljeni poganskim ceremonijama. Uzeo je proslavljanje boga sunca i promijenio ga u Sina Božjega. Umjesto slavljenja na 21. prosinca, kad su slavili gozbu bogu sunca, prebacili su na 25. prosinca i to nazvali rođendanom Sina Božjega. Ali mi znamo da je On rođen u travnju kada izlazi život, ne u prosincu. I uzeli su gozbu Aštarti i to nazvali uskršnjim slavljenjem u kojem se od kršćanina očekuje da slavi smrt i uskrsnuće Gospoda. Zapravo, to je bila poganska gozba Aštarti.

Postavili su oltare u crkvu. Unutra su stavili likove. Ljudima su dali ono što su nazvali apostolskim vjerovanjem iako to ne možete pronaći u Bibliji. Učili su ljude proslavljanju predaka čineći time

Rimokatoličku crkvu najvećom spiritističkom crkvom u svijetu. U tom je kavezu bila svaka nečista ptica. A imate protestante s njihovim organizacijama koji čine istu stvar.

Jeli su žrtvovano idolima. Dakle, ne kažem da ovo stvarno znači da su doslovce jeli mesa žrtvovana idolima. Jer iako je jeruzalemski koncil govorio protiv toga, Pavlu do toga nije puno stalo jer je rekao da idoli nisu ništa. Bilo je to samo pitanje savjesti, osim kad je sablažnjavalo slabijeg brata i tada nije bilo dopušteno. Nadalje, ovo Otkrivenje ima veze s poganima, a ne sa Židovima, budući da su ovo poganske crkve. Ovo vidim u istom svjetlu u kojem vidim riječi Gospoda: "Ako ne jedete Moje tijelo i ne pijete Moju krv, nemate život u sebi. Neće čovjek živjeti samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz usta Božjih." Možete vidjeti da je jedenje zapravo sudjelovanje u duhovnom smislu. Tako, kad su se ovi ljudi klanjali likovima, palili svijeće, koristili poganske blagdane, ispovijedali svoje grijehe ljudima (od čega sve pripada đavolskoj religiji) bili su dionici s đavlom i nisu bili od Gospoda. Bili su u idolopoklonstvu, priznali oni to ili ne. Mogu govoriti sve što žele da su oltari i tamjan samo da ih podsjete na molitve Gospodnje ili što god oni misle da to znači, i mogu reći da kad se mole pred likom da je to samo radi naglašavanja, i da kad se ispovijedaju svećeniku da to zapravo u svojim srcima čine Bogu i kad kažu da im svećenik oprašta da on to samo čini u Ime Gospoda, mogu reći što žele, ali sudjeluju u dobro znanoj balibonskoj, sotonskoj religiji i udružili su se s idolima i počinili duhovni blud, što znači smrt. Oni su mrtvi.

Dakle, crkva i država bile su vjenčane. Crkva se udružila s idolima. Mislili su, s državnom moći iza sebe, da je sada: "Kraljevstvo došlo i Božja je volja nametnuta na zemlji." Nije čudo što Rimokatolička crkva ne iščekuje povratak Gospoda Isusa. Oni nisu milenijalisti. Oni svoj milenij imaju upravo ovdje. Papa vlada upravo sada i Bog vlada u njemu. Tako da kad On dođe, po njima, to mora biti kad su pripremljena nova nebesa i zemlja. Ali u krivu su. Taj je papa glava lažne crkve, a postojat će milenij, ali dok bude trajao on neće biti u njemu. Bit će negdje drugdje.

UPOZORENJE

Otk. 2, 16: "Pokaj se; inače dolazim k tebi uskoro i borit ću se s njima mačem usta Svojih."

Što On drugo može reći? Može li Bog previdjeti grijeh onih koji su uzalud nosili Njegovo Ime? Postoji samo jedan način za primiti milost u času grijeha, POKAJ SE. Ispovijedi da si u krivu. Dođi Bogu po oproštenje i po Duha Božjeg. Ovo je zapovijed od Boga. Ne pokoriti se je smrt jer On kaže: "Zaratit ću s vama mačem u ustima Svojim." Zvijer je ratovala sa svetima, ali Bog će ratovati sa zvijeri. Oni koji su se borili protiv Riječi jednog će dana uvidjeti da se Riječ bori protiv njih. Ozbiljna je stvar oduzeti ili dodati Božjoj Riječi. Jer oni koji su je izmijenili i učinili s njom kako im je odgovaralo, što će biti njihov kraj nego smrt i uništenje? Ali milost Božja još uvijek uzvikuje: "Pokaj se!" O, kako su ugodne misli pokajanja. U svojim rukama ne donosim ništa, jednostavno se držim Tvoga križa. Donosim svoju žalost. Kajem se što sam ono što jesam i ono što sam učinio. Dakle, to je krv, ništa nego krv Isusova. Za što ćete se odlučiti? Pokajanje ili mač smrti? Na vama je!

NAGRADE

Otk. 2, 17: "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama! Onome tko pobijedi ću dati jesti od mane skrivene; i dat ću mu kamen bijeli, a u kamenu napisano novo ime koje nitko ne zna, osim onoga koji ga prima."

Svaka poruka svakom dobu pruža vjerniku poticaj ohrabrujući ga da bude pobjednik i tako bude nagrađen od Gospoda. U ovom dobu Duh obećava sakrivenu manu i novo ime napisano u bijelom kamenu.

Dakle, budući da je svaka od ovih poruka upućena 'anđelu' - (ljudskom glasniku) njega zapada vrlo velika odgovornost kao i divna privilegija. Tim ljudima Bog daje posebna obećanja, kao u slučaju dvanaestorice apostola koji sjede na dvanaest prijestolja sudeći dvanaest plemena Izraelovih. Zatim, sjetite se da je Pavlu bilo dano posebno obećanje: ono o privođenju Isusu ljudi iz Nevjeste u njegovom danu, 2 Kor. 11, 2: "No ljubomoran sam na vas Božjom ljubomorom: jer sam vas zaručio s jednim mužem da vas kao čistu djevicu privedem

Kristu." Tako će to biti sa svakim glasnikom koji je bio vjeran Riječi svoga časa i svoga doba. Tako će biti u posljednji dan. Bit će to ista posebna nagrada koja je bila dana Pavlu. Mislim da se većina od vas sjeća kako sam rekao da sam se uvijek bio bojao umrijeti da se ne bi susreo s Gospodom i da On ne bude nezadovoljan sa mnom budući da sam Ga toliko mnogo puta iznevjerio. Pa, jednog sam jutra razmišljao o tome dok sam ležao u krevetu i iznenada sam bio uznesen u vrlo neobičnoj viziji. Kažem da je bila neobična jer sam imao tisuće vizija i ni jednom mi se nije činilo da napuštam svoje tijelo. Ali tamo sam bio uznesen i osvrnuo sam se vidjeti svoju suprugu i vidio sam svoje tijelo kako leži tamo pokraj nje. Zatim sam se našao na najljepšem mjestu koje sam ikada vidio. Bio je to raj. Vidio sam mnoštva najljepših i najsretnijih ljudi koje sam ikada vidio. Svi su oni izgledali tako mladi - oko 18 do 21 godine starosti. Među njima nije bilo sijede kose, ni bore niti bilo kojeg deformiteta. Sve su mlade žene imale kosu do svojih strukova, a mladići su bili tako zgodni i snažni. O, kako su mi zaželjeli dobrodošlicu. Grlili su me i nazivali me svojim dragim bratom i neprestano mi govorili kako su radosni da me vide. Dok sam se pitao tko su svi ti ljudi, netko pokraj mene je rekao: "Oni su tvoji ljudi."

Bio sam toliko zapanjen da sam pitao: "Jesu li svi ovi Branhami?"

On je rekao: "Ne, oni su tvoji obraćenici." Zatim je pokazao na jednu damu i rekao: "Pogledaj tu mladu damu kojoj si se trenutak prije divio. Imala je 90 godina kad si je pridobio za Gospoda."

Rekao sam: "O, kad pomislim da je ovo ono čega sam se bojao."

Taj je čovjek rekao: "Mi ovdje počivamo dok čekamo dolazak Gospoda."

Odgovorio sam: "Želim Ga vidjeti."

Rekao je: "Još Ga ne možeš vidjeti, ali On dolazi uskoro, i kad dođe, prvo će doći k tebi i bit ćeš suđen prema Evanđelju koje si propovijedao, a mi ćemo biti tvoji podređeni."

Rekao sam: "Hoćeš li reći da sam ja odgovoran za sve ove?"

Rekao je: "Sve i jednog. Bio si rođen kao vođa."

Pitao sam ga: "Hoće li svatko biti odgovoran? Što sa svetim Pavlom?"

Odgovorio mi je: "On će biti odgovoran za svoj dan."

"Pa," rekao sam, "ja sam propovijedao isto Evanđelje koje je propovijedao Pavao." A mnoštvo je povikalo: "Mi *počivamo* na tome."

Da, mogu vidjeti da će Bog dati posebnu nagradu Svojim glasnicima koji su vjerno izvršili dužnost koju im je On dodijelio. Ako su primili otkrivenje Riječi za to doba i vjerno propovijedali u svom danu, te živjeli ono što su propovijedali, primit će veliku nagradu.

Dakle, s ovom mišlju u umu, pogledajte ponovno taj stih. "Dat ću mu mane skrivene." Svi mi znamo da je mana bila hrana anđela, bila je ono što je Bog spustio na travu za Izrael u vrijeme njegovih lutanja. Bila je to savršena hrana. Bilo je zapanjujuće kako su ih te male kuglice hrane držale u savršenom zdravlju. Nitko se nije razbolio. Ona je bila sve što su trebali. Kada je napravljen kovčeg, u njega su stavili nešto te mane. Zatim je kovčeg stavljen iza zastora i samo bi mu se veliki svećenik usudio pristupiti i tada je morao imati žrtvenu krv. Kruh s neba, kojeg je simbolizirala mana, jednog je dana sišao s neba i postao Životom za sve koji vjeruju u Njega. Rekao je: "Ja sam kruh života. Ja sam kruh živi koji je sišao s neba, tko bude jeo od toga Kruha živjet će zauvijek." Kad je On otišao, ostavio nam je Svoju Riječ: "Neće čovjek živjeti samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz usta Božjih."

Njegova je Riječ bila kruh. Bila je savršena mana, po kojoj ako čovjek živi nikada neće umrijeti. Ali upravo nakon smrti otaca, činilo se da nitko ne zna točnu istinu i u kratko se vrijeme činilo da je ova mana postala skrivena ljudima. Ali u samom dobu Bog je počeo vraćati po otkrivenju ono što je bilo skriveno dok u ovom posljednjem danu prema Otk. 10, 7 ne dođe prorok i otkrije sve tajne i tada će doći Gospod. Dakle, u svakom dobu, kažem, glasnici su primili skrivenu istinu. Ali oni je nisu primili samo za sebe. Već je to kao što je bilo kad je od učenika zatraženo da mnoštvu posluže kruhove i ribe. Isus im je dao razlomljenu hranu, a oni su je redom dali ljudima. Bog Svoju skrivenu manu daje pobjedniku. Drugačije ne može biti. On ne bi otvorio Svoje riznice onima koji s prezirom odbiju ono što je već otkriveno.

Ono što sam govorio o glasniku svakog doba koji prima od Boga nešto od izvorne istine Pedesetnice tipizirano je u Starom zavjetu gdje je Mojsiju zapovjeđeno da pokupi tri i pol pinte [Tri i pol pinte iznosi nešto više od jedne i pol litre. – prevoditelj] mane i stavi ju u zlatnu posudu iza zastora Svetinje nad svetinjama. Tamo je mogao ući sa žrtvenom krvlju veliki svećenik svake generacije. Tada je mogao uzeti mali dio ove mane (jer se ona nije pokvarila) koja je bila dio izvorne i

pojesti je. Dakle, u svakom je dobu Gospodnjem glasniku za to doba dano otkrivenje Boga za to određeno razdoblje. Jednom kad je glasnik prosvijetljen istinom, donio bi tu istinu ljudima. I oni čije su uši bile otvorene Duhom, čuli bi tu istinu, vjerovali je i živjeli je.

Dakle, postoji također misao o budućem jedenju skrivene mane. Mislim da će to biti vječno jedenje otkrivenja Isusa Krista u vječnim dobima koja imaju doći. Kako bismo inače mogli početi upoznavati neistraživo bogatstvo Njegovog vlastitog Bića? Sve što smo čeznuli znati, sva naša neodgovorena pitanja, sve će to biti otkriveno. Primit ćemo to od Krista, Života našeg. O, ponekad mislimo da smo ovdje dolje spoznali malo o Njemu i Njegovoj Riječi i to je toliko dobro i raduje nas, ali jednoga dana kad se naša tijela promijene ta će Riječ i On postati ono što nikada nismo ni sanjali da je moguće.

Ovdje također kaže da će On pobjedniku dati bijeli kamen, a u (ne na) kamenu novo ime koje zna samo vlasnik. Dakle, poznata je ideja o novom imenu. Abram je promijenjen u Abrahama, Saraja u Saru, Jakov u Izraela, Šimun u Petra i Savao u Pavla. Ova su imena ili prouzročila promjenu ili su dana zbog promjene. Tek nakon što je Gospod promijenio Abramu i Saraji njihova imena, bili su spremni primiti dolazećeg sina. U Jakovljevom slučaju, on je morao pobijediti i tada je nazvan knezom. U slučaju Šimuna i Savla, kad su primili Gospoda, došla je njihova promjena. I danas je svatko od nas istinskih vjernika imao promjenu u imenu. Mi smo kršćani. To je ime zajedničko svima nama. Ali jednog ćemo dana imati drugu promjenu, sigurno ćemo primiti novo ime. Lako bi moglo biti da je to ime bilo naše istinsko i izvorno ime zapisano u Jaganjčevoj Knjizi života od utemeljenja svijeta. On zna to ime, ali mi ne. Jednoga ćemo dana po Njegovoj dobrohotnosti mi također znati.

Bijeli kamen! Kako lijepo! Evo još jedne slike svetoga koji prima plaću iz Božje ruke za svoje kušnje na zemlji. Znate, nakon Konstantina, lažna je crkva mogla svojom rukom posegnuti u državnu blagajnu i time podići lijepe građevine pune krasnog kiparstva. Ovi su kipovi, načinjeni od bijelog mramora, zapravo bili rimski idoli preimenovani u svece. Crkve i njihovi namještaji bili su izuzetno lijepi, kao što se i vidi danas. Ali Bog nije bio s njima. Gdje je bio Bog? Bio je sa Svojim svetima u nekoj maloj kući ili u špilji ili nekom divljem planinskom području gdje su se sakrili od članova lažne crkve. Oni nisu imali lijepe građevine, zborove obučene u toge, finu odjeću i druge

svjetovne atrakcije. Ali sada je u ovom posebnom obećanju istinskim vjernicima svih doba Bog proglasio da će im dati nagrade velike ljepote i vječnog trajanja. Neka bogati omalovažavaju siromašne. Neka daju velike svote crkvi da ona sa svoje strane može iskazati priznanje darivatelju stavljajući javno vidljive mramorne spomen-ploče ili neko kiparstvo njima u čast da bi svi mogli pljeskati. Jednog će dana Bog koji vidi i zna sve još jednom odati priznanje udovici što je dala sve svoje, makar su to bile samo dvije lepte, a sam On nagrađuje nebeskim blagom.

Da, skrivena mana i novo ime u bijelom kamenu. Kako nam je dobar Gospod da nas tako divno nagradi, a tako nismo zaslužili. O, želim uvijek biti spreman činiti Njegovu volju i sabirati blago na nebu.

6. POGLAVLJE

TIJATIRSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 2, 18 - 29

"I anđelu crkve u Tijatiri napiši: Ovo govori Sin Božji, Onaj koji ima oči kao plamen ognjeni, a noge su Mu poput sjajne mjedi.

Znam tvoja djela, i ljubav, i služenje, i vjeru, i postojanost tvoju i djela tvoja, i posljednja, kojih je više od prvih.

Ali imam protiv tebe nešto jer dopuštaš toj ženi Jezabeli, onoj što sama sebe naziva proročicom, da naučava i zavodi moje sluge te se bludu podaju i jedu ono što je žrtvovano idolima.

I dao sam joj vremena da se pokaje od svoje bludnosti, no nije se pokajala.

Evo, Ja je bacam u postelju, a one što su zajedno s njom bludničili u nevolju veliku ako se ne pokaju zbog djela svojih.

I djecu ću njezinu smrću pobiti. I znat će sve crkve da sam Ja Onaj koji istražuje bubrege i srca; i dat ću vam svakome po djelima vašim.

Vama, dakle, i ostalima u Tijatiri koji ne drže tu doktrinu i koji nisu upoznali dubine Sotonine, kako ih već nazivaju, velim: Ne stavljam na vas drugo breme,

nego - što imate, čvrsto držite dok ne dođem.

Onome tko pobijedi i do kraja bude očuvao Moja djela dat ću vlast nad narodima:

i pasti će ih željeznom palicom, kao posuđe glineno razbijati – kao što sam i Ja primio od Oca Svojega.

I dat ću mu zvijezdu jutarnju.

Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!"

TIJATIRA

Grad Tijatira bio je povijesno najmanje vrijedan pozornosti od svih sedam gradova Otkrivenja. Bio je smješten na granici Misije i Jonije. Bio je okružen mnogim rijekama, ali su one bile pune pijavica. Njegovo je najpohvalnije obilježje bilo da je financijski bio imućan zahvaljujući kolektivnim bratovštinama lončara, štavilaca, tkalaca, bojadisača, proizvođača odjeće itd. Iz ovog je grada došla Lidija, prodavačica grimiza. Ona je bila Pavlov prvi europski obraćenik.

Dakle, razlog što je Duh izabrao ovaj grad kao onaj koji već sadrži duhovne elemente za četvrto doba bilo je zbog njegove religije. Glavna religija Tijatire bila je proslavljanje Apolona Tyrimnaiosa koje je bilo udruženo s kultom proslavljanja cara. Apolon je bio bog sunca i slijedeći po moći nakon svog oca Zeusa. Bio je znan kao "sprečavatelj zla", nadzirao je religijski zakon i iskupljenje (sredstvo pomirenja ispravljajući počinjanje nedjela ili krivicu). Platon je o njemu rekao: "On ljudima objašnjava instituciju hramova, žrtava i služenja božanstvima, pored obreda povezanih sa smrću i zagrobnim životom." On je ljudima priopćavao svoje znanje o "budućnosti" i "volji oca" svoga kroz proroke i proročišta. U Tijatiri je ovaj ritual vodila proročica koja je sjedila na tronožnoj stolici i iznosila poruke dok je bila u zanosu.

Držanje ove religije bilo je izuzetno. Njena se impresivna moć nije nalazila isključivo u oblasti tajne, već je ležala u činjenici da nitko nije mogao pripadati bratovštinama koje su ljudima pružale zaradu ako nisu pripadali hramskom proslavljanju Apolona. Svatko tko bi se odbio pridružiti idolopokloničkim gozbama i razvratnim orgijama nije imao pristupa ovim udruženjima prvog stoljeća. Da bi netko bio dio društvenog i trgovačkog života morao je biti praktični poganski idolopoklonik.

Najvrjednije je napomenuti da samo ime Tijatira znači "dominantna žena". Stoga, ovo doba karakterizira dominantna sila, sila koja okrutno napada sve, osvaja sve i upravlja despotski. Dakle, dominantna žena je najveće prokletstvo u svijetu. Najmudriji čovjek kojega je svijet ikada vidio bio je Salomon, a on je rekao: "Prionuh svojim srcem spoznati, istražiti i tražiti mudrost i razboritost, da spoznam opačinu ludosti, ludosti i bezumlja. Otkrih da je GORČA OD SMRTI ŽENA, kojoj je srce zamka i mreža, a *ruke okovi*; tko je Bogu

drag, izmiče joj, a GRJEŠNIKA će ona uhvatiti. Gle, to sam otkrio, veli propovjednik, jedno prema drugom, tražeći da razumijem. Još je moja duša tražila, ali ne nađoh. Nađoh čovjeka - jednog od tisuću, a žene ne nađoh među svima nijedne." Prop. 7, 25 - 28. Pavao je rekao: "Ženi ne dopuštam poučavati, ni da PREOTME autoritet." Od edenskog vrta nadalje žena je neprestano i uspješno pokušavala uzeti kontrolu nad muškarcem i upravo je danas ovo ženski svijet gdje je božica Amerike gola žena. Kao što je prvo ili efeško doba karakterizirao ženski idol koji je pao s neba (sjetite se, njezine su ruke bile željezne šipke), tako je njezina moć narasla dok nije stekla apsolutan autoritet, takav autoritet koji je preotela svojom željeznom ćudi.

Dakle, ženi nije određeno da ima željeznu ćud. Ona, prema Svetom Pismu, treba biti pokorna muškarcu. To joj je zapovjeđeno. Žena koja je istinski žensko, posve žensko, bit će takve ćudi. Ne otirač. Nijedan pravi muškarac ne čini ženu otiračem. Ali ona će željeti biti pod autoritetom i ne vladati nad muškarcem jer je on glava kuće. Ako prekrši taj lik koji je Bog načinio za nju, ona je izopačena. Svaki muškarac koji dopusti ženi da uzme autoritet također je prekršio taj lik i on je izopačen. Zato žena NE MOŽE NOSITI MUŠKU ODJEĆU NI ŠIŠATI SVOJU KOSU. Ona ne bi nikada trebala nositi mušku odjeću ni šišati svoju kosu. Kad to čini, zadire u mušku oblast uzimajući autoritet i izopačujući se. I kad žena nahrupi na propovjedaonicu što je ZAPOVJEĐENO DA ONA *NE* SMIJE UČINITI, ona pokazuje od kojeg je duha. Biti dominantna žena je antikrist i u njoj je sjemenje Rimokatoličke crkve iako ona to može ne znam kako žestoko poricati. Ali kad je U PITANJU RIJEČ: *"Neka Bog bude istinit, i riječ svakog čovjeka laž."Amen.*

Vratimo se na početak. U izvornom fizičkom stvaranju kakvog poznajemo danas, Bog je sve načinio u parovima, muško i žensko. Tamo su bila dva pileta - pijevac i kokoška. Tamo su bila dva goveda, krava i bik. I tako redom. Ali kad je u pitanju čovjek, tamo je bio samo jedan. Oni nisu bili par. Adam je bio načinjen na sliku Božju. Bio je Božji sin. Kao Božji sin nije mogao biti kušan i pasti. To bi bilo nemoguće. Tako je Bog uzeo čovjekov nusproizvod da bi prouzročio pad. Žena nije nikad iskoračila ravno iz ruke Božje kao istinski Božji proizvod. Ona je proizvedena od čovjeka. I kad je Bog dao da bude izvedena iz čovjeka, bila je jako različita od drugih ženki koje je On bio stvorio. Mogla je biti zavedena. Ni jedna druga ženka u stvaranju ne

može biti nemoralna, ali se ljudsku ženku može dotaći gotovo u bilo koje vrijeme. I ta je slabost u njoj omogućila Sotoni da ju zavede preko zmijca i dovela je ženu u vrlo neobičan položaj pred Bogom i Njegovom Riječi. Ona je u jednu ruku tip svih vulgarnih, nečistih i gnjusnih stvari, a u drugu je ruku tip svih čistih i lijepih stvari i sveta kao posuda Duha i Božjih blagoslova. U jednu je ruku nazvana bludnicom koja je pijana vinom svojih bludništava. U drugu je nazvana Kristovom Nevjestom. U jednu je ruku nazvana Tajna Babilon, gnjusoba pred Bogom; a u drugu je ruku nazvana Novi Jeruzalem, naša majka. U jednu je ruku toliko nečista i zla i lascivna da je po kratkom postupku bačena u ognjeno jezero kao jedino prikladno mjesto za nju, a u drugu je ruku uzvišena do neba dijeleći samo Božje prijestolje kao jedino mjesto koje pristoji takvoj kraljici.

A u ovom tijatirskom crkvenom dobu ona je DOMINANTNA ŽENA. Ona je Tajna Babilon. Ona je velika bludnica. Ona je Jezabela, lažna proročica. ZAŠTO? Jer je prava žena pokorna Bogu. Krist je njena glava. Ona nema riječ osim Njegove, nema misli osim Njegovih, nema vodstva osim Njegovog. Ali što je s ovom crkvom? Ona je izbacila Riječ, uništila Biblije i vrijedne eseje pobožnih. Ubila je one koji bi propovijedali istinu. Zavladala je nad kraljevima, knezovima i nacijama – upravlja vojskama i insistira da je ona istinsko tijelo Kristovo i da su njezine pape Kristovi namjesnici. Đavo ju je potpuno zaveo dok ona sa svoje strane nije postala zavodnica drugih. Ona je Sotonina nevjesta i proizvela je njegove kopilad religije.

Dominirala je kroz mračno doba. Pljačkala je i uništavala više od devetsto godina. Ubila je umjetnosti, uništila znanosti, proizvela ništa osim smrti dok svjetlo Istine nije gotovo potpuno nestalo i ostao samo puki tračak svjetla. Ulje i vino su gotovo prestali teći, ali iako je dominirala kraljevstvima svijeta i zahtijevala da svi ljudi budu njezini građani, postojala je mala skupina koja je pripadala Bogu i njihovo je građanstvo bilo u nebu i njih nije mogla uništiti. Bog je zadržao Svoje malo stado, oni nisu mogli biti uništeni. Ova je rimska crkva bila poganska i zla kao kraljica Atalija koja je pokušala uništiti sve kraljevsko sjeme i skoro uspjela, ali BOG JE SAČUVAO JEDNOGA i od njega je došlo još vjernih. Tako je Bog sačuvao malo stado u toj dugoj mračnoj noći i od njihove je istine naposljetku ustao Luther.

Svatko tko uopće išta zna o Rimokatoličkoj crkvi i njezinom obliku proslavljanja može reći zašto je Duh izabrao ovaj grad Tijatiru

da predstavlja crkvu u mračnom dobu. To je tu, upravo pred našim očima.

DOBA

Tijatirsko je doba trajalo najdulje od njih svih, oko 900 godina, od 606. do 1520. godine.

GLASNIK

Crkva je dugo bila podijeljena u dvije skupine, zapadnu i istočnu. Svako toliko bi ustao reformator u jednom ili oba dijela i nakratko vodio neki segment crkve u dublji odnos s Bogom. Takav je čovjek na zapadu bio Franjo Asiški. Neko vrijeme istinski uspješan, njegovo je djelo naposljetku uspavala hijerarhija Rima. Petar Valdes od Lyona, trgovac koji se odrekao svoga svjetovnog života, postao je vrlo aktivan u služenju Gospodu i mnoge privukao k Njemu, ali je u svom djelu bio spriječen i papa ga je izopćio. Ni zapadne niti istočne skupine nisu u sebi imale čovjeka koji bi ikako mogao biti glasnik ovom dobu kad se razmotri u svjetlu Pisma. Međutim, bila su dva čovjeka na Britanskim otocima čija je služba u Riječi i djelu mogla podnijeti test istine. To su bili sv. Patrik i sv. Kolumban. Sv. Kolumban je taj koga je zapalo da bude glasnik.

Iako je glasnik tijatirskom dobu bio sv. Kolumban, želim se malo zadržati na životu sv. Patrika kao primjeru nama i također da osporim tvrdnju Rima da je sv. Patrik bio jedan od njezinih, ništa više od Ivane Orleanske. Patrika je rodila sestra sv. Martina u malom gradu Bonavernu na obalama rijeke Clyde. Jednog dana dok se sa svoje dvije sestre igrao na rubu obale, prišli su gusari i oteli sve troje. Nitko ne zna gdje su otišle sestre, ali je Patrik (ime mu je bilo Succat) bio prodan poglavaru u Sjevernoj Irskoj. Dužnost mu je bila čuvati svinje. Da bi to činio, dresirao je pse. Njegovi su psi bili toliko dobro dresirani da su mnogi ljudi dolazili iz daleka i bliza kupiti ih. U svojoj se usamljenosti okrenuo Bogu i bio spašen. Tada se pojavila usrdna želja da pobjegne i vrati se kući svojim roditeljima. Načinio je plan koji je uvelike

iskoristio njegovu sposobnost kao dresera. Naučio je pse da legnu na njega i pažljivo prekriju njegovo tijelo i ne pomaknu se dok im se ne zapovjedi. Tako je jednog dana kad je njegov vlasnik prodao nekoliko pasa, Patrik zapovjedio psima, osim vođi čopora, da uđu u čamac. Vođa je čopora, kome je on tada dao tajni signal, pobjegao i odbio doći u čamac. Dok su gospodar i kupac pokušavali uhvatiti psa, Patrik je ušao u čamac i signalizirao psima da ga prekriju. Zatim je zviždukom doveo vođu čopora u čamac i povrh sebe. Kako se Patrika nije uopće moglo vidjeti, kupac je podigao jedro i zaplovio. Nakon što se uvjerio da je kapetan predaleko da bi se vratio, Patrik je psima dao drugi signal koji ih je potaknuo da izazovu metež. Tada je izašao i rekao kapetanu da ako ga ne iskrca kod njegove kuće da će zapovjediti psima da nastave izazivati metež i da će preuzeti brod. Međutim, kapetan je bio kršćanin i kad je čuo dječakovu priču rado ga je iskrcao kod njegove kuće. Ondje je Patrik išao u biblijsku školu i vratio se u Irsku gdje je Riječju i Božjoj silom u mnogim znamenjima i čudesima tisuće pridobio za Gospoda. Baš nikada nije otišao u Rim, niti ga je Rim ikad stavio u službu. Prava istina je da kad je Rim naposljetku stekao uporište na otoku i kad su vidjeli da je pogodno vrijeme, ubili su preko 100,000 kršćana koji su tijekom godina nastali od izvorne skupine koja je došla Gospodu pod sv. Patrikom.

Oko 60 godina nakon smrti sv. Patrika, u okrugu Donegalu u Sjevernoj Irskoj, u kraljevskoj obitelji Fergus, rođen je Kolumban. Postao je briljantan, posvećen učenjak, učivši napamet većinu Pisma. Bog ga je čujnim glasom pozvao da bude misionar. Nakon što je čuo Božji glas ništa ga nije moglo zaustaviti i njegova je čudesna služba navela mnoge povjesničare da ga proglase odmah do apostola. Njegova je služba bila tako velika s pratećim natprirodnim znamenjima, da su neki (naročito proučavatelji u Rimu) mislili da su opisi preuveličani.

U jednom od njegovih misionarskih putovanja dok se približavao gradu opasanom zidinama, pred sobom je naišao na zakračunata vrata. Podigao je svoj glas u molitvi da bi Bog intervenirao i omogućio mu pristup ljudima da bi propovijedao. Ali dok se on molio, dvorski su ga čarobnjaci počeli uznemirivati glasnim bukama. On je tada počeo pjevati psalam. Dok je pjevao, Bog je toliko pojačao glasnoću njegovog glasa da je zaglušio povike pogana. Iznenada su se vrata naglo sama od sebe otvorila. On je ušao i propovijedao Evanđelje pridobivajući mnoge za Gospoda.

Drugom prigodom, kad također nije mogao u jedno selo, kad se okrenuo otići, poglavarov je sin iznenada postao jako bolestan, čak nasmrt. Brzo su potražili sv. Kolumbana i pozvali ga natrag. Kad je izmolio molitvu vjere, dječak je odmah bio iscijeljen. Selo se tada otvorilo evangelizaciji Evanđeljem.

Čisto Evanđelje koje je propovijedao Kolumban i njegovi suradnici proširilo se po cijeloj Škotskoj okrećući je Bogu. Ono se također prelilo u Irsku i po sjevernoj Europi. Njegov način širenja Evanđelja bio je taj da bi možda dvanaest ljudi pod vođom otišlo u novo područje i doslovce izgradilo grad usredotočen na Evanđelje. Među ovih dvanaest ljudi bili bi tesari, učitelji, propovjednici itd., svi divno upućeni u Riječ i sveti život. Ova je mala kolonija bila ograđena zidom. Uskoro bi ovaj ograđeni prostor bio okružen proučavateljima i njihovim obiteljima u njihovim vlastitim domovima koji su učili Riječ i pripremali se izaći i služiti Gospodu kao misionari, vođe i propovjednici. Muškarci su se smjeli ženiti iako se mnogi nisu da bi bolje služili Bogu. Ostali su neovisni o državnoj pomoći i time izbjegli politiku. Umjesto stalnog napadanja drugih religija, naučavali su istinu jer su vjerovali da je istina dostatno oružje da postigne ciljeve koje je Bog imao u umu za njih. Bili su apsolutno neovisni o Rimu.

Sv. je Kolumban bio utemeljitelj velike biblijske škole na otoku Hyju (pred jugozapadnom obalom Škotske). Kad je otišao tamo, otok je bio toliko neplodan i stjenovit da nije mogao roditi dovoljno hrane za njih sve. Ali je Kolumban jednom rukom sadio sjeme dok je drugu držao u zraku u molitvi. Danas je taj otok jedan od najplodnijih na svijetu. S ovog su otoka, usredotočenog na Bibliju, izišli moćni učenjaci nadareni mudrošću i silom Božjom.

Kad sam pročitao povijest ovog velikog Božjeg sluge i divno djelo koje je učinio, rastužilo mi je srce kad sam našao da je papinska moć, žudeći dovesti sve ljude pod svoju vlast, došla i na koncu okaljala ova misionarska polja i uništila istinu kakvu je naučavao Kolumban.

POZDRAV

Otk. 2, 18: "Ovo govori Sin Božji, Onaj koji ima oči kao plamen ognjeni, a noge su Mu poput sjajne mjedi."

Otkrivenje Božanstva tijatirskom dobu je da je Isus Sin Božji. Jednom je, u danima Svog tijela, bio znan kao Sin čovječji. Ali otada Ga više ne poznajemo po tijelu. On više nije Sin čovječji, veliki Prorok, koji je u Sebi okupio sva proroštva. Jedinorođeni je natrag u krilu Očevu. Sada Ga znamo po snazi uskrsnuća. On je uskrsnuo i uzeo si je Svoju moćnu silu i nad svime je i iznad svega na hvalu Njegove vlastite slave. Svoju slavu On neće dijeliti s drugim. Svoje vodstvo nad crkvom On neće predati nijednom čovjeku.

On gleda dolje na Tijatiru i ovdje On vidi u tom gradu i u tom četvrtom dobu da je čast koja pripada samo Njemu dana drugom. Njegove oči plamte vatrom gnjeva i suda kad vidi Apolona štovanog kao Sina Božjeg, kad je samo On Jedinorođeni od Oca. Kako užasan mora biti Njegov sud nad religijom tijatirskog doba u kojoj crkveni članovi poput poganskih proslivljatelja sina božjeg (Apolona, Zeusovog sina) uzdižu ljudskog vladara do obožavanja, podržani državnom moći. Jer to je točno ono što je On vidio. Rimokatolička je crkva, potpuno zaokupljena proslavljanjem idola temeljnom na obredima boga sunca (Apolona), uzdigla čovjeka do stvarnog božanstva (pape) kroz brak crkve s državom. Jer su Toma Akvinski i Alverus Pelagije formulirali i tvrdili da: "Papa se onima koji ga gledaju duhovnim okom čini da nije čovjek, već Bog. Njegov autoritet nema granica. On može proglasiti da je ispravno što on hoće i može oduzeti bilo kome njihova prava kako mu dođe. *Sumnjati u ovu univerzalnu moć vodi do isključenja iz spasenja.* Veliki neprijatelji crkve su krivovjerci koji ne žele nositi jaram istinske poslušnosti."

"Jedan je posrednik između Boga i *ljudi*: čovjek Krist Isus (Sin Božji)." 1 Tim. 2, 5. Ali rimski je papa izmijenio Riječ. Načinio ju je: "Jedan posrednik između Boga i čovjeka (ne ljudi)." Tako on sada posreduje između posrednika i ljudi. Ali nema drugog posrednika osim Sina. Papa proglašava spasenje kroz rimsku crkvu. Ali nema spasenja osim kroz Sina Božjega. Nije čudo što oči plamte u vatrenom sudu. Nije čudo što su noge poput sjajne mjedi dok stoji spreman zgaziti u prah i prašinu zla kraljevstva ovoga svijeta. Hvala Bogu za te snažne mjedene noge. One su za nas prošle kroz sud. One su sada naš temelj za ono što je On stekao u našima. Mi stojimo poistovjećeni u Njemu, Isusu Sinu Božjemu.

Upravo u ovom dobu svjedočimo usponu muhamedanstva koje je poreklo Sina Božjega i odredilo smrt svima koji se nazivaju kršćanima.

Također je upravo u ovom dobu lažna crkva prkosila prvoj zapovijedi Svemogućeg Boga i brzo krenula u kršenje druge zapovijedi jer je svoga papu postavila na mjesto Isusa Krista i ustanovila i nametnula proslavljanje idola do te mjere da je to značilo smrt onima koji su odbili postaviti u crkvu ikone. Samo je pod caricom Teodorom, od 842. do 867. godine, ubijeno preko 100 000 svetih jer su likove smatrali bezvrijednima.

Ovo se doba zasigurno mora pokajati ili sve izgubiti. Tamo stoji Gospod slave, Bog, sam Bog, Njegova Riječ odbačena, Njegovo Osoba odbačena, ali Njega ne mogu svrgnuti ljudske ruke i ljudska srca. Neka Ga poreknu, On ostaje vjeran. "Ne boj se stado malo, svidjelo se Ocu vašemu dati vam kraljevstvo. I kad dođem s mjedenim nogama i plamenim očima, Ja ću naplatiti, sud je Moj, Ja ću vratiti," kaže Gospod.

HVALOSPJEV

Otk. 2, 19: "Znam tvoja djela, i ljubav, i služenje, i vjeru, i postojanost tvoju i djela tvoja, i posljednja, kojih je više od prvih."

Ovdje ponovno nalazimo iste uvodne opaske. "Znam tvoja djela." Sam Sin je Božji rekao: "Vjerujte Mi zbog samih djela." On je stavio naglasak na Svoja vlastita djela dok je bio na zemlji. Djela koja je činio bila su određena od Boga da nadahnu vjeru u Njega. Bio je to velik dio Njegove službe. Njegov je Duh Sveti u apostolu Pavlu rekao: "Njegovo smo djelo, stvoreno u Kristu Isusu za dobra djela koja je odredio Bog da u njima hodimo." Ef. 2, 10. Ova su djela imala nadahnuti vjeru u Njega budući da su imala prikazati taj odnos prema Njemu kojeg je Pavao opisao kao "stvoreni u Njemu".

Dakle, djela nikada neće uzeti mjesto vjere u Boga za naše spasenje. Ali će djela prikazati našu vjeru već postavljenu u Njega. Dobra vas djela neće spasiti, ali ona će proizaći iz spašenog života kao plod Gospodu. Ja vjerujem u dobra djela. Čak i ako čovjek nije spašen, trebao bi činiti dobra djela i činiti najbolje što može. Ono što je strašno u Božjim očima je da ljudi čine zla djela i onda kažu da čine volju Gospodnju. Upravo su to činili biskupi i pape i hijerarhija Rima. Oni su ubijali, sakatili i činili svakakvo zlo u Ime Gospodnje. Živjeli su životima upravo suprotnim onome što uči Riječ. U tom su zlom danu ti

istinski vjernici svijetlili poput svjetiljke na mračnome mjestu dok su neprestano činili dobro jer su na proklinjanje uzvraćali blagoslovom i činili istinu da bi Bogu iskazali štovanje iako su mnogi za to umrli.

U ovom stihu On odaje priznanje Svojoj djeci jer su živjeli promijenjenim životima. Njihova su djela svjedočila o novom Duhu iznutra. Ljudi su vidjeli njihova dobra djela i proslavljali Boga. Da, zaista, ako si kršćanin činit ćeš ono što je ispravno. Tvoja će djela pokazati da ti je srce ispravno. I to neće biti nešto što si inscenirao jer ćeš činiti Njegovu volju kad te ne vidi nitko osim Boga i činit ćeš Njegovu volju čak i ako te to košta života.

"Znam tvoju ljubav, služenje, vjeru i postojanost." Primijetit ćete da je njihova ljubav postavljena među 'djela' i 'služenje'. I to je za nju pravo mjesto jer bez ljubavi naša djela nisu prihvaćena pred Bogom, a nije ni naše služenje. Pavao je govoreći Korinćanima rekao: "Bez ljubavi ništa sam i što god činim beskorisno je osim ako je učinjeno u ljubavi." Dakle, upravo ovdje možete vidjeti da ovi vjernici nisu bili u toj nikolaitskoj klasi koja je činila djela kao sredstvo spasenja ili da bi im se ljudi divili. Oni su činili svoja djela iz Božje ljubavi koja je bila razlivena u njihova srca po Duhu Svetom. Ta je ljubav u njihovim srcima bila Božja ljubav za Njegove. Isus je rekao: "Po ovome će svi znati da ste MOJI učenici: da imate ljubavi jedan za drugoga." Pogani koji su vidjeli živote ranih kršćana rekli su: "Pogledajte kako oni vole jedan drugoga." Ivan je rekao: "Tko god ljubi, od Boga je rođen." 1 Iv. 4, 7.

Želim upravo ovdje dati upozorenje. Što se tiče posljednjih dana kaže da će zbog umnoženog bezakonja ohladnjeti ljubav mnogih. U laodicejskom ili posljednjem će dobu samoljublje i ljubav za materijalnim stvarima uzeti mjesto istinske Božje ljubavi. Trebamo se čuvati snage grijeha u ovim posljednjim danima. Toliki mnogi postaju toliko otvrdnjeli jer nisu shvatili efekt ovog duha posljednjeg dana. Vrijeme je da se približimo Bogu i dopustimo mu da ispuni naše živote Svojom ljubavlju ili ćemo osjetiti hladnoću crkve posljednjeg dana i odbaciti Božju istinu koja nam jedina može pomoći.

U tim je mračnim i strašnim godinama istinski trs držao svoju ljubav za Boga i bratoljublje. Bog im je za to odao priznanje.

"Znam tvoje služenje." Isus je rekao: "Najveći od svih je poslužitelj svima." Jedan je mudar čovjek komentirao tu uzrečicu. Evo što je rekao: "Samo će povijest dokazati istinitost te tvrdnje." Taj je

čovjek bio u pravu. Svi su istinski veliki povijesni ljudi bili sluge. Oni koji su zahtijevali da ih se služi, oni koji su tlačili, oni koji su nastojali uvijek biti na čelu, potonuli su u sramoti. Čak su i sami bogati osuđeni od Boga kad nisu ispravno koristili svoje bogatstvo. Ali pogledajte u povijest i naći ćete da su istinski veliki bili oni koji su služili drugima. Povijest nikad ne može pohvaliti one za koje je mnogo napravljeno, ali će zauvijek hvaliti one koji su napravili mnogo za druge. Dakle, primijenimo to na sebe. Kao što i Sin čovječji nije došao da Mu se služi, nego služiti, tako mi trebamo slijediti taj primjer. Vidite Ga dok se poginje nad nogama apostola i pere njihove umorne i prljave noge. On je rekao: "Ne razumiješ sada što činim, ali spoznat ćeš poslije. Ali što vidite da ja činim, vi također trebate činiti." On je postao sluga da bi Ga Bog mogao uzdići do najviših visina. I jednog dana na sudu svetih čut ćemo Ga da kaže: "Dobro si učinio, SLUGO dobri i vjerni, uđi u radost Gospoda." Teško je uvijek biti sluga. Ali oni koji troše i koji su istrošeni za druge jednog će dana sjediti s Njim na prijestolju Njegovom. Bit će to vrijedno svega. "Radimo za Gospodara, od svanuća do zalaska sunca, pričajmo o svoj Njegovoj divnoj ljubavi i brizi, a kad sav život završi i bude gotov naš posao na zemlji, i tamo bude prozivka, ja ću biti tamo."

"Znam tvoju vjeru". Dakle, on ovdje ne kaže kao što je kazao crkvi u Pergamu: "Držiš MOJU vjeru." On sada ne govori o Svojoj vjeri, već im odaje priznanje za *njihovu* vjernost. I dok to čini, spominje također njihovu 'postojanost'. Dakle, vjernost i postojanost idu zajedno. Zapravo, postojanost je rezultat vjernosti jer u Jak. 1, 3 kaže: "Kušanje vaše vjere rađa postojanošću." Apsolutno nema drugog načina kojim se stječe postojanost. Ona mora doći kušnjom naše vjere. Rim. 5, 3: "Nevolja rađa postojanost." U Jak. 1, 4 se vidi koliko visoko Bog cijeni ovo izgrađivanje naše postojanosti: "Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakvog nedostatka." Božja volja za nas je Savršenstvo. A to je savršenstvo postojanost - čekanje *na* Boga i čekanje *za* Boga. To je proces razvoja karaktera. Koliko je visoko priznanje Bog odao ovim svetim mračnog doba. Postojani poput janjadi vođene na klanje, s ljubavlju, vjerno su služili Bogu. To je sve što su željeli od života, samo služenje svome Gospodu. Kako je velika imala biti njihova nagrada.

"Znam tvoja djela, i posljednja, kojih je više od prvih." Ovo je zasigurno izuzetno. Kako se tama doba povećavala, kako se popis

mučenika iz dana u dan produljivao, oni su sve napornije radili, sve su više služili i vjera im se povećavala. Kako je bilo tragično da je u efeškom dobu ljubav slabila. I uistinu ništa nije rečeno o povećanoj požrtvovnosti ljubavi u drugim dobima, ali u ovom su Mu dobu, u najmračnijem od svih doba, služili čak i više. Koja je to lekcija. Nema prestajanja ovog dobrohotnog služenja ljubavi Gospodu, već štoviše ono je povećano. To je tajna. Neka neprijatelj pokuša spriječiti naše služenje Gospodu - naš je odgovor povećano služenje. Kad slabi plaču u strahu, to je vrijeme za klicati pobjedu.

"Znam tvoja djela, i posljednja, kojih je više od prvih." Dakle, kao što smo već rekli, ovo je doba nazvano mračno doba jer je to uistinu bilo najmračnije razdoblje cijele povijesti. Bilo je to doba pape Inocenta III koji je tvrdio da je on "Kristov namjesnik - vrhovni vladar nad crkvom i svijetom" koji je pokrenuo INKVIZICIJU koja je pod njegovim uputstvom prolila više krvi nego u bilo koje drugo vrijeme, osim u reformaciji. Bilo je to doba pornokracije, vladavine bludnica. Sergije III je imao ljubavnicu i "popunio papinski zbor ljubavnicama i vanbračnim sinovima i pretvorio papinsku palaču u pećinu razbojničku". Anastazija III je na smrt zadavila Marocija koja je bila Sergijeva ljubavnica. Ivan XI je bio Marocijin vanbračni sin. Ivan XII je bio Marocijin unuk, a on je "silovao udovice i djevice, a tijekom čina preljube ubio ga je pobješnjeli muž žene". Bilo je to doba papinskog raskola jer su se dvije linije papi (jedna koja je vladala iz Avignona, a druga iz Rima) proklinjale i borile jedna protiv druge. Ove pape nisu bili krivi samo za nemoralna seksualna djela (bili su očevi mnoštvu vanbračne djece, prakticirali sodomiju itd.) već su bili krivi za prodavanje svećeničkih službi onima koji ponude najviše.

Bilo je to doba kad je svjetlo svijetlilo vrlo slabim intezitetom, ipak, nekolicina je vjernika radila usrdnije kako se tama povećavala dok prema kraju doba nisu ustali mnogi pokušavajući reforme. Njihovi su napori bili toliko usrdni da su utrli put nadolazećoj reformaciji. Stoga, kao što Riječ kaže vezano uz to doba, "tvojih posljednjih (kraj doba) djela više je od prvih."

Riječ Tijatira ima razna značenja među kojima je "neprestana žrtva". Mnogi su vjerovali da je ovo proroštvo vezano uz služenje mise koja je neprestano predstavljanje Kristove žrtve. To je izvrsna misao, ali bi to također moglo značiti neprestanu žrtvu u životima i naporima istinskih Gospodinovih vjernika.

Zasigurno, ovi su tijatirski sveti bili sama krema, puni Duha Svetoga i vjere, stvoreni za dobra djela, prikazujući Njegovu hvalu, nije im bilo stalo do života, već su rado davali sve svoje kao ugodnu žrtvu Gospodu.

UKOR

Otk. 2, 20: "Ali imam protiv tebe nešto jer dopuštaš (toleriraš) toj ženi Jezabeli, onoj što sama sebe naziva proročicom, da naučava i zavodi moje sluge te se bludu podaju i jedu ono što je žrtvovano idolima."

Dakle, s ovim stihom želim da se spustite do 23. stiha i vidite dokaz velike istine na koju sam cijelo vrijeme obraćao vašu pozornost. "I djecu ću njezinu smrću pobiti. I znat će sve crkve da sam Ja Onaj koji istražuje bubrege i srca." Govorio sam da zapravo postoje dvije crkve, iako Duh govorio objema od njih u svakom dobu kao da su *jedna*. Ovdje je jasno navedeno da postoje *crkve* i jednako jasno navodi da neke od tih crkava vrlo očito NE znaju da je On Taj koji istražuje bubrege i srca. On će im dokazati da je to tako. Dakle, koje će crkve biti one koje ne znaju ovu istinu? Naravno, to je skupina lažnog trsa jer istinski vjernici zasigurno znaju da sud započinje od doma Božjega, i oni, budući da su bogobojazni, sude sami sebe da ne budu suđeni.

Dakle, zašto Bog ove crkve naziva Svojim crkvama iako su one lažni trs? Prava istina je da su oni kršćani. Ali nisu kršćani Duha. Oni su kršćani tijela. Oni uzalud nose Ime. Marko 7, 7: "Uzalud me štuju naučavajući kao doktrine zapovijedi ljudske." Ali oni uistinu jesu kršćani jer što bi drugo mogli biti? Musliman je musliman. To je njegova religija, bez obzira kako ju živi jer se on u teoriji slaže s onim što uči Kuran. Na isti način, kršćanin je kršćanin sve dok se slaže s činjenicom da je Isus Sin Božji, rođen od djevice, da je bio razapet i umro i uskrsnuo, da je On Spasitelj čovječanstva itd. (*Zapravo, u laodicejskom će dobu biti onih koji se nazivaju kršćanima zato što se slažu s Isusovim divnim vrednotama dok će si zadržati pravo poreći Njegovo Božanstvo. To su već učinili kršćanski znanstvenici kao i mnoštva koja propovijedaju društveno Evanđelje.*) On je takozvani kršćanin i pripada crkvi. Ali on nije ISTINSKI ili duhovni vjernik. Takav je vjernik onaj koji je kršten u tijelo Kristovo i Njegov je član.

Ali ipak, u Božjem je poretku da ljulj raste s pšenicom i ne treba ih iščupati. To je Božja zapovijed. Njihov dan za svezivanje i spaljivanje dolazi, ali ne još.

Stoga, Duh govori ovoj izmiješanoj skupini. U jednu ruku hvali, a u drugu ukorava. Rekao je što je ispravno kod istinskog vjernika. Sada upozorava što lažni trs mora učiniti ako hoće stati opravdan pred Gospodom.

TA ŽENA JEZABELA

Apostol Jakov nam je pokazao smjer kojim ide grijeh. Jak. 1, 14 - 15: "Nego, svakoga napastuje njegova požuda koja ga zavodi i mami. Zatim požuda, zatrudnjevši, rađa grijeh; a grijeh kad je počinjen, donosi smrt." Dakle, to je slika točno onog što se događa u crkvenim dobima. Kao što je grijeh započeo u ničemu nego osjećaju, tako je smrt crkve započela s jednostavnim, malo primijećenim djelima nikolaita. Od djela je otišlo u doktrinu. Od doktrine je prigrlilo moć države i uvođenja poganstva. Sada u ovom dobu ide svojoj vlastitoj proročici (učiteljici) i tako putuje dalje dok se ne nađe u ognjenom jezeru jer to je točno gdje će završiti, u drugoj smrti.

Dakle, sav Božji povik protiv ovog četvrtog doba nalazi se u Njegovoj optužbi ove proročice Jezabele. A da bismo točno razumjeli zašto ju On toliko optužuje, morat ćemo potražiti njezinu povijest u Bibliji i kad pronađemo što je ona činila tamo nazad, znat ćemo što se zbiva u ovom vremenu.

Prva i vrlo važna stvar koju saznajemo o Jezabeli je da ona NIJE Abrahamova kći, niti je njezino prihvaćanje u izraelska plemena duhovan ulazak kao što je bio Rute Moapke. Ne, nikako. Ova je žena bila kći Etbaala, sidonskoga kralja (1. Kraljevima 16, 31) koji je bio Aštartin svećenik. On se uspeo na prijestolje ubivši svog prethodnika Phelesa. Stoga odmah vidimo da je ona bila kći ubojice. (Ovo nas zasigurno podsjeća na Kajina.) I način na koji je ona postala dio Izraela nije bio kroz duhovne kanale koje je Bog odredio za ulazak pogana, već je ušla BRAKOM s Ahabom, kraljem deset izraelskih plemena. Dakle, ovo jedinstvo, kao što smo vidjeli, nije bilo duhovno, bilo je političko. I tako ova žena koja je bila ogrezla u idolopoklonstvu nije imala ni najmanju želju postati proslivljatelj jednog istinskog Boga, već je došla

s otvoreno izjavljenim namjerama odvraćanja Izraela od Gospoda. Dakle, Izrael (deset plemena) već je znao što je bilo proslavljati zlatnu telad, ali se dotada nisu bili prodali idolopoklonstvu jer se proslavljalo Boga i priznavalo Mojsijev zakon. Ali od vremena Ahabovog braka s Jezabelom idolopoklonstvo je napredovalo na poguban način. Tad kad je ova žena postala svećenicom u hramovima koje je ona podigla Aštarti (Veneri) i Baalu (bogu sunca) Izrael je došao u kriznu točku svog života.

S ovim na umu sada možemo početi uviđati što Duh Božji izlaže u ovom tijatirskom dobu. Evo toga.

Ahab je oženio Jezabelu i on je to učinio kao politički manevar da ojača svoje kraljevstvo i osigura ga. To je točno ono što je crkva učinila kad se udala pod Konstantinom. Oboje su se združili iz političkih razloga, iako su tome pridodali duhovnu notu. Dakle, nitko me ne može uvjeriti da je Konstantin bio kršćanin. On je bio poganin s nečim što je izgledalo kao kršćanski ukrasi. Naslikao je bijele križeve na štitovima vojnika. Bio je začetnik Kolumbovih vitezova. Stavio je križ na zvonik sv. Sofije započevši time tradiciju.

Bila je to Konstantinova ideja sve skupiti: pogane, takozvane kršćane i istinske kršćane. I nakratko se činilo kao da će uspjeti jer su pravi vjernici došli vidjeti hoće li moći vratiti natrag one koji su odlutali od Riječi. Kad su vidjeli da ih ne mogu vratiti natrag u istinu, bili su prisiljeni pobjeći iz političkog tijela. Zatim su, kad su to učinili, nazvani krivovjercima i bili proganjani.

Dopustite mi upravo ovdje kazati da imamo istu istijanu stvar koja se zbiva upravo sada. Svi se ljudi skupljaju. Pišu Bibliju koja će odgovarati svakome, bilo da je Židov, katolik ili protestant. Imaju svoj vlastiti Nicejski koncil, ali ga nazivaju Ekumenskim koncilom. I znate li protiv koga se sve te organizacije bore? Bore se protiv istinskih pentekostalaca. Ne mislim na organizaciju zvanu Pentekostalnom. Mislim na one koji su pentekostalni jer su ispunjeni Duhom Svetim i u svojoj sredini imaju znamenje i darove jer hode u istini.

Kad je Ahab oženio Jezabelu iz političkih razloga, prodao je svoje prvorodstvo. Pridružiš se organizaciji i prodaš svoje prvorodstvo, brate, želio ti to vjerovati ili ne. Svaka protestantska skupina koja je ikada izišla i zatim se vratila, prodala je svoje prvorodstvo, a kad vi prodate svoje prvorodstvo, vi ste baš poput Ezava - možete plakati i kajati se koliko god želite, ali to vam uopće neće pomoći. Samo je

jedna stvar koju možete učiniti, a to je: "Izađite iz nje, narode Moj i prestanite biti dionici grijeha njezinih!" Dakle, ako ne mislite da sam u pravu, samo odgovorite na ovo jedno pitanje: Može li mi ijedan živi čovjek reći koja je crkva ili koji je Božji pokret ikada imao probuđenje i vratila se nakon što je otišla u organizaciju i postala denominacija? Pročitajte svoje povijesti. Ne možete pronaći ni jednu - čak niti jednu.

Bio je to ponoćni čas za Izrael kad se pridružio svijetu i ostavio duhovno za političko. Bio je to ponoćni čas u Niceji kad je crkva učinila istu stvar. Ponoćni je čas sada kada se crkve skupljaju.

Dakle, kad je Ahab oženio Jezabelu, on joj je dopustio da uzme državni novac i podigne dva golema hrama za proslavljanje Aštarte i Baala. Onaj koji je bio podignut za Baala bio je dovoljno velik da sav Izrael dođe i tamo proslavlja. I kad su se Konstantin i crkva vjenčali, on je crkvi dao građevine i podigao oltare i likove i organizirao hijerarhiju koja se već bila razvijala.

Kad je Jezabela iza sebe dobila državnu moć, nametnula je ljudima svoju religiju i ubila proroke i svećenike Božje. Postalo je toliko loše da je Ilija, glasnik svom danu, mislio da je on jedni preostao, ali Bog je imao još 7 000 koji nisu prignuli koljeno pred Baalom. I upravo sada tamo vani među tim denominacijama baptista, metodista, prezbiterijanaca itd. ima nekih koji će izići i vratiti se Bogu. Želim da znate da ja sada nisam, i nikada nisam bio, protiv ljudi. Denominacija je ta - sustav organizacije, protiv koje sam ja. Moram biti protiv toga jer Bog to mrzi.

Hajmo se sada ovdje trenutak zaustaviti i ponoviti ono što smo izložili o proslavljanju u Tijatiri. Rekao sam da su proslavljali Apolona (koji je bio bog sunca) zajedno s carem. Dakle, ovaj je Apolon nazvan "sprečavatelj zla". On je odvraćao zlo od ljudi. Blagoslivljao ih je i bio im je pravi bog. Smatralo se da naučava ljude. Objašnjavao je o proslavljanju i hramskim obredima, služenju bogovima, o žrtvama i smrti i životu poslije smrti. Način na koji je ovo činio bio je kroz proročicu koja je u zanosu sjedila na tronožnoj stolici. O! Vidite li to? Ovdje je ta proročica zvana Jezabela i ona poučava ljude. A njezino učenje zavodi Božje sluge i navodi ih da počine blud. Dakle, bludništvo znači "proslavljanje idola". Upravo je to njegovo duhovno značenje. To je nezakonito jedinstvo. Ahabovo jedinstvo i Konstantinovo jedinstvo oba su bila nezakonita. Obojica su počinila duhovni blud. Svaki će bludnik završiti u ognjenom jezeru. Bog je tako rekao.

Dakle, učenje Katoličke crkve (crkva je žensko, ona je žena) poriče Riječ Božju. Papa, koji je doslovce Apolon u modernoj verziji, poučio je ljude da se udruže s idolima. Rimska je crkva sada ljudima postala lažna proročica jer je oduzela Riječ Gospodnju od ljudi i dala svoje vlastite ideje o tome od čega se sastoji oproštenje grijeha, što donosi Božje blagoslove, a svećeni su otišli toliko daleko da kategorički tvrde da imaju moć ne samo u životu, već i u smrti. Sami naučavaju da postoji čistilište, ali to ne možete naći u Riječi. Naučavaju da će vas molitve i mise i novac izvući iz čistilišta i uvesti u nebo. Cijeli sustav koji je temeljen na svom učenju je lažan. Ne leži na sigurnom temelju Božjeg otkrivenja u Njegovoj Riječi, već leži na živom, tonućem pijesku svojih vlastitih đavolskih neistina.

Crkva je otišla pravo iz organizacije u denominaciju i odatle u lažno naučavanje. To je točno. Rimokatolici ne vjeruju da je Bog u Svojoj Riječi. Ne, nikako. Da vjeruju morali bi se pokajati i vratiti, ali oni kažu da je Bog u Svojoj crkvi. To bi Bibliju načinilo poviješću Katoličke crkve. To nije tako. Pogledajte što su učinili samo vodenom krštenju. Umanjili su ga od toga da bude kršćansko krštenje i načinili ga poganskim krštenjem titula. Dopustite mi da vam kažem o doživljaju kojeg sam imao s katoličkim svećenikom. Djevojka koju sam nekad krstio postala je katolkinja, stoga me je svećenik želio ispitati o njoj. Pitao me je kakvo je krštenje imala. Rekao sam mu da sam je krstio kršćanskim krštenjem koje je po mom znanju jedino koje postoji. Sahranio sam je u vodu u Ime Gospoda Isusa Krista. Svećenik mi je napomenuo da je to nekad činila katolička crkva. Odmah sam ga pitao kada je to Katolička crkva činila jer sam čitao njezine povijesti i nisam mogao pronaći ono što je on rekao. Rekao mi je da se to nalazi u Bibliji i da je Isus organizirao Katoličku crkvu. Pitao sam ga misli li da je Petar stvarno bio prvi papa. Kategorički je rekao da je Petar bio prvi papa. Pitao sam ga da li se mise govore na latinskom da bi se osiguralo da su ispravne i da se nikada neće promijeniti. Rekao je da je to istina. Rekao sam mu da mislim da su odlutali daleko od onog što su imali na početku, dao sam mu do znanja da ako Katolička crkva stvarno vjeruje knjigu Djela apostolskih, onda sam ja staromodni katolik. On mi je rekao da je Biblija zapis Katoličke crkve i da je Bog u crkvi. Nisam se složio s njim jer je Bog u Svojoj Riječi. "Neka Bog bude istinit, a svaki čovjek lažac." Ako oduzmete ili dodate toj Knjizi, Bog je obećao da će

On dodati zla onima koji dodaju i oduzeti njihov udio iz Knjige života ako se usude oduzeti joj. Otk. 22, 18 - 19.

Dopustite mi samo pokazati kako Rimokatolička crkva vjeruje da je Bog u crkvi umjesto u Riječi. Evo izvatka iz dnevnika pape Ivana 23. "Moje iskustvo tijekom ove tri godine kao pape otkad sam "u strahu i drhtanju" prihvatio ovu službu u čistoj poslušnosti *volji Gospodnjoj koja mi je prenesena kroz sveti Kardinalski zbor na konklavi*, svjedoči ovom načelu te mi je pokretački i trajni razlog da mu budem vjeran: apsolutno povjerenje u Boga u svemu vezanom uz sadašnjost i savršeni spokoj što se tiče budućnosti." Ovaj papa tvrdi da Bog govori kroz crkvu otkrivajući Svoju volju. Kako krivo! Bog je u Svojoj Riječi i govori Riječju otkrivajući Svoju volju. Također je tvrdio da je postavio apsolutno povjerenje u riječ ljudi i time joj se spokojno pokorio. To zvuči tako lijepo, ali to je tako lažno. Baš poput izopačenja u edenskom vrtu.

Prijeđimo sada ovdje u Otk. 17 i pogledajmo ovu ženu, crkvu, koja živi na lažnim proroštvima, a ne na Riječi Božjoj. U 1. stihu Bog je naziva velikom bludnicom. Zašto je ona bludnica? Zato što je u idolopoklonstvu. Uhvatila je ljude u istu stvar. Što je lijek za idolopoklonstvo? Riječ Božja. Stoga, ova je žena bludnica jer je napustila Riječ. Ona tamo sjedi nad mnogim vodama što znači mnoštva ljudi. To zasigurno mora biti lažna crkva jer je crkva Božja mala - malo ih je koji ga nalaze.

Primijetite kakva je ona u Božjim očima, bez obzira kako divino izgleda ljudima i kako filozofski zvuči. Ona je jako pijana od svojih bludništava. Dakle, bila je pijana od krvi mučenika. Baš poput Jezabele koja je ubila proroke i svećenike i uništila Božje ljude koji se nisu htjeli pokloniti i proslavljati Baala. A to je točno ono što je učinila Katolička crkva. Ubili su one koji se nisu htjeli pokloniti katoličkoj vladavini. Oni koji su željeli Riječ Božju umjesto ljudskih riječi bili su smaknuti, obično okrutnim metodama. Ali ova je crkva koja je učestvovala u smrti i sama bila mrtva i to nije znala. U njoj nije bilo života i nikada je nisu pratila nikoja znamenja.

VRIJEME DA SE POKAJE

Otk. 2, 21: "I dao sam joj vremena da se pokaje od svojih bludnosti, no nije se pokajala." Znate li da je ova crkva zapravo bila više zla od Ahaba? Znate li da se on nakratko pokajao i hodio smekšan pred Bogom? To ne možete reći za Rimokatoličku crkvu. Ne, nikako. Ona se nije nikada pokajala, već je tvrdoglavo uništavala bilo koga i sve koji su joj pokušavali pomoći da se pokaje. To je povijest. Dakle, Bog je nastavio podizati ne samo glasnike svakom dobu, već je podigao neke divne pomagače za te glasnike. On je svakom dobu dao neke divne ljude Božje i oni su činili sve što su mogli da crkvu vrate natrag Bogu. Bog joj je zasigurno dao priliku i pomoć da se pokaje. Je li se ona ikada pokajala i svojim plodovima pokazala da jest? Ne, nikada. Nije nikada i nikada neće. Ona je pijana. Izgubila je svoj osjećaj za duhovne stvari.

Dakle, nemojte se zbuniti i početi misliti da se Rimska crkva pokajala za svoj pokolj svetih jer se pokušava ujediniti s protestantima usklađujući svoja crkvena vjerovanja s protestantskim crkvenim vjerovanjima. Ni jednom se nije ispričala i rekla da je bila u krivu zbog svojih masovnih ubojstava. I niti neće. I bez obzira koliko izgleda blaga i mila u ovom određenom vremenu, ona će još ustati ubijati jer se ubojstvo nalazi u njezinom zlom i nepokajanom srcu.

IZREČENA OSUDA PROTIV BLUDNICE

Otk. 2, 22 - 23: "Evo, Ja je bacam u postelju, a one što su zajedno s njom bludničili u nevolju veliku ako se ne pokaju zbog djela svojih. I djecu ću njezinu smrću pobiti. I znat će sve crkve da sam Ja Onaj koji istražuje bubrege i srca; i dat ću vam svakome po djelima vašim."

Što? Ova žena ima djecu? A bludnica? Ako je to slučaj da je imala djecu svojim kurvarlucima, onda mora biti spaljena ognjem kao što je rekla Riječ. To je sasvim istinito. To je njezin kraj jer će gorjeti ognjem. Njezin je kraj ognjeno jezero. Ali stanite i razmislite na trenutak o ovoj djeci. Žena je ona iz koje dolaze djeca. Očito je da je ova žena imala djecu koja su izišla iz nje, ali su činila istu stvar koju je ona činila. Pokažite mi jednu crkvu koja je ikad izišla iz organizacije da se nije vratila pravo natrag u nju. Nema ni jedne. Ni jedne. Luterani su

izišli i zatim se organizirali pravo natrag i danas su blisko povezani s ovim ekumenskim pokretom. Metodisti su izišli i organizirali se pravo natrag. Petekostalci su izišli i organizirali se pravo natrag. Bit će još jedan izlazak i hvala Bogu oni se neće organizirati natrag jer oni znaju istinu. Ta će skupina biti nevjesta posljednjeg dana.

Dakle, ovdje je rečeno da ova bludnica ima djecu. Dakle, što su ona bila? Bile su kćeri jer su bile crkve baš poput nje. Dakle, evo vrlo zanimljive poante. Jezabela i Ahab su imali kćer. Ta se kćer udala za Jorama, Jošafatova sina i u 2. Kraljevima 8, 16 kaže da: "Joram je hodio putovima svoga tasta." Ovim je brakom otišao ravno u idolopoklonstvo. Uveo je Judu, koji se bojao Boga i proslavljao Boga, u idolopoklonstvo. To je točno ono što su učinile sve ove kćerke crkve, kao što sam vam i ukazao. One započnu u istini i udaju se u organizaciju i napuste Riječ zbog tradicije, setova vjerovanja itd. Dopustite mi sada ovo razjasniti. U Heb. 13, 7 kaže: "Pokorite se onima koji vama upravljaju, onima koji su vam govorili Riječ Božju." Riječ je ta koja upravlja nama, ne ljudi. Dakle, čovjek kao muž je glava žene. On upravlja njome. Ali crkva je također žena i njezin upravitelj je RIJEČ. Isus je Riječ. Ako ona odbaci Riječ i uzme bilo koje drugo poglavarstvo, ona je preljubnica. Dakle, navedite mi jednu crkvu koja se nije odrekla Riječi zbog tradicija i crkvenih vjerovanja. Sve su one preljubnice - kakva majka takva kći.

Što će biti kazna bludnice i njezine djece? Pa, bit će dvostruka. Prvo je rekao: "Ja je bacam u postelju." Prema posljednjem dijelu 22. stiha bit će to postelja nevolje ili velike nevolje. To je točno ono što je Isus rekao u Mt. 25, 1 - 13. Tamo je bilo deset djevica. Pet ih je bilo mudrih, a pet ludih. Pet mudrih je imalo ulje (Duha Svetog), ali drugih pet nije. Kad se oglasio povik: "Evo, zaručnik dolazi," pet je ludih moralo trčati tražeći ulje, dok je pet mudrih djevica ušlo na svadbu. Tih pet koje su ostale vani ostavljene su za veliku nevolju. To je ono što će se dogoditi svima koji ne odu gore u uznesenju. To je ono što će doći na bludnicu i njezine kćeri. Drugo, kaže da će ih pobiti smrću ili kao što kaže doslovan prijevod: "Neka budu smaknuti smrću." To je neobičan izraz. Mogli bismo reći: "Neka čovjek bude smaknut vješanjem ili na električnoj stolici ili na neki drugi način." Ali ovo kaže: "Neka budu smaknuti smrću." Sama je smrt uzrok njihove smrti. Želim sada da ovo jasno vidite, stoga ću ponovno uzeti našu ilustraciju Jezabeline kćeri koja se udala u Judin dom i time ga uvela pravo u idolopoklostvo i

prouzročila da Bog Judu preda smrti. To je ono što je također učinio Bileam. Tako je ovdje bila Jezabela sa svojim poganstvom. Tamo preko Juda pravilno proslavlja Boga i živi pod Riječju. Tako Jezabela udaje svoju kćerku za Jorama. Onog časa kad se to dogodi, Joram potiče ljude da postanu idolopoklonici. Onog časa kad je došlo do tog braka, Juda je bio mrtav. Ušla je duhovna smrt. Onog časa kad se prva rimska crkva organizirala, umrla je. Onog časa kad su se luterani organizirali, ušla je smrt i oni su umrli. Posljednji su došli Pentekostalci i organizirali se. Duh je otišao, iako oni to ne vjeruju. Ali otišao je. Taj je brak donio smrt. Tada je došlo svjetlo jedinovaca božanstva. Oni su se organizirali, te su i oni umrli. Tada, nakon što se Božja vatra spustila na rijeku Ohio, 1933. godine, svijetom se proširilo iscjeliteljsko probuđenje, ali ono nije nikad došlo kroz nijednu organizaciju. Bog je izišao izvan pentekostalnih skupina, izvan organizacije i ono što će On činiti u budućnosti također će biti izvan organizacije. Bog ne može raditi kroz mrtve. Može raditi samo kroz ŽIVE članove. Ti su živi članovi izvan Babilona.

Tako vidite, došla je "Smrt" ili "Organizacija" i crkva je umrla ili, da bismo to pojasnili, smrt se nastanila tamo gdje je malo prije vladao samo ŽIVOT. Kao što je prvotna Eva donijela smrt čovječanstvu, tako je sada organizacija donijela smrt jer je organizacija proizvod dvostrukih iskvaritelja, nikolaitizma i bileamizma, koje je propagirala proročica Jezabela. Dakle, Eva je trebala biti spaljena zajedno sa zmijcem za njihovo užasno djelo. Ali intervenirao je Adam brzo ju uzimajući sebi tako da je bila spašena. Ali kada ova sotonska religija prođe tijek doba, neće biti nikoga da intervenira i bit će spaljena sa svojim zavodnikom jer će se bludnica, i njezina djeca, i antikrist i Sotona svi naći u ognjenom jezeru.

Upravo ću ovdje sam sebe pretećи, a možda bih ovo trebao sačuvati za poruku o posljednjem dobu, ali čini se baš prigodnim to sada umetnuti jer se toliko jasno bavi organizacijom i onim što će se dogoditi kroz nju. I želim vas upozoriti. Otk. 13, 1 - 18: "I stadoh na morski žal i ugledah kako iz mora izlazi zvijer sa sedam glava i deset rogova. Na rogovima mu deset kruna, a na glavama ime bogohulno. A ta zvijer koju sam vidio bijaše poput leoparda; noge mu kao noge medvjeda, a usta njegova kao usta lavlja. I dade mu zmaj svoju silu i prijestolje svoje i vlast veliku. I vidjeh: jedna mu je od glava kao na smrt zaklana; ali mu smrtna rana bi iscijeljena te se sva zemlja zanese

za zvijeri. I poklone se zmaju, koji je dao vlast zvijeri, a poklone se i zvijeri govoreći: 'Tko je kao zvijer? Tko može ratovati s njim?' I dana su mu usta da govori velike stvari i hule; i dana mu je vlast da to čini četrdeset i dva mjeseca. I otvori usta svoja da huli na Boga: da huli ime Njegovo, i prebivalište Njegovo i one što na nebu prebivaju. I dano mu je da zarati sa svetima i da ih pobijedi. I dana mu je vlast nad svim plemenima i jezicima i narodima; i poklonit će mu se svi koji stanuju na zemlji, čija imena nisu zapisana u Knjizi života Jaganjca zaklanog od utemeljenja svijeta. Tko ima uho, neka čuje! Tko u ropstvo odvodi, u ropstvo će ići! Tko mačem ubije, od mača će poginuti! U tome je postojanost i vjera svetih. Ugledah i drugu zvijer gdje uzlazi iz zemlje: imala je dva roga kao jaganjac, a govorila je kao zmaj. Svu vlast one prve zvijeri provodi pred njim te čini da se zemlja i oni što na njoj stanuju poklone prvoj zvijeri, njemu kome je bila iscijeljena smrtna rana. I čini znamenja velika; čak će učiniti da oganj siđe s neba na zemlju naočigled ljudi. I on zavodi one što žive na zemlji znamenjima koja mu je dano činiti u nazočnosti zvijeri govoreći onima što žive na zemlji neka načine lik zvijeri, njega koji bijaše ranjen mačem i preživje. I dano mu je da udahne život liku zvijeri: da progovori lik zvijeri te učini da se poubija sve one koji se ne klanjaju liku zvijeri. I čini da svi – mali i veliki, bogati i siromašni, slobodnjaci i robovi – prime žig u svoju desnicu ili u svoja čela, i da nitko ne može kupovati ili prodavati, osim onoga tko ima žig ili ime zvijeri, ili broj njegovog imena. Ovdje je mudrost: tko ima razuma neka proračunava broj zvijeri, jer je to broj čovjeka; a broj je njegov šesto šezdeset i šest."

Ovo poglavlje pokazuje moć Rimokatoličke crkve i što će ona činiti kroz organizaciju. Zapamtite, ovo je lažni trs. Neka on imenuje Ime Gospodnje, on to čini samo u laži. Njegovo poglavarstvo nije od Gospoda, već od Sotone. On naposljetku završava u potpunosti poistovjećen sa zvijeri. Bludnica koja jaše na skrletnoj zvijeri jasno pokazuje da je njezina moć bog sile (Sotona), a ne naš Bog, Gospod Isus Krist.

U 17. stihu kategorički pokazuje da će ona steći apsolutnu kontrolu nad zemaljskom trgovinom jer nitko ne može kupovati ili prodavati odijeljeno od nje. Ovo je potkrijepljeno u Otk. 18, 9 - 17 koje pokazuje njezinu upletenost s kraljevima, knezovima, trgovcima, od kojih svi imaju veze s Rimom i trgovinom.

U Otk. 13, 14 saznajemo da zvijer širi svoj utjecaj kroz lik koji je bio izgrađen za njega. Lik koji je napravljen je ekumenski koncil rasprostranjen diljem svijeta u kojem će se sve organizirane crkve skupiti s rimokatolicima (to čine čak i sada). Vrlo je moguće da će ovo jedinstvo doći da bi zaustavilo moć komunizma. Ali budući da je komunizam, poput Nabukodonozora, podignut da spali meso bludnice, Rim će biti pobijeđen i uništen. Primijetite da svugdje gdje je otišla rimska crkva, slijedio je komunizam. To tako mora biti. A dopustite mi da vas sada upozorim, nemojte misliti da je komunizam vaš jedini neprijatelj. Ne, nikako. To je i Katolička crkva također, čak i više.

Pročitajmo sada Otk. 13, 1 - 4 i usporedimo to s Otk. 12, 1 - 5. Otk. 13, 1 - 4: "I stadoh na morski žal i ugledah kako iz mora izlazi zvijer sa sedam glava i deset rogova. Na rogovima mu deset kruna, a na glavama ime bogohulno. A ta zvijer koju sam vidio bijaše poput leoparda; noge mu kao noge medvjeda, a usta njegova kao usta lavlja. I dade mu zmaj svoju silu i prijestolje svoje i vlast veliku. I vidjeh: jedna mu je od glava kao na smrt zaklana; ali mu smrtna rana bi iscijeljena te se sva zemlja zanese za zvijeri. I poklone se zmaju, koji je dao vlast zvijeri, a poklone se i zvijeri govoreći: 'Tko je kao zvijer? Tko može ratovati s njim?'" Otk. 12, 1 - 5: "I znamenje veliko pokaza se na nebu: žena zaodjenuta suncem; mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda; trudna je i viče u porođajnim mukama i bolima. I pokaza se drugo znamenje na nebu: gle, zmaj veliki, crveni, sa sedam glava i deset rogova. Na glavama mu je sedam kruna, a rep mu povuče trećinu zvijezda nebeskih i zbaci ih na zemlju. I zmaj stane pred ženu koja je upravo trebala roditi da joj, čim rodi, proždre dijete. I ona rodi sina, muško, koji će pasti sve narode palicom željeznom. I bi uzeto dijete njezino k Bogu i k prijestolju Njegovu." Sotona i njegova sotonska religija su u obje od ovih zvijeri. U Otk. 14 zvijer koja je bila na smrt zaklana, ali ponovno oživjela, je carski poganski Rim koji je pao pod napadima barbara i time izgubio svoju svjetovnu moć. Ali ju je ponovno stekao u papinskom Rimu. Vidite li to? Nacija koja je vladala satirući sve i koja je postala najjače carstvo ikad znano, naposljetku je bila zaklana na smrt. Njezina je moć nestala fizički što se tiče upravljanja vojskama itd. Ali se pod Konstantinom vratila u život jer se papinski Rim uvukao u cijeli svijet i njena je moć apsolutna. Ona koristi kraljeve i trgovce i u svojoj smrtonosnoj religioznoj i financijskoj moći vlada kao božica ovog sadašnjem doba. Ona je

također zmaj koji je stajao čekajući da proždre muško dijete. Herod je pokušao ubiti Gospoda Isusa i nije uspio. Kasnije su Isusa razapeli rimski vojnici, ali sada je uzet k prijestolju.

A sada, s ovim što sam upravo rekao, sjetite se Danielove vizije. Posljednji dio kipa, posljednja svjetska sila bila je u stopalima. To je bilo željezo i glina. Vidite, željezo je Rimsko Carstvo. Ali sada više nije čisto željezo. U njega je pomiješana glina. Ipak, tamo je i upravlja svjetskim poslovima i u demokratskim nacijama i u onima koje su više despotske. Rimska je crkva u svakoj naciji. Umiješana je u sve to.

Dopustite mi da vam dam nešto malo o željezu i glini. Sjećate li se kad je Hruščov udario svojom cipelom po stolu u UN-u? Dakle, tamo je bilo pet istočnih nacija i pet zapadnih. Hruščov je govorio u ime istoka, a predsjednik Eisenhower u ime zapada. Na ruskom je Hruščov glina, a Eisenhower znači željezo. Dvojica glavnih vođa svijeta, dva nožna palca stopala od željeza i gline bila su jedan uz drugoga. Mi smo na kraju svega toga.

U 4. stihu pita: "Tko može ratovati sa zvijeri?" Dakle, sada postoje neka velika imena u svijetu. Postoje neke moćne nacije, ali upravo sada Rim zapovijeda. Papa je za kormilom. I njegova će se moć povećati. Nitko ne može ratovati protiv njega.

6. stih: "I otvori usta svoja da huli." (Naučavajući kao doktrinu zapovijedi ljudske, brzopleti, bahati, ljubitelji užitka, imaju obličje pobožnosti i snage su se njezine odrekli.) On je hulio Božje Ime – mijenjajući to Ime u titule i odbijajući učiniti drugačije.

7. stih: "I dano mu je da zarati sa svetima. " Progonstvo - smrt istinskom vjerniku i sve u Ime Gospodnje da bi se hulilo Ime Božje, kao što je to i u Rusiji zbog onoga što je tamo učinila katolička religija.

8. stih: "I poklonit će mu se svi koji stanjuju na zemlji (svi čija imena nisu zapisana u Knjizi života Jaganjca zaklanog od utemeljenja svijeta)."

Hvala Bogu, ovce mu se neće pokloniti. Svatko će, osim samih izabranih, biti zaveden. Ali oni neće biti zavedeni jer slušaju Pastirov glas i idu za Njim.

Dakle, vidite ovo što smo vam pokušavali pokazati. Ovo sjeme smrti koje je započelo u prvom dobu - ovo sjeme organizacije naposljetku je izraslo u stablo u kojem se nastanila svaka nečista ptica. Usprkos njezinim tvrdnjama da je ona davateljica života, ona je davateljica smrti. Njezin je plod SMRT. Oni koji su njezini dionici su

mrtvi. Ovaj moćni svjetski crkveni sustav koji zavarava svijet da je u njoj fizičko i duhovno spasenje zavodi i uništava mnoštva. Ali ne samo da je ona personifikacija smrti, već će ovo samo mrtvo strvinarsko stvorenje biti smaknuto smrću koja je ognjeno jezero. O, da bi ljudi spoznali što će biti njihov kraj ostanu li u njoj. "Izađite iz nje jer zašto da umrete?"

KONAČNO UPOZORENJE

Otk. 2, 23: "I djecu ću njezinu smrću pobiti. I znat će sve crkve da sam Ja Onaj koji istražuje bubrege i srca; i dat ću vam svakome po djelima vašim."

Bog gleda što je u srcu. To se nije nikad promijenilo. Niti će se ikada promijeniti. Ovdje su, kao i kroz sva doba, dvije skupine, obje proglašavaju svoje otkrivenje od Boga i svoj odnos s Bogom. "Ipak, čvrsti temelj Božji stoji pod ovim pečatom: *'Poznaje Gospod one koji su Njegovi.'*" 2 Tim. 2, 19. "Gospod istražuje bubrege." Riječ "istražiti" znači "pratiti" ili "slijediti". Bog pronalazi naše misli (bubrege). On zna što je u našim srcima. Vidi naša djela koja su nedvojbeno očitovanje onog što se nalazi unutar nas. Iz srca izlazi ili pravednost ili opačina. Naši motivi, naše svrhe - sve su Mu znane dok promatra svako djelo. I svako djelo, svaka riječ bit će donesena na sud kad se bude polagao račun za naš život. Pred lažnim trsom nije bilo Božjeg straha i skupo će platiti. Neka svi koji imenuju Njegovo Ime žive tako kako dolikuje svetima. Možemo nasamariti ljude, ali nikada nećemo nasamariti Gospoda.

OBEĆANJE U ONIM MRAČNIM DANIMA

Otk. 2, 24 - 25: "Vama, dakle, i ostalima u Tijatiri koji ne drže tu doktrinu i koji nisu upoznali dubinu Sotoninu, kako ih već nazivaju, velim: Ne stavljam na vas drugo breme, nego - što imate, čvrsto držite dok ne dođem." Sad prije nego što uđemo u obećanje, dopustite mi da ponovno pokažem da crkva, kao što je Duh rekao u ovoj knjizi, ima dva trsa čije je međusobno omotane grane sačinjavaju. " Vama, dakle, i

ostalima u Tijatiri koji ne drže tu doktrinu velim." Tu je to. On govori dvjema skupinama. Jedna drži tu doktrinu, druga ne drži. Tu su, raspršene diljem nacija s doktrinom svake koja se protivi drugoj. Jedna je od Boga i poznaje Njegove dubine, druga od Sotone i poznaje dubine Sotonine.

"Ne stavljam na vas drugo breme." Riječ za breme jest teret ili pritisak. Pritisak mračnog doba bio je ili se pokoriti ili biti slomljen. Pokloni se ili umri. Upravo je inkvizicija, moć carstva, podupirala sotonsko proslavljanje. Organiziraj se ili plati svojim životom. Svako je doba imalo svoje pritiske. Primjerice, veliko breme posljednjeg doba je pritisak bogatstva, lagan život i nervozne napetosti u složenom dobu u kojem se činimo neadekvatni živjeti. Čini se da je ovo četvrto doba imalo jasno određeno breme. Ono je bilo prkositi Rimu, braniti Riječ čak u smrti.

"Oni nisu upoznali dubine Sotonine." Čini se da su komentatori izostavili ovaj stih jer nisu mogli shvatiti koja se doktrina ili koja se iskustva podrazumijevaju pod ovom frazom. Zapravo, jednostavno je znati što se podrazumijeva. Saznajmo prvo što je dubina Božja, a suprotno će vrijediti za dubinu Sotoninu. U Ef. 3, 16. "Neka vam dade po bogatstvu slave Svoje da se snagom ojačate po Njegovom Duhu u unutarnjem čovjeku, da Krist po vjeri prebiva u srcima vašim. U ljubavi budite ukorijenjeni i utemeljeni da možete shvatiti zajedno sa svima svetima što je širina, i dužina, i dubina, i visina, te spoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaju - da se ispunite do sve punine Božje." Dakle, prema ovim stihovima, kad čovjek iskusi dubinu Božju u svom životu, to je stvarno osobno iskustvo Duha Božjega koji prebiva u njemu i njegov je um prosvijetljen mudrošću i znanjem Božjim kroz Riječ. Ali dubina će Sotonina biti u tome što će on pokušati to uništiti. On će, kao uvijek, pokušati načiniti zamjenu za ovu Božju stvarnost. Kako će on to učiniti? Oduzet će znanje istine Božje - uništiti Riječ objavljujući svoju vlastitu: "Zar vam je Bog rekao?" Tada će zamijeniti osobnog Krista u našim duhovima. To će učiniti kao što je potaknuo Izrael da učini isto, ljudskim bićem koje je vladalo kao kralj umjesto Boga. Iskustvo nanovo rođenja bit će odbačeno u korist pridruživanja crkvi. U tom se dobu ušlo u dubine Sotonine. I iz toga je izašao plod te dubine Sotonine, što su laži, ubojstva i strašni zločini.

NAGRADE

Otk. 2, 26 - 29: "Onome tko pobijedi i do kraja bude očuvao Moja djela dat ću vlast nad narodima: i pasti će ih željeznom palicom, kao posuđe glineno razbijati – kao što sam i Ja primio od Oca Svojega. I dat ću mu zvijezdu jutarnju. Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!"

"Onome tko pobijedi i do kraja bude očuvao Moja djela." Vrlo je očito iz opaski Duha o djelima da Gospod pokušava navesti svoje vlastite da vide Njegovo mišljenje o pravednim djelima. On četiri puta spominje djela. I sada kaže da će onome tko nastavi činiti Njegova djela vjerno do kraja, biti dana vlast nad narodima i bit će snažan, sposoban, nepopustljiv vladar koji se može tako moćno nositi s bilo kojom situacijom da će čak i najočajniji neprijatelj biti slomljen ako bude potrebe. Njegova demonstracija vladavine pomoću sile bit će poput same Sinove. To je vrlo zapanjujuće. Ali pogledajmo ovo obećanje u svjetlu doba. Snažni Rim s podrškom države koristeći kraljeve, i vojske i zakonodavce lomi i satire sve pred sobom. Ona je ubila milijune i gladna je ubijanja još milijuna koji joj se neće pokloniti. Ona netolerantno postavlja kraljeve ili ih svrgava kad god može. Zaista, njezino je uplitanje zapravo prouzročilo da padnu nacije jer je odlučna uništiti Božje izabrane. Njezina djela su djela đavlova jer ona ubija i laže kao što je činio on. Ali dolazi dan u koji će Gospod reći: "Dovedite te Moje neprijatelje preda Me i pogubite ih." Tada će pravedni biti sa svojim Gospodom kad Njegov pravedni gnjev padne na hulitelje. Pravedni koji dolaze s Njim u slavu uništit će one koji su uništavali zemlju i pustošili Božje svete. Ovo je bilo doba okretanja obraza, strašne tjeskobe, ali dolazi dan kad će istina nadvladati i tko će stajati u njezinoj vatri i biti siguran? Samo Gospodinovi otkupljeni.

"I dat ću mu zvijezdu jutarnju." Prema Otk. 22, 16 i 2 Pt. 1, 19 Isus je Zvijezda jutarnja. "Ja sam korijen i izdanak Davidov, sjajna zvijezda Danica." "Sve dok dan ne svane i zvijezda Danica ne osvane u srcima vašim." Duh, dakle, daje obećanje izabranima mračnog doba vezano uz Njega i zatim u dobima koja imaju doći.

Kao što smo već naveli, Isus se poistovjećuje s glasnicima svakog doba. Oni od Njega primaju otkrivenje o Riječi za svako razdoblje. To otkrivenje Riječi izvodi Božje izabrane iz svijeta i uvodi ih u puno jedinstvo s Isusom Kristom. Ti su glasnici nazvani

zvijezdama jer sjaje pozajmljenim ili odraženim svjetlom Sina, Isusa. Nazvani su također zvijezdama jer su "držaoci svjetla" po noći. Stoga u tami grijeha donose Božje svjetlo Njegovom narodu.

Ovo je mračno doba. Ono je naročito mračno jer je Riječ Gospodnja gotovo potpuno skrivena od ljudi. Znanje Svevišnjega je gotovo iščezlo. Smrt je pobijedila ogroman broj vjernika dok njihovi redovi nisu bili desetkovani. Božje su stvari na najnižoj točki dosad i činilo se da će Sotona zasigurno pobijediti Božji narod.

Ako su ljudi ikada trebali obećanje koje obuhvaća zemlju gdje nema noći, bili su to ljudi mračnog doba. I zato im Duh obećava jutarnju zvijezdu. Govori im da će ih Glavna zvijezda, Isus, koji prebiva u Svjetlosti nepristupačnoj, u budućem kraljevstvu prosvijetlili Svojom vlastitom osobnom prisutnošću. On više neće koristiti zvijezde (glasnike) da svijetle u tami. Sam će im Isus govoriti licem u lice dok s njima dijeli Svoje kraljevstvo.

Jutarnja je zvijezda ta koja je vidljiva kad svjetlost sunca započne sjati. Kada dođe naše Sunce (Isus), neće biti daljnje potrebe za glasnicima, On sam će nam donijeti Svoju poruku veselja i dok On vlada Svojim kraljevstvom, a mi živimo u Njegovoj prisutnosti, svjetlost Riječi postat će svjetlijom i svjetlijom u našem savršenom danu.

Što bi drugo mogli željeti iznad samog Isusa? Nije li On sve, čak Savršeno Sve?

Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama. Amen. Da, Gospode Bože, po Tvom Duhu, neka bi čuli Tvoju istinu.

7. POGLAVLJE

SARDSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 3, 1 - 6

"I anđelu crkve u Sardu napiši: Ovo govori Onaj koji ima sedam Duhova Božjih i sedam zvijezda. Znam tvoja djela: imaš ime da si živ, a mrtav si. Bdij i ojačaj ono što je ostalo, što samo što nije umrlo. Jer ne nađoh tvoja djela savršenim pred Bogom. Sjeti se, dakle, kako si primio i čuo, pa to čuvaj i pokaj se! Ne budeš li dakle bdio, doći ću na tebe kao lopov, i nipošto nećeš znati u koji ću sat doći na tebe. Imaš čak i u Sardu nekoliko imena onih koji nisu okaljali svoje halje. Oni će hodati sa Mnom u bjelini jer su dostojni. Onaj tko pobijedi, on će biti odjeven u bijele halje i nipošto neću izbrisati ime njegovo iz Knjige života; i priznat ću ime njegovo pred Ocem Svojim i pred Njegovim anđelima. Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!"

SARD

Sard je bio glavni grad drevne Lidije. Prešao je iz ruku lidijskih monarha Perzijancima i otuda Aleksandru Velikom. Opljačkao ga je Antioh Veliki. Zatim su pergamski kraljevi uspjeli vladati dok nisu preuzeli Rimljani. U vrijeme Tiberija, bio je opustošen potresima i pošastima. Danas je gomila ruševina i nenastanjen.

Ovaj je grad trgovački nekad bio vrlo važan. Plinije je rekao da je ovdje izumljena vještina bojanja vune. Bio je središte bojanja vune i tkanja tepiha. Imao je priličnu količini srebra i zlata u tom području i kažu da su prvo tamo kovani zlatni novčići. Također je imao tržnicu robljem.

Religija ovog grada bila je nečisto proslavljanje božice Kibele. Još se mogu vidjeti masivne ruševine hrama.

Sjetit ćete se da sam u pergamskom dobu spomenuo da je babilonska koncepcija "majke i sina" znana kao Semiramida i Ninus,

postala Kibela i Deoius Azije. Osobine pridružene ovima dvoje vrlo su prosvjetljujuće dok ih promatramo jedne uz druge.

On je bio bog sunca, a ona božica mjeseca.

On je bio gospodar neba, ona kraljica neba.

On otkrivatelj dobrote i istine, ona blagosti i milosti.

On posrednik, ona posrednica.

On s ključem koji otvara i zatvara vrata nevidljivog svijeta, a ona s identičnim ključem čineći isto.

On kao sudac mrtvih, ona kao ta koja stoji uz njega.

On je bio ubijen, podignut i uzašao u nebo, nju je tamo tjelesno odnio sin.

Dakle, u Rimu je ovom istom bogu dana titula našeg Gospoda: on je nazvan Sinom Božjim, dok je ona nazvana majkom Božjom.

Dakle, to je ono što smo našli tamo natrag u druga dva doba gdje je koncepcija "majke i sina" poprimila takve ogromne razmjere. Ali primijetite sada da baš kao što je bilo natrag u Babilonu da je proslavljanje sina počelo opadati u korist proslavljanja majke, tako je ona doslovce počela uzimati sinovo mjesto. U ovom dobu vidimo da je sardsko pogansko proslavljanje bilo proslavljanje žene. Samo Kibele, ne Kibele i Deoiusa. Majka je doslovce uzela sinovo mjesto i obdarena zaslugama Božanstva. Ne treba se ništa drugo nego proći njezine razne titule i sjetiti se krasnih osobina koje je rimska crkva dala Mariji da bi se razumjelo odakle je došla religija ovog doba.

Dok sam istraživao ovo proslavljanje Kibele, dvije su mi stvari izrazito upale u oči. Jedna je bila činjenica da je ona nosila ključ kao Janus što joj je dalo isti autoritet kao Janusu (ključ neba i zemlje i tajni) i činjenica da su se štovatelji bičevali dok iz njihovih tijela nije šiknula krv, što upravo danas čine katolici koji misle da pate poput Gospoda.

Činjenica da je ovo doba prvog pravog raskida s papinskim Rimom koji je zapravo cvjetao bez sumnje je prouzročila da proročica Jezabela ojača i naglasi svoju doktrinu marijanstva u odlučnom otporu protestantima koji su joj poricali ma bilo koji udio u planu spasenja, osim njezine milosti u Boga kao djevice izabrane da rodi Dijete. Dok je Luther razjašnjavao doktrinu opravdanja vjerom, oni su se držali djela, pokore, molitvi i drugih sredstava koja nisu po Pismu. I dok su oslobođeni kršćani slavili Sina, rimokatolici su povećali svoje obožavanje Marije dok u dvadesetom stoljeću (nasuprot većini visoko

pozicioniranih rimskim teologa) papa Pio nije doslovce uzvisio Mariju do glorifikacije u uskrslom tijelu. Ta je doktrina apsolutno babilonska doktrina sina koji nosi majku tjelesno u nebo.

Nije čudo da se ovo peto doba točno slaže s drugim dobima i tako će činiti dok ne završi u ognjenom jezeru gdje su bludnica i njena djeca ubijena u drugoj smrti. Tu je to, marijanstvo, proslavljanje Kibele. Usput, jeste li znali da je Kibela bila Aštarta kojoj je Jezabela bila svećenica i razvratnim obredima koje je vodila prouzročila da se Izrael spotakne? Da, eto tko je ona bila u Bibliji.

DOBA

Sardsko ili peto crkveno doba trajalo je od 1520. do 1750. godine. Obično se naziva dobom reformacije.

GLASNIK

Glasnik ovom dobu najpoznatiji je glasnik svih doba. On je bio Martin Luther. Martin Luther je bio briljantan učenjak blage naravi. Studirao je da bude odvjetnik kad ga je dugotrajna bolest i smrt bliskog prijatelja potakla da se uozbilji naspram duhovnog stanja svog života. Ušao je u augustinski samostan u Erfurtu 1505. godine. Tamo je studirao filozofiju i također Riječ Božju. Živio je život najstrože pokore, ali sva vanjska djela nisu mogla izagnati njegov osjećaj grijeha. Rekao je: "Mučio sam sebe do smrti da bih sklopio mir s Bogom, ali bio sam u tami i nisam ga našao." Generalni vikar njegovog reda, Staupitz, pomogao mu je steći razumijevanje da će njegovo spasenje morati biti iskustvo unutarnjeg djela, a ne ritual. S ovim je ohrabrenjem, tražio dalje Boga. Kasnije je postao svećenik. Dotad još nije bio spašen. Postao je oduševljen i dubokouman proučavatelj Riječi i velikih postojećih teoloških djela. Bio je tražen kao učitelj i propovjednik zbog svoje dubine znanja i velike iskrenosti. Da bi ispunio zavjet koji si je dao, otišao je u Rim. Tamo je vidio uzaludnost nametnutih djela crkve koja su trebala donijeti spasenje i u srce ga je pogodila Riječ Božja: "Pravednik će živjeti po vjeri." Na njegovom

povratku kući njegov je um preplavila evanđeoska istina ovoga citata Pisma i bio je oslobođen od grijeha i rođen u kraljevstvo Božje. Uskoro nakon toga je promaknut u doktora teologije i stavljen u službu "da sav svoj život posveti proučavanju i da vjerno tumači i brani sveto Pismo". On je to činio i s takvim efektom da je njegovo srce i da su srca onih oko njega bila duboko učvršćena u istini Riječi. Riječ je ubrzo došla u otvoren sukob sa zlouporabama crkvenih vjerovanja i doktrina.

Stoga, kad je Lav X postao papa i John Tetzel došao prodavati oproste za grijeh, Luther nije imao izbora nego ustati protiv ovog učenja koje je protiv Pisma. Prvo je protiv toga grmio s propovjedaonice, a zatim je napisao svojih poznatih 95 teza koje je 31. listopada 1517. godine prikucao čavlima na vrata crkve dvorca.

U kratko je vrijeme Njemačka bila u plamenu i krenula je reformacija. Dakle, neka se zapamti da Martin Luther nije bio jedini koji je protestirao protiv Rimokatoličke crkve. On je bio samo jedan od mnogih. Drugi su poricali papama njihovu samododijeljenu svjetovnu i duhovnu moć i čak je među papama bilo manjih privremenih reformi. Da, postojali su mnogi drugi koji su pokretali pitanja, ali je u slučaju Luthera bilo zrelo Božje vrijeme za nedvojben pokret koji će biti početak obnove crkve do izlijevanja Duha Svetoga mnogo kasnije.

Dakle, sam Martin Luther bio je senzitivan Duhom ispunjen kršćanin. Nedvojbeno je bio čovjek Riječi jer ne samo da je imao duboku strast da je proučava, već i da je učini dostupnom svima da bi svi mogli živjeti po njoj. Preveo je Novi zavjet i dao ga narodu. Sam je napravio taj naporan posao, ispravljajući odlomak i do dvadeset puta. Oko sebe je okupio skupinu hebrejskih učenjaka među kojima su bili Židovi i preveo Stari zavjet.

Ovo golemo Lutherovo djelo još uvijek je djelo na kojem se zasnivaju sva sljedeća djela Pisma u Njemačkoj.

Bio je moćan propovjednik i učitelj Riječi i insistirao je, naročito u svojim prvim godinama javne istaknutosti, da je Riječ jedini kriterij. Stoga je bio protiv djela kao sredstva spasenja i krštenja kao sredstva obnove. Naučavao je posredništvo Krista mimo čovjeka, kao što je bila izvorna i pentekostalna koncepcija. Bio je čovjek koji se mnogo molio i naučio je da što je više posla morao obaviti i što je jače bio pritisnut vremenom, to je više svoga vremena dao Bogu u molitvi da bi osigurao zadovoljavajuće rezultate. Znao je što je to boriti se s đavlom i kažu da mu se jednog dana Sotona vidljivo pojavio, a on je na njega bacio

tintarnicu, naređujući mu da ode. Drugi put su k njemu došla dva fanatika da ga nagovore da im se pridruži u protjerivanju svih svećenika i Biblija. Proniknuo je duha u njima i ispratio ih.

O dr. Martinu Lutheru je u Sauerovoj povijesti, svezak 3, 406. stranica, zabilježeno da je bio "prorok, evanđelista, govoritelj u jezicima, tumač, u jednoj osobi obdarenoj sa svih devet darova Duha".

Ono što je potaklo njegovo srce po Duhu Svetom i što je bila mala zelena mladica koja je označavala da se istina vraćala crkvi kao što je bila znana na Pedesetnici, bila je doktrina opravdanja: spasenje milošću odvojeno od djela. Priznajem da dr. Luther nije vjerovao samo i propovijedao samo opravdanje, ali to je bila njegova glavna tema kao što je uistinu i morala biti zato što je to osnovna doktrina istine Riječi. On će biti zauvijek poznat kao instrument u Božjoj ruci koji je oživio ovu istinu. Bio je peti glasnik, a njegova je poruka bila: "PRAVEDNIK ĆE ŽIVJETI PO VJERI." Zasigurno priznajemo da je on znao i naučavao da trebamo ići iz vjere u vjeru. Njegovo čudesno razumijevanje suvereniteta, izabranja, predodređenja i drugih istina pokazuje da je bio velik čovjek u Riječi, ipak ponovno kažem, kao i povjesničari, Bog ga je upotrijebio da ljudima donese Božje mjerilo protiv djela: "Pravednik će živjeti po vjeri."

Dakle, kao što sam već spomenuo, ovo su doba povjesničari nazvali razdobljem reformacije. To je sasvim točno. To je ono i bilo. Moralo je biti to jer je Martin Luther bio reformator, ne prorok. Dakle, znam da ga knjiga povijesti naziva prorokom, ali to ne znači da je knjiga povijesti u pravu jer nema zapisa da je Martin Luther kvalificiran kao istinski Božji prorok u veličanstvenom biblijskom smislu te riječi. On je bio divan učitelj s nekim od očitovanja Duha u svom životu i mi zahvaljujemo Bogu za to. Tako on nije mogao voditi crkvu natrag cijeloj istini kao što bi učinio čovjek poput apostola Pavla koji je bio oboje, apostol i prorok.

Dakle, kako je vrijeme odmicalo nalazimo veliku promjenu u načinu na koji je vodio stvari u koje je bio uključen. Isprva je bio toliko blag, toliko neustrašiv, toliko postojan i neprestano je čekao na Boga da riješi probleme. Ali su onda pod njegovu zastavu počela dolaziti ogromna mnoštva. Njihova svrha nije bila istinski duhovna. Već su imali političke motive. Željeli su slomiti papin jaram. Nije im se sviđalo slanje novca u Rim. Ustali su fanatici. Ubrzo je bio uvučen u političke stvari i odluke koje su se zapravo nalazile izvan oblasti crkve osim što

je crkva kroz molitvu, propovijedanje i ponašanje mogla podići mjerilo da se na njega obrati pozornost. Ovi su se politički problemi povećavali dok nije bio stjeran u neodrživ položaj posredovanja između plemića i seljaka. Njegove su odluke bile toliko pogrešne da je došlo do ustanka i ubijene su tisuće. Namjeravao je dobro, ali jednom kad si je dopustio da se ponovno zaplete u crkveno-državno evanđelje, morao je žeti vihor.

Ali usprkos svemu tome, Bog je koristio Martina Luthera. Neka se ne kaže da su njegove namjere bile pogrešne. Neka se samo kaže da su njegove prosudbe iznevjerile. Uistinu, kad bi se luterani mogli vratiti njegovom učenju i služiti Bogu kao što Mu je služio ovaj dobrohotni brat, tada bi ti ljudi zasigurno bili na čast i hvalu velikom Bogu i Spasitelju, Isusu Kristu.

POZDRAV

Otk. 3, 1: "Ovo govori Onaj koji ima sedam Duhova Božjih i sedam zvijezda."

Još nam jednom, kao u prethodna četiri doba, Duh otkriva našeg dobrohotnog Gospoda izlažući Njegove divne osobine. Ovaj put Ga, dok On stoji posred crkve, vidimo kao Jednog sa sedam Duhova Božjih i sedam zvijezda. Znamo tko su sedam zvijezda, ali morat ćemo pronaći na što se odnosi sedam Duhova.

Ova se ista fraza nalazi četiri puta u knjizi Otkrivenja. U Otk. 1, 4: "Od sedam Duhova što su pred prijestoljem Njegovim." Otk. 3, 1: "Ovo govori Onaj koji ima sedam Duhova." Otk. 4, 5: "Iz prijestolja izlaze munje i gromovi i glasovi; i sedam baklji ognjenih gori pred prijestoljem, to su sedam Duhova Božjih." Otk. 5, 6: "I pogledah, kad gle, posred prijestolja i četiriju bića, i posred starješina Janje stajaše kao zaklano, imajući sedam rogova i sedam očiju, što su sedam Božjih Duhova poslanih po svoj zemlji."

Ponajprije, sigurno znamo da ovi stihovi ne uče novu i suprotnu doktrinu Ivanu 4, 24a: "Bog je (jedan) Duh." Već je ovo kao 1 Kor. 12, 8 - 11 gdje nalazimo JEDNOG DUHA koji se očituje na DEVET načina. Stoga znamo da sedam Duhova Božjih znači da je to jedan te isti Duh koji izlazi na sedmerostruki način. Dakle, u Otk. 4, 5 ovih je istih sedam Duhova nazvano "bakljama ognjenim koje gore" pred Gospodom. Budući da Ivan nije u Otkrivenju nikada koristio ništa osim

starozavjetnih simbola, idemo do Starog zavjeta i iz Izr. 20, 27 nalazimo da "je baklja Gospodnja duh čovječji." Nalazimo da su ovih sedam Duhova povezani s čovjekom. Ivan Krstitelj je u Ivanu 5, 35 nazvan "svjetiljka koja gori" što bi zapravo trebalo biti prevedeno kao "baklja koja gori". Ponovno je u Otk. 5, 6 sedam Duhova identificirano kao sedam očiju. U Zah. 4, 10: "Jer, tko će prezreti dan skromnih početaka? Oni će se radovati i vidjet će olovni visak u ruci Zerubabelovoj s tih sedam, oni su oči Gospodnje." Vrlo je očito da se riječ "oni" odnosi na ljude. Stoga, vidimo da su oči Gospodnje u ovom slučaju ljudi - naravno, oni će biti pomazani ljudi, puni Duha Svetoga jer Božje službe nisu u sili ljudi, već Duha Svetoga. *Povezujući naše pronalaske iz Pisma očito je da se sedam Duhova Božjih odnosi na neprekidnu službu istog Duha Svetoga u životima sedmorice ljudi s kojima se Bog vrlo blisko poistovjećuje*. Oni su Njegove oči i oni su Njegove baklje. Lako se može vidjeti tko su ovih sedmero ljudi jer ih sljedeća fraza naziva sedmorim zvijezdama koje su nam već znane kao sedmorica glasnika sedmorim dobima. Kako je to lijepo. Vidite, zvijezdi je određeno da odražava svjetlost po noći jer je sunce otišlo. Upravo je tako glasnik (tipiziran kao zvijezda) svakom dobu imao odražavati svjetlo Sina. *Svi oni su to činili po Duhu Svetome.*

Pavao je bio prvi glasnik, a on je rekao u Gal. 1, 8 da ako bi bilo koji anđeo, bilo koji glasnik, bilo koji namjesnik, bez obzira tko on bio, ako bi propovijedao bilo koje drugo evanđelje od onoga kojeg je propovijedao Pavao, neka je proklet. Pavao je znao da će nakon što on ode ući okrutni vuci. Znao je da se sam Sotona mogao pojaviti kao anđeo svjetlosti, stoga koliko više mogu njegovi propovjednici. Tako upozorava da bi ovo Evanđelje uvijek bilo isto. Dakle, Pavao je krstio u Isusovo Ime i ponovno krstio kad ljudi nisu bili tako uronjeni. Postavio je crkvu u red i naučavao pravilnu uporabu darova Duha i potvrdio da oni trebaju ostati u crkvi dok Isus ne dođe. Stoga će sljedeći glasnici, svih preostalih šest, po istom Duhu Svetom gorjeti istom vatrom i svijetliti istim svjetlom Evanđelja Isusa Krista i pratit će ih znamenja. Je li Irenej zadovoljio uvijete? Jest. Je li Matin? Jest. Je li Kolumban? Jest. Je li Martin Luther? Sasvim sigurno. Je li Wesley? Jest, zaista, on je imao veliku službu i čak se molio za svog konja da ozdravi i ozdravio je. Eto. Sedam crkvenih doba i sedam glasnika koji su bili slični, a Pavao je proglasio prokletstvo na bilo koga tko je rekao da je glasnik, a imao drugačije evanđelje i živio u drugačijem svjetlu.

Dakle, uklapa li se ta moja posljednja izjava u ostatak Riječi? Da. U Riječi kaže da ako tko doda ovoj knjizi ili oduzme od nje Bog će na njega poslati zla i suditi ga na osudu. Bog je rekao: "Ja ću dodati zla napisana u ovoj knjizi ili ću mu oduzeti udio na Knjigu života." Otk. 22, 18.

Tako vidimo da se sedam Duhova zapravo odnose na jednog Duha Božjeg koji čini volju i Riječ Božju u različitim generacijama. Želio bih to ilustrirati iz Riječi. Duh je Božji bio moćno nad Ilijom. Zatim je taj isti Duh sišao na Elizeja s dvostrukim efektom. Zatim se stoljećima kasnije isti Duh, kojeg mi nazivamo Ilijinim duhom da bi opisali Njegovu službu, vratio na Ivana Krstitelja. Jednog će dana taj isti Duh identificiran istom vrstom službe sići na čovjeka za kraj poganskog crkvenog doba. Ponovno: Pismo kaže da je Bog pomazao Isusa iz Nazareta Duhom Svetim i snagom i On je prošao čineći dobro, iscjeljujući sve kojima je ovladao đavao. Kad je Isus otišao, rekao je Svojim učenicima da ostanu do Pedesetnice kada će se isti istijani Duh koji je bio na Njemu vratiti i spustiti na njih i ispuniti ih. Tada će to tijelo "pozvano vani" (crkva) biti umjesto Njega na zemlji uzimajući Njegovo mjesto. I budući da će taj isti Duh koji je bio u Njemu biti u njima, oni će činiti ista istijana djela. I svi ljudi koji su istinski tijelo Isusa Krista (istinska crkva) očitovat će ista djela kao što je činio Isus i crkva Pedesetnice jer će u njima biti isti Duh. Bilo koja druga crkva koja nema Duha i očitovanja morat će polagati račun Bogu.

Ovdje također kaže da su ovih sedam zvijezda ili sedam glasnika sedmorim dobima u Njegovoj ruci. On ih drži. Odmah znate da ako ih drži u Svojoj ruci povezani su s Njegovom silom. To je ono što ruka označava. Ona označava Božju silu! I Božji autoritet. Ni jedan od njih nije došao u svojoj vlastitoj sili i autoritetu. To je ono što je rekao Pavao. Ni jedan se čovjek ne bi usudio. Potreban je Božji autoritet i sila Duha Svetoga. Evanđelje se propovijeda po Božjem autoritetu u sili Duha. Svi su ovi ljudi bili ovlašteni Duhom Svetim. Svi su se oni suprotstavili svijetu. Mogli su to učiniti. Bili su puni Boga. Njih je POSLAO ili ovlastio Bog, NE oni sami ili drugi ljudi.

Dakle, imali su ono što svijet nije mogao imati. Isus je rekao da će kad On ode poslati Svoga Duha kojega svijet ne može primiti. To je točno. Svijet ili svjetski sustavi Ga nisu mogli primiti. To je ono što je organizacija - ona je svjetski sustav. Pokažite mi crkvu svjetskog sustava koja je puna Duha Svetoga? Želim je vidjeti. Ako mi možete

pokazati takvu crkvu, pronalazite pogrešku u Riječi. Ne, nikako. Ni jedan od ovih glasnika nije bio organiziran. Ili su bili izbačeni ili su izašli jer su se osjećali osuđeno zbog grijeha organizacije. Kako bi Duh Sveti ikako mogao biti u organizaciji kada je organizacija ta koja uzima mjesto Duha, a denominacije uzimaju mjesto Riječi? Zapamtite, "organizacija" je "SMRT". Jednostavno ne može biti nikako drugačije. Ako svijet nadvlada, Duh odlazi.

Da, Duh nije sedam Duhova, već JEDAN. On će uvijek biti isti i djelovati isto. A sedam će glasnika imati istog Duha i naučavati istu Riječ i imati istu silu. A ako je crkva istinska crkva, imat će istog istijanog Duha i Riječ i djela sile koja su imali oni na Pedesetnici. Bit će po iskustvu crkva Pedesetnice, i bit će jezika i tumačenja i proroštva i iscjeljenja. Bog će biti posred nje i Bog će se posred nje objavljivati kao što je uvijek činio. Haleluja! A ona će biti NEorganizirana. Nemojte to zaboraviti.

Dakle, možemo vidjeti da se Isus Krist otkriva kroz doba po Svom Duhu u glasnicima. Oni su kao što je Mojsije bio sinovima Izraelovim. Kao što je on imao otkrivenje za svoj dan, tako je svaki glasnik imao Božje otkrivenje i službu za taj dan. Stoga, kad vidimo da su glasnici u Njegovoj ruci, vidimo Gospoda kako se poistovjećuje s ovim ljudima i daje im Svoju silu. Nije dovoljno što se On povezao s cijelom crkvom, što smo vidjeli kad je viđen da stoji među sedam zlatnih stalaka za svijeće. Nije čak dovoljno niti da vidimo peterostruku službu Efežana četiri (apostole, proroke, učitelje, evanđeliste, pastire). Jer u svakom dobu crkva zaluta, i to nisu samo laici, već i skupina svećenstva - pastiri su krivi kao i ovce. Tada na scenu dolazi Bog kao Nadpastir u službama ovih sedam ljudi da odvede svoje ljude natrag istini i obilnoj sili te istine. Bog je u Svojim ljudima - svim Svojim ljudima jer nema li tko Duha Kristovog, taj nije Njegov. A On je Riječ. To bi bila Riječ prepoznata u ljudima. Ali On je postavio posebno vodstvo u ove ljude po Svom vlastitom izboru i kroz odlučnu odluku Svoje volje. Oni se pojavljuju jednom u svakom dobu. U njima je isti Duh. Kako je ovo daleko od rimskog krivovjerja. Oni imaju čovjeka po svom vlastitom izboru - jednog za drugim - nijedan ne donosi silu Božju - nijedan ne ostaje u Riječi Božjoj - svaki se ne slaže s onim prije sebe i dodaje ono što želi kao da je Bog. Bog nije u tome. Ali On je u Svom glasniku i onaj koji će imati puninu Boga slijedit će glasnika kao što je glasnik sljedbenik Gospoda po Njegovoj Riječi.

"Onaj koji ima sedam Duhova Božjih i sedam zvijezda." Otk. 3, 1. Kao što se ovaj isti Gospod poistovjetio s čovjekom u utjelovljenju, On se ponovno poistovjećuje s čovjekom po Svom Duhu u čovjeku. "Ovi su Moji," kaže Gospod. Sedam Duhom ispunjenih glasnika su Gospodnji. Oni mogu biti odbačeni. Mogu biti podvrgnuti sumnji. Doista, ljudskim se umovima mogu čak činiti da ne zadovoljavaju uvjete - ipak, oni su glasnici za svoje doba. Bog je upotrijebio jednog Abrahama (on je lagao), upotrijebio je jednog Mojsija (on se pobunio), jednog Jonu (on se nije pokorio), jednog Samsona (on je zgriješio), jednog Davida (on je ubio). Također je upotrijebio jednog Jošuu i jednog Josipa. A oni s grubim mrljama daleko su mnogobrojniji od onih čije se prošlosti čine savršenima. SVI SU BILI I JESU NJEGOVI. Nitko se to ne usuđuje poreći. On ih je upotrjebljavao po i kroz Duha Svetoga kojeg je On stavio u njih. Stajali su ili padali za svog vlastitog Gospodara. I u svima je njima postignuta suverena Božja volja. Neka bi vanjska povijest pokušala ovo opovrgnuti, to još uvijek stoji. Vječni Bog još uvijek hoda među zlatnim stalcima za svijeće i šalje Svoje glasnike po Svom Duhu s Riječju ljudima svakog doba.

OPTUŽBA

Otk. 3, 1b: "Znam tvoja djela: imaš ime da si živ, a mrtav si." Otk. 3, 2b: "Ja ne nađoh tvoja djela savršenim pred Bogom." Dakle, ovdje je uistinu vrlo neobična stvar. U svakom dobu do sad Duh je prije svega hvalio istinske vjernike, a zatim optužio lažni trs. Ali u ovom razdoblju očito postoji tako obijesno neobaziranje prema Gospodu i Njegovoj Riječi da cijela poruka ovom petom dobu odzvanja osudom.

"Znam tvoja djela." Što su bila ta djela koja su uzišla pred Gospoda i prouzročila Njegovo nezadovoljstvo? Pa, znate da se svako doba preklapalo sa sljedećim dobom, stoga u petom imamo nastavak djela četvrtog doba. Ta su djela, kao što dobro znate, bila:

1. Vodstvo Duha Svetoga bilo je zamijenjeno ljudskom hijerarhijom.

2. Čista je Riječ Božja i njena besplatna blagodat svim ljudima bila svrgnuta za crkvena vjerovanja, dogme, crkvene redove itd.

3. Proslavljanje u Duhu i darovi Duha i sve što se odnosi na istinsko zajedništvo zajednice svetih bilo je odbačeno za liturgiju i doslovno proslavljanje idola, poganske gozbe itd.

4. Marijanstvo je preuzimalo veće mjesto u kršćanskom proslavljanju dok ona zapravo nije preuzela mjesto Božanstva, a Sin je bio maknut sa Svog uzvišenog položaja nad svime da bude određen čovjeku zvanom papa koji se nazvao Kristovim namjesnikom.

Oni koji su se borili protiv ove strašne crkve antikrista bili su uništavani. Oni koji su ostali s njom našli su se pijunom crkve bilo da su bili seljaci ili kraljevi. Njihovi životi nisu bili njihovi vlastiti, a njihovi životi nisu bili ni Kristovi, već su oni tijelom, dušom i duhom pripadali rimskoj crkvi. Govorili su o Kristovoj krvi, a ipak su svoje spasenje kupovali novcem i kupovali oproštenje grijeha ili zlatom ili pokorom. Bogatiji od njih našli su se u povoljnom položaju kad im je papa Lav X omogućio da kupuju oproste za još nepočinjene grijehe tako da su mirne savjesti mogli planirati svoje užasne zločine i zatim ih ići izvršiti znajući da je papa već oprostio njihove grijehe. Bila im je uskraćena Riječ Božja, tko je stoga mogao znati istinu! Budući da istina dolazi samo iz Riječi, ljudi su bili zatvoreni u tamnici rimske crkve, očekujući smrt, a nakon smrti sud. Ali velika je bludnica, pijana od krvi mučenika i bez pomisli o sudu, divljački teturala da ubije ljude i duhovnom i fizičkom smrću.

Dakle, prema kraju četvrtog doba, što bi također bio početak petog doba, najezda Turaka na Konstantinopolis poslala je učene učenjake istoka s njihovim grčkim manuskriptima na zapad. Tako su rasprostranjena čistoća Riječi i učenja istinskih vjernika. A od velike važnosti nisu bili samo ti izvrsni učitelji, već je također otkriven izum onoga što je postalo osnova naših modernih tiskarskih strojeva olakšavajući proizvodnju knjiga. Stoga nalazimo da je mogla biti zadovoljena velika glad i potražnja za Biblijom. Bog je podigao mnoge moćne ljude od kojih je Luther bio samo jedan. Calvin i Zwingli bili su druge dvije istaknute osobe i osim njih bilo je još mnogo, mnogo onih koji nisu toliko poznati. Međutim, iako sve ovo nije bilo uzalud, baš su ti ljudi zapravo priječili moćno Božje djelo. Prije svega, NISU se protivili braku crkve i države Nicejskog koncila, već su zapravo poticali to jedinstvo. Obrana Evanđelja od strane države bila je dobrodošla iako za nju nije bilo Riječi. I iako možemo vidjeti "bijes čovjeka kako slavi Boga" u takvim događajima kao što su prihvaćanje reformacije i

odbacivanje papinskog autoriteta od Henrika Osmog, bilo je to daleko od istine Pedesetnice i zaštite svemogućeg Boga.

Usprkos Lutherovom neprestanom učenju protiv vanjskog uplitanja u pitanja lokalne crkve, iz umova ljudi nije mogao maknuti "biskup nadbiskup" koncepciju crkvenog upravljanja. Stoga je crkva napravili jedan korak u pravom smjeru, ali još je uvijek ostala sputana, tako je ubrzo ponovno zatvorena u istu tamnicu iz koje je bila pokušala umaknuti.

Ipak čaša gadnih djela još nije bila puna. Ne samo da je Luther kroz loše prosuđivanje poticao u bitku i time prouzročio smrt mnoštava, već je Zwinglijeva skupina progonila pobožnog dr. Hubmeyera u zatvor i, iako ga nije predala na lomaču, zapravo je u velikoj mjeri bila odgovorna za njegovu konačnu smrt vatrom. I Calvin nije učinio ništa manje jer je zahtijevao uhićenje Serveta koji je vidio i naučavao *jedinstvo* Božanstva. Država je zatim sudila ovom bratu i na Calvinovo zaprepaštenje bio je spaljen na lomači.

Ako je ikada postojalo vrijeme denominacijske revnosti bilo je to u ovom tragičnom vremenu. Riječi Komenskog opisuju velik dio ove ere. Komenski je napisao "JEDNU POTREBNU STVAR". On uspoređuje svijet s labirintom i pokazuje da je put izlaska napuštanje onog što je nepotrebno i izabiranje jedne potrebne stvari - Krista. Velik broj učitelja, on kaže, razlog je mnoštvima sekti za koje nam uskoro neće ostati imena. Svaka crkva za sebe smatra da je istinska ili barem najčistiji, najistinskiji dio nje, dok među sobom jedni druge progone s najogorčenijom mržnjom. Ne treba se nadati nikakvom pomirenju među njima, oni na neprijateljstvo odgovaraju nepomirljivim neprijateljstvom. Iz Biblije kuju svoja različita crkvena vjerovanja, to su njihove tvrđave i bedemi iza kojih se ukopavaju i opiru svim napadima. Neću reći da su ta ispovijedanja vjere - jer možemo priznati u većini slučajeva da ona to jesu - sama u sebi loša. Ona, međutim, postanu takva time što potpaljuju vatru neprijateljstva. Latiti se iscjeljivanja rana Crkve bilo bi moguće jedino njihovim potpunim uklanjanjem. "Ovome labirintu sekti i raznih ispovijedanja pripada još nešto, ljubav za raspravom... Što se time postiže? Je li ijedna učenjačka svađa ikada bila riješena? Nikada. Njihov se broj samo povećao. Sotona je najveći sofist, nikad nije pobijeđen u prepirci... U Božanskoj se službi ljudske riječi obično čuju više nego Riječ Božja. Svatko brblja kako mu se sviđa ili ubija vrijeme učenjačkim razmatranjima i

pobijanjem gledišta drugih. O nanovom rođenju i kako čovjek mora biti izmijenjen u Kristovo obličje da postane dionikom Božanske naravi (2 Petrova 1, 4) jedva da se išta govori. O moći ključeva, crkva je gotovo izgubila moć svezivanja, ostaje samo moć odriješivanja... Sakramenti, dani kao simboli jedinstva ljubavi i našeg života u Kristu, postali su prigoda za najogorčenije sukobe, razlog uzajamne mržnje, središte sektaštva... Ukratko, kršćanstvo je postalo labirint. Vjera je podijeljena u tisuću malih dijelova i postaješ krivovjercem ako postoji jedan od njih kojeg ne prihvaćaš... Što može pomoći? Samo jedna potrebna stvar, povratak Kristu gledajući Krista kao jedinog Vođu i hodajući Njegovim stopama, stavljajući u stranu sve druge putove dok svi ne dostignemo cilj i ne prispijemo do jedinstva vjere (Ef. 4, 13). Kao što je nebeski Gospodar sve sagradio na temelju Pisama, tako bi mi trebali napustiti sve posebnosti naših posebnih ispovijedanja i biti zadovoljni s otkrivenom Riječju Božjom koja pripada nama svima. S Biblijom u svojoj ruci, trebali bismo vikati: 'Ja vjerujem ono što je Bog otkrio u ovoj knjizi; pokorno ću držati Njegove zapovijedi, nadam se onome što je On obećao.' Kršćani, saslušajte! Postoji samo jedan život, ali Smrt nam dolazi u tisuću oblika. Postoji samo jedan Krist, ali tisuću Antikrista... Tako da znaš, o kršćanstvo, što je jedna potrebna stvar. Ili se okreće š natrag Kristu ili ideš u uništenje kao Antikrist. Ako si mudar i hoćeš živjeti, slijedi Vođu Života.

Ali vi, kršćani, radujte se u svom uznesenju, ... čujte riječi svog nebeskog Vođe: 'Dođite k Meni.' ... Odgovorite jednoglasno: 'Da, dolazimo.'"

Dakle, upravo sam rekao da je ova era dala ogromno povećanje denominacijskog duha. Ako je ikada bio izložen korintski stav: "Ja sam Pavlov, ja Kefin," bilo je to sad. Postojali su luterani, husiti, Zwinglijeva skupina itd. Takva je fragmentacija Tijela bila žalosna. Živjeli su ime, ali su bili mrtvi. Zasigurno su bili mrtvi. Umrli su onog časa kad su se organizirali. Velike su se skupine organizirale i vezale u brak s državom. To je bilo to. Bili su gotovi. Tu su bili ti luterani koji su bili kritizirali rimsku crkvu. Znali su nepravednost političkih i duhovnih jedinstava - pa ipak je Luther (kao kad su Židovi poljuljali Petra) otišao pravo naprijed i umjesto Boga državu načinio braniteljem vjere. Ovo je prva ugledna denominacija koja je izišla iz bludnice, ali kad je Luther umro ona je nedugo zatim imala hijerarhiju kao ona protiv koje se borila. Ovaj je Božji pokret do vremena kad je došla

druga generacija bio pravo natrag pod krilom svoje majke. Vratila se, a to čak nije ni znala. Uzeli su svoje vlastito ime iznad Njegovog Imena. Također su živjeli svoje vlastito ime. I sve denominacije danas čine tu istu stvar. Žive svoje vlastito ime, a ne Ime Gospoda Isusa Krista. To se lako vidi jer je svaka crkva znana po načinu na koji proslavlja, ali nijedna nije znana po sili Božjoj. To vam je test. A želim da upravo ovdje primijetite da ova era nije među njima imala znamenje i čudesa. Oni su se odrekli Božje sile za moć države. Držali su se svog vlastitog imena, svoja su imena uveličali. Bio je to taj stari duh dovođenja svakoga u svoje stado. Danas baptisti žele da metodisti prijeđu u baptiste. Metodisti hoće preobratiti prezbiterijance. A pentekosatlci žele njih sve. Svatko tvrdi da nudi najviše i da pruža najveće nade - neku vrstu vrata u nebo ili barem put do obilnijeg ulaska. Kako je sve to tragično.

Ovaj je denominacijski duh potaknuo sve denominacije da napišu svoje priručnike i naučavaju svoja crkvena vjerovanja, ustroje svoje urede i crkvene uprave i onda svaka tvrdi da ona, i samo ona, uistinu govori u ime Boga budući da je ona najbolje kvalificirana. Dakle, nije li to točno ono što čine papa i rimska crkva! Oni su upravo tamo natrag sa svojom majkom, bludnicom, i ne znaju to.

Na završetku naših komentara o ovom stihu: "Imaš ime da si živ, a mrtav si," ne mogu vam previše naglasiti da je Bog ovo doba, iako je donijelo reformaciju, umjesto da ga je pohvalio, najozbiljnije ukorio jer JE ONO POSIJALO SJEME DENOMINACIJE KOJA SE ORGANIZIRALA PRAVO NATRAG BLUDNICI *nakon što je Bog otvorio vrata bijega.* Kad je došlo do odmicanja od Katoličke crkve, ono nije u cijelosti bilo istinski po Pismu, nego više politički. Većina se ljudi priklonila protestantizmu jer su, kao što sam naveo, mrzili rimski sustav političkog i financijskog ropstva. Stoga, umjesto da ovo bude velik duhovan pokret sa svim značajkama utjecaja Duha Svetoga kao kad je Bog koristio isključivo duhovna sredstva da postigne Svoje ciljeve na Pedesetnici, to je uistinu bilo DJELO U KOJEM JE BIJES ČOVJEKA SLAVIO BOGA i rezultati se podudaraju s poviješću Izraela kad je napustio Egipat i lutao u pustinji ne stigavši u kanaansku zemlju. Međutim, postignuto je mnogo u tome što je makar djelomice bio slomljen jaram Rima, ljudi su sada mogli primiti Riječ Božju i predati se utjecaju Duha bez tako velikog straha kao prije. To je otvorilo vrata velikom misionarskom dobu koje je slijedilo.

Tijatirska se Jezabela nije bila voljna odreći svoje vlasti nad ljudima i stoga vidimo njenu kći Ataliju kako podiže svoju glavu u sardskom dobu nadajući se da će svojim spletkama organizacije moći ugušiti istinsko sjeme.

UPOZORENJE

Otk. 3, 2: "Bdij i ojačaj ono što je ostalo, što samo što nije umrlo. Jer ne nađoh tvoja djela savršenim pred Bogom."

Želio bih da se može reći da je sardsko doba bilo obnova umjesto reformacije. Ne mogu to reći. Riječ ga ne naziva obnovom, već ga zasigurno naziva reformacijom. Da je bila obnova, to bi doba bilo još jedno doba Pedesetnice. Ali nije bilo. Najbolje što se o njemu moglo reći bilo je: "Ojačaj ono što je ostalo, što samo što nije umrlo." Nešto je nedostajalo. O, da, zasigurno jest. Ovo je doba imalo opravdanje, ali je propustilo posvećenje i krštenje Duhom Svetim. To je ono što je bio Božji izvorni plan. To je ono što su imali na Pedesetnici. Bili su opravdani, bili su posvećeni i bili su ispunjeni Duhom Svetim. Pa, poslušajte me, razlog za biti opravdan i posvećen je s ciljem da možete biti kršteni Duhom Svetim. To je razlog što postoji crkva. Ona je hram Božji ispunjen Bogom, samim Duhom Svetim. Isti Duh koji je bio u Isusu dok je bio ovdje na zemlji potičući Ga da čini silna djela koja je činio, vratio se na crkvu na Pedesetnici tako da su oni činili djela koja je On činio. Ovo doba nije imalo ta djela. O, imali su pisanu Riječ (ali ne otkrivenu Riječ). Ovo je bilo razdoblje reformacije. Ali ne boj se, stado malo, Bog je rekao: "Obnovit ću," i ova je reforma imala biti početak toga. On je (prema Svom obećanju) vraćao crkvu iz Sotonine dubine u mračnom dobu u Božju dubinu koju su imali na Pedesetnici i u prvih nekoliko godina postojanja crkve.

Dakle, budite pažljivi i shvatite ovo. U ovom drugom stihu kojeg sam pročitao kaže: "Jer ne nađoh tvoja djela savršenim pred Bogom." Znate li što stvarno *"nesavršen"* znači? *"Neispunjen."* Ovo je doba bilo neispunjeno doba. Bilo je samo početak vraćanja. Zato sam rekao da ga je Biblija nazvala *reformacijom* - ne obnovom. Ono je započelo u doktrini opravdanja koja je držala da je spasenje sasvim od Boga. O, kako je Luther propovijedao Božju suverenost i izabranje. Znao je da je to sasvim iz milosti. Odvojio je crkvu od vladavine crkvene hijerarhije.

Srušio je idole. Izbacio je ispovijedanja svećenicima. Optužio je papu. Kad je započeo, bilo je to zadivljujuće dobro, ali Bog je 1,500 godina prije bio rekao: "Luthere, ti ćeš započeti stvari, ali tvoje doba neće vidjeti sve to ispunjeno, to ostavljam za kasnije." Haleluja, naš Bog kraljuje! On zna kraj od početka. Da, Luther je bio Njegov glasnik. Nije izgledalo tako dok razmatramo mane. Ali postajao je čovjek zvan Jona, on je također u svom životu imao mane. Bio je prorok iako vi i ja možda ne bismo željeli tako reći na osnovi toga kako je postupao. Ali poznaje Bog one koji su Njegovi i ima Svoj put kao što je učinio s Jonom. Imao je Svoj put s Lutherom u tom dobu i imat će Svoj put do dovršetka.

Dakle, ovo je bilo neispunjeno doba. Bilo je to doba reformacije. Ali takvim ga je Bog želio. Želim vam to ilustrirati na način na koji sam to učinio jednom jako divnom bratu luteranu koji je predsjednik jako divnog internata na zapadu. Bio sam pozvan kod njega kući na večeru s njim i da mu govorim vezano uz Duha Svetoga. Bio je zbunjen oko mnogih stvari i rekao mi je: "Što imamo mi luterani?"

Ja sam rekao: "Pa, imate Krista."

Rekao je: "Mi želimo Duha Svetoga. Misliš li da Ga imamo?"

Rekao sam: "Potencijalno, vi vjerujete za Njega."

Rekao je: "Kako misliš potencijalno? Mi smo gladni za Bogom. Pročitali smo knjigu o pentekostu i darovima Duha, stoga su neki od nas odletjeli u Kaliforniju naći se s autorom. Kad smo došli tamo, rekao nam je da iako je napisao knjigu, on nema darove. Dakle, kada smo vidjeli djelovanje darova u tvojoj službi, željeli smo razgovarati s tobom jer ti o njima sigurno nešto znaš."

Dakle, internat ovog brata je vani na selu i okružen je mnogim jutrima obradive zemlje na kojima studenti mogu raditi i time si plaćati studiranje na fakultetu. Također ima i tvornice koje idu uz farmu da pruže dodatno zaposlenje. Tako sam, koristeći njegova polja da ilustriram svoj primjer, rekao: "Jednom je bio čovjek koji je izišao na svoju vlastitu zemlju zasaditi polje kukuruza. Iščupao je panjeve, počistio kamenje, izorao i istanjurao i onda posadio svoj kukuruz. Svako je jutro pogledao vani po polju, ali jednog je jutra umjesto neplodne zemlje vidio bezbroj malih listića kako niču. Rekao je: 'Hvala Bogu za moje polje kukuruza.'" Tada sam ga pitao: "Je li taj čovjek imao kukuruz?"

Rekao je: "Pa, na neki način jest."

Rekao sam: "Potencijalno da, a to ste bili vi luterani u reformaciji tjerajući svoj listić, razumiješ li? Kukuruz je počeo rasti. (Nakon što je istrunuo u zemlji tijekom mračnog doba.) Nakon nekoliko zglobova bile su divne velike stabljike, a jednog se dana pojavila svilena metlica. Ta je svilena metlica pogledala dolje na listiće i rekla: "Vi stari formalni luterani nemate ništa. Pogledajte na nas, mi smo raspložđivači, veliki misionari. Naš je dan era misionarstva." To je doba metlice bilo veslijevsko doba. Oni su bili najveći misionari i čak su nadmašili nas u našem dobu. Što je to doba učinilo? Raspršilo se poput peludi na povjetarcu.

"Dakle, što je sljedeći korak? Logično, mi mislimo da je to stvarno formiranje i žanje zrna - dovršen ciklus. Ali nije tako. Postoji druga faza. Ta je faza kada se formira komušina ili pljeva da prekrije sjeme. I to je upravo ono što se dogodilo u ovom duhovnom ciklusu. Na prijelazu u dvadeseto stoljeće, na početku laodicejskog doba postojalo je široko rasprostranjeno vjerovanje da je Duh Sveti sišao upravo onako kao što je učinio na Pedesetnici. Ljudi su govorili u jezicima i tvrdili da su kršteni Duhom Svetim s dokazom govorenja u jezicima. Ali mnogo sam puta hodao poljima žita i tamo sam u kasno ljeto otrgnuo klasove pšenice i protrljao ih u svojoj ruci da bih dobio nešto zrnja, kad na moje iznenađenje U TOJ PLJEVI NIJE BILO *ZRNA PŠENICE*, IAKO JE UISTINU ZASIGURNO IZGLEDALO KAO DA JE TAMO BILO PŠENICE. Ovo je savršena slika takozvanog pentekostalnog pokreta. A da je ovo dokazana činjenica nalazi se u tome što su se ti ljudi ORGANIZIRALI NA DOKTRINI i vezali se točno natrag kao što je učinila organizacija prije njih dokazujući da umjesto da su pravo sjeme, oni su bili pljeva ili zaštitno pokrivalo za sjeme pšenice koje će doći. Ova faza pljeve bila je opasno razdoblje o kojim je Isus govorio u Mt. 24, 24: "Zavodeći i izabrane, kad bi bilo moguće." O, čovjek je mislilo da je ova komušina, takozvano pentekostalno doba, bila istinsko sjeme. Ali se pokazalo da je samo nositelj da prenese život u doba u kojem dolazi istinska obnova i u kojem se Pšenična Nevjesta očituje u sili o kojoj je govorio Ezekiel 47, 2 - 5: "Zatim me izvede na sjeverna vrata i povede me uokolo vanjskim putem k vanjskim vratima koja gledaju na istok. I gle, voda izvirala s desne strane. Čovjek pođe prema istoku s užetom u ruci, izmjeri tisuću lakata i prevede me preko vode, a voda mi sezaše do gležnja. Ondje opet izmjeri tisuću lakata i prevede me preko vode, a voda bijaše do koljena. I opet izmjeri tisuću lakata i prevede me

preko vode što bijaše do bokova. Opet izmjeri tisuću lakata, ali ondje bijaše potok koji ne mogoh prijeći, jer je voda nabujala te je trebalo plivati: bijaše to potok koji se ne može prijeći."

"I način na koji je to bilo učinjeno bio je po Božjoj savršenoj volji i programu. Luterani su imali Duha Svetog potencijalno pod opravdanjem, metodisti su Ga imali potencijalno pod posvećenjem, i danas je On vraćen natrag, obnova - Duh Sveti je ovdje."

"Bdij i ojačaj ono što je ostalo, što samo što nije umrlo." Dakle, ovo su ideje izražene u dvjema riječima "bdij" i "ojačaj". Bdjeti ne sadrži samo ideju bivanja budnim, već biti na oprezu. Biti drugačiji insinuira opasnost i gubitak. Ojačati znači više nago samo dati snagu, to znači učvrstiti i ustanoviti za trajno. Ove se dvije zapovijedi odnose na ono što je preostalo od ISTINE koja sama samo što nije ili "skoro da je" umrla. Ovaj izraz Duha dolazi pred mene kao ilustracija. Skupina robova u potpunom ropstvu, fizički i moralno, ustala je i pobjegla od onih koji su ih zarobili (uistinu, to je ono što Sard znači: oni koji su pobjegli). Proganjani su i njihova su velika i slavna postignuća skoro izgubljena. Nisu bili ponovno zarobljeni, ali je gotovo sve što se može reći da su pobjegli - nisu potpuno pobjegli kao što prema Riječi neki jesu. Izgubili su mnogo od svojih sloboda. Dakle, Gospod kaže: "Potencijalno ste natrag u ropstvu, pazite da se ne vratite. Da bi se sačuvali od vraćanja, postanite oprezni i ostanite uvijek bdjeti što se tiče stvari vašeg ropstva ili ćete sve izgubiti. Ojačajte se sada u onome što vam je preostalo na takav način da trajno ustanovite ono što imate i tako se osigurate od budućeg gubitka. Ovo će biti vaša prilika da ispunite ono što niste ispunili." Ali jesu li oni nastavili? Ne, nikako. Nisu obratili pozornost na glas Duha i još je jedno doba otišlo u ropstvo i tako je Bog podigao druge koji će izvršiti Njegovu volju. Bog je zaobišao luteransku denominaciju kao što je zaobišao sve druge i oni se neće nikad vratiti. Bog je morao ići dalje i u novom dobu donijeti daljnju istinu i malo više obnove.

SUD

Otk. 3, 3: "Sjeti se, dakle, kako si primio i čuo, pa to čuvaj i pokaj se! Ne budeš li dakle bdio, doći ću na tebe kao lopov, i nipošto nećeš znati sat u koji ću doći na tebe."

Želim pročitati drugi prijevod (Wuest) ovog stiha: "Sjećaj se, dakle, na koji si način primio (istinu kao trajni polog) i na koji si (je) način čuo i štiti (je) i smjesta promijeni mišljenje." Iz ovog je stiha vrlo očito da im je Bog bio dao istinu kao trajni polog. Primili su je i neopozivo je njihova. Sada ostaje vidjeti što će oni s njom učiniti, hoće li je cijeniti ili ne. A to je istina. Dana im je osnovna istina cijelog Evanđelja: "Pravednik će živjeti po vjeri," "spasenje je od Gospoda." Čuli su istinu Biblije koja obara doktrine Rima i poništava sav papinski autoritet. Znali su istinu da crkva ne spašava. Razumjeli su večeru Gospodnju. Shvaćali su vodeno krštenje. Izbacili su likove. Istina? Pa, nikada nije postojalo doba s više ljudi s toliko svjetla za svijetliti. Imali su dovoljno prosvjetljenja da u potpunosti poprave stari sustav ili započnu novi i dopuste Bogu da ih vodi, redak na redak i pravilo na pravilo. Primili su istinu. Željeli su je i čuli su je. Ali pitanje je bilo, kako su je čuli? Jesu li je čuli da na njoj grade ili je to bilo s istim stavom kojeg su imali mnogi Grci - nešto za raspravljati i teoretizirati? Očito je bogata Riječ istine bila slušana na akademski način, a ne za praktično izvršavanje jer je Bog što se tiče toga zahtijevao promjenu mišljenja. Ako je ovo Riječ Božja, što ona uistinu jest, onda je neophodno pokoriti joj se. Nepokoravanje bi donijelo sud. Kad su čuvari svetog hrama nađeni da spavaju, bili su pretučeni, a njihove halje spaljene. Što će Gospod učiniti onima koji su se u ovom dobu opustili u svom čuvanju?

"Doći ću na tebe kao lopov." Drevni su Sard neprestano uznemiravali razbojnici koji su se obrušavali s brežuljaka i pljačkali ljude. Stoga su oni i te kako dobro znali što je Duh govorio time da je dolazak Gospoda kao lopov. Samo će budnost i priprema biti dostatne da bi se bilo spremno za Njegov dolazak. Dakle, znamo da je ovo poruka za lažni trs jer će dolazak Gospoda biti kao što je bilo u dane Noine. Osmero spašenih bili su prilično svjesni predstojećeg potopa te budući da su bili svjesni, bili su pripremljeni i spašeni. Ali svijet bezbožnih bio je zbrisan. Iako su svakodnevno bili u doticaju s pravednima i čuli istinu, odgurnuli su je u stranu dok nije bilo prekasno. Ti potpuno tjelesni ljudi u tom drevnom razdoblju tipiziraju danas takozvane kršćane čiji su životi puni zemaljskih stvari i u njima uživaju do takve mjere da nemaju želju za duhovnim i uopće nisu svjesni ni spremljeni za Njegov dolazak.

HVALOSPJEV

Otk. 3, 4: "Imaš čak i u Sardu nekoliko imena onih koji nisu okaljali svoje halje. Oni će hodati sa Mnom u bjelini jer su dostojni."

Naravno, riječ "imena" znači "ljudi" kao što u Djelima apostolskim 1, 15 što se tiče onih u gornjoj sobi kaže: "Bilo je zajedno oko 120 imena." Ali za mene to ide puno dalje od samo označavanja ljudi, to izlaže tu istinu koja je izložena u svakom dobu koju nam je s velikim naglaskom rekao naš Gospod. Ona je ovo: crkveni sustav ovih doba sastavljen je od dva trsa, istinskog i lažnog. Bog ih je u Svojoj vlastitoj suverenoj svrsi sve stavio zajedno nazivajući ih crkvom. Vidite u ovom dobu kako ih je On ukorio govoreći "crkvi koja je" - ne "crkve su" u Sardu, već ih je stavio zajedno, "crkvi koja je"... "Znam tvoja djela... mrtav si... tvoja su djela neispunjena..." A tada nastavlja: "Ti (ova crkva u Sardu) imaš u sebi nekoliko ljudi koji su ispravni, a ne pogrešni poput većine. Oni hodaju u čistim haljama i dostojni su Me." Dakle, ovi ljudi koji su bili istinski Božji sveti hodali su "svi ugađajući Gospodu". Njihove su halje bile čiste. Vidite, u one bi se dane halje vukle po cesti i kupile blato i prljavštinu. Ovi su pazili kako su hodali tako da nisu bili iskvareni svijetom. Bili su u Duhu i hodali su u Duhu. Bili su sveti i bez mane pred Njim. Tako su ispunili svoju svrhu jer je to ono što Ef. 1, 4 kaže da je Božja svrha za nas: "Da budemo sveti i bez mane pred Njim."

Dakle, iz ovog stiha koji pokazuje da su Božji izabrani "nekoliko imena", možete jasno vidjeti ono što smo naučavali o ovom dobu. Ono je bilo kaotično. Bilo je NEISPUNJENO. Bilo je podijeljeno na mnogo načina i Bog ga je gotovo u potpunosti ukorio. Bilo je slabo i bolježljivo i samo što nije umrlo. Nije bilo slavna era kakvom su je tjelesno nastrojeni protestantski povjesničari pokušali načiniti. Jedan brzi pogled na to stablo, i vidi se da je bilo izjedeno rakom i uništeno, ogoljeno od lista i bez ploda osim nekog izobličenog i crvljivog ploda koji je brzo padao na zemlju. Ali sačekajte trenutak! Pogledajte bliže. Tamo su na vrhu, na svjetlu sunca, bili neki "prvi plodovi" - "nekoliko imena" - savršeni u Njemu jer su bili rođeni od Njega, ispunjeni Njime i hodali s Njim po Njegovoj Riječi.

Hvala Bogu za "tih nekoliko".

"Oni će hodati sa Mnom." To je ono što Bog kaže da će im dati za ovaj čestiti hod. To je dio njihove baštine koju je On sačuvao za njih.

Ako su bili voljni hodati s Njim kroz napore i zamke života i biti Mu na čast, On će ih nagraditi. On ne zaboravlja našu požrtvovnost ljubavi. Bog će nam uvijek nadoknaditi za naše napore da Mu ugodimo.

Da, hodali su kroz svijet i nisu bili njegovi dionici. Nisu dopustili svjetskim sustavima da ih pobijede. Kad su se slavna imena tog doba predala laskanju države i izabrala političarstvo radije nego duhovnost i bila na svom putu natrag u svijet, ovih je nekoliko zastupalo Riječ Božju i time su poštivali Gospoda. Sada će On za uzvrat poštivati njih. Jer će oni hodati s Njim u bjelini. Oni su se poistovjetili s Njim na zemlji, a sada će se On poistovjetiti s njima u Novom Jeruzalemu. A kako će čudesno biti to poistovjećenje! Raduje me i usprkos tome potiče na plač kad mislim o Njegovom udostojanju jer ćete primijetiti da nije odjeven u drugu boju drugačiju od svetih kao što bi tako učinile zemaljske vođe. Ne, oni su poput Njega, On je poput njih. Oni su poput Njega, kao što je i Ivan rekao, jer "Ga vide kao što jest".

"Jer su dostojni." Shvaćate li Tko ovo govori? To je sam Isus, Dostojni. To je Jedini koji je nađen dostojan uzeti knjigu iz ruke Onoga koji sjedi na prijestolju. A sada ovaj Dostojni govori Svojim svetima: "Vi ste dostojni." Ovdje je Ovaj, Jedini kvalificirani suditi (i uistinu je sav sud predan Njemu), a On kaže: "Vi ste dostojni." Te su riječi zapanjujuće koliko i riječi u Rim. 8, 33b: "Bog kaže da sam pravedan." (Wayev prijevod) Tamo u bijelom svjetlu Božje pravednosti čujte Isusov ugodan glas dok On govori: "Ovi su Moji. Oni su pravedni. Oni su dostojni. Oni će hodati sa Mnom u bjelini."

OBEĆANJE POBJEDNIKU

Otk. 3, 5: "Onaj tko pobijedi, on će biti odjeven u bijele halje i nipošto neću izbrisati ime njegovo iz Knjige života; i priznat ću ime njegovo pred Ocem Svojim i Njegovim svetim anđelima."

"Onaj tko pobijedi, on će biti odjeven u bijele halje." Ovo je zapravo ponavljanje 4. stiha u kojem je spomenuto nekoliko onih koji nisu okaljali svoje halje. Godinama prije imali smo uzrečicu koja je bez sumnje uzeta iz ovog stiha. Bila je: "Držite svoje suknje čistima." To je značilo: nemojte se uključiti u dvojbene stvari; drugi će biti uključeni i možda ćete vi biti kušani da se uključite ili će vas netko možda čak pokušati uključiti, ali ostanite nezaprljani svime time skrećući dalje od

toga. Dakle, Bog će nagraditi one koji slijede ovaj savjet. Bit će odjeveni u bjelinu kao što je i On odjeven u bjelinu. Petar, Jakov i Ivan su Ga vidjeli na gori Preobraženja i Njegova je odjeća bila bijela kao svjetlost. Upravo će tako biti odjeveni sveti. Njihove će halje sjati, izuzetno bijele.

Vi znate da živimo u vrijeme kraja. Upravo će se u ovom dobu crkve skupiti. I kao što one čak i sada upravljaju svjetskim politikama, uskoro će upravljati financijama svijeta. Tada, ako ne pripadate svjetskoj organizaciji crkava, nećete moći kupovati ili prodavati. Izgubit ćete sve. Oni koji ostanu vjerni Bogu i drže svoje halje čistima od okaljanja ovog "svjetskog sustava" crkvenih poredaka bit će fizički uskraćeni. Suočit će se s velikom kušnjom da se predaju. Propovjednici će se predati s izlikom da će služiti Bogu unutar okvira antikristovog sustava zvijeri. Popustit će pred ulagivanjima i laskanjima hijerarhije. A ljudi će slijediti ove lažne pastire ravno na klanje. Ali će se na sudu svi oni naći goli. Njima neće biti dane te bijele halje, niti će onih hodati s Njim. Ne možete hodati u zamrljanim haljama svijeta držeći se ovdje s đavlom za ruke, a onda očekivati da budete s Bogom. Vrijeme je da se probudite i čujete Božji glas kako viče: " Iziđite iz nje (organizirane religije), narode Moj, da ne budete dionici grijeha njezinih, da ne primite od njezinih zala." Amen. Bog govori. Klonite se religija ovoga svijeta kao što se klonite zla. Prestanite hodati sa svijetom i izbijelite svoje halje pokajanjem i krvlju Jaganjčevom. Ali učinite to sada jer sutra može biti prekasno.

"Onome tko pobijedi, nipošto neću izbrisati ime njegovo iz Knjige života." Još jednom dolazimo do vrlo teškog dijela Riječi. Ovaj će stih površno promatran koristiti i arminijanci i kalvinisti da bi pasao njihovim ciljevima. Arminijanci će tvrditi da ovaj stih sigurno poništava Iv. 6, 37 - 44: "Svi koje Mi daje Otac doći će k Meni, a onoga tko dođe nipošto neću izbaciti van. Jer sam sišao s neba ne da bih vršio Svoju volju, nego volju Onoga koji Me poslao. A ovo je volja Oca koji Me poslao: da nikoga od svih onih koje Mi je dao ne izgubim, već da ih uskrisim u posljednji dan. Židovi pak mrmljahu protiv Njega zato što je rekao: 'Ja sam kruh koji je sišao s neba.' Rekoše: 'Nije li to Isus, sin Josipov, komu poznajemo oca i majku? Kako sad govori: 'Sišao sam s neba'?' Odgovori, dakle, Isus rekavši im: 'Ne mrmljajte među sobom! Nitko ne može doći k Meni, osim ako ga privuče Otac koji Me poslao; i Ja ću ga uskrisiti u posljednji dan." Arminijanizam Očevu volju ne čini

suverenom svrhom, već samo samodopadnom željom dok se On povlači da vidi što svi ljudi čine s Njegovim dobrim i dobrohotnim darovima i samim vječnim životom.

Kalvinisti ne vide to. Oni u ovom stihu vide snažnu utjehu danu napaćenim i opterećenim svetima da bez obzira koliko su vremena zla, koliko je progonstvo strašno jer pobjednik je onaj "tko vjeruje da Isus jest Krist", njemu ime neće biti uklonjeno iz te knjige. Neki također kažu da ova "Knjiga života" nije "Jaganjčeva Knjiga života". Ali kao obično, kad netko površno promatra stih, dođe do površnog razumijevanja.

Mogućnost uklanjanja imena iz Božjih zapisa zaslužuje više od usputnog proučavanja jer je do sada većina proučavatelja samo izvukla zaključak da Bog u Jaganjčevu Knjigu života stavlja imena onih koji su nanovo rođeni u vrijeme njihovog ponovnog rođenja i ako iz bilo kojeg razloga to ime mora biti uklonjeno, prostor u zapisu će naprosto biti prazan kao što je bio prije nego što je tamo stavljeno ime. *To je sto posto suprotno onome što Riječ zapravo uči*.

Neka se na samom početku našeg proučavanja zna da nema NI JEDNOG citata Pisma koji uči da Bog *sada sastavlja* zapis imena. Sve je to bilo učinjeno prije utemeljenja svijeta, kao što ćemo uskoro pokazati. Također, to nije pitanje jednostavno našeg uključivanja u dvije skupine ljudi od kojih su obje imale priliku primiti vječni život pri čemu ga je jedna skupina primila i imena su im stavljena u zapis, dok drugima koji su odbili imena nisu stavljena. Mi ćemo zapravo pokazati Pismom da će mnoštva koja čak nisu bila ni nanovo rođena ući u vječni život. Koliko god ovo moglo čudno zvučati, to je zasigurno istina. Također ćemo pokazati da postoji skupina ljudi čija imena, stavljena u taj zapis prije utemeljenja svijeta, TA IMENA NE MOGU NI POD KOJIM OKOLNOSTIMA BITI UKLONJENA, ali također ćemo pokazati da će drugoj skupini ČIJA SU IMENA BILA U TOM ZAPISU PRIJE UTEMELJENJA SVIJETA, *NJIHOVA IMENA BITI UKLONJENA*.

Ponajprije, nema osnove za tvrdnje da "Jaganjčeva Knjiga života" nije isto što i "Knjiga života". Knjiga života se može nazvati Jaganjčevom Knjigom života ili Kristovom Knjigom života ili čak Tvojom Knjigom i Knjigom živih. U njoj su zapisana samo imena. Otk. 13, 8: "I poklonit će mu se (zvijeri) svi koji stanuju na zemlji, čija *imena* nisu zapisana u Knjizi života Jaganjca zaklanog od utemeljenja

svijeta." Otk. 17, 8: "Zvijer koju si vidio bijaše i nije; izići će iz bezdana i u propast otići. I zapanjit će se stanovnici zemlje, oni kojima imena nisu zapisana u Knjizi života od utemeljenja svijeta, kad vide zvijer koja bijaše i nije, a ipak jest." Otk. 20, 12 - 15: "I vidjeh mrtvace, male i velike, stajali su pred Bogom; i knjige se otvoriše. I duga knjiga bi otvorena, Knjiga života. I mrtvima bi suđeno po onome što je napisano u knjigama, po djelima njihovim. I more dade mrtvace koji su bili u njemu, i smrt i pakao dadoše mrtvace koji su bili u njima; i svaki bi suđen po djelima svojim. I smrt i pakao bijahu bačeni u jezero ognjeno. To je druga smrt. I tko god nije nađen zapisan u Knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno." Možete vidjeti da iako su spomenute druge knjige, uvijek se spominje JEDNA knjiga koja sadrži imena. U Otkrivenju je nazvana "Jaganjčevom Knjigom života" ili "Knjigom života".

Dakle, gdje se nalazi ova knjiga? Luka 10, 17 - 24: "I vrate se sedamdesetorica s radošću govoreći: 'Gospode, i zlodusi nam se u Tvoje Ime pokoravaju!' A On im reče: 'Gledao sam Sotonu kako kao munja pada s neba. Evo, dajem vam vlast da gazite po zmijama i škorpijama, i nad svom silom neprijateljevom, i uopće vam neće nauditi. No ne radujte se tome što vam se duhovi pokoravaju, nego se radije radujte što su vaša imena zapisana na nebesima.' U taj tren obradova se Isus u Duhu te reče: 'Slavim Te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a otkrio malenima. Da, Oče, to se Tebi svidjelo. Sve Mi je predao Otac Moj; i nitko ne zna tko je Sin, doli Otac; niti tko je Otac, doli Sin i onaj kome Ga Sin hoće otkriti.' I okrenuvši se učenicima, reče im nasamo: 'Blagoslovljene su oči koje vide što vi gledate. Jer, kažem vam, mnogi su proroci i kraljevi htjeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli.'" Knjiga života se nedvojbeno nalazi na nebesima i pojavit će se na sudu velikog bijelog prijestolja. U ovim je stihovima Isus rekao da su njihova IMENA zapisana na nebesima. Bila su zapisana u Knjizi života jer su upravo tamo stavljena imena. Isus je govorio sedamdesetorici (17. stih), ali je također govorio dvanaestorici (23. stih). Svi su se oni radovali što su im se u Isusovo Ime pokoravali zlodusi. Kristov je protuodgovor bio: "Ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego radije što su vaša imena zapisana na nebesima (Knjizi života)." Ovdje ćete primijetiti da je Juda bio jedan od tih koji su izgonili zloduhe u Isusovo Ime, ali mi znamo da je on bio đavao, sin propasti. Ivan 6, 70 -

71: "Odgovori im Isus: 'Nisam li Ja izabrao vas dvanaestoricu - a jedan je od vas đavao.' Govorio je to o Judi Iskariotskome, sinu Šimuna, jednome od dvanaestorice, jer Ga je on trebao izdati." Iv. 17, 12: "Dok sam bio s njima u svijetu, Ja sam ih čuvao u Tvome Imenu; njih koje si Mi dao štitio sam te nijedan nije propao; osim sina propasti: da se ispuni Pismo." Iv. 13, 10 - 11, 18: "Reče mu Isus: 'Tko je okupan, ne treba oprati drugo doli noge, i sav je čist. I vi ste čisti, ali ne svi.' Jer znao je tko će Ga izdati. Zbog toga je i rekao: 'Niste svi čisti.' 'Ne govorim o svima vama. Ja znam koje sam izabrao. Ali neka se ispuni redak Pisma: 'Koji jede kruh sa Mnom, petu na Me podiže.'" Dakle, ako jezik ima imalo smisla, moramo priznati da je Judu izabrao Isus (Iv. 13, 18), a ipak on nije bio čist. (Iv. 13, 10 - 11) *Otac je također dao Judu Isusu.* Iv. 17, 12. (Napomenimo da je "izabiranje" i davanje točna paralela kao u ilustraciji Mojsija i faraona, Jakova i Ezava, jer iako su Ezav i faraon obojica bili predviđeni, bili su predodređeni za gnjev, dok je Mojsijev i Jakovljev kraj bio proslavljanje. 1 Petrova 2, 8 - 9a pokazuje i pokvarene i izabrane: "Oni se, neposlušni, o Riječ spotiču - *za što su i određeni*. Vi pak ste rod izabrani.") Juda je bio ubrojen u dvanaestoricu i zapravo je s njima imao udio u službi prije Pedesetnice. Djela apostolska 1, 16 - 17: "Ljudi! Braćo! Trebalo je da se ispuni odjeljak Pisma što ga je prorekao Duh Sveti na usta Davidova o Judi, koji je bio vodič onima što su uhvatili Isusa, *a ubrajao se među nas i imao udio u ovoj službi*." Udio koji je Juda imao među dvanaestoricom i zatim ga izgubio nije bio ni manji od službi drugih jedanaest, niti je to bila strana đavolska služba umetnuta među službe drugih. Djela apostolska 1, 25: "Da primi udio u *ovoj službi* i apostolstvu od kojega je Juda sagriješivši otpao da ode na svoje mjesto." Juda, đavao, izgubio je od Boga danu službu Duha Svetoga i ubio se te OTIŠAO NA SVOJE MJESTO. *Ime mu je čak bilo u Knjizi života. Ali mu je ime bilo izbrisano.*

Sada, prije nego što nastavimo s ovom mišlju o Judi, vratimo se u Stari zavjet i vidimo gdje je Bog učinio istu stvar. U Post. 35, 23 - 26, Jakov je imao dvanaest sinova, a imena su im bila sljedeća: Ruben, Šimun, Levi, Juda, Jisakar i Zebulun, Josip i Benjamin, Dan i Naftali, Gad i Ašer. Potomci ovih dvanaest sinova postali su dvanaest plemena Izraelovih s izuzetkom da Josip nije imao pleme nazvano po sebi jer je u Božjoj providnosti imalo biti trinaest plemena, a Josipovoj je dvojici sinova bila dana čast da dvanaest povećaju na trinaest. Naravno, znate

da je ovo bilo neophodno budući da je Levi bio odvojen Bogu za svećenstvo. Stoga, kad je Izrael napustio Egipat i Bog im dao šator u pustinji nalazimo Levijevo pleme kako služi dvanaestorim plemenima zvanim Ruben, Šimun, Jisakar, Juda, Zebulun, Benjamin, Dan, Naftali, Gad, Ašer, Efrajim i Manaše. Tako ih poimence navodi poredak vojske u Br. 10, 11 - 28. Ne spominje se Josip ni Levi. Ali kad pogledamo u Otk. 7, 4 - 8 gdje kaže: "Sto četrdeset četiri tisuće zapečaćenih iz SVIH plemena sinova Izraelovih," navodi ih ovako: Juda, Ruben, Gad, Ašer, Naftali, Manaše, Šimun, Levi, Jisakar, Zebulun, Josip, Benjamin. Vratili smo se na dvanaest plemena među kojima su poimence navedeni Levi i Josip, ali nedostaju Dan i Efrajim.

Sada navire pitanje, zašto su ova dva plemena izbrisana? Odgovor se nalazi u Pnz. 29, 16 - 20: "Sami znate kako smo boravili u zemlji egipatskoj i kako smo prošli posred naroda kroz koje ste prošli. Vidjeli ste njihove rugobe, njihove idole, drvo i kamen, srebro i zlato, koji su bili među njima. Neka ne bude među vama čovjeka ni žene, roda ni plemena, kojemu bi se srce danas odvratilo od Jahve, Boga našega, pa da ide služiti bogovima onih naroda. Neka ne bude među vama korijena koji rađa otrovom i pelinom. Neka se nitko, čuvši riječi ovog prokletstva, ne nada blagoslovu kazujući u svom srcu: 'Bit će mi dobro iako hodim po prohtjevima srca svoga, povodanj utažam žeđ! Takvome neće Jahve nikad oprostiti, nego će se gnjev i ljubomornost Jahvina izliti na tog čovjeka, tako da će se sve prokletstvo zapisano u ovoj knjizi na nj oboriti, te će Jahve izbrisati ime njegovo pod nebom." U ovome je proglašeno prokletstvo protiv idolopoklonstva ili duhovnog bludništva. Plemenu koje se okrene idolopoklonstvu ime je imalo biti izbrisano. A povijest dvaju plemena čija su imena bila izbrisana zbog idolopoklonstva nalazi se u 1 Kr. 12, 25 - 30: "Jeroboam utvrdi Šekem u Efrajimovoj gori, i ondje se nastani. Poslije izađe odatle i utvrdi Penuel. Jeroboam reče u svom srcu: 'Sad će se kraljevstvo vratiti domu Davidovu. Ako ovaj narod bude uzlazio u dom Jahvin u Jeruzalemu da prinosi žrtve, srce će se ovog naroda vratiti svome gospodaru, Roboamu, kralju judejskome, i mene će ubiti i vratit će se Roboamu, kralju judejskome.' Pošto se kralj posavjetovao, načini dva zlatna teleta i reče im: 'Previše vam je uzlaziti u Jeruzalem! Evo, Izraele, tvojih bogova koji su te izveli iz zemlje egipatske.' Zatim postavi jedno u Betelu, a drugo smjesti u Dan. Bio je to grijeh: narod je odlazio

jednome, čak u Dan." Hošea 4, 17: "Efrajim se udružio sa svojim idolima; pusti ga!"

Naročito primijetite da je kazna za idolopoklonstvo bila da je ime tog plemena imalo biti izbrisano "pod nebom". Pnz. 29, 20. Ne kaže da će biti izbrisano "u nebu", već pod nebom. I to je upravo onako kako jest jer je Izrael sada natrag u Palestini i Gospod će uskoro zapečatiti njih 144 000. Ali u tom broju nedostaju Dan i Efrajim.

Otk. 7, 4 - 8: "I čuh broj zapečaćenih - sto četrdeset i četiri tisuće zapečaćenih iz SVIH plemena sinova Izraelovih: iz plemena *Judinog*, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena *Rubenovog*, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena *Gadovog*, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena *Ašerovog*, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena *Naftalijevog*, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena *Manašeovog*, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena *Šimunovog*, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena *Levijevog*, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena *Isakaravog*, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena *Zebulunovog*, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena *Josipovog*, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena *Benjaminovog*, dvanaest tisuća zapečaćenih." (Primijetite, nedostaju Dan i Efrajim.) Sada s ovim pogledajte Dn. 12, 1 koji se odnosi na ovih sto četrdeset četiri tisuće zapečaćenih tijekom šestog pečata i vremena velike nevolje ili Jakovljeve tjeskobe. "U ono će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji štiti sinove tvog naroda. Bit će to vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do tog vremena. *U ono vrijeme tvoj će se narod spasiti - svi KOJI SE NAĐU ZAPISANI U KNJIZI.*"

Međutim, nakon ovog razdoblja nevolje (tijekom milenija), kao što je Ezekiel vidio u 48, 1 - 8 i 22 - 29, vidimo plemena još jednom natrag u božanskom poretku. Ali od vremena kada su se Efrajim i Dan udružili s idolima, umrli su i ta plemena više nisu priznata. Dakle, shvaćam da su od uništenja Jeruzalema izgubljeni svi zapisi o svim plemenima tako da nitko ne može sa sigurnošću reći iz kojeg je plemena, ALI BOG ZNA. Taj veliki Bog koji vraća Izrael natrag u Palestinu zna točno iz kojeg je plemena svaki istinski Izraelac i od svih sto četrdeset i četiri tisuće sakupljenih nedostajat će Dan i Efrajim.

Evo plemena Izraelovih. Ez. 48, 1 - 8 i 22 - 29: "A ovo su imena plemena: od krajnjeg sjevera put Hetlona prema Ulazu u Hamat i Haser Enon, od damaščanskoga kraja na sjeveru duž Hamata, od istoka do zapada - dio *Danov*. Uz područje Danovo, od istoka do zapada - dio

Ašerov. Uz područje Ašerovo, od istoka do zapada - dio *Naftalijev*. Uz područje Naftalijevo, od istoka do zapada - dio *Manašeov*. Uz područje Manašeovo, od istoka do zapada - dio *Efrajimov*. Uz područje Efrajimovo, od istoka do zapada - dio *Rubenov*. Uz područje Rubenovo, od istoka do zapada - dio Judin. Uz područje *Judino*, od istoka do zapada, itd." "Od *levitskoga* posjeda i od posjeda gradskoga - koje je usred kneževa - i između Judina i *Benjaminova* područja: KNEŽEVO je. Ostala plemena: od istoka do zapada - dio Benjaminov. Uz područje Benjaminovo, od istoka do zapada - dio *Šimunov*. Uz područje Šimunovo, od istoka do zapada - dio *Jisakarov*. Uz područje Jisakarovo, od istoka do zapada - dio *Zebulunov*. Uz područje Zebulunovo, od istoka do zapada - dio *Gadov*. Uz područje Gadovo, na južnoj strani, prema jugu, itd."

Druga ilustracija koju bismo mogli uzeti je priča o Izraelu koji je otišao iz Egipta za kanaansku zemlju. *Božja svrha u ovom dobu bila je izvesti Izrael VAN i uvesti ih UNUTRA s ciljem da bi Mu mogli služiti.* Stoga, kad su napustili Egipat, SVI su izišli pod krvlju žrtvenog janjeta, SVI su prošli kroz vode krštenja u Crvenom moru, SVI su uživali u moćnim čudesima, SVI su jeli od mane, SVI su pili iz stijene i, što se tiče očitih vanjskih blagoslova i očitovanja, SVI su sudjelovali na isti i jednak način. Ali kad su došli do Moaba, oni koji su se pridružili gozbi Baala peorskog SVI su umrli. Njihova su mrtva tjelesa popadala u pustinji jer su upravo tamo odbili Riječ Božju i okrenuli se od Nje. Dakle, ovo je ono o čemu govori Heb. 6, 1 - 9 što je tako pažljivo izloženo u perganskom dobu. *Ne možete se slagati samo s dijelom Riječi, morate uzeti CIJELU Riječ*. Postoje ljudi koji se skoro sto posto čine uključenima u Božje stvari. Oni su poput Jude. Nitko osim Isusa nije točno znao kakva je osoba Juda bio. Tako je došao dan kad je Juda učinio točno ono što je Izrael učinio kod Baala peorskog. Odlučio je da se želi pridružiti snagama lažnog trsa - ući u financijsku, političku organizaciju religije anti-Riječi, anti-Krista i tako je učinio. Bio je nasamaren! Drugih jedanaest nisu bili. Nisu mogli biti jer su bili od samih izabranih. Stoga, kad je Juda otišao i izdao Gospoda, njegovo je ime bilo uklonjeno iz Knjige života. (Otk. 22, 19)

Dakle, siguran sam da ste primijetili da su oni čija su imena bila u Knjizi života bili dio religioznog poretka tog dana koji se usredotočio na istinskog Boga i proslavljanje Njega, iako nisu proslavljali po Istini (Riječi). Poput Jude nisu išli do kraja. Vidite kako je Juda bio izabran

od Boga. Bio je upućen u istinu. Imao je udjela u znanju tajni. Bila mu je dana služba sile i iscjeljivao je bolesne i izgonio đavole u Isusovo ime. Ali kad je došao konačni obračun, on se prodao za zlato i političku moć. Nije uzišao do Pedesetnice da primi Božjega Duha. Bio je bez Duha. Bez ikakve dvojbe, osoba koja je istinski krštena Duhom Svetim u tijelo Kristovo primajući puninu Duha bit će u RIJEČI DO KRAJA. To je dokaz krštenja Duhom Svetim. Juda je iznevjerio. Mnoštva iznevjere upravo tu. I kad iznevjere ići dalje u toj Riječi, njihova su imena maknuta iz Knjige života.

Da bismo dodatno razjasnili ovo uklanjanje imena iz Knjige života trebali bismo proširiti naše misli na Izrael u danima Mojsija. Izl. 32, 30 - 34: "Sutradan reče Mojsije narodu: 'Težak ste grijeh počinili. Ipak ću se Jahvi popeti. Možda za vaše grijehe oproštenje pribavim.' Mojsije se vrati Jahvi pa reče: 'Jao! Narod onaj težak je grijeh počinio napravivši sebi bogove od zlata. Ipak im te grijehe oprosti... Ako nećeš, onda i mene izbriši iz Svoje knjige koju si napisao.' Nato Jahve odgovori Mojsiju: 'Onoga koji je protiv Mene sagriješio, izbrisat ću iz Svoje knjige. Nego idi sad! Povedi narod kamo sam ti rekao. Anđeo će Moj pred tobom ići. Ali u dan kad ih pohodim, zbog njihova ću ih grijeha kazniti.'" Više je nego očito da su *imena bila i bit će uklonjena* iz Knjige života prije nego li vremena više ne bude. Na ovom je konkretnom mjestu to bilo zbog idolopoklonstva, kao i kada su Dan i Efrajim izgubili svoja prava kao plemena zbog proslavljanja zlatnih telaca. Svima koji su proslavljali idole imena su uklonjena iz Knjige života.

Kad je Izrael odbacio Božje vodstvo u ognjenom stupu i okrenuo se proslavljati zlatne telce, njihova su imena bila uklonjena iz Knjige života. Izl. 32, 33. (Onoga koji je protiv Mene sagriješio, izbrisat ću iz Svoje knjige.) Ako takvo okretanje idolima zahtjeva kaznu uklanjanja imena iz Knjige života, onda bi sasvim sigurno Izraelovo odbacivanje Isusa Krista kao Mesije zahtijevalo tako strogu kaznu. To je upravo tako. U Psalmima 69 koji izlaže Isusovo poniženje u stihovima 21 - 28 kaže: "U jelo Mi žuči umiješaše, u Mojoj Me žeđi octom napojiše. Nek im stol bude zamka, a žrtvene gozbe stupica! Nek im potamne oči da ne vide, nek im bokovi zasvagda oslabe! Izlij na njih ljutinu, žar Tvoga gnjeva nek ih zahvati! Njihova kuća nek opusti, u njihovu šatoru nek nitko ne stanuje! Jer su progonili koga Ti pokara, bol povećaše onomu koga Ti rani. Na njihovu krivnju krivnju još dodaj, ne opravdali se pred

Tobom! *Nek budu izbrisani iz Knjige živih i ne budu zapisani s pravednicima*!" Kad su Židovi odbacili Isusa dogodilo se doslovno okretanje Boga od njih k poganima. Djela apostolska 13, 46 - 48: "Ali im Pavao i Barnaba smjelo rekoše: 'Vama je najprije trebalo govoriti Riječ Božju. No budući da je odbacujete i ne smatrate se dostojnima vječnog života, evo, obraćamo se poganima; jer nam je ovako zapovjedio Gospod: 'Postavih te za svjetlost poganima, da budeš na spasenje do nakraj zemlje." Kad su pogani to čuli, radovali su se i proslavljali Riječ Gospodinovu te su povjerovali koji su god bili određeni za život vječni."

Ovo ne bi trebalo sugerirati da više neće biti imena iz Izraelovih plemena koja će ostati u Knjizi života jer će mnogi od ovih (ali ne mnoštva) kroz načelo izabranja biti u poganskom crkvenom dobu i ući u tijelo Isusa Krista pokazujući da su njihova imena uistinu ostala u Knjizi života. Također, kao što ćemo pokazati, prema petom pečatu Gospod će mnoštvima mučenički ubijenih Židova dati bijele halje i vječni život. Također, sto četrdeset i četiri tisuće bit će zapečaćene za Njegovog dolaska dokazujući da ni njihova imena nisu bila izbrisana. Ali čak je u Psalmima 69 kao vrlo precizno izloženo da su zli ili nepravedni odbacitelji Krista i uništavatelji Njegovog naroda ti kojima su uklonjena imena.

Kao što je većina Izraela (Božjeg izabranog naroda) izgubila svoja prava u Knjizi života odbacivanjem Isusa, tako će većina poganske crkve također doći u osudu s rezultatom uklanjanja njihovih imena iz Knjige života odbacivanjem Riječi i uslijed toga ulaženjem u svjetski ekumenski pokret koji je lik podignut zvijeri.

Ovdje postoji još jedna poanta za vidjeti. Na sudu velikog bijelog prijestolja bit će odvajanje ljudi. Bit će otvorena Knjiga života i bit će otvorena druga knjiga. Mt. 25, 31 - 46: "A kad Sin čovječji dođe u Svojoj slavi, i svi sveti anđeli s Njime, sjest će na prijestolje slave Svoje. I sabrat će se pred Njim svi narodi, a On će ih odvojiti jedne od drugih kao što pastir odvaja svoje ovce od jaraca; i postavit će ovce Sebi zdesna, a jarce Sebi slijeva. Tada će Kralj reći onima Sebi zdesna: 'Dođite, blagoslovljeni Oca Mojega, primite u baštinu kraljevstvo pripravljeno za vas od utemeljenja svijeta. Jer sam gladovao, i dali ste Mi jesti; žeđao, i dali ste Mi piti; stranac sam bio, i primili ste Me; gol, i odjenuli Me; bolovao sam, i pohodili ste Me; u tamnici sam bio, i došli ste k Meni.' Tada će Mu odgovoriti pravednici, govoreći: 'Gospode,

kada smo Te to vidjeli gladovati i nahranili Te; ili žeđati i dali Ti piti? Kada smo Te vidjeli kao stranca i primili; ili golog i odjenuli? Ili kada smo Te vidjeli bolesnoga ili u tamnici i došli k Tebi?' Odgovarajući im, Kralj će reći: 'Zaista, kažem vam, *što ste god učinili jednomu od ove Moje najmanje braće, Meni ste učinili*.' Zatim će reći i onima slijeva: 'Odlazite od Mene, prokleti, u oganj vječit, pripravljen za đavla i njegove anđele! Jer sam gladovao, i niste Mi dali jesti; žeđao, i niste Mi dali piti; stranac sam bio, i niste Me primili; gol, i niste Me odjenuli; bolestan i u tamnici, i niste Me pohodili!' Tada će Mu i oni odgovoriti, govoreći: 'Gospode, a kada smo Te to vidjeli gladovati ili žeđati, ili stranca, ili golog, ili bolesnog, ili u tamnici i nismo Te poslužili?' Tada će im On odgovoriti, govoreći: 'Zaista, kažem vam, što god niste učinili jednomu od ovih najmanjih, ni Meni niste učinili.' *I otići će ovi u kaznu vječitu, a pravednici u život vječni.*"

Otk. 20, 11 - 15: "I vidjeh veliko bijelo prijestolje i Onoga što sjedi na njemu, pred čijim licem pobježe zemlja i nebo, i mjesta im se više ne nađe. I vidjeh mrtvace, male i velike, stajali su pred Bogom; i knjige se otvoriše. I duga knjiga bi otvorena, Knjiga života. I mrtvima bi suđeno po onome što je napisano u knjigama, po djelima njihovim. I more dade mrtvace koji su bili u njemu, i smrt i pakao dadoše mrtvace koji su bili u njima; i svaki bi suđen po djelima svojim. I smrt i pakao bijahu bačeni u jezero ognjeno. To je druga smrt. I tko god nije nađen zapisan u Knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno." Na ovom će sudu biti i pravedni i nepravedni. Tako kaže. OVI PRAVEDNI NEĆE BITI NEVJESTA JER NEVJESTA SJEDI S NJIM NA SUDU. 1 Kor. 6, 2 - 3: "Ne znate li da će sveti suditi svijetu? Pa ako ćete vi suditi svijetu, zar ste nesposobni suditi sitnice? Ne znate li da ćemo suditi anđelima, kamo li ne ovo što je od ovoga života?" Otk. 3, 21: "Onome tko pobijedi dat ću da sjedi sa Mnom na Mojem prijestolju, kao što sam i Ja pobijedio i sjeo sa Svojim Ocem na prijestolje Njegovo." Vidite, Nevjesta je s Njim na prijestolju. Budući da ona ima suditi svijetu, mora sjediti na sudu s Njim. To je točno ono što je Daniel vidio. Dn. 7, 9 - 10: "Gledao sam: prijestolja bjehu postavljena i Pradavni sjede. Odijelo Mu bijelo poput snijega; vlasi na glavi kao čista vuna. Njegovo prijestolje kao plamenovi ognjeni i točkovi kao žarki oganj. Rijeka ognjena tekla, izvirala ispred Njega. *Tisuću tisuća služahu Njemu*, deset tisuća puta deset tisuća stajahu pred Njim. Sud sjede, knjige se

otvoriše." Vidite, to je ista scena jer su tisuću tisuća koje služe Njemu Nevjesta, jer tko služi mužu nego žena?

Sada navire pitanje, zašto su ovi pravedni na sudu? Nema drugog mjesta na koje mogu ustati jer ne postoje nego dva uskrsnuća i budući da se nisu mogli kvalificirati za prvo uskrsnuće, moraju ustati u drugom koje je uskrsnuće za sud. Oni koji su se kvalificirali za prvo uskrsnuće (nevjesta) nisu na sudu. Ivan 5, 24: "Zaista, zaista, kažem vam: Onaj tko sluša Moju Riječ i vjeruje Onomu koji Me poslao, *ima život vječni* (to jest, vjernik je već primatelj vječnog života kojeg on sada posjeduje) i ne dolazi u osudu (ne dolazi na *sud*, ono je što stvarno kaže), nego je prešao (trajno) iz smrti u život." Ali primijetite pažljivo, Isus mora imati još jednu skupinu u umu koja će u određenom uskrsnuću primiti vječni život. Oni će ga primiti o uskrsnuću BUDUĆI DA GA PRETHODNO NISU PRIMILI KAO ČLAN NEVJESTE. Iv. 5, 28 - 29: "Ne čudite se tome, jer dolazi čas u koji će SVI *što su u grobovima* čuti Njegov glas: i izići će *koji su činili dobro* - na *uskrsnuće života*; a koji su *činili zlo - na uskrsnuće osude*." Dakle, svi znamo da Iv. 5, 28 - 29 NIJE UZNESENJE jer će u to vrijeme iz grobova ustati samo mrtvi u Kristu zajedno sa živućom Nevjestom koja je još uvijek na zemlji. 1 Sol. 4, 16 - 17: "Jer će sam Gospodin - sa zapovjedničkim zovom, s glasom arkanđela i s trubljom Božjom - sići s neba i najprije će uskrsnuti mrtvi u Kristu, a potom ćemo mi živi, mi preostali, zajedno s njima biti uzneseni u oblacima u susret Gospodinu, u zrak; i tako ćemo uvijek biti s Gospodinom." Ali u Iv. 5, 28 - 29 kaže da će SVI izići *iz groba*. Ovo je isto istijano uskrsnuće o kojem se govori u Otk. 20, 11 - 15 u kojem su MRTVI dovedeni pred Gospoda i suđeni *po njihovim djelima*, i onda su svi kojima imena nisu bila u Knjizi života bili bačeni u ognjeno jezero.

Sada se suočavamo s pitanjem vezanim uz to zašto im na sudu treba biti dan vječni život budući da se čini da poslanice uvjerljivo ukazuju da čovjek mora posjedovati Kristovog Duha ili propasti. Iako se tako čini, ne smijemo baciti sumnju na riječi Isusa koji vrlo naglašeno izlaže da postoje neki nađeni u Knjizi života koji će primiti vječni život ili *prije* općeg uskrsnuća ili *nakon* njega. Pavao ne izbjegava ovu istinu jer vrlo jasno kaže u Fil. 3, 11: "Ne bih li kako prispio k uskrsnuću mrtvih." Dakle, ova je izjava vrlo neobična. Svi mi znamo da ćemo SVI biti u uskrsnuću, željeli mi biti ili ne. Svi će biti uskrsnuti. Tako, teško da je Pavao govorio: "Ne bih li KAKO prispio k

uskrsnuću mrtvih." Prava je istina da on ne govori to. Doslovno čitamo: "Ne bih li kako prispio k "nad-uskrsnuću" od mrtvih." Ovo nije prispijevanje općem ili drugom uskrsnuću, već prispijevanje prvom uskrsnuću o kojem je rečeno: "Blagoslovljen je i svet onaj tko ima udjela u prvom uskrsnuću; nad takvim druga smrt nema vlasti: oni će biti svećenici Božji i Kristovi te kraljevati s Njim tisuću godina." Prvo uskrsnuće nema nikakve veze s drugom smrću. To je na kraju tisuću godina kada SVI OSTALI mrtvi ponovno ožive. I u taj će dan biti onih koji će izići za vječni život i onih drugih koji su uhvaćeni u drugoj smrti. Dakle, ne trebamo nagađati o onima kojima je u drugom uskrsnuću dan život. Rečeno nam je da im je dan na temelju toga što su bili dobrostivi i dobri prema "Braći". Prema onima koji su uskrsnuti i bačeni u ognjeno jezero bit će tako postupljeno zbog njihovog lošeg postupanja prema "Braći". Budući da je ovo Riječ Božja, mi to jednostavno prihvaćamo. Ovdje nema prepiranja, samo jednostavna činjenična izjava.

Da bismo dodatno razjasnili, primijetite posebno riječi Mt. 25, 31 - 46. Ne kaže da pastir doslovce odvaja ovce od jaraca, već je to KAO pastir što odvaja ovce od jaraca. Ovi nisu ovce u ovom određenom vremenskom razdoblju (sudu bijelog prijestolja). Ovce su u Njegovom stadu, čule su Njegov glas (Riječ) i išle su za Njim. ONE VEĆ IMAJU VJEČNI ŽIVOT I NE MOGU DOĆI NA SUD. Ali ovi NEMAJU vječni život i na sudu su. *Dopušteno* im je UĆI U vječni život. Ali na kojim osnovama ulaze u život vječni? Zasigurno ne na činjenici da već imaju Njegov život kao što ga ima nevjesta, već ga primaju jer su bili dobrostivi prema Njegovoj braći. *Oni nisu Njegova braća*: to bi ih učinilo Isusovim subaštinicima. Oni NISU baštinici ničega osim života. Oni s Njim ne dijele prijestolje itd. NJIHOVA IMENA MORA DA SU BILA U KNJIZI ŽIVOTA I DA NISU BILA UKLONJENA. Dakle, zbog njihove ljubavi prema Božjim ljudima oni su priznati i spašeni. Oni su, bez sumnje, služili i pomagali djeci Božjoj. Možda su se kao Nikodem i Gamaliel zauzeli za djecu u vrijeme tjeskobe.

Ako se čini da ovo podsjeća na "obnovu", promatrajte sada pažljivo jer zli NISU obnovljeni, nego odvedeni u ognjeno jezero. Imena mnogih od onih koji su uništeni također su bila u Knjizi života, ali su bila izbrisana jer nisu uspjeli poštivali Božje ljude koji su bili živa očitovana Riječ (žive poslanice) za svoj dan.

Budimo sada ovdje vrlo jasni. Ovi nisu nacije kojima je suđeno i koje idu u milenij jer su Židovima pružili sklonište i pomogli im. To je vrlo jasno zbog zaključka ovih stihova. "I otići će ovi (zli) u kaznu vječitu (ognjeno jezero), a pravednici u život vječiti." Nema zapisa o DVA postavljena suda na kojima su zli bačeni u ognjeno jezero. Samo se zvijeri i lažnome proroku sudi na kraju velike nevolje. Ne, ovo je sud bijelog prijestolja i njima se sudi prema onome što je zapisano u knjigama.

Upravo su u drugom uskrsnuću "dušama pod žrtvenikom", kao što je izloženo u petom pečatu (Otk. 6, 9 - 11), dane bijele halje, i naravno vječni život, ili bijelim haljama ne bi bilo svrhe. "A kad je otvorio peti pečat, ugledah pod žrtvenikom duše zaklanih zbog Riječi Božje i zbog svjedočanstva koje su imali. I vikali su jakim glasom, govoreći: 'Ta dokle, Gospodaru sveti i istiniti? Zar nećeš suditi i osvetiti krv našu na onima što prebivaju na zemlji?' I dane su svakome bijele halje; i rečeno im je neka počinu još malo vremena dok se ne ispuni broj njihovih sudrugova u službi i braće njihove koja će biti pobijena kao i oni." Dakle, naročito primijetite da nijedan od ovih pod žrtvenikom nije bio ubijen zbog svjedočanstva Isusu. Oni nisu bili poput Antipe koji je bio ubijen jer je čvrsto držao Njegovo Ime. Ovi nisu nanovo rođeni s vječnim životom kao svojim posjedom. Oni ustaju u uskrsnuću i primaju život jer su stajali na Riječi. I primijetite kako ovi viču za osvetom. Oni ne mogu biti nevjestinog kalibra. Nevjesta okrene obraz i povikne: "Oprosti im, Oče, ne znaju što čine." Ovi su Židovi. Moraju biti jer su u petom pečatu, a u četvrtom je pečatu poganska nevjesta otišla u uznesenje. Tako ovi Židovi nisu rođeni od Njegovog Duha. Čak ni ne vjeruju da je Isus Mesija. *Ali budući da ih je Bog zaslijepio radi pogana,* Bog im je dao vječni život na temelju toga što iako nisu mogli doći k Njemu, ipak su bili istinski vjerni svoj Riječi koju su znali i umrli su za nju kao što su mnoštva umrla pod Hitlerom, Staljinom itd. i još će umrijeti.

Upravo u drugom uskrsnuću ustaje pet ludih djevica. Primijetite da su one bile djevice. Nisu imale Duha Svetoga, tako da su propustile biti u nevjesti, dok su pet mudrih koje su imale ulje postale dijelom te nevjeste. Ali ovi ljudi, budući da su bili odvojeni ljudi koji su voljeli Boga i pokušavali ostati u Riječi prema onome što su znali o njoj i budući da su bili pomoć u djelu Gospodnjem, ustat će na kraju vremena. Propustit će milenij koji je, što po ovim istinama možete

početi uviđati, mnogo važniji i divniji nego što smo ikada mislili ili vjerovali.

Svi su ovi ljudi imali svoja imena u Knjizi života i njihova su imena ostala. Ali čija imena nisu ostala? Oni iz svjetskog sustava crkava koji su se borili protiv nevjeste bit će oni čija su imena uklonjena. Oni su ti koji će pretrpjeti neuspjeh. Bit će bačeni u ognjeno jezero.

Hajmo sada korak dalje, ali prije toga, ponovno pregledajmo dosadašnju argumentaciju. Prije svega, sasvim sigurno znamo da Božji naum ostaje u izabranju. Bio je naumljen u Njemu. Božji je naum bio predstaviti ljude Sebi slične koji će biti Nevjesta Riječi. Ona je bila izabrana U NJEMU prije utemeljenja svijeta. Bila je predviđena i ljubljena prije nego što je uopće bila predstavljena tijekom doba na zemlji. Bila je otkupljena Njegovom krvlju i NIKADA ne može doći na sud. Nikada ne može biti na sudu jer joj grijeh ne može biti uračunat. Rim. 4, 8: "Blagoslovljen je čovjek kojemu Gospod zaista neće uračunati grijeh." Ali, ona će uistinu biti s Njim na Njegovom prijestolju suda sudeći svijetu i čak anđelima. Njezino je ime (svakog od njezinih članova) bilo zapisano u odjeljku Jaganjčeve Knjige života prije utemeljenja svijeta. Drugo, postoji još jedna klasa. Njihova su imena također u Knjizi života i oni će ustati u drugom uskrsnuću. Takve su lude djevice i pravednici kao što je o njima rečeno u Mt. 25. U ovoj su klasi također oni koji se ne poklone zvijeri i koji se ne uključe u antikristov sustav, već umru za svoju vjeru iako nisu u nevjesti budući da nisu bili novo rođeni. Ali oni će ustati u drugom uskrsnuću i ući u vječni život. Treće, postoje granični kršćani, takvi kakve smo vidjeli u Izraelu kad je izlazio iz Egipta. Ovi su imali svoja imena u Knjizi života i svoja djela zapisana u knjigama. Ovima će, pošto se nisu uspjeli pokoriti Bogu i budući da su bili bez Duha, iako su među njima bila čak i znamenja i čudesa, imena biti uklonjena iz Knjige života. Među ovom će skupinom biti oni poput Jude koji će, iako su potpuno bez Duha, ali su religiozni, u svojim životima imati očitovanje i iako su na knjigama, nisu bili izabrani U NJEMU. U toj će skupini biti također takvi poput Bileama. Četvrti i posljednji su oni čija imena nikada nisu bila niti će ikada biti zapisana na knjigama. Takvi se nalaze u Otk. 13, 8 i Otk. 17, 8: "I poklonit će mu se svi koji stanuju na zemlji, čija imena nisu zapisana u Knjizi života Jaganjca zaklanog od utemeljenja svijeta." "Zvijer koju si vidio bijaše i nije; izići će iz

bezdana i u propast otići. I zapanjit će se stanovnici zemlje, oni kojima imena nisu zapisana u Knjizi života od utemeljenja svijeta, kad vide zvijer koja bijaše i nije, a ipak jest." Isus je rekao da će određena skupina prihvatiti *onoga koji je došao u svoje ime. Taj* je antikrist. I to je točno ono što o njima kaže u Otk. 13, 8 i 17, 8. Ovi su bili određeni od Boga, ali ne za izabranje. I s ovom su skupinom takvi koji su poput faraona. O njemu kaže: "Upravo te za *to* podigoh." "Posude gnjeva prikladne za propast." Rim. 9, 17 i 22. Nijedan od ovih nije imao biti stavljen u zapise života. Ne kažem da o njima nema zapisa. Bez sumnje, postoji neka vrsta zapisa o njima, ali NE U ZAPISIMA ŽIVOTA. Njihovom se svrhom postojanja ostatak ove knjige malo bavi, ali možemo dodati još dva citata Pisma. Izr. 16, 4: "Jahve je stvorio opakoga za dan zli." Job 21, 30: "Opaki je ostavljen za dan nesreće, oni će biti izvedeni za dan gnjeva."

Budući da je ovaj dio Riječi ljudskom umu težak za dokučiti, mora ga se vjerom prihvatiti i vjerovati. Neki će se sablazniti onim što sam izložio jer ne uspijevaju razumjeti Božju suverenost koja izlaže da JE BOG BOG *i budući da je On Bog, nitko ne može potući Njegove savjete ili spriječiti Njegovu volju i naum, već On, budući da je svemoguć, vlada u SVIM stvarima i sa svim Svojim stvorenjem čini što god hoće jer su svi bili stvoreni za Njegovu dobrohotnost.* Stoga, kao što Pavao kaže: "Ako Bog uzme jedno tijesto gline, i od tog istog tijesta načini jednu posudu za časnu, a drugu posudu za nečasnu uporabu, tko se može sablazniti i povikati protiv Njega? To da On ima pravo učiniti ovo samo na temelju stvaranja ne možemo poreći. Ipak, On je otišao čak i dalje jer prema Rim. 14, 7 - 9 imamo neosporan dokaz da je Isus platio kupovnu cijenu cijelog svijeta i stoga sa Svojim vlastitima može činiti kako hoće. "Jer nitko od nas ne živi sebi i nitko sebi ne umire. Ako dakle živimo, Gospodu živimo; i ako umiremo, Gospodu umiremo. Živimo li, dakle, ili umiremo - Gospodinovi smo. *Ta zato je Krist umro i uskrsnuo: oživio je da bude Gospodar nad MRTVIMA I ŽIVIMA.*" (Ovdje se misli na vlasništvo, a NE na odnos.) Ovo je također izloženo u Iv. 17, 2: "Kao što si Mu dao vlast NAD SVAKIM TIJELOM*, da svima koje si Mu dao dade život vječni.*"

Dakle, ako Bogu pripišemo sveznanje, također moramo prihvatiti da je On savršen u mudrosti i pravednosti. Ovaj je plan izabranja i odbacivanja mudrost Božja otkrivena u svim dobima, kao što i kaže u Ef. 1, 3 - 11: "Blagoslovljen Bog i Otac Gospoda našega, Isusa Krista,

koji nas je blagoslovio svakim duhovnim blagoslovom u nebesima, u Kristu. U Njemu nas je i izabrao prije utemeljenja svijeta da budemo sveti i bez mane pred Njim, u ljubavi; predodredio nas za posinjenje po Isusu Kristu, za Sebe, u skladu s dobrohotnošću volje Svoje, na hvalu slave Svoje milosti u kojoj nas je prihvatio u Ljubljenome, u kome imamo otkupljenje krvlju Njegovom, oproštenje grijeha, prema bogatstvu Njegove milosti, koju nam je obilno udijelio zajedno sa svom MUDROŠĆU i razumijevanjem obznanivši nam po Svojoj dobrohotnosti tajnu Svoje volje, prema onome što je već prije u Sebi naumio da bi u razdoblju punine vremena okupio u jedno sve u Kristu - i ono na nebesima i ono na zemlji. U Njemu smo i stekli baštinu *mi koji smo predodređeni po naumu Onoga koji sve izvodi prema odluci Svoje volje*." Stoga, ako je tako Bog naumio da će biti onih čija su imena stavljena u odjeljak Jaganjčeve Knjige života i ne mogu biti izbrisana jer su ona imena Njegove nevjeste, onda mi to moramo prihvatiti. Ako također kaže da postoje oni čija su imena stavljena u zapis Knjige života, ali su u Božjem predznanju oni imali pasti i imena im biti uklonjena, mi to moramo prihvatiti. I ako postoje oni čija imena NIKAD nisu bila stavljena na zapis života, moramo to također prihvatiti. I ako postoje oni koji će ući u vječni život poslije suda bijelog prijestolja samo na temelju toga što su bili dobri i dobrostivi i pravedni prema Božjim izabranima koji su Njegova braća, onda ne možemo a da to ne prihvatimo. JER TKO POZNA UM GOSPODINOV DA GA POUČI? Budimo radije podložni u vjeri Njemu koji je naš Otac i živimo.

Da bismo ovu temu još i jasnije razumjeli, bilo bi mudro pristupiti joj sada sa stajališta crkve kroz doba. Sve do sada smo razmišljali u smislu uklanjanja imena pojedinaca. Sada želimo razmotriti ne pojedince, već skupine predstavljene u crkvi. Da bismo to učinili, usporedit ćemo crkvu kroz doba s pšeničnom biljkom. Zrno pšenice je posađeno s ciljem da se jedno zrno pšenice reproducira i umnoži kroz određeni proces tijekom određenog vremenskog razdoblja. To će jedno sjeme umrijeti, ali će se u umiranju život koji je bio u njemu podići u biljku koja će sa svoje strane biti donositelj ili nositelj tog života koji se ima vratiti k izvornosti u umnoženom obliku. Isus, veliko Kraljevsko Sjeme, je umro. On bez premca, koji je život crkve, stoji posred crkve tijekom svih sedam crkvenih doba dajući Svoj život crkvi (nositelju ili donositelju) s ciljem da sam Njegov život bude

reproduciran u tijelima kao Njegovom u uskrsnuću. Upravo će za uskrsnuća Kraljevsko Sjeme vidjeti mnogo *kraljevskog sjemenja* poput Sebe i oni će biti kao što je On jer, kaže Ivan, "bit ćemo poput Njega". To je ono na što je Ivan Krstitelj upućivao kad je rekao da će Isus skupiti žito u žitnicu. To je bilo uskrsnuće u koje su ušli otkupljeni koji su bili izabrani za život vječni.

Dakle, zapis o ovoj pšeničnoj biljci čiji je cilj reproducirati originalno sjeme u umnoženom obliku je KNJIGA ŽIVOTA. Ponavljam, povijest ili zapis o ovoj pšeničnoj biljci je Knjiga života, od čega je dio te Knjige života ZAPIS VJEČNOG ŽIVOTA. (Odjeljak Knjige života.) To se uvjerljivo vidi razmatrajući pšeničnu biljku. Posijano je golo sjeme. Uskoro se vidi list. Ali to još nije pšenica. Zatim izraste u stabljiku. To još nije pšenica. Tamo je život, ali ne pšenica. Zatim je na kraju stabljike mali cvjetni klas koji tjera metlicu. Još uvijek je pšenična biljka, ali još nema pšenice. Zatim se biljka opraši i vidimo rast pljeve. Ovo jako nalikuje pšenici, ali to još nije sjeme. Zatim se u komušini oblikuje pšenica. Sada se vratila na ono što je izvorno bila. Sada se žanje dozrjela pšenica.

Isus Krist je umro. Dao je Svoj život. Taj se život imao vratiti na crkvu i donijeti mnogo sinova kao što je On za slavu u uskrsnuću. Ali kao što je pšenično sjeme moralo imati nositelja da donese umnoženo pšenično sjeme, tako je i morala postojati crkva koja je imala biti nositelj Kristovog života. Kao što su list, stabljika, metlica i komušine bili nositelji za sjeme ali NE samo sjeme, tako je crkveni kolektiv kroz doba bio nositelj istinskog SJEMENA, iako ne samo Sjeme. Zato možemo reći da je Knjiga života CIJELA PŠENIČNA biljka.

Prođimo to još jednom. Ovdje je to originalno sjeme koje je bilo posađeno. Donijelo je list. To nije bilo to. Donijelo je stabljiku. Ni to također. Ovdje dolaze komušine u kojima se treba oblikovati pšenica. To nije to. Pojavljuje se metlica. ZATIM NA TE TUČKE PADA PELUD. DIO TE BILJKE JE OŽIVLJEN. NEŠTO SE OD TOG ORIGINALNOG SJEMENA KOJE SE POPELO KROZ OSTATAK BILJKE PRETVARA U SJEME. Zašto cijela biljka nije otišla u sjeme? Zato što je bila stvorena s tim ciljem. Samo se dio te biljke može vratiti da bude sjeme jer je samo dio te PŠENIČNE BILJKE PŠENICA VJEČNOG ŽIVOTA.

Imate savršen tip toga u Izraelu kad je napuštao Egipat. Izišli su s nekih dva milijuna ljudi. SVI su umaknuli kroz žrtvenu krv. SVI su bili

kršteni u Crvenom moru, SVI su ustali iz vode uživajući očitovanje Duha Svetoga i blagoslove, SVI su jeli hranu anđela, SVI su pili iz stijene koja ih je pratila. Ipak, osim male nekolicine, nisu bili ništa nego nositelji za djecu koja su trebala slijediti nakon njih i ući u kanaansku zemlju. Sav Izrael NIJE Izrael. I svima su, osim sićušne manjine, imena izbrisana iz Knjige života.

Isto imamo upravo danas u crkvi. Imena će biti izbrisana iz Knjige života. Nijedno ime neće biti izbrisano iz Knjige vječnoga života jer je to drugi zapis iako sadržan u Knjizi života. OVO JE TO SVJEDOČANSTVO: BOG NAM JE DAO ŽIVOT VJEČNI I TAJ JE ŽIVOT U NJEGOVU SINU. TKO IMA SINA - IMA (VJEČNI) ŽIVOT; TKO NEMA SINA - NEMA (VJEČNOGA) ŽIVOTA. *A oni koji imaju taj život bili su u NJEMU prije utemeljenja svijeta.* BILI SU IZABRANI U NJEMU PRIJE UTEMELJENJA SVIJETA. To VELIKO KRALJEVSKO SJEME, Isus Krist, bio je posađen (umro je) i taj se život koji je bio u Njemu popeo kroz pšeničnu biljku i reproducira se u mnoštvima pšeničnog sjemenja, u njima ima isti život i poput Originala je jer su oni po Duhu originalni.

Sada možemo vidjeti zašto otkupljenoj (koju je izvorni vlasnik kupio natrag) nevjesti (ona je bila u Njemu kao što je Eva bila u Adamu) njena "imena članova" nikada ne mogu biti maknuta iz zapisa. Ona je dio Njega. Ona je na prijestolju. Nikada ne može biti suđena. Svatko u nevjesti je član Njega, a On ne gubi ni jednoga. Ali to nije tako što se tiče "svih" u Knjizi života. Jer su među njima čak i oni poput Jude itd. koji imaju DIO u zapisu, ali su im imena uklonjena. Možemo vidjeti one koji dođu u posljednjim danima i nakon što su učinili divna djela, Isus će reći da ih On nikad nije poznavao. To nije da On nije znao za njih. Njegovo sveznanje to isključuje. Već oni nisu bili predviđeni kao u nevjesti, a niti su bili predviđeni kao među pravednicima drugog uskrsnuća. Nisu donijeli plod (jer su bili izvan Riječi - nisu ostali u njoj) i stogu su bili osuđeni na smrt. Zatim, kao što smo prethodno pokazali, ima onih koji su se zauzeli za nevjestu i bili joj pomoć i utjeha. Njima su imena ostala u Knjizi života i idu u vječiti život. Naposljetku, ima onih kao što je faraon, čija imena nikada nisu bila u Knjizi života i ti su također bačeni u ognjeno jezero.

Stoga, zrno pšenice koje je postalo biljkom za žetvu zapis je crkve. I baš kao što cijela pšenična biljka nije pšenično sjeme i kao što se u žetvi ne koristi cijela biljka, tako je s crkvom - cijela crkva nije

nevjesta, niti je cijeloj dan vječni život, već je DIO nje skupljen u žitnicu, a DIO je nje sačuvan da bi mogao ući u vječni život u drugom uskrsnuću, a DIO nje koji je ubrojen u pljevu je spaljen u ognjenom jezeru. A ovo je točno ono što su rekli Ivan Krstitelj i Isus, jer je Ivan rekao da će pšenica biti skupljena u žitnicu, a pljeva spaljena. Isus je rekao: "Svežite ljulj i zatim skupite pšenicu." Ekumenski će pokret svezati zajedno crkve ljulja jer PRVO mora biti svezan ljulj, a iako je njihov kraj spaljivanje, nisu spaljeni za svog svezivanja već su sačuvani za kasnije, što je na kraju tisuću godina ili drugo uskrsnuće. Ali jednom kad je ljulj svezan, može se dogoditi uznesenje i tako biva u neko vrijeme između svezivanja i otkrivenja antikrista. Zatim će doći dan kad će SVI stati zajedno kao što se vidi u Danielu. Tamo će biti Kralj sa Svojom nevjestom, a pred njima će biti mnoštva kojima ima biti suđeno. Da. SVI su tamo. Sve su knjige otvorene. Napravljen je konačan raspored SVIJU. Žetva je uistinu završena. Jednom otvorene knjige su zatvorene.

U zaključku ove teme za ovaj put, dopustite mi ukazati na izjavu danu na njenom početku u kojoj sam rekao da ni jedan citat Pisma ne govori da Gospod SADA sastavlja zapis imena. To je uistinu tako. Međutim, postoji citat Pisma koji ukazuje na buduće sastavljanje. Nalazi se u osamdeset i sedmom psalmu. Ovaj psalam govori o Gospodu koji zapisuje imena svih onih rođenih na Sionu. Ni u kojem se slučaju ne može pretpostaviti da Bog mora čekati do kraja doba ili tog vremenskog razdoblja u kojem se bavi Sionom da bi znao tko se sve može roditi na Sionu. Opet, to bi isključivalo sveznanje. On zasigurno zna tko sve sačinjava taj broj. Nego, što je to? Nije li to jednostavno revidiran popis gdje Bog jednostavno postavlja u novi zapis ona imena koja su ostala nakon drugog uskrsnuća, a odnosila su se na Sion? Zasigurno, to je to.

"I priznat ću ime njegovo pred Ocem Svojim i Njegovim anđelima." Prozivka u nebu! "Umre li čovjek, hoće li ponovno oživjeti? Čekat ću sve dane dodijeljenog mi vremena, dok ne dođe moja promjena. Zvat ćeš me, a ja ću Ti se odazvati: zaželjet ćeš se djela Svojih ruku." Veliki Pastir zove Svoje ovce po imenu. Božji stvaralački glas ih poziva iz praha ili mijenja njihove atome iako nisu usnuli. To je uznesenje. To je velika svadbena večera Jaganjca i Njegove nevjeste.

Ali uznesenje nije jedina prozivka. Tamo, za drugog uskrsnuća, na velikom sudu bijelog prijestolja, imena će biti priznata pred Ocem i

anđelima Njegovim. Dakle, rekli su mi oni koji znaju da je najmilozvučniji zvuk ljudskom uhu zvuk imena te osobe. Kako ljudi vole da im se imena javno spominju. Kako vole pohvalu. Ali nijedan zemaljski glas neće nikada izgovoriti vaše ime tako milozvučno kao što će Božji glas ako je vaše ime u Knjizi života i ostane tamo da bude otkriveno pred svetim anđelima. Kakav će to biti dan kad čujemo Isusa da kaže: "Oče, oni su priznali Moje Ime pred ljudima u danima svog zemaljskog hodočašća. Sada ću Ja priznati njihova imena pred Tobom i svim nebeskim anđelima."

"Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!" Još je jednom Duh govorio. Još smo jednom pregledali zapis onoga što je Duh rekao još jednom dobu. I uvidjeli smo da je zapis ispravan. Još je jedno doba prošlo i ispunilo se točno onako kako je On rekao da će biti. Kakva je to utjeha nama koji se nadamo biti u nevjesti posljednjeg dana jer to potiče naša srca da skaču od veselja što je On vjeran i izvršit će svako Svoje obećanje. Ako je On bio vjeran i istinit onima iz sardskog doba, onda je jednako vjeran ovom našem dobu. Ako će ih On Svojom milošću i silom primiti i odati priznanje, onda će tako i nas. Pođimo, dakle, k savršenstvu, i susretnimo Gospodina u zraku i budimo zauvijek s Njim.

8. POGLAVLJE

FILADELFIJSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 3, 7 - 13

"I anđelu crkve u Filadelfiji napiši: Ovo govori Sveti, Istiniti, Onaj koji ima ključ Davidov. Onaj koji otvara, a nitko ne zatvara; koji zatvara, a nitko ne otvara.

Znam tvoja djela. Evo, postavio sam pred tobom vrata otvorena i nitko ih ne može zatvoriti: jer malena je tvoja snaga, a očuvao si Moju Riječ i nisi zatajio Moje Ime.

Evo, dat ću da oni iz sinagoge Sotonine, koji sebe proglašavaju Židovima, a nisu nego lažu, evo, učinit ću da dođu i poklone se pred tvojim nogama te spoznaju da te Ja ljubim.

Budući da si očuvao Riječ o Mojoj postojanosti, i Ja ću očuvati tebe od trenutka kušnje koji ima doći na sav naseljeni svijet da se iskušaju oni što prebivaju na zemlji.

Gle, dolazim uskoro! Čvrsto drži što imaš da ti nitko ne uzme vijenac.

Onoga tko pobijedi učinit ću stupom u hramu Boga Svojega i odande neće više nipošto izići. I napisat ću na njemu Ime Svoga Boga i ime grada Svoga Boga, novog Jeruzalema koji silazi s neba od Boga Mojega, i Ime Moje novo.

Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!"

FILADELFIJA

Filadelfija je bila 120 kilometara jugoistočno od Sarda. Bio je to drugi po veličini grad u Lidiji. Izgrađen je na nekoliko brežuljaka u poznatom vinogradarskom predjelu. Njegovi su novčići na sebi imali glavu Bakha i lik Bakhante (svećenice Bakha). Stanovništvo grada obuhvaćalo je Židove, kršćane židovskog porijekla i obraćenike iz poganstva. Grad je trpio česte potrese, a ipak je potrajao najdulje od

sedam gradova Otkrivenja. Zapravo, ovaj grad još uvijek postoji pod turskim imenom Alasehir ili Grad Božji.

Lik otkovan na novčićima ukazuje da je božanstvo grada bio Bakho. Dakle, Bakho je isto što i Ninus ili Nimrod. On je "oplakivani", iako većina nas misli o njemu u smislu razuzdanih gozbi i pijančevanja.

Kako ovo prosvjetljuje naše umove? Evo novčića s bogom na jednoj strani i svećenicom ili proročicom na drugoj. Dakle, bacite novčić. Je li bitno kako padne? Ne, nikako, i dalje je isti novčić. To je rimska religija o Isusu i Mariji.

Ali ne mislimo samo na Rim. Ne, ne postoji samo velika bludnica. Zasigurno ne, jer je ona svojim bludništvima postala majka. Njezine su kćeri sada novčići istog otkovanog lika. Tamo su, s jedne strane novčića, prikazali proslavljanje Isusa, a s druge strane također imaju svoju svećenicu ili proročicu i ona piše svoja crkvena vjerovanja, dogme i članke vjere i prodaje ih ljudima za spasenje insistirajući da ona i samo ona ima istinsko svjetlo.

Kako je upečatljiva činjenica da je ovo doba okarakterizirano novčićem. Jer majka i kćeri, sve kupuju svoj put k nebu. Novac je, a ne krv, kupovna cijena. Novac je, a ne Duh, sila koja ih pokreće naprijed. Bog ovoga svijeta (mammonu) zaslijepio je njihove oči.

Ali njihova će postupanja u smrti uskoro završiti jer ovo je doba u kojem Duh viče: "Gle, dolazim uskoro!" Da, dođi uskoro Gospode Isuse!

DOBA

Filadelfijsko je crkveno doba trajalo od 1750. do oko 1906. godine. Ovo je doba zahvaljujući imenu grada nazvano dobom bratoljublja, budući da Filadelfija znači "bratska ljubav".

GLASNIK

Glasnik ovom dobu bez sumnje je bio John Wesley. John Wesley bio je rođen u Epworthu, 17. lipnja 1703. godine i bio je jedno od devetnaestero djece rođenih Samuelu i Susanni Wesley. Otac mu je bio

kapelan u Anglikanskoj crkvi, ali više je nego vjerojatno da je religiozni obrat Johnova uma bio utemeljen više na uzornom životu njegove majke nego na teologiji njegovog oca. John je bio briljantan učenjak. Baš dok je bio u Oxfordu on i Charles postali su dio skupine koja je primjenjivala duhovno proslavljanje na temelju iskustvenog življenja istine, umjesto postavljanja doktrine kao mjerila. Zacrtali su duhovni vodič za djela, kao što je davanje siromašnima, posjećivanje bolesnih i onih u tamnicama. Zbog toga su nazvani metodistima i drugim podrugljivim nazivima. Dakle, John je bio dovoljno prožet svojom vizijom potrebe za religijom za narode svijeta da je otišao u Ameriku (Georgiju) kao misionar među Indijance. Na svom putu prema tamo otkrio je da su mnogi putnici na brodu bili moravijanci. Jako ga se dojmila njihova krotkost, mir i hrabrost u svim okolnostima. Njegov napor u Georgiji, usprkos samoodricanju i napornom radu, nije uspio. Vratio se u Englesku vičući: "Otišao sam u Ameriku obratiti Indijance, ali o, tko će obratiti mene?"

Natrag u Londonu ponovo je sreo moravijance. Peter Boehler bio je taj koji mu je pokazao put spasenja. Bio je istinski nanovorođen, uvelike na zaprepaštenje i očiti gnjev svoga brata, Charlesa, koji nije mogao razumjeti kako je takav duhovan čovjek kao John mogao reći da prije nije bio ispravan s Bogom. Međutim, nedugo nakon toga, i Charles je također bio spašen milošću.

Wesley je sada počeo propovijedati Evanđelje za onim propovjedaonicama u Londonu kojima je prije imao pristup, ali su ga uskoro izbacili. U to je vrijeme dobro poslužio svom starom prijatelju Georgu Whitefieldu jer je pozvao Johna da dođe i pomogne mu propovijedati na terenu gdje su tisuće slušale Riječ. Wesley je isprva bio skeptičan da bi trebao propovijedati na otvorenom, a ne u građevini, ali kad je vidio mnoštva i vidio djelovanje Evanđelja u sili Duha, svim se srcem okrenuo takvom propovijedanju.

Djelo je uskoro poprimilo takve razmjere da je počeo slati brojne laike da propovijedaju Riječ. Ono je izgledalo kao paralela Pedesetnici gdje je Duh skoro preko noći podigao ljude sa silom da propovijedaju i naučavaju Riječ.

Postojao je nasilan otpor njegovom radu, ali Bog je bio s njima. Djelovanja Duha su bila moćno očitovana i često bi takav duh osude obuzeo ljude da bi oduzeo njihovu snagu i oni bi padali na zemlju plačući u velikoj tjeskobi nad svojim grijesima.

Wesley je bio izuzetno snažan čovjek. Za sebe kaže da se ne može sjetiti da se osjećao potišteno ni petnaest minuta otkako je rođen. Nije spavao više od šest sati dnevno, ustajao je na vrijeme da bi počeo propovijedati u pet praktično svaki dan svoje službe, propovijedao je do četiri puta u jedan dan, tako da je godišnje imao prosječno više od 800 propovjedi.

Putovao je više tisuća milja, kao i njegovi putujući propovjednici koji su Evanđelje nosili blizu i daleko. Zapravo, Wesley je godišnje na konju proputovao oko 7000 kilometara.

Bio je vjernik u Božju silu i molio se za bolesnike s velikom vjerom i divnim rezultatima.

Mnogi su njegovi sastanci doživjeli očitovanje Duhovnih darova.

Wesley nije bio za organizaciju. Njegove su kolege imale "Ujedinjeno društvo" koje je bilo "društvo ljudi koji imaju obličje i traže silu pobožnosti, ujedinjeni da bi se zajedno molili, da bi primili riječ opomene i da paze jedan na drugog u ljubavi da bi mogli pomoći jedan drugome poraditi oko spasenja". Jedini uvjet za one koji su ulazili bilo je da trebaju biti od onih "koji su imali želju bježati od srdžbe što će doći i biti spašeni od svojih grijeha". Kako je vrijeme odmicalo izradili su striktni skup pravila za korištenje u samodiscipliniranju za dobro svojih duša. Wesley je uvidio da bi se nakon njegove smrti pokret mogao organizirati i Duh ih Božji prepustiti mrtvoj formi. Jednom je napomenuo da se ne boji da će ime metodist napustiti zemlju, već da bi Duh mogao pobjeći.

On je tijekom svog života mogao steći ogromno bogatstvo, ali nije. Njegova omiljena uzrečica na temu novca bila je: "Stekni koliko god možeš, uštedi koliko god možeš i daj koliko god možeš." Kako bi čudno bilo Wesleyju vratiti se i vidjeti denominaciju koja danas nosi ime metodist. Oni su bogati - jako bogati. Ali nedostaje život i sila Johna Wesleyja.

Također bi se trebalo spomenuti da Wesley nikada nije želio graditi djelo na denominacijskim ili sektaškim osnovama. Iako je u svojim vjerovanjima bio arminijanac, nije se želio odvojiti od braće zbog doktrine. Bio je dobar kandidat za Jakova: temeljio je svoj vječni život na vjeri i djelima ili življenju života umjesto pukog prihvaćanja crkvenog vjerovanja ili doktrinarnog navoda.

John Wesley je umro u dobi od 88 godina služivši Bogu kako bi se malo ljudi čak usudilo pomisliti da bi mogli.

POZDRAV

Otkrivenje 3, 7: "I anđelu crkve u Filadelfiji napiši: Ovo govori Sveti, Istiniti, Onaj koji ima ključ Davidov. Onaj koji otvara, a nitko ne zatvara; koji zatvara, a nitko ne otvara."

O, kako su lijepe te riječi. Kako je veličanstven čak i njihov zvuk. Kako je oduševljavajuće pomisliti da se sve te osobine mogu primijeniti na jednu osobu. Tko bi se usudio reći takve stvari o sebi osim Isusa Krista, Gospoda Slave? Ja vjerujem da se ključ tumačenja točno onoga što svaki od ovih divnih opisnih izraza znači nalazi u 9. stihu: "Evo, dat ću da oni iz sinagoge Sotonine, koji sebe proglašavaju Židovima, a nisu nego lažu, evo, učinit ću da dođu i poklone se pred tvojim nogama te spoznaju da te Ja ljubim." Kažem da je ovaj stih ključ zato što je o Židovima koji su se uvijek nazivali djecom Božjom na isključivanje svih drugih. Oni su razapeli i ubili Gospoda Isusa Krista. Njihovo je strašno djelo donijelo njihovu vlastitu krv na njihove vlastite glave za stoljeća. Sve zato što su odbili Isusa kao svog Mesiju što je uistinu bio. Za njih On nije bio Onaj koji dolazi ili Sin Davidov, za njih je On bio Belzebub ili neki nepravednik kojemu doliči samo uništenje. Ali nije tako. On je uistinu bio Emanuel, Bog očitovan u tijelu. On je uistinu Mesija. On je zasigurno bio kakav se *sada* predstavlja da je. Evo ga, ISTI ISUS - Isus Krist isti jučer, i danas i zauvijek. Taj Svetac posred stalaka za svijeće je isti istijani Isus koji je hodao obalama Galileje, koji je iscjeljivao bolesne, koji je podizao mrtve i koji je unatoč neospornom dokazu bio razapet i ubijen. Ali je ponovno ustao i sjedi zdesna Veličanstvu u visinama.

Židovi Ga onda nisu zvali Svetim. Ne nazivaju Ga svetim sada. Ali On je SVETAC. Psalam 16, 10: "Jer mi nećeš ostaviti dušu u paklu niti dopustiti da Svetac Tvoj ugleda raspadanje."

Tražili su svoju pravednost po Zakonu i gadno iznevjerili jer se Zakonom ne može opravdati ni jedno tijelo. Zakonom ni jedan čovjek ne može postati svet. Svetost je od Gospoda. 1 Korinćanima 1, 30: "Od NJEGA ste i vi u Kristu Isusu, koji nam je postao mudrost od Boga, i *pravednost*, i posvećenje, i otkupljenje." 2 Korinćanima 5, 21b: "Da bismo mi mogli postati *pravednost Božja u Njemu*." Bilo je Krist ili propasti, a oni su propali zato što su ga odbili.

A ljudi tog doba, kao i danas, činili su istu pogrešku. Kao što su se Židovi sklonili u sinagoškoj formi proslavljanja, tako su se u

filadelfijskom dobu sklanjali u crkvu. Ne ubraja se pridruživanje crkvi. Život nije u crkvi. Život je u Kristu. "Ovo je to svjedočanstvo: Bog nam je dao život vječni i taj je život u Njegovu Sinu. Tko ima Sina - ima život; tko nema Sina - nema života." Čovjek postaje svet po Duhu. Duh Svetosti koji je podigao Isusa iz mrtvih je Taj koji se nastanjuje u nama i Njegovom svetošću nas čini svetima.

Stoji tamo, SVETAC. I mi ćemo stajati s Njim obučeni u Njegovu pravednost, sveti Njegovom svetošću.

Dakle, ovo je šesto doba. U Božjim očima vrijeme se približava kraju. On će se uskoro vratiti. Uskoro će, dok On dolazi, izaći povik: "Okaljani neka se i dalje kalja. Pravednik neka i dalje postupa pravedno, sveti neka se i dalje posvećuje." Otk. 22, 11b.

O, tako mi je drago da moja svetost nije od mene. Drago mi je da sam u Kristu s uračunatim svim Njegovim divnim osobinama pravednosti, *da*, *udijeljenim meni*. Blagoslovljen Bog zauvijek!

"Ovo govori Istiniti." Dakle, ova riječ "istiniti" je vrlo divna riječ. Ona ne znači istiniti samo u smislu da je suprotno lažnom. Ona izražava savršeno ostvarenje ideje nasuprot njenom djelomičnom ostvarenju. Na primjer, sjećamo se da je Isus rekao u Ivanu 6, 32: "Nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego vam Otac Moj daje s neba kruh *istiniti*." Ivan 15, 1: "Ja sam *istinski* trs." Hebrejima 9, 24: "Jer Krist nije ušao u rukotvorene Svetinje, slike one *istinske*, nego u samo Nebo: da se sad pojavi pred licem Božjim za nas." 1 Ivanova 2, 8: "Jer tama prolazi i svjetlost *istinita* već svijetli."

Budući da ova riječ uistinu izražava savršeno ostvarenje nasuprot ideji djelomičnog ostvarenja kako je ilustrirano u ovim stihovima, sada može razumjeti, kao nikad prije, protutip u kontrastu s tipom i stvarnost sa sjenom. Uzmite sada primjer mane s neba. Bog je poslao anđeoski kruha s neba za Izrael. Ali taj kruh nije zadovoljio. Bio je dobar samo jedan dan. Oni koji su ga jeli sljedeći su dan bili ponovno gladni. Ako bi ostao okolo, postao bi zagađen. Ali Isus je ISTINITI kruh s neba kojeg je mana bila samo tip. I ako ikoji čovjek pojede od tog KRUHA koji je došao s neba, neće nikada ponovno ogladnjeti. Ne treba se vratiti i ponovno jesti. Onog trenutka kad je pojeo, imao vječni život. Ovdje je uistinu bila STVARNOST. Više nema potrebe za sjenom. Nema potrebe za djelomičnim spasenjem. Ovdje je njegova CJELINA. Baš kao što Isus nije dio Boga, On JEST Bog.

Nitko nije mogao poreći da je Izrael imao svjetlo. Oni su bili jedini narod koji je kao nacija imao svjetlo. Bilo je to kao kad je Egipat bio toliko mračan da se moglo opipati. Ali u domovima Izraelaca bilo je svjetlo. Ali sada je došlo *istinsko* svjetlo. Isus je svjetlo svijeta. Mojsije i proroci su donijeli svjetlo pomoću Pisma koje se odnosilo na Mesiju. Stoga je Izrael imao svjetlo. Ali sada je došlo Ispunjenje svjetla i ono što je bilo samo žareća Riječ sada je buknulo u sjaju Božjem očitovanom među Njegovim ljudima. Kao što je ognjeni stup svijetlio po noći i to je bilo divno, sada su svjetlo i život bili očitovani u punini Božanstva tjelesno.

Izrael je običavao uzeti crvenu junicu i žrtvovati je na oltaru za oproštenje grijeha. Godinu su dana grijesi krivca bili su prekriveni. Ali to pokrivalo nije moglo ukloniti želju za grijehom. Nije bila savršena žrtva. Bila je to sjena dok stvarna nije došla. Tako bi svake godine čovjek žrtvovao i svake se godine vraćao natrag jer je još uvijek imao istu želju griješiti. Život životinje je iskupljivao za njegov grijeh, ali budući da je životinjska krv bila prolivena i bio dat životinjski život, nije se mogao vratiti na čovjeka. Da se vratio, još uvijek ne bi pomoglo. Ali kad je dan Krist, savršena zamjena, i Njegova krv prolivena, tada se život koji je bio u Kristu vratio na pokajanog grješnika i budući da je taj život bio savršeni život Kristov, bezgrješan i pravedan, tada je krivac mogao otići slobodan jer nije imao želju griješiti. Isusov se život vratio na njega. To je ono na što se misli u Rim. 8, 2: "Zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodio me zakona grijeha i smrti."

Ali Židovi tamo natrag u Isusovo vrijeme nisu željeli prihvatiti tu žrtvu. Krv bikova i jaraca ništa nije učinila savršenim. To je jednom bila Božji određeni postupak. Ali sada je Krist, pojavivši se u tijelu i prolijevanjem Svoje vlastite krvi, odstranio je grijeh i tom nas je žrtvom samoga Sebe učinio savršenima. Židovi to nisu htjeli uzeti. Ali što je s tim filadelfijskim dobom i, da, s ostalim dobima također? Jesu li oni stvarno prihvatili ovu stvarnost u Kristu? Ne, nikako. Iako je Luther donio istinu opravdanja, rimska crkva i njezina istočna inačica, pravoslavna crkva, još uvijek su se držale djela. Dakle, djela su u redu, ali ona vas ne spašavaju. Ona vas ne čine savršenima. Krist ili propadate. I čak nije Krist I djela. Samo Krist. Ovo je doba započelo godine arminijanizama koje ne vjeruje u Krista kao STVARNOST. Ne pjeva o "Ništa osim krvi", jer pjeva o "Ništa osim krvi I mog vlastitog ponašanja". Dakle, ja vjerujem u dobro ponašanje. Ako ste spašeni,

činit ćete pravedno. To smo već prošli. Ali dopustite mi da vam sada kažem, spasenje NIJE Isus PLUS. Ono je SAMO Isus. SPASENJE JE OD GOSPODA. Od početka do kraja, on je sve BOG. Neka Njegov život bude u meni. Neka Njegova krv bude ta koja me čisti. Neka Njegov Duh bude taj koji me ispunjava. Neka Njegova Riječ bude u mom srcu i ustima. Neka Njegove rane budu te koje me iscjeljuju. Neka to bude Isus i samo Isus. Ne djelima pravednosti koja sam ja učinio. Ne, nikako. Krist je moj život. Amen.

Osjećam da bih mogao jednostavno nastaviti dalje i dalje o ovim istinama, ali dat ću vam još jednu misao. Ona je o toj divnoj pjesmi koju je napisao A. B. Simpson:

"Jednom to bješe blagoslov,
Sad je Gospod.
Jednom to bješe osjećaj,
Sad je Njegova Riječ.
Jednom htjedoh Njegov dar,
Sad Darivatelja imam.
Jednom tražih iscjeljenje,
Sad samo Njega.
Sve u svemu zauvijek,
Isusu ću pjevati.
Sve u Isusu,
A Isus sve."

Nema ničega u ovom životu, koliko god moglo biti zadovoljavajuće, koliko god dobro i divno moglo biti, već ćete naći ukupan zbroj sveg savršenstva u Kristu. Pokraj Njega sve blijedi u beznačajnost.

"Onaj koji ima ključ Davidov." Ova divna fraza slijedi i izlazi iz prethodne fraze: "Istiniti." Krist, savršeno ostvarenje, nasuprot djelomičnom ostvarenju. Evo. Mojsije je bio *jedan od* proroka Božjih, ali Isus je (poput Mojsija) bio Prorok Božji. David (čovjek po Božjem srcu) je bio kralj Izraelov, ali Isus je Veći David, Kralj kraljeva i Gospodar gospodara, Bog sam Bog. Dakle, David je rođen iz Judinog plemena iz kojega nije došao niti jedan svećenik, a ipak je jeo od prinesenog kruha namijenjenog svećenicima. Bio je veliki ratnik koji je pobjeđivao neprijatelja, učvršćivao narod, kao kralj je sjedio na prijestolju. Bio je prorok. Bio je divan tip Krista. Dakle, u Izaiji 22, 22

kaže: "Metnut ću mu na pleća ključ od kuće Davidove: kad otvori, nitko neće zatvoriti, kad zatvori, nitko neće otvoriti." Duh koristi ovu starozavjetnu referencu vezanu uz Gospoda Isusa Krista i Njegovu službu u crkvi. Ono što je ključ Davidov označavao u to vrijeme puka je sjena koja je sada ispunjena u Isusu koji stoji posred stalaka za svijeće. Tiče se našeg Gospoda NAKON Njegovog uskrsnuća, a ne Njegovog zemaljskog hodočašća. Ali što označava ovaj ključ? Odgovor se nalazi u POLOŽAJU ključa. On NIJE u Njegovoj ruci. Ne nosi ga oko Svog vrata. Ne nalazi se u rukama *drugih ljudi*, inače stih ne bi mogao reći da SAMO ON KORISTI TAJ KLJUČ - JER SAMO ON OTVARA I ZATVARA, I NITKO nema to pravo osim samog Isusa. Nije li to točno? Ali gdje je ključ? NA NJEGOVIM JE PLEĆIMA. Ali kakve veze PLEĆE imaju s njim? Pročitajte Izaiju 9, 6: "Na plećima Mu je vlast." Ali što to znači? Odgovor je ovo. Fraza "vlast na Njegovim plećima" dolazi iz istočnjačkog obreda vjenčanja. Kad je nevjesta predana ženiku ona skida svoj veo i stavlja ga preko ženikovih pleća označavajući da ne samo da je ona pod njegovom vlašću – da je ona svoja prava prenijela na njega – da je on glava - već također da on nosi odgovornost i brigu i da je ON I SAMO ON - NITKO DRUGI - NI JEDAN DRUGI MUŠKARAC - NI JEDNA DRUGA SILA – NEMA NIKAKVO PRAVO NITI ODGOVORNOST. I to je, ljubljeni, KLJUČ Davidov. Bog je, budući da je suveren, Božanskom odlukom predvidio točno tko će biti u Njegovoj nevjesti. On ju je izabrao. Nije ona izabrala Njega. On je pozvao nju. Ona nije došla sama od sebe. On je umro za nju. Oprao ju je u Svojoj vlastitoj krvi. Platio je cijenu za nju. Ona pripada Njemu i samo Njemu. Ona je u cijelosti predana Njemu i On prihvaća obvezu. On je Njena glava jer Krist je glava Svojoj crkvi. Kao što je Sara Abrahama nazivala gospodarom, isto je tako nevjesta sretna da je On njezin Gospod. On govori i ona se pokorava jer je to njezin užitak.

Ali jesu li ljudi obratili pozornost na ovu istinu? Jesu li cijenili Njegovu Osobu koja jedina ima potpuni suvereni autoritet nad Svojom crkvom? Ja kažem: "NE." Jer je u svakom dobu crkvom upravljala hijerarhija - svećenstvo - apostolsko naslijeđe - zatvarajući vrata milosti i milosrđa kome hoće i umjesto preuzimanja ljubavi i odgovornosti crkve, ona ju je s koristoljubivom požudom vrebala i uništila. Svećenstvo je živjelo u luksuzu dok se siromašna crkva hranila komušinama zlostavljanja. I niti jedno doba nije činilo nimalo

drugačije. Svako se vezalo u organizaciju i nad ljudima postavilo upravu i predalo crkvu toj upravi. Kad su se ljudi usudili ustati, bili su brutalno obuzdani ili izopćeni. Svaka denominacija ima isti duh. Svaka se denominacija kune da ona ima ključ upravljanja crkvom. Svaka denominacija tvrdi da ona otvara vrata. Ali to nije istina. Isus, i samo Isus. On postavlja članove u Tijelo. On ih obdaruje njihovim službama. On joj stavlja darove na raspolaganje. On se brine za nju i vodi je. Ona je samo Njegovo vlasništvo i On nema druge osim nje.

Kako je ovo crkveno doba u kojem mi živimo daleko od stvarnosti. I jednog dana uskoro ovi ljudi koji tobože govore u ime crkve ustat će u ekumenskom pokretu da postave živog antikrista na čelo svoje organizacije što svrgava Gospoda i naći ćemo Njega (Krista) izvan crkve kako govori: "Evo, stojim pred vratima i kucam. Posluša li tko glas Moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim; i on sa Mnom." Otkrivenje 3, 20.

Ali dopustite da kaže ovo. Naš Gospod nije poražen. Ljudi tvrde da otvaraju vrata Bogu i zatvaraju ta vrata, ali oni su lašci. Svi koje Mu je Otac dao doći će k Njemu, a onaj tko dođe Njemu nipošto neće biti izbačen van, On neće izgubiti NI JEDNOG od njih. Ivan 6, 37 – 39. I kad taj posljednji izabrani član tijela Kristova uđe, tada će se pojaviti naš Gospod.

Ključ Davidov. Nije li David bio kralj Izraela – cijelog Izraela? I nije li Isus Sin Davidov prema činjenici da će sjediti na Davidovu prijestolju u mileniju te kraljevati i vladati nad Svjom baštinom? Zasigurno. Tako, ključ Davidov označava da je Isus Taj koji će uvesti milenij. On koji ima ključeve smrti i pakla podići će svoje da bi oni učestvovali u Njegovom kraljevanju pravednosti na zemlji.

Kako je divno da naš Gospod ima sve odgovore. Uistinu, u Njemu su ispunjena sva obećanja Božja. Uistinu, time što smo U Njemu mi smo baštinici onog što je On kupio za nas.

Da, ondje On stoji, Gospod slave. Jednom kao Otac, bio je okružen anđelima, arhanđelima, kerubinima, i serafinima i svom nebeskom vojskom koja je klicala: "Svet, svet, svet je Gospod Bog nad vojskama!" Njegova je svetost bila takva da Mu ni jedan čovjek nije mogao pristupiti. Ali Ga sada vidimo u crkvi kako dijeli Svoju vlastitu svetost s nama dok nismo u Njemu postali sama Božja pravednost. Da, i ondje On stoji: "Isus, Savršeno Sve," Ljiljan iz doline, Sjajna zvijezda Danica, Najljepši od deset tisuća, Alfa i Omega, Korijen i Izdanak

Davidov, Otac, Sin i Duh Sveti - Sve i u Svemu. Izaija 9, 6: "Jer, Dijete nam se rodilo, Sina dobismo; na plećima će Mu biti vlast. Ime će Mu biti: Divni, Savjetnik, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni." U Njemu je savršeno ispunjenje. Iako ga nekoć nismo cijenili, sada Ga volimo radošću neizrecivom i proslavljenom. On stoji posred crkve, a mi ćemo pjevati Njegove hvale jer je On, moćni pobjednik, glava nad crkvom koja je Njegova Nevjesta. Kupio je tu Nevjestu. Posjeduje je. Ona je Njegova i samo Njegova i On se brine za nju. On je naš kralj, a mi smo Njegovo kraljevstvo, Njegov vječni posjed.

Dakle, sjetit ćete se da sam na početku 7. stiha rekao da će nam ga 9. stih pomoći razumjeti. Nadam se da ste vidjeli što sam mislio. Isus se izložio kao Onaj koji je Sveti, Istiniti, (ili jedina stvarnost) Onaj s ključem Davidovim, Onaj koji je otvorio i zatvorio. I to je upravo istina. Te ga fraze savršeno opisuju. Ali su Židovi u Njegovom danu odbili Njega i sve što je On bio. Odbacili su svoga Spasitelja i sve što im je On značio. I takozvani kršćanin je sada učinio isto. Učinili su točno ono što su učinili Židovi. Židovi su Ga razapeli i onda se okrenuli na istinske vjernike. Takozvani kršćanin Ga je iznova razapeo i okrenu se na istinsku crkvu da je uništi. Ali Bog je istinit i On koji je nad svima će se još vratiti i kad se vrati, pokazat će tko je jedini Vladar. I kad se dokaže svijetu i sav se svijet pokloni pred Njegovim nogama, u to će se vrijeme sav svijet pokloniti pred nogama svetih dokazujući da su oni bili u pravu u svom stajanju s Njim. Blagoslovljen Bog zauvijek!

DOBA OTVORENIH VRATA

Otk. 3, 8: "Znam tvoja djela. Evo, postavio sam pred tobom vrata otvorena i nitko ih ne može zatvoriti: jer malena je tvoja snaga, a očuvao si Moju riječ i nisi zatajio Moje Ime."

Prva fraza ovog stiha "znam tvoja djela" je analizirana u ostatku stiha jer su njihova djela povezana s "otvorenim vratima", "malenom snagom", "Riječju i Imenom".

Da bi razumjeli bogatstvo značenja sadržanog u "evo, postavio sam pred tobom vrata otvorena i nitko ih ne može zatvoriti," moramo se sada sjetiti što je rečeno o preklapanju svakog doba sa sljedećim dobom. Postoji preklapanje, pretapanje ili postepeno prelijevanje, a ne nagli kraj i jasno određen početak. Ovo se doba naročito prelijeva u

sljedeće doba. I ne samo da se ovo doba preljeva u posljednje doba, već je posljednje doba u mnogo pogleda jednostavno nastavak šestog doba. Sedmo doba (vrlo kratko doba) u sebi za jedno brzo djelo sabire sve zlo svakog doba, ali i svu stvarnost Pentekosta. Jednom kada je filadelfijsko doba gotovo proteklo, laodicejsko doba brzo nastupa donoseći i ljulj i pšenicu do žetve: "Najprije svežite ljulj da se spali, a pšenicu skupite u moju žitnicu." Matej 13, 30. Molim vas sjetite se da je sardsko doba započelo reformaciju koja se još uvijek mora nastaviti dok zrno koje je bilo posađeno na Pedesetnici ne prođe kroz potpun ciklus sađenja, navodnjavanja, hranjenja itd., dok se ne vrati upravo originalnom sjemenu. Dok se ovo zbiva, ljulj koji je bio posijan morat će proći kroz njihov ciklus i također bit požet. To je točno ono što mi vidimo da se događa. Ako možete samo razmisliti o sezonama, možete steći jako dobru sliku ovoga. Biljka koju vidite da raste u punoj snazi ljeti se iznenada čini da ide u sjeme. Ne možete točno reći kad je ljeto postalo jesen – jednostavno se postepeno prelilo u nju. Takva su doba i naročito ova dva posljednja.

Upravo ovom dobu Isus kaže: "Dolazim USKORO," 11. stih. To čini posljednje doba vrlo kratkim. Laodiceja je doba *brzoga djela*. Ono je skraćeno.

Sada ćemo se posebno zadržati na OTVORENIM VRATIMA koja nitko ne može zatvoriti. Ponajprije, želim se zadržati na otvorenim vratima kao označavanju ogromnog misionarskog napora tog doba. Pavao je novo misionarsko nastojanje za Gospoda nazvao otvorenim vratima. 2 Korinćanima 2, 12: "Kad pak sam došao u Troadu propovijedati Kristovo Evanđelje, premda su mi vrata bila otvorena od Gospoda..." Tako usporedbom citata Pisma možemo vidjeti da su ova otvorena vrata označavala najveće širenje Evanđelja koje je svijet ikad vidio.

Želim da ovdje nešto vidite. Bog radi u trojkama, zar ne? U trećem ili pergamskom dobu crkva se vjenčala s državom. Djela nikolaita postala su doktrina nikolaita. To je doba bilo OTVORENA VRATA za lažni trs. Jednom kad je bilo poduprto silom države zapravo je postalo svjetskim sustavom iako je nosilo ime kršćanin. Stoga se proširilo poput podivljale vatre. Ali sada, tri doba kasnije, nakon duge i teške borbe vjere dolaze OTVORENA VRATA istini. Riječ Gospodnja sada ima svoj dan. Naravno, peto je doba pripremilo teren za ovaj silni

pokret budući da nam je to doba dalo istraživanje, kolonizaciju, tiskanje knjiga itd.

Bilo bi divno da su ova otvorena vrata slijedila božanski obrazac Pedesetnice koji je bio izložen u Hebrejima 2, 1 - 4: "Stoga trebamo to svesrdnije pripaziti na ono što smo čuli – kako nam ne bi promaklo. Jer ako je Riječ izrečena po anđelima bila čvrsta, a svaki prijestup i neposluh primio pravednu plaću, kako ćemo izbjeći mi ako zanemarimo toliko spasenje? Ono koje je najprije započeo propovijedati Gospod, a nama ga potvrdili oni koji su Ga slušali, i suposvjedočio Bog znamenjima i čudesima, raznovrsnim silnim djelima i darivanjima Duha Svetoga po Svojoj volji?" Dakle, znate da je ovo obrazac jer je sam Isusa tako rekao. Marko 16, 15 - 20: "I reče im: 'Idite u sav svijet i propovijedajte Evanđelje svakom stvorenju. Tko povjeruje i krsti se, bit će spašen; no tko ne povjeruje, bit će osuđen. A ova će znamenja pratiti one koji vjeruju: u Moje će Ime zloduhe izgoniti, novim će govoriti jezicima, zmije će podizati i ako što smrtonosno popiju nipošto im neće nauditi; na nemoćnike će ruke polagati i dobro će im biti.' Nakon što im je Gospod to rekao, bi uzet na nebo te sjede zdesna Bogu. Oni pak odu te su posvuda propovijedali, a Gospodin je surađivao s njima i Riječ potvrđivao popratnim znamenjima. Amen."

On im nikada nije rekao da idu u sav svijet i osnuju biblijske fakultete niti im je rekao da dijele literaturu. Dakle, te su stvari u redu, ali ono što im je Isus rekao da čine bilo je da PROPOVIJEDAJU EVANĐELJE – da se drže RIJEČI - i da će ona pratiti znamenje. Prvi prvcati uvod kojeg imamo o načinu na koji se trebalo propovijedati Kraljevstvo Božje bilo je kad je On poslao dvanaestoricu. U Mateju 10, 1 - 8 poslao ih je i uputio na ovaj način: "Dozvavši dvanaestoricu Svojih učenika, dade im vlast nad nečistim duhovima: da ih izgone i da iscjeljuju svaku bolest i svaku nemoć. A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvi je Šimun koji se zove Petar, i Andrija, brat njegov; Jakov, sin Zebedejev, i Ivan, brat njegov; Filip i Bartolomej; Toma i Matej, carinik; Jakov, sin Alfejev, i Lebej zvani Tadej; Šimun Kanaanićanin i Juda Iskraiot, koji ga je izdao. Tu dvanaestoricu pošalje Isus zapovjedivši im govoreći: 'Putem pogana nemojte hoditi i ni u jedan grad Samarijanaca nemojte ulaziti, nego pođite radije k izgubljenim ovcama doma Izraelova. Idući propovijedajte govoreći: 'Približilo se kraljevstvo nebesko!' Bolesne iscjeljujte, gubave čistite, mrtve podižite, zloduhe izgonite. Besplatno ste primili, besplatno dajte.'" Ova je služba

koju im je On dao zapravo bilo dijeljenje Njegove vlastite službe s njima jer u Mateju 9, 35 - 38 kaže: "I obilazio je Isus sve gradove i sela poučavajući u njihovim sinagogama, propovijedajući Evanđelje o kraljevstvu i iscjeljujući svaku bolest i svaku nemoć u narodu. Vidjevši mnoštvo, sažali se nad njima jer su bili iscrpljeni i raštrkani kao ovce koje nemaju pastira. Tada reče Svojim učenicima: 'Žetva je uistinu velika, ali je radnika malo. Molite, stoga, Gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu Svoju.'"

Dakle, mnogi ljudi imaju ideju da su samo apostoli imali ovu službu koja im je bila dana od našeg Gospoda Isusa i tako, kad su oni umrli, služba je bila završena. To nije tako. Ovdje u Luki 10, 1 - 9 nalazimo da je u danima Njegovog kratkog zemaljskog boravka On već bio počeo davati Svojima snažne službe. "Nakon toga odredi Gospod i drugu sedamdesetoricu te ih posla po dvojicu pred sobom u svaki grad i mjesto kamo je kanio doći. I reče im: 'Žetva je uistinu velika, ali je radnika malo. Molite, dakle, Gospodara žetve da pošalje radnike u Svoju žetvu. Idite! Evo, Ja vas šaljem kao janjad među vukove. Ne nosite sa sobom ni novčarku, ni torbu, ni obuću, i nikoga putem ne pozdravljajte. U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir ovoj kući!' Bude li tko ondje sin mira, počinut će na njemu mir vaš; ako li ne, vratit će se k vama. U toj kući ostanite. Jedite i pijte ono što vam daju: ta vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću. I u koji god grad uđete te vas prime, jedite ono što stave pred vas. Iscjeljujte bolesnike koji su u njemu; i recite im: 'Približilo vam se kraljevstvo Božje.'"

Tko bi se usudio poreći moćnu Filipovu službu? Tko bi se usudio preći moćne službe Ireneja, Martina, Kolumbana, Patrika i bezbrojnog mnoštva drugih koji su na sebi imali Božje pomazanje?

Da, biblijski je put pravi put otvorenih vrata. I želim tome dodati svoje svjedočanstvo. Razlog što to moram učiniti je zato što mogu jedino govoriti sa sigurnošću po pitanju onoga što je Bog učinio u mom vlastitom životu. Tako ako ćete mi oprostiti osobnu opasku ovdje, reći ću vam kako sa sigurnošću znam da je Isus isti jučer, i danas i zauvijek i da je sila Božja još uvijek dostupna onima koji će vjerovati i primiti.

Tijekom mog misionarskog putovanja u Južnu Afriku, Bog je tako blagoslovio da kad sam došao u Durban jedino mjesto koje bi ikako moglo primiti ljude bio je ogromni hipodrom koji je drugi po veličini na svijetu. Mnoštvo je debelo premašilo 100,000. Da bi

održavali zakon i red morali su podići ograde da odvoje različita plemena. Postavili su stotine policajaca da održe svjetinu mirnom. Te su gladne duše došle miljama iz daleka. Kraljica iz Rodezije je došla s vlakom od 27 putničkih vagona prekrcanih afričkim domorocima. S mukom su došli preko polja i planina donoseći mnogo i mnogo milja na svojim leđima nekog voljenog koji je trebalo pomoć. Cijela je zemlja bila uskomešana silnim djelima koja je Duh Sveti očitovao.

Jedno se poslijepodne kad sam počeo propovijedati jedna od tisuće muslimana popela na binu. Dok je stajala preda mnom jedan je misionar muslimanima počeo nježno preklinjati Gospoda: "O, za tu dragocjenu dušu. O, za tu dragocjenu dušu." Godinama i godinama je bio tamo i prema njegovom vlastitom svjedočanstvu vidio je samo JEDNOG muslimana da je došao primiti Isusa Krista kao Spasitelja. Oni su prvobitno bili Medijci – Perzijanci čiji se zakoni ne mijenjaju. Tako ih je teško pridobiti. Čini se da je među njima zakon "jednom musliman, uvijek musliman". Pa, dok je ona stajala preda mnom, počeo sam govoriti njoj i svim tim tisućama preko tumača. Rekao sam: "Nije li tako da su vam misionari govorili o ISUSU koji vas je došao spasiti?" Trebali ste vidjeti ljude kako jedni druge gledaju kad sam to rekao. Zatim, kad su odgovorili da je to točno, nastavio sam i rekao: "Ali jesu li vam misionari čitali iz ove Knjige (držao sam svoju Bibliju u zraku da je vide) da je taj isti Isus moćni iscjelitelj i da će živjeti u Svojim ljudima kroz doba dok ponovo ne dođe uzeti ih k Sebi? Jesu li vam rekli da zbog tog istog Duha u njima koji je bio u Isusu da će oni moći činiti silna djela kao što je i Isus činio? Jesu li vam rekli da možete biti iscijeljeni isto kao što možete biti spašeni? Koliko bi vas voljelo vidjeti ovog istog Isusa kako se spušta među nas i čini iste stvari koje je činio kada je davno bio ovdje na zemlji?" Svi su oni željeli to. To je bila jedna stvar oko koje su se zasigurno slagali.

Zatim sam nastavio: "Ako će Isus Svojim Duhom učini ono što je učinio kad je bio na zemlji, hoćete li onda vjerovati Njegovoj Riječi?" A tu je bila ta muslimanka ispred mene. Duh se počeo pokretati kroz mene.

Rekao sam joj: "Dakle, ti znaš da te ja ne poznam. Ne mogu čak govoriti tvojim jezikom." Priznala je to. Rekao sam: "Što se tiče tvog iscjeljenja, znaš da to ne mogu učiniti. Ali čula si poruku ovog poslijepodneva i razumjela me." Njezin je indijski tumač odgovorio umjesto nje da je razumjela jer je pročitala Novi zavjet.

Dakle, muslimani Abrahamovi potomci. Vjeruju u jednog Boga. Ali odbacuju Isusa kao Sina Božjeg i umjesto Njega su uzeli Muhameda kao Njegovog proroka. Kažu da Isus nije nikada umro i ponovo ustao. To ih uče njihovi svećenici i oni to vjeruju.

Rekao sam: "Ali Isus jest umro i ponovo ustao. Poslao je Svog Duha natrag na crkvu. Taj Duh koji je bio u Njemu isti je istijani Duh koji je sada u crkvi i On može i hoće proizvesti ono što je Isus proizveo. Rekao je u Ivanu 5, 19 "Sin sam od sebe ne može činiti ništa, nego ono što vidi da čini Otac; jer što god On čini, to jednako i Sin čini." Dakle, ako Isus dođe i otkrije mi što je tvoj problem ili zašto si ovdje - ako mi On može reći što je tvoja prošlost, zasigurno možeš vjerovati za budućnost?"

Rekla je preko svog tumača: "Da, mogu."

Rekao sam: "U redu, neka bi On to učinio."

Ti su muslimani pozorno promatrali. Svi su se naginjali prema naprijed da vide što će se dogoditi.

Tada je progovorio Duh Sveti: "Tvoj je muž nizak, krupan čovjek s crnim brkovima. Imaš dvoje djece. Prije oko tri dana bila si kod doktora i on te je pregledao. Imaš cistu na maternici."

Pognula je svoju glavu i rekla: "To je istina."

Pitao sam je: "Kako to da si došla k meni kršćaninu? Zašto nisi otišla svome muslimanskom proroku?"

Rekla je: "Mislim da mi ti možeš pomoći."

Rekao sam: "Ja ti ne mogu pomoći, ali ako primiš Isusa Krista kao svoga Spasitelja On koji je sada ovdje i zna sve o tebi, On će ti pomoći."

Rekla je: "Prihvaćam Isusa kao svoga Spasitelja."

To je bilo to. Bila je iscijeljena i tog je dana oko deset tisuća muslimana došlo Kristu jer je Evanđelje bilo propovijedano i u Riječi i u snazi. Bog nikad nije rekao čovjeku da radi trideset godina i ništa ne požanje. Dao nam je otvorena vrata Riječi i sile i to je ono što bismo trebali koristiti. To je ono što je Pavlu dalo njegovu veliku i učinkovitu službu. 1. Korinćanima 2, 4: "Moj govor i moje propovijedanje nije bilo u uvjerljivim riječima ljudske mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage."

Poslušajte me sada. Tijekom ovog istog putovanja dok sam se ukrcavao na avion u New Salisburyju u Rodeziji vidio sam skupinu od

njih četvero s američkim putovnicama. Otišao sam do njih i rekao: "Pozdrav, vidim da imate američke putovnice. Putujete li negdje?"

Mladić mi je odgovorio: "Ne, svi smo mi misionari ovdje."

"Kako lijepo," odgovorio sam. "Jeste li nezavisni ili radite s nekom organizacijom?"

"Mi smo metodisti. Došli smo iz Wilmorea u Kentuckyju," rekao je.

"Dobro, to je skoro u mom dvorištu," odgovorio sam.

"Niste valjda onaj brat Branham koji dolazi od tamo, jeste li?"

Rekao sam: "Jesam, to je točno."

To ga je izliječilo. Nije htio više ništa reći – a kako su se on i te tri djevojke samo međusobno pogledavali. Stoga sam rekao: "Samo trenutak sine, htio bih razgovarati sa svima vama o nekim načelima budući da vidim da smo svi mi kršćani i ovdje smo s velikom svrhom. Dakle, kažete da ste sve četvero ovdje dvije godine. Možete li u Ime Isusovo reći da možete uprijeti prstom u jednu dušu za koju znate da ste pridobili za Gospoda?" Nisu to mogli učiniti.

"Ne želim vas povrijediti, djevojke," rekao sam, "ali sve biste trebale biti kod kuće pomažući svojim majkama sa suđem. Nemate što raditi vani na terenu osim ako ste ispunjene Duhom Svetim i propovijedate istinsko Evanđelje u pokazivanju snage Duha Svetoga. Ako ne vidite rezultate za koje je Isus rekao da ćete vidjeti i to je radi toga što ne propovijedate istinsko Evanđelje."

Dopustite mi da idem korak dalje, i pokažem vam kako može biti na misionarskom terenu. Ne kažem da je sve ovako, ali bojim se da previše toga jeste. Dok sam bio na ovom istom putovanju i obilazio oko Durbana s gradonačelnikom vidio sam domorodca s privjeskom oko njegovog vrata i nosio je idola. Pitao sam svog prijatelja za što je taj privjesak i on je rekao da kad domorodac prigrli kršćanstvo na njega stave privjesak. To me je uistinu iznenadilo jer je ovdje bio čovjek koji se nazivao kršćaninom i nosio je taj idol, pa sam pitao kako je to moguće.

On je rekao: "Govorim njegov jezik. Odimo tamo i razgovarajmo s njim."

Tako smo otišli tamo i gradonačelnik je nastupio kao moj tumač. Pitao sam domoroca je li kršćanin?

On je potvrdno da uistinu jest kršćanin.

Onda sam pitao zašto nosi idola ako je kršćanin.

Odgovorio je da je to idol kojeg je nosio njegov otac i on mu ga je ostavio. Kada sam mu rekao da nijedan kršćanin ne bi trebao nositi idole, odgovorio je da je ovaj idol bio od velike koristi njegovom ocu. Zanimalo me kako, a on je rekao da je jednog dana njegovog oca vrebao lav, tako je on zapalio vatru i govorio idolu onako kako ga je naučio vrač. Lav je otišao. Priopćio sam u da je vatra bila ta koja je otjerala lava budući da vatra plaši sve divlje životinje. Nikada neću zaboraviti njegov odgovor. Rekao je: "Pa, ovako je: ako Amoyah (Duh) iznevjeri, onda ovaj idol neće."

(Detaljan izvještaj o pohodu brata Branhama u Afriku možete naći u knjizi "Prorok posjetio Južnu Afriku".)

To je gotovo sva snaga koju kršćanska mnoštva imaju jer im Riječ nije bila donesena izvornim otvorenim vratima Pedesetnice.

Sad se vraćamo otvorenim misionarskim vratima filadelfijskog doba. Ono nije imalo otvorena vrata sile koja je trebalo imati. Primijetite, On u istom stihu spominje ova otvorena vrata. Kaže: " Malena je tvoja snaga." To je točno. U tom je dobu nedostajala SILA Duha. Riječ se dobro propovijedala. Itekako je mogla duše učiniti mudrim za spasenje. Ali nedostajala je velika Božja sila koja je pokazivala Njegova silna djela, koja je ogolila Njegovu mišicu za njegove, osim među raspršenim skupinama. Ipak, slava Bogu, rasla je i povećala se od onoga što su imali u reformaciji.

U ovom je dobu izašao čovjek kojeg često nazivamo ocem misionarstva. William Carey, seoski postolar koji je bio pastor u Particular Baptističkoj crkvi u Moultonu u Engleskoj, snažno je potaknuo propovijedanjem o tome "nije li zapovijed dana apostolima da poučavaju sve narode bila obvezavajuća svim budućim propovjednicima do svršetka svijeta budući da vidimo da je popratno obećanje bilo istog razmjera". Protiv njega su se borili kalvinisti koji su otišli u krajnost doktrine izabranja vjerujući da će svi koji će biti spašeni BITI spašeni i da bi misionarsko djelovanje bilo protiv djelovanja Duha. Ali je Andrew Fuller pomogao gospodinu Careyju svojim propovijedanjem i skupljanjem priloga. Njihov je učinak bio takav da je 1792. oformljeno udruženje za širenje Evanđelja svim narodima. Ovo je udruženje slalo Careyja koji je bio očito blagoslovljen od Boga u pridobivanju duša u Indiji. 1795. je potaknuto kršćanstvo oformilo Londonsko misionarsko društvo za koje dobro znamo da je

prikupilo milijune funti i tijekom godina poslalo tisuće misionara da ostvare želje Gospoda. Duh se Božji kretao i vrlo je lako da su "druge ovce" bile žudnja srca tih usrdnih vjernika.

"Postavio sam pred tobom vrata otvorena." Želim ponovo pogledati ove riječi. Ovaj put, iako ih neću odvojiti od misionarstava, donijet ću vam misao koja vodi duboko u posljednje doba. Kao što sam već rekao, ovo se doba pretapa u posljednje doba. U ovom je dobu Isus rekao: "Dolazim uskoro," (11. stih) i od posljednjeg doba On će "djelo dovršiti i skratiti u pravednosti: po kratkom će postupku Gospod na Zemlji djelo izvršiti." Rimljanima 9, 28. Primijetite kako ide ovaj stih Otkrivenja 3, 8 - "otvorena vrata – malena snaga – Riječ, Ime". Ta otvorena vrata imaju veze sa sve troje. Dakle, što označavaju vrata? U Ivanu 10, 7 kaže: "Stoga im Isus ponovno reče: 'Zaista, zaista, kažem vam: JA SAM VRATA OVCAMA.'" To je točno: "JA JESAM" JE vrata ovcama. Dakle, ovo nije samo neobičan izraz. To je zapravo tako. Primijetite u Ivanu 10 kad Isus daje ovu usporedbu On Sebe naziva pastirom. Zatim se naziva vratima. A to je ono što je pastir ovcama. On je zapravo njihova vrata.

Kad sam bio preko na istoku vidio sam da bi noću pastir skupio sve svoje ovce zajedno. Stavio bi ih u ovčinjak. Zatim bi ih prebrojao. Kad bi bio siguran da su sve unutra, legao bi u otvorena vrata ovčinjaka i doslovce postao vrata ovčinjaka. Nitko ne bi mogao ući ili izaći osim po njemu. On je bio vrata. Sljedećeg dana dok sam se s prijateljem vozio u džipu, primijetio sam da je jedan pastir počeo voditi svoje stado u grad. Sav je promet odmah stao da bi ovce mogle proći. Dakle, gradovi preko na istoku nisu kao što su ovdje. Mi držimo svu svoju trgovačku robu unutra, ali tamo je to poput velike farmerske tržnice sa svim proizvodima na pločniku da bi prolaznici vidjeli i kupili. Pomislio sam: "O, evo gdje počinje metež. Sačekaj dok te ovce vide svu tu hranu tamo vani." Ali dok je pastir išao ispred te su ovce samo točno slijedile baš svaki korak. Pogledale bi sve te poslastice, ali ni jedna ovca nije dotakla ni jednu stvar. O, da sam samo znao njihov jezik, sam bih zaustavio promet i propovijedao im propovijed o onome što sam upravo bio vidio.

Kad ste ovce koje pripadaju Velikom Pastiru, vi točno slijedile svaki Njegov korak upravo kao što su činile te ovce. Nećete biti u kušnji da skrenete zbog nekog velikog cvijeta crkve ili slušate glas nekog doktora teologije, doktora znanosti ili doktora prava, već ćete

ostati s Pastirom. Biblija kaže da ovce poznaju Njegov glas i idu za NJIM, ali će ih glas stranca samo potaći da pobjegnu i otrče za svojim istinskim Pastirom. Slava Bogu!

Ali to nije bilo sve što sam vidio i naučio tamo preko. Jednog sam dana počeo razmišljati o tome kako sam bio vidio ljude vani na poljima kako pasu različite vrste životinja. Jedan bi momak čuvao neke svinje, drugi neke koze, drugi neke deva, drugi neke mazge itd. Stoga sam pitao prijatelja koji je živio tamo kako nazivaju te ljude. "O," odgovorio je, "oni su pastiri."

Nisam to mogao prihvatiti. Rekao sam: "Ne misliš valjda reći da su oni SVI pastiri. Pastiri pasu samo ovce, zar ne?"

"Ne," rekao je, "pastir je čoban ili stočar, tako bilo tko tko vodi životinje na pašu je pastir."

Pa, to me je iznenadilo. Ali sam primijetio razliku između tih čobana i onih koji su se brinuli za ovce. Kad je došla noć svi su drugi osim pastira ovaca ostavili svoje životinje u poljima i otišli kući. Pastir je svoje ovce uzeo sa sobom i stavio ih u ovčinjak te zatim legao i postao vrata ovcama. O, slava Bogu, naš nas Pastir nikada ne napušta niti ostavlja. Kad dođe noć ja želim biti u Njegovom ovčinjaku. Ja želim biti pod Njegovom skrbi.

Dakle, možemo vidjeti da JE ISUS VRATA. On je vrata ovcama. I primijetite da sada govori o VRATIMA KOJA SE OTVARAJU. Što je to nego otkrivenje Njega? A to se Otkrivenje otvara da nam donese *Snagu*, da prosvijetli Riječ i proslavi Njegovo Ime. Upravo je posred dva posljednja doba Otkrivenje Božanstva Isusa Krista procvjetalo pred nama. Da, znali smo da je On Bog. Kako bi inače On mogao biti naš Spasitelj? Ali znati da je On bio SAM BOG ILI JEDINI BOG, da je bio Alfa i Omega, da je ovaj "Isus bio I GOSPOD I KRIST" – ŠTO GA ČINI GOSPODOM ISUSOM KRISTOM, OCEM, SINOM I DUHOM SVETIM, SVE JEDNA OSOBA – to je bilo izgubljeno od prvih crkvenih doba, ali sada to ponovo vidimo. Otkrivenje o tome TKO JE ON BIO bilo se vratilo. Uistinu, Božanstvo nije troosobni Bog s jednom osobnošću jer je za osobu potrebna osobnost. Ako postoji JEDNA osobnost, ne postoji nego jedna osoba. Ali oni koji vjeruju u tri osobe imaju Božastvo od tri boga i krivi su za kršenje prve zapovijedi.

Ali se otkrivenje Božanstva vratilo. Istinska crkva sada može ponovo graditi u snazi. Nakon sveg ovog vremena ona konačno zna tko

je njezin Gospod. Ponovno KRSTIMO U IME GOSPODA ISUSA upravo kao što su to činili na Pedesetnici.

Dopustite mi da vam kažem o snu danom od Boga kojeg sam imao o trojednom krštenju. Ovo nije bila vizija, već san. Znate, siguran sam, da je jedan od blagoslova crkvenih doba bio primati sne po Duhu Svetom, baš isto kao što netko može primati vizije. Bilo je to oko tri sata jednu subotu ujutro. Upravo sam bio ustao da Josipu donesem da popije vode. Kada sam legao odmah sam zaspao i usnuo ovaj san. Vidio sam jednog čovjeka za koga sam pretpostavljao da je moj otac. On je bio veliki, krupni kršan čovjek. Također sam vidio ženu koja je trebala biti moja majka, ali nije izgledala kao ona kao što ni čovjek nije izgledao kao moj otac. Taj je čovjek je bio vrlo opak prema svojoj ženi. Imao je veliku toljagu s tri ugla na njoj. Znate da kad uzmete cjepanicu i kad je stavite na jedan kraj i pogodite sjekirom dobijete trougaoni klinasti komad drva za ogrjev. Bila je takva. Uzeo bi tu toljagu i udarao je njome te ju oborio. Dok bi tamo ležala plačući, on bi hodao uokolo s izbačenim grudima, a na njegovom je licu bio tako ponosan, hvalisav izraz da je izgledalo da ga je činilo vrlo ponosnim i zadovoljnim tući jadnu malu ženu. Svaki put kad bi pokušala ustati on bi je udario. Nije mi se sviđalo to što je on činio, ali dok sam razmišljao da ga zaustavim, pomislio sam: "Ne mogu zaustaviti tog čovjeka – prevelik je. A i navodno je moj otac." Ali duboko unutra sam znao da on nije bio moj otac i znao sam da ni jedan muškarac nema pravo tako postupati prema ženi. Prišao sam mu i zgrabio ga za ovratnik te ga okrenuo i rekao: "*Nemaš pravo* udarati je!" A kad sam to rekao moji su mišići narasli i izgledao sam poput diva. Čovjek ih je vidio i tada me se preplašio. Rekao sam: "Udari je ponovno i imat ćeš posla sa mnom." Oklijevao je udariti je ponovno i tada me je san napustio.

Probudio sam se odmah nakon sna. Pomislio sam kako je to bilo neobično. Pitao sam se zašto sam sanjao o toj ženi kad je iznenada On došao i obznanila mi se Božja prisutnost i od Njega je došlo tumačenje sna. (Dakle, vi ljudi znate da ne samo da sam vam točno tumačio snove, već sam vam mnogo mnogo puta rekao što ste sanjali tako da mi uopće niste morali reći.) Žena predstavlja svjetsku crkvu danas. Ja sam bio rođen upravo u tom neredu - neredu u kojem se ona nalazi. Ona je trebala biti nekakva majka (ona je majka bludnicâ). Njezin su muž denominacije koje vladaju njome. Trougaona klada je lažno trojedno krštenje u trojstvo. Svaki put kad je počela ustajati (to znači da su

zajednice počeli prihvaćati istinu) on bi je ponovo oborio dolje tom lažnom doktrinom. On je bio tako velik da sam ga se isprva bojao, ali kad sam mu se suprotstavio otkrio sam da imam velike i snažne mišiće. Bili su to MIŠIĆI VJERE. Ishod sna je bio da "budući da je Bog sa mnom i da mi može dati takvu snagu, onda neka se zauzmem za nju protiv denominacijske sile svijeta i natjeram ga da je prestane udarati. "

Dakle, ne pokušavam izgraditi doktrinu na snu. Niti snom pokušavam potvrditi bilo koju doktrinu za koju se zalažem. Jedinstvo Božanstva je skroz od Postanka 1, 1 do Otkrivenja 22, 21. Ali su ljudi zaslijepljeni dogmom o trojstvu koja nije po Pismu i ta je dogma toliko opće prihvaćena da je pokušati vidjeti "Osobu Jednog Boga" skoro nenemoguće. Ako ljudi ne mogu vidjeti ISTINU o Božanstvu, nego se bore protiv nje, nikada ne mogu vidjeti ostatak istine jer JE OTKRIVENJE ISUS KRIST U SVOJOJ CRKVI I NJEGOVA DJELA USRED CRKVE ZA SEDAM DOBA. Jeste li to razumjeli? Dakle, siguran sam da razumijete.

"Malena je tvoja snaga, a očuvao si Moju Riječ i nisi zatajio Moje Ime." Dakle, već smo spomenuli kako se snaga vraćala. Vraćala se. Snaga inkvizicije je bila oslabila. Ljudi su napustili svoje domovine i zahtijevali slobodu proslavljanja. Jaram hijerarhije se slamao. Vlada je uvidjela da je mudro ne braniti jedan segment protiv drugoga. Zapravo, ljudi dobrih namjera ali loše vođeni bili su voljni ratovati da obrane svoja religijska prava. Možda je najveći prikaz snage religije u ovom dobu bila činjenica da je, iako je Francuska pala u revoluciji, veliko veslijevsko probuđenje zadržalo revoluciju podalje od Velike Britanije i sačuvalo je da bude instrument u Božjoj ruci mnogo slavnih godina.

Propovijedanje Riječi nikad nije bilo veće. Kao što je Sotona podigao svoje horde slobodnih mislilaca, kao što su ustali začetnici komunizma, kao što su liberalni teolozi proširili svoju prljavu robu, Bog je podigao moćne ratnike vjere i najveća djela kršćanske literature, učenja i propovijedanja došlo je iz ovog razdoblja. Nikad nitko nije bio ravan njegovim propovjednicima i učiteljima, i nikad neće biti. Spurgeoni, Parkeri, McClareni, Edwardi, Bunyani, Meulleri, Brainardi, Barnei, Bishopi, svi su došli iz ovog razdoblja. Propovijedali su, poučavali i pisali Riječ. Proslavili su Njegovo Ime.

SUD LAŽNOG ŽIDOVA

Otkrivenje 3, 9: "Evo, dat ću da oni iz sinagoge Sotonine, koji sebe proglašavaju Židovima, a nisu nego lažu, evo, učinit ću da dođu i poklone se pred tvojim nogama te spoznaju da te Ja ljubim."

Dakle, odmah možemo primijetiti da je ovaj problem lažnog Židova ili lažnih vjernika već postojao u drugom dobu. Ovi koji su se lažno nazivali Židovima pojavili su se odmah nakon prvog izlijevanja prvog doba i sada se ponovno pojavljuju u drugom dobu nakon reformacije. Teško da je to slučajnost. Uistinu, to nije slučajnost. To je Sotonino načelo. To načelo je organizirati i tvrditi da je izvorno i stoga imati pravo na posebna prava i privilegije. Dopustite mi da vam pokažem. Tamo nazad u smirnijskom dobu ovi su ljudi lagali i rekli da su zapravo Židovi (ili vjernici), a nedvojbeno nisu bili. Bili su iz sinagoge Sotonine. Bili su Sotonino organizirano mnoštvo jer smo u tom dobu vidjeli početak toga da propovjednici uzimaju neopravdano vodstvo nad svojom braćom propovjednicima. (Biskupi postavljeni u općinama, nad starješinama). Sljedeća stvar koju smo vidjeli bilo je da je u trećem dobu nedvojbeno postojalo mjesto zvano "Sotonino prijestolje". To nam je doba dalo vjenčanje crkve i države. S moći države iza sebe, crkva je bila doslovce fizički nepobjediva. Ali Bog je slomio to uporište usprkos moći države i reformacija je donijela veliko svjetlo. Ali što se dogodilo? Luterani su se organizirali i udružili se s državom i ponovo vidimo Sotoninu sinagogu očitovanu u ovom šestom dobu. Dakle, naravno, ova sinagoška skupina ne bi rekla da su oni od Sotone. Ne, nikako. Oni kažu da su od Boga. Ali lažu. Jer onaj koji je istinski Židov (to je ono što su oni tvrdili da jesu) je onaj koji je Židov iznutra – u Duhu. Stoga, dakle, ako su lažni Židovi to znači da su oni kao što Juda 19 kaže, "NEMAJU Duha". Djeca Božja su rođena od Duha. Ovi nemaju Duha i stoga NISU djeca Božja. Bez obzira koliko usrdno protestirali i koliko daleko idu da pokušaju dokazati da jesu. Oni su MRTVI. Oni su djeca organizacije i nedostaju istinski plodovi. Sagrađeni su na svojim vlastitim crkvenim vjerovanjima, dogmama i doktrinama i istine nema u njima jer su uzdigli svoje vlastite naume iznad Božje Riječi.

Dopustite mi da vam pokažem što sam cijelo vrijeme pokušavao poučavati o dva trsa koja dolaze iz dva različita duha. Ovaj put uzmite primjer Isusa i Jude. Isus je bio Sin Božji. Juda je bio sin propasti. Bog

je ušao u Isusa. Sotona je ušao u Judu. Isus je imao potpunu službu Duha Svetoga jer: "Kako je Isusa Krista iz Nazareta Bog pomazao Duhom Svetim i snagom, i kako je On prošao čineći dobro i iscjeljujući sve kojima je ovladao đavao; jer Bog bijaše s njim." Djela apostolska 10, 38. Kaže: "A ubrajao se (Juda) među nas i imao UDIO u ovoj službi," Djela apostolska 1, 17. Matej 10, 1: "Dozvavši dvanaestoricu Svojih učenika, dade im vlast nad nečistim duhovima: da ih izgone i da iscjeljuju svaku bolest i svaku nemoć."

Taj je duh koji je bio u Judi išao točno kroz Isusovu službu. Onda su obojica došli do križa. Isus je obješen na križ rado dajući Svoj život za grješnike i predao je Svoj Duh Bogu. Njegov je Duh otišao Bogu i zatim je izliven u crkvu na Pedesetnici. Ali se Juda objesio i njegov se duh vratio Sotoni, ali nakon Pedesetnice taj se isti duh koji je bio u Judi vratio lažnom trsu koji raste upravo zajedno s istinskim trsom. Ali primijetite Judin duh nikada nije došao na Pedesetnicu. Nikada nije uzišao da primi Duha Svetoga. Nije mogao. Ali za čim je taj Judin duh išao? Išao je za kesom zlata. Kako je volio novac. Još uvijek voli novac. Ako ide okolo u ime Isusa čineći silne stvari i održavajući velike skupove još uvijek materijalističkim konceptom zarađuje više novca, građevina i obrazovanja i svega. Samo promatrajte taj duh koji je na njima i nemojte biti zavarani. Juda je išao okolo kao jedan od dvanaestorice i također je činio čudesa. Ali NIJE imao Duha Božjeg kao svoga. On jest imao službu. Nikada nije došao na Pedesetnicu budući da nije bio istinsko sjeme. Nije bio istinsko dijete Božje. Ne, nikako. I tako je upravo sada u sinagogi Sotoninoj. Nemojte biti zavarani. Nećete biti zavarani ako ste od samih izabranih. Isus je rekao da nećete biti zavarani.

Da, ovi ljudi kažu da su kršćani, ali nisu.

"Učinit ću da dođu i poklone se pred tvojim nogama te spoznaju da te Ja ljubim." 1 Korinćanima 6, 2: "Ne znate li da će sveti suditi svijetu?" Neće samo dvanaestorica apostola biti na dvanaest prijestolja sudeći dvanaest plemena Izraelovih, već će i sveti suditi svijetu. Tada će ovi koji tvrde da pripadaju Bogu i tvrde da ih Bog ljubi točno otkriti tko je dijete Božje i koga Sin ljubi. Da, dolazi taj dan kad će se to očitovati. Ovi koji sada u određenoj mjeri vladaju svijetom i koji će tijekom posljednjeg doba izgraditi lik zvijeri pomoću kojeg će zapravo vladati svijetom, jednog će dana biti poraženi kada Isus dođe sa Svojim svetima suditi svijetu u pravednosti. To je točno ono što smo vidjeli u

Mt. 25 kada će "svi" oni koji su propustili prvo uskrsnuće stati pred Suca i Njegovu nevjestu.

HVALOSPJEV I OBEĆANJE

Otkrivenje 3, 10: "Budući da si očuvao Riječ o Mojoj postojanosti, i Ja ću očuvati tebe od trenutka kušnje koji ima doći na sav naseljeni svijet da se iskušaju oni što prebivaju na zemlji."

Što On misli pod "Riječju o Njegovoj postojanosti"? Hebrejima 6, 13 - 15: "Ta kad je ono Bog Abrahamu davao obećanje, budući da se nije imao kime većim zakleti, zakleo se samim Sobom, rekavši: "Uistinu ću te blagoslovom blagosloviti i neizmjerno ću te umnožiti. I tako je on strpljivošću zadobio obećanje." Vidite, Duh govorio o Riječi Božjoj koja nam je dana. Čekanje na ispunjenje te Riječi zahtijevalo je postojanost kao i u slučaju Abrahama. Bio je postojan kao da Nevidljivoga gleda. Bio je postojan i zatim se Riječ naposljetku ispunila. Ovo je način na koji Bog svoje ljude uči postojanosti. Pa, kad bi On ispunio Svoju Riječ u fizičkim očitovanjima istog trenutka kada se pomolite, ne biste se nikada naučili postojanosti već biste postali čak i više nepostojani s životom. Dopustite mi da vam ovu istinu pokažem čak i potpunije izloženu. Hebrejima 11, 17: "Vjerom je Abraham, kušan, prinio Izaka. Jedinorođenca je prinosio on koji je primio obećanja (Riječ Božju)." Eto: Abraham je bio kušan NAKON što je primio Riječ obećanja. Većina misli da čim se mi pomolimo u Isusovo Ime nad dobrim Božjim obećanjima da ne može biti kušnje. Ali ovdje kaže da je Abraham bio kušan nakon što je primio obećanje. To je potpuno točno prema psalmisti koji ukazuje na Josipa, 105, 19: "Do vremena kad je došla njegova riječ, *riječ Jahvina ga je kušala*." Bog nam daje najveća i dragocjena obećanja. Obećao je ispuniti ih. Hoće. Ali od vremena od kad se mi pomolimo do vremena kad dobijemo odgovor moramo naučiti primiti postojanost u svoje duše jer jedino u postojanosti posjedujemo život. Neka bi nam Bog pomogao da naučimo ovu lekciju kao što znamo da su se ljudi ovog šestog doba naučili postojanosti. Čitamo povijest o životima ovih velikih kršćana, kakav kontrast vidimo između njihovih života i naših jer su oni bili tako postojani i tihi, a danas smo mi praktički obuzeti prenepostojanošću i žurbom.

Nastavlja im govoriti: "Budući da si uzeo Moju Riječ i živio je i time postao postojan, Ja ću očuvati tebe od trenutka kušnje koji ima doći na naseljeni svijet da se iskušaju oni što prebivaju na zemlji." Sada ovdje ponovno vidimo preklapanja dvaju doba jer je ovo obećanje povezano s krajem poganskog razdoblja koje kulminira u velikoj nevolji.

"Ja ću očuvati tebe od trenutka kušnje koji ima doći na sav naseljeni svijet da se iskušaju oni što prebivaju na zemlji." Ovaj stih nije izjava da će istinska crkva ići u i kroz nevolju. Kad bi to značilo to, to bi bilo rečeno. Ali kaže: "Ja ću očuvati tebe od trenutka kušnje." Ova je kušnja točno poput kušnje u Edenu. Bit će to vrlo privlačan prijedlog dan u izravnoj suprotnosti Božjoj zapovjeđenoj Riječi i ipak, sa stajališta ljudskog umovanja, bit će to tako vrlo ispravno, tako prosvjetljujuće i životvorno da bi nasamarilo svijet. Jedino sami izabrani neće biti nasamareni. Kušnja će doći na slijedeći način. Ekumenski pokret koji je započeo na onome što se čini tako lijepim i blagoslovljenim načelom (ispunjavanje Kristove molitve da bi svi bili jedno) postaje tako politički jak da ona vrši pritisak na vladu da navede sve da joj se pridruže ili izravno ili kroz pridržavanje načela koja su ozakonjena u zakonu tako da nijedne skupine ljudi neće biti priznate kao stvarne crkve osim ako su pod izravnom ili neizravnom dominacijom ovog koncila. Male će skupine izgubiti povlastice, privilegije itd., dok ne izgube svu imovinu i duhovna prava kod ljudi. Na primjer upravo sada ako lokalno propovjedničko udruženje ne odobri u mnogim, ako ne većini gradova, ne može se unajmiti zgrada za vjerske službe. Za postati kapelanima u vojnim službama, bolnicama itd., sada je gotovo obvezno biti priznat kao prihvatljiv trojičarskim ekumenskim skupinama. Kako ovi pritisci rastu i hoće, bit će teže oduprijeti se jer oduprijeti se znači izgubiti privilegije. I stoga, mnogi će biti u kušnji da se slože jer će misliti da je bolje služiti Bogu javno u okviru ove organizacije nego uopće ne služiti Bogu javno. Ali griješe. Vjerovati đavoljoj laži jest služiti Sotoni iako ga možda želite nazvati Jahvom. Ali izabrani neće biti zavedeni.

Nadalje, izabrani neće samo biti očuvani, već dok ovaj pokret postaje "LIK PODIGNUT ZVIJERI", sveti će otići u uznesenju. A ovaj mali ugodan, simpatičan pokret koji je započeo u zajedništvu u Efezu postat će Sotonino čudovište koji kalja i zavodi cijeli svijet. Jer će crkveni sustav rimokatolika i protestanata u skupljanju upravljati

sveukupnim bogatstvom svjetskog sustava i natjerati cijelu zemlju u svoju religioznu zamku ili će ih ubiti uskraćujući im privilegiju kupovanja i prodavanja čime bi zarađivali za život. Ovo će biti postignuto jednostavno jer su se bludničine kćeri skoro vratile k njoj. U međuvremenu je Rim stekao skoro sve zalihe zlata. Židovi imaju obveznice i sav vrijednosni papir. U pravo vrijeme bludnica će uništiti današnji novčani sustav povlačeći sav vrijednosni papir i zahtijevajući zlato. Bez zlata sustav pada. Židovi će biti u zamci i ući u savez i crkva bludnica će zavladati cijelim svijetom.

OBEĆANJE SVOJIMA

Otkrivenje 3, 11 - 12: "Gle, dolazim uskoro! Čvrsto drži što imaš da ti nitko ne uzme vijenac. Onoga tko pobijedi učinit ću stupom u hramu Boga Svojega i odande neće više nipošto izići. Napisat ću na njemu Ime Svoga Boga i ime grada Svoga Boga, novog Jeruzalema koji silazi s neba od Boga Mojega, i Ime Moje novo."

Ne trebamo komentirati misao da On dolazi uskoro. Znamo da dolazi uskoro jer smo na kraju posljednjih dana, nismo li? Ali On nastavlja i kaže: "Čvrsto drži što imaš da ti nitko ne uzme vijenac."

Isus dolazi upravo usred vremena velike tjeskobe. I s Njegovim dolaskom je uskrsnuće. Mnogi se imaju dići iz prašine i ustati s onima koji su živi ali čekaju Njegov povratak. I njima će biti dani vijenci. Zašto? Jer su sinovi Božji. S Njim su kraljevi. S Njim kraljuju. To je ono što vijenac označava - kraljevanje i vladanje sa samim Velim Kraljem. To je obećanje svima onima koji pate s Njim ovdje na zemlji – svima onima koji su strpljivo ustrajali znajući da će ih Bog, pravedni Sudac, nagraditi. Oni koji su se svega odrekli za Njega i sve predali Njemu sjest će na Njegovo prijestolje i imati udio u Njegovom slavnom kraljevstvu.

O, imamo riječ za sve nas u ovom vremenu. Ona je čvrsto drži - ustraj. Nemoj odustati. Stavite na sebe svu bojnu opremu Božju – koristite svako oružje koje nam je On dao – koristite svaki dar koji nam je na raspolaganju i s radošću gledajte prema naprijed jer će nam dati vijenac On koji je Kralj kraljeva i Gospodar gospodara.

Dakle, On ne daje samo vijence već kaže da će ovi u nevjesti biti učinjeni stupovima u hramu Boga. Ali što je hram Boga? Isus je

govorio o Svom tijelu da je hram. Bilo je. Bilo je hram Boga. Ali sada kada smo mi Njegovo tijelo, istinska je crkva hram Boga po Duhu Svetom u nama. Dakle, one će pobjednika učiniti stupom u tom hramu. Ali što je stup? Stup je zapravo dio temelja jer podupire nadgradnju. Slava Bogu, to pobjednika stavlja upravo među apostole i proroke jer u Efežanima 2, 19 – 22 kaže: "Tako, dakle, niste više tuđinci i pridošlice, nego sugrađani svetih i ukućani Božji, nazidani na temelju apostola i proroka, a zaglavni je kamen sami Isus Krist, u Kome sva građevina zajedno povezana raste u sveti hram u Gospodu, u Kojemu ste i vi zajedno ugrađeni za prebivalište Božje po Duhu." Da, taj 22. stih kaže sa smo zajedno ugrađeni s njima. Sve je prošlo kroz VRATA (Isusa) i dio je tog tijela ili hrama. Dakle, kad Bog stavlja čovjeka u hram kao stup i čini ga dijelom te skupine temelja, što On čini? On mu daje otkrivenje Riječi i otkrivenje Sebe jer je to točno ono što su imali apostoli i proroci. Mt. 16, 17. On je tu u toj Riječi. On tu stoji. Nitko ga ne može izvaditi.

Promislite o toj riječi "pobijedi". Ivan postavlja pitanje: "Tko je onaj koji pobijedi?" i odmah dođe odgovor, "onaj tko vjeruje da Isus jest Krist." On ne kaže da je pobjednik onaj koji vjeruje u "NEKOG" Isusa i u "NEKOG" Krista, već vjeruje da Isus JEST KRIST - JEDNA osoba - ne dvije. On je onaj koji je kršten u Ime Gospoda Isusa Krista.

Bog ovdje govori o Nevjesti. Želite li vidjeti još jednu sliku nje? Ona je u Otkrivenju 7, 4 - 17: "I čuh broj zapečaćenih - sto četrdeset i četiri tisuće zapečaćenih iz svih plemena sinova Izraelovih: iz plemena Judinog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Rubenovog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Gadovog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Ašerovog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Naftalijevog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Manašeovog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Šimunovog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Levijevog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Isakaravog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Zebulunovog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Josipovog, dvanaest tisuća zapečaćenih; iz plemena Benjaminovog, dvanaest tisuća zapečaćenih. Nakon toga pogledah, i gle: mnoštvo veliko što ga nitko izbrojiti ne može, iz svakog naroda, i plemena, i puka, i jezika! Stoje pred prijestoljem i pred Jaganjcem. Odjeveni su u bijele halje, a palme im u rukama; i viču jakim glasom: "Spasenje Onomu koji sjedi na prijestolju, Bogu našemu, i Jaganjcu!" I svi anđeli što su stajali oko

prijestolja i starješina i četiriju bića, padnu pred prijestoljem ničice i poklone se Bogu govoreći: "Amen! Blagoslov i slava, i mudrost, i zahvalnost, i čast, i moć i snaga Bogu našemu u vijeke vjekova! Amen!" I upita me jedan od starješina: "Ovi odjeveni u bijele halje, tko su ti i odakle su došli?" A ja mu odvratih: "Gospodine, ti znaš." A on mi reče: "To su oni što su došli iz velike nevolje i oprali halje svoje i izbijelili ih u krvi Jaganjčevoj. Zbog toga su pred prijestoljem Božjim i služe Mu dan i noć u Njegovom hramu; i Onaj koji sjedi na prijestolju prebivat će među njima. Neće više gladovati ni žeđati, neće se više obarati na njih sunce niti ikakva žega jer će ih Jaganjac, koji je posred prijestolja, pasti i voditi na žive izvore vode. I obrisat će Bog svaku suzu iz očiju njihovih." Isus je došao. On je zapečatio 144 000. Uzeo je 12 000 iz svakog plemena. Ali postoji druga skupina koja ne pripada u ovih 144 000 koja se vidi u stihovima 9 - 18. Tko su oni? Oni su u nevjesti uzetoj iz pogana. Pred Njegovim su prijestoljem dan i noć. Služe Mu u hramu. Oni su posebna briga Gospodnja. Oni su Njegova Nevjesta.

Nevjesta ide gdje god je Ženik. On je nikada neće ostaviti. Ona nikada neće otići od Njega. Ona će s Njim dijeliti prijestolje. Bit će okrunjena Njegovom slavom i čašću.

I napisat ću na njemu Ime Svoga Boga i ime grada Svoga Boga. A što je Ime Boga? Pa, On je bio Bog s nama ili Emanuel, ali to nije bilo Njegovo dano ime. "Ti ćeš Mu dati Ime Isus." Isus je rekao: "Ja sam došao u Ime Svoga Oca i vi Me niste primili." Stoga, Ime Boga je ISUS jer je to Ime u kojem je On došao. On je GOSPOD ISUS KRIST. A koje ime žena uzima kad se udaje za muškarca? Uzima njegovo ime. Njegovo će Ime biti to koje će biti dano nevjesti kad je On uzme k Sebi.

Otk. 21, 1 – 4. "I vidjeh novo nebo i novu zemlju: jer su prvo nebo i prva zemlja prošli; ni mora više nema. I ja, Ivan, vidjeh Sveti grad, novi Jeruzalem: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica urešena za svoga muža. I začuh jak glas s neba kako govori: "Evo prebivališta Božjega s ljudima! On će prebivati s njima, a oni će biti narod Njegov; i sam će Bog biti s njima i biti Bog njihov. I obrisat će im Bog svaku suzu s očiju; i smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti – jer prijašnje je prošlo." Kako divno. Ispunjena sva Božja divna obećanja. Sve će biti završeno. Promjena će biti gotova. Janje i Njegova nevjesta zauvijek utvrđeni u svim Božjim savršenstvima. Opisati to? Tko to može učiniti? Nitko. Razmišljati o

tome? Sanjati o tome? Čitati što Riječ o tome kaže? Da, sve to može činiti, a ipak možemo znati samo sićušan dio toga dok to ne postane stvarnost u prvom uskrsnuću.

"*I napisat ću na njemu Moje NOVO Ime*." Moje novo Ime. Kada sve postane novo tada će On na Sebe uzeti novo Ime i to će Ime također biti Nevjestino Ime. Koje je to ime nitko se ne usuđuje nagađati. To bi moralo biti otkrivenje Duha dano toliko uvjerljivo da ga se nitko ne bi usudio poreći. Ali bez sumnje on će ostaviti to otkrivenje za dan kad On želi iznijeti to ime. Dosta je znati da će biti divnije nego što bi mi ikada mogli zamisliti.

ZAVRŠNO UPOZORENJE DOBU

Otkrivenje 3, 13: "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!" Svako se doba završava s ovim istim upozorenjem. To je neprestana molba da crkve slušaju glas Gospoda. U ovom je dobu molba čak i upornija nego u prijašnjim dobima jer se u ovom dobu Gospodinov dolazak uistinu približio. Možda bi se pojavilo pitanje: "Ako nakon ovoga postoji drugo doba, čemu žurba?" Odgovor se nalazi u ovome. Posljednje će doba biti kratko – brzo djelo dovršetka. I ne samo da je to tako, već se uvijek mora sjetiti da u Božjim očima vrijeme tako brzo prolazi; da, tisuću je godina samo jedan dan. A ako On dolazi unutar nekoliko sati, kako On gleda na vrijeme, onda nas On zasigurno mora upozoriti sa svom hitnošću i Njegov glas mora neprekidno odjekivati u našim srcima da budemo spremni prije tog dolaska.

O, u svijetu ima toliko mnogo glasova - toliko mnogo problema i potreba koje traže pozornost, ali nikad neće biti glasa tako važnog i tako vrijednog slušanja kao glas Duha. Stoga: "Tko ima uho da čuje, neka čuje što Duh govori crkvama!"

9. POGLAVLJE

LAODICEJSKO CRKVENO DOBA

Otkrivenje 3, 14 - 22

"I anđelu crkve Laodicejaca napiši: Ovo govori Amen, Svjedok vjerni i istiniti, Početak Božjeg Stvorenja.

Znam tvoja djela, da nisi ni studen ni vruć. Htio bih da si studen ili vruć,

ali jer si mlak – ni studen ni vruć – povratit ću te iz usta Svojih.

Jer govoriš: 'Bogat sam. Obogatio sam se i ništa mi ne treba' – a ne znaš da si bijedan i jadan, i siromašan, i slijep, i gol.

Savjetujem ti da kupiš od Mene zlato vatrom iskušano da se obogatiš, i bijele halje da se odjeneš pa da se ne očituje sramota tvoje golotinje; i pomaži oči svoje pomašću da vidiš.

Ja korim i odgajam sve koje Ja ljubim. Budi, dakle, revan i pokaj se!

Evo, stojim pred vratima i kucam. Posluša li tko glas Moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim; i on sa Mnom.

Onome tko pobijedi dat ću da sjedi sa Mnom na Mojem prijestolju, kao što sam i Ja pobijedio i sjeo sa Svojim Ocem na prijestolje Njegovo.

Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!"

GRAD LAODICEJA

Ime Laodiceja koje znači "ljudska prava" bilo je vrlo uobičajeno i bilo je dano nekoliko gradova u čast kraljevskih dama takvog imena. Ovaj je grad bio jedan od politički najvažnijih i financijskih najuspješnijih gradova u Maloj Aziji. Gradu su istaknuti građani oporučno ostavili golema imanja. Bio je sjedište velikog medicinskog učilišta. Njegovi su se stanovnici isticali u umjetnosti i znanosti. Često je bio nazivan "metropolom" budući da je bio sjedište okruga za

dvadeset i pet drugih gradova. Poganski bog koji je tamo bio proslavljan bio je Zeus. Zapravo, ovaj su grad nekad nazivali Diopolisom (Zeusov grad) u čast svog boga. U četvrtom je stoljeću tamo održan važan crkveni koncil. Česti su potresi naposljetku uzrokovali njegovo potpuno napuštanje.

Kako su karakteristike ovog posljednjeg doba bile prikladne da predstavljaju doba u kojem mi sada živimo. Na primjer, proslavljali su jednog boga, Zeusa, koji je bio glavni i otac bogova. To je pretkazalo religioznu pretpostavku dvadesetog stoljeća "jedan Bog - otac nas sviju" koja ističe ljudsko bratstvo i čak i sada okuplja protestante, katolike, Židove, hinduse itd. s namjerom da zajednički oblik proslavljanja poveća našu ljubav, razumijevanje i brigu jednih za druge. Katolici i protestanti se čak i sada trude i zapravo napreduju u ovom ujedinjenju s otvorenom namjerom da svi ostali slijede. Isti je ovaj stav viđen u organizaciji Ujedinjenih naroda kad su svjetske vođe odbile prepoznati bilo koji pojedinačni koncept duhovnog proslavljanja već su preporučili da se svi ti odvojeni koncepti stave na stranu nadajući se da će se sve religije ujednačiti u jednu jer sve žele iste ciljeve, sve imaju iste svrhe i sve su u osnovi ispravne.

Primijetite ime Laodiceja, "ljudska prava" ili "pravednost naroda". Je li ikad bilo doba poput crkvenog doba dvadesetog stoljeća koje je vidjelo da SVE nacije ustaju i zahtijevaju jednakost, društveno i financijski? Ovo je doba komunista gdje su svi ljudi navodno jednaki, iako je to tako samo u teoriji. Ovo je doba političkih strana koje se nazivaju kršćanskim demokratima i kršćanskim socijalistima, kršćanska komonvelt federacija itd. Prema našim liberalnim teolozima Isus je bio socijalist, a rana je crkva pod vodstvom Duha prakticirala socijalizam i stoga bi mi trebali tako činiti danas.

Kada su ljudi iz davnina Laodiceju nazvali metropolom bilo je to očekivanje jedne svjetske vlade koju mi sada uspostavljamo. Dok mislimo o tom gradu koji je bio mjesto velikog crkvenog koncila, vidimo nagoviješten ekumenski pokret koji se odvija danas u kojem ćemo vrlo uskoro vidjeti skupljanje svih takozvanih kršćana. Uistinu, crkva i država, religija i politika se skupljaju. Ljulj se svezuje. Pšenica će uskoro biti spremna za žitnicu.

Bio je to grad potresa, takvih potres koji su ga naposljetku uništili. Ovo će doba završiti tako što će Bog protresti cijeli svijet koji je otišao voditi ljubav sa starom bludnicom. Ne samo da će se svjetski

sustavi raspasti, već će sama zemlja biti potresena i onda obnovljena za Kristovu milenijsku vladavinu.

Grad je bio bogat, obdaren bogatima. Bio je pun kulture. Znanost je obilovala. Kako je to nalik danas. Crkve su bogate. Proslavljanje je lijepo i formalno, ali hladno i mrtvo. Kultura i obrazovanje uzeli su mjesto Riječi danoj od Duha i vjera je zamijenjena znanošću tako da je čovjek žrtva materijalizma.

U svakoj karakteristici drevnu Laodiceju nalazimo ponovno rođenu u laodicejskom dobu dvadesetog stoljeća. U Božjoj milosti, neka bi oni koji imaju uho da čuju izišli iz nje da ne budu dionici grijeha njezinih i rezultirajućeg suda.

LAODICEJSKO DOBA

Laodicejsko doba je počelo oko prijelaza u dvadeseto stoljeće, moguće 1906. godine. Koliko će dugo ono trajati? Kao Božji sluga koji je imao mnoštva vizija od kojih NI JENDA nikada nije iznevjerila, dopustite mi predvidjeti (nisam rekao prorokovati, već predvidjeti) da će ovo doba završiti oko 1977. godine. Ako ćete mi ovdje oprostiti osobnu opasku, ovo predviđanje temeljim na sedam velikih uzastopnih vizija koje su mi došle jedne nedjelje ujutro u lipnju 1933. godine. Gospod Isus mi je govorio i rekao da se dolazak Gospodnji približava, ali da će prije nego što On dođe dogoditi sedam velikih događaja. Sve sam ih zapisao i toga sam jutra javno proglasio otkrivenje Gospodnje. Prva je vizija bila da će Mussolini izvršiti invaziju na Etiopiju i da će ta nacija "pasti pod njegove korake". Ta je vizija zasigurno prouzročila neke reperkusije i neki su bili vrlo ljuti kad sam to rekao i nisu to htjeli vjerovati. Ali to se tako dogodilo. On je jednostavno ušetao tamo sa svojim suvremenim naoružanjem i zavladao. Domoroci nisu imali šanse. Ali je vizija također rekla da će Mussolini doživjeti strašan kraj u kojem će se njegov vlastitim narod okrenuti na njega. To se dogodilo baš točno onako kako je bilo rečeno.

Sljedeća je vizija predskazala da će Austrijanac po imenu Adolf Hitler ustati kao diktator nad Njemačkom i da će uvući svijet u rat. Pokazala je Siegfriedovu liniju i kako će naše trupe imati užasnih poteškoća da je nadvladaju. Zatim je pokazala da će Hitler doživjeti tajanstven kraj.

Treća je vizija bila u oblasti svjetske politike jer mi je pokazala da će postojati tri velika IZMA: fašizam, nacizam, komunizam; ali da će prva dva biti progutana u trećem. Glas je opomenuo: "PROMATRAJ RUSIJU, PROMATRAJ RUSIJU. Pazi na kralja sjevera."

Četvrta je vizija pokazala velike napretke u znanosti koji će doći nakon drugog svjetskog rata. Bilo je predvođeno u viziji plastičnim automobilom zaobljenog krova koji je jurio lijepim autocestama pod daljinskim upravljanjem tako da se činilo da ljudi sjede u ovom automobilu bez upravljača i igrali su neku vrstu igre da se zabave.

Peta se vizija ticala moralnog problema našeg doba usredotočujući se uglavnom na žene. Bog mi je pokazao da su žene počele biti izvan svog mjesta s davanjem prava glasa. Zatim su ošišale svoju kosu što je označavalo da više nisu pod autoritetom muškaraca već su insistirale ili na jednakim pravima ili, u većini slučajeva, na više od jednakih prava. Usvojila je odjeću muškaraca i otišavši u stanje neodjevenosti dok posljednja slika koju sam vidio nije bila žena gola osim male pregače nalik na smokvin list. S ovom sam vizijom vidio užasnu izopačenost i moralnu nepriliku cijelog svijeta.

Zatim u šestoj viziji, u Americi je ustala vrlo lijepa, ali okrutna žena. Držala je ljude u svojoj potpunoj moći. Vjerovao sam da je ovo ustajanje Rimokatoličke crkve, iako sam znao da je moguće da je to vizija neke žene koja ustaje u velikoj moći u Americi zahvaljujući popularnom glasanju žena.

Posljednja i sedma vizija bila je ona u kojoj sam čuo vrlo strašnu eksploziju. Kada sam se okrenuo pogledati nisam vidio ništa osim ruševine, kratere i dim po čitavoj američkoj zemlji.

Na temelju ovih sedam vizija, uz vrlo brze promjene koje su zahvatile svijet u posljednjih pedeset godina PREDVIĐAM (ne prorokujem) da će se sve ove vizije dogoditi do 1977. godine. I iako mnogi možda misle da je ovo neodgovorna izjava u pogledu činjenice da je Isus rekao da "nitko ne zna dan ni sat" i dalje ostajem pri ovom predviđanju nakon trideset godina jer Isus NIJE rekao da nitko ne zna godinu, mjesec ili tjedan u kojem se Njegov dolazak ima dovršiti. Tako ponavljam, ja iskreno vjerujem i ostajem pri tome kao zasebni proučavatelj Riječi uz božansko nadahnuće da 1977. treba dokrajčiti svjetske sustave i uvesti u milenij.

Dakle, dopustite mi reći ovo. Može li itko dokazati da je bilo koja od tih vizija pogrešna? Nisu li se sve one ispunile? Da, svaka se

ispunila ili je upravo sada u postupku. Mussolini je uspješno izvršio invaziju na Etiopiju, zatim je pao i sve to izgubio. Hitler je započeo rat koji nije mogao završiti i tajanstveno umro. Komunizam je nadvladao obadva druga IZMA. Plastični zaobljeni automobil je napravljen i samo čeka bolju cestovnu mrežu. Žene su gotovo gole i čak sada nose kupaće kostime bez grudnjaka. I baš sam neki dan u časopisu vidio baš onu odjeću koju sam vidio u svojoj viziji (ako to možete nazvati odjećom). Bila je to plastična prozirna vrsta tkanine s tri zatamnjene točke koje su malom površinom prekrivala obje dojke i zatim je dolje bio tamni dio poput male pregače. Katolička crkva se uzdiže. Imali smo jednog katoličkog predsjednika, i bez sumnje imat ćemo još jednoga. Što je preostalo? Ništa osim Heb. 12, 26: "Čiji je glas tada zemlju uzdrmao, a sada obećaje govoreći: 'Još jedanput Ja ću potresti ne samo zemlju, nego i nebo.'" Još će jednom Bog potresti zemlju i time potresti sve labavo što se može potresti. Zatim će je obnoviti. Upravo je posljednjeg ožujka 1964. godine taj potres Aljaske na Veliki petak potresao cijeli svijet iako ga nije izbacio iz ravnoteže. Ali Bog je svjetskim podrhtavanjem upozoravao na ono što će On uskoro učiniti u većoj mjeri. On će se obrušiti i poljuljati ovaj svijet proklet grijehom, moj brate, moja sestro, i postoji samo jedno mjesto koje može izdržati taj šok, a to je u stadu Gospoda Isusa. I htio bih vas zamoliti dok je Božja milost još uvijek dostupna da cijeli svoj život bezrezervno date Isusu Kristu koji će vas kao vjerni Pastir spasiti i brinuti se za vas i postaviti vas besprijekorne u slavi u radosnom klicanju.

GLASNIK

Zaista sumnjam da je ijedno doba istinski znalo glasnika kojeg mu je Bog poslao, osim u prvom dobu gdje je Pavao bio glasnik. I čak u tom dobu mnogi ga nisu prepoznali za ono što je on bio.

Dakle, doba u kojem mi živimo bit će vrlo kratko. Događaji će se događati vrlo brzo. Stoga glasnik ovom laodicejskom dobu mora sada biti ovdje, iako ga možda još ne znamo. Ali će zasigurno morati doći vrijeme kad će on postati obznanjen. Dakle, to mogu dokazati zato što imamo citat Pisma koji opisuje njegovu službu.

Prije svega, taj će glasnik biti prorok. Imat će službu proroka. Imat će proročku službu. Bit će temeljena čvrsto na Riječi jer kad on

prorokuje i ima vizije, uvijek će biti "usmjereno na Riječ" i UVIJEK će se ispuniti. Bit će potvrđen kao prorok zbog svoje točnosti. Dokaz da je on prorok nalazi se u Otk. 10, 7: "Nego u dane glasa sedmog glasnika, čim on zatrubi, dovršit će se tajna Božja kao što je On navijestio Svojim slugama, prorocima." Dakle, ova osoba koja je u ovom stihu nazvana "anđelom" u prijevodu King Jamesa NIJE nebesko biće. Šesti anđeo koji trubi, koji je nebesko biće, je u Otk. 9, 13, a sedmi istog reda je u Otk. 11, 15. Ovaj ovdje u Otk. 10, 7 glasnik je sedmom dobu i to je čovjek i on ima donijeti poruku od Boga, a njegova će poruka i služba dovršiti tajnu Božju kao što je naviješteno Njegovim slugama, prorocima. Bog će postupati s ovim posljednjim glasnikom kao s prorokom ZATO ŠTO ON JEST PROROK. To je ono što je Pavao bio u prvom dobu, a i posljednje doba također ima proroka. Amos 3, 6 - 7: "Trubi li truba po gradu da se narod ne uzbuni? Hoće li kob pogoditi grad ako je Jahve ne pošalje? Ništa ne čini Jahve Gospod, a da tajne Svoje ne otkrije slugama svojim prorocima."

Upravo je u razdoblju kraja vremena izišlo Isusovih sedam gromova. Otk. 10, 3 - 4: "Pa poviče jakim glasom kao kad lav riče. A kad je on povikao, sedam gromova progovori svojim glasom. A kad je sedam gromova progovorilo svojim glasom naumih pisati, ali začuh glas s neba kako mi govori: 'Zapečati to što je izreklo sedam gromova i nemoj to pisati!'" Što je bilo u tim gromovima nitko ne zna. Ali mi trebamo znati. I bit će potreban prorok da dobije otkrivenje jer Bog nema nijednog drugog načina da iznosi svoja biblijska otkrivenja osim po proroku. Riječ je uvijek došla po proroku i uvijek će doći. Da je ovo Božji zakon očito je čak i površnim pretraživanjem Pisma. Bog koji se ne mijenja s putovima koji se ne mijenjaju beziznimno je poslao svog proroka u svakom dobu u kojem su ljudi zastranili od Božanskog reda. Kad su i teolozi i ljudi otišli od Riječi, Bog je uvijek slao Svoga slugu tim ljudima (ali odvojeno od teologa) da bi ispravio lažno učenje i odveo ljude natrag Bogu.

Stoga vidimo da dolazi glasnik sedmog doba, a on je prorok.

Ne samo da vidimo ovog glasnika da dolazi ovdje u Otk. 10, 7, već nalazimo da Riječ govori o Iliji koji dolazi prije nego što se Isus vrati. U Mt. 17, 10: "Upitaju ga Njegovi učenici govoreći: 'Zašto onda pismoznanci govore da najprije mora doći Ilija?'" A Isus reče: "Ilija će doista najprije doći i sve će obnoviti." Prije dolaska našeg Gospoda, Ilija se mora vratiti radi djela obnove u crkvi. Ovo je ono što kaže Mal.

4, 5 [U nekim prijevodima Biblije 4. poglavlje Malahije nije izdvojeno kao novo poglavlje, već je nastavak 3. poglavlja, tako da je Mal. 4, 5 u tom slučaju Mal. 3, 23. – prevoditelj]: "Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe velik i strašan dan Gospodnji. On će vratiti srce otaca k djeci, i srce djece k ocima, da ne dođem i ne udarim prokletstvom zemlju." Apsolutno nema sumnje da se Ilija mora vratiti prije Isusovog dolaska. Ima poseban posao za izvršiti. Taj je posao dio Mal. 4, 6 [Odnosno, u nekim prijevodima Biblije Mal. 3, 24. – prevoditelj] koji kaže da "će on vratiti srca djece k ocima". Mi znamo da je ovo njegov poseban posao za izvršiti u to vrijeme iz razloga što je već izvršio dio koji kaže da "će on vratiti srca otaca k djeci", kada je Ilijina služba bila ovdje u Ivanu Krstitelju. Luka 1, 17: "Ići će pred Njim u Duhu i sili Ilijinoj da vrati srca otaca k djeci i nepokorne k mudrosti pravednih te spremi Gospodinu narod pripravan." U Ivanovoj su službi "srca otaca bila vraćena k djeci". To znamo zato što je Isus tako rekao. Ali ne kaže da su srca djece bila vraćena k ocima. To se tek ima dogoditi. Srca djece posljednjeg dana bit će vraćena k ocima Pedesetnice. Ivan je pripremio očeve za Isusa da bi dali dobrodošlicu djeci u ovčinjak. Dakle, ovaj će prorok, na koga se spušta Ilijin Duh, pripremiti djecu da daju dobrodošlicu Isusovom povratku.

Isus je Ivana Krstitelja nazvao Ilijom. Mt. 17, 12: "No velim vam da je Ilija već došao, ali ga nisu prepoznali, nego su mu učinili što im se prohtjelo." On je Ivana nazvao Ilijom iz razloga što se isti Duh koji je bio na Iliji vratio na Ivana kao što se taj Duh vratio na Elizeja poslije vladavine kralja Ahaba. Dakle, još će se jednom taj Duh vratiti na još jednog čovjeka upravo prije nego što Isus dođe. On će biti prorok. Bit će potvrđen od Boga kao takav. Budući da sam Isus neće biti ovdje u tijelu da ga potvrdi (kao što je potvrdio Ivana) to će učiniti Duh Sveti tako da će u službi ovog proroka biti prisutno veliko i divno očitovanje. Kao prorok, svako će otkrivenje biti potvrđeno jer će se svako otkrivenje ispuniti. Na njegovu zapovijed u vjeri izvršit će se divna djela sile. Tada će biti donesena poruka koju mu je Bog dao u Riječi da vrati ljude k istini i istinskoj Božjoj sili. Neki će slušati, ali većina će postupiti kao što se to može očekivati i odbaciti ga.

Budući da će ovaj prorok-glasnik iz Otk. 10, 7 biti isti kao Mal. 4, 5 – 6, bit će, naravno, poput Ilije i Ivana. Obojica su bili ljudi odvojeni od prihvaćenih religijskih škola njihovog dana. Obojica su bili ljudi divljine. Obojica su djelovali samo kad su imali "tako kaže

Gospod" ravno od Boga po otkrivenju. Obojica su se okomila protiv religioznih redova i vođa njihovog dana. Ali ne samo da je to bilo tako, okomili su se protiv svih koji su bili iskvareni ili koji bi iskvarili druge. I primijetite, obojica su mnogo prorokovali protiv nemoralnih žena i njihovih postupaka. Ilija je vikao protiv Jezabele, a Ivan je ukorio Herodijadu, Filipovu ženu.

Iako neće biti popularan, bit će potvrđen od Boga. Kao što je Isus zajamčio Ivanovu vjerodostojnost i Duh Sveti zajamčio Isusovu vjerodostojnost, uistinu možemo očekivati da će prije svega vjerodostojnost ovog čovjeka zajamčiti Duh koji će djelovati u njegovom životu u djelima sile koja su neosporiva i nisu nigdje drugdje nađena i sam će Isus, u povratku, zajamčiti njegovu vjerodostojnost kao i što je zajamčio Ivanovu vjerodostojnost. Ivan je svjedočio da je Isus dolazio - - i tako će ovaj čovjek, poput Ivana, svjedočiti da Isus dolazi. I sam će Kristov povratak dokazati da je ovaj čovjek uistinu bio preteča Njegovog drugog dolaska. To je konačni dokaz da je ovo uistinu prorok iz Mal. 4 jer će kraj poganskog razdoblja biti sam Isus koji će se pojaviti. Tad će biti prekasno za one koji su ga odbacili.

Da bismo dodatno razjasnili naše predstavljanje ovog proroka posljednjeg dana, primijetimo naročito da je prorok iz Mt. 11, 12 bio Ivan Krstitelj koji je bio onaj pretkazan u Mal. 3, 1: "Evo šaljem glasnika da put preda mnom pripravi. I doći će iznenada u Hram svoj Gospod koga vi tražite i anđeo Saveza koga žudite. Evo ga, dolazi već - govori Jahve nad Vojskama." Mt. 11, 1 - 12: "Kad je Isus završio zapovijedati dvanaestorici Svojih učenika, ode odande naučavati i propovijedati po njihovim gradovima. A Ivan, čuvši u tamnici za Kristova djela, posla dvojicu svojih učenika i upitaju Ga: 'Jesi li ti Onaj koji treba doći ili dugoga da čekamo?' Odgovarajući im, Isus reče: 'Pođite i ponovno javite Ivanu što čujete i vidite: slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi se podižu, a siromasima se propovijeda Evanđelje; blagoslovljen svatko tko se ne sablazni zbog Mene.' Dok su oni odlazili, počne Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: 'Što ste izišli gledati u pustinju? Trsku koju vjetar njiše? Ili, što ste izišli vidjeti? Čovjeka odjevenog u mekanu opravu? Gle, oni što se u mekano odijevaju na kraljevskim su dvorima. Dakle, što ste izišli vidjeti? Proroka? Da, kažem vam, više negoli proroka. Jer to je onaj o kome je pisano: 'Evo, Ja šaljem glasnika Svojega pred licem Tvojim, koji će pripraviti put pred Tobom. Zaista, kažem vam, između onih što su

rođeni od žene nije ustao veći od Ivana Krstitelja; no i onaj najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega." Ovo se već odvilo. Ovo se dogodilo. Završeno je. Ali primijetite sada u Mal. 4, 1 – 6: "Jer evo dan dolazi koji će gorjeti poput peći; svi oholi i svi koji čine zlo bit će strnjika: dan koji dolazi spalit će ih - govori Jahve nad Vojskama - da im neće ostaviti ni korijena ni grančice. A vama koji se Imena Moga bojite Sunce Pravde će ogranuti s iscjeljenjem u zrakama, i vi ćete izlaziti poskakujući kao telad na pašu. Gazit ćete zlikovce, jer će biti pepeo pod tabanima vaših nogu u dan kad ovo učinim - govori Jahve nad Vojskama. Spomenite se Zakona Mojsija, sluge Moga, kojeg sam mu zapovjedio na Horebu za sav Izrael. Evo, poslat ću vam proroka Iliju prije nego dođe velik i strašan dan Gospodnji. On će vratiti srce otaca k djeci, i srce djece k ocima, da ne dođem i ne udarim prokletstvom zemlju." Vidite, odmah nakon dolaska OVOG Ilije, zemlja će biti očišćena vatrom i zlikovci spaljeni u pepeo. Naravno, ovo se NIJE dogodilo u vrijeme Ivana (Ilije za svoj dan). Duh Božji koji je prorokovao dolazak glasnika u Mal. 3, 1 (Ivana) praktično je ponovio Svoju prethodnu proročku izjavu iz Iz. 40, 3 kazanu najmanje tri stoljeća ranije. "Glas onoga koji viče u pustinji: Pripravite Jahvi put. Poravnite u pustari stazu za Boga našega." Dakle, Ivan je po Duhu Svetom izrazio i Izaiju i Malahiju u Mt. 3, 3: "A to je onaj o kome je govorio prorok Izaija, rekavši: 'Glas jednoga koji viče u pustinji: 'Pripravite put Gospodinu, poravnite staze Njegove.'" Tako, iz ovih citata Pisma možemo dobro vidjeti da prorok u Mal. 3, koji je bio Ivan, NIJE bio prorok iz Mal. 4 iako uistinu *i Ivan i ovaj prorok posljednjeg dana na sebi imaju istog Duha koji je bio na Iliji*.

Dakle, ovaj glasnik iz Mal. 4 i Otk. 10, 7 učinit će dvije stvari. Prva: prema Mal. 4 on će vratiti srca djece k ocima. Drugo: otkrit će tajne sedam gromova u Otk. 10 koje su otkrivenja sadržana u sedam pečata. Upravo će te božanski otkrivene "tajanstvene istine" doslovce vratiti srca djece k pentekostalnim ocima. Točno tako.

Ali razmotrite i ovo. Ovaj će prorok-glasnik u svojoj prirodi i ponašanju biti poput Ilije i Ivana. Ljudi dana ovog proroka-glasnika bit će kao što su bili u Ahabovom danu i u Ivanovom. A budući da će srca biti vraćena "SAMO DJECI", samo će djeca slušati. U danima Ahaba nađeno je samo 7000 Izraelaca istinskog sjemena. U danima Ivana također je bila mala nekolicina. Mase se u oba doba bile u bludu idolopoklonstva.

Želim povući još jednu usporedbu između laodicejskog proroka-glasnika i Ivana, proroka-glasnika koji je prethodio Isusovom prvom dolasku. Ljudi su Ivanovom danu pogrešno zamijenili Ivana za Mesiju. Iv. 1, 19 - 20: "A ovo je svjedočanstvo Ivanovo. Kad su mu Židovi iz Jeruzalema poslali svećenike i levite da ga upitaju: 'Tko si ti?' on prizna i ne zaniječe im. Prizna: 'Ja nisam Krist.'" Dakle, ovaj će prorok-glasnik posljednjeg dana imati takvu silu pred Gospodom da će biti onih koji će ga pogrešno zamijeniti za Gospoda Isusa. (Na kraju vremena će na svijetu postojati duh koji će neke zavesti i navesti ih da vjeruju ovo. Mt. 24, 23 - 26: "Jer će ustati lažni kristi i lažni proroci te činiti velika znamenja i čudesa da bi, kad bi bilo moguće, zaveli i izabrane. Eto, prorekao sam vam. Ako vam vele: 'Evo, u pustinji je!' ne izlazite! Ili: 'Eno, u tajnim je odajama!' – ne vjerujte!") Ali nemojte to vjerovati. On nije Isus Krist. On nije Sin Božji. ON JE JEDAN OD BRAĆE, PROROK, GLASNIK, SLUGA BOŽJI. Njemu ne treba dati veću čast od one koju je primio Ivan kad je on bio glas koji je vikao: "Ja nisam On, ali ON DOLAZI POSLIJE MENE."

Prije nego završimo ovaj odjeljak o glasniku laodicejskog doba, moramo ozbiljno razmotriti ove dvije misli. Prvo: ovo će doba imati JEDNOG proroka-glasnika. Otk. 10, 7 kaže: "Kad se on (jednina) oglasi." Nikad nije postojalo doba u kojem je Bog dao svojim ljudima dva velika proroka u isto vrijeme. Dao je Henoka (samog); dao je Nou (samog); dao je Mojsija (samo je on imao Riječ iako su drugi prorokovali); Ivan Krstitelj je došao SAM. Sada u ovom posljednjem danu ima biti PROROK (ne proročica - iako u ovom dobu ima više žena koje se predstavljaju da daju Božje otkrivenje nego muškaraca) i nepogrješiva Riječ kaže da će *on* (prorok) otkriti tajne ljudima kraja vremena i vratiti srca djece k ocima. Postoje oni koji kažu da će se Božji ljudi skupiti kroz skupno otkrivenje. Ja osporavam tu tvrdnu. To je štura, nevaljana tvrdnja uzevši u obzir Otk. 10, 7. Dakle, ne poričem da će ljudi u ovom posljednjem dobu prorokovati i njihove službe mogu biti i bit će ispravne. Ne poričem da će biti proroka kao što je bilo u danima Pavla kad je postojao "jedan Agab, prorok koji je prorokovao o gladi". Slažem se da je to tako. ALI NA TEMELJU NEPOGRJEŠIVOG DOKAZA RIJEČI PORIČEM DA POSTOJI VIŠE OD JEDNOG VELIKOG PROROKA-GLASNIKA KOJI ĆE OTKRITI TAJNE KAO ŠTO SU SADRŽANE U RIJEČI I KOJI IMA SLUŽBU VRATITI SRCA DJECE K OCIMA. "Tako kaže Gospod"

po Njegovoj nepogrješivoj Riječi stoji i stajat će i biti potvrđeno. Za ovo doba postoji jedan prorok-glasnik. Samo na temelju ljudskog ponašanja svatko zna da tamo gdje je mnogo ljudi postoje i podijeljena mišljenja o manjim stavkama velike doktrine koju svi oni zajedno drže. Tko će onda imati moć nepogrješivosti koja ima biti vraćena u ovom posljednjem dobu jer će se ovo posljednje doba vratiti očitovanju Čiste Nevjeste Riječi? To znači da ćemo ponovno imati Riječ kao što je bila savršeno dana i savršeno shvaćena u danima Pavla. Reći ću vam tko će je imati. Bit će to prorok koji je potpuno potvrđen ili čak potpunije potvrđen nego što je bio bilo koji prorok u svim dobima od Henoka do ovog dana jer će ovaj čovjek nužno imati proročku službu krunišnog kamena i Bog će mu pokazati. Neće trebati govoriti sam za sebe, Bog će govoriti za njega glasom znaka. Amen!

Druga misao koja mora ostaviti utisak na naša srca je da je sedam crkvenih doba započelo s antikristovim duhom kao i s Duhom Svetim kojim ima biti blagoslovljen zauvijek. 1 Iv. 4, 1: "Ljubljeni, ne vjerujte svakome duhu, nego provjeravajte duhove jesu li od Boga; jer su mnogi lažni *proroci* izišli u svijet." Jeste li primijetili to? Antikristov je duh poistovjećen s lažnim prorocima. Doba su započela s lažnim prorocima i završit će s lažnim prorocima. Dakle, naravno, postojat će STVARNI LAŽNI PROROK u pravom smislu onog čovjeka spomenutog u Otkrivenju. Ali za sada, prije njegovog otkrivanja imaju se pojaviti mnogi lažni proroci. Mt. 24, 23 - 26: "Ako vam tada tko veli: 'Gle, ovdje je Krist!' ili: 'Tamo je!' – ne vjerujte! Jer će ustati lažni kristi i lažni proroci te činiti velika znamenja i čudesa da bi, kad bi bilo moguće, zaveli i izabrane. Eto, prorekao sam vam. Ako vam vele: 'Evo, u pustinji je!' ne izlazite! Ili: 'Eno, u tajnim je odajama!' – ne vjerujte!" Ti su lažni proroci izdvojeni za nas u raznim drugim citatima Pisma kao što su sljedeći. 2 Petrova 2, 1 - 2: "A bilo je i u narodu lažnih proroka, kao što će i među vama biti lažnih učitelja koji će potajno unijeti pogubna krivovjerja, zanijekati Gospodara koji ih je otkupio i navući na sebe brzu propast; i mnogi će poći njihovim pogubnim putovima. Zbog njih će se pogrdno govoriti o putu istine." 2 Tim. 4, 3 - 4: "Jer doći će vrijeme kad neće podnositi zdrav nauk, nego će prema vlastitim požudama sami sebi nagomilati učitelje da im škakljaju uši; od istine će uši odvratiti i bajkama se okrenuti." 1 Tim. 4, 1: "A Duh izričito govori da će u posljednja vremena neki odstupiti od vjere i prikloniti se zavodničkim duhovima i đavolskim doktrinama." Dakle, u svakom ćete

slučaju primijetiti da je lažni prorok onaj koji je izvan Riječi. Upravo kao što smo vam pokazali da "antikrist" znači "anti-Riječ" tako ovi lažni proroci dolaze izopačujući Riječ, dajući joj značenje koje odgovara njihovim vlastitim đavolskim ciljevima. Jeste li ikada primijetili kako ljudi koji zavode druge strahom ih vezuju čvrsto uza se? Kažu da ako ljudi ne čine što oni kažu ili ako odu, da će onda slijediti uništenje. Oni su lažni proroci jer istinski će prorok uvijek voditi k Riječi i ljude vezivati s Isusom Kristom i neće reći ljudima da se plaše njega ili onog što on kaže, nego da se plaše onog što Riječ kaže. Primijetite kako su ovi ljudi poput Jude ondje zbog novca. Navedu te da prodaš sve što imaš i daš njima i njihovim spletkama. Troše više vremena na dobrovoljne priloge nego na Riječ. Oni koji pokušaju koristiti darove okoristit će se darom koji u sebi ima toleranciju prema pogreški, i onda tražiti novac i zanemariti Riječ i to nazvati od Boga. I ljudi će ići k njima, i podnositi ih, i podupirati ih i vjerovati im ne znajući da je to put smrti. Da, zemlja je puna tjelesnih oponašatelja. U tom će posljednjem danu pokušati imitirati tog proroka-glasnika. Sedam Skevinih sinova je pokušalo imitirati Pavla. Vračar Šimun je pokušao imitirati Petra. Njihova će oponašanja biti tjelesna. Neće moći proizvesti ono što proizvodi istinski prorok. Kad on kaže da je probuđenje završeno, oni će ići okolo tvrdeći da imaju veliko otkrivenje da je ono što ljudi imaju potpuno ispravno i da će Bog učiniti veće i divnije stvari među ljudima. I ljudi će pasti na to. Ovi će isti proroci tvrditi da glasnik posljednjeg dana nije teolog, tako da ga se ne bi trebalo slušati. Neće moći proizvesti ono što glasnik može; neće biti potvrđeni od Boga kao što taj prorok posljednjeg dana jest, ali sa svojim velikim šupljim riječima i težinom svoje razglašenosti diljem svijeta upozorit će ljude da ne slušaju tog čovjeka (glasnika) i reći će da pogrešno naučava. Oni ostaju potpuno vjerni svojim očevima, farizejima, koji su bili od đavla, jer su tvrdili da su i Ivan i Isus naučavali pogrešno.

Dakle, zašto ovi lažni proroci idu protiv istinskog proroka i ozloglašuju njegovo učenje? Jer postupaju kao što se to može očekivati kao što su učinili njihovi predci kad su se u danima Ahaba suprotstavili Miheju. Bilo ih je četiristo *i svi su oni bili složni; i time što su svi oni govorili istu stvar, nasamarili su ljude.* Ali JEDAN je prorok - samo jedan - bio u pravu i svi su ostali bili u krivu jer je Bog bio predao otkrivenje SAMO JEDNOM.

Čuvajte se lažnih proroka jer oni su grabežljivi vukovi.

Ako još uvijek imate bilo kakvu sumnju o ovome pitajte Boga po Njegovom Duhu da vas ispuni i vodi JER SAMI IZABRANI NE MOGU BITI NASAMARENI. Jeste li to shvatili? Ne postoji čovjek koji vas može nasamariti. Pavao nije mogao nasamariti nijednog izabranog da je bio u krivu. I u tom prvom efeškom dobu izabrani tamo nisu mogli biti nasamareni jer su provjeravali lažne apostole i proroke i otkrili da su lašci i izbacili ih. Haleluja. NJEGOVE ovce čuju Njegov glas i NJEGA slijede. Amen. Ja to vjerujem.

POZDRAV

Otk. 3, 14: "Ovo govori Amen, Svjedok vjerni i istiniti, Početak Božjeg Stvorenja."

O, nije li to najdivniji opis osobina našeg dragog Gospoda i Spasitelja Isusa Krista? Zbog ovih riječi jednostavno poželim klicati. One donose takav duh stvarnosti u moje srce. Oduševljava me samo čitati ih bez da i čekam potpuno otkrivenje Duha o njima.

Isus nam daje ovaj opis Sebe vezano uz posljednje doba. Dani milosti se završavaju. Gledao je od prvog stoljeća skroz do dvadesetog i rekao nam sve što se tiče ovih doba. Prije nego što nam otkrije karakteristike zadnjeg doba, daje nam jedan konačni pogled na Njegovo vlastito dobrohotno i vrhovno Božanstvo. Ovo je *krunišno otkrivenja* Njega.

Ovo govori "AMEN". Isus je Božji Amen. Isus je Božje "neka tako bude". Amen predstavlja konačnost. Predstavlja odobravanje. Predstavlja obećanje koje prevladava. Predstavlja obećanje koje se ne mijenja. Predstavlja pečat Božji.

Želim da ovo sada pozorno promotrite i uvidite nešto uistinu ugodno i lijepo. Rekao sam da je ovo Njegovo otkrivenje Njega na kraju vremena. Kad se dan milosti završi, tada vrlo brzo nakon toga dolazi milenij, zar ne? Pa, pročitajte sa mnom Iz. 65, 16 – 19. "Tko se u zemlji bude blagoslivljao, nek se blagoslivlje Bogom vjernim. I tko se u zemlji bude kleo, nek se kune Bogom vjernim. Jer prijašnje će nevolje biti zaboravljene, od očiju Mojih bit će skrivene. Jer, evo, Ja stvaram nova nebesa i novu zemlju. Prijašnje se više neće spominjati, niti će

vam na um dolaziti. Veselite se i dovijeka kličite zbog onoga što Ja stvaram; jer, evo, od Jeruzalema stvaram klicanje, od naroda njegova radost. I klicat ću u Jeruzalemu, radovat se u Svom narodu. U njemu više neće čuti ni plača ni vapaja." Ovo je o Novom Jeruzalemu. Ovo je milenij. Ali budući da mi idemo u milenij, čujte što On kaže o tome da je On takav Bog, 16. stih: "Tko se u zemlji bude blagoslivljao, nek se blagoslivlje Bogom vjernim." Da, to je istina, ali pravi prijevod nije "Bog vjerni". Već je "Bog AMENA". Stoga to čitamo: "Nek se blagoslivlje Bogom AMENA. I tko se u zemlji bude kleo, nek se kune Bogom AMENA. Jer prijašnje će nevolje biti zaboravljene, od očiju Mojih bit će skrivene. Jer, evo, Ja stvaram nova nebesa i novu zemlju. Prijašnje se više neće spominjati, niti će vam na um dolaziti. Veselite se i dovijeka kličite zbog onoga što Ja stvaram; jer, evo, od Jeruzalema stvaram klicanje, od naroda njegova radost. I klicat ću u Jeruzalemu, radovat se u Svom narodu. U njemu više neće čuti ni plača ni vapaja." Haleluja. Ovdje je Jahve Starog zavjeta, "Bog Amena". Ovdje je Isus Novog zavjeta, "Bog Amena". Čuj Izraele, Gospod Bog tvoj je JEDAN Bog. Tu je to ponovno, Jahve Starog zavjeta je Isus Novog. "Čuj Izraele, Gospod Bog tvoj je JEDAN Bog." Novi Zavjet ne otkriva DRUGOG Boga, on je daljnje otkrivenje JEDNOG TE ISTOG BOGA. Krist nije sišao da Se obznani. Nije došao otkriti Sina. On je došao otkriti i obznaniti Oca. Nikad nije govorio o dva Boga, govorio je o JEDNOM Bogu. A sada smo se u ovom posljednjem dobu vratili krunišnom otkrivenju, najvažnijem otkrivenju Božanstva u cijeloj Bibliji, to jest, ISUS JE BOG, ON I OTAC SU JEDNO: POSTOJI JEDAN BOG, A NJEGOVO JE IME GOSPOD ISUS KRIST.

On je Bog Amena. Nikada se ne mijenja. Ono što On čini nikad se ne mijenja. On to kaže i to stoji čvrsto. On to učini i to je zauvijek učinjeno. Nitko onome što On kaže ne može oduzeti ili dodati. *Neka tako bude. Amen. Neka tako bude.* Nije li vam drago da služite takvom Bogu? Možete točno znati gdje ste s Njim u bilo koje vrijeme i cijelo vrijeme. On je Bog AMENA i neće se promijeniti.

"Ovo govori AMEN." Sviđa mi se to. To znači da je što god je On rekao konačno. To znači da što god je On rekao prvom dobu, i drugom i svim dobima o Njegovoj vlastitoj istinskoj crkvi i o lažnom trsu potpuno je točno i neće se promijeniti. To znači da ono s čim je on započeo u Postanku On će završiti u Otkrivenju. Mora jer je On Amen, NEKA TAKO BUDE. Dakle, ponovno možemo vidjeti zašto đavao

mrzi knjige Postanka i Otkrivenja. On mrzi istinu. Zna da će istina nadvladati. Zna što će biti njegov kraj. Kako se on bori protiv toga. Ali mi smo na pobjedničkoj strani. Mi (mislim samo na vjernike Njegove Riječi) smo na strani Amena.

"Ovo govori Svjedok vjerni i istiniti." Želim vam sada pokazati što ja pronalazim u misli "vjerni". Znate, često govorimo o velikom nepromjenljivom Bogu čija se Riječ ne mijenja. I kada o Njemu govorimo na taj način, često o Njemu dobijemo gledište koje Ga čini da se doima vrlo bezličnim. Kao da je Bog načinio cijeli svemir i sve zakone koji mu pripadaju i zatim se povukao i postao veliki bezlični Bog. Kao da je Bog pripravio put spasenja za izgubljeno čovječanstvo, a taj je put križ, i zatim kad je Kristova smrt pribavila pomirenje za naše grijehe i Njegovo nam uskrsnuće dalo otvorena vrata k Njemu, Bog jednostavno prekrižio Svoje ruke i povukao se. Kao da smo diplomirali vjerovanje u velikog Stvoritelja koji je stvorivši izgubio osobni interes u Svoje stvorenje. Dakle, kažem da je to onako kako je previše ljudi sklono misliti. Ali to je pogrešno razmišljanje jer Bog UPRAVO SADA UPRAVLJA LJUDSKIM PITANJIMA. ON JE I STVORITELJ I ODRŽAVATELJ. Kol. 1, 16 - 17. "Jer je u Njemu stvoreno sve što je na nebesima i što je na zemlji – vidljivo i nevidljivo – bilo prijestolja, bilo gospodstva, bilo vrhovništva, bilo vlasti: sve je *po Njemu* i za Njega *stvoreno*. On je prije svega, *i sve se drži u Njemu*." On je suveren Bog. Svojom vlastitom odlukom naumio je plan spasenja Svojih vlastitih izabranih koje je predvidio. Sin je umro na križu da uspostavi način spasenja i Duh Sveti pažljivo izvršava Očevu volju. On u ovom trenutku sve radi po naumu Svoje volje. On je točno usred svega toga. On je usred Svoje crkve. Ovaj veliki Stvoritelj, Bog-Spasitelj upravo sada vjerno radi među Svojima vlastitima kao Veliki Pastir ovaca. Samo Njegovo postojanje je za Njegove. On ih voli i brine se za njih. Njegovo je oko uvijek na njima. Kada Riječ kaže da "su vaši životi skriveni s Kristom u Bogu", to znači točno ono što kaže. O, tako mi je drago da moj Bog ostaje vjeran. Vjeran je Sebi, neće lagati. Vjeran je Riječi, podržat će je. Vjeran je nama, neće izgubiti ni jednog od nas, već će nas uskrisiti u posljednji dan. Drago mi je da počivam u Njegovoj vjernosti. Fil. 1, 6: "Uvjeren u to da će Onaj koji je započeo dobro djelo u vama, dovršiti ga do Dana Isusa Krista."

"On je Svjedok istiniti." Dakle, ova riječ *istiniti* ista je riječ koju smo vidjeli tamo natrag u Otk. 3, 7. Sjećate se da ne znači "istiniti" kao

suprotno "lažnom". Ima daleko bogatije, dublje značenje. Izražava savršenu spoznaju za razliku od djelomične spoznaje. Dakle, natrag u filadalfijskom dobu Gospodinov dolazak se približavao. Koju je veliku ljubav to doba pokazalo za Njega. To me podsjeća na one lijepe riječi iz 1 Pet. 1, 8: "Koga ljubite premda Ga niste vidjeli; u koga, iako još ne gledate, vjerujete; radujte se radošću neizrecivom i proslavljenom." S njima se i mi također radujemo. Nismo Ga vidjeli, ali smo Ga osjetili. Sad Ga poznajemo onoliko koliko nam naši ograničeni osjeti mogu dopustiti. Ali jednog će dana biti licem u lice. *To je za ovo doba. On dolazi na kraju ovog doba.* Djelomična spoznaja postat će SAVRŠENOM SPOZNAJOM – UPOTPUNJENOM SPOZNAJOM. Haleluja! Gledali smo kroz nejasno zrcalo, ali uskoro će biti licem u lice. Išli smo iz slave u slavu, ali uskoro će biti pravo u slavi; i u NJEGOVOJ ĆEMO SLAVI SJATI. BIT ĆEMO POPUT NJEGA, ČUDESNO POPUT NJEGA, ISUSA NAŠEG BOŽANSKOG SPASITELJA! Nije li to divno? Mi smo ispunjeni u Njemu. To je istina. On nam o tome ne bi lagao. Ali jednog ćemo dana biti izmijenjeni u atomima. Odjenut ćemo besmrtnost. Bit ćemo svi progutani u životu. Tad ćemo SPOZNATI SPOZNAJU.

"On je Svjedok vjerni i istiniti." Dakle, razmišljamo o toj riječi "svjedok". Pa, ta je riječ ona iz koje dobivamo riječ " mučenik". Biblija govori o Stjepanu i Antipi i drugima kao o mučenicima. Bili su mučenici, bili su također svjedoci. Isus je bio vjerni mučenik. Duh Sveti je svjedok tome. Duh svjedoči tome. Svijet je mrzio Isusa. Ubio Ga je. Ali Ga je Bog ljubio i On je otišao Ocu. Dokaz da je On otišao Ocu jest da je Duh Sveti došao. Da Isus nije bio primljen od Oca, Duh ne bi došao. Pročitajte to u Ivanu 16, 7 – 11. "No kažem vam istinu: korisnije je za vas da Ja odem; jer ako ne odem, Tješitelj neće doći k vama; odem li, poslat ću Ga k vama. A kada dođe, On će svijet ukoriti zbog grijeha, zbog pravednosti i zbog osude. Zbog grijeha: što ne vjeruju u Mene*; zbog pravednosti: što odlazim k Svome Ocu* i više Me nećete vidjeti; zbog osude: što je knez ovog svijeta osuđen." Prisutnost Duha Svetoga u ovom svijetu, umjesto da je Isus ovdje, dokazuje da je Isus bio pravedan i da je otišao k Ocu. Ali u Ivanu 14, 18 također kaže: "Neću vas ostaviti KAO SIROČAD, *doći* ću k vama." Poslao je Tješitelja. On JE BIO TJEŠITELJ. U DUHU se vratio na istinsku crkvu. On je SVJEDOK vjerni i istiniti usred crkve. Ali jednog će se

dana On ponovo vratiti u tijelu. Tada će dokazati tko je jedini vjerni mudri Vladar - to je On, Isus Krist, Gospod slave.

Svjedok vjerni i istiniti, Stvoritelj i Održavatelj, Savršena Spoznaja, Amen Božji.

O, kako Ga ljubim, kako Ga obožavam, Isusa Sina Božjega.

Želim završiti svoje misli o ovom dijelu pozdrava s ovim riječima iz 2 Kor. 1, 18 - 22: "A kako je Bog vjeran, riječ naša vama nije bila 'da' i 'ne'. Božji Sin, Isus Krist, kojega smo vam propovijedali ja i Silvan i Timotej, nije bio 'da' i 'ne', nego je u Njemu bilo 'da'. Doista, sva obećanja Božja u Njemu su 'da'; stoga u Njemu i naš 'amen' na slavu Božju. A Onaj koji nas utvrđuje zajedno s vama u Kristu i pomazuje nas, jest Bog, koji nas je zapečatio i dao nam zalog Duha u srca naša."

"Početak Božjeg Stvorenja." To je ono što Gospod Isus kaže da On jest. Ali te riječi ne znače točno onako kako nama zvuče. Samo ih uzimajući onako kako zvuče neke je ljude navelo (zapravo mnoštva ljudi) da dobiju ideju da je Isus bio prvo Božje stvorenje čineći Ga manjim od Božanstva. Tada je ovo prvo stvorenje stvorilo sav ostatak svemira i što god on sadrži. Ali to nije ispravno. Vi znate da se to ne slaže s ostatkom Biblije. Riječi su: "On je ZAČETNIK ili AUTOR Božjeg stvaranja." Dakle, sa sigurnošću znamo da je Isus Bog, sam Bog. On je Stvoritelj. Ivan 1, 3: "Sve je po Njemu postalo i bez Njega nije postalo ništa što je postalo." On je Taj o kome je rečeno, Post. 1, 1: "U početku stvori Bog nebo i zemlju." Također u Izl. 20, 11 kaže: "Ta i Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a sedmog je dana počinuo." Vidite, nema sumnje da je On Stvoritelj. Bio je Stvoritelj ZAVRŠENOG FIZIČKOG STVORENJA.

Sada zasigurno možemo vidjeti što te riječi znače. Imati bilo koje drugo tumačenje značilo bi da je Bog stvorio Boga. Kako bi Bog mogao biti stvoren kada je On sam Stvoritelj?

Ali sada On stoji usred crkve. Dok On stoji tamo otkrivajući tko je On u ovom posljednjem dobu sebe naziva "Autorom Božjeg stvaranja". Ovo je JEDNO DRUGO STVARANJE. Ovo ima veze s crkvom. To je Njegovo posebno imenovanje. On je STVORITELJ te crkve. Nebeski ženik je stvorio Svoju vlastitu nevjestu. Kao Duh Božji, sišao je i stvorio u djevici Mariji stanice iz kojih je rođeno Njegovo tijelo. Želim to ponoviti. On je stvorio same stanice u Marijinoj utrobi za to tijelo. Nije bilo dovoljno da Duh Sveti jednostavno da život

ljudskom jajašcu koje je dala Marija. To bi bilo da grješno čovječanstvo proizvodi tijelo. To ne bi proizvelo "posljednjeg Adama". O Njemu je rečeno: "Gle, tijelo si (Otac) pripravio za Mene." Bog (ne Marija) je pribavio to tijelo. Marija je bila ljudski inkubator i nosila je to sveto Dijete i donijela Ga do rođenja. Bio je to Bogočovjek. On je bio Sin Božji. Bio je NOVO stvorenje. Čovjek i Bog su se susreli i udružili; On je bio prvi od ove nove rase. On je glava ove nove rase. Kol. 1, 18: "On je i glava tijela, crkve; On je početak, Prvorođenac od mrtvih – da u svemu bude prvi." 2 Kor. 5, 17: "Stoga, ako je tko u Kristu, *novo* je *stvorenje*: staro je prošlo, sve je novo, gle nastalo." Tu možete vidjeti da iako je čovjek bio STARI POREDAK ili stvorenje, sada u JEDINSTVU S KRISTOM postao je BOŽJE NOVO STVORENJE. Ef. 2, 10: "Njegovo smo djelo, STVORENO U JEDINSTVU S KRISTOM ISUSOM za dobra djela." Ef. 4, 24: "I odjenete se u NOVOGA ČOVJEKA, stvorenoga po Bogu u pravednosti i istinskoj svetosti." OVO NOVO STVORENJE nije iznova načinjeno staro stvorenje, inače se ne bi moglo nazvati novim stvorenjem. Ovo je točno ono što kaže da jest: NOVO STVORENJE. To je jedno drugo stvorenje, različito od staroga. On više ne radi po tijelu. To je bilo onako kako je On radio s Izraelom. Izabrao je Abrahama i od Abrahamovog potomstva kroz pobožnu Izakovu lozu. Ali sada iz svakog roda, plemena i naroda naumio je novo stvorenje. On je prvi od tog stvorenja. Bio je Bog stvoren u obličju čovjeka. Sada Svojim Duhom Sebi stvara mnoge sinove. Bog Stvoritelj stvara Sebi dio Svog stvorenja. Ovo je istinsko otkrivenje Boga. To je bio Njegov naum. Ovaj se naum uobličio kroz izabranje. Zbog toga je mogao pogledati skroz dolje do posljednjeg doba kad će sve biti gotovo i vidjeti Sebe još uvijek usred crkve kao Autora ovog novog Božjeg stvorenja. Njegova je suverena sila to ispunila. Svojom vlastitom odlukom izabrao je članove ovog novog stvorenja. Predodredio ih je za posinjenje prema Svojoj dobrohotnosti. Svojim je sveznanjem i svemogućnošću to ispunio. Kako bi inače znao da će stajati usred crkve primajući slavu od Svoje braće da se nije osigurao? Sve je znao i sve je izvršio prema onome što je znao da bi se Njegov naum i dobrohotnost ispunili. Ef. 2, 11: "U Njemu smo i stekli baštinu mi koji smo predodređeni po naumu *Onoga koji sve izvodi prema odluci Svoje volje*." Haleluja! Nije li vam drago da pripadate Njemu!

PORUKA LAODICEJSKOM DOBU

Otkrivenje 3, 15 - 19: "Znam tvoja djela, da nisi ni studen ni vruć. Htio bih da si studen ili vruć, ali jer si mlak – ni studen ni vruć – povratit ću te iz usta Svojih. Jer govoriš: 'Bogat sam. Obogatio sam se i ništa mi ne treba' – a ne znaš da si bijedan i jadan, i siromašan, i slijep, i gol. Savjetujem ti da kupiš od Mene zlato vatrom iskušano da se obogatiš, i bijele halje da se odjeneš pa da se ne očituje sramota tvoje golotinje; i pomaži oči svoje pomašću da vidiš. Ja korim i odgajam sve koje Ja ljubim. Budi, dakle, revan i pokaj se!"

Budući da smo ovo zajedno pročitali, siguran sam da ste primijetili da Duh nije rekao ni jednu dobrostivu stvar u ovom dobu. On iznosi dvije optužbe i izriče Svoju osudu nad njima.

(1) Otk. 3, 15 - 16: "Znam tvoja djela, da nisi ni studen ni vruć. Htio bih da si studen ili vruć, ali jer si mlak – ni studen ni vruć – povratit ću te iz usta Svojih."

Ovo ćemo pažljivo pogledati. Kaže da je ova skupina laodicejskog crkvenog doba mlaka. Ova mlakost zahtjeva kaznu od Boga. Kazna je da će oni biti ispovraćani iz Njegovih usta. Ovdje ne želimo zalutati poput mnogih. Oni vrlo nemudro kažu da vas Bog može povratiti iz Svojih usta i to dokazuje da ne postoji nešto takvo kao istina u doktrini o ustrajnosti svetih. Želim upravo sada ispraviti vaše razmišljanje. Ovaj stih nije dan pojedincu. Dan je crkvi. On govori crkvi. Nadalje, ako samo budete imali Riječ na umu, sjetit ćete se da nigdje ne kaže da smo mi u USTIMA Božjim. Urezani smo u Njegove dlanove. Nošeni smo u Njegovim naručju. Skroz natrag u nepoznatim dobima prije vremena bili smo u Njegovom umu. U Njegovom smo ovčinjaku i na Njegovoj paši, ali *nikada* u Njegovim ustima. Ali što je u ustima Gospodnjim? Riječ je u Njegovim ustima. Mt. 4, 4: "Ali On, odgovarajući mu, reče: 'Pisano je: 'Neće čovjek živjeti samo o kruhu, nego o svakoj Riječi što izlazi iz usta Božjih.'" Riječ bi također trebala biti i u našim ustima. Dakle, znamo da je crkva Njegovo tijelo. Ona je ovdje namjesto Njega. Što će biti u ustima crkve? RIJEČ. 1 Petrova 4, 11: "Govori li tko, neka govori kao riječi (Riječ) Božje." 2 Petrova 1, 21: "Jer nikada proroštvo nije bilo ljudskom voljom doneseno, nego su Duhom Svetim poneseni sveti ljudi od Boga govorili." Što onda nije u redu s ovim ljudima posljednjeg dana? ODMAKLI SU SE OD RIJEČI.

VIŠE NISU GORLJIVI PREMA NJOJ. MLAKI SU PREMA NJOJ. To ću upravo sad dokazati.

Baptisti imaju svoja crkvena vjerovanja i dogme temeljene na Riječi i ne možete ih uzdrmati. Kažu da su apostolski dani čudesa završeni i da nema krštenja Duhom Svetim poslije vjerovanja. Metodisti kažu (na temelju Riječi) da nema krštenja u vodi (škropljenje nije krštenje) i da je posvećenje krštenje Duhom Svetim. Crkva Kristova se usredotočuje na krštenje obnove i u vrlo mnogo slučajeva oni ulaze kao suhi grješnici i izlaze kao mokri grješnici. A ipak tvrde da je njihova doktrina utemeljena na Riječi. Nastavite redom dalje i dođite do pentekostalaca. Imaju li oni Riječ? Stavite ih na test Riječi i vidite. Izdat će Riječ zbog uzbuđenja skoro svaki put. Možete li proizvesti očitovanje poput ulja, i krvi, i jezika i drugih znamenja, bilo u Riječi ili ne, ili bilo da je pravilno protumačeno iz Riječi, većina će pasti na to. Ali što se dogodilo Riječi? Riječ je stavljena postrani, stoga Bog kaže: "Idem protiv svih vas. Povratit ću vas iz usta Svojih. Ovo je kraj. Jer u sedam od sedam doba nisam vidio ništa osim ljudi koji drže više do svoje vlastite riječi nego do Moje. Stoga na kraju ovog doba povraćam vas iz usta Svojih. Sve je završeno. Ja ću zasigurno govoriti. Da, ovdje sam posred crkve. Amen Božji, vjerni i istiniti će se otkriti i to će biti PO MOM PROROKU." O, da, to je tako. Otk. 10, 7: "A u dane glasa sedmog glasnika, čim on zatrubi, dovršit će se tajna Božja kao što je On navijestio Svojim slugama, prorocima." Eto. On šalje potvrđenog proroka. Šalje proroka nakon skoro dvije tisuće godina. Šalje nekoga tko je toliko daleko od organizacije, obrazovanja i svijeta religije da će kao Ivan Krstitelj i Ilija iz davnina, čuti samo od Boga i imati "tako kaže Gospod" i govoriti u ime Boga. Bit će Božji glasnogovornik i ON ĆE, KAO ŠTO JE PROGLAŠENO U MAL. 4, 6 VRATITI SRCA DJECE NATRAG K OCIMA. Vratit će izabrane posljednjeg dana i oni će čuti potvrđenog proroka kako daje točnu istinu kao što je bilo s Pavlom. Vratit će istinu kakvu su je oni imali. I ti će izabrani s njim u taj dan biti oni koji istinski očituju Gospoda i biti Njegovo Tijelo, i biti Njegov glas i činiti Njegova djela. Haleluja! Vidite li to?

Kratko razmatranje crkvene povijesti dokazat će kako je točna ova misao. U mračnom dobu Riječ je ljudima bila skoro potpuno izgubljena. Ali Bog je poslao Luthera s RIJEČJU. Luterani su u to vrijeme govorili u ime Boga. Ali su se organizirali i čista je Riječ ponovo bila izgubljena jer organizacija teži prema dogmi i crkvenim

vjerovanjima, a ne jednostavnoj Riječi. Više nisu mogli govoriti u ime Boga. Onda je Bog poslao Wesleyja i on je bio glas s Riječju u svom danu. Ljudi koji su uzeli njegovo otkrivenje od Boga postali su žive poslanice koje čitaju i poznaju svi ljudi za svoju generaciju. Kad su metodisti iznevjerili, Bog je podigao druge i tako je to išlo dalje kroz godine dok u ovom posljednjem danu ponovno postoje drugi ljudi na zemlji koji će pod svojim glasnikom biti konačni glas konačnom dobu.

Da, zaista. Crkva više nije Božji "glasnogovornik". Ona je svoj vlastiti glasnogovornik. Stoga se Bog okreće protiv nje. On će je posramiti kroz proroka i nevjestu jer će u njoj biti Božji glas. Da, jest, jer u posljednjem poglavlju Otk. 17. stih kaže: "Duh i nevjesta govore: 'Dođi!'" Još će jednom svijet čuti izravno od Boga kao na pedesetnici, ali, naravno, ta će nevjesta Riječi biti odbačena kao i u prvom dobu.

Dakle, On je povikao ovom posljednjem dobu: "Imaš Riječ. Imaš više Biblija nego ikada, ali ne činiš ništa vezano uz Riječ osim što je razlažeš i sjeckaš na komade uzimajući što želiš i izostavljajući ono što ne želiš. Ne zanima te ŽIVLJENJE nje, već raspravljanje o njoj. Radije bi da si studen ili vruć. Da si studen i odbaciš je, mogao bih to podnijeti. Da postaneš užaren do bijelila da bi spoznao njenu istinu i živio je, za to bih te pohvalio. Ali kad jednostavno uzmeš Moju Riječ i ne poštuješ je, Ja zauzvrat moram odbiti poštivati tebe. Povratit ću te jer Mi se gadiš."

Dakle, svatko zna da je mlaka voda ono što izaziva mučninu u želucu. Treba li vam emetik, skoro je najbolje popiti mlaku vodu. Od mlake je crkve Bogu mučno i On je objavio da će je povratiti. To nas podsjeća kako se On osjećao netom prije potopa, zar ne?

O, Bože daj da je crkva studena ili vruća. U najboljem slučaju, trebala bi biti gorljiva (vruća). Ali nije. Osuda je izrečena. Ona više nije Božji glas svijetu. Ona će i dalje tvrditi da jest, ali Bog kaže ne.

O, Bog još uvijek ima glas za ljude svijeta, baš kao što je dao glas nevjesti. Taj je glas u nevjesti kako smo rekli, a o tome ćemo više govoriti kasnije.

(2) Otk. 3, 17 - 18: "Jer govoriš: 'Bogat sam. Obogatio sam se i ništa mi ne treba' – a ne znaš da si bijedan i jadan, i siromašan, i slijep, i gol. Savjetujem ti da kupiš od Mene zlato vatrom iskušano da se obogatiš, i bijele halje da se odjeneš pa da se ne očituje sramota tvoje golotinje; i pomaži oči svoje pomašću da vidiš."

Dakle, pogledajte prvu frazu ovoga stiha: *"Jer govoriš."* Vidite, govorili su. Govorili su kao Božji glasnogovornik. Ovo dokazuje točno ono što sam rekao da stihovi 16 - 17 znače. Ali iako oni to govore, to ne znači da je to točno. Katolička crkva kaže da govori u ime Boga govoreći da je ona sigurni Gospodnji glas. Kako ikoji ljudi mogu biti toliko duhovno zli nadilazi moje znanje, ali oni donose prema sjemenu koje je u njima, a mi znamo odakle je došlo to sjeme, zar ne?

Laodicejska crkva govori: "Bogata sam. Obogatila sam se i ništa mi ne treba." To je bila njezina samoprocjena. Pogledala je sebe i to je ono što je vidjela. Rekla je: " Bogata sam," što znači da je imućna u stvarima ovoga svijeta. Hvali se usprkos Jakovu 2, 5 - 7: "Čujte, braćo moja ljubljena, nije li Bog izabrao siromahe ovoga svijeta da budu bogati u vjeri i baštinici Kraljevstva što ga je obećao onima koji Njega ljube? A vi ste prezreli siromaha! Ne tlače li vas upravo bogataši i ne vuku li vas baš oni pred sudove? Ne hule li oni lijepo Ime kojim ste pozvani?" Dakle, NE sugeriram da bogata osoba ne može biti duhovna, ali svi znamo da Riječ kaže da ih je mala nekolicina. Siromašni su ti koji prevladavaju u tijelu istinite crkve. Dakle, ako crkva postane puna bogatstva, znamo samo jednu stvar: "Ikabod" je napisan nad njezinim vratima! To ne možete poreći jer je to Riječ.

Kakvo bogatstvo u crkvi – pa nikad nije bilo takvog pokazivanja bogatstva. Povećao se broj lijepih svetišta kao nikad prije. Različite se skupine međusobno natječu da vide tko će izgraditi najveće i najljepše? I grade centre za obrazovanje koji vrijede neprocjenjive milijune, a te se građevine koriste samo sat ili dva tjedno. Dakle, to ne bi bila tako strašna stvar, ali očekuju da će ovo malo vremena kojeg djeca provedu u obrazovnom pogonu zamijeniti sate učenja koji bi trebali biti uloženi kod kuće.

Novac se slio u crkvu toliko da su razne denominacije vlasnici dionica i obveznica; tvornica, naftnih izvora i osiguravajućih društava. Izlili su novac u socijalne i mirovinske fondove. Dakle, ovo dobro zvuči, ali je postalo zamkom propovjednicima jer ako odluče napustiti svoju skupinu zbog više svjetla ili Božje ljubavi, gube svoje mirovine. Većina to ne može podnijeti i ostaje sa svojim interesnim skupinama.

Dakle, nemojte zaboraviti da je ovo posljednje doba. Znamo da je ovo posljednje doba jer se Izrael vratio u Palestinu. Ako vjerujemo da On stvarno dolazi, onda mora da nešto nije u redu s onima koji tako

naveliko grade. Navodi na pomisao da ti ljudi planiraju ostati ovdje zauvijek ili da je Isusov dolazak stotinama godina daleko.

Znate li da je danas religija poznata kao veliki posao? Apsolutna je činjenica da u crkve postavljaju poslovne menadžere da se brinu o financijama. Je li to ono što Bog želi? Ne učili nas Njegova Riječ u knjizi Djela apostolskih da je sedam muževa punih Duha Svetoga i vjere služilo Gospodu u poslovnim pitanjima? Zasigurno možete vidjeti zašto je Bog rekao: "Ti govoriš da si bogat, Ja to nikad nisam rekao."

Postoje radijski programi, televizijski programi i brojna crkvena nastojanja koja koštaju milijune i milijuna dolara. Bogatstvo se ulijeva i ulijeva u crkvu, članstvo raste zajedno s novcem, a ipak se posao ne obavlja kao što se obavljao kada novca nije bilo, već su se ljudi oslanjali samo na sposobnost koju im je dao Duh Sveti.

Postoje plaćeni propovjednici, plaćeni pomoćnici, plaćeni službenici za glazbu i obrazovanje, plaćeni zborovi, plaćeni čuvari, programi i zabava - sve košta velike svote, ali usprkos svemu tome sila opada. Da, crkva je bogata, ali nema sile. Bog djeluje Svojim Duhom, ne količinom novca ili talenta u crkvi.

Dakle, želim vam pokazati koliko je đavolski postao ovaj poriv za novcem. Crkve su uložile sve sile da dobiju članstvo, naročito bogatih. Svuda postoje poziv da se religija načini toliko privlačnom i primamljivom da bogati i profinjeni i svi koji imaju svjetski prestiž uđu i budu aktivni u crkvi. Zar ne mogu razumjeti da ako je bogatstvo kriterij duhovnosti, da onda svijet već ima Boga, sveukupnog Boga, a da crkva nema ništa.

"Govoriš: 'Obogatio sam se.'" Ovo doslovce znači: "Imam duhovna bogatstva." Ovo zvuči poput milenija sa zlatnim ulicama i Božjom prisutnošću. Ali pitam se je li to tako. Je li crkva uistinu bogata duhovnim Božjim stvarima? Razmotrimo ovo hvalisanje Laodiceje dvadesetog stoljeća u svjetlu Riječi.

Da je crkva zaista duhovno bogata, njen bi se utjecaj osjetio u životu društva. Ali kakve točno živote ovi takozvani duhovni i utjecajni ljudi društva žive? U prigradskim naseljima, u okruzima bolje klase obiluje razmjena žena, prostitucija i bande djece koje nepozvane dolaze na zabave ostavljajući velik trag u imovinskoj šteti. Nemoralnost je dosegla apsolutni rekord u promiskuitetnim seksualnim djelima, ovisnosti o narkoticima, kockanju, krađi i raznoraznim zlima. I crkva nastavlja tvrdeći kao je divna ova generacija, kako su crkve pune i kako

je velik odgovor čak i domorodaca na misionarskim terenima. Crkva je ljude predala liječnicima, posebice psihijatrima. To kako može blebetati da je duhovno bogata, nadilazi moje znanje. To nije istina. Bankrotirali su i to ne znaju.

Dobro pogledajte oko sebe. Promotrite ljude dok prolaze. U mnoštvu koje vidite možete li izdvojiti one koji izgledaju poput kršćana? Promatrajte kako se odijevaju, promatrajte kako se ponašaju, čujte što govore, pogledajte gdje idu. Zasigurno mora postojati neki pravi dokaz *novog rođenja* među svim onima koje vidimo da prolaze. Ali malo ih je. Ipak, danas nam fundamentalističke crkve govore da imaju milijune spašenih i čak Duhom ispunjenih. Ispunjenih Duhom? Možete li žene koje idu uokolo s gusto i sitno zakovrčanom kratko podšišanom kosom, kratkim hlačama i hlačama, majicama na bretele i gaćicama, sve našminkane poput Jezabele nazvati Duhom ispunjene? Ako su ove urešene doličnim izgledom kako priliči kršćankama, mrzim i pomisliti kako bi bilo da moram svjedočiti pokazivanju nedoličnosti.

Dakle, znam da žene ne kroje modu. To čini Hollywood. Ali dame, slušajte, još se uvijek prodaju tkanine na metre i šivaći strojevi. Ne morate kupiti ono što je u trgovinama i onda to koristiti kao izgovor. Ovo je smrtno ozbiljna stvar u koju ulazim. Niste li čitali u Pismu da kad čovjek pogleda ženu s požudom u srcu, u svom je srcu već učinio preljub s njom? Pretpostavimo da si se obukla na takav način da si to prouzročila? To te čini njegovim partnerom u grijehu, iako bi bila apsolutno nesvjesna toga budući da si prava djevica bez takvih želja. Ipak, Bog te drži odgovornom i bit ćeš suđena.

Dakle, znam da se vama damama ne sviđa ovakvo propovijedanje, ali sestro, potpuno si u krivu u tome što činiš. Biblija vam zabranjuje šišati kosu. Bog ju je dao umjesto vela. Zapovjedio je da je nosite dugu. Ona je vaša slava. Kad si ošišala svoju kosu to znači da si napustila poglavarstvo svog muža. Poput Eve ste izišle i otišle same za sebe. Dobile ste pravo glasa. Uzele ste poslove muškaraca. Prestale ste biti ženstvene. Trebale biste se pokajati i vratiti Bogu. I kao da sve ovo nije dovoljno loše, jako puno vas je prihvatilo ideju da možete nahrupiti na propovjedaonice i crkvene službe koje je Bog namijenio muškarcima i samo muškarcima. O, dotaknuo sam bolno mjesto, nisam li? Pa, pokažite mi i jedno mjesto u Bibliji da je Bog ikada postavio bilo koju žena da propovijeda ili vlada nad mužem, i ja ću se ispričati za ono što sam rekao. Ne možete pronaći da sam

pogriješio. U pravu sam jer stojim s Riječju i u Riječi. Da ste duhovno bogati znali biste da je to istina. Ništa nije istinito osim Riječi. Pavao je rekao: "Ženi pak ne dopuštam poučavati, ni vladati nad mužem." Nikako ne možete zauzeti mjesto u petostrukoj službi Ef. 4, a ne vladati nad muškarcima. Sestro, bolje ti je da poslušaš tu Riječ. Nije ti Duh Božji koji se očituje u životu ispunjenom Duhom rekao da propovijedaš jer su Duh i Riječ JEDNO. Kažu istu stvar. Netko je pogriješio. Netko je bio nasamaren. Probudi se prije nego bude prekasno. Sotona je nasamario Evu, tvoju majku; on sada zavodi kćeri. Neka bi ti Bog pomogao.

"Ništa mi ne treba." Dakle, kad netko kaže: "Ništa mi ne treba," to je kao da govori : "Imam sve," ili bi mogao reći: "Ne želim nimalo više budući da sam sada pun." To možete izraziti kako god želite i sve to ukazuje na činjenicu da je crkva samodopadna. Zadovoljna je onime što ima. Njoj se ili čini da ima sve ili da ima dovoljno. I to je točno ono što nalazimo danas. Koja denominacija ne tvrdi da ONA ima otkrivenje i silu i istinu? Poslušajte baptiste i oni imaju sve. Poslušajte metodiste i oni imaju sve. Poslušajte Crkvu Kristovu i svi su u krivu osim njih. Poslušajte što kažu pentekostalci i oni imaju puninu punine. Dakle, znaju da govorim istinu o njima jer ni jedan od njihovih priručnika ne kaže nimalo drugačije. Sve su to zapisali baš tako lijepo i na to se potpisali i sve to završili. Bog jednostavno nema ništa više. A postoje oni koji jednostavno ne žele ništa više. Ne vjeruju u iscjeljenje i ne bi ga htjeli iako je u Riječi. Postoje oni koji ne bi uzeli Duha Svetoga kad bi Bog otvorio nebesa i pokazao im znak.

Dakle, svi oni govore i pokušavaju dokazati da imaju sve ili da imaju dovoljno. Ipak, je li to istina? Usporedite ovu crkvu dvadesetog stoljeća s crkvom prvog stoljeća. Izvolite. Učinite to. Gdje je sila? Gdje je ljubav? Gdje je pročišćena crkva koja se oduprla grijehu i hodila u vjeri prema Isusu? Gdje je jedinstvo? Ne možete ga pronaći. Ako ova crkva ima sve što joj je potrebno, zašto su oni u knjizi djela apostolskih zazivali više Boga kao da nisu imali sve, a ipak su imali daleko više nego što imaju ovi danas?

BOŽJA DIJAGNOZA

Dakle, ono što je Bog vidio bilo je potpuno drugačije od onoga što su oni rekli da su oni vidjeli. Rekli su da su bogati dobrima i duhovno bogati. Uspjeli su. Ništa im nije trebalo. Ali Bog je to vidio drugačije. Rekao je: "Ti ne znaš to, ali si bijedan, jadan, siromašan, slijep, i gol." Dakle, kad su ljudi takvi, posebice goli i TO NE ZNAJU, mora da je nešto strašno loše. Zasigurno, mora da se nešto događa. Nije li Bog zaslijepio njihove oči kao što je to učinio Židovima? Vraća li se Evanđelje Židovima? Ponavlja li se povijest? Ja kažem da da.

Bog kaže da je ova crkva laodicejskog doba "bijedna". Ta riječ dolazi iz dvije grčke riječi koje znače "podnijeti" i "kušnja". I ona nema nikakve veze s kušnjama koje dolaze istinskom kršćaninu jer Bog opisuje kršćanina u kušnji kao "blagoslovljenog" i njegovo držanje radosnim, dok je ovaj opis sročen kao "bijedan i jadan". Kako neobično. U ovom dobu obilja, u ovom dobu napretka, u ovom dobu izobilja, kako mogu postojati kušnje? Dakle, to je neobično, ali u ovom dobu obilja i mogućnosti, kad svatko ima toliko puno i postoji toliko mnogo više za imati, što s svim izumima koji obavljaju naš posao i toliko stvari koje nam pružaju zadovoljstvo, ODJEDNOM nalazimo da mentalne bolesti uzimaju takav danak toliko da su uzbunile naciju. Kad bi svi trebali biti sretni sa stvarno ničim zbog čega bi bili nesretni, milijuni noćima uzimaju sredstva za smirenje, tablete za poticanje raspoloženja ujutro, jure do liječnika, ulaze u institucije i pokušavaju utopiti nepoznate strahove u alkoholu. Da, ovo se doba hvali svojim ogromnim zalihama svjetovnih dobara, ali su ljudi nesretniji nego ikad. Ovo se doba hvali svojim duhovnim postignućima, ali su ljudi nesigurniji u sebe nego ikad. Ovo se doba hvali boljim moralnim vrijednostima, a ono je iskvarenije nego bilo koje doba nakon potopa. Priča o svom znanju i znanosti, ali vodi bitku koju gubi na svim poljima jer ljudski um, i duša i duh ne mogu shvatiti ili držati korak sa svim promjena koje su došle na zemlju. U jednoj smo generaciji prešli put skroz od konja i kočije do doba svemira i ponosni smo i hvalimo se time, ali unutra je tamna prazna špilja koja zapomaže u muci i bez POZNATOG RAZLOGA dolazi do zatajenja ljudskih srca od straha, a svijet je toliko zamračen da bi se ovo doba uistinu moglo nazvati doba neurotičara. Hvali se, ali to ne može potkrijepiti. Viče mir, a mira nema.

Više da ima velik raspon svega, ali nastavlja izgarati od želje poput neutažive vatre. "Nema mira," govori Bog moj zlima.

"Jadni su." To znači su oni objekti sažalijevanja. Sažalijevanja? Oni preziru sažaljenje. Puni su ponosa. Hvala se onime što imaju. Ali ono što imaju neće podnijeti test vremena. Gradili su na živom pijesku umjesto na stijeni otkrivenja Božje Riječi. Uskoro dolazi potres. Uskoro će doći oluje Božjeg gnjeva u sudu. Tada dolazi iznenadno uništenje i usprkos svoj njihovoj tjelesnoj pripremi i dalje će biti nepripremljeni za ono što dolazi na zemlju. Oni su ti koji usprkos svim svojim svjetovnim naporima zapravo idu sami protiv sebe i to ne znaju. Uistinu su objekti sažalijevanja. Sažalijevajte jadne ljude koji su u ovom ekumenskom pokretu posljednjeg dana jer ga nazivaju Božjim pokretom, a od Sotone je. Sažalijevajte one koji ne znaju prokletstvo organizacije . Sažalijevajte one koji imaju toliko mnogo lijepih crkava, tako krasne župne dvorove, tako veličanstveno uvježbane zborove, tako prikazivanje bogatstva i tako staložen i pun poštovanja oblik proslavljanja. Sažalijevajte njih, nemojte im zavidjeti. Natrag starim skladištima, natrag slabo osvijetljenim prostorijama, natrag podrumima, natrag k manje svijeta i više Boga. Sažalijevajte one koji iznose svoje velike tvrdnje i govore o svojim darovima. Prema njima osjećajte kao prema objektima sažaljenja jer će uskoro biti objekti gnjeva.

"Siromašni su." Dakle, naravno to znači duhovno siromašni. Znak ovog doba kako se ono završava su veće i bolje crkve s više i više ljudi, s sve i više očitovanja onog što bi trebao biti prikazivanje Duha Svetoga. Ali popunjeni oltari, darovi Duha na djelu, izuzetna posjećenost nije odgovor od Boga jer oni koji dođu na oltare vrlo rijetko ostanu da nastave s Bogom i nakon što završe velike kampanje gdje su oni koji su došli niz prolaz među sjedalicama? Čuli su čovjeka, poslušali su apel, ušli su u mrežu, ali nisu bili ribe i poput kornjača su otpuzali natrag u svoje vlastite vode.

Zatim, tu je sve to pričanje o glosolaliji – navodno je dokaz krštenja Duha Svetoga i ljudi misle da smo usred velikog probuđenja. Probuđenje je završeno. Amerika je imala svoju posljednju priliku 1957. Dakle, jezici su Božji znak predstojeće katastrofe kao što su bili i kad su se pojavili na zidu na Baltazarovoj gozbi. Ne znate li da će mnogi doći u posljednji dan i reći: "Gospodine! Gospodine! Nismo li mi u Tvoje Ime mnoga čudesna djela činili čak do izgonjenja zloduha? " A On će reći: "Idite od Mene, vi što činite bezakonje! Nikad vas

nisam poznavao." Mt. 7, 22 - 23. Isus je rekao da su oni činitelji bezakonja. Ipak dovedete čovjeka koji može doći i moliti se za bolesne, dobiti da se u zajednici pojavi ulje i krv, izlazi proroštvo i svaka vrsta natprirodnog, i ljudi će se okupiti oko njega i zaklinjati se da je on od Gospoda iako on zapravo religijom reketari i živi u grijehu. Jedini odgovor koji imaju je apsolutno nebiblijski odgovor: "pa, postiže rezultate, stoga mora da je od Boga. Kako strašno. Kako je zapravo ovo doba siromašno u Božjem Duhu i ti jadni pogođeni siromaštvom to čak i ne znaju.

"Slijep si i gol." Dakle, ovo je stvarno očajno. Kako itko može biti slijep i gol, a da to ne zna? Ipak kaže se da su slijepi i goli i to ne mogu zapaziti. Odgovor je da su oni duhovno slijepi i duhovno goli. Sjećate li se kad su Elizej i Gehazi bili okruženi sirijskom vojskom? Sjećate se da ih je Elizej udario sljepoćom Božjom silom. Ipak, oči su im bile širom otvorene i mogli su vidjeti kuda idu. Sljepoća je bila posebna po tome što su neke stvari mogli vidjeti, ali neke druge određene stvari poput Elizeja, sluge i Izraelovog tabora nisu mogli vidjeti. Ono što je ova vojska mogla vidjeti nije im bilo od koristi. Ono što nisu vidjeli prouzročilo je njihovo zarobljeništvo. Dakle, što ovo znači nama? Znači točno ono što je značilo tamo natrag u Isusovoj zemaljskoj službi. Pokušao ih je naučiti istinu, ali oni nisu htjeli slušati. Ivan 9, 40 - 41: "Čuli su sve to neki od farizeja što su bili s Njime pa Mu rekoše: 'Zar smo i mi slijepi?' Reče im Isus: 'Da ste slijepi, ne biste imali grijeha; no sada govorite: 'Vidimo,' pa grijeh vaš ostaje.'" Stav ovog doba točno je ono što je bio onda. Ljudi imaju sve. Znaju sve. Ne može ih se učiti. Ako se spomene stavka istine iz Riječi i čovjek pokuša objasniti svoje gledište nekome sa suprotnim gledištem, slušatelj uopće ne sluša da bi mogao naučiti, već sluša samo da opovrgne ono što je rečeno. Dakle, želim postaviti fer pitanje. Može li se Pismo sukobiti s Pismom? Da li Biblija proturječi Bibliji? Mogu li postojati dvije doktrine istine u Riječi koje kažu suprotno ili se međusobno suprotstavljaju? NE. NE MOŽE BITI TAKO. Ipak, koliko mnogo Božjih ljudi ima otvorene oči za tu istinu? Čak ni jedan posto, koliko ja znam, nije naučio da je SVE Pismo od Boga i SVE je korisno za doktrinu, uvjeravanje, ispravljanje, itd. Ako je sve Pismo tako dano onda će se svaki stih posložiti ako mu se pruži prilika. Ali koliko ih vjeruje u predodređenje za izabranje i odbacivanje za uništenje? Oni koji ne vjeruju, hoće li slušati? Ne, neće. Ipak, oboje je u Riječi i ništa

to neće promijeniti. Ali oni neće uzeti vremena da nauče o tome i usklade istinu tih doktrina s drugim istinama koje se čine suprotnima. Ali oni začepljuju svoje uši, škrguću svojim zubima i trpe neuspjeh. Ne kraju ovog doba doći će prorok, ali će oni biti slijepi za sve što on čini i govori. Toliko su sigurni da su u pravu i u svojoj će sljepoći sve izgubiti.

Dakle, Bog kaže da su goli kao i slijepi. Ne mogu zamisliti ništa tako tragično kao čovjeka koji je slijep i gol, a to ne zna. Samo je jedan odgovor – nije pri sebi. Već je duboko u zaboravnosti. Više nema svojih sposobnosti, nastupila je duhovna amnezija. Što to još može značiti? Može li to značiti da je Duh Sveti napustio ovu crkvu posljednjeg dana? Može li to značiti da su ljudi izbacili Boga iz svojih umova u takvoj mjeri da se to događa upravo onako kako je navedeno u Rim. 1, 28: "A kako nisu smatrali vrijednim imati spoznaju Boga, predao ih je Bog pokvarenom umu da čine ono što ne dolikuje." Zasigurno se čini da se dogodilo nešto takvo. Ovdje su ljudi koji kažu da su od Boga i da znaju Boga i da imaju Njegovog Duha Svetoga, a ipak su goli i slijepi, a to ne znaju. Oni su VEĆ ZAVEDENI. IMAJU POGREŠNOG DUHA. IZABRANI NE MOGU BITI ZAVEDENI, ALI OČITO JE DA OVI DRUGI JESU. Ovo su oni koji su oslijepljeni jer su odbili Riječ Božju. Ovo su oni koji su se do gola svukli tako što su napustili Božju brigu i zaštitu i htjeli izgraditi svoj vlastiti put spasenja, vlastitu babilonsku kulu pomoću organizacije. O, kako se u vlastitim očima čine krasno i lijepo odjeveni budući da su formirali svoje generalne skupštine i svoja vijeća itd. Ali Bog sada sve to svlači i oni su goli jer su ih ove organizacije samo odvele u antikristov tabor, u polje ljulja, pravo k njihovom svezivanju i spaljivanju. Zaista su objekti sažaljenja. Da, sažalijevate ih, upozoravate ih, preklinjete ih, a i dalje oni idu svojim putem strmoglavo u uništenje, gnjevno odbacujući bilo koji i sve pokušaje da ih se spasi poput ljudi spašenih od zla. Zaista su jadni, a ipak to ne znaju. Okorjeli i bez nade, ponose se onime što je zapravo njihova sramota. Prkosni Riječi, a ipak će jednog dana po njoj biti suđeni i platiti cijenu njezinih užasnih optužbi.

KONAČNI SAVJET DOBA

Otk. 3, 18 – 19. "Savjetujem ti da kupiš od Mene zlato vatrom iskušano da se obogatiš, i bijele halje da se odjeneš pa da se ne očituje sramota tvoje golotinje; i pomaži oči svoje pomašću da vidiš. Ja korim i odgajam sve koje Ja ljubim. Budi, dakle, revan i pokaj se!"

Božji savjet je sažet. Konkretan je. Usmjerava ovu crkvu posljednjeg dana k jednoj nadi. Ta je nada ON SAM. Kaže: "Dođi k Meni i kupi." Iz ove je fraze "kupi od Mene" očito *da laodicejska crkva uopće ne radi s Isusom za duhovne proizvode Božjeg kraljevstva*. Njihove transakcije ne mogu biti duhovne. Oni mogu misliti da su one duhovne, ali kako bi moglo biti? Djela u njihovoj sredini definitivno nisu, kao što bi Pavao rekao: "Bog u vama koji hoće i djeluje po Svojoj dobrohotnosti." Fil. 2, 13. Prema tome, što je sa svim ovim crkvama, školama, bolnicama, misionarskim pothvatima itd.? Bog nije u njima dok god su denominacijsko sjeme i duh, a nisu Sjeme i Duh Božji.

"Kupi od Mene zlato vatrom iskušano da se obogatiš." Dakle, ti su ljudi imali izobilje zlata, ali ono je bilo pogrešne vrste. To je zlato bilo ono koje je kupovalo živote ljudi i uništavalo ih. Bilo je to zlato koje je iskvarilo i iskrivilo ljudski karakter jer je njegova ljubav bila korijen svega zla. Otk. 18, 1 - 14: "Nakon toga vidjeh jednog anđela gdje silazi s neba s vlašću velikom; a zemlja se zasvijetli od slave njegove. On poviče silno, jakim glasom, govoreći: 'Pade, pade Babilon veliki, te postade prebivalištem zloduha i tamnicom svakom nečistom duhu, i kavezom svakoj ptici nečistoj i mrskoj; jer su se vinom gnjeva bluda njezina opili svi narodi. I kraljevi su zemaljski s njom bludničili, a trgovci se zemaljski obogatili od silne raskoši njezine.' Začuh i drugi glas s neba gdje govori: 'Izađite iz nje, narode Moj, da ne budete dionici grijeha njezinih i da ne primite od njezinih zala! Jer grijesi njezini do neba su doprli i spomenuo se Bog njezinih opačina. Naplatite joj kao što je i ona vama naplaćivala; naplatite joj dvostruko po njezinim djelima. U čašu u koju je ona natakala, dvostruko joj natočite! Koliko se uzvisivala i u raskoši živjela, toliko joj dajte muka i jada! Jer u srcu je govorila: 'Sjedim kao kraljica; nisam udovica, jada nikad neću vidjeti!' Zato će u jednom danu doći zla njezina: smrt, jadikovanje i glad te će ognjem biti spaljena. Ta silan je Gospod Bog koji joj sudi!' I plakat će i naricati za njom kraljevi zemaljski, koji su s njom bludničili i raskošno živjeli, kad budu gledali dim požara njezina. Izdaleka će

stajati prestrašeni zbog njezina mučenja i govoriti: 'Jao, jao, grade veliki! Babilone, grade silni! Ta u jednom satu došla je osuda tvoja!' I trgovci zemaljski za njom plaču i jadikuju jer im robu više nitko ne kupuje: robu od zlata, srebra, dragoga kamenja i biserja, od finog lana, grimiza, svile i skrleta, od svakog mirisnog drveta i svakakvih predmeta od slonove kosti, i svakakvih predmeta od skupocjenog drveta, od mjedi, željeza i mramora; i cimeta i miomirisa, i pomasti i tamjana; i vina i ulja, i finoga brašna i pšenice, i goveda i ovaca, i konja i kočija, i robova i duša ljudskih. 'I zrelo voće za kojim ti je žudjela duša otišlo je od tebe, i sva slast i sjaj od tebe je otišao i nipošto ih više nećeš naći.'" *Ovo je upravo organizirane crkve posljednjeg dana jer u 4. stihu kaže:* "Iziđite iz nje, NARODE MOJ." Uznesenje se još nije dogodilo. Nevjesta još nije otišla kad su u ovoj bogatoj lažnoj crkvi ovi užasni uvjeti.

Ali, postoji Božje zlato. 1 Pt. 1, 7: "Da prokušanost vaše vjere, mnogo dragocjenije od propadljivog zlata." Božje zlato je karakter poput Kristovog proizveden u užarenoj peći patnje. To je prava vrsta zlata.

Ali koju vrstu zlata crkva ima danas? Ima samo svjetovno zlato koje će propasti. Bogata je. Samodopadna je. Obilje je načinila glavnim kriterijem duhovnosti. Dokaz Božjeg blagoslova i ispravnosti doktrine itd. sada se temelji na tome koliko je bogatih ljudi uključeno u nju.

"Bolje ti je da dođeš prije nego je prekasno," kaže Gospod, "i kupi od Mene zlato vatrom iskušano i tada ćeš biti istinski bogat." Shvaćamo li to? Poslušajte me: "Goli (fizički) smo došli na svijet, ali ga goli (duhovno) NEĆEMO napustiti." O, ne, ponijet ćemo nešto sa sobom. To što to nešto jest je SVE što možemo ponijeti sa sobom, ništa manje i ništa više. Stoga, bolje da budemo stvarno pažljivi sada da bi se pobrinuli da ponesemo nešto što će nas pred Bogom učiniti ispravnima. Stoga, dakle, što ćemo ponijeti sa sobom? Ponijet ćemo naš KARAKTER, brate, to je ono što ćemo ponijeti sa sobom." Dakle, kakav ćeš karakter ponijeti sa sobom? Hoće li biti poput NJEGOVOG čiji je karakter bio oblikovan trpljenjem u užarenoj peći patnje ili će to biti mlitavost ovih beskarakternih laodicejskih ljudi? To je na svakome od nas jer će u taj dan svatko nositi vlastito breme.

Dakle, rekao sam da je grad Laodiceja bio bogat grad. Kovao je zlatne novčiće s natpisima na obje strane. Zlatni novčići su karakterizirali doba – zbog toga je postojala uspješna trgovina. Danas je

s nama dvostrani zlatni novčić. Kupovinom iziđemo i kupovinom uđemo. U crkvi pokušavamo postići isto. Kupovinom iziđemo iz grijeha i kupovinom uđemo u nebo – odnosno tako kažemo. Ali Bog to ne kaže.

Crkva posjeduje tako izvanredno bogatstvo da u bilo kojem danom trenutku može preuzeti cjelokupni svjetski sustav trgovine i doista je jedan vođa u Svjetskom koncilu crkava otvoreno prorokovao da bi crkva u doglednoj budućnosti trebala, mogla i da hoće učiniti upravo to. Ali će njihova zlatna babilonska kula pasti. Jedino će zlato vatrom iskušano izdržati.

I to je ono što je crkva neprekidno činila kroz doba. Napustila je Riječ Božju i uzela svoja vlastita crkvena vjerovanja i dogme, organizirala se i pridružila se svijetu. Stoga je gola i Bog sudi njezinoj lascivnosti. Jedini način na koji može izići iz ove strašne situacije jest pokoravanjem Gospodu da se vrati Njegovoj Riječi. Otk. 18, 4: "Iziđite iz nje, narode Moj." 2 Kor. 6, 14 - 18: "Ne budite neprimjereno ujarmljeni s nevjernicima. Ta što zajedničko ima pravednost s bezakonjem? Ili: kakvo zajedništvo ima svjetlo s tamom? A kakvu slogu Krist s Belijarom? Ili: kakav udio vjernik s nevjernikom? Kakav sporazum hram Božji s idolima? – Ta vi ste hram Boga živoga, kao što reče Bog: 'Prebivat ću u njima i hoditi među njima; i bit ću njihov Bog, a oni će biti moj narod.' 'Stoga iziđite iz njihove sredine i odvojite se,' govori Gospod, 'i nečisto ne dotičite i Ja ću vas primiti. I bit ću vam Otac, a vi ćete Mi biti sinovi i kćeri,' govori Gospod Svemogući." Postoji cijena koja se treba platiti za te halje, a to je cijena odvajanja.

"I pomaži oči svoje pomašću da vidiš." Ne kaže da morate kupiti ovu pomast. O, ne! Na Svetom Duhu nema naljepnice s cijenom. "Jeste li djelima Zakona primili Duha ili slušanjem vjere?" Gal. 3, 2. Bez krštenja Duhom Svetim oči vam nikad ne mogu biti otvorne za istinsko duhovno otkrivenje Riječi. Čovjek bez Duha je slijep za Boga i Njegovu istinu.

Kad razmišljam o ovoj pomasti koja otvara ljudima oči, ne mogu se ne sjetiti kad sam bio mali dječak u Kentuckyju. Moj brat i ja smo spavali na tavanu na slamarici. Kroz pukotine na kući puhao bi propuh. Ponekad bi zimi toliko zahladilo da bi se probudili ujutro s takvom hladnoćom u svojim očima da bi nam oči od upale bile potpuno zatvorene. Dozivali bi majku, a ona bi se popela gore s nešto vruće rakunove masti i trljala nam oči dok kruta tvar ne bi otišla i tad bismo

mogli vidjeti. Znate, po crkvi u ovoj generacije su puhali neki užasno hladni propusi i bojim se da su se njezine oči nekako zatvorene smrznule i ona je slijepa za ono što Bog ima za nju. Treba joj nešto vrućeg ulja Duha Božjeg da joj otvori oči. Ako ne primi Duha Božjega nastavit će mijenjajući program za silu i crkveno vjerovanje za Riječ. Kao uspjeh računa brojeve umjesto da traži plod. Doktori teologije zatvorili su vrata vjeri i svima zabranili ući. Niti ne ulaze, niti dozvoljavaju ikome drugome da uđe. Njihova teologija proizlazi iz udžbenika iz psihologije kojeg je napisao neki nevjernik. Postoji udžbenik iz psihologije, onaj kojeg svi mi trebamo: to je Biblija. Napisao ju je Bog i sadrži Božju psihologiju. Ne trebate nikakvog doktora da vam je objasni. Primite Duha Svetoga i neka On objasni. On je napisao Knjigu i može vam reći što je u njoj i što to znači. 1 Kor. 2, 9 - 16: "Nego, kao što je pisano: 'Oko nije vidjelo, uho nije čulo, ni u srce čovječje nije ušlo ono što je Bog pripravio onima koji Ga ljube.' A nama je Bog to otkrio po Duhu Svojemu: jer Duh sve istražuje, pa i dubine Božje. Ta tko od ljudi zna što o čovjeku, osim duha ljudskoga koji je u njemu? Tako i o Bogu nitko ne zna, osim Duha Božjega. Mi pak nismo primili duha ovoga svijeta, nego Duha koji je od Boga; da znamo što nam je podario Bog. To i govorimo; ali ne riječima naučenim od ljudske mudrosti, nego naučenim od Duha Svetoga: duhovno s duhovnim uspoređujemo. Naravan čovjek ne prima ono što je od Duha Božjega: ludost mu je i ne može spoznati, jer treba na duhovan način prosuđivati. No duhovni prosuđuje sve, a njega nitko ne prosuđuje. Jer tko je upoznao um Gospodinov da ga pouči? A mi imamo um Kristov!"

Dakle, ako je sve protiv čega Duh viče u ovom dobu istinito, potreban nam je netko da dođe na scenu kao što je došao Ivan Krstitelj i izazove crkvu kao nikada prije. I to je upravo ono što dolazi našem dobu. Dolazi još jedan Ivan Krstitelj i on će povikati upravo kao što je povikao prvi preteča. Znamo da hoće zbog onog što kaže sljedeći stih.

"Ja korim i odgajam sve koje Ja ljubim. Budi, dakle, revan i pokaj se!" Otk. 3, 19. Ovo je ista poruka koju je Ivan imao kad je povikao u toj religioznoj pustinji farizeja, saduceja i pogana: "POKAJTE SE!" Nije bilo drugog puta onda, nema drugog puta sada. Nije bilo drugog načina za vratiti se Bogu onda, i nema drugog načina sada. On je: POKAJTE SE. Promijenite svoj um. Okrenite se. POKAJTE SE, zašto da umrete?

Razmotrimo prvu frazu: "Sve koje Ja ljubim." U grčkom je naglasak na osobnoj zamjenici "Ja". On ne kaže ono što bi mnogi mislili da bi trebao reći: "Sve koji MENE ljube." Ne, nikako. Nikad ne smijemo pokušati Isusa načiniti OBJEKTOM ljudske ljubavi u ovom stihu. Ne! Riječ je o MNOGIMA koji su LJUBLJENI od Boga. U pitanju je NJEGOVA ljubav, NE naša. Tako se još jednom nalazimo da se radujemo u Njegovom spasenju, Njegovom naumu i Njegovom planu i još smo više utvrđeni u istini doktrine Božje suverenosti. Kao i što je On rekao u Rim. 9, 13: "Jakova sam ljubio." Vrijedi li sada da budući da je On ljubio SAMO te MNOGE, je li On stoga samodopadan čekajući ljubav onih koji Mu se nisu približili? To nikako nije tako jer je On također u Rim. 9, 13 objavio: "Ezava sam mrzio." A u 11. stihu Duh smjelo viče: "Pa kad se dječaci još nisu rodili niti učinili što dobro ili zlo KAKO BI OSTAO NAUM BOŽJI PREMA IZABRANJU (ne po djelima, nego po Onomu tko poziva)." Ova je ljubav "izborna ljubav". To je Njegova ljubav za Njegove izabrane. A Njegova je ljubav za njih odvojena od LJUDSKE ZASLUGE jer kaže da naum Božji ostaje u izabranju što je sasvim suprotno djelima ili bilo čemu što čovjek ima u sebi. Jer "PRIJE NEGO ŠTO SU DJEČACI BILI ROĐENI" On je VEĆ bio rekao: "Jakova sam ljubio, a Ezava mrzio."

A sada On kaže svojima: "Ja KORIM I ODGAJAM sve koje *Ja* ljubim." Koriti znači kuditi. Kuditi znači "razotkriti s ciljem ispravljanja". Odgajati ne znači kazniti. To znači "disciplinirati jer je na umu nečije poboljšanje". To je točno ono što nalazimo u Heb. 12, 5 - 11: "I zaboravili ste opomenu koja vam je kao sinovima izrečena: 'Sine Moj, ne omalovažavaj Gospodinovu stegu i ne kloni kada te On ukori! Jer koga Gospod ljubim, stegom ga odgaja; i šiba svakog sina kojega prihvaća.' Ako dakle podnosite stegu, to Bog s vama kao sinovima postupa. Ta ima li sin kojega Otac stegom ne odgaja? Ako ste pak bez stege, u kojoj su svi imali udjela, onda ste kopilad, a ne sinovi. Osim toga, tjelesne smo očeve imali za odgojitelje i poštovali ih – nećemo li se mnogo više Ocu duhova podlagati te živjeti? Ta oni su nas nešto malo dana stegom odgajali kako se njima dobro činilo, On pak nama na korist: da budemo dionicima Njegove svetosti. Doduše, ni jedna se stega isprva ne čini da je radost, nego žalost; ali poslije donosi mironosni plod pravednosti onima koji su njome uvježbani."

U ovome je, dakle, izložena ljubav Božja. On je u ljubavi želio Svoju vlastitu obitelj, obitelj sinova – sinova nalik Sebi. Pred Njim

tamo leži cijelo čovječanstvo kao JEDNO tijesto gline. Iz tog će istog tijesta On sada načiniti posude za časnu i za nečasnu uporabu. IZBOR će biti Njegov vlastiti izbor. Tada će ti izabrani, rođeni od Njegovog Duha, biti uvježbani da se u svom hodu suobliče Njegovoj slici. On KUDI sa svom strpljivošću, blagošću i milošću. On ODGAJA s rukama na kojima su ožiljci od čavla. Ponekad ovaj Lončar mora uzeti posudu na kojoj radi i posve je razbiti da bi je mogao ponovo napraviti točno onakvom kakvom je želi. ALI TO JE LJUBAV. TO JE NJEGOVA LJUBAV. NEMA DRUGOG NAČINA NJEGOVE LJUBAVI. NE MOŽE GA BITI.

O, stado malo, ne bojte se. Ovo se doba brzo završava. Dok se završava onaj će ljulj biti svezan zajedno i kao što se uže s tri voja ne kida lako, oni će imati izvanrednu trostruku snagu političke, fizičke i duhovne (sotonske) moći i pokušat će uništiti Kristovu nevjestu. Ona će patiti, ali će izdržati. Ne bojte se tih stvari koje dolaze na zemlju jer On "koji je ljubio Svoje, do kraja ih je ljubio." Ivan 13, 1.

"Budi revan i pokaj se." Dakle, ova lažna crkva ima revnost, bez ikakve dvojbe. Njezina je revnost doslovce revnost Židova, Ivan 2, 17: "Revnost za dom tvoj izjeda Me." Ali to je pogrešna revnost. Ona je za dom kojeg su oni sami izgradili. Ona je za njihova vlastita crkvena vjerovanja, dogme, organizacije, njihovu vlastitu pravednost. Izbacili su Riječ zbog svojih vlastitih ideja. Svrgnuli su Duha Svetoga i ljude načinili vođama. Vječni život kao Osobu stavili su postrani i prikazali ga kao da su to dobra djela ili čak udovoljavanje crkvi umjesto dobrih djela.

Ali Bog poziva za drugu revnost. To je revnost za povikati: "JA SAM U KRIVU." Dakle, tko će reći da je u krivu? Što je to na čemu su sve ove denominacije utemeljene? Na tvrdnji da su izvorne i to od Boga. Na tvrdnji da su u pravu. Međutim, ne mogu SVE biti u pravu. Zapravo, NI JEDNA od njih nije u pravu. One su obijeljeni grobovi, pune mrtvačkih kostiju. Nemaju života. Nemaju potvrde. Bog se nikada nije obznanio ni u kojoj organizaciji. Kažu da su u pravu jer su oni ti koji to kažu, ali to nije tako samo zato što su oni to rekli. Oni trebaju potvrđeno "tako kaže Gospod" od Boga, a to nemaju.

Dopustite mi sada da ovdje kažem ovo. Ne vjerujem da Bog poziva samo lažnu crkvu da se pokaje. U ovom stihu On govori Svojim izabranima. I oni se također trebaju pokajati. Mnogi od njihove djece još uvijek su u tim lažnim crkvama. Oni su ti o kojima se govori u Ef.

5, 14: "Probudi se ti što spavaš, ustani od mrtvih i zasvijetlit će ti Krist." Spavati ne znači biti mrtav. Ovi spavaju među mrtvima. Oni su ondje vani u mrtvim denominacijama. Oni plutaju zajedno s njima. Bog viče: "PROBUDITE SE! Pokajte se od svog bezumlja." Ovdje oni daju svoj utjecaj, daju svoje vrijeme i svoj novac, zapravo same svoje živote, ovim antikristovim organizacijama i cijelo vrijeme misle da je to u redu. Trebaju se pokajati. Moraju se pokajati. Trebaju promijeniti um i okrenuti se prema istini.

Da, ovo je doba koje se najviše treba pokajati. Ali hoće li? Hoće li vratiti Riječ? Hoće li ponovo podignuti Duha Svetoga na prijestolje u životima ljudi? Hoće li ponovo štovati Isusa kao JEDINOG Spasitelja? Ja kažem da neće jer sljedeći stih otkriva zapanjujuću i šokantnu istinu o završetku ovog doba.

KRIST IZVAN CRKVE

Otk. 3, 20 - 22: "Evo, stojim pred vratima i kucam. Posluša li tko glas Moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim; i on sa Mnom. Onome tko pobijedi dat ću da sjedi sa Mnom na Mojem prijestolju, kao što sam i Ja pobijedio i sjeo sa Svojim Ocem na prijestolje Njegovo. Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!"

Dakle, po pitanju ovog stiha postoji poprilična zbrka jer ga toliko mnogo osobnih radnika koriste u osobnoj evangelizaciji kao da je Isus na vratima srca svakog grješnika kucajući za ulazak. Onda bi se reklo da ako grješnik otvori vrata, Gospod će ući. Ali ovaj stih ne govori pojedinačnim grješnicima. Cijela ova poruka ima završnu riječ kao i svaka poruka u svakom dobu. U 22. stihu kaže: "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori CRKVAMA!" Dakle, ovo je poruka crkvi posljednjeg doba. *Ovo je stanje laodicejske crkve dok se približava njezin kraj. To nije osobna poruka jednoj osobi,* to nam Duh govori gdje je Isus. KRIST JE NAPUSTIO CRKVU. Nije li ovo logičan rezultat ili kraj ako je Riječ stavljena postrani zbog crkvenog vjerovanja, Duh Sveti svrgnut zbog papa, biskupa, predsjednika, savjetnika itd., i Spasitelj stavljen postrani zbog programa djela ili pridruživanja crkvi i neke vrste udovoljavanja crkvenom sustavu? Što se još može učiniti protiv Njega? Ovo je odmetništvo! Ovo je otpadanje. Ovo su otvorena vrata antikristu jer ako je Jedan došao u

Ime Svoga Oca (Isus) i nije bio primljen, već odbačen, onda će doći drugi sa svojim imenom (lažov, pretvaralo), i njega će primiti. Ivan 5, 43. Čovjek grijeha, taj sin propasti će nadvladati.

Mt. 24 spominje znamenje na nebesima koja se tiču ovog posljednjeg dana upravo prije nego što Isus dođe. Pitam se jeste li nedavno primijetili takav znak ispunjen da ocrta upravo ovu istinu o kojoj smo razgovarali. Ta je istina da je Isus uporno guran u stranu dok u posljednjem dobu nije izguran izvan crkve. Sjetite se da je u prvom dobu bio skoro puni krug crkve istine. Ipak, postojala je mala greška nazvana djelima nikolaita koja je sprječavala da krug bude potpun. Zatim se u sljedećem dobu uvuklo više tame dok svjetlosna kugla nije manje žarila i tama je prekrivala više kruga. U trećem je dobu bio još više pomračen, a u četvrtom je dobu, koje je bilo mračno doba, svjetlo skoro nestalo. Razmislite sada o ovome. Crkva sja u odražavajućem svjetlu Krista. On je SUNCE. Crkva je MJESEC. Stoga je ova svjetlosna kugla Mjesec. Smanjila se od gotovo punog Mjeseca u prvom dobu do ivera u četvrtom dobu. Ali u petom je dobu počela rasti. U šestom je dobu napravila veliki korak naprijed u rastu. U dijelu sedmog doba i dalje je rasla kad se iznenada zaustavila i smanjivala se gotovo do ništavila tako da je umjesto svjetla bila crnina odmetništva i na kraju doba prestala je sjati jer je tama prevladala. Krist je sada bio izvan crkve. Evo znaka na nebu. Posljednja pomrčina Mjeseca bilo je potpuna pomrčina. Potamnila je u potpunu tamu u sedam faza. U sedmoj je fazi došla potpuna tama kad je rimski papa (Pavao VI) otišao u Palestinu na "sveto putovanje u Jeruzalem". Bio je prvi papa koji je ikada otišao u Jeruzalem. Papi je bilo ime Pavao VI. Pavao je bio prvi glasnik, a ovaj čovjek ima to ime. Primijetite da je šesti ili broj čovjeka. Ovo je više nego slučajnost. I kad je otišao u Jeruzalem, Mjesec, odnosno crkva, je otišla u potpunu tamu. To je to. Ovo je kraj. Ova generacija neće proći dok se sve ne dogodi. Da, Gospode Isuse, dođi brzo!

Sada možemo vidjeti zašto su postojala dva trsa, jedan istinski i jedan lažni. Sada možemo vidjeti zašto je Abraham imao dva sina, jednog po tijelu (koji je progonio Izaka), a jednog po obećanju. Sada možemo vidjeti kako su od istih roditelja došla dva dječaka kao blizanci, jedan je znao i volio Božje stvari, a drugi je znao mnogo iste istine, ali nije bio od istog Duha i stoga je progonio dijete koje je bilo izabrano. Bog nije odbacio radi odbacivanja. Odbacio je radi izabranih.

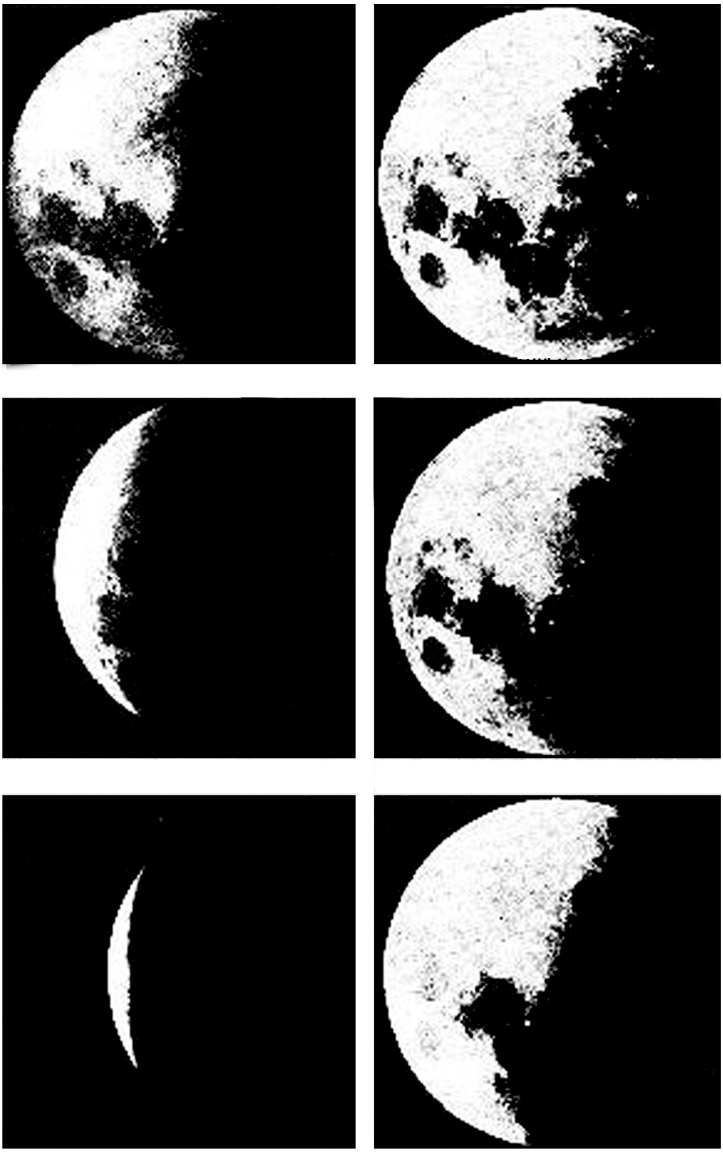

Potpuna pomrčina mjeseca kad je papa posjetio Jeruzalem.
Okrenite sliku vodoravno.

IZABRANI NE MOGU progoniti izabrane. IZABRANI NE MOGU nauditi izabranima. Odbačeni su ti koji progone i uništavaju izabrane. O, ti odbačeni su religiozni. Pametni su. Oni su iz Kajinove loze, zmijčevo sjeme. Grade svoje Babilone, grade svoje gradove, grade svoja carstva i cijelo to vrijeme prizivaju Boga. *Mrze* istinsko sjeme i učinit će sve što mogu (čak u Ime Gospodnje) da unište Božje izabranike. Ali oni su potrebni. "Što je pšenici pljeva?" Bez pljeve nema pšenice. Ali na kraju, što se događa pljevi? Spaljuje se ognjem neugasivim. A pšenici? Gdje je ona? Skuplja se u Njegovu žitnicu. Ona je tamo gdje je On.

O, Božji izabrani, čuvajte se. Pažljivo proučavajte. Budite pažljivi. Sa strahom i drhtanjem poradite oko svoga spasenja. Uzdajte se u Boga i budite jaki u Njegovoj moći. Protivnik vaš, đavao, čak i sada obilazi kao ričući lav tražeći koga da proždre. Budite trijezni za molitvu i nepokolebljivi. Ovo je vrijeme kraja. I istinski i lažni trs dolaze do zrelosti, ali prije nego što pšenica sazrije, onaj zreli ljulj mora biti svezan za spaljivanje. Vidite, svi se oni pridružuju Svjetskom koncilu crkava. To je svezivanje. Uskoro će doći stavljanje pšenice u žitnicu. Ali upravo sada dva duha djeluju u dva trsa. Iziđite iz ljulja. Počnite pobjeđivati da budete smatrani hvalevrijednima za svoga Gospoda i prikladni za kraljevati i vladati s Njim.

POBJEDNIKOVO PRIJESTOLJE

Otk. 3, 21: "Onome tko pobijedi dat ću da sjedi sa Mnom na Mojem prijestolju, kao što sam i Ja pobijedio i sjeo sa Svojim Ocem na prijestolje Njegovo."

Dakle, što mi imamo pobijediti? Ovo je normalno pitanje za ovdje postaviti. Ali to nije aktualna misao ovog stiha jer ne radi se toliko o tome ŠTO imamo pobijediti, već KAKO imamo pobijediti. Dakle, to je logično jer je li važno ŠTO imamo pobijediti sve dok znamo KAKO možemo pobijediti?

Kratak pogled na te citate Pisma koji uključuju pobjeđivanje Gospoda Isusa izložit će istinu ove ponude. U Mt. 4 gdje je Isus kušan od đavla, On je pobijedio Sotonine osobne kušnje Riječju i samo Riječju. U svakoj od tri glavne kušnje koje točno odgovaraju kušnji Edenskog vrta, požuda tijela, požuda oka i oholost života, Isus je

pobijedio Riječju. Eva je pala na Sotoninoj osobnoj kušnji time što nije upotrijebila Riječ. Adam je pao u izravnoj nepokornosti Riječi. Ali Isus je pobijedio Riječju. I baš sada, dopustite mi da kažem da je ovo jedini način da budete pobjednik, također to je jedini način na koji možete znati pobjeđujete li jer ta Riječ NE MOŽE iznevjeriti.

Dakle, primijetite ponovno kako je Isus pobijedio svjetske sustave religije. Kad su Mu teolozi Njegovog dana ponavljano dodijavali, neprestano je upotrebljavao Riječ. Govorio je samo ono što Mu je Otac dao da govori. Nije bilo trenutka kad svijet nije bio potpuno zbunjen Njegovom mudrošću jer je to bila mudrost Božja.

U Njegovom vlastitom osobnom životu, boreći se sa Sobom, pobijedio je pokornošću Riječi Božjoj. U Heb. 5, 7 kaže: "On je u dane dok je bio u tijelu, sa silnim vapajem i sa suzama prinosio molitve i prošnje Onomu koji ga je mogao spasiti od smrti – i bijaše uslišan zbog strahopoštovanja. Premda je bio Sin, iz onoga što je propatio naučio se poslušnosti te, postigavši savršenstvo, svima koji Mu se pokoravaju postao Začetnikom vječnog spasenja." Čemu je On bio pokoran? Riječi Božjoj.

Stoga, neće biti ni jedne osobe koja će sjediti na prijestolju Gospoda Isusa Krista ako nije živjela tu Riječ. Vaše molitve, vaši postovi, vaša pokajanja – bez obzira što vi podastrete Bogu – ništa od toga vam neće donijeti privilegiju sjedenja na tom prijestolju. Ona će biti dana samo nevjesti RIJEČI. Kao što se kraljevo prijestolje dijeli s kraljicom jer je ona sjedinjena s njim, tako će samo oni koji su od te Riječi, kao što je i On od te Riječi, dijeliti to prijestolje.

Sjetite se, jasno smo pokazali kroz doba da kao što su Adam i Eva pali jer su napustili Riječ, tako je i efeško doba palo malo se okrećući od Riječi tako da sa svakim dobom koje se nastavilo okretati imamo da se Svjetski sustav crkava konačno odrekao Riječi. Ovo laodicejsko doba završava u zamračenju Riječi time uzrokujući odlazak Gospoda iz te sredine. On stoji vani pozivajući Svoje koji Ga slijede pokornošću Riječi. Nakon kratkog i snažnog pokazivanja Duha ova mala gonjena i proganjana skupina otići će da bude s Isusom.

DOVRŠETAK POGANSKIH DOBA

Ovo je doba posljednje od sedam crkvenih doba. Ono što je počelo u prvom ili efeškom dobu mora i hoće doći do potpunog ostvarenja i žetve u posljednjem ili laodicejskom dobu. Dva će trsa dati svoj konačni plod. Dva će duha okončati svoje očitovanje u svakom od njihovih konačnih odredišta. Sijanje, navodnjavanje, rast je završen. Ljeto je završilo. Srp je sada poslan u žetvu.

U stihovima 15 do 18, koje smo upravo proučavali, leži prava slika zrelog lažnog trsa, lažnog duha, ljudi lažne crkve. "Znam tvoja djela, da nisi ni studen ni vruć. Htio bih da si studen ili vruć, ali jer si mlak – ni studen ni vruć – povratit ću te iz usta Svojih. Jer govoriš: 'Bogat sam. Obogatio sam se i ništa mi ne treba' – a ne znaš da si bijedan i jadan, i siromašan, i slijep, i gol. Savjetujem ti da kupiš od Mene zlato vatrom iskušano da se obogatiš, i bijele halje da se odjeneš pa da se ne očituje sramota tvoje golotinje; i pomaži oči svoje pomašću da vidiš." Nikad riječi nisu izričito objasnile gorču optužbu i nikad je ponosni i arogantni religiozni ljudi nisu više zaslužili. Ipak u 21. stihu: "Onome tko pobijedi dat ću da sjedi sa Mnom na Mojem prijestolju, kao što sam i Ja pobijedio i sjeo sa Svojim Ocem na prijestolje Njegovo," nalazimo da su istinski trs, istinski Duh, ljudi istinske crkve uzvišeni do samog Božjeg prijestolja s najvišim komplimentom ikad danim poniznoj, nepokolebljivoj duhovnoj skupini.

Riječi Ivana Krstitelja koji je tako precizno izložio Krista u odnosu prema istinskoj i lažnoj crkvi sad se ispunjavaju. Mt. 3, 11 - 12: "Ja vas, u stvari, krstim u vodi na pokajanje, ali Onaj koji dolazi poslije mene, moćniji je od mene. Njemu ja nisam dostojan ponijeti obuću. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem; On kome je vijača u ruci. I počistit će gumno Svoje te skupiti žito Svoje u žitnicu, a pljevu će spaliti ognjem neugasivim." Krist, veliki Žetelac, sada žanje plod zemlje. Skuplja pšenicu u žitnicu tako da dolazi po Svoje i uzima ih k Sebi zauvijek. Zatim se vraća uništiti zle ognjem neugasivim.

Tajna ljulja i pšenice iz Mt. 13, 24 – 30 sada je također ispunjena. "Drugu im usporedbu iznese govoreći: 'Kraljevstvo je nebesko kao ono kad je neki čovjek posijao dobro sjeme na svojoj njivi. Ali dok su ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj te posije ljulj među pšenicu i ode. A kad usjev poraste i donese plod, tada se pokaza i ljulj. Stoga pristupe sluge domaćinu pa mu rekoše: 'Gospodaru, nisi li ti

dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Otkuda onda na njoj ljulj?' On im reče: 'Neprijatelj je to učinio.' A sluge rekoše: 'Hoćeš li da odemo pobrati ga?' No on reče: 'Ne, da ne biste sabirući ljulj iščupali s njim i pšenicu. Pustite neka oboje rastu zajedno do žetve; a u doba žetve reći ću žeteocima: Skupite najprije ljulj i svežite ga u snopove da se spali, a pšenicu skupite u Moju žitnicu.""

Pšenica i ljulj, koji su od prvog doba do sada rasli jedno uz drugo, požnjeveni su. Ono što je Niceja pokušala postići konačno se ostvarilo. Lažna se crkva svom moći organizacije okreće od bilo kojeg traga istine i političkom se moći pojačava uz potporu države i kreće zauvijek istrijebiti istinskog vjernika. Ali upravo kad je spremna da ostvari svoj kukavički plan, pšenica je sakupljena u žitnicu. Pšenica i ljulj više neće rasti jedno uz drugo. Ljulj više neće primati od Božjeg blagoslova zbog prisutnosti pšenice jer će pšenica otići i Božji će gnjev biti izliven u šestom pečatu koji će završiti u potpunom uništenju zlih.

Dakle, malo prije sam rekao da lažni trs dolazi u potpuno ostvarenje u ovom dobu. Njegov će plod sazrjeti i dozrjeti. To je točno. Ova crkva zla duha, puna bezakonja bit će otkrivena kao zrno gorušice koje je naraslo u stablo u kojem su se ugnijezdile ptice nebeske. Na čelu će joj biti antikrist, tajna bezakonja. Sve je ovo istina. A ako je ovo istina, tada također mora biti istina da će crkva nevjeste sazrjeti i njezina će zrelost biti poistovjećenje s njenim Gospodom pomoću Riječi, a njezina je Glava, koja će joj doći, tajna pobožnosti koja je uistinu Krist. A kao što lažna crkva sa svom lukavom i đavolskom moći sačinjenom od političke sile, fizičke sile i demona tame dolazi protiv ovog istinskog trsa, istinski će trs s puninom Duha i Riječi činiti ista silna djela koja je Isus činio. Tada dok se ona približava Krunišnom Kamenu postajući poput Njega kroz Riječ, Isus će doći da bi se nevjesta i Ženik mogli zauvijek ujediniti kao jedno.

Već se posvuda oko nas vide vidljiva očitovanja onoga što sam vam govorio. Ekumenski pokret ljulja je stvaran. Ali također je činjenica da prorok za posljednje doba mora donositi poruku od Boga koja će prethoditi drugom dolasku Gospodina jer će njegovom porukom srca djece biti vraćena natrag k ocima Pedesetnice, a s vraćanjem Riječi doći će vraćanje sile.

Kako su kritična ova vremena u kojima živimo. Kako moramo biti pažljivi da ostanemo vjerni ovoj Riječi i da joj ne oduzmemo ili dodamo jer onaj koji bi govorio gdje Bog nije govorio Njega pravi

lašcem. Ono što konkretno imam na umu: negdje na prijelazu u ovo stoljeće glad za Bogom koja je nastala u filadelfijskom dobu donijela je vapaj za Duhom Božjim. A kada je Bog odgovorio na vapaj šaljući očitovanje u jezicima, tumačenju i proroštvu, jedna je skupina odmah, i vrlo suprotno Riječi, izvukla doktrinu da su jezici dokaz krštenja Duhom Svetim. Jezici su bili daleko od dokaza. Bili su očitovanje, ali ne dokaz. Neistinost te doktrine može se vidjeti ne samo nedostatkom citata Pisma da je potkrijepe, već su se oni koji su se slagali s tom doktrinom odmah organizirali na temelju te doktrine dokazujući da nisu u istini kao što su uvjeravali ljude. O, to se činilo dobrim. Činilo se kao povratak Pedesetnice. Ali se dokazalo da nije. Nije moglo biti jer se organiziralo. To je smrt, ne život. Činilo se toliko blisko pravome da su mnoštva bila zavedena. Dakle, ako nije bilo pravo, što je bilo? Bila je to komušina, pljeva. U obliku zelenog mekanog omotača činilo se kao da je to bila prava stvar. Ali kao što netko može otići u polje i vidjeti ono što izgleda upravo kao pšenica, a ipak je samo komušina, (jer se pšenično sjeme još nije oblikovalo) tako je ovo bilo samo mekana ljuska koja je izgledala poput pravog zrna koje je tek imalo doći. Originalno pšenično sjeme Pedesetnice imalo se vratiti u posljednjem dobu. Bilo je zakopano u Niceji. U Sardu je proklijala mladica. Naraslo je u metlicu u Filadelfiji, i imalo je sazrjeti u Laodiceji. Ali nije moglo biti natrag u izvornome dok nije vraćena Riječ. Na scenu još nije bio došao prorok. Ali sada, prema vremenu u kojem se nalazimo u laodicejskom dobu, "prorok-glasnik" iz Otk. 10, 7 mora da je već u zemlji. Još jednom "tako kaže Gospod" mora biti ovdje spremno da se očituje nepogrješivom potvrdom. Tako da istinsko sjeme već sazrijeva, a ZATIM ŽETVA.

Vrijeme žetve. Da, vrijeme žetve. Dva trsa koja su zajedno rasla i isprepletali svoje grane sada se imaju odvojiti. Plodovi tih trsova koji su bili u takvoj neslozi bit će skupljeni u odvojene žitnice. Dva će duha otići u svoja odvojena odredišta. Sada je vrijeme za obratiti pozornost na konačni poziv koji dolazi samo pšeničnoj nevjesti: "Izađite iz nje, narode Moj, da ne budete dionici grijeha njezinih i da vi (pšenica) ne primite njezinih (ljuljovi) zala (velika nevolja šestog pečata i Mt. 24)."

POSLJEDNJE UPOZORENJE DUHA

Otk. 3, 22: "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama!"

Ovo je POSLJEDNJE upozorenje. Drugoga neće biti. Prijestolna dvorana je postavljena. Položeno je dvanaest temelja. Zlatne su ulice popločane. Vrata od divovskih bisera su podignuta i na šarkama. Poput piramide ona stoji tako lijepa i slavna. Nebeska bića koja su je pripremila promatraju bez daha jer blista i sjaji slavom koja nije zemaljska. Svaki aspekt njezine ljepote priča priču o divnoj milosti i Isusovoj ljubavi. Onaj je grad pripremljen za pripremljene ljude. Ona čeka samo na svoje stanovnike i oni će se uskoro s radošću skupiti na njezinim ulicama. Da, to je posljednji poziv. *Duh neće govoriti u drugom dobu*. Doba su završena.

Ali hvala Bogu u ovom trenutku ovo doba nije gotovo. On još uvijek više. I Njegov povik nije samo u ljudskim duhovnim ušima po Njegovom Duhu, nego je još jednom prorok u zemlji. Još će jednom Bog otkriti istinu kao što je otkrio Pavlu. U danima sedmog glasnika, u danima laodicejskog doba, njegov će glasnik otkriti Božje tajne kakve su otkrivene Pavlu. Otvoreno će govoriti i oni koji prime tog proroka u njegovo ime primit će dobrotvoran učinak službe tog proroka. I oni koji ga čuju bit će blagoslovljeni i postat će dio te nevjeste posljednjeg dana koji su spomenuti u Otk. 22, 17: "Duh i nevjesta govore: 'Dođi!'" Pšenično zrno (pšenična nevjesta) koje je u Niceji palo u zemlju ponovno se vratilo izvornom zrnu Riječi. Slava Bogu zauvijek. Da, slušajte Božjeg proroka zajamčene vjerodostojnosti koji se pojavljuje u ovom posljednjem dobu. Nevjesta će reći ono što on kaže od Boga. Duh i prorok i nevjesta govorit će istu stvar. A ono što će oni reći već će biti rečeno u Riječi. Oni to sada govore: "Izađite sada iz njene sredine i odvojite se." Povik je izišao. Poziv izlazi. Koliko će dugo glas vikati? Ne znamo, ali jedno znamo, neće dugo jer je ovo posljednje doba.

Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama! Duh je rekao. Zalazeće je sunce za crkvena doba spremno iščeznuti u vječnost. Tada će sve biti završeno. Tada će biti prekasno za doći. Ali ako je Bog negdje u ovom nizu knjiga radio s vama po Svom Duhu, neka bi se vi čak i sada u pokajanju okrenuli k Njemu i dali Mu svoj život da bi vama On po Svom Duhu dao vječni život.

10. POGLAVLJE

SAŽETAK DOBA

Uslijed činjenice da su naša proučavanja bila otkrivanja stih po stih onih odlomaka Pisma koja se tiču sedam doba, nismo izložili kontinuirani povijesni obrazac crkve koliko smo trebali. Sada nam je, stoga, cilj uzeti ovo poglavlje i počevši s efeškim dobom slijediti tijek crkve i njene povijesti kroz sva doba kako je Duhom Božjim dan Ivanu. Nećemo dodavati nove građe koliko ćemo povezivati ono što već imamo.

Iz naših proučavanja već smo uvidjeli da je velik dio Otkrivenja potpuno pogrešno shvaćeno jer prije nismo znali da se "crkva" o kojoj se govori i kojoj se govori u ovoj knjizi ne odnosi na čistu "ekklesia" - "izabrane", "tijelo Kristovo", "nevjestu", već govori cijelom tijelu ljudi koji se nazivaju kršćanima, bilo da su istinski ili samo takozvani. Kao što sav Izrael NIJE Izrael, tako svi kršćani NISU kršćani. Dakle, uvidjeli smo da je crkva sačinjena od dva trsa, istinitog i lažnog. Ta su dva trsa motivirana od dvije vrste duhova: jedan ima Duha Svetoga, dok je drugom dan duh antikrista. Oba tvrde da znaju i da su znani od Boga. Oba navodno govore za Boga. Oba vjeruju određene vrlo temeljne istine, a oko drugih se razilaze. Ali budući da oba nose ime Gospodnje, jer se nazivaju Krist-janima, i noseći takvo ime očigledno tvrde da imaju vezu s Njim (Bog to naziva brakom), Bog ih sada oboje drži odgovornima Njemu i zato govori i jednom i drugom.

Uvidjeli smo, nadalje, da će ta dva trsa rasti jedan uz drugog do kraja doba kad će oba doći do zrelosti i oba biti požnjevena. Lažni trs neće pobijediti i uništiti istinski trs, ali opet niti će istinski trs moći dovesti lažni trs u spasonosnu vezu s Isusom Kristom.

Uvidjeli smo vrlo zapanjujuću istinu da je Duh Sveti mogao i da je sišao na nepreporođene kršćane lažnog trsa i silno se očitovao u raznim znamenjima i čudesima, kao što je i Juda imao jasnu službu u Duhu Svetome iako je sam on bio proglašen đavolom.

S ovim načelima na umu počinjemo slijediti tijek crkve kroz različitih sedam doba.

Rođenje crkve bilo je na Pedesetnici. Kao što je prvom Adamu bila dana nevjesta novostvorena iz ruke Božje i bila je neokaljana za kratak vremenski period, tako je Kristu, posljednjem Adamu, na Pedesetnici bila dana nevjesta čista i novostvorena, i neko je vrijeme ostala odvojena i neokaljana. "Od ostalih im se nitko nije usuđivao pridružiti" (Djela apostolska 5, 13) i "Gospod je danomice pridruživao one koji su bili spašeni". Djela apostolska 2, 47. Koliko je dugo ovo potrajalo, ne znamo, ali jednog dana kao što je i Eva bila kušana i zavedena od Sotone, tako je crkva bila zagađena ulaskom antikristovog duha. "On je duh antikrista, o kome ste čuli da dolazi i VEĆ JE SADA na svijetu." 1. Ivanova 4, 3. A Isus je, što se tiče Njegove nevjeste u tom prvom dobu, rekao: "Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio. Sjeti se, dakle, odakle si pao, pokaj se." Otk. 2, 4 - 5. Crkva je u tom prvom dobu već bila "pala žena". Kao što je Sotona bio došao do Eve prije Adama, tako je tada Sotona bio zaveo crkvu, nevjestu Kristovu, prije "svadbene večere Jaganjca". A što je konkretno bilo u njezinoj sredini što je prouzročilo pad? Što drugo nego Otk. 2, 6: "DJELA NIKOLAITA." To se prvo doba već bilo okrenulo od slijeđenja čiste Božje Riječi. Okrenuli su se od Božjeg zahtjeva za crkvom apsolutno ovisnom o Njemu (potpuno oviseći o Bogu da ispuni Svoju Riječ od početka do kraja odvojeno od ljudske vlasti) k nikolaitizmu, koji je organiziranje ljudske vlasti unutar crkve koja, kao što to čine sve vlasti, izdaje zakone za ljude. Učinili su upravo ono što je učinio Izrael. Uzeli su probitačnost ljudske vlasti umjesto Riječi i Duha.

Ušla je smrt. Kako znamo? Ne čujemo li podignuti glas Duha u tom prvom dobu svima koji će čuti dok On poziva: "Onome tko pobijedi dat ću jesti od *Stabla Života* u raju Božjem." Crkva je već preduboko upila od stabla smrti (ili denominacijskog lažnog trsa) čiji je kraj ognjeno jezero. Ali sada nema kerubina s plamenim mačevima da čuvaju Stablo Života. Bog sada ne odlazi iz crkve kao što je otišao iz Edena. O ne, On će uvijek biti usred Svoje crkve do konačnog doba. I do tog vremena poziva sve da dođu.

Molim vas da sada ovdje budemo pažljivi. Ova poruka anđelu crkve koja je u Efezu nije poruka stvarnoj lokalnoj efeškoj crkvi. To je poruka DOBU. A to je doba u sebi imalo sjeme istine i sjeme pogreške upravo onako kako je izloženo prema usporedbi o pšenici i ljulju. Crkvena su doba polje, a u njemu su pšenica i ljulj. Lažna se crkva

organizirala, počovječila vlast i Riječ i borila se protiv istinskog kršćanina.

Ljulju uvijek bolje uspijeva nego pšenica ili bilo koja druga uzgajana biljka. Crkva ljulja je brzo rasla u ovom prvom dobu. Ali i crkva pšenice je također uspijevala. Do kraja prvog doba napredovala su djela nikolaita u lokalnim crkvama lažnog trsa sa sve većim nastojanjima da prošire svoj utjecaj dalje od svog vlastitog tijela. Njihov se utjecaj osjetio na istinskoj crkvi jer su se ljudi poput blaženog Polikarpa nazivali biskupima smatrajući pod tom titulom ono što joj ne pripada prema Riječi. Također, u tom je dobu istinska crkva izgubila svoju prvu ljubav. Ta je ljubav bila tipizirana kao ljubav nevjeste i ženika na njihovom vjenčanju i prvim godinama bračnog života. Postojalo je hlađenje te potpune ljubavi i prepuštanja Bogu.

Ali primijetite. Otk. 2, 1 opisuje Gospoda Isus dok je posred Svoje crkve i drži glasnike u Svojoj desnici. Budući da je ova Nevjesta pala, budući da je sada crkveni kolektiv mješavina istinskog i lažnog, On je ne napušta. Ona je Njegova. A prema Rim. 14, 7 - 9 to je potpuno točno: "Jer nitko od nas ne živi sebi i nitko sebi ne umire. Ako dakle živimo, Gospodu živimo; i ako umiremo, Gospodu umiremo. Živimo li, dakle, ili umiremo - Gospodinovi smo. *Ta zato je Krist umro i uskrsnuo: oživio je da bude Gospodar nad mrtvima i živima*." Na križu je kupio CIJELI svijet ljudi. Oni su Njegovi. On je Gospodar nad živima i mrtvima. (Što se tiče vlasništva, NE odnosa.) I On hodi usred tog tijela koje u sebi ima život i smrt.

Ono što je posađeno u prvom dobu razvijat će se u drugom dobu i u svim drugim dobima dok ne dođe do zrelosti i žetve. Stoga, u smirnijskom dobu očekujemo povećanje i prosvjetljenje povijesti crkvenog kolektiva kroz otkrivenje Duha.

U ovom se dobu povećala mržnja lažnog trsa. Vidite, odvojili su se (9. stih) iz društva istinskog trsa. Izišli su iz njih. Bili su lažljivci. Nazivali su se onim što nisu. Ali je li ih Bog uništio? Ne. "Pustite ih, i oboje će ići na žetvu."

"Ali Gospode, njih treba uništiti jer uništavaju Tvoj narod . Ubijaju ih."

"Ne, pustite ih. Ali Svojoj nevjesti kažem: 'Budi vjerna u smrti. Ljubi Me još i više.'"

Saznajemo da je ovaj lažni trs nedvojbeno Sotonin trs. Njihovo je okupljanje od njega (Sotone). Skupljaju se u Božje Ime i lažu da su

Kristovi. Propovijedaju, naučavaju, krste, proslavljaju, sudjeluju u raznim obredima koje je Krist dao crkvi, a ipak nisu od Boga. Ali budući da kažu da jesu, Bog će ih držati odgovornima i u svakom dobu On govori o njima i njima. Oni nas podsjećaju upravo na Bileama. On je imao proročku službu. Znao je pravilan pristup Bogu kao što je to pokazano u žrtvi čistih životinja. A ipak on nije bio istinski PROROK RIJEČI jer kad mu je Bog rekao da ne ide svojom prisutnošću iskazati poštovanje Balaku, on je tražio da ipak ode jer je bio motiviran svojom strašću za zlatom i prestižom. Stoga mu je Bog dopustio da ode. Savršena Božja volja je ustupila mjesto dopustivoj Božjoj volji zbog Bileamove "želje srca". Bog je zapravo rekao: "Samo daj." Je li se Bog predomislio? Ne, nikako. Bog je postigao Svoje bez obzira na to što je Bileam otišao. Bileam nije poništio Božju volju. Bog je svejedno postigao Svoje. Bileam je bio onaj koji je bio gubitnik jer je zaobišao Riječ. I danas imamo tu istu stvar. Žene propovjednici, organizacija, lažna doktrina, itd., i ljude koji proslavljaju Boga, očitujući u Duhu i idu pravo dalje kao što je to činio Bileam tvrdeći da im je Bog govorio čak i kad je primljeno poslanje suprotno otkrivenoj Riječi. I neću poreći da im je Bog govorio. Ali to je bilo upravo onako kao kad je govorio Bileamu onaj drugi put. Budući da je znao da je Bileam želio želju svog vlastitog srca više od Riječi i On mu ju je dao, ipak cijelo je vrijeme na kraju POSTIGAO SVOJE; isto tako danas Bog kaže ljudima da samo nastave u željama svojih vlastiti srca jer su već odbacili Riječ. ALI ĆE BOŽJA VOLJA SVEJEDNO BITI IZVRŠENA. Amen! Nadam se da vidite ovo. To neće samo razbistriti mnogo onoga što se vidi u svim dobima, već će posebno pomoći u ovom posljednjem dobu koje ima toliko puno očitovanje i vanjskih blagoslova dok je cijelo razdoblje toliko protiv "Riječju otkrivene volje" Božje.

Ako je ikada neko doba primilo poruku glasno i jasno, primilo ju je ovo doba. Ono je bila i jest ta starozavjetna istina: "Sin će ropkinje mučiti sina slobodne dok sin ropkinje ne bude istjeran." To nam daje da znamo da će se Sotonina mržnja i pogrde protiv istinskog kršćanina iskaliti kroz skupinu koji su takozvani, lažni kršćani i to će se pojačavati dok Bog ne iščupa taj lažni trs na kraju laodicejskog doba.

Treće je doba Duhom proroštva otkrilo da će svjetovna crkva usvojiti nikolaitizam kao doktrinu. Odvajanje svećenstva od laika izraslo je iz biblijske istine o starješinama (pastirima lokalnih stada) koji upravljaju stadom po Riječi do "djela nikolaita" gdje je svećenstvo

rangiralo sebe jedne iznad drugih, što je formula koja nije po Pismu koja se onda razvila u svećenike koji su svećenstvo postavili između ljudi i Boga dajući svećenstvu određena prava cijelo vrijeme uskraćujući laicima njihova Bogom dana prava. To je bila uzurpacija. U ovom je dobu to postala doktrina. Ustanovljena je u crkvi kao sigurna riječ Božja što uistinu nije bila. Ali svećenstvo ju je nazvalo Božjom Riječi i stoga je ta doktrina bila antikrist.

Budući da je ljudska vlast samo politika, i ništa drugo, crkva se uplela u politiku. Ovo je uplitanje pozdravljeno od diktatora-cara koji je udružio crkvenu politiku s državnom politikom i silom ustanovio lažnu crkvu (Sotoninu lažnu religiju) kao pravu religiju. I kroz razne edikte od raznih careva nalazimo lažnu crkvu s državnom moći kako uništava istinski trs još i revnije.

Tužno za reći, istinski trs nije bio sasvim imun na ovu doktrinu. Time ne mislim da je istinski trs ikada ustanovio nikolaitske ideje kao doktrinu. Daleko od toga. Ali taj je mali crv smrti nastavio sisati istinski trs nadajući se da će pasti. Čak su unutra istinske crkve ljudi koje je Bog pozvao kao nadglednike smatrali da ta titula znači malo više od samo lokalne odgovornosti. U ovo vrijeme u crkvi nije postojalo jasno razumijevanje Pavla. Jer Pavao je rekao: "I slavile su Boga zbog mene." Bez obzira koji je autoritet Pavao imao, zadržao je ljude da gledaju k Bogu od koga je sav autoritet. Ali svećenstvo je uvijek gledalo na božansko vodstvo PLUS LJUDSKO i, stoga, davanjem časti gdje čast ne pripada, nalazimo da je istinska crkva bila zamrljana ljudskošću. S ustanovljenim nikolaitizmom - apostolskim nasljeđem – postavljenim službenicima – izglasanim pastorima itd. bilo je to samo jedan korak od toga da lažna crkva nastavi u bileamizam. Drugi korak k "dubini Sotoninoj" bio je sad u punom tijeku.

Ovaj je drugi korak bila doktrina Bileama (opisana u Otk. 2, 14) u kojoj je Bileam poučio Balaka da spotakne sinove Izraelove "združenim sastankom". Ondje su gosti imali učiniti još dvije stvari suprotne Božjoj Riječi. Sjetit ćete se da je Balak trebao pomoć da održi svoje kraljevstvo. Pozvao je najutjecajniju duhovnu ličnost svoga dana, Bileama. Bileam je dao savjet koji je Izraela uhvatio u zamku i uništio. Bio je, prije svega, sugerirati da se svi oni skupe zajedno i rasprave o stvarima i zajedno jedu i izglade stvari. Na kraju krajeva, međusobno razumijevanje postiže mnogo. Jednom kad ga postignete, možete dalje. Sljedeći bi korak bio zajedničko slavljenje, i naravno, mali pritisak

domaćina obično prouzroči da gosti odu mnogo dalje nego što su namjeravali. Dakle, to se nije samo dogodilo tamo natrag Božjoj crkvi Starog zavjeta, već se dogodilo crkvi Novog zavjeta jer je postojao car koji je, poput Balaka, trebao pomoć da osigura svoje kraljevstvo. Tako je Konstantin pozvao takozvanog kršćanina, prvu rimsku kršćansku crkvu, da mu pomognu pridobiti kršćane jer su bili vrlo veliko tijelo. Ishod je bio Nicejski koncil 325. godine. Tamo su se kršćani, i istinski i takozvani, skupili na Konstantinov poziv. Istinski kršćani nisu trebali niti ići na sastanak. Usprkos svemu što je Konstantin mogao učiniti da ih sve ujedini, pravi su vjernici znali da im tamo nije mjesto i otišli su. Ali onima koji su ostali Konstantin je, zajedno s političkom i fizičkom silom, dao iz državne riznice. Ljudi su bili uvedeni u proslavljanje idola i spiritizam jer su u građevine postavljeni kipovi s imenima svetaca i ljudi su poučavani da komuniciraju s mrtvima ili da se mole svetima što nije ništa više ni manje od spiritizma. Umjesto hrane koju čovjek uistinu treba, same Božje Riječi, dana su im crkvena vjerovanja i dogme i rituali koji su također bili nametnuti od države i, iznad svega, dana su im tri boga s trostrukim složenim imenom jednog istinskog Boga, a vodeno krštenje u Ime Gospoda Isusa Krista je ustupilo mjesto poganskom krštenju u tri titule.

Pravi vjernici nisu trebali otići tamo. Već su bili izgubili mnogo istine i sada su i oni također imali izgubiti razumijevanje božanstva i ostavili imena zbog titula u vodenom krštenju.

Promatrajte sada vrlo pažljivo ovu doktrinu Bileama. Iznad svega primijetite da je ona promišljen manevar izopačenog svećenstva da ljude sveže k sebi promišljeno vodeći ljude u grijeh nevjere. Nikolaitska je doktrina bila izopačenje svećenstva dok su među sobom tražili političku moć, dok je bileamizam pokoravanje ljudi njihovom sustavu crkvenog vjerovanja i slavljenja s ciljem da ih drže. Promatrajte sada ovo pažljivo. Što je bilo to što je vezalo ljude za takozvanu crkvu i time ih uništilo? Bila su to crkvena vjerovanja i dogme oblikovane u crkvene članke vjere. Bila je to doktrina Rimokatoličke crkve. Nije im bila dana prava hrana, Riječ. Bila im je dana hrana koja je došla iz slavljenja idola, babilonskog poganizma umotanog u kršćansku terminologiju. I isti istijani duh i doktrina su upravo među svim protestantima i to se naziva DENOMINACIJA. Nikolaitizam je organizacija, počovječivanje vodstva crkve i time svrgavanje Duha. Bileamizam je denominacionalizam koji uzima crkveni priručnik

umjesto Biblije. I skroz do ovog času, mnogi su Božji ljudi uhvaćeni u zamku denominacionalizma i Bog im dovikuje: "Izađite iz nje, narode Moj, da ne budete dionici grijeha njezinih i da ne primite od njezinih zala." Vidite, u neznanju su. Ali kad bi se uznesenje dogodilo u ovom trenutku, neznanje ne bi bilo prizivni sud za Božju osudu zbog toga što su bili u pogrešnim redovima.

Organiziranje svećenstva s jednim rangom iznad drugog dok im konačno na čelu nije predsjednik očitovanje je antikristovog duha bez obzira koliko se to divnim i neophodnim činilo. To nije ništa nego ljudsko rezoniranje koje zauzima mjesto Riječi. I svaka osoba koja je u organiziranim denominacijama je upravo usred antikristovog sustava. Dopustite mi da sada da kažem ovo i to dobro razjasnim. JA NISAM PROTIV LJUDI. JA SAM PROTIV SUSTAVA.

Jedinstvom države i crkve postavljena je pozornica za mračno doba. I uistinu na oko 1000 godina crkva je otišla u dubinu mrkline upoznavši dubinu Sotoninu. Kad bilo koji religiozni ljudi prigrle i nikolaitizam i bileamizam te imaju političku, financijsku i fizičku moć da to podupru, mogu otići u samo jednom smjeru. Taj je smjer pravo u Jezabelinu doktrinu. Dakle, zašto to kažemo? Jer, kao što smo ukazali u proučavanju četvrtog doba da je Jezabela bila Sidonka, kći Etbaala koji je bio kralj, svećenik Aštarte. On je bio ubojica. Ova se žena udala za Ahaba (izraelskog kralja) iz političke koristi. Ona je potom preuzela religiju naroda i pobila Levite, te podigla hramove u kojima je navela ljude da slave Aštartu (Veneru) i Baala (boga Sunca). Formulirala je učenje i navela svoje svećenike da ga naučavaju, a oni su sa svoje strane naveli narod da ga prihvati. Tu možete točno vidjeti što je takozvana crkva bila u mračnom dobu. Potpuno su ostavili Božju Riječ, osim imena i titula božanstva i nekoliko biblijskih načela. Ono što jesu uzeli iz Biblije to su izvrnuli mijenjajući mu značenje. Njihov je zbor biskupa, itd., pisao opsežne rasprave, njihove su se pape proglasile nepogrješivima i rekli su da primaju otkrivenje od Boga i da ljudima govore kao da su Bog. Sve su ovo naučavali svećenici koji su strahom naveli ljude da to vjeruju. Ne slagati se značilo je smrt ili izopćenje koje je moglo biti gore od smrti. Crkva sa smjelim glasom sada je bila ta koja je prevladala i podivljali od moći pili su krv mučenika dok istinski kršćani nisu bili skoro istrijebljeni i dok jedva da je ostalo išta Riječi i malo očitovanja Duha Svetoga. Ali istinski se trs borio i ostao. Bog je bio vjeran malom stadu i usprkos onome što je Rim mogao

učiniti njihovim tijelima, Rim nije mogao ubiti Duha u njima i svjetlo je istine nastavilo svijetliti poduprto Duhom Svetim i silom.

Ovo je dobro mjesto za iznijeti prosvjetljujuće zapažanje. Pogledajte! Djela i doktrina nikolaita, doktrina Bileama i učenje lažne proročice, Jezabele, ne čine tri duha niti čine tri duhovna načela. Ovo su samo različita očitovanja istog duha kako ide iz dubine u dubinu. Ono što sve to jest je antikristov duh organizacije u njegove tri različite faze. Jednom kad se svećenstvo odvojilo i organiziralo, ugnjetavali su ljude uvodeći ih u i također ih vezujući za organizaciju. Ova je organizacija bila utemeljena na crkvenim vjerovanjima i dogmi koju su naučavali ljudima umjesto čistoj Božjoj Riječi. Ritualu i ceremoniji je dan veći dio u slavljenju i ubrzo je ovaj cijeli sustav bio vojna i đavolska sila koja je dala sve od sebe da bi upravljala svime kroz uvjeravanje govorom ili doslovnom silom. Svoju je energiju dobio iz svojih vlastitih lažnih proročanstava, a ne Riječi Božje. Sad je apsolutno bio antikristov iako je došao u Ime Krista.

Nakon naizgled beskrajnog vremena u kojem je istina morala zasigurno umrijeti ljudi su počeli protestirati protiv podlosti Rimokatoličke crkve jer ni na kraj pameti Bog nije mogao biti u takvom učenju i takvom ponašanju. Ovi su protesti ili bili zanemareni i uminuli zbog neuspjeha da privuku pozornost ili ih je Rim ugušio. Ali zatim je Bog u Svojoj suverenoj milosti poslao glasnika po imenu Martin Luther da započne reformaciju. Radio je u ozračju u kojem je Rimokatoličkoj crkvi dano toliko konopca da samo što se nije objesila. Stoga, kad je Luther propovijedao opravdanje vjerom istinski je trs po prvi put nakon mnogo stoljeća počeo izobilno rasti. Kao što je takozvana crkva bila koristila državnu moć da je podupire, sada je državna moć počela ići protiv nje. I tu je pogriješio Luther i pogriješili su istinski vjernici. Dopustili su državi da ih subvencionira. Stoga se ovo doba nije otisnulo daleko u Riječi. Hvala Bogu što je otišlo onoliko daleko koliko je otišlo, ali budući da se u velikoj mjeri oslonilo na političku silu ovo je doba završilo u organizaciji i ova sama skupina koja se u Lutherovoj generaciji odcijepila od lažnog trsa, sada se okrenula natrag i postala kćerka bludnice jer je otišla pravo u nikolaitizam i bileamizam. Ova je era u sebi imala mnoštvo frakcija i da bi dokazali koliko su daleko bili od istinskog sjemena treba samo pročitati povijest i vidjeti kako su progonili jedni druge, u nekim

slučajevima čak do smrti. Ali među njima je bilo *nekoliko imena* kao što ih uvijek ima u svakom dobu.

U ovom se dobu radujemo ovoj jedno stvari. Reformacija je bila započela. To nije bilo uskrsnuće, već reformacija. A nije bila ni obnova. Ali je pšenično zrno koje je bilo umrlo u Niceji i strunulo u mračnom dobu sada proklijalo mladicom istine označavajući da će se nekad u budućnosti, na kraju laodicejskoga doba, upravo prije nego što Isus dođe, crkva vratiti da ponovno bude nevjesta pšeničnog sjemena, dok će ljulj biti požnjeven i spaljen u ognjenom jezeru.

Budući da je peto doba kroz tiskanje donijelo veliko širenje Riječi, šesto je doba to brzo iskoristilo. Ovo je doba bilo druga faza obnove, i kao što smo prethodno naveli, bilo je doba metlice. Obilovalo je obrazovanjem. Bilo je to doba intelektualnih ljudi koji su voljeli Boga i služili Mu. Obilovalo je misionarima i Riječ se proširila po svijetu. Bilo je to doba bratoljublja. Bilo je to doba otvorenih vrata. Bilo je to posljednje doba dugog trajanja i poslije njega će doći laodicejsko doba koje će biti kratko.

Istinski je trs u ovom dobu cvjetao kao u ni jednom drugom u smislu brojeva na domaćem terenu i u inozemstvu. Ovo je doba u prve redove dovelo svete ljude. Istinski se trs širio, a lažni je trs uzmaknuo. Gdje god je istinski trs išao, Bog je dao svjetlo, i život i radost. Lažni se trs pokazao onakvim kakav je bio: tama, bijeda, siromaštvo, nepismenost i smrt. I kao što lažni trs u danu svoje moći nije mogao ubiti istinski trs, isto tako istinski trs nije sada mogao vratiti lažni trs Isusu Kristu. Nego se lažni trs ukopao čekajući posljednji dio posljednjeg doba kad će sve ponovno pridobiti za sebe osim onog malog stada koji su bili izabrani, istinski Božji trs.

Ali kako nas ovo doba rastužuje kad spoznamo da je svaki veliki Božji pokret (a bilo ih je mnogo) propustio riješiti se nikolaitske doktrine jer su se svi organizirali i umrli. Potom su prešli u denominacije da duhovno mrtve drže na pašnjacima bez hrane. Nisu ni znali ali svaka je skupina bila okaljana tom istom pogreškom i kad je vatra probuđenja gorjela slabo prevladala je organizacija i ljudi su postali denominacije. Bili su samo takozvani kršćani iako je svaka skupina, s jednakom sigurnošću kao Rimokatolička crkva, tvrdila da su oni u pravu, a svi drugi u krivu. Uistinu je pozornica bila postavljena za kćeri da se vrate kući u posljednjem dobu, natrag u Rim, pod kvočku.

I tako dolazimo do posljednjeg doba: laodicejskog doba. To je naše doba. Znamo da je to posljednje doba jer su Židovi natrag u Palestini. Bez obzira kako su došli ondje, ondje su. A ovo je vrijeme žetve. Ali prije nego što može biti žetve mora biti sazrijevanje, dozrijevanje oba trsa.

Luteransko je doba bilo vrijeme proljeća. Veslijevsko je doba bilo ljeto rasta. Laodicejsko je doba vrijeme žetve, skupljanja ljulja za svezivanje i spaljivanje; i stavljanja pšenice u žitnicu za Gospoda.

Vrijeme žetve. Jeste li primijetili da u vrijeme žetve iako postoji stvarno ubrzanje u sazrijevanju, uslijed toga postoji usporavanje rasta dok više nema rasta? Nije li to točno ono što sada vidimo? Lažni trs gubi mnoštva u korist komunista i raznih drugih vrsta vjerovanja. Njezini se brojevi ne povećavaju kao što bi ona željela da mislimo. Njezina vlast nad ljudima nije ono što je nekad bila i toliko mnogo slučajeva odlazak u crkvu samo je predstava. A istinski trs? Što s njom? Raste li? Gdje su oni golemi brojevi koji ustrajno dolaze na probuđenja i odazivaju se na pozive na oltar? Nije li većina njih samo emocionalna u svom pristupu ili željna nečeg fizičkog umjesto da je željna onog što je uistinu duhovno? Nije li ovo doba poput dana u koji je Noa ušao u arku i vrata su se zatvorila, ali je Bog za sud ipak čekao sedam dana? Nitko se doslovce nije okrenuo Bogu u tim danima tišine.

A ipak je vrijeme žetve. Stoga u ovom dobu na scenu moraju doći oni koji će pšenicu i ljulj dovesti do zrelosti. Ljulj već vrlo brzo sazrijeva po iskvarenim učiteljima koji odvraćaju ljude od Riječi. Ali pšenica također mora sazrijeti. A njoj Bog šalje *proroka-glasnika* s potvrđenom službom da bi ga izabrani prihvatili. Oni će ga slušati kao što je prva crkva slušala Pavla i ona će sazrjeti u Riječi dok ne postane nevjesta Riječi u njoj će se naći silna djela koja su uvijek prisutna na čistu Riječ i vjeru.

Skupine lažne crkve će se skupiti u Svjetski koncil crkava. Taj Svjetski koncil crkava je LIK PODIGNUT ZVIJERI. Otk. 13, 11 - 18: "Ugledah i drugu zvijer gdje uzlazi iz zemlje: imala je dva roga kao jaganjac, a govorila je kao zmaj. Svu vlast one prve zvijeri provodi pred njim te čini da se zemlja i oni što na njoj stanuju poklone prvoj zvijeri, njemu kome je bila iscijeljena smrtna rana. I čini znamenja velika; čak će učiniti da oganj siđe s neba na zemlju naočigled ljudi. I on zavodi one što žive na zemlji znamenjima koja mu je dano činiti u nazočnosti zvijeri govoreći onima što žive na zemlji neka načine lik zvijeri, njega

koji bijaše ranjen mačem i preživje. I dano mu je da udahne život liku zvijeri: da progovori lik zvijeri te učini da se poubija sve one koji se ne klanjaju liku zvijeri. I čini da svi – mali i veliki, bogati i siromašni, slobodnjaci i robovi – prime žig u svoju desnicu ili u svoja čela, i da nitko ne može kupovati ili prodavati, osim onoga tko ima žig ili ime zvijeri, ili broj njegovog imena. Ovdje je mudrost: tko ima razuma neka proračunava broj zvijeri, jer je to broj čovjeka; a broj je njegov šesto šezdeset i šest." Dakle, sjetite se, bio je to carski poganski Rim koji je pao od mača. Ali bila je iscijeljena od svog smrtnog udarca kad se pridružila takozvanoj rimskoj kršćanskoj crkvi i ujedinila poganizam i kršćanstvo te time postala Svetim Rimskim Carstvom koje je imalo ustrajati dok Isus ne dođe i unište je. Ali Rim ne ide sam. Njene su kćeri upravo s njim i ona će preuzeti apsolutni autoritet pomoću Svjetskog koncila crkava. Ovo nekima može izgledati nategnuto, ali zapravo je jako jasno da svi mogu vidjeti jer upravo sada crkve upravljaju politikom i u pogodno će vrijeme očitovati koliko je točno snažno to upravljanje. Ovaj će ekumenski pokret završiti s Rimom na čelu iako ljudi to nisu tako zamislili. To je tako jer u Otk. 17, 3 - 6 kaže da bludnica, tajna Babilon, sjedi na zvijeri. Ona upravlja posljednjim ili četvrtim carstvom. To čini ova rimska crkva. Sa svjetskim sustava crkva pod sobom, Rim će upravljati, a ovaj će lik (crkveni sustav) biti poslušan Rimu jer Rim upravlja zlatom svijeta. Stoga, svi ljudi moraju pripadati svjetskom sustavu crkava ili biti prepušteni na milost ili nemilost prirodnih sila jer ne mogu kupovati ni prodavati bez žiga zvijeri u ruci ili glavi. Ovaj žig u glavi znači da će morati uzeti doktrinu svjetskog sustava crkava što je trojičarstvo itd., i žig u ruci što znači činiti volju svjetske crkve. Ovom velikom moći crkveni će sustavi progoniti istinsku nevjestu. Ovaj će lik pokušati spriječiti nevjestu da propovijeda i naučava itd. Njezinim će propovjednicima biti zabranjeno da ljudima kojima je to potrebno pružaju utjehu i istinu. Ali prije nego što antikrist (osobno) preuzme ovaj cijeli svjetski sustav crkava, istinska će crkva biti uzeta s ovoga svijeta da bude s Gospodom. Bog će odnijeti Svoju nevjestu za veliku svadbenu večeru Jaganjca.

Dakle, budući da je ovo zaključno poglavlje dano da bi slijedili tijek dviju crkava i dva duha od Pedesetnice do njihovog dovršetka, iskoristit ćemo ovaj završetak da to pokažemo u laodicejskom dobu.

Ovo je doba započelo odmah nakon prijelaza u dvadeseto stoljeće. Budući da je ono imalo biti doba u kojem će se istinska crkva

vratiti da bude nevjesta kakva je bila na Pedesetnici, znamo da neophodno mora postojati povratak dinamične sile. Vjernici su to osjetili u svojim duhovima i počeli zazivati Boga za novo izlijevanje kakvo je bilo u prvom stoljeću. Ono što se činilo kao da je odgovor došlo je kad su mnogi počeli govoriti u jezicima i očitovati darove Duha. Tada se vjerovalo da je to uistinu bilo dugo iščekivana OBNOVA. Nije bila, jer kasna kiša može doći samo nakon rane kiše, što je proljetna kiša ili kiša NAUČAVANJA. Kasna je kiša onda kiša ŽETVE. Kako je to moglo biti prava stvar kad *kiša naučavanja* nije bila došla. Prorok-glasnik, koji je imao biti poslan da NAUČAVA ljude i vrati srca djece k Pentekostalnim ocima, još nije bio došao. Stoga, ono za što se mislilo da je obnova i konačno oživljavanje za uznesenje nije bilo došlo. U tome je bila mješavina nepravednih koji su imali udjela u duhovnom blagoslovu i očitovanju u svetom Duhu Svetom kao što smo vam opetovano ukazivali. U tome je također bila đavolska sila budući da su ljudima upravljali đavoli, a ipak činilo se da to nitko ne shvaća. Potom, da dokažem da to nije bilo PRAVO, ovi su se ljudi (čak i prije nego što se pojavila druga generacija) organizirali i napisali svoje nebiblijske doktrine i podigli svoje vlastite ograde kao što je to učinila svaka druga skupina prije njih.

Sjetite se, dok je Isus bio na zemlji, bio je i Juda. Svaki je došao iz različitog duha i nakon smrti svaki je otišao na svoje vlastito mjesto. Kristov se Duh poslije vratio na istinsku crkvu, a Judin se duh vratio na lažnu crkvu. To je upravo ondje u Otk. 6, 1 - 8: "Pogledah, i gle: konj bijel, a onaj što sjedi na njemu ima luk. I dan mu je vijenac te on pobjedonosno pođe pobjeđivati. A kad je otvorio drugi pečat, čuh drugo biće kako govori: 'Dođi i gledaj!' I iziđe drugi konj, crven, a onomu što sjedi na njemu dano je dignuti mir sa zemlje; da jedni druge pokolju. I dan mu je mač golem. A kad je otvorio treći pečat, čuh treće biće kako govori: 'Dođi gledaj!' Pogledah, i gle: konj crn, a onaj što sjedi na njemu drži tezulju u svojoj ruci. I začuh neki glas posred četiriju bića kako govori: 'Mjera pšenice za denar, i tri mjere ječma za denar; a ulju i vinu nemoj nauditi!' A kad je otvorio četvrti pečat, začuh glas četvrtog bića kako govori: 'Dođi i gledaj!' Pogledah, i gle: konj blijedozelen, a onomu što sjedi na njemu ime je Smrt i prati ga pakao. I dana im je vlast nad četvrtinom zemlje: ubijati mačem i glađu, i smrću i zvijerima zemaljskim." Vidite kako se je taj Judin duh vratio kao jahač na bijelom konju. Bio je bijel. Toliko blizak pravom, baš kao što je Juda bio toliko

blizak Isusu. Dan mu (jahaču bijelog konja) je vijenac. Kako? Taj je duh sada bio u vođi nikolaitskog sustava, i bio je papa s trostrukom krunom koji je zasjeo kao Bog u svom hramu nazivajući se Kristovim namjesnikom. Ako Kristov namjesnik znači "umjesto Krista" ili "namjesto", ili "u ime Boga", onda se papa nazivao Duhom Svetim, odnosno svrgnuo Duha Svetoga, zastupajući Ga. Bio je to Judin duh u njemu koji je to činio. Vidite kako je on pobijedio – pobjedonosno pođe pobjeđivati. Krist to nije učinio. Jedini koji su došli k Njemu već su bili predodređeni od Oca. I tako dalje i dalje je nastavio taj duh i jednoga će dana postati uistinu utjelovljen u čovjeku koji će biti na čelu Svjetskog koncila crkava baš onako kako smo govorili. I svojim će zlatom (sjetite se da je Juda držao kesu) upravljat će cijelim svijetom i taj će antikristov sustav posjedovati sve i pokušati upravljati svima. Ali Isus će se vratiti i sve ih uništiti sjajem Svoga dolaska. A njihov će kraj biti ognjeno jezero.

Ali što je s istinskim sjemenom? Dogodit će se upravo onako kako smo rekli. Božji se narod sprema Riječju istine od glasnika ovom dobu. U njoj će biti punina Pedesetnice jer će Duh vratiti ljude pravo natrag ondje gdje su bili na početku. To je "tako kaže Gospod".

To je "tako kaže Gospod" jer je to ono što kaže Joel 2, 23 - 26: "Sinovi sionski, radujte se, u Jahvi se veselite, svojem Bogu, jer vam daje ranu kišu u pravoj mjeri; izli na vas ranu kišu i kasnu kišu u prvom mjesecu. Gumna će biti puna žita, kace će se prelijevati od vina i ulja. Obnovit ću vam godine koje izjedoše skakavac, gusjenica, ljupilac i šaška, silna vojska Moja što je poslah na vas. Jest ćete izobila, jest ćete do sita, slavit ćete ime Jahve, svojeg Boga, koji je s vama čudno postupao. Moj se narod neće postidjeti nikad više." Dakle, kaže da će Bog "obnoviti". Luteransko doba nije obnovilo crkvu; započelo je reformaciju. Veslijevsko doba nije obnovilo. Pentekostalno doba nije obnovilo. *Ali Bog mora obnoviti jer ne može poreći Svoju Riječ*. Ovo nije uskrsnuće crkve; ovo je "obnova". Bog će vratiti crkvu pravo natrag na Pedesetnicu početka. Primijetite sada u 25. stihu kaže zašto trebamo obnovu. Skakavac, gusjenica, ljupilac i šaška su izjeli sve osim korijena i malog dijela stabljike. Dakle, rečeno nam je da su svi ovi kukci jedan te isti kukac u različitim fazama. To je točno. Oni su duh antikrista očitovan u organizaciji, denominaciji i lažnoj doktrini kroz doba. A taj jadni mali korijen i stabljika bit će obnovljeni. Bog neće zasaditi novu crkvu, nego će Svoju originalnu sadnju vratiti

originalnom sjemenu. On to radi, kao što je rečeno u 23. stihu, učenjem ili "ranom" kišom. Sljedeće će doći kiša žetve ili vjera uznesenja.

Stoga smo upravo u ovom trenutku u potpunom ispunjenju Mt. 24, 24: "Da bi, kad bi bilo moguće, zaveli i izabrane." A tko je taj koji će pokušati zavesti same izabrane? Pa, duh antikrista u "lažnim pomazanicima" ovog posljednjeg dana. Ti lažni su već došli u "Isusovo Ime" tvrdeći da ih je Bog pomazao za posljednji dan. Oni su lažne mesije (pomazanici). Tvrde da su proroci. Ali jesu li *jedno s Riječju*? Nikako. Dodali su joj ili oduzeli. Nitko ne poriče da je na njima Duh Božji koji se očituje u darovima. Ako poput Bileama svi oni imaju svoje programe, mole novac, prave pozive zbog novca, koriste darove, ali poriču Riječ ili je obilaze iz straha da bi rasprava mogla umanjiti njihove izglede za većom dobiti. Ipak propovijedaju spasenje i oslobođenje kroz Božju silu, baš poput Jude, sa službom koju im je udijelio Krist. Ali budući da su pogrešno sjeme, zbog toga imaju pogrešnog duha koji ih motivira. Religiozni? I te kako! Zasjenjuju izabrane u trudu i revnosti, ali ona je laodicejska, ne od Krista, jer među sobom traže velike mase, velike programe i zapanjujuće znakove. Propovijedaju drugi Kristov dolazak, a poriču dolazak proroka-glasnika, iako ih on u sili i znacima i istinskom otkrivenju sve zasjenjuje. O da, ovaj lažni duh koji je u posljednjem danu toliko blizak pravom može se razaznati samo po njegovu odstupanju od Riječ i kad god je uhvaćen da je anti-Riječi, pribjegava tom jednom argumentu za kojeg smo već pokazali da je pogrešan: "Postižemo rezultate, zar ne? Mora da smo od Boga."

Sada, prije nego što završimo, želim iznijeti ovu misao. Cijelo smo vrijeme govorili o pšeničnom sjemenu koje je bilo zakopano, zatim proklijalo dvjema mladicama, zatim metlica, zatim istinski klas. Zbog ovog bi se neki mogli zapitati jesmo li rekli da luterani nisu imali Duha Svetoga samo zato što su u osnovi naučavali opravdanje. Zbog toga bi se neki mogli zapitati o metodistima itd. Ne, nikako. Ne govorimo to. Ne govorimo o pojedincima ili ljudima, već o DOBU. Luther je imao Božjega Duha, ali njegovo doba nije bilo doba potpune obnove drugim izlijevanjem poput onog u početku. Isto je bilo s Wesleyjem, Boothom, Knoxom, Whitefieldom, Brainardom, Jonathanom Edwardsom, Meullerom itd. Oni su zasigurno bili puni Duha Svetoga. Da, zasigurno jesu. Ali doba u kojem je svaki živio nije bilo doba obnove niti je bilo ikoje doba osim ovog posljednjeg doba, doba potpunog zamračenja u

odmetništvu. Ovo je doba odmetništva i ovo je doba obnove, doba završenog ciklusa. S ovime je sve završeno.

Tako, zaključujemo sedam crkvenih doba, govoreći samo ono što je Duh rekao svakom dobu: "Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama."

Iskreno vjerujem da nam je govorio Duh Božji, ne samo učeći nas istine o dobima, već je vjerno radio sa srcima da bi se okrenula k Njemu. To je razlog svemu propovijedanju i naučavanju jer u propovijedanju i naučavanju Riječi ovce čuju glas Božji i slijede Ga.

Ni na trenutak ne donosim ljudima poruku da bi slijedili mene ili se pridružili mojoj crkvi ili osnovali neko udruženje i organizaciju. Nikad to nisam učinio, i neću to učiniti ni sada. Te me stvari ne zanimaju, ali zanimaju me Božje stvari i ljudi, te ako mogu postići samo jedno, bit ću zadovoljan. To jedno je vidjeti uspostavljeni istinski duhovni odnos između Boga i ljudi u kojem ljudi postaju nova stvorenja u Kristu, ispunjena Njegovim Duhom i žive prema Njegovoj Riječi. U ovom bih trenutku htio pozvati, zamoliti i upozoriti sve da čujete Njegov glas i svoje živote potpuno predate Njemu, kao što u svom srcu vjerujem da sam Mu ja dao sve svoje. Neka vas Bog blagoslovi i neka bi Njegov dolazak obradovao vaše srce.

www.biblijski-vjernici.com
www.messagehub.info
www.biblijski-krscani.com

www.biblijski-vjernici.com
www.messagehub.info
www.biblijski-krscani.com